

Saint Jean de
Lalande,
pray for us!

ELIAS QUIDEM VENTURUS EST, ET RESTITUET OMNIA.

Lalande Library of Rare Books

DICO VOBIS, QUIA ELIAS JAM VENIT, ET NON

COGNOVERUNT EUM, SED FECERUNT IN EO QUAE CUMQUE VOLUERUNT.

<http://lalandelibrary.org>

If you appreciate this book, please consider making a tax-deductible donation to Corpus Christi Watershed, a 501(c)3 Catholic Artist Institute.

For more information, please visit:

<http://ccwatershed.org>

ELIAS QUIDEM VENTURUS EST, ET RESTITUET OMNIA.

Lalande Library of Rare Books

DICO VOBIS, QUIA ELIAS JAM VENIT, ET NON

COGNOVERUNT EUM, SED FECERUNT IN EO QUAE MQUE VOLUERUNT.

1887 Reims Cambrai edition

Part I of 2

III°
Ant. o u a e. t. 4. **FORTI** a-ni-mo e-sto, To-bi-a : in pro-xi-mo enim est ut a De-o cu-reris. *Be-a-tus vir, 24.* e u o u a e.

IV°
Ant. o u a e. t. 5. **BENEDI-CITE** De-um cœ-li, et coram omni-bus viventibus confi-temini il-li : qui-a fecit vobiscum mi-se-ri-cordi-am su-am. *Lauda-te, pu-eri, 25.* e u o u a e.

V°
Ant. t. 7. **PAX** vo-bis, no-li-te ti-mere : De-um benedi-ci-te, et cantate illi. *Confi-tebor, 59.* e u o u a e.

Capitule. QUANDO orâbas cum lácrymis, et sepeliébas mórtuos, et derelinquébas prándium tuum, et mórtuos abscondébas per diem in domo tua, et nocte sepeliébas eos, ego obtuli oratiónem tuam Dómino.

Hymne. t. 2. **I**-BI, Christe, splendor Patris, Vita, virtus cor-di-um, In conspectu Ange-lo-rum Vo-tis, voce psallimus; *Alter-nantes concrepando Me-los damus vocibus.*

COLLAUDÁMUS venerántes
Omnes cœli principes,
Sed præcipue fidélem
Médicam, et cómitem
Raphaëlem, in virtúte
Alligántem dæmonem.

Quo custóde, procul pelle,
Rex Christe piíssime,
Omne nefas inimici :

ŷ. Stetit Angelus juxta aram templi. ñ. Habens thuribulum au-reum in manu sua.

Mundos corde et corpore,
Paradiso redde tuo
Nos sola cleméntia.

GLÓRIAM Patri melódis
Personémus vóci-bus;
Glóriam Christo canámus,
Glóriam Paráclito,
Qui trinus et unus Deus
Extat ante sæcula. Amen.

Xtra Xtra Xtra 241*

VARIANTES.

Magnif. Ant. P. **P**RINCEPS glo-ri-o-sis-sime, Ra-pha-el Archan-ge-le, esto memor nostri : hic et ubique semper preca-re pro no-bis Fi-li-um De-i. *Magni-ficat. e u o u a e.*

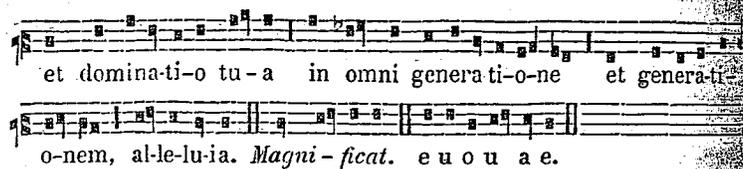
VARIANTES.

III° DIMANCHE DE CARÊME, p. 175.

Comm. P. **P**ASSER invenit si-bi domum, et tur-tur ni-dum ubi reponat pullos su-os; alta-ri-a tu-a, Do-mine vir-tutum, Rex me-us et De-us me-us : be-a-ti qui ha-bi-tant in domo tu-a, in sæ-culum sæ-cu-li lau-dabunt te.

II° DIMANCHE APRÈS LA PENTECÔTE, p. 399.

Verset du Grad. **V**. Domine, li-bera a-ni-mam me-am a la-bi-is i-ni-quis et a lin-gua do-lo-riosa.

24 oct. S. RAPHAËL, ARCHANGE. DOUBLE MAJEUR.

AUX PREMIÈRES VÊPRES.

Comme aux IIes Vêpres, excepté le 5e Ps., Laudate, p. 37.

A Magnif.

A LA MESSE.

Introït Benedicite Dóminum, à la Dédicace de S. Michel, p. 675.

Collecte. DEUS, qui beátum Raphaëlem Archángelum Tobíæ fá-mulo tuo cómitem dedisti in via : concéde nobis fámulis tuis ; ut e-júsdem semper protegámur custódia, et muniámur auxilio. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

Lectio libri Tobíæ. C. 12.

IN diébus illis : Dixit Angelus Ráphael ad Tobíam : Etenim sacra-méntum regis abscondere bonum est : ópera autem Dei reveláre, et confitéri honoríficum est. Bona est orátio cum jejúnio, et elec-mósyna magis quam thesauros auri recóndere. quóniam eleemó-syna a morte liberat, et ipsa est, quæ purgat peccáta, et facit invenire misericórdiam, et vitam ætérnam. Qui autem faciunt peccátum, et iniquitatem, hostes sunt animæ suæ. Manifesto ergo vobis veritatem, et non abscondam a vobis occúltum sermónem. Quando orábas cum lácrymis, et sepeliébas mórtuos, et derelin-quebas prándium tuum, et mórtuos abscondébas per diem in dómo tua, et nocte sepeliébas eos, ego óbtuli oratió-nem tuam Dómino. Et quia accéptus eras Deo, necesse fuit, ut tentátio probáret te. Et nunc misit me Dóminus, ut curárem te, et Saram uxórem filii tui a dæmónio liberárem. Ego enim sum Ráphael Angelus, unus ex septem, qui astámus ante Dóminum.

Grad.
t. 5. **A**

Allelúia, γ . In conspéctu, à la Messe votive des SS. Anges, p. 94*.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem. C. 5.

IN illo témpore : Erat dies festus Judæórum, et ascéndit Jesus Jerosólymam. Est autem Jerosólymis probática piscina, quæ cog-nominátur hebráice Bethesda, quinque pórticus habens. In his jacébat multitúdo magna languéntium, cæcórum, claudórum, aridórum, expectántium aquæ motum. Angelus autem Dómini descendébat secúndum tempus in piscinam : et movebátur aqua, et qui prior descendisset in piscinam post motiõem aquæ, sanus fiebat a quacúmque detinebátur infirmitate.

Offert. Stetit Angelus, *Secrète* Hóstias, *Comm.* Benedicite, à la Dédicace de S. Michel, p. 677 et 678.

Postcomm. DERIGERE dignáre, Dómine Deus, in adjutórium nostrum sanctum Raphaëlem Archángelum ; et quem tuæ Maje-státi semper assistere crédimus, tibi nostras exiguas preces benedícendas assignet. Per Dóminum.

AUX SECONDES VÊPRES.

Ire Ant.
t. 1. **M**
II° Ant.
t. 8

XIIe DIMANCHE APRÈS LA PENTECÔTE, p. 433.

Introït.

7 M. **D** E - us, in adju-to-ri-um me - um in - ten -
de : Do-mine, ad ad-juvandum me fe - stina : Confundan -
tur et reverè-an - tur inimici me - i qui quæ-runt animam
me - am. Ps. A-ver-tantur retrorsum, et e - rubescant, * Qui
co-gi-tant mihi ma-la. ✕. Glo-ri-a Patri. eu ou a e.

XVIIIe DIMANCHE APRÈS LA PENTECÔTE, p. 451.

1 M.

(mixt.) **A** L - LE - LU - IA. ij.
✕. Ti - me-bunt Gen - tes no -
mèn tu - um, Do - mine : et om-nes
re - ges ter - ræ glo -
ri-am tu - am.

TABLE.

	Pages.		Pages.
Aspersion de l'eau bénite.	1	L'Octave de Saint Jean, D.	116
Ordinaire de la Messe.	2	L'Octave des Saints Innocents, D.	117
Préfaces.	6	La Vigile de l'Épiphanie.	118
Oraisons des Dimanches à la Messe.	13	L'ÉPIPHANIE DE N.-S., D. 1 ^{re} cl.	118
Les Sept Psaumes de la Pénitence.	16	Pendant l'Octave de l'Épiphanie.	123
Litanies.	19	Dimanche dans l'Octave de l'Épi- phanie.	125
Le Dimanche, à Vêpres.	23	L'Octave de l'Épiphanie.	128
Mémoires communes ou Suffrages des Saints.	27	Les Samedis depuis l'Octave de l'Épiphanie.	128
Complies.	29	II ^e Dimanche après l'Épiphanie. LE SAINT NOM DE JÉSUS, D. 2 ^e cl.	129
Antiennes à la Sainte Vierge.	34	III ^e Dim. après l'Épiphanie.	135
Psaumes propres aux Vêpres de certaines Fêtes.	57	IV ^e — — — — —	137
		V ^e — — — — —	138
		VI ^e — — — — —	140
PROPRE DU TEMPS.			
Le Samedi avant le I ^{er} Dimanche de l'Avent.	41	Le Samedi avant le Dimanche de la Septuagésime.	141
I ^{er} Dimanche de l'Avent.	41	Le Dim. de la Septuagésime.	141
I ^{er} Semaine de l'Avent.	45	Le Samedi avant le Dimanche de la Sexagésime.	145
II ^e Dimanche de l'Avent.	46	Le Dimanche de la Sexagésime.	146
II ^e Semaine de l'Avent.	49	Le Samedi avant le Dimanche de la Quinquagésime.	150
III ^e Dimanche de l'Avent.	50	Le Dim. de la Quinquagésime.	150
III ^e Semaine de l'Avent.	54	Le Mercredi des Cendres.	154
Grandes Antiennes.	55	<i>Bénédictio et Distributio des Cendres.</i>	154
IV ^e Dimanche de l'Avent.	56	<i>Messe.</i>	156
La Vigile de Noël.	60	Les trois jours après les Cendres.	160
LE JOUR DE NOËL, D. 1 ^{re} cl.	62	I ^{er} Dimanche de Carême.	160
Aux I ^{res} Vêpres.	62	I ^{re} Semaine de Carême.	166
A Matines.	63	II ^e Dimanche de Carême.	167
A la Messe de la Nuit.	81	II ^e Semaine de Carême.	171
A Laudes.	84	III ^e Dimanche de Carême.	172
A la Messe de l'Aurore.	89	III ^e Semaine de Carême.	176
A la Messe du Jour.	91	IV ^e Dimanche de Carême.	178
Aux II ^{es} Vêpres.	94	IV ^e Semaine de Carême.	181
SAINTE ÉTIENNE, 1 ^{er} MARTYR, D. 2 ^e cl.	96	Dimanche de la Passion.	183
SAINTE JEAN, AP. ET ÉVANG., D. 2 ^e cl.	100	Semaine de la Passion.	188
LES SAINTS INNOCENTS, D. 2 ^e cl.	105	Dimanche des Rameaux.	189
Saint Thomas de Cantorbéry, Év. et Martyr. <i>Sem.</i>	106	A la <i>Bénédictio des Ra- meaux.</i>	189
Le Dim. dans l'Octave de Noël.	107		
Dans l'Octave de Noël.	111		
Saint Sylvestre, P. et C., D.	111		
LA CIRCONCISION DE N.-S., D. 2 ^e cl.	112		
L'Octave de Saint Étienne, D.	115		

	Pages.		Pages.
A la Procession.	195	Le Samedi dans l'Oct. de l'Ascension.	358
A la Messe.	199	Le Dimanche dans l'Oct. de l'Ascension.	358
Aux Vêpres.	209	La Vigile de la Pentecôte.	361
Lundi Saint.	209	LE JOUR DE LA PENTECOTE, D. 1 ^{re} cl.	364
Mardi Saint.	210	Aux 1 ^{res} Vêpres.	364
Mercredi Saint.	210	A Matines.	364
JEUDI SAINT, D. 1 ^{re} cl.	210	A Laudes.	371
A Matines.	210	A la Messe.	372
A Laudes.	227	Aux II ^{es} Vêpres.	376
A la Messe.	231	Le Lundi de la Pentecôte, D. 1 ^{re} cl.	377
A Vêpres.	235	Le Mardi de la Pentecôte, D. 1 ^{re} cl.	379
Au Dépouillement des Autels.	235	Semaine de la Pentecôte.	381
Au Lavement des pieds.	235	LA FÊTE DE LA SAINTE TRINITÉ, D. 2 ^e cl.	382
VENDREDI SAINT, D. 1 ^{re} cl.	259	LA FÊTE DU TRÈS-SAINTE SACREMENT, D. 1 ^{re} cl.	388
A Matines.	259	Aux 1 ^{res} Vêpres.	388
A Laudes.	254	A la Messe.	389
A l'Office du matin.	257	A la Procession.	394
SAMEDI SAINT, D. 1 ^{re} cl.	271	Aux II ^{es} Vêpres.	396
A Matines.	271	Le Dimanche dans l'Oct. du Saint-Sacrement.	398
A Laudes.	282	Antienne des Samedis après la Pentecôte.	401
A l'Office du matin.	284	III ^e Dimanche après la Pentecôte.	408
Bénédictio des Fonts baptismaux.	501	IV ^e — — — — —	411
Litanies des Saints.	504	V ^e — — — — —	414
A la Messe.	506	VI ^e — — — — —	417
A Vêpres.	507	VII ^e — — — — —	420
LE JOUR DE PÂQUES, D. 1 ^{re} cl.	508	VIII ^e — — — — —	422
A Matines.	508	IX ^e — — — — —	425
A Laudes.	514	X ^e — — — — —	427
A la Messe.	514	XI ^e — — — — —	450
A Vêpres.	517	XII ^e — — — — —	455
A Complies.	518	XIII ^e — — — — —	456
Le Lundi de Pâques, D. 1 ^{re} cl.	519	XIV ^e — — — — —	459
Le Mardi de Pâques, D. 1 ^{re} cl.	522	XV ^e — — — — —	442
Semaine de Pâques.	525	XVI ^e — — — — —	444
Dimanche de l'Octave de Pâques.	526	XVII ^e — — — — —	447
Le Samedi avant le II ^e Dim. après Pâques.	550	XVIII ^e — — — — —	450
I ^{er} Dimanche après Pâques.	550	XIX ^e — — — — —	452
III ^e Dimanche après Pâques.	550	XX ^e — — — — —	455
PATRONAGE DE S. JOSEPH, D. 2 ^e cl.	553	XXI ^e — — — — —	457
Le Samedi avant le IV ^e Dim. après Pâques.	558	XXII ^e — — — — —	460
IV ^e Dimanche après Pâques.	558	XXIII ^e — — — — —	463
Le Samedi avant le V ^e Dim. après Pâques.	541	XXIV ^e et les derniers.	466
V ^e Dimanche après Pâques.	542		
Les trois jours des Rogations.	545		
Procession des Rogations.	545		
Litanies des Saints.	545		
Messe de la Station.	550		
ASCENSION DE N.-S. J.-C., D. 1 ^{re} cl.	555		

PROPRE DES SAINTS.

Fêtes mobiles.

2 ^e Dim. après l'Épiph. FÊTE DU S. NOM DE JÉSUS, D. 2 ^e cl.	129
---	-----

	Pages.		Pages.
Le Vendredi après la Passion. N.-D. des Sept Douleurs, D. m.	534	18. La Chaire de S. Pierre, à Rome, D. m.	487
5 ^e Dim. après Pâques. FÊTE DU PATRONAGE DE S. JOSEPH, D. 2 ^e cl.	535	Mém. de S ^e Prisque, V. M.	488
1 ^{re} Dim. de Juillet. FÊTE DU PRÉCIEUX SANG DE N. S., D. 2 ^e cl.	590	19. S. Canut, roi et M., Sem. ad Libitum.	492
Dim. dans l'Oct. de l'Assompt. S. Joachim, Conf., D. 2 ^e cl.	644	Mém. de S. Marius et ses Comp., MM.	492
Dim. dans l'Oct. de la Nativité. Fête du S. Nom de Marie, D. m.	660	20. SS. Fabien et Sébastien, MM., D.	492
5 ^e Dim. de Septembre. N.-D. des Sept Douleurs, D. m.	662	21. S ^e Agnès, V. et M., D.	494
1 ^{re} Dim. d'Octobre. Fête du Saint Rosaire, D. 2 ^e cl.	754	22. SS. Vincent et Anastase, MM., Sem.	496
Dim. après l'Oct. de la Toussaint. L'ANNIVERSAIRE DE LA DÉDICACE DES ÉGLISES, D. 1 ^{re} cl.	701	23. S. Raymond de Pennafort, C., Sem.	497
		Mém. de S ^e Émérentienne, V. M.	497
		24. S. Timothée, É. et M., D.	497
		25. La Conversion de S. Paul, Ap., D. m.	497
		26. S. Polycarpe, É. et M., D.	505
		27. S. Jean Chrysostome, É. et D., D. 2 ^e cl.	505
		28. S ^e Agnès, V. et M., 2 ^e fête, S.	505
		29. S. François de Sales, É. et D., D.	504
		30. S ^e Martine, V. et M., Sem.	504
		31. S. Pierre Nolasque, C., D.	505
		Fêtes du mois de Février.	
		1. S. Ignace, É. et M., D.	505
		2. LA PURIFICATION DE LA SAINTE VIERGE, D. 2 ^e cl.	507
		Aux 1 ^{res} Vêpres	507
		A la Bénédiction des Cierges	507
		A la Procession	509
		A la Messe.	511
		Aux II ^{es} Vêpres	514
		3. S. Blaise, É. et M., S.	515
		4. S. André Corsini, É. et C., D.	515
		5. S ^e Agathe, V. et M., D.	515
		6. S ^e Dorothee, V. et M., S.	519
		7. S. Romuald, Abbé, D.	519
		8. S. Jean de Matha, C., D.	519
		9. S. Cyrille, É. d'Alex., D., D.	715
		Mém. de S ^e Apolline, V. et M.	519
		10. S ^e Scholastique, V., D.	519
		11. Sept. SS. Fond. des Servites, D.	741
		14. S. Valentin, Prêtre et M., S.	520
		15. SS. Faustin et Jovite, MM. S.	520
		18. S. Siméon, É. et M. S.	520
		22. La Chaire de S. Pierre, à Antioche, D. m.	520
		25. S. Pierre Damien, É. et D., D.	520
		28. S. Mathias, Ap., D. 2 ^e cl.	520

Pages.		Pages.
	Fêtes du mois de Mars.	
	<i>Le Vendredi après la Passion.</i>	
	N.-D. des Sept-Douleurs, <i>D. m.</i>	534
	4. S. Casimir, C., <i>Sem.</i>	522
	<i>Mém. de S. Lucius, Pape et M.</i>	522
	7. S. Thomas d'Aquin, C. et D., <i>D.</i>	522
	<i>Mém. des SS^{es} Perpétue et</i>	
	<i>Félicité, MM.</i>	522
	8. S. Jean de Dieu, C., <i>D.</i>	523
	9. S ^{te} Françoise, Veuve rom., <i>D.</i>	525
	10. Les SS. Quarante Martyrs, <i>Sem.</i>	524
	12. S. Grégoire, Pape et D., <i>D.</i>	525
	17. S. Patrice, É. et C., <i>D.</i>	526
	18. S. Cyrille, Év. de Jérusalem,	
	C. et D., <i>D.</i>	715
	19. S. JOSEPH, C., ÉPOUX DE LA	
	SAINTE VIERGE, <i>D. 1re cl.</i>	526
	21. S. Benoît, Abbé, <i>D. m.</i>	530
	25. L'ANNONCIATION DE LA SAINTE	
	VIERGE, <i>D. 2e cl.</i>	530
	27. S. Jean Damascène, C. et D., <i>D.</i>	754
	28. S. Jean de Capistran, C., <i>Sem.</i>	758
	Fêtes du mois d'Avril.	
	<i>Le IIIe Dim. après Pâques. FÊTE</i>	
	<i>DU PATR. DE S. JOSEPH, D. 2e cl.</i>	533
	2. S. François de Paule, C., <i>D.</i>	536
	4. S. Isidore, É. et D., <i>D.</i>	537
	5. S. Vincent Ferrier, C., <i>D.</i>	537
	11. S. Léon 1 ^{er} , Pape et D., <i>D.</i>	537
	13. S. Herménégilde, M., <i>Sem.</i>	537
	14. S. Justin, M., <i>D.</i>	715
	<i>Mém. des SS. Tiburce, Va-</i>	
	<i>lérien, etc., MM.</i>	538
	17. S. Anicet, Pape et M., <i>S.</i>	538
	21. S. Anselme, É. et D., <i>D.</i>	538
	22. SS. Soter et Caius, Pont. et	
	MM., <i>Sem.</i>	539
	23. S. Georges, M., <i>Sem.</i>	539
	24. S. Fidèle de Sigmaringen, M.,	
	<i>D.</i>	540
	25. S. MARC, ÉVANG., <i>D. 2e cl.</i>	540
	26. SS. Clet et Marcellin, Pont. et	
	MM., <i>Sem.</i>	540
	28. S. Paul de la Croix, C., <i>D.</i>	214*
	28. S. Vital, M., <i>S.</i>	541
	29. S. Pierre, M., <i>D.</i>	541
	30. S ^{te} Catherine de Sienne, V., <i>D.</i>	541
	Fêtes du mois de Mai.	
	1. S. PHILIPPE ET S. JACQUES, AP.,	
	<i>D. 2e cl.</i>	542
	2. S. Athanase, É. et D., <i>D.</i>	545
	3. L'INVENTION DE LA SAINTE CROIX,	
	<i>D. 2e cl.</i>	548
	4. S ^{te} Monique, Veuve, <i>D.</i>	550
	5. S. Pie V, Pape et C., <i>D.</i>	551
	6. S. Jean devant la Porte-La-	
	tine, <i>D. m.</i>	551
	7. S. Stanislas, É. et M., <i>D.</i>	552
	8. L'Apparition de S. Michel,	
	Arch., <i>D. m.</i>	552
	9. S. Grégoire de Nazianze, É. et	
	D., <i>D.</i>	553
	10. S. Antonin, É. et C., <i>D.</i>	553
	<i>Mém. des SS. Gordien et</i>	
	<i>Épimaque, MM.</i>	555
	12. SS. Nérée, Achillée, etc., MM.,	
	<i>Sem.</i>	555
	14. S. Boniface, M., <i>S.</i>	555
	16. S. Ubald, É. et C., <i>Sem.</i>	555
	17. S. Pascal Baylon, C., <i>D.</i>	555
	18. S. Venant, M., <i>D.</i>	555
	19. S. Pierre Célestin, Pape et C.,	
	<i>D.</i>	556
	<i>Mém. de Ste Pudentienne,</i>	
	<i>V.</i>	556
	20. S. Bernardin de Sienne, C.,	
	<i>Sem.</i>	556
	25. S. Grégoire VII, Pape et C., <i>D.</i>	557
	<i>Mém. de S. Urbain, Pape</i>	
	<i>et M.</i>	557
	26. S. Philippe de Néri, C., <i>D.</i>	557
	<i>Mém. de S. Éleuthère,</i>	
	<i>Pape et M.</i>	557
	27. S ^{te} Marie Madeleine de Pazzi,	
	V., <i>Sem.</i>	559
	<i>Mém. de S. Jean, Pape et</i>	
	<i>M.</i>	559
	28. S. Augustin, Év. et Conf., <i>D.</i>	719
	30. S. Félix, Pape et M., <i>S.</i>	559
	31. S ^{te} Angèle de Mérici, V., <i>D.</i>	559
	<i>Mém. de Ste Pétronille, V.</i>	559
	Fêtes du mois de Juin.	
	2. SS. Marcellin, Pierre et Éras-	
	me, MM., <i>S.</i>	566
	4. S. François Caracciolo, C., <i>D.</i>	566
	5. S. Boniface, É. et M., <i>D.</i>	563
	6. S. Norbert, É. et C., <i>D.</i>	566
	9. SS. Prime et Félicien, MM.,	
	<i>S.</i>	567
	10. S ^{te} Marguerite, Reine d'Écosse,	
	<i>Sem.</i>	567
	11. S. Barnabé, Ap., <i>D. m.</i>	567
	12. S. Jean de S. Facond, C., <i>D.</i>	568
	<i>Mém. des SS. Basilde,</i>	
	<i>Cyrin, etc., MM.</i>	569

Pages.		Pages.
	15. S. Antoine de Padoue, C., <i>D.</i>	569
	14. S. Basile le Grand, É. et D., <i>D.</i>	569
	15. SS. Guy, Modeste et Cres-	
	cence, MM., <i>S.</i>	570
	18. SS. Marc et Marcellien, MM.,	
	<i>S.</i>	570
	19. S ^{te} Julienne de Falconiéri, V.,	
	<i>D.</i>	571
	<i>Mém. des SS. Gervais et</i>	
	<i>Protais, MM.</i>	71
	20. S. Silvère, Pape et M., <i>S.</i>	571
	21. S. Louis de Gonzague, C., <i>D.</i>	571
	22. S. Paulin, É. et C., <i>S.</i>	574
	23. La Vigile de S. Jean-Baptiste.	
	<i>S.</i>	574
	24. LA NATIVITÉ DE S. JEAN-	
	BAPTISTE, <i>D. 1re cl.</i>	574
	25. S. Guillaume, Abbé, <i>D.</i>	579
	26. SS. Jean et Paul, MM., <i>D.</i>	580
	28. S. Léon, Pape et C., <i>Sem.</i>	583
	29. S. PIERRE ET S. PAUL, APO-	
	TRES, <i>D. 1re cl.</i>	584
	30. La Commémor. de S. Paul,	
	Ap., <i>D. m.</i>	589
	<i>Le Vendredi après l'Octave de la</i>	
	<i>Fête du Saint-Sacrement. Fête</i>	
	<i>du Sacré-Cœur de Jésus. D. 1re cl.</i>	219*
	Fêtes du mois de Juillet.	
	<i>Le 1er Dim. de Juillet. FÊTE DU</i>	
	<i>PRÉC. SANG DE N.-S., D. 2e cl.</i>	590
	1. L'Oct. de S. Jean-Baptiste, <i>D.</i>	596
	2. LA VISITATION DE LA SAINTE	
	VIERGE, <i>D. 2e cl.</i>	596
	3, 4. Dans l'Oct. des SS. Apôtres,	
	<i>Sem.</i>	599
	5. SS. Cyrille et Méthode, É. et C.,	
	<i>D.</i>	720
	6. L'Oct. des SS. Apôtres, <i>D.</i>	600
	8. S ^{te} Élisabeth, Reine de Portu-	
	gal, Veuve, <i>Sem.</i>	602
	10. Les sept Frères, MM., SS ^{es} Ru-	
	fine et Seconde, V. M., <i>Sem.</i>	604
	11. S. Pie, Pape et M., <i>S.</i>	605
	12. S. Jean Gualbert, Abbé, <i>D.</i>	605
	<i>Mém. des SS. Nabor et</i>	
	<i>Félix, MM.</i>	605
	13. S. Anaclet, Pape et M., <i>Sem.</i>	606
	14. S. Bónaventure, E. et D., <i>D.</i>	606
	15. S. Henri, Empereur, C., <i>Sem.</i>	606
	16. N.-D. du Mont-Carmel, <i>D. m.</i>	606
	17. S. Alexis, C., <i>Sem.</i>	608
	18. S. Camille de Lellis, C., <i>D.</i>	608
	<i>Mém. de Ste Symphorose</i>	
	<i>et de ses sept Fils, MM.</i>	608
	19. S. Vincent de Paul, C., <i>D.</i>	610
	20. S. Jérôme Émilien, C., <i>D.</i>	610
	<i>Mém. de Ste Marguerite,</i>	
	<i>V. M.</i>	610
	21. S ^{te} Praxède, V., <i>S.</i>	613
	22. S ^{te} Marie-Madeleine, <i>D.</i>	613
	23. S. Apollinaire, É. et M., <i>D.</i>	616
	<i>Mém. de S. Liboire, É. et</i>	
	<i>C.</i>	616
	24. <i>Mém. de Ste Christine, V. M.</i>	617
	25. S. JACQUES LE MAJEUR, Ap., <i>D.</i>	
	<i>2e cl.</i>	617
	26. S ^{te} Anne, Mère de la Sainte	
	Vierge, <i>D. 2e cl.</i>	618
	27. S. Pantaléon, M., <i>S.</i>	619
	28. SS. Nazaire, Celse, etc., MM.,	
	<i>Sem.</i>	619
	29. S ^{te} Marthe, V., <i>Sem.</i>	620
	<i>Mém. de SS. Félix, Sim-</i>	
	<i>plice, etc., MM.</i>	620
	30. SS. Abdon et Sennen, MM.,	
	<i>S.</i>	620
	31. S. Ignace, C., <i>D.</i>	621
	Fêtes du mois d'Août.	
	1. S. Pierre aux Liens, <i>D. m.</i>	622
	<i>Mém. des SS. Machabées,</i>	
	<i>MM.</i>	622
	2. S. Alphonse-Marie de Liguori,	
	É. C. et D., <i>D.</i>	625
	<i>Mém. de S. Étienne, Pape</i>	
	<i>et M.</i>	625
	3. L'Invention du Corps de S.	
	Étienne, M., <i>Sem.</i>	627
	4. S. Dominique, C., <i>D. m.</i>	628
	5. La Dédicace de N.-D. des	
	Neiges, <i>D. m.</i>	628
	6. La Transfiguration de N. S.,	
	<i>D. m.</i>	628
	<i>Mém. des SS. Xyste, etc.,</i>	
	<i>MM.</i>	629
	7. S. Gaétan, C., <i>D.</i>	632
	<i>Mém. de S. Donat, É. et</i>	
	<i>M.</i>	632
	8. SS. Cyriaque, Large et Sma-	
	ragde, MM., <i>Sem.</i>	635
	9. <i>Mém. de S. Romain, M.</i>	635
	10. S. LAURENT, M., <i>D. 2e cl.</i>	635
	11. <i>Mém. de S. Tiburce et S^{te} Su-</i>	
	<i>sanne, MM.</i>	639
	12. S ^{te} Claire, V., <i>D.</i>	639
	13. <i>Mém. des SS. Hippolyte et</i>	
	<i>Cassien, MM.</i>	639
	14. <i>Mém. de S. Eusèbe, C.</i>	640
	15. L'ASSOMPTION DE LA SAINTE	
	VIERGE, <i>D. 1re cl.</i>	640

	Pages.		Pages.
<i>Le Dim. dans l'Oct. de l'Assompt.</i>		<i>Mém. des SS* Euphémie,</i>	
S. Joachim, Père de la Sainte		Lucie, etc., MM.	668
Vierge, C., D. m.	644	17. L'Impression des Stigmates	
16. S. Hyacinthe, C., D.	646	de S. François d'Assise, D.	669
17. L'Oct. de S. Laurent, M., D.	646	18. S. Joseph de Cupertino, C.,	
18. <i>Mém. de S. Agapit, M.</i>	647	D.	669
20. S. Bernard, C. et D., D.	647	19. S. Janvier, É., et ses Comp.,	
21. S* Jeanne-Françoise de Chan-		MM., D.	671
tal, Veuve, D.	647	20. S. Eustache et ses Comp., MM.,	
22. L'Oct. de l'Assomption, D.	648	D.	671
<i>Mém. des SS. Timothée,</i>		21. S. MATTHIEU, AP. ET ÉVANG.,	
etc., MM.	648	D. 2° cl.	671
23. S. Philippe Bénéti, C., D.	648	22. S. Thomas de Villeneuve, É.	
24. S. BARTHÉLEMY, AP., D. 2° cl.	648	et C., D.	673
25. S. Louis, roi de France, C.,		<i>Mém. de S. Maurice et de</i>	
D. en Fr., Sem. à Rome.	649	ses Comp., MM.	673
26. S. Zéphyrin, Pape et M., Sem.	650	23. S. Lin, Pape et M., Sem.	673
27. S. Joseph Calasanz, C., D.	651	<i>Mém. de S* Thécie, V. M.</i>	673
28. S. Augustin, É. et C., D.	652	24. N. D. de la Merci, D. m.	673
<i>Mém. de S. Hermès, M.</i>	652	26. S. Cyprien et S* Justine, MM.,	
29. La Décollation de S. Jean-		S.	674
Baptiste, D. m.	653	27. S. Côme et S. Damien, MM.,	
<i>Mém. de S* Sabine, M.</i>	653	Sem.	674
30. S* Rose de Lima, V., D.	656	28. S. Wenceslas, Duc, M., Sem.	675
<i>Mém. des SS. Félix et A-</i>		29. LA DÉDICACE DE S. MICHEL,	
<i>daucte, MM.</i>	656	ARCH., D. 2° cl.	675
31. S. Raymond Nonnat, C., D.	656	30. S. Jérôme, Prêtre et D., D.	680

Fêtes du mois de Septembre.		Fêtes du mois d'Octobre.	
<i>Le 5e Dim. de Sept. Fête de N.-D.</i>		<i>Le 1er Dim. d'Octobre. Fête du</i>	
des Sept Douleurs, D. m.	662	Saint Rosaire, D. 2° cl.	754
1. S. Gilles, Abbé, S.	656	1. S. Remi, É. et C., D.	680
<i>Mém. des Douze Frères,</i>		2. Les SS. Anges Gardiens, D.m.	681
MM.	656	4. S. François d'Assise, C., D.m.	684
2. S. Étienne, roi de Hongrie,		5. S. Placide et ses Comp., MM.,	
C., Sem.	657	S.	685
5. S. Laurent Justinien, É. et		6. S. Bruno, C., D.	685
C., Sem.	657	7. S. Marc, Pape et C., S.	685
8. LA NATIVITÉ DE LA SAINTE		<i>Mém. de SS. Serge, Bac-</i>	
VIERGE, D. 2° cl.	657	que, etc., MM.	685
<i>Le Dim. dans l'Oct. de la Nati-</i>		8. S* Brigitte, Veuve, D.	686
<i>vité. Fête du Saint Nom de</i>		9. SS. Denis, Rustique, et Éleu-	
Marie, D. m.	660	thère, MM., Sem.	686
9. <i>Mém. de S. Gorgon, M.</i>	660	10. S. François de Borgia, C., Sem.	687
10. S. Nicolas de Tolentino, C., D.	660	15. S. Édouard, roi, C., Sem.	687
11. <i>Mém. des SS. Prote et Hy-</i>		14. S. Calixte, Pape et M., D.	687
<i>acinthe, MM.</i>	660	15. S* Thérèse, V., D.	688
14. L'Exaltation de la Sainte		17. S* Hedwige, Veuve, Sem.	689
Croix, D. m.	661	18. S. LUC, ÉVANGÉL., D. 2° cl.	689
15. L'Oct. de la Nativité, D.	662	19. S. Pierre d'Alcantara, C., D.	690
<i>Mém. de S. Nicomède, M.</i>	662	20. S. Jean de Kenti, C., D.	690
16. SS. Corneille et Cyprien, É.		21. S. Hilarion, Abbé, S.	693
et MM., Sem.	668	<i>Mém. de S* Ursule et de</i>	
		ses Comp., MM.	693

	Pages.		Pages.
25. S. Chrysanthé et S* Darie, MM.,		Mardi. Office des SS. Apôtres, Sem.	727
S.	693	Mercredi. Office de S. Joseph, Sem.	728
26. S. Évariste, Pape et M., S.	695	Jeudi. Office du T. S. Sacrement,	
28. S. SIMON ET S. JUDE, APÔTRES,		Sem.	730
D. 2° cl.	695	Vendredi. Office de la Passion, Sem.	730
Fêtes du mois de Novembre.		Samedi. Office de l'Immaculée Con-	
1. LA FÊTE DE TOUS LES		ception de la B. V. M., Sem.	753
SAINTS, D. 1 ^{re} cl.	694	COMMUN DES SAINTS.	
2. La Commém. de tous les Fi-		Commun des Ap. et des Évang.	
dèles défunts, D.	700	<i>hors le T. P.</i>	1*
4. S. Charles Borromée, É. et C.,		Com. des Ap., des Évang. et des	
D.	700	Mart. en T. P.	7*
<i>Mém. de SS. Vital et Agric-</i>		Messe d'un Mart. <i>Protestisti.</i>	8*
<i>cole, MM.</i>	700	Messe de plus. Mart. <i>Sancti.</i>	9*
8. L'Oct. de la Toussaint, D.	701	Com. d'un Mart. <i>hors le T. P.</i>	13*
<i>Mém. des quatre Saints</i>		Pour un Mart. Pont.	
Couronnés, MM.	701	1 ^{re} Messe <i>Statuit.</i>	14* ✓
<i>Le Dim. après l'Oct. de la Tous-</i>		2° Messe <i>Sacerdotes</i>	16*
<i>saint. L'ANNIVERSAIRE DE LA</i>		Pour un Mart. non Pont.	
<i>DÉDIC. DES ÉGLISES, D. 1re cl.</i>	701	1 ^{re} Messe <i>In virtute</i>	18*
9. La Dédicace de la Basilique du		2° Messe <i>Lætabitur</i>	21*
Sauveur, D. maj.	701	Com. de plus. Mart. <i>hors le T. P.</i>	25*
<i>Mém. de S. Théodore, M.</i>	701	1 ^{re} Messe <i>Intret</i>	26*
10. S. André Avellin, C., Sem.	702	2° Messe <i>Sapientiam.</i>	29*
<i>Mém. de S. Tryphon et</i>		3° Messe <i>Salus autem</i>	32*
<i>ses Comp., MM.</i>	702	Com. d'un Conf. Pont.	36*
11. S. Martin de Tours, É. et C., D.	702	1 ^{re} Messe <i>Statuit.</i>	37*
<i>Mém. de S. Menne, M.</i>	702	2° Messe <i>Sacerdotes</i>	59*
12. S. Martin, Pape et M., Sem.	705	Com. d'un Doct.	44*
13. S. Didace, C., Sem.	705	Messe <i>In medio</i>	45*
14. S. Josaphat, É. et M., D.	723	Com. d'un Conf. non Pont.	47*
15. S* Gertrude, V., D.	705	1 ^{re} Messe <i>Os justi</i>	48*
17. S. Grégoire Thaumaturge, É.		2° Messe <i>Justus</i>	50*
et C., Sem.	705	Messe des Abbés, <i>Os justi.</i>	52*
18. La Dédicace des basiliques de		Com. des Vierges.	55*
S. Pierre et S. Paul, D. maj.	706	Pour une Vierge Mart.	
19. S* Elisabeth, Veuve, D.	706	1 ^{re} Messe <i>Loquebar.</i>	57*
<i>Mém. de S. Pontien, Pape</i>		2° Messe <i>Me expectave-</i>	
<i>et M.</i>	706	<i>runt</i>	61*
20. S. Félix de Valois, C., D.	703	Pour plus. Vierges Mart.	64*
21. La Présentation de la Sainte		Pour une Vierge non Mart.	
Vierge, D. m.	706	1 ^{re} Messe <i>Dilexisti</i>	64*
22. S* Cécile, V. et M., D.	707	2° Messe <i>Vultum.</i>	67*
25. S. Clément, Pape et M., D.	709	Com. des Saintes Femmes.	68*
<i>Mém. de S* Félicité, M.</i>	709	Messe pour une S* Femme	
24. S. Jean de la Croix, C., D.	711	Mart. <i>Me expectaverunt.</i>	69*
<i>Mém. de S. Chrysogone,</i>		Messe pour une S* Femme	
<i>M.</i>	712	non Mart. <i>Cognovi.</i>	70*
25. S* Catherine, V. et M., D.	712	Com. de la Dédicace des Églises..	74*
26. S. Silvestre, Abbé, Confess.		Ordinaire des Fêtes de la Sainte	
D.	761	Vierge	79*
OFFICES VOTIFS.		MESSES VOTIVES.	
Lundi. Office des SS. Anges, Sem.	725	Messe votive de la Sainte Trinité.	84*

Tibi, Christe, splendor.	240*
Tristes erant Apostoli.	12*
Ut queant laxis.	578
VENI, CREATOR.	377
Verbum supernum.	395
<i>O Salutaris Hostia.</i>	595
Vexilla Regis.	187

PROSES.

Dies iræ.	128*
Inviolata.	197*
Lauda, Sion.	390
— (<i>chant vulgaire</i>).	189*
Stabat Mater.	664
Veni, Sancte, spiritus.	374
Victimæ Paschali.	315

I. CHANTS DIVERS POUR LA MESSE.

Chant du <i>Gloria Patri</i> à l'Introit.	145*
Réponses aux Oraisons, à la Préface, etc.	147*
Chant de l' <i>Ite, Missa est.</i>	148*

Ordinaire de la Messe.

Aux Doubles et Fêtes solennelles.	149*
Aux Fêtes de la S ^e Vierge, et dans les Octaves de Noël et du S. Sacrement.	153*
Aux Dimanches ordinaires, Semidoubles, etc.	154*
Aux Dim. de l'Avent et du Carême.	156*
Pendant le Temps Pascal.	157*
Aux Fêtes simples.	158
Aux Féries.	160
Messes <i>ad libitum.</i>	160
1 ^o dite des Anges.	160
2 ^o	162*
3 ^o	164*
4 ^o	164*
5 ^o	166*
1 ^o <i>Credo</i> , ou des Anges.	167
2 ^o <i>Credo.</i>	168
Chant primitif du Symbole.	170*
Messe du 1 ^o Ton, ou Royale, de H. Dumont.	171*
Messe du 2 ^o Ton.	174
— 6 ^o Ton.	177*

Pages.	Pages.
II. CHANTS DIVERS POUR LES VÊPRES, ETC.	
Intonations de l'Office.	180*
Chant du Capitule.	181*
— des Versets.	181*
— des Leçons.	182*
— du <i>Benedicamus Domino.</i>	185*
Tons des Psaumes.	185*
Chant de l' <i>Alleluia.</i>	188*

III. HYMNES, PRIÈRES, ETC.,
POUR DIVERSES CIRCONSTANCES.

Hymne au Saint-Esprit.	189*
— d'Actions de Grâces.	189*
Prose <i>Lauda Sion</i> (<i>chant vulgaire</i>).	189*
Litanies de la S ^e Vierge.	192*

IV. PRIÈRES POUR LES SALUTS.

<i>Notions générales sur les Expos. et Bénéd. du S. Sacr.</i>		195*
Chants en l'honneur du S. Sacr.		194*
Hymne <i>Adoro te.</i>		194*
Répons <i>Homo quidam.</i>		195*
Prière <i>Ave, verum.</i>		195
Chants en l'honneur de la S ^e Vierge.		196*
<i>Salve, Regina</i> (autre chant).		196*
Antienne <i>Sub tuum.</i>		196*
Hymne <i>Stabat Mater.</i>		197*
Prose <i>Inviolata.</i>		197*
Antienne <i>Memorare.</i>		198*
Antiennes, Psaumes et Prières diverses.		198*
<i>Rorate</i> (<i>Avent</i>).		198*
<i>Adeste</i> (<i>Noël</i>).		200*
<i>Attende</i> (<i>Carême</i>).		200*
<i>O Filii</i> (<i>Pâques</i>).		202*
<i>Miserere</i> (<i>pour une nécessité quelconque</i>).		202*
<i>Parce, Domine.</i>		202*
Bénédiction du S. Sacrement.		202*
Tantum ergo.		203*
Après la Bénédiction du S. Sacrement.		203*
Ps. 116. <i>Laudate Dominum.</i>		205*
<i>Adoremus</i> in æternum.		204*
<i>Adoremus.</i> <i>Laudate.</i>		204*

FIN.

5 JUILLET. S. ANTOINE MARIE ZACCARIA, CONF. DOUBLE.

Au Com. d'un Conf. non Pont., p. 47*.

A LA MESSE.

Introit. S

t. 3. S ERMO me-us, et prædi-ca-ti-o me-a
non in persu-a-sibi-libus huma-næ sapi-en-ti-æ
ver-bis, sed in ostensi-o-ne spi-ri-tus et vir-
tu-tis. Ps. Confi-tebor tibi, Domine, in toto corde
me-o, * In con-si-li-o justorum et congre-ga-ti-one.
* Glori-a Patri. e u o u a e.

Collecte. FAC nos, Dómine Deus, supereminéntem Jesu Christi sciéntiam, spiritu Pauli Apóstoli ediscere; qua beátus Antónius Maria mirabiliter eruditus, novas in Ecclésia tua clericórum et virginum familias congregávit. Per eúndem.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Timótheum. I. C. 4.

PIETAS ad ómnia útilis est, promissionem habens vitæ, quæ nunc est et futuræ. Fidélis sermo, et omni acceptiône dignus. In hoc enim laborámus, et maledicimur, quia sperámus in Deum vivum, qui est Salvátor ómnium hóminum, máxime fidélium. Præcipe hæc, et doce. Nemo adolescéntiam tuam contémnat: sed exéplum esto fidélium in verbo, in conversatióne, in caritaté, in fide, in castitaté. Dum vénio, atténde lectióri, exhortatióri, et doctrinæ. Noli negligere grátiam, quæ in te est, quæ data est tibi per prophétiam, cum impositione mánuum presbytérii. Hæc meditáre, in his esto: ut profectus tuus manifestus sit ómnibus. Atténde tibi, et

OFFICES DE L'ÉGLISE.

OFFICES
DE L'ÉGLISE
SUIVANT LE RIT ROMAIN

William A. Burke

St Charles College
1899-1910

Frost of The Holy Priesthood
<http://dcwatershed.org>

IMPRIMATUR

Remis, die 10 maii 1887.

† B. M. Card. LANGENIEUX,
Arch. REMENSIS.

PUBLICATION DE LA COMMISSION DE REIMS ET CAMBRAI

12 do

OFFICES DE L'ÉGLISE

DU MATIN ET DU SOIR

SUIVANT LE RIT ROMAIN

ENTIÈREMENT NOTÉS EN PLAIN-CHANT

D'APRÈS

LE GRADUEL ET L'ANTIPHONAIRE

De la Commission de Reims et de Cambrai

NOUVELLE ÉDITION SUR CUIVRE

PARIS

LIBRAIRIE VICTOR LECOFFRE

RUE BONAPARTE, 90

APPROBATION

François-Nicolas-Madeleine MORLOR, par la miséricorde divine et la grâce du Saint-Siège Apostolique, Cardinal-Prêtre de la sainte Église Romaine, du titre des SS. Nérée et Achillée, Archevêque de Paris.

Le livre intitulé : *Offices de l'Église du matin et du soir, selon le rite Romain, etc.*, étant, quant au texte, conforme au Bréviaire et au Missel romains, ainsi qu'il résulte pour nous du rapport qui nous a été fait par M. Le Vasseur, prêtre de la Congrégation du Saint-Esprit et du Saint-Cœur de Marie, nous l'approuvons par les présentes et en permettons la publication.

Donné à Paris, sous notre seing, le sceau de nos armes et le contre-seing du Secrétaire de notre Archevêché, l'an du Seigneur mil huit cent cinquante-sept, le quinzième jour du mois de Novembre.

‡ F. N. CARD. ARCHEV. DE PARIS.

Par Mandement de Son Éminence :

BAUTIN,

Prêtre, secrétaire.

QUELQUES NOTIONS SUR LES RUBRIQUES.

Les fêtes du rite romain se partagent de la manière suivante :

- 1° Doubles de 1re classe; ✓
- 2° Doubles de 2e classe; ✓
- 3° Doubles majeures; ✓
- 4° Doubles; ✓
- 5° Semi-doubles; ✓
- 6° Simples. ✓

A toutes les Fêtes doubles, quelle que soit leur classe, on *double*, c'est-à-dire on répète l'Antienne avant et après chaque Psaume des Vêpres, des Matines et des Laudes. On ne chante qu'une seule Oraison à la messe, à moins qu'il n'y ait quelque Mémoire indiquée pour le même jour.

Aux Fêtes semi-doubles et simples, on ne double jamais les Antiennes, et la messe doit avoir trois Oraisons selon ce qui est indiqué à la page 13.

L'ordre des fêtes une fois connu, il est facile, en consultant le calendrier ou la table des matières qui en tient lieu, de déterminer pour chaque jour l'Office qui doit être célébré. Voici la méthode à suivre :

1. Toutes les fois qu'un jour de Dimanche il se rencontre une fête double, on fait l'Office de cette fête avec Mémoire du Dimanche. On excepte de cette règle les Dimanches de l'Avent et depuis la Septuagésime jusqu'au Dimanche de Quasimodo inclusivement.

2. Pour les Vêpres, si l'Office du lendemain est d'un degré supérieur à celui du jour, les Vêpres sont de la fête du lendemain avec Mémoire de celle du jour. Si l'Office du lendemain est du même degré, les Vêpres se disent depuis le Capitule de la fête suivante avec Mémoire de celle du jour. Cependant si l'on fait l'Office du Dimanche, et que le Lundi on célèbre une fête semi-double, les Vêpres sont du Dimanche avec Mémoire de la fête suivante.

3. Si la fête qu'on célèbre le Lundi est double de seconde classe, on omet la Mémoire du Dimanche et celle d'un simple, et si elle était double de première, on omettrait même la Mémoire d'un double mineur ou majeur dont on ferait la fête ce jour-là.

DES CÉRÉMONIES DU CHŒUR

PENDANT LA MESSE CHANTÉE.

(Extrait des *Rubriques du Missel*, du *Cérémonial des Evêques* et des *Décrets de la S. C. des Rites*.)

I

Tout le monde est à genoux :

Depuis le commencement de la Messe jusqu'à ce que le Célébrant monte à l'autel, excepté les Chanoines et ceux qui, aux Messes pontificales, sont revêtus d'ornements. *Les Chantres restent aussi debout* (Du Molin).

Depuis le commencement du Canon jusqu'après l'Élévation.

Aux Messes des Fêtes d'Avent, du Carême, des Quatre-Temps et des Vigiles où l'on jeûne, et aux Messes de *Requiem*, tous sont à genoux pendant les Oraisons et depuis le *Sanctus* jusqu'à *Pax Domini*, et pendant les Postcommunions : on excepte de cette règle les veilles de Pâques, de la Pentecôte et de Noël, et les Quatre-Temps de la Pentecôte.

Le jour de Noël et de l'Annonciation, tout le Chœur se met à genoux au *ÿ. Et incarnatus est* du Symbole, jusqu'à *Et Homo factus est* inclusivement,

II

Tout le Chœur peut s'asseoir :

Quand le Célébrant est assis.

Pendant le chant de l'Épître, des Prophéties, du Graduel, de l'*Alleluia* avec son verset, de la Séquence, de l'Offertoire, jusqu'à l'encensement du Chœur, ou, s'il n'y a pas d'encense-

ment, jusqu'à la Préface, et pendant qu'on chante la Communion.

NOTA 1° Toutes les fois qu'on est assis, on est couvert, à moins qu'il ne faille s'incliner.

NOTA 2° Les Chantres, lorsqu'ils chantent seuls quelque partie de l'Office, ne doivent point être assis.

III

On est debout le reste du temps.

NOTA. Les *Rubriques du Missel* et le *Cérémonial des Evêques* ne donnent aucune règle pour les moments auxquels le Clergé doit être tourné vers l'autel. Les auteurs disent généralement qu'on doit, sur ce point, s'en tenir à l'usage de chaque église. Il faudra donc, à cet égard, se conformer aux instructions du Maître des cérémonies.

IV

On doit s'incliner :

Au *Gloria Patri*, jusqu'à *Sicut erat* exclusivement, lorsqu'il est chanté par le Chœur ;

Toutes les fois qu'on prononce le saint nom de Jésus, celui de MARIE, ou du Saint dont on fait la fête ou bien mémoire, et à celui du Souverain Pontife ;

Pendant le *Gloria in excelsis*, à ces paroles : *Adoramus te... Gratias agimus tibi... Jesu Christe... Suscipe deprecationem nostram... Jesu Christe* ;

Pendant le *Credo*, à celles-ci : *Jesum Christum... Et incarnatus est*, jusqu'à *et Homo factus est* inclusivement... *simul adoratur* ;

Pendant la Préface, à *Gratias agamus Domino Deo nostro* ;

Pendant la bénédiction du Célébrant à la fin de la Messe.

NOTA. Suivant la plupart des auteurs, toutes ces inclinations sont des inclinations de tête, sauf la dernière.

Lorsque le Célébrant et ses Ministres saluent le Chœur pendant la Messe, tout le monde leur rend le salut. Si un autre membre du Clergé salue le Chœur, tous ceux qui sont d'une dignité égale ou inférieure lui rendent son salut.

V

On doit faire le signe de la croix :

Au commencement de l'Introït ;

Lorsqu'on chante au chœur ces paroles du *Gloria in excelsis* : *Cum sancto Spiritu*, etc., et celles-ci du Symbole : *Et vitam venturi sæculi. Amen.*

Après l'Élévation, lorsqu'on chante ces paroles : *Benedictus qui venit*, etc.

VI

On se frappe la poitrine au mot *nobis*, pendant les trois *Agnus Dei*.

DES CÉRÉMONIES DU CHŒUR

PENDANT LES VÊPRES ET LES COMPLIES.

(Extrait du *Cérémonial des Évêques*.)

1. Le Chœur doit se tenir debout :

Pendant le *Pater* et l'*Ave* qui se récitent au commencement de l'Office ; pendant le *ÿ. Deus in adjutorium*, jusqu'à ce que les Chantres aient commencé le premier Psaume ;

Pendant le Capitule, l'Hymne, le Cantique, les Mémoires, les Versets et les Oraisons ;

Quand on annonce une antienne à quelqu'un, tous les membres du Clergé qui sont d'une dignité égale ou inférieure à celui à qui l'Antienne est annoncée se lèvent avec lui, et demeurent debout jusqu'après l'intonation de l'Antienne ;

A Complies, depuis *Jube domne benedicere* jusqu'à ce que le Psaume soit commencé ; pendant l'Hymne, le Capitule, le *ñ. In manus*, le Cantique, les Prières et l'Oraison ; à l'Antienne de la sainte Vierge dans le Temps Pascal et tous les Dimanches de l'année.

2. Le Chœur est assis et couvert :

Depuis le moment où l'Officiant, arrivé à son siège, se tient assis, jusqu'à ce qu'il se lève pour réciter le *Pater* et l'*Ave* ;

Pendant les Psaumes et les Antiennes. Si cependant, au moment où l'on répète l'Antienne du *Magnificat*, l'encensement du Chœur n'est pas terminé, tous les membres du Clergé qui sont d'une dignité égale ou inférieure à ceux qu'on encense actuellement demeurent debout pendant ce temps.

3. On se découvre et on incline la tête toutes les fois qu'on prononce le saint nom de JÉSUS, celui de MARIE, ou du Saint dont on fait la fête.

On reste également découvert et incliné pendant le *Gloria Patri*, et pendant la dernière strophe des Hymnes, quand les trois Personnes divines y sont mentionnées.

Si un membre du Clergé salue le Chœur pendant l'Office, tous ceux qui sont d'une dignité égale ou inférieure à celui qui entre au Chœur lui rendent son salut.

4. Le Chœur se met à genoux pendant la première strophe des Hymnes *Veni Creator*, et *Ave maris stella*, ainsi qu'à la strophe *O Crux ave*, et à *Tantum ergo*, si le saint Sacrement est exposé, ou même dans le tabernacle, si c'est l'usage (S. C. 4 août 1663) ; pendant le *ÿ. Te ergo quæsumus* du *Te Deum*, et enfin pendant les Antiennes à la Sainte Vierge qu'on chante après Complies, sauf les Dimanches et pendant le Temps Pascal.

5. On doit faire le signe de la croix au *ÿ. Deus in adjutorium* et au commencement du cantique *Magnificat*.

ASPERSION DE L'EAU BÉNITE

PENDANT L'ANNÉE.

Antienne
du 7e ton. **A** - SPER-GES me, Do-mine, hyssopo, et mun-
da-bor : la-va-bis me, et su-per nivem de - alba-bor.

Ps. Mi-se-re-re me - i, De-us, * se-cundum magnam mi-seri-
cor-di-am tu-am. ✕. Glo-ri-a Patri, et Fi-li-o, et Spiri-
tu-i sancto. * Si-cut erat in principi-o, et nunc, et semper,
et in sæcula sæcu - lorum. Amen.

On répète Aspérge. — *Au temps de la Passion on omet Glória Patri.*

AU TEMPS PASCAL.

Ant. **V**
t. 8. I - DI a-quam egre - di-entem de templo,
a la - tere dex-tro, alle-lu - ia : et omnes ad quos
perve-nit aqua i-sta, sal - vi fa - cti sunt, et
di - cent, al-le-lu - ia, alle - lu - ia. *Ps.* Confitemini Do-
mino quo-ni-am bo-nus : * Quo-ni-am in sæculum mi-seri-
cordi-a ejus. ✕. Glo-ri-a Patri, et Fi-li-o, et Spi-ri-tu-i
sancto. * Si-cut erat in principi-o, et nunc, et semper,
et in sæcula sæcu-lo-rum. Amen. *On répète Vi-di a-quam.*

OFFICES NOTÉS.

1

ŷ. Ostende nobis, Dómine, misericórdiam tuam. (*Au temps Pascal, Alleluia.*) R̄. Et salutáre tuum da nobis. (*Au temps Pascal, Alleluia.*)

ŷ. Dómine, exáudi oratióem meam. R̄. Et clamor meus ad te véniat.

ŷ. Dóminus vobiscum. R̄. Et cum spiritu tuo.

Orémus. Exáudi nos, Dómine sancte, Pater omnipotens, ætérne Deus : et mittere dignéris sanctum Angelum tuum de cœlis, qui custódiat, sóveat, próteget, visitet, atque deféndat omnes habitántes in hoc habitáculo. Per Christum Dóminum nostrum. R̄. Amen.

ORDINAIRE DE LA MESSE.

In nómine Patris, et Filii, et Spíritus sancti. Amen.

Introibo ad altáre Dei.

R̄. Ad Deum, qui lætíficat juventútem meam.

Júdica me, Deus, et discérne causam meam de gente non sancta : ab hómine iniquo, et dolóso érue me.

R̄. Quia tu es, Deus, fortitúdo mea : quare me repulisti ? et quare tristis incédo, dum affligit me inimicus ?

ŷ. Emitte lucem tuam, et veritátem tuam : ipsa me deduxérunt, et adduxérunt in montem sanctum tuum, et in tabernácula tua.

R̄. Et introibo ad altáre Dei : ad Deum, qui lætíficat juventútem meam.

Aux Messes des Morts, et au temps de la Passion, on ne dit point le Psaume Judica me, Deus.

Confíteor Deo omnipoténti, beátæ Mariæ semper Virgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptistæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, ómnibus Sanctis, et vobis, fratres, quia peccávi nimis cogitatióne, verbo, et ópere : mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Mariam semper Virginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptistam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, et vos, fratres, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

On répond : Misereátur tui omnipotens Deus, et dimissis peccátiis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam.

Le Prêtre dit : Amen, puis on répète la confession avec ces mots : Et tibi, Pater... Et te, Pater, au lieu de Vobis, fratres... Vos, fratres.

ŷ. Confítebor tibi in cithara, Deus, Deus meus : quare tristis es, ánima mea ? et quare contúrbas me ?

R̄. Spera in Deo, quóniam adhuc confítebor illi : salutáre vultus mei, et Deus meus.

ŷ. Glória Patri, et Fílio, et Spíritui sancto.

R̄. Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen.

ŷ. Introibo ad altáre Dei.

R̄. Ad Deum, qui lætíficat juventútem meam.

ŷ. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R̄. Qui fecit cœlum et terram.

Misereátur vestri omnipotens Deus, et dimissis peccátiis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam. R̄. Amen.

Indulgéntiam, absolutiόnem, et remissiόnem peccatórum nostrórum, tribuat nobis omnipotens, et miséricors Dóminus. R̄. Amen.

ŷ. Deus, tu convérsus vivificábis nos. R̄. Et plebs tua lætábitur in te.

ŷ. Ostende nobis, Dómine, misericórdiam tuam. R̄. Et salutáre tuum da nobis.

ŷ. Dómine, exáudi oratióem meam. R̄. Et clamor meus ad te véniat.

ŷ. Dóminus vobiscum. R̄. Et cum spiritu tuo.

Orémus. Aufer a nobis, quæsumus, Dómine, iniquitátes nostras, ut ad Sancta sanctórum puris mereámur méntibus introire. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Orámus te, Dómine, per mérita Sanctórum tuórum, quórum reliquæ hic sunt, et ómnium Sanctórum, ut indulgére dignéris ómnia peccáta mea. Amen.

Kyrie, eléison. R̄. Kyrie, eléison. ŷ. Kyrie, eléison.

R̄. Christe, eléison. ŷ. Christe, eléison. R̄. Christe, eléison.

ŷ. Kyrie, eléison. R̄. Kyrie, eléison. ŷ. Kyrie, eléison.

Glória in excélsis Deo. Et in terra pax hominibus bonæ voluntátis. Laudámus te. Benedicimus te. Adorámus te. Glorificámus te. Grátias ágimus tibi propter magnam glóriam tuam. Dómine Deus, Rex cœlestis, Deus, Pater omnipotens. Dómine Fili unigénite, Jesu Christe. Dómine Deus, Agnus Dei, Filius Patris. Qui tollis peccáta mundi, miserére nobis. Qui tollis peccáta mundi, súscipe deprecatiόnem nostram. Qui sedes ad dexteram Patris, miserére nobis. Quóniam tu solus sanctus. Tu solus Dóminus. Tu solus Altíssimus, Jesu Christe. Cum sancto Spíritu, in glória Dei Patris. Amen.

ŷ. Dóminus vobiscum. R̄. Et cum spiritu tuo.

Le Prêtre dit les Oraisons et l'Épître, à la fin de laquelle on répond : Deo grátias. Avant l'Évangile, il dit :

Munda cor meum, ac lábia mea, omnipotens Deus, qui lábia Isaiaë Prophétæ cálculo mundásti ignito ; ita me tua grata miseratiόne dignáre mundáre, ut sanctum Evángélium tuum digne valeam nuntiáre. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Jube, Dómine, benedicere. Dóminus sit in corde meo, et in lábiis meis ; ut digne et competénter annúntiem Evángélium suum. Amen.

ŷ. Dóminus vobiscum. R̄. Et cum spiritu tuo.

ŷ. Sequéntia ou Ínitium sancti Evángélii secúndum N. R̄. Glória tibi, Dómine.

Le Prêtre lit l'Évang'le, à la fin duquel on répond : Laus tibi, Christe.

CREDO in unum Deum, Patrem omnipotentem, factorem cœli et terræ, visibilibus omnium, et invisibilium. Et in unum Dominum Jesum Christum, Filium Dei unigenitum. Et ex Patre natum ante omnia sæcula. Deum de Deo, lumen de lumine, Deum verum de Deo vero. Genitum, non factum, consubstantialem Patri. per quem omnia facta sunt. Qui propter nos homines, et propter nostram salutem descendit de cœlis. Et incarnatus est de Spiritu sancto ex Maria Virgine : Et homo factus est. Crucifixus etiam pro nobis, sub Pontio Pilato, passus, et sepultus est. Et resurrexit tertia die, secundum Scripturas. Et ascendit in cœlum : sedet ad dexteram Patris. Et iterum venturus est cum gloria, iudicare vivos, et mortuos : cujus regni non erit finis. Et in Spiritum sanctum, Dominum, et vivificantem : qui ex Patre, Filioque procedit. Qui cum Patre, et Filio simul adoratur, et conglorificatur. qui locutus est per Prophetas. Et unam sanctam Catholicam, et Apostolicam Ecclesiam. Confiteor unum baptisma in remissionem peccatorum. Et expecto resurrectionem mortuorum. Et vitam venturi sæculi. Amen.

ŷ. Dominus vobiscum. r̄. Et cum spiritu tuo.
Le Prêtre lit l'Offertoire.

A l'Oblation de l'Hostie

SUSCIPE, sancte Pater, omnipotens æternus Deus, hanc immaculatam Hostiam, quam ego indignus famulus tuus offero tibi Deo meo vivo, et vero, pro innumerabilibus peccatis, et offensionibus, et negligentibus meis, et pro omnibus circumstantibus, sed et pro omnibus fidelibus Christianis vivis, atque defunctis, ut mihi, et illis proficiat ad salutem in vitam æternam. Amen.

A la Bénédiction de l'Eau.

DEUS, qui humanæ substantiæ dignitatem mirabiliter condidisti, et mirabiliter reformasti, da nobis per hujus aquæ, et vini mysterium, ejus divinitatis esse consortes, qui humanitatis nostræ fieri dignatus est particeps, Jesus Christus Filius tuus Dominus noster. Qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus sancti Deus per omnia sæcula sæculorum. Amen.

A l'Oblation du Calice.

OFFERIMUS tibi, Domine, calicem salutaris, tuam deprecantes clementiam, ut in conspectu divinæ Majestatis tuæ, pro nostra, et totius mundi salute cum odore suavitatis ascendat. Amen.

Après l'Oblation.

In spiritu humilitatis, et in animo contrito suscipiamur a te, Domine, et sic fiat sacrificium nostrum in conspectu tuo hodie ut placeat tibi, Domine Deus.

VENI, sanctificator, omnipotens, æternus Deus, et benedic hoc sacrificium tuo sancto nomini præparatum.

A la Bénédiction de l'Encens, aux Messes solennelles.

PER intercessionem beati Michaelis Archangeli stantis a dextris altaris incensi, et omnium electorum suorum, incensum istud dignetur Dominus benedicere, et in odorem suavitatis accipere. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

A l'Encensement de l'Autel.

INCENSUM istud a te benedictum, ascendat ad te, Domine, et descendat super nos misericordia tua.

DIRIGATUR, Domine, oratio mea sicut incensum in conspectu tuo : Deo. evatio manuum mearum sacrificium vespertinum. Pone, Domine, custodiam ori meo, et ostium circumstantiæ labiis meis, ut non declinet cor meum in verba malitiæ, ad excusandas excusationes in peccatis.

ASCENDAT in nobis Dominus ignem sui amoris, et flammam æternæ charitatis. Amen.

Au Lavement des doigts.

LAVABO inter innocentes manus meas : et circumdabo altare tuum, Domine.

Ut audiam vocem laudis et enarrarem universa mirabilia tua.

Domine, dilexi decorem domus tuæ : et locum habitationis gloriæ tuæ.

Ne perdas cum impiis, Deus, animam meam : et cum viris sanguinum vitam meam.

In quorum manibus iniquitates

sunt : dextera eorum repleta est muneribus.

Ego autem in innocentia mea ingressus sum : redime me, et miserere mei.

Pes meus stetit in directo : in ecclesiis benedicam te, Domine.

Gloria Patri, et Filio, et Spiritui sancto.

Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculorum. Amen.

Aux Messes des morts et aux Messes du temps de la Passion, on om̄t Gloria Patri.

Ensuite, revenu au milieu de l'autel, le Prêtre dit :

SUSCIPE, sancta Trinitas, hanc oblationem, quam tibi offerimus sub memoriâ passionis, resurrectionis, et ascensionis Jesu Christi Domini nostri, et in honorem beate Mariæ semper Virginis, et beati Joannis Baptistæ, et sanctorum Apostolorum Petri et Pauli, et istorum, et omnium Sanctorum : ut illis proficiat ad honorem, nobis autem ad salutem, et illi pro nobis intercedere dignentur in cœlis, quorum memoriâ agimus in terris. Per eundem Christum Dominum nostrum. Amen.

ORATE, fratres, ut meum, ac vestrum sacrificium acceptabile fiat apud Deum Patrem omnipotentem.

On répond : Suseipiat Dóminus sacrificium de má nibus tuis ad laudem, et glóriam nóminis sui, ad utilitátem quoque nostram, totiúsque Ecclesiæ suæ sanctæ.

Le Prêtre dit tout bas : Amen, puis les Secrètes.

PRÉFACES.

PER ómnia sæcula sæculórum. *R.* Amen.

V. Dóminus vobiscum. *R.* Et cum spiritu tuo.

V. Sursum corda. *R.* Habémus ad Dóminum.

V. Grátias agámus Dómino Deo nostro. *R.* Dignum et justum est.

Préface de Noël et du Saint-Sacrement.

VERE dignum et justum est, æquum et salutáre, nos tibi semper, et ubique grátias ágere, Dómine sancte, Pater omnipotens, ætérne Deus. Quia per incarnáti Verbi mystérium, nova mentis nostræ óculis lux tuæ claritátis infúlsit, ut dum visibíliter Deum cognóscimus, per hunc in invisibílium amórem rapiámur. Et ideo cum Angelis et Archángelis, cum Thronis et Dominatió nibus, cumque omni militia cœlestis exercitus, hymnum glóriæ tuæ cá nimus, sine fine dicétes.

Préface de l'Épiphanie.

VERE dignum et justum est, æquum et salutáre, nos tibi semper, et ubique grátias ágere, Dómine sancte, Pater omnipotens, ætérne Deus. Quia, cum Unigénitus tuus in substántia nostræ mortalitátis apparuit, nova nos immortalitátis suæ luce reparávit. Et ideo cum Angelis et Archángelis, cum Thronis et Dominatió nibus, cumque omni militia cœlestis exercitus, hymnum glóriæ tuæ cá nimus, sine fine dicétes.

Préface du Carême.

VERE dignum et justum est, æquum et salutáre, nos tibi semper, et ubique grátias ágere, Dómine sancte, Pater omnipotens, ætérne Deus. Qui corporáli jejúnio vitia cómprimis, mentem éle vas, virtútem largiris et præmia : per Christum Dóminum nostrum. Per quem majestátem tuam laudant Angeli, adórant Dominatió nes, tremunt Potestátes. Cœli, cœlorúmque Virtútes, ac beáta Séra phim, sócia exultatióne concélebrant. Cum quibus et nostras vo ces, ut admitti júbeas deprecámur, súpplíci confessi óne dicétes.

Préface de la Passion et de la Croix.

VERE dignum et justum est, æquum et salutáre, nos tibi semper, et ubique grátias ágere, Dómine sancte, Pater omnipotens, ætérne Deus. Qui salutem humáni géneris in ligno Crucis consti tuísti : ut unde mors oriebátur, inde vita resurgeret : et qui in

ligno vincébat, in ligno quoque vencerétur : per Christum Dómi num nostrum. Per quem majestátem tuam laudant Angeli, adórant Dominatiónes, tremunt Potestátes. Cœli, cœlorúmque Virtútes, ac beáta Séraphim, sócia exultatióne concélebrant. Cum quibus et nostras voces, ut admitti júbeas deprecámur, súpplíci confessi óne dicétes.

Préface de Pâques.

Le jour de Pâques et pendant son Octave, on dit in hac potissimum die; le reste du temps pascal, in hoc potissimum.

VERE dignum et justum est, æquum et salutáre, te quidem, Dó mine, omni témpore, sed (in hac potissimum die) *ou* (in hoc potissimum) gloriósius prædicáre, cum Pascha nostrum immolá tus est Christus. Ipse enim verus est Agnus, qui ábstulit peccáta mundi. Qui mortem nostram moriéndó destrúxit, et vitam resur géndó reparávit. Et ideo cum Angelis et Archángelis, cum Thronis et Dominatió nibus, cumque omni militia cœlestis exercitus, hy mnum glóriæ tuæ cá nimus, sine fine dicétes.

Préface de l'Ascension.

VERE dignum et justum est, æquum et salutáre, nos tibi semper, et ubique grátias ágere, Dómine sancte, Pater omnipotens, ætérne Deus, per Christum Dóminum nostrum. Qui post resur rectionem suam ómnibus discipulis suis manifestus apparuit, et ipsis cernéntibus est elevátus in cœlum, ut nos divinitátis suæ tribúeret esse participes. Et ideo cum Angelis et Archángelis, cum Thronis et Dominatió nibus, cumque omni militia cœlestis exerci tus, hymnum glóriæ tuæ cá nimus, sine fine dicétes.

Préface de la Pentecôte.

VERE dignum et justum est, æquum et salutáre, nos tibi semper, et ubique grátias ágere, Dómine sancte, Pater omnipotens, ætérne Deus, per Christum Dóminum nostrum. Qui ascéndens super omnes cœlos, sedénsque ad dexteram tuam, promissum Spi ritum sanctum (hodiérna die) in filios adopti ónis effúdit. Quapró pter profúsis gáudiis, totus in orbe terrárum mundus exúltat. Sed et supérnæ virtútes, atque Angélicæ potestátes hymnum gló riæ tuæ concinunt, sine fine dicétes.

Le jour de la Fête de la Très-Sainte Trinité et tous les Dimanches qui n'en ont pas de propre.

VERE dignum et justum est, æquum et salutáre, nos tibi semper, et ubique grátias ágere, Dómine sancte, Pater omnipotens, ætérne Deus. Qui cum Unigénito Filio tuo, et Spíritu sancto unus es Deus, unus es Dóminus : non in unius singularitáte persónæ, sed in unius Trinitáte substántiæ. Quod enim de tua glória, reve

lante te, credimus, hoc de Filio tuo, hoc de Spiritu sancto, sine differentia discretiōnis sentimus. Ut in confessiōne vr̄ae, sempiternaeque Deitatis, et in personis proprietas, et in essentia unitas, et in maiestate adoratur aequalitas. Quam laudant Angeli, atque Archangeli, Cherubim quoque, ac Seraphim, qui non cessant clamare quotidie, una voce dicentes.

Préface de la Sainte Vierge.

VERE dignum et iustum est, æquum et salutare, nos tibi semper, et ubique gratias agere, Domine sancte, Pater omnipotens, æternæ Deus. Et te in**** beatæ Mariæ semper Virginis cohaudare, benedicere, et prædicare. Quæ et Unigenitum tuum sancti Spiritus obumbratione concepit, et virginitatis gloria permanente, lumen æternum mundo effudit, Jesum Christum Dominum nostrum. Per quem maiestatem tuam laudant Angeli, adorant Dominationes, tremunt Potestates. Cœli, cœlorumque virtutes, ac beata Seraphim, sociâ exultatione concélebrant. Cum quibus et nostras voces, ut admitti jubeas deprecamur, supplici confessione dicentes.

Préface des Apôtres.

VERE dignum et iustum est, æquum et salutare, te, Domine, suppliciter exorare, ut gregem tuum, Pastor æternæ, non deseras; sed per beatos Apôtolos tuos continua protectione custodias. Ut iisdem rectoribus gubernentur, quos operis tui vicarios eidem contulisti præesse pastores. Et ideo cum Angelis, et Archangelis, cum Thronis, et Dominationibus, cumque omni militia cœlestis exercitus, hymnum gloriæ tuæ canimus, sine fine dicentes.

Préface ordinaire.

VERE dignum et iustum est, æquum et salutare, nos tibi semper, et ubique gratias agere, Domine sancte, Pater omnipotens, æternæ Deus, per Christum Dominum nostrum. Per quem maiestatem tuam laudant Angeli, adorant Dominationes, tremunt Potestates. Cœli, cœlorumque Virtutes, ac beata Seraphim, sociâ exultatione concélebrant. Cum quibus et nostras voces, ut admitti jubeas deprecamur, supplici confessione dicentes.

CANON DE LA MESSE.

TE igitur, clementissime Pater, per Jesum Christum Filium tuum Dominum nostrum, supplices rogamus ac petimus, uti accepta habeas, et benedicas, hæc dona, hæc mûnera, hæc sancta sacrificia illibata, in primis quæ tibi offerimus pro Ecclesia tua sancta catholica: quam pacificare, custodire, adunare, et regere digneris. toto orbe terrarum, una cum famulo tuo Papa nostro N. et Antistite

nostro N. et omnibus orthodoxis, atque catholicæ et apostolicæ fidei cultoribus.

Mémoire des Vivants.

MEMENTO, Domine, famulorum famularumque tuarum N. et N. *Après avoir fait le mémoire de ceux pour qui il veut prier, le Prêtre continue :* Et omnium circumstantium, quorum tibi fides cognita est, et nota devotio: pro quibus tibi offerimus, vel qui tibi offerunt hoc sacrificium laudis, pro se, suisque omnibus: pro redemptione animarum suarum, pro spe salutis et incolumitatis suæ; tibi que reddunt vota sua æterno Deo, vivo et vero.

COMMUNICANTES, et memoriâ venerantes, in primis gloriosæ semper virginis Mariæ, Genitricis Dei et Domini nostri Jesu Christi; sed et beatorum Apostolorum ac Martyrum tuorum, Petri et Pauli, Andréæ, Jacobi, Joannis, Thomæ, Jacobi, Philippi, Bartholomæi, Malthæi, Simonis et Thaddæi, Lini, Cleti, Clementis, Xysti, Cornélii, Cypriani, Laurentii, Chrysogoni, Joannis et Pauli, Cosmæ et Damiani, et omnium Sanctorum tuorum, quorum meritis precibusque concedas, ut in omnibus protectionis tuæ muniamur auxilio. Per eundem Christum Dominum nostrum. Amen.

HANC igitur oblationem servitutis nostræ, sed et cunctæ familiæ tuæ, quæsumus Domine, ut placatus accipias, dièsque nostros in tua pace disponas, atque ab æterna damnatione nos eripi, et in electorum tuorum jubeas grege numerari. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

QUAM oblationem tu, Deus, in omnibus, quæsumus, benedictam, Qadscriptam, ratam, rationabilem, acceptabilemque facere digneris, ut nobis Corpus, et Sanguis fiat dilectissimi Filii tui Domini nostri Jesu Christi.

Ici le Prêtre consacre et offre à la divine Majesté le Corps et le Sang de Notre-Seigneur Jésus-Christ, que les fideles adorent profondément.

Après l'Élévation.

UNDE et memores, Domine, nos servi tui, sed et plebs tua sancta, ejusdem Christi Filii tui Domini nostri tam beatæ passionis, necnon et ab inferis resurrectionis, sed et in cœlos gloriosæ ascensionis, offerimus præclaræ maiestati tuæ de tuis donis ac datis, Hostiam puram, Hostiam sanctam, Hostiam immaculatam, Panem sanctum vitæ æternæ, et Calicem salutis perpétuæ.

SUPRA quæ propitio ac sereno vultu respicere digneris, et accepta habere, sicuti accepta habere dignatus es mûnera pueri tui justi Abel, et sacrificium patriarchæ nostri Abrahamæ, et quod tibi obtulit summus sacerdos tuus Melchisedech, sanctum sacrificium, immaculatam hostiam.

SUPPLICES te rogámus, omnípotens Deus, jube hæc perfèrri per Smanus sancti Angeli tui in sublímè altàre tuum, in conspèctu divinæ majestátis tuæ, ut quotquot, ex hac altàris participatióne, sacrosánctum Filii tui Corpus, et Sánguinem sumpsérimus, omni benedictióne cœlesti, et grátia repleámur. Per eúndem Christum Dóminum nostrum. Amen.

Mémoire des Défunts.

MEMÉNTO étiam, Dómine, famulórum famularúmque tuárum N. et N., qui nos præcessérunt cum signo fidei, et dormiunt in somno pacis.

Après avoir fait mémoire des âmes pour lesquelles il doit prier, le Prêtre dit : Ipsis, Dómine, et ómnibus in Christo quiescèntibus, locum refrigerii, lucis et pacis, ut indulgeas, deprecámur. Per eúndem Christum Dóminum nostrum. Amen.

NOBIS quoque peccatóribus fámulis tuis, de multitudíne miseratiónum tuárum sperántibus, partem aliquam et societátem donáre dignéris cum tuis sanctis Apóstolis et Martyribus: cum Joánne, Stéphanò, Matthia, Bárnaba, Ignátio, Alexándro, Marcellíno, Petro, Felicitáte, Perpétua, Agatha, Lúcia, Agnète, Cæcilia, Anastásia, et ómnibus Sanctis tuis, intra quorum nos consórtium, non æstimátor mériti, sed vénæ, quæsumus, largitor admitte. Per Christum Dóminum nostrum.

PER quem hæc ómnia, Dómine, semper bona creas, sanctificas, vivificas, benedicis, et præstas nobis. Per ipsum, et cum ipso, et in ipso, est tibi Deo Patri omnipoténti, in unitáte Spiritus sancti, omnis honor et glória.

ÿ. Per ómnia sæcula sæculórum. R̄. Amen.

Orémus. Præcéptis salutáribus móniti, et divina institutióne formáti, audémus dicere :

PATER noster, qui es in cœlis : Sanctificétur nomen tuum : Advéniat regnum tuum : Fiat volúntas tua, sicut in cœlo, et in terra. Panem nostrum quotidiánum da nobis hódie : Et dimittè nobis débíta nostra, sicut et nos dimittimus debitoribus nostris. Et ne nos indúcas in tentatiónem. R̄. Sed libera nos a malo.

Le Prêtre dit tout bas : Amen.

LIBERA nos, quæsumus Dómine, ab ómnibus malis, præteritis, præsentibus et futuris : et intercedènte beáta et gloriósa semper virgine Dei Genitrice María, cum beáteis Apóstolis tuis Petro et Paulo, atque Andréa, et ómnibus Sanctis, da propitius pacem in diébus nostris, ut ope misericórdiæ tuæ adjúti, et a peccáto simus semper liberi, et ab omni perturbatióne securi. Per eúndem

Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum : Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spiritus sancti Deus.

ÿ. Per ómnia sæcula sæculórum. R̄. Amen.

ÿ. Pax Dómini sit semper vobiscum. R̄. Et cum spiritu tuo.

HÆC commixtio et consecratió Córporis et Sánguinis Dómini nostri Jesu Christi, fiat accipiéntibus nobis in vitam ætérnam. Amen.

AGNUS Dei, qui tollis peccáta mundi, miserere nobis.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserere nobis.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, dona nobis pacem.

Aux Messes des Morts, on dit deux fois Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, dona eis réquiem ; la troisième fois on ajoute sempitérnam, et l'on omet la première des Oraisons qui suivent.

Prières avant la Communion.

DÓMINE Jesu Christe, qui dixisti Apóstolis tuis : Pacem relínquo vobis, pacem meam do vobis : ne respicias peccáta mea, sed fidem Ecclesiæ tuæ, eámque secúndum volúntatem tuam pacificáre et coadunáre dignéris. Qui vivis et regnas Deus, per ómnia sæcula sæculórum. Amen.

DÓMINE Jesu Christe, Fili Dei vivi, qui ex volúntate Patris, cooperánte Spiritu sancto, per mortem tuam mundum vivificásti, libera me per hoc sacrosánctum Corpus, et Sánguinem tuum, ab ómnibus iniquitatibus meis, et univérsis malis, et fac me tuis semper inhærere mandátis, et a te numquam separári permittas. Qui cum eódem Deo Patre et Spiritu sancto vivis et regnas Deus in sæcula sæculórum. Amen.

PERCÉPTIO Córporis tui, Dómine Jesu Christe, quod ego indignus súmere præsumo, non mihi provéniat in judicium et condemnatiónem ; sed pro tua pietáte prosit mihi ad tutaméntum mentis et córporis, et ad medélam percipiéndam. Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spiritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. Amen.

Au moment de prendre la sainte Hostie, le Prêtre dit : Panem cœlestem accipiam, et nomen Dómini invocábo.

DÓMINE, non sum dignus, ut intres sub tectum meum : sed tantum dic verbo, et sanábitur ánima mea. *(Trois fois.)*

A la Communion sous l'espèce du Pain.

CORPUS Dómini nostri Jesu Christi custódiat ánimam meam in vitam ætérnam. Amen.

QUID retribuam Dómino pro ómnibus quæ retribuit mihi ? Cálicem salutáris accipiam, et nomen Dómini invocábo. Laudans invocábo Dóminum, et ab inimicis meis salvus ero.

A la Communion sous l'espèce du Vin.

SANGUIS Dómini nostri Jesu Christi custódiat ánimam meam in vitam ætérnam. Amen.

Aux Ablutions.

QUOD ore sumpsimus, Dómine, pura mente capiámus; et de múnere temporáli fiat nobis remédium sempitérnum.

CORPUS tuum, Dómine, quod sumpsi, et Sanguis, quem potávi, adhæreat viscéribus meis; et præsta, ut in me non remâneat scélerum mácula, quem pura et sancla refecerunt sacraménta. Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. Amen.

Après l'Antienne appelée Communion et les Oraisons, le Prêtre dit : Dóminus vobiscum. R. Et cum spiritu tuo. Puis, Ite, Missa est, ou Benedicámus Dómino. R. Deo grátias.

Aux Messes des Morts, on dit : Requiéscant in pace. R. Amen.

Dans la semaine de Pâques, Ite, Missa est, allelúia, allelúia. R. Deo grátias, allelúia, allelúia.

PLÁCEAT tibi, sancta Trinitas, obséquium servitútis meæ, et præsta, ut sacrificium, quod óculis tuæ majestátis indignus óbtuli, tibi sit acceptábile, mihique, et ómnibus pro quibus illud óbtuli, sit, te miseránte, propitiábile. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Bénédition.

BENEDICAT vos omnipotens Deus, Pater, et Filius, et Spíritus sanctus. R. Amen.

Aux Messes des Morts, on ne donne pas de Bénédiction.

Dernier Évangile.

Initium sancti Evangelíi secúndum Joánnem. C. 1.

IN principio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. Hoc erat in principio apud Deum. Omnia per ipsum facta sunt : et sine ipso factum est nihil, quod factum est. In ipso vita erat, et vita erat lux hóminum : et lux in ténebris lucet, et ténebræ eam non comprehendérunt. Fuit homo missus a Deo, cui nomen erat Joánnes. Hic venit in testimónium, ut testimónium perhiberet de lúmíne, ut omnes créderent per illum. Non erat ille lux, sed ut testimónium perhiberet de lúmíne. Erat lux vera, quæ illúminat omnem hóminem veniéntem in hunc mundum. In mundo erat, et mundus per ipsum factus est, et mundus eum non cognóvit. In própria venit, et sui eum non recepérunt. Quotquot autem recepérunt eum, dedit eis potestátem filios Dei fieri, his, qui credunt in nómine ejus : qui non ex sanguinibus, neque ex voluntáte carnis, neque ex voluntáte viri, sed ex Deo nati sunt. Et Verbum caro factum est, et habiávit in nobis : et vidimus glóriam ejus, glóriam quasi Unigéniti a Patre, plenum grátiae et veritátis. R. Deo grátias.

ORAISONS DES DIMANCHES, A LA MESSE.

Ces Oraisons se disent aussi aux Messes votives non solennelles et à celles des Féries et des Fêtes Simples ou Semi-doubles. Leur place est après l'Oraison du jour. Mais, si l'on fait une Mémoire occurrente, on ne dit que la première des deux Oraisons ci-dessous, et même on les omet l'une et l'autre, quand il y a plusieurs Mémoires.

Pendant l'Avent.2e ORAISON DE LA SAINTE VIERGE.

Collecte. DEUS, qui de beátæ Mariæ Virginis útero, Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscipere voluisti : præsta supplicibus tuis; ut, qui vere eam Genitricem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur.

Secrète. IN méntibus nostris, quæsumus, Dómine, veræ fidei sacraménta confírma : ut, qui concéptum de Virgine Deum verum et hóminem confitémur; per ejus salutiferæ resurrectiónis poténtiam, ad ætérnam mereámur pervenire lætítiam.

Postcomm. GRÁTIAM tuam, quæsumus, Dómine, méntibus nostris infúnde : ut qui, Angelo nuntiánte, Christi Filii tui incarnatiónem cognóvimus; per passiónem ejus et crucem, ad resurrectiónis glóriam perducámur.

3e ORAISON POUR L'ÉGLISE OU POUR LE PAPE.*Pour l'Église.*

Collecte. ECCLÉSIE tuæ, quæsumus, Dómine, preces placátus admitte : ut destructis adversitátibus et erróribus univérsis, secúra tibi sérviat libertáte. Per Dóminum.

Secrète. PRÓTEGE nos, Dómine, tuis mystériis serviéntes : ut divinis rebus inhæréntes, et corpore tibi famulémur et mente. Per Dóminum.

Postcomm. QUÆSUMUS, Dómine Deus noster : ut, quos divina tribus participatióne gaudere, humanis non sinas subjacere periculis. Per Dóminum.

Pour le Pape.

Collecte. DEUS, ómnium fidélium Pastór et Rector, fámulum tuum N., quem pastórem Ecclésiæ tuæ præesse voluisti, propítius respice : da ei, quæsumus, verbo et exémplo, quibus præest, proficere; ut ad vitam, una cum grege sibi crédito, pervéniat sempitérnam. Per Dóminum.

Secrète. OBLATIS, quæsumus, Dómine, placáre munéribus : et fámulum tuum N., quem pastórem Ecclésiæ tuæ præesse voluisti, assidua protectiόne gubérna Per Dóminum.

Postcomm. HÆC nos, quæsumus, Dómine, divini sacraménti per-

céptio prótegat : et fámulum tuum *N.*, quem pastórem Ecclésiæ tuæ præesse voluisti, una cum commisso sibi grege, salvet semper, et múniat. Per Dóminum.

Depuis l'Octave de l'Épiphanie jusqu'à la Purification.

2e ORAISON DE LA SAINTE VIERGE.

Collecte. DEUS, qui salutis æternæ, beatæ Mariæ virginitate féconda, humano géneri præmia præstitisti : tribue, quæsumus ; ut ipsam pro nobis intercedere sentiámus, per quam meruimus Autórem vitæ suscipere, Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum.

Secrète. MUNÉRIBUS nostris, quæsumus, Dómine, precibusque susceptis, et cœlestibus nos munda mystériis, et cleménter exáudi.

Postcomm. HÆC nos commúno, Dómine, purget a crimine, et, intercedente beatá Virgine Dei Genitrice Maria, cœlestis remédii fáciat esse consórtes.

3e Oraison pour l'Église ou pour le Pape, ci-dessus, p. 13.

Depuis la Purification jusqu'au Carême, et depuis la sainte Trinité jusqu'à l'Avent.

2e ORAISON DE TOUS LES SAINTS.

A la lettre N. de cette Oraison, on nomme le Patron ou Titulaire de l'Église, à moins qu'en raison de sa dignité il ne doive être nommé avant les Apôtres.

Collecte. A cunctis nos, quæsumus, Dómine, mentis et corporis defénde periculis : et, intercedente beatá et gloriósa semper Virgine Dei Genitrice Maria, cum beáto Joseph, cumque beátis Apóstolis tuis Petro et Paulo, atque beáto *N.*, et ómnibus Sanctis, salutem nobis tribue benignus et pacem ; ut, destrúctis adversitatibus et erróribus univérsis, Ecclésiá tua secúra tibi sérviat libertáte.

Secrète. EXAUDI NOS, Deus, salutáris noster : ut, per hujus sacraménti virtútem, a cunctis nos mentis et corporis hóstibus tueáris, grátiam tribuens in præsénti, et glóriam in futúro.

Postcomm. MUNDET et múniat nos, quæsumus, Dómine, divini sacraménti munus oblátum : et, intercedente beatá Virgine Dei Genitrice Maria, cum beáto Joseph, cumque beátis Apóstolis tuis Petro et Paulo, atque beáto *N.*, et ómnibus Sanctis ; a cunctis nos reddat et perversitatibus expiátos et adversitatibus expeditos.

3e Oraison à volonté.

Pendant le Carême.

2e Oraison de tous les Saints, ci-dessus, A cunctis.

3e ORAISON POUR LES VIVANTS ET POUR LES MORTS.

Collecte. OMNIPOTENS sempitérne Deus, qui vivórum domináris simul et mortuórum, omniúmque miseréris, quos tuos fide et ópere futúros esse prænocéris : te supplices exorámus ; ut pro quibus effúndere preces decrévimus, quosque vel præsens sæculum adhuc in carne rétinet, vel futúrum jam exútos corpore suscepit, intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, pietátis tuæ cleméntia, ómnium delictórum suórum véniam consequántur. Per Dóminum.

Secrète. DEUS, cui soli cógnitus est númerus electórum in supérna felicitáte locándus : tribue, quæsumus ; ut, intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, universórum, quos in oratióne commendátos suscepimus, et ómnium fidélium, nómina beatæ prædestinatiónis liber adscripta rétineat. Per Dóminum.

Postcomm. PURIFICENT nos, quæsumus, omnipotens et miséricors Deus, sacraménta quæ sumpsimus : et, intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, præsta, ut hoc tuum sacraméntum non sit nobis reátus ad pœnam, sed intercessio salutáris ad véniam ; sit ablútio scélerum, sit fortitúdo fragilium, sit contra ómnia mundi pericula firmaméntum, sit vivórum atque mortuórum fidélium remissio ómnium delictórum. Per Dóminum.

Depuis l'Octave de Pâques jusqu'à l'Ascension.

2e ORAISON DE LA SAINTE VIERGE.

Collecte. CONCÈDE nos fámulos tuos, quæsumus, Dómine Deus, perpétua mentis et corporis sanitáte gaudere ; et, gloriósa beatæ Mariæ semper virginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et æterna pérfrui lætítia.

Secrète. TUA, Dómine, propitiatióne, et beatæ Mariæ semper virginis intercessióne, ad perpétuam atque præséntem hæc oblátio nobis proficiat prosperitátem et pacem.

Postcomm. SUMPTIS, Dómine, salutis nostræ subsidiis, da, quæsumus, beatæ Mariæ semper virginis patrociniis nos ubique prótegi, in cujus veneratióne hæc tuæ obtúlimus majestáti.

3e Oraison pour l'Église ou pour le Pape, ci-dessus, p. 13.

Quand le Saint-Sacrement est exposé, on dit les Oraisons de la Messe de la Fête-Dieu,

LES SEPT PSAUMES DE LA PÉNITENCE.

Ant. Ne reminiscaris.

PSAUME 6.

DÓMINE, ne in furóre tuo arguas me, * neque in ira tua corripias me.

Miserere mei, Dómine, quóniam infirmus sum : * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde : * sed tu, Dómine, úsquequo ?

Convertere, Dómine, et éripe ániam meam, * salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui memoret tui : * in inférno autem quis confitébitur tibi ?

Laborávi in gémitu meo, lavábo persingulas noctes lectum meum : * lácrymis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus : * inveterávi inter omnes inimicos meos.

Discédite a me, omnes qui operámini iniquitátem : * quóniam exaudivit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudivit Dóminus deprecationem meam : * Dóminus orationem meam suscepit.

Erubescant, et conturbéntur vehementer omnes inimici mei : * convertántur et erubescant valde velóciter.

PSAUME 31.

BEÁTI, quorum remissæ sunt iniquitátes : * et quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccatum, * nec est in spiritu ejus dolus.

Quóniam tácuí, inveteráverunt ossa mea, * dum clamárem tota die.

Quóniam die ac nocte graváta est, super me manus tua : * con-

versus sum in ærumna mea, dum configitur spina.

Delictum meum cógnitum tibi feci : * et injustítiam meam non abscondí.

Dixi : Confitébor adversum me injustítiam meam Dómino : * et tu remisisti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis sanctus, * in témpore opportúno.

Verúntamen in dilúvio aquarum multarum, * ad eum non appropinquábunt.

Tu es refúgium meum a tribulatióne, quæ circumdedit me : * exultatió mea, érue me a circumdántibus me.

Inteléctum tibi dabo, et instruam te in via hac, qua gradiéris : * firmábo super te óculos meos.

Nolite fieri sicut equus et mulus : * quibus non est intellectus.

In camo et fræno maxillas eórum constringe, * qui non appróximant ad te.

Multa flagélla peccatóris, * sperántem autem in Dómino misericórdia circumdabit.

Lætámini in Dómino, et exultate, justí, * et gloriámini, omnes recti corde.

PSAUME 37.

DÓMINE, ne in furóre tuo arguas me, * neque in ira tua corripias me.

Quóniam sagittæ tuæ infixæ sunt mihi : * et confirmásti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea a fácie iræ tuæ : * non est pax óssibus meis a fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput meum : * et

sicut onus grave gravátæ sunt super me.

Putrúerunt, et corrúptæ sunt cicatrices meæ, * a f. cie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum, et curvátus sum usque in finem : * tota die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusionibus : * et non est sánitas in carne mea.

Afflictus sum, et humiliátus sum nimis : * rugiébam a gem tu cordis mei.

Dómine, ante te omne desiderium meum : * et gémitus meus a te non est absconditus.

Cor meum conturbátum est, dereliquit me virtus mea : * et lumen oculórum meórum, et ipsum non est mecum.

Amici mei, et próximi mei * adversum me appropinquáverunt, et steterunt.

Et qui juxta me erant, de longe steterunt : * et vim faciébant qui quærébant ániam meam.

Et qui inquirebant mala mihi, locúti sunt vanitátes : * et dolos tota die meditábantur.

Ego autem tanquam surdus non audiébam : * et sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non audiens : * et non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine, sperávi : * tu exáudies me, Dómine Deus meus.

Quia dixi : Nequándo supergáudeant mihi inimici mei : * et dum commovéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagélla parátus sum : * et dolor meus in conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo : * et cogitábo pro peccáto meo.

Inimici autem mei vivunt, et confirm ti sunt super me : * et multiplicáti sunt qui odérunt me inique.

Qui retribuunt mala pro bonis, detrahébant mihi : * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelínquas me, Dómine Deus meus : * ne discésseris a me.

Inténde in adjutórium meum, * Dómine Deus salutis meæ.

PSAUME 50.

MISERERE mei, Deus, * secundum magnam misericórdiam tuam :

Et secundum multitudinem miserationum tuarum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea : * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognosco : * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut justificéris in sermonibus tuis, et vincas cum iudicáris.

Ecce enim in iniquitátibus conceptus sum : * et in peccátis concepit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexisti : * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérge me hyssópo, et mundábor : * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Auditui meo dabis gáudium et lætítiam : * et exultábunt ossa humiliáta.

Avérte faciém tuam a peccátis meis : * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus : * et spíritum rectum innova in viscéribus meis.

Ne projicias me a fácie tua : * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris

tui . * et spiritu principali confirma me.

Docēbo iniquos vias tuas : * et impij ad te convertentur.

Libera me de sanguinibus, Deus, Deus salutis meae : * et exultabit lingua mea justitiam tuam.

Dōmine, labia mea aperies : * et os meum annuntiabit laudem tuam.

Quoniam si voluisses sacrificium, dedissem utique : * holocaustis non delectaberis.

Sacrificium Deo spiritus contritū : * cor contritum et humiliatum, Deus, non despicias.

Benigne fac, Dōmine, in bona voluntate tua Sion : * ut aedificentur muri Jerūsalem.

Tunc acceptabis sacrificium justitiae, oblationes, et holocausta : * tunc impōnent super altare tuum vitulos.

PSAUME 101.

DŌMINE, exaudi orationem meam : * et clamor meus ad te veniat.

Non avērtas faciem tuam a me : * in quacūque die tribulor, inclina ad me aurem tuam.

In quacūque die invocāvero te, * velōciter exaudi me :

Quia defecerunt sicut fumus dies mei : * et ossa mea sicut crēmum aruerunt.

Percussus sum ut fœnum, et aruit cor meum : * quia oblitus sum comēdere panem meum.

A voce gemitus mei * adhæsitis os meum carni meae.

Similis factus sum pellicano solitudinis : * factus sum sicut nyctiorax in domicilio.

Vigilavi, * et factus sum sicut passer solitarius in tecto.

Tota die exprobrabant mihi inimici mei : * et qui laudabant me, adversum me jurabant.

Quia cinerem tanquam panem

manducabam, * et potum meum cum fletu miscēbam.

A facie irae et indignationis tuae : * quia elevans allisisti me.

Dies mei sicut umbra declinaverunt : * et ego sicut fœnum arui.

Tu autem, Dōmine, in aeternum permanes : * et memoriale tuum in generationem et generationem.

Tu exurgens miseraberis Sion : * quia tempus miserendi ejus, quia venit tempus.

Quoniam placuerunt servis tuis lapides ejus : * et terrae ejus miserabuntur.

Et timebunt Gentes nomen tuum, Dōmine, * et omnes reges terrae gloriam tuam.

Quia aedificavit Dōminus Sion : * et videbitur in gloria sua.

Respexit in orationem humilium : * et non sprevit precem eorum.

Scribantur haec in generatione altera : * et populus, qui creabitur, laudabit Dōminum :

Quia prospexit de excēso sancto suo : * Dōminus de caelo in terram aspexit :

Ut audiret gemitus compeditorum : * ut solveret filios interemptorum :

Ut annuntient in Sion nomen Dōmini : * et laudem ejus in Jerūsalem.

In conveniēdo populos in unum, * et reges, ut serviānt Dōmino.

Respondit ei in via virtutis suae : * Paucitatem dierum meorum nuntia mihi.

Ne revoces me in dimidio dierum meorum : * in generationem et generationem anni tui.

Initio tu, Dōmine, terram fundasti : * et opera manuum tuarum sunt caeli.

Ipsi peribunt, tu autem permanes :

* et omnes sicut vestimentum veterāscunt.

Et sicut opertorium mutabiseos, et mutabuntur : * tu autem idem ipse es, et anni tui non deficient.

Filii servorum tuorum habitabunt : * et semen eorum in saeculum dirigetur.

PSAUME 129.

DE profundis clamavi ad te, Dōmine : * Dōmine, exaudi vocem meam.

Fiant aures tuae intendentes, * in vocem deprecationis meae.

Si iniquitates observaveris, Dōmine . * Dōmine, quis sustinebit ?

Quia apud te propitiatio est : * et propter legem tuam sustinui te, Dōmine.

Sustinuit anima mea in verbo ejus : * speravit anima mea in Dōmino.

A custodia matutina usque ad noctem, * speret Israel in Dōmino.

Quia apud Dōminum misericordia : * et copiosa apud eum redemptio.

Et ipse redimet Israel, * ex omnibus iniquitatibus ejus.

PSAUME 142.

DŌMINE, exaudi orationem meam : * Dauribus percipe obsecrationem meam in veritate tua : * exaudi me in tua justitia.

Et non intres in iudicium cum servo tuo : * quia non justificabitur in conspectu tuo omnis vivens.

Quia persecutus est inimicus animam meam : * humiliavit in terra vitam meam.

Collocavit me in obscuris sicut mortuos saeculi : * et anxietus est super me spiritus meus, in me turbatum est cor meum.

Memor fui dierum antiquorum, meditatus sum in omnibus operibus tuis : * in factis manuum tuarum meditabar.

Expandi manus meas ad te : * anima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velociter exaudi me, Dōmine : * defecit spiritus meus.

Non avērtas faciem tuam a me, * et similis ero descendētibz in lacum.

Auditam fac mihi mane misericordiam tuam : * quia in te speravi.

Notam fac mihi viam, in qua ambulem : * quia ad te levavi animam meam.

Eripe me de inimicis meis, Dōmine, ad te confūgi : * doce me fere voluntatem tuam, quia Deus meus es tu.

Spiritus tuus bonus deducet me in terram rectam : * propter nomen tuum, Dōmine, vivificabis me, in aequitate tua.

Educes de tribulatione animam meam : * et in misericordia tua disperdes inimicos meos.

Et perdes omnes, qui tribulant animam meam : * quoniam ego servus tuus sum.

Ant. Ne reminiscaris, Dōmine, delicta nostra, vel parentum nostrorum ; neque vindictam sumas de peccatis nostris.

LITANIES.

KYRIE, eléison.
Christe, eléison.
Kyrie, eléison.
Christe, audi nos.
Christe, exaudi nos.

Pater de caelis, Deus, miserere nobis.
Fili, Redemptor mundi, Deus, miserere nobis.
Spiritus sancte, Deus, miserere nobis.

Sancta Trinitas unus Deus, misere nobis.		Sancte Augustine,	ora.
Sancta Maria, ora pro nobis.		Sancte Hieronyme,	ora.
Sancta Dei Génitrix,	ora.	Sancte Martine,	ora.
Sancta Virgo virginum,	ora.	Sancte Nicolæ,	ora.
Sancte Michael,	ora.	Omnes sancti Pontifices et Confessores, orate pro nobis.	
Sancte Gábríel,	ora.	Omnes sancti Doctóres, orate.	
Sancte Ráphael,	ora.	Sancte Antóni, ora pro nobis.	
Omnes sancti Angeli et Archángeli, orate pro nobis.		Sancte Benedicte,	ora.
Omnes sancti beatórum Spirituum órdenes, orate.		Sancte Bernárde,	ora.
Sancte Joánnes Baptista,	ora.	Sancte Dominice,	ora.
Sancte Joseph,	ora.	Sancte Francisce,	ora.
Omnes sancti Patriarchæ et Prophætæ, orate pro nobis.		Omnes sancti Sacerdótes et Levitæ, orate pro nobis.	
Sancte Petre, ora pro nobis.		Omnes sancti Mónachi et Eremítæ, orate pro nobis.	
Sancte Paule,	ora.	Sancta Maria Magdaléna,	ora.
Sancte Andréa,	ora.	Sancta Agatha,	ora.
Sancte Jacóbe,	ora.	Sancta Lúcia,	ora.
Sancte Joánnes,	ora.	Sancta Agnes,	ora.
Sancte Thoma,	ora.	Sancta Cæcilia,	ora.
Sancte Jacóbe,	ora.	Sancta Catharina,	ora.
Sancte Philippe,	ora.	Sancta Anastásia,	ora.
Sancte Bartholomæe,	ora.	Omnes sanctæ Virgines et Viduæ, orate pro nobis.	
Sancte Matthæe,	ora.	Omnes Sancti et Sanctæ Dei, intercedite pro nobis.	
Sancte Simon,	ora.	Propítius esto, parce nobis, Dómine.	
Sancte Thaddæe,	ora.	Propítius esto, exáudi nos, Dómine.	
Sancte Matthia,	ora.	Ab omni malo, libera nos, Dómine.	
Sancte Bárnaba,	ora.	Ab omni peccáto,	libera.
Sancte Luca,	ora.	Ab ira tua,	libera.
Sancte Marce,	ora.	A subitanea et improvisa morte, libera nos, Dómine.	
Omnes sancti Apóstoli, et Evangelistæ, orate pro nobis.		Ab insidiis diaboli,	libera.
Omnes sancti Discipuli Dómini, orate pro nobis.		Ab ira, et ódio, et omni malaluntate,	libera.
Omnes sancti Innocéntes, orate.		A spiritu fornicationis,	libera.
Sancte Stéphane, ora pro nobis.		A fúlgure et tempestáte,	libera.
Sancte Lauréti,	ora.	A flagélló terræ motus,	libera.
Sancte Vincéti,	ora.	A peste, fame et bello,	libera.
Sancti Fabiáne et Sebastíanc, orate.		A morte perpétua,	libera.
Sancti Joánnes et Paule,	orate.	Per mystérium sanctæ incarnationis tuæ,	libera.
Sancti Cosma et Damiáne, orate.		Per advéntum tuum,	libera.
Sancti Gervási et Protási, orate.		Per nativitém tuam,	libera.
Omnes sancti Mártires, orate.		Per baptismum et sanctum jejunium tuum,	libera.
Sancte Silvéster, ora pro nobis.			
Sancte Gregóri,	ora.		
Sancte Ambrósi,	ora.		

Per crucem et passionem tuam, libera nos Dómine.	Ut ánimas nostras, fratrum, pinguórum, et benefactorum nostrórum ab ætérna damnatione eripias, te rogámus, audi nos.
Per mortem et sepultúram tuam, libera nos, Dómine.	Ut fructus terræ dare et conservare digneris, te rogámus, audi nos.
Per sanctam resurrectionem tuam, libera nos, Dómine.	Ut omnibus fidelibus defunctis requiem ætérnam donare digneris, te rogámus, audi nos.
Per admirabilem ascensionem tuam, libera.	Ut nos exaudire digneris, te rogámus, audi nos.
Per advéntum Spiritus sancti Parácliti, libera.	Fili Dei, te rogámus, audi nos.
In die iudicii, libera.	Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, parce nobis, Dómine.
Peccatóres, te rogámus, audi nos.	Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, exáudi nos, Dómine.
Ut nobis parcas, te rogámus, audi nos.	Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, miserere nobis.
Ut nobis indulgeas, te rogámus, audi nos.	Christe, audi nos.
Ut ad veram pœnitentiam nos perducere digneris, te rogámus, audi nos.	Christe, exáudi nos.
Ut Ecclesiam tuam sanctam regere et conservare digneris, te rogámus, audi nos.	Kyrie, eléison.
Ut (1) Domnum Apostolicum et omnes Ecclesiásticos órdenes in sancta religione conservare digneris, te rogámus, audi nos.	Christe, eléison.
Ut inimicos sanctæ Ecclesiæ humiliare digneris, te rogámus, audi nos.	Kyrie, eléison.
Ut régibus et principibus Christianis pacem et veram concórdiam donare digneris, te rogámus, audi nos.	Pater noster, <i>tout bas</i> .
Ut cuncto pópulo Christiáno pacem et unitatem largiri digneris, te rogámus, audi nos.	* Et ne nos inducas in tentationem. <i>ñ</i> . Sed libera nos a malo.
Ut nosmetipsos in tuo sancto servitio confortare et conservare digneris, te rogámus, audi nos.	PSAUME 69.
Ut mentes nostras ad cœlestia desideria erigas, te rogámus, audi nos.	D eus, in adiutorium meum intende: * Dómine, ad adiuvandum me festina.
Ut omnibus benefactoribus nostris sempiterna bona retribuas, te rogámus, audi nos.	Confundantur et reveantur, * qui quærunt animam meam.

(1) *Quand le Saint-Siège est vacant, on omet ces trois mots : Domnum Apostolicum et; mais on dit le reste : Ut omnes Ecclesiásticos órdenes, etc.*

Adjutor meus, et liberator meus
es tu : Domine, ne moreris.

Glória Patri. Sicut erat.

✠. Salvos fac servos tuos. R. Deus
meus, sperantes in te.

✠. Esto nobis, Domine, turris
fortitudinis. R. A facie inimici.

✠. Nihil proficiat inimicus in
nobis. R. Et filius iniquitatis non
apponat nocere nobis.

✠. Domine, non secundum pec-
cata nostra facias nobis. R. Neque
secundum iniquitates nostras re-
tribuas nobis.

✠. (4) Orémus pro Pontifice no-
stro N. R. Dominus conservet eum,
et vivificet eum, et beatum faciat
eum in terra, et non tradat eum
in animam inimicorum ejus.

✠. Orémus pro benefactoribus

nostris. R. Retribuere dignare,
Domine, omnibus nobis bona fa-
cientibus, propter nomen tuum,
vitam aeternam. Amen.

✠. Orémus pro fidelibus defun-
ctis. R. Requiem aeternam dona
eis, Domine, et lux perpetua luceat
eis.

✠. Requiescant in pace.

R. Amen.

✠. Pro fratribus nostris absen-
tibus. R. Salvos fac servos tuos,
Deus meus, sperantes in te.

✠. Mitte eis, Domine, auxilium de
sancto. R. Et de Sion tuere eos.

✠. Domine, exaudi orationem
meam. R. Et clamor meus ad te
veniatur.

✠. Dominus vobiscum. R. Et
cum spiritu tuo.

Orémus. Deus, cui proprium est misereri semper, et parcere ;
suscipe deprecationem nostram ; ut nos, et omnes famulos tuos,
quos delictorum catena constringit, miseratio tuae pietatis clemen-
ter absolvat.

EXAUDI, quæsumus, Domine, supplicum preces, et confitentium
tibi parce peccatis : ut pariter nobis indulgentiam tribuas beni-
gnus et pacem.

INEFFABLEM nobis, Domine, misericordiam tuam clementer ostèn-
de : ut simul nos et a peccatis omnibus exuas ; et a pœnis, quas
pro his meremur, eripias.

DEUS, qui culpa offenderis, poenitentia placaris : preces populi
tui supplicantis propitius respice ; et flagella tuae iracundiae,
quæ pro peccatis nostris meremur, averte.

OMNIPOTENS (2), sempiternus Deus, miserere famulo tuo Pontifici
nostro N. et dirige eum secundum tuam clementiam in viam sa-
lutis aeternae : ut te donante tibi placita cupiat, et tota virtute
perficiat.

DEUS, a quo sancta desideria, recta consilia, et justa sunt opera :
da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem ; ut
et corda nostra mandatis tuis dedita, et hostium sublata formidine,
tempora sint tua protectione tranquilla.

(1) Quand le Saint-Siège est vacant, on omet ce ✠.

(2) On omet cette Oraison quand le Saint-Siège est vacant.

URE igne sancti Spiritus renes nostros, et cor nostrum, Domine :
ut tibi casto corpore serviâmus, et mundo corde placeâmus.

FIDELIUM, Deus, omnium Conditor et Redemptor, animabus famu-
lorum famularumque tuarum remissionem cunctorum tribue
peccatorum : ut indulgentiam, quam semper optaverunt, piis sup-
plicationibus consequantur.

ACTIONES nostras, quæsumus, Domine, aspirando præveni, et ad-
juvando proséquere : ut cuncta nostra oratio et operatio a te
semper incipiat, et per te cœpta finiatur.

OMNIPOTENS, sempiternus Deus, qui vivorum dominaris simul et
mortuorum, omniumque misereris, quos tuos fide et opere fu-
turos esse prænoscis : te supplices exoramus ; ut pro quibus effun-
dere preces decrévimus, quosque vel præsens sæculum adhuc in
carne retinet, vel futurum jam exitus corpore suscepit, interce-
dentibus omnibus Sanctis tuis, pietatis tuae clementia, omnium de-
lictorum suorum veniam consequantur. Per Dominum.

✠. Dominus vobiscum. R. Et cum spiritu tuo.

✠. Exaudiat nos omnipotens et misericors Dominus. R. Amen.

✠. Et fidelium animæ per misericordiam Dei requiescant in pace.
R. Amen.

LE DIMANCHE, A VÊPRES.

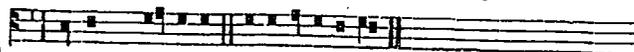
Pater noster. Ave, Maria.

✠. Deus, in adiutorium meum intende. R. Domine, ad adjuvan-
dum me festina.

Glória Patri. Sicut erat. Alleluia. *Après la Septuagésime, au lieu
de Alleluia, on dit Laus tibi, Domine, rex aeternae gloriæ.*

Ant.

i. 7. D

I-XIT Dominus. e u o u a e.

Les chantes continuent : Domino meo.

PSAUME 109.

DIXIT Dominus Domino meo *
sede à dextris meis.

Donec ponam inimicos tuos,
scabellum pedum tuorum.

Virgam virtutis tuae emittet
Dominus ex Sion : * dominare in
medio inimicorum tuorum.

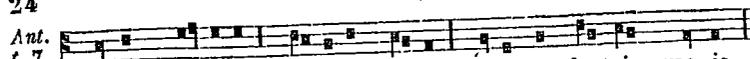
Tecum principium in die vir-
tutis tuae in splendoribus sancto-
rum : * ex utero ante luciferum
genui te.

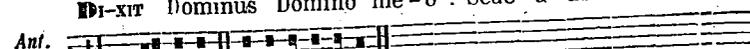
Juravit Dominus, et non pœni-
tebit eum : * Tu es Sacerdos in
aeternum secundum ordinem Mel-
chisedech.

Dominus a dextris tuis, * con-
fregit in die irae suae reges.

Judicabit in nationibus implé-
bit ruinas : * conquassabit capita
in terra multorum.

De torrénte in via bibet, * pro-
pterea exaltabit caput. Glória
Patri.

Ant. l. 7.
DI-XIT Dominus Domino me-o : Sede a dextris me-is.

Ant. l. 4.
FIDE-LI-A. e u o u a e.

PSAUME 110.

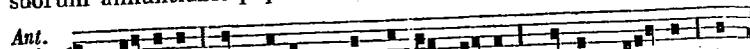
CONFITEBOR tibi, Dómine, in toto corde meo, * in consilio justórum, et congregatióne.

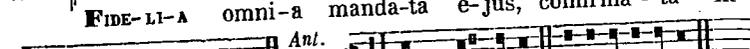
Magna ópera Dómini : * exquisita in omnes voluntates ejus.

Conféssio et magnificéntia opus ejus : * et justitia ejus manet in sæculum sæculi.

Memóriam fecit mirabilium suórum, miséricors et miserátor Dóminus : * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sæculum testaménti sui : * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo :

Ant. l. 4.
FIDE-LI-A omni-a manda-ta e-jus, confirma-ta in sæ-cu-lum sæ-cu-li.

Ant. l. 4.
IN mandatis. e u o u a e.

PSAUME 111.

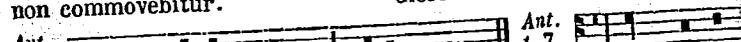
BEATUS vir, qui timet Dóminum : * In mandátis ejus volet nimis.

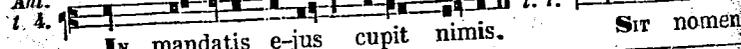
Potens in terra erit semen ejus : * generatio rectórum benedicétur.

Glória et divitiæ in domo ejus : * et justitia ejus manet in sæculum sæculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis, * miséricors, et miserátor, et justus.

Jucúndus homo qui miserétur et commodat, dispónet sermónes suos in judicio : * quia in ætérnum non commovébitur.

Ant. l. 4.
IN mandatis e-jus cupit nimis.

Ant. l. 7.
SIT nomen Domini. e u o u a e.

Ut det illis hæreditátem Géntium : * ópera mánuum ejus veritatis et judicium.

Fidélia ómnia mandata ejus : confirmata in sæculum sæculi, * facta in veritatem et æquitatem.

Redemptiõem misit pópulo suo : * mandavit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum, et terribile nomen ejus : * initium sapiéntiæ timor Dómini.

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum : * laudatio ejus manet in sæculum sæculi. Glória Patri.

PSAUME 112.

LAUDATE, púeri, Dóminum : * laudate nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedictum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudabile nomen Dómini.

Excélsus super omnes Gentes Dóminus, * et super cælos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis habitat, * et humilia respicit in cælo et in terra ?

Súscitans a terra inopem, * et de stercore érigenens pauperem :

Ut collocet eum cum principibus, * cum principibus pópuli sui.

Qui habitare facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem. Glória Patri.

Ant. l. 7.
SIT nomen Domini be-nedi-ctum in sæ-cu-la.

Ant. l. ix.
 (1) **Nos** qui vi-vimus. e u o u a e.

PSAUME 113.

IN exítu Israel de Ægypto, * domus Jacob de pópulo bárbaro.

Facta est Judæa sanctificatio ejus, * Israel potestas ejus.

Mare vidit, et fugit : * Jordánis conversus est retrórsus.

Montes exultavérunt ut arietes, * et colles sicut agni óvium.

Quid est tibi, mare, quod fugisti : * et tu, Jordánis, quia conversus es retrórsus ?

Montes, exultástis sicut arietes : * et colles, sicut agni óvium ?

A facie Dómini mota est terra, * a facie Dei Jacob.

Qui convertit petram in stagna aquarum, * et rupem in fontes aquarum.

Non nobis, Dómine, non nobis ; * sed nómini tuo da glóriam :

Super misericórdia tua, et veritate tua : * nequándo dicant Gentes : Ubi est Deus eórum ?

Deus autem noster in cælo : * omnia quæcúmque vóluit, fecit.

Simulácrum Géntium argéntum et aurum, * ópera mánuum hóminum.

Os habent, et non loquéntur : * oculos habent, et non vidébunt.

Aures habent, et non áudient : * nares habent, et non odorábunt.

Manus habent, et non palpábunt : pedes habent, et non ambulábunt : * non clamábunt in guttore suo.

Similes illis fiant qui faciunt ea : * et omnes, qui confidunt in eis.

Domus Israel sperávit in Dómino : * adjutor eórum et protector eórum est.

Domus Aaron sperávit in Dómino : * adjutor eórum et protector eórum est.

Qui timent Dóminum, speravérunt in Dómino : * adjutor eórum et protector eórum est.

Dóminus memor fuit nostri : * et benedixit nobis.

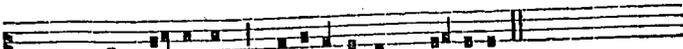
Benedixit domui Israel : * benedixit domui Aaron.

Benedixit ómnibus qui timent Dóminum, * pusillis cum majóribus.

Adjiciat Dóminus super vos : * super vos et super filios vestros. Benedicti vos a Dómino, * qui fecit cælum et terram.

Cælum cæli Dómino : * terram autem dedit filiis hóminum.

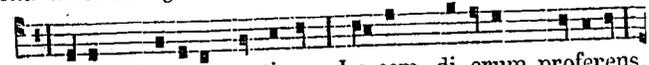
Non mórtui laudábunt te, Dómi-
ne, * neque omnes, qui descéndunt
in inférnum. Sed nos qui vivimus, benedi-
cimus Dómino, * ex hoc nunc, et
in inférnum. usque in sæculum. Glória Patri.

Ant. t. IX.

(1) Nos qui vi-vimus, benedicimus Domino.

Capitule. BENEDICTUS DEUS, et Pater Dómini nostri Jesu Christi,
Pater misericordiárum, et Deus totius consolatiónis, qui consolá-
tur nos in omni tribulatióne nostra. R. Deo grátias.

On répond ainsi Deo grátias, à tous les Capitules.

Hymn. t. 1. lucis Cre-ator optime, Lu-cem di-erum proferens,

Primordi-is lucis novæ, Mundi parans originem.

Qui mane junctum vésperi
Diem vocári præcipis :
Illábitur tetrum chaos,
Audi preces cum fléribus.

Ne mens graváta crimine,
Vitæ sit exul múnere,
Dum nil perénne cógitat,
Seséque culpis illigat.

ÿ. Dirigátur, Dómine, orátio mea. R. Sicut incénsus in con-
spéctu tuo.

CANTIQUE DE LA SAINTE VIERGE.

MAGNIFICAT * ánimá mea Dómi-
num :

Et exultávit spiritus meus * in
Deo salutári meo.

Quia respéxit humilitátem an-
cillæ suæ : * ecce enim ex hoc beá-
tam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui po-
tens est, * et sanctum nomen ejus.
Et misericórdia ejus a progénie
in progénies * tíméntibus eum.

L'Antienne du Dimanche, à Magnificat, se trouve au Propre du
Temps, ainsi que l'Oraison qui est invariablement, même aux pre-
mières Vêpres, la Collecte de la Messe du jour.

Aux Vêpres des Fêtes elles se prennent soit au Propre du Temps,
soit au Propre ou au Commun des Saints.

Après l'Oraison du jour ou après la dernière, s'il y en a plusieurs,
on dit : Dóminus vobiscum, et le reste, p. 29.

Cœléste pulset óstium :

Vitále tollat præmium :

Vitémus omne nóxium :

Purgémus ómne péssimum,

PRÆSTA, Pater piissime,

Patrique compar Unice,

Cum Spiritu Paráclito,

Regnans per omne sæculum. Amen.

Fecit poténtiam in bráchio suo : *
dispérsit supérbos mente cordis
sui.

Depósuit poténtes de sede, * et
exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis, * et
divites dimisit inanes.

Suscépit Israël púerum suum, *
recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres no-
stros, * Abraham, et sémini ejus in
sæcula. Glória Patri.

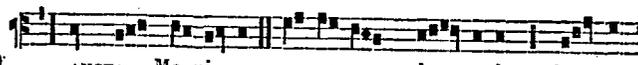
MÉMOIRES COMMUNES OU SUFFRAGES DES SAINTS

ET MÉMOIRE DE LA SAINTE CROIX.

Ces Mémoires ne se font aux Vêpres que des Dimanches et des Fêtes
qui ne sont ni du rit double ni dans les Octaves.

Depuis l'Octave de l'Épiphanie jusqu'au Dimanche de la Passion,
et depuis la sainte Trinité jusqu'à l'Avent.

DE LA SAINTE VIERGE.

Ant. t. 4. ANCTA Ma-ri-a, succurre mi-seris, ju-va

pu-sil-la-nimes, re-fove fle-bi-les, o-ra pro po-pu-lo :

in-terveni pro cle-ro : inter-ce-de pro de-vo-to fe-

mi-ne-o sexu : sen-ti-ant omnes tu-um ju-va-men, quicum-

que ce-lebrant tu-am sanctam Commemora-ti-onem.

Depuis l'Octave de l'Épiphanie jusqu'à la Purification, on dit :

ÿ. Post partum, Virgo, invioláta permansisti. R. Dei Génitrix,
intercéde pro nobis.

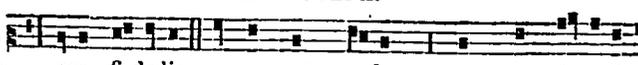
Orémus. DEUS, qui salutis æternæ, beatæ Mariæ virginitate fe-
cúnda, humano géneri præmia præstitisti : tribue, quæsumus ;
ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus
auctórem vitæ suscipere, Dóminum nostrum Jesum Christum Fi-
lium tuum.

Depuis la sainte Trinité jusqu'à l'Avent :

ÿ. Ora pro nobis, sancta Dei Génitrix. R. Ut digni efficiámur
promissióibus Christi.

Orémus. CONCÈDE nos fámulos tuos, quæsumus, Dómine Deus,
perpétua mentis et córporis sanitate gaudere : et, gloriósa beatæ
Mariæ semper virginis intercessiône, a præsentí liberári tristitia,
et æterna pérfrui lætitia.

DE SAINT JOSEPH.

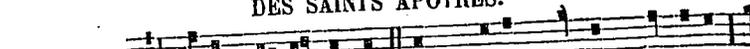
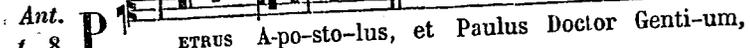
Ant. t. XIV. E cce fi-delis servus, et pru-dens, quem consti-tu-it

(6) Dominus super fa-mi-li-am su-am.

ŷ. Glória et divitiæ in domo ejus. R. Et justitia ejus manet in sæculum sæculi.

Orémus. DEUS, qui ineffabili providéntia beátum Joseph sanctissimæ Genitricis tuæ Sponsum eligere dignátus es : præsta, quæsumus; ut quem Protectórem venerámur in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis.

DES SAINTS APOTRES.

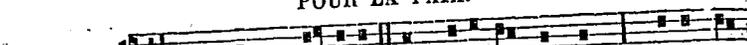
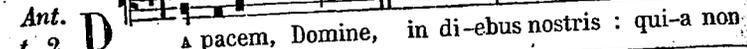
Ant.
t. 8. **P**
ETRUS A-po-sto-lus, et Paulus Doctor Genti-um,

ipsi nos docu-e-runt legem tu-am, Domine.

ŷ. Constitues eos principes super omnem terram. R. Mémoires erunt nóminis tui, Dómine.

Orémus. DEUS, cujus dextera beátum Petrum ambulántem in flúctibus, ne mergerétur, erexit, et coapóstolum ejus Paulum tertio naufragántem, de profundo pélagi liberávit : exáudi nos propítius, et concède; ut ambórum meritis, æternitátis glóriam consequámur.

On fait Mémoire du Patron ou du Titulaire avant ou après les Mémoires précédentes, selon sa dignité. On prend l'Antienne et le V. de Magnificat des IIe Vêpres au Propre ou au Commun. Si dans l'Oraison il y a des expressions qui ne conviennent qu'au jour de la Fête, comme Natalitia, Solémnitas, on les remplace par Commemoratio ou Memoria.

POUR LA PAIX.

Ant.
t. 2. **D**
a pacem, Domine, in di-ebus nostris : qui-a non

est a - li-us qui pugnet pro no-bis, ni-si tu, De-us noster.

ŷ. Fiat pax in virtúte tua. R. Et abundántia in túrribus tuis

Orémus. DEUS, a quo sancta desidéria, recta consilia, et justia sunt ópera : da servis tuis illam quam mundus dare non potest pacem; ut et corda nostra mandátis tuis dedita, et hóstium subláta formidine, témpora sint tua protectióne tranquilla. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum : Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spiritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R. Amen.

ŷ. Dóminus vobiscum, et le reste après la Mémoire suivante.

Au Temps Pascal.

MÉMOIRE DE LA SAINTE CROIX.

Ant. Crucem sanctam, p. 550.

ŷ. Dicite in natióibus; alleluia. R. Quia Dóminus regnavit signo, alleluia.

Orémus. DEUS, qui pro nobis Filium tuum Crucis patibulum subire voluisti, ut inimici a nobis expélleres potestátem : concède nobis famulis tuis; ut Resurrectiónis grátiam consequámur. Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spiritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R. Amen.

ŷ. Dóminus vobiscum. R. Et cum spíritu tuo.

Deux Chantres ou deux Clercs: V. Benedicámus Dómino. R. Deo grátias.

ŷ. Fidélium animæ per misericórdiam Dei requiescant in pace. R. Amen.

Et l'on commence aussitôt Complies.

Si l'on ne dit pas Complies, après le V. Fidélium animæ, on dit Pater noster, tout bas, jusqu'à la fin; ensuite V. Dóminus det nobis suam pacem. R. Et vitam ætérnam. Amen; puis l'Antienne à la sainte Vierge, selon le Temps, comme ci-dessous après Complies. Enfn V. Divinum auxilium máneat semper nobiscum. R. Amen.

A COMPLIES.

Le Lecteur demande la Bénédiction, en disant :

JUBE, Domne, benedicere. *Bénéd.* Noctem quiétam, et finem perfectum concédât nobis Dóminus omnipotens. R. Amen.

Leçon brève. FRATRES, Sóbrii estóte, et vigilate : quia adversarius vester diabolus tanquam leo rúgiens circuit, quærens quem devoret : cui resistite fortes in fide. Tu autem, Dómine, miserere nobis. R. Deo grátias.

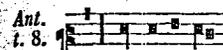
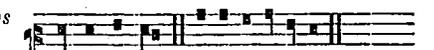
ŷ. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. R. Qui fecit cœlum et terram.

Pater noster, tout bas jusqu'à la fin. Puis on dit : Confiteor, Miseréatur, Indulgéntiam.

ŷ. Converté nos, Deus salutáris noster. R. Et avérte iram tuam a nobis.

ŷ. Deus, in adjutórium meum inténde. R. Dómine, ad adjúvandum me festina.

Glória Patri. Sicut erat. Alleluia, ou Laus tibi, Dómine.

Ant.
t. 8. *Au Temps Pascal.*
MI-SERERE. Alle-lu-ia. e u o u a e.

PSAUME 4.

CUM invocárem exáudivit me Deus justitiæ meæ : * in tribulatione dilatásti mihi.

Miserére mei : * et exáudi orationem meam.

Filii hóminum, usquequo gravi

corde? * ut quid diligitis vanitátem, et quæritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum : * Dóminus exáudiet me, cum clamávero ad eum.

Irascimini, et nolite peccáre : *

quæ dicitis in cõrdibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificãte sacrificium justitiæ, et sperãte in Dõmino. * Multi dicunt : Quis ostendit nobis bona ?

Signãtum est super nos lumen vultus tui, D mine : * dedisti lætitiã in cord meo.

A fructu rumenti, vini, et olei sui * multiplicati sunt.

In pace in idipsum * dormiam, et requiescam.

Quõniam tu, Dõmine, singulariter in spe * constituisti me.

Glória Patri.

PSAUME 30.

In te, Dõmine, speravi, non confundar in ætèrnum : * in justitia tua libera me.

Inclina ad me aurem tuam, * accèlera ut eruas me.

Esto mihi in Deum protectorem et in domum refugii, * ut salvum me facias.

Quõniam fortitudo mea, et refugium meum es tu : * et propter nomen tuum deduces me, et enutries me.

Educes me de laqueo hoc, quem absconderunt mihi : * quõniam tu es protector meus.

In manus tuas commendo spiritum meum : * redemisti me, Dõmine Deus veritatis.

Glória Patri.

PSAUME 90.

Qui habitat in adjutorio Altissimi, * in protectione Dei celi commorabitur.

Dicet Dõmino : Susceptor meus es tu, et refugium meum : * Deus meus, sperabo in eum.

Quõniam ipse liberavit me de laqueis venantium, * et a verbo aspero.

Scapulis suis obumbrabit tibi : * et sub pennis ejus sperabis.

Scuto circumdabit te veritas

ejus : * non timebis a timore nocturno,

A sagitta volante in die, a negotio perambulante in tenebris, * ab incursu et dæmonio meridiano.

Cadent a latere tuo mille, et decem millia a dextris tuis : * ad te autem non appropinquabit.

Verumtamen oculis tuis considerabis : * et retributionem peccatorum videbis.

Quõniam tu es, Dõmine, spes mea : * altissimum posuisti refugium tuum.

Non accedet ad te malum : * et flagellum non appropinquabit tabernaculo tuo.

Quõniam Angelis suis mandavit de te : * ut custodiant te in omnibus viis tuis.

In manibus portabunt te : * ne forte offendas ad lapidem pedem tuum.

Super aspidem et basiliscum ambulabis : * et conculcabis leonem et draconem.

Quõniam in mesperavit, liberabo eum : * protegam eum, quõniam cognovit nomen meum.

Clamabit ad me, et ego exaudiam eum : * cum ipso sum in tribulatione : eripiam eum, et glorificabo eum.

Longitudine dierum replèbo eum : * et ostendam illi salutare meum. Glória Patri.

PSAUME 133.

Ecce nunc benedicite Dõminum, omnes servi Dõmini.

Qui stas in domo Dõmini, * in atriis domus Dei nostri.

In noctibus extollite manus vestras in sancta, * et benedicite Dõminum.

Benedicat te Dõminus ex Sion, * qui fecit cælum et terram.

Glória Patri.

Ant. **M** I SERERE mi-hi, Do-mine, et exau-di ora-ti-o-nem me-am.

Au Temps Pascal.

Ant. Alle-lu-ia, alle-lu-ia, al-lelu-ia.

HYMNE.

Les Dimanches pendant l'année.

l. 2. **T** E, lucis ante terminum, Rerum Cre-ator, posci-mus, Ut, pro tu-a clementi-a, Sis præsul et custodi-a.

Procul recedant sòmnia, Præsta, Pater piissime,
Et noctium phantasmata; Patrique compar Unice,
Hostemque nostrum cõmprime, Cum Spiritu Paráclito
Ne polluantur cõpora. Regnans per omnes æculum. Amen.

La Doxologie varie à certaines Fêtes et à certains Temps de l'année, comme il est marqué en son lieu.

Pendant l'Avent.

l. 7. **T** E, lucis ante terminum, Rerum Cre-a-tor, posci-mus, Ut, pro tu-a clementi-a, Sis præsul et custo-di-a.

De Noël à l'Épiphanie et le jour de la Fête du saint Nom de Jésus, on chante cette Hymne sur Jesu, Redemptor omnium, p. 94. Le jour de l'Épiphanie et pendant l'Octave, sur Crudélis Heródes, p. 122.

Pendant le Carême.

l. 8. **T** E, lucis ante terminum, Rerum Cre-a-tor, posci-mus, Ut, pro tu-a clementi-a, Sis præsul et custodi-a.

Au Temps de la Passion, cette Hymne se chante sur Vexilla, p. 187; au Temps Pascal, sur Ad régias, p. 329; aux Fêtes de l'Ascension et de la Transfiguration, sur Salútis humanæ Sator, p. 357; à la Pentecôte, sur Lucis Créator, p. 26; le jour de la sainte Trinité, sur Jam sol recedit igneus, p. 387.

A la Fête du Saint Sacrement et pendant son Octave; aux Fêtes de la sainte Vierge et pendant leurs Octaves, on la chante comme il suit :

1. 2. **T** E, lu-cis ante terminum, Re-rum Cre-ator, po-
scimus, Ut, pro tu-a clementi-a, Sis præsul et custo-di-a.

Le jour de la Toussaint, sur Placaire, Christe, p. 699; ou sur Jesu, Redemptor, p. 94; avec la Doxol. ordinaire Præsta, Pater piissime. Aux autres Fêtes où l'Hymne des Vêpres n'est pas de la même mesure, et aux différents Communs des Saints, on chante :

1. 2. **T** E, lucis ante terminum, Rerum Cre-ator, posci-
mus, Ut, pro tu-a clementi-a, Sis præsul et custodi-a.

Capitule. Tu autem in nobis es, Dómine, et nomen sanctum tuum invocátum est super nos : ne derelinquas nos, Dómine Deus noster.

br. **I** N ma-nus tu-as, Domine, * Commendo spiri-tum
me-um. *br.* In ma-nus. *vs.* Redemisti nos, Do-mine, De-us ve-
ri-ta-tis. * Commendo. *vs.* Glo-ri-a Patri, et Fi-li-o, et Spi-
ri-tu-i sancto. *br.* In ma-nus.

Au Temps de la Passion on omet Glória Patri.

* Custodi nos, Domine, ut pupillam ocu-li.
br. Sub umbra alarum tuarum protege nos.

Autre chant.

br. **I** N manus tu-as, Domine, * Commendo spi-ritum.
me-um. *br.* In manus. *vs.* Redemisti nos, Domine, De-us veri-
ta-tis. * Commendo. *vs.* Glo-ri-a Patri, et Fi-li-o, et Spi-ri-tu-i

sancto. *br.* In manus.

vs. Custódi nos, Dómine, ut pupillam óculi. *br.* Sub umbra alá-
rum tuárum prótege nos.

Au Temps Pascal.

br. **I** N manus tu-as, Domine, commendo spiri-tum me-
um, * Alle-lu-ia, alle-lu-ia. *br.* In manus. *vs.* Redemisti nos,
Domine, De-us veri-tatis. * Alle-lu-ia, alle-lu-ia. *vs.* Glori-a
Patri, et Fi-li-o, et Spiritu-i sancto. *br.* In manus.

vs. Custódi nos, Dómine, ut pupillam óculi, alleluia. *br.* Sub
umbra alárum tuárum prótege nos, alleluia.

Ant. **I** 3. SALVA nos. e u o ũ a e.

CANTIQUE DE SAINT SIMÉON.

NUNC dimittis servum tuum, Dó-
mine, * secúndum verbum tuum
in pace.
Quia viderunt óculi mei * salu-
táre tuum,

Quod parásti * ante faciém om-
nium populórum :

Lumen ad revelatióem Gén-
tium, * et glóriam plebis tuæ
Israel.

Glória Patri.

Ant. **S** ALVA nos, Domine, vigi-lantes : custodi nos dormi-
-entes : ut vigi-lemus cum Christo, et requi-esca-mus in
Au Temps Pascal. Alle-lu-ia.
pace.

*Les Prières suivantes se disent toujours, excepté aux Fêtes Dou-
bles et dans les Octaves.*

Le Célébrant. Kyrie, eléison. *br.* Christe, eléison. Kyrie, eléison.
Pater noster, *tout bas.*

vs. Et ne nos indúcas in tentatiónem. *br.* Sed libera nos a malo.
Credo in Deum, *tout bas.*

vs. Carnis resurrectionem. *br.* Vitam ætérnam. Amen.

ŷ. Benedictus es, Dómine Deus patrum nostrórum. R̄. Et laudábilis, et gloriósus in sæcula.

ŷ. Benedicámus Patrem et Fílium cum sancto Spirítu. R̄. Laudémus, et superexaltémus eum in sæcula.

ŷ. Benedictus es, Dómine, in firmaménto cœli. R̄. Et laudábilis, et gloriósus, et sup̄ exaltátus in sæcula.

ŷ. Benedicat et custódiat nos omnipotens et miséricors Dóminus. R̄. Amen.

ŷ. Dignáre, Dómine, nocte ista. R̄. Sine peccáto nos custodire.

ŷ. Misérére nostri, Dómine. R̄. Misérére nostri.

ŷ. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. R̄. Quemádmó- dum sperávimus in te.

ŷ. Dómine, exáudi oratiónem meam. R̄. Et clamor meus ad te véniat.

ŷ. Dóminus vobiscum. R̄. Et cum spiritu tuo.

Orémus. VISITA, quæsumus, Dómine, habitatiónem istam, et omnes insidias inimici ab ea longe repéile : Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant ; e. benedictio tua sit super nos semper. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R̄. Amen.

ŷ. Dóminus vobiscum. R̄. Et cum spiritu tuo.

ŷ. Benedicámus Dómino. R̄. Deo grátias.

Bénédiction. Benedicat, et custódiat nos omnipotens et miséricors Dóminus, Pater, et Fílius, et Spiritus sanctus. R̄. Amen.

ANTIENNES A LA SAINTE VIERGE.

Depuis les premières Vêpres du premier Dimanche de l'Avent jusqu'aux Complies du 2 Février exclusivement :

Ant.
t. XIII.
(5) **A** L - - - MA Redempto-ris Ma - ter,
quæ per - vi - a cœ - li por - ta ma - nes, et stel -
la ma - ris, succurre cadenti, surgere qui cu - rat, po - pulo :
Tu quæ genu - i - sti, natu - ra mirante, tu - um sanctum Ge -
ni - to - rem. Vir - go pri - us ac poste - ri - us, Gabri -

e - lis ab o - re sumens illud Ave, peccatorum mi - se - rere.

Pendant l'Avent, on dit le x. et l'Oraison qui suivent :

ŷ. Angelus Dómini nuntiávit Mariæ. R̄. Et concépit de Spirítu sancto.

Orémus. GRÁTIAM tuam, quæsumus, Dómine, méntibus nostris infunde : ut qui, Angelo nuntiánte, Christi Fílii tui incarnatiónem cognóvimus ; per passiónem ejus et crucem ad resurrectiósni glóriam perducámur. Per eúndem Christum Dóminum nostrum. R̄. Amen.

Depuis les premières Vêpres de Noël jusqu'aux Complies du 2 Février exclusivement, on dit :

ŷ. Post partum, Virgo, invioláta permansisti. R̄. Dei Génitrix, intercède pro nobis.

Orémus. DEUS, qui salutis æternæ, beátæ Mariæ virginitate fecúnda, humano géneri præmia præstitisti : tribue, quæsumus ; ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus Auctórem vitæ suscipere, Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum. R̄. Amen.

Depuis les Complies du 2 Février inclusivement, même lorsque la Fête de la Purification est transférée, jusqu'aux Complies du Mercredi-Saint inclusivement :

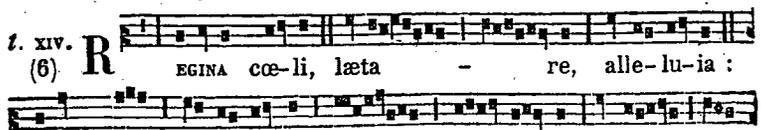
Ant.
t. XIV.
(6) **A** - ve, Regi - na cœ - lo - rum : A - ve, Domi -
na Ange - lo - rum. Sal - ve, radix, salve, porta, Ex qua
mun - do lux est or - ta. Gaude, Virgo glo - ri - o - sa, Super
om - nes speci - o - sa. Va - le, o valde deco - ra, Et pro
no - bis Chri - stum ex - o - ra.

ŷ. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. R̄. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Orémus. CONCÉDE, miséricors Deus, fragilitáti nostræ præsi - dium : ut qui sanctæ Dei Genitricis memóriam ágimus, interces - siónis ejus auxilio, a nostris iniquitátibus resurgámus. Per eúndem Christum Dóminum nostrum. R̄. Amen.

Au Temps Pascal, c'est-à-dire depuis les Complies du Samedi-Saint inclusivement jusqu'à la sainte Trinité exclusivement :

1. xiv. **R** EGINA cœ-li, læta - re, alle-lu-ia :
(6)

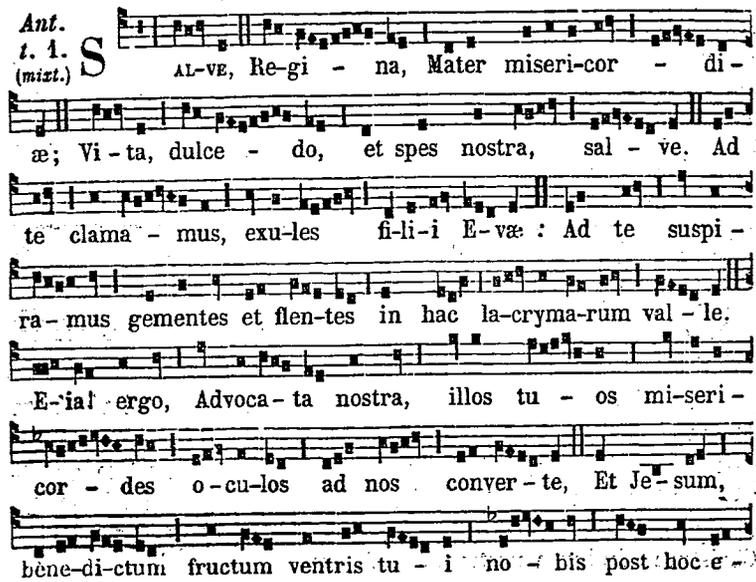
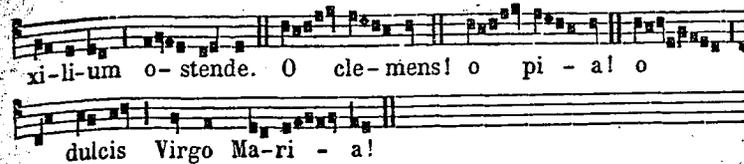
Qui-a quem me-ru-i-sti p̄r * ta-re, alle -
lu-ia, Resurre - xit sicut dixit : al-le - lu-ia. Ora pro no -
bis De-um, alle -
lu - ia.

ŷ. Gaude et lætare, Virgo Maria, alleluia. R̄. Quia surrexit Dominus vere, alleluia.

Orémus. DEUS, qui per Resurrectionem Filii tui Domini nostri Jesu Christi mundum lætificare dignatus es : præsta, quæsumus ; ut, per ejus Genitricem Virginem Mariam, perpétuæ capiamus gaudia vitæ. Per eundem Christum Dominum nostrum. R̄. Amen.

Depuis les premières Vêpres de la Fête de la sainte Trinité inclusivement jusqu'aux Vêpres du Samedi avant le premier Dimanche de l'Avent exclusivement :

Ant.
1. 1. **S** AL-VE, Re-gi - na, Mater miseri-cor - di -
(mist.) æ; Vi-ta, dulce - do, et spes nostra, sal - ve. Ad
te cla - mus, exu-les fi-li-i E-væ : Ad te suspi -
ra - mus gementes et flen-tes in hac lacryma-rum val - le.
E-ial ergo, Advoca-ta nostra, illos tu - os mi-seri -
cor - des o-cu-los ad nos con-ver-te, Et Je-sum,
bene-di-ctum fructum ventris tu - i no - bis post hoc e -

xi-li-um o - stende. O cle - mens! o pi - a! o
dulcis Virgo Ma-ri - a!

ŷ. Ora pro nobis, sancta Dei Génitrix. R̄. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Orémus. OMNIPOTENS sempitérne Deus, qui gloriôsæ Virginis Matris Mariæ corpus et animam, ut dignum Filii tui habitaculum effici mereretur, Spiritu sancto coopérante, præparasti : da, ut cujus commemoratione lætâmur, ejus pia intercessiône ab instantibus malis, et a morte perpétua liberémur. Per eundem Christum Dominum nostrum. R̄. Amen.

ŷ. Divinum auxilium maneat semper nobiscum. R̄. Amen.

A la fin de l'Office on dit tout bas : Pater noster. Ave Maria. Credo in Deum.

PSAUMES PROPRES

AUX VÊPRES DE CERTAINES FÊTES.

PSAUME 115.

CRÉDIDI, propter quod locutus sum : * ego autem humiliatus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo : * Omnis homo mendax.

Quid retribuam Dómino, * pro omnibus quæ retribuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam : * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus : * pretiósá in conspéctu Dómini mors sanctorum ejus.

O Dómine, quia ego servus tuus : * ego servus tuus, et filius ancillæ tuæ.

Dirupisti vincula mea : * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus : * in átriis domus Dómini, in médio tui, Jérusalem. Glória Patri.

PSAUME 116.

LAUDÁTE Dóminum, omnes Gentes : * laudáte eum, omnes pópuli.

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus : * et veritas Dómini manet in ætérnum. Glória Patri.

PSAUME 121.

LÆTÁTUS sum in his, quæ dicta sunt mihi : * In domum Dómini ibimus.

Stantes erant pedes nostri, * in átriis tuis, Jérusalem.

Jérusalem, quæ ædificáta est ut civitas : * cujus participátió ejus in idípsum.

Illuc enim ascenderunt tribus, tribus Dómini, * testimónium Israel ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sederunt sedes in judicio, * sedes super domum David. Rogáte quæ ad pacem sunt Jérusalem : * et abundantia diligéntibus te.

Fiat pax in virtute tua : * et abundantia in turribus tuis.

Propter fratres meos, et proximos meos, * loquebar pacem de te. Propter domum Domini Dei nostri, * quaesivi bona tibi. Gloria Patri.

PSAUME 125.

In convertendo Dominus captivitatem Sion : * facti sumus sicut consolati.

Tunc repletum est gaudio os nostrum : * et lingua nostra exultatione.

Tunc dicent inter Gentes : * Magnificavit Dominus facere cum eis. Magnificavit Dominus facere nobiscum : * facti sumus letantes.

Converte, Domine, captivitatem nostram, * sicut torrens in Austro.

Qui seminant in lacrymis, * in exultatione metent.

Euntes ibant et flebant, * mittentes semina sua.

Veniens autem venient cum exultatione, * portantes manipulos suos. Gloria Patri.

PSAUME 126.

Nisi Dominus aedificaverit domum, * in vanum laboraverunt qui aedificant eam.

Nisi Dominus custodierit civitatem, * frustra vigilat qui custodit eam.

Vanum est vobis ante lucem surgere : * surgite postquam sederitis, qui manducatis panem doloris.

Cum dederit dilectis suis somnum : * ecce hereditas Domini, filii; merces, fructus ventris.

Sicut sagittae in manu potentis, * ita filii excussorum.

Beatus vir, qui implevit desiderium suum ex ipsis * non confundetur, cum loquetur inimicis suis in porta.

Gloria Patri.

PSAUME 127.

Beati omnes qui timent Dominum, * qui ambulat in viis ejus.

Labores manuum tuarum quia manducabis : * beatus es, et bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abundans, * in lateribus domus tuae.

Filii tui sicut novellae olivarum, * in circuitu mensae tuae.

Ecce sic benedicetur homo, * qui timet Dominum.

Benedicat tibi Dominus ex Sion : * et videas bona Jerusalem omnibus diebus vitae tuae.

Et videas filios filiorum tuorum, * pacem super Israel.

Gloria Patri.

PSAUME 131.

Memento, Domine, David, * et omnis mansuetudinis ejus.

Sicut juravit Domino, * votum novit Deo Jacob :

Si introiero in tabernaculum domus meae, * si ascendero in lectum strati mei :

Si dederero somnum oculis meis, * et palpebris meis dormitationem,

Et requiem temporibus meis, donec inveniam locum Domino, * tabernaculum Deo Jacob.

Ecce audivimus eam in Ephrata : * invenimus eam in campis silvae.

Introibimus in tabernaculum ejus : * adorabimus in loco, ubi steterunt pedes ejus.

Surge, Domine, in requiem tuam, * tu et arca sanctificationis tuae.

Sacerdotes tui induantur justitiam : * et sancti tui exultent.

Propter David servum tuum, * non avertas faciem christi tui.

Juravit Dominus David veritatem, et non frustrabitur eam : * De fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodierint filii tui testamen-

tum meum, * et testimonia mea haec, quae docebo eos :

Et filii eorum usque in saeculum, * sedebunt super sedem tuam.

Quoniam elegit Dominus Sion : * elegit eam in habitationem sibi.

Haec requies mea in saeculum saeculi : * hic habitabo, quoniam elegi eam.

Vidua ejus benedicens benedicam : * pauperes ejus saturabo panibus.

Sacerdotes ejus induam salutari : * et sancti ejus exultatione exultabunt.

Illuc producam cornu David, * paravi lucernam christo meo.

Inimicos ejus induam confusione : * super ipsum autem effloreat sanctificatio mea. Gloria Patri.

PSAUME 137.

Confitebor tibi, Domine, in toto corde meo : * quoniam audisti verba oris mei.

In conspectu Angelorum psallam tibi : * adorabo ad templum sanctum tuum, et confitebor nomini tuo.

Super misericordia tua, et veritate tua : * quoniam magnificasti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacumque die invocavero te, exaudi me, * multiplicabis in anima mea virtutem.

Confiteantur tibi, Domine, omnes reges terrae : * quia audierunt omnia verba oris tui :

Et cantent in viis Domini : * quoniam magna est gloria Domini.

Quoniam excelsus Dominus, et humilia respicit : * et alta a longe cognoscit.

Si ambulavero in medio tribulationis, vivificabis me : * et super iram inimicorum meorum extendisti manum tuam, et salvum me fecit dextera tua.

Dominus retribuet pro me : * Domine, misericordia tua in saeculum : opera manuum tuarum ne despicias. Gloria Patri.

PSAUME 138.

Domine, probasti me, et cognovisti me : * tu cognovisti sessionem meam, et resurrectionem meam.

Intellexisti cogitationes meas de longe : * senitiam meam, et funiculum meum investigasti.

Et omnes vias meas praevidisti : * quia non est sermo in lingua mea.

Ecce, Domine, tu cognovisti omnia, novissima et antiqua : * tu formasti me, et posuisti super me manum tuam.

Mirabilis facta est scientia tua ex me : * confortata est, et non potero ad eam.

Quo ibo a spiritu tuo ? * et quo a facie tua fugiam ?

Si ascendero in caelum, tu illic es : * si descendero in infernum, ades.

Si sumpsero pennas meas diluculo, * et habitavero in extremis maris :

Etenim illuc manus tua deducet me : * et tenebit me dextera tua.

Et dixi : Forsitan tenebrae conculcabant me, * et nox illuminatio mea in deliciis meis.

Quia tenebrae non obscurabuntur a te, et nox sicut dies illuminabitur : * sicut tenebrae ejus, ita et lumen ejus.

Quia tu possedisti renes meos : * suscepisti me de utero matris meae.

Confitebor tibi quia terribiliter magnificentus es : * mirabilia opera tua, et anima mea cognoscit nimis.

Non est occultatum os meum a te, quod fecisti in occulto : * et substantia mea in inferioribus terrae.

Imperfectum meum viderunt

oculi tui, et in libro tuo omnes scribentur : * dies formabuntur, et nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificati sunt amici tui, Deus : * nimis confortatus est principatus eorum.

Diminuerabo eos, et super arenam multiplicabuntur : * exurrexi, et adhuc sum tecum.

Si occideris, Deus, peccatores : * viri sanguinum, declinate a me.

Quia dicitis in cogitatione : * Accipient in vanitate civitates tuas.

Nonne qui oderunt te, Domine, oderam. * et super inimicos tuos tabescbam ?

Perfecto odio oderam illos : * et inimici facti sunt mihi.

Proba me, Deus, et scito cor meum : * interroga me, et cognosce semitas meas.

Et vide, si via iniquitatis in me est. * et deduc me in via æterna. Glória Patri.

PSAUME 147.

LAUDA, Jérusalem, Dominum : * Lauda Deum tuum, Sion.

Quoniam confortavit seras portarum tuarum : * benedixit filiis tuis in te.

Qui posuit fines tuos pacem : * et adipe frumenti satiavit te.

Qui emittit eloquium suum terræ, * velociter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam : * nebulam sicut cinerem spargit.

Mittit crystallum suam sicut buccellas : * ante faciem frigidus ejus quis sustinebit ?

Emittet verbum suum, et lique-

faciet ea : * flabit spiritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annuntiat verbum suum Jacob : * justitias et judicia sua Israel.

Non fecit taliter omni nationi. * et judicia sua non manifestavit eis. Glória Patri.

PSAUME 74.

CONFITEBIMUR tibi, Deus : * confitebimur, et invocabimus nomen tuum.

Narrabimus mirabilia tua : * cum accipero tempus, ego justitias judicabo.

Liquefacta est terra, et omnes qui habitant in ea : * ego confirmavi columnas ejus.

Dixi iniquis : Nolite inique agere ; * et delinquentibus : Nolite exaltare cornu :

Nolite extollere in altum cornu vestrum : * nolite loqui adversus Deum iniquitatem.

Quia neque ab Oriente, neque ab Occidente, neque a desertis montibus : * quoniam Deus judex est.

Hunc humiliat, et hunc exultat : * quia calix in manu Domini vini meri plenus misto.

Et inclinavit ex hoc in hoc : verumtamen sæx ejus non est exinanita : * bibent omnes peccatores terræ.

Ego autem annuntiabo in seculum : * cantabo Deo Jacob.

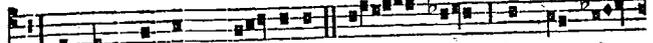
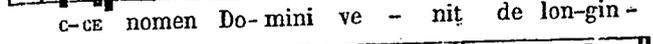
Et omnia cornua peccatorum confringam : * et exaltabuntur cornua justi.

Glória Patri.

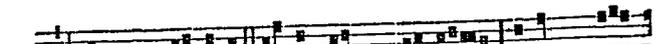
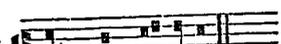
PROPRE DU TEMPS

LE SAMEDI AVANT LE PREMIER DIMANCHE DE L'AVENT.

Capitule Fratres, Hora est, Hymne Créateur et *. Rorate, p. 44.

A Magnif.
Ant. **E**
M. c-ce nomen Do-mini ve - nit de lon-gin-
 quo et clari-tas e-jus replet orbem terrarum. e u o u a e.

DIM. DE 1° CL. LE 1er DIMANCHE DE L'AVENT. SEMIDOUBLE.

Introit. **t. 8.** **A**
 n te le-vavi a-nimam me-am : De-us me-
 us. in te confi-do, non e-ru-be-sciam : neque ir-
 ri-de-ant me inimi-ci me-i : e-tenim univer-si qui
 te ex-pe-ctant, non confun-den-tur. *Ps.* Vi-as tu-as, Do-
 mine, demonstra mi-hi : * Et se-mi-tas tu-as e-do-ce me.
 *. Glori-a Patri. e u o u a e. *On répète :*
 Ad te le-vavi, jus-
 qu'au *Psaume.* C'est ainsi que se chante l'Introit toute l'année.

Collecte. EXCITA, quæsumus, Domine, potentiam tuam, et veni : ut ab imminētibus peccatorum nostrorum periculis, te mereamur protegēte eripi, te liberante salvāri. Qui vivis et regnas, etc.

Les deux autres Oraisons, p. 13.

Lectio Epistolæ beati Pauli Apostoli ad Romanos. C. 13.
FRATRES, Sciētes, quia hora est jam nos de somno surgere. Nunc enim propior est nostra salus, quam cum credidimus. Nox præcessit, dies autem appropinquavit. Abjiciamus ergo opera tenebrarum, et induamur arma lucis. Sicut in die honeste ambulamus : non in comessationibus, et ebrietatibus, non in cubilibus, et impudiciis, non in contentione, et æmulatione : sed induimini Dominum Jesum Christum.

Grad.
t. 1. *(miat.)* U - NIVER si, qui te expectant,
non confundentur, Do-mine. ✕. Vi-as tu-as,
Do-mine, no-tas fac
mi - hi, et se - mi-tas tu -
as edo-ce me.

t. 8. A L - LE - LU - IA. Al - le - lu -
ia.

L'Alleluia se répète ainsi pendant toute l'année.

✕. Osten-de no-bis, Do - mine, mi-se-ri-cor-di-am
tu - am : et sa-luta-re tu -
um da no - bis.

On répète le 2e Alleluia, jusqu'au ✕. C'est ainsi que se chante l'Alleluia de tous les Graduels.

Sequentia sancti Evangelii secundum Lucam. C. 21.

In illo tempore · Dixit Jesus discipulis suis : Erunt signa in sole, et luna, et stelis, et in terris pressura Gentium præ confusione sonitus maris, et fluctuum, arescentibus hominibus præ timore, et expectatione, quæ supervenient universo orbi : nam virtutes cælorum movebuntur. Et tunc videbunt Filium hominis venientem in nube cum potestate magna et majestate. His autem fieri incipientibus, respicite, et levate capita vestra ; quoniam appropinquat redemptio vestra. Et dixit illis similitudinem : Videte ficulneam, et omnes arbores : cum producunt jam ex se fructum, scitis quoniam prope est æstas. Ita et vos, cum vidëritis hæc fieri, scitote

quoniam prope est regnum Dei. Amen dico vobis, quia non præteribit generatio hæc, donec omnia fiant. Cælum et terra transibunt, verba autem mea non transibunt.

Offert.
t. 2. A D te le - vavi a - nimam
me - am : De-us me - us, in te con-fi - do, non eru -
be-sciam : neque irri - de-ant me inimi-ci me - i :
et - enim u-ni-versi, qui te expe-ctant, non confun -
den - tur.

Secrete. Hæc sacra nos, Dómine, poténti virtute mundatos, ad suum faciãnt puriores venire principium. Per Dóminum.

Comm.
t. 1. D O - MI - NUS dabit be-nigni-ta - tem :
et ter-ra no-stra da - bit fructum su - um.

Postcomm. SUSCIPÍAMUS, Dómine, misericórdiam tuam in médio templi tui : ut reparatiónis nostræ ventúra solémnia congruis honoribus præcedámus. Per Dóminum.

A VÊPRES.

I^o
Ant.
t. 8. I N ii-la di-e, stil-labunt montes dulcedinem, et
colles flu-ent lac et mel, al-le-lu-ia. *Dixit Dominus, 23.*
II°
Ant.
t. 8. e u o u a e. JUCUNDA - RE, fi-li-a Si-on,
et exulta sa-tis, fi-li-a Je-rusa-lem, al-le-luia *Confitebor, 24.*
III°
Ant.
t. 5. e u o u a e. ECCE Do-minus ve-ni-et, et omnes

Sancti e-jus cum e-o; et erit in di-e il-la lux magna,
 alle-luia. *Be-a-tus vir, 24. e u o u a e. t. 7.* **IVe** *Ant.* **O**-MNES si-ti-
 en-tes, ve-ni-te ad aquas: quæ-ri-te Do-mi-num, dum in-
 ve-ni-ri po-est, al-le-lu-ia. *Lau-da-te pu-eri, 25 e u o u a e.*
Ve *Ant.* **E**CCE ve-ni-et Propheta magnus, et ipse reno-va-
 bit Jerusa-lem, alle-luia. *In e-xi-tu, 25. e u o u a e.*

Capitule. FRATRES, Hora est jam nos de somno surgere: nunc enim propior est nostra salus, quam cum credidimus.

Hymne. **C** *t. 4.* RE-A-TOR alme siderum, Æ-terna lux creden-
 ti-um, Jesu, Redemptor omni-um, Intende votis supplicum

Qui dæmonis ne fraudibus
 Periret orbis, impetu
 Amoris actus, languidi
 Mundi medela factus es:
 Commune qui mundi nefas
 Ut expiâres, ad Crucem
 E Virginis sacrario
 Intacta prodis victima:
 Cujus potestas glorie,
 Noménque cum primum sonat,

Et Cœlites, et inferi
 Treménte curvantur genu:
 Te deprecâmur ultimæ
 Magnum diéi Jûdicem;
 Armis supérnæ grâtiæ
 Defénde nos ab hôstibus.
 VIRTUS, honor, laus, glória
 Deo Patri cum Filio,
 Sancto simul Paráclito,
 In sæculórum sæcula. Amen.

ÿ. Rorate, cœli, désuper, et nubes pluant justum. ñ. Aperiâtur terra, et gérmînet Salvatorem.

A Magnif.
Ant. **N** *t. 8.* e ti-me-as, Ma-ri-a, invenisti enim gra-
 ti-am apud Dominum: ecce conci-pi-es, et pa-ri-es
 fi-li-um, al-le-luia. *Magni-ficat. e u o u a e.*

MÉMOIRE DES FÉRIES DE LA 1re SEMAINE DE L'AVENT.

Ant. du jour. ✕. Rorate et Oraison du Dimanche précédent.

LE LUNDI.
Ant. **L** *de Magnif.* E-VA, Jeru-sa-lem, o-culos tu-os, et vi-
 de potenti-am Re-gis: ecce Salvator ve-nit solvere te a
 vinculo.
LE MARDI.
Ant. **Q** *de Magnif.* UERITE Dominum, dum inveniri po-est: invo-
 cate e-um, dum prope est, alle-luia.

LE MERCREDI.
Ant. **V** *de Magnif.* E-NI-ET forti-or me post-me, cujus non
 sum dignus sol-ve-re cor-ri-gi-am calce-amen-to-rum.

LE JEUDI.
Ant. **E** *de Magnif.* XPECTABO Dominum Salvatorem me-um, et præ-
 sto-labor e-um, dum prope est, al-le-luia.

LE VENDREDI.
Ant. **E** *de Magnif.* X Ægypto vocavi Fi-li-um me-um: veni-et, ut
 salvet po-pulum su-um.

LE SAMEDI AVANT LE IIe DIMANCHE DE L'AVENT.

Capitule, ci-après, p. 49. Hymn. Créator, et ✕. Rorate, p. 44.

A Magnif.
Ant. **V** *t. 7.* ENI, Domine, vi-si-tare nos in pace, ut læ-te-
 mur coram te corde perfecto. e u o u a e.

DIM. DE 2° CL. LE II° DIMANCHE DE L'AVENT. SEMIDOUBLE

Introit. **P**
l. 7. o-pulus Si-on, ec-ce Do-minus ve-ni-et ad salvan-das Gen-tes : et au-di-tam fa-ci-et Do-minus glo-ri-am vo-cis su-æ in lecti-ti-a cor-dis ve-stri. *Ps.* Qui re-gis Isra-el, intende :
 * Qui dedu-cis, ve-lut ovem, Jo-seph. ✕. Glo-ri-a Patri.
 eu oua e.

Collecte. EXCITA, Dómine, corda nostra ad præparandas Unigéniti tui vias : ut per ejus advéntum, purificáti tibi méntibus servire mereámur. Qui tecum vivit.

Les deux autres Oraisons, p. 13.

Léctio Epistolæ beáti Pauli Apóstoli ad Romános. *C. 15.*

FRATRES, Quæcúmque scripta sunt, ad nostram doctrinam scripta sunt : ut per patientiam, et consolatióem Scripturarum, spem habeámus. Deus autem patientiæ et solátii det vobis idípsum sápere in altérutrum secúndum Jesum Christum : ut unánimes, uno ore honorificétis Deum, et Patrem Dómini nostri Jesu Christi. Propter quod suscipite invicem, sicut et Christus suscepit vos in honórem Dei. Dico enim Christum Jesum ministrum fuisse circumcisiónis propter veritatem Dei, ad confirmándas promissiões patrum : Gentes autem super misericórdia honoráre Deum, sicut scriptum est : Propterea confitébor tibi in Géntibus, Dómine, et nómini tuo cantábo. Et iterum dicit : Lætámini, Gentes, cum plebe ejus. Et iterum : Laudáte, omnes Gentes, Dóminum : et magnificáte eum, omnes pópuli. Et rursus Isaias ait : Erit radix Jesse, et qui exúrget régere Gentes, in eum Gentes sperábunt. Deus autem spei répleat vos omni gáudio et pace in credéndo : ut abundétis in spe, et virtúte Spiritus sancti.

Grad. **E**
l. 5. x Si-on spe-ci-es

de-co-ris e-jus : De-us ma-ni-fe-ste ve-ni-et. ✕. Congrega-te il-li san-ctos e-jus, qui or-di-na-ve-runt te-sta-men-tum e-jus su-per sa-cri-fi-ci-a.

l. ix. **A**
(1.) L-LELU-IA. *ij.*
 ✕. Læta-tus sum in his, quæ di-cta sunt mi-hi : In do-mum Do-mi-ni i-bimus.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum. *C. 11.*

In illo témpore : Cum audisset Joánes in vinculis ópera Christi, mittens duos de discipulis suis, ait illi : Tu es, qui ventúrus es, an álium expectámus? Et respóndens Jesus ait illis : Eúntes renuntiáte Joánni quæ audistis, et vidistis. Cæci vident, claudi ambuliant, leprosi mundántur, surdi áudiunt, mórtui resúrgunt, páuperes evangelizántur : et beátus est, qui non fúerit scandalizátus in me. Illis autem abeúntibus, cœpit Jesus dícere ad turbas de Joáne : Quid existis in desértum vidére? arúndinem vento agítálam? Sed quid existis vidére? hóminem mó.libus vestitum? Ecce qui móllibus vestiúntur, in dómibus Regum sunt. Sed quid existis vidére? Prophétam? Etiam dico vobis, et plus quam Prophétam Hic est enim, de quo scriptum est : Ecce ego mitto Angelum meum ante faciém tuam, qui præparábit viam tuam ante te.

Offert. **D**
l. 3. e-us, tu con-ver-tens vi-vi-fi-ca-bis

nos, et plebs tu - a læta - bi - tur
 in te : osten - de no - bis, Do - mine, mi - se -
 ri - cor - di - am tu - am, et sa - lu - ta - re tu - um
 da no - bis.

Secrète. PLACARE, quæsumus, Dómine, humilitátis nostræ precibus, et hóstiis : et ubi nulla suppetunt suffrágia meritórum, tuis nobis succurre præsiidiis. Per Dóminum.

Comm.
t. 2. E - RU - SALEM, sur - ge, et sta in excel - so :
 et vi - de jucun - di - ta - tem, quæ ve - ni - et ti -
 bi a De - o tu - o.

Postcomm. REPLETI cibo spirituális alimóniæ, supplices te, Dómine, deprecámur : ut hujus participatióne mystérii, dóceas nos terréna despiciere, et amáre cœléstia. Per Dóminum.

A VÊPRES.

Ire Ant.
t. 2. E - c - ce in nu - bibus cœ - li Do - mi - nus ve - ni - et
 cum po - testate magna, alle - luia. *Dixit Dominus*, 23. e u o u a e.

IIe Ant.
t. 7. URBS fortitudi - nis nostræ Si - on : Salva - tor pone - tur
 in e - a murus et antemu - ra - le : ape - ri - te portas, qui - a
 nobiscum De - us, al - le - luia. *Con - fi - tebor*, 24. e u o u a e.

IIIe Ant.
t. 7. (mixt.) ECCE appa - re - bit Do - minus, et non menti - e - tur

si mo - ram fe - ce - rit, expecta e - um; qui - a ve - ni - et, et non
 tarda - bit, al - le - lu - ia. *Be - a - tus vir*, 24. e u o u a e.

IVe Ant.
t. 1. MON - TES et col - les cantabunt co - ram De - o laudem :

et omni - a ligna silva - rum plau - dent ma - ni - bus; quo - ni - am
 ve - ni - et domi - na - tor Do - mi - nus in regnum æter - num, alle -

lu - ia, alle - lu - ia. *Lauda - te*, 25. e u o u a e. *Ve Ant.*
t. 3. ECCE

Do - mi - nus noster cum virtu - te ve - ni - et, et il - lumi - nabit ocu -
 los ser - vo - rum su - o - rum, alle - lu - ia. *In exi - tu*, 25. e u o u a e.

Capitule. FRATRES, Quæcumque scripta sunt, ad nostram doctrinam scripta sunt, ut per patientiam, et consolationem Scripturarum spem habeamus.

Hymne Creator, et *✠. Rorate*, p. 44.

A Magnif.
Ant.
t. 8. T - u es qui ventu - rus es? an a - li - um expe - cta -
 mus? Di - ci - te Jo - anni quæ vi - di - stis : ad lumen re - de -
 unt cæci, mortu - i re - surgunt, pau - pe - res e - van - ge - li -
 zantur, al - le - lu - ia. *Magni - ficat.* e u o u a e.

MÉMOIRE DES FÉRIES DE LA IIe SEMAINE DE L'AVENT.

Ant. du jour. *✠. Rorate*, p. 44. et *Oraison du Dimanche précédent.*

LE LUNDI.
Ant.
 de Magnif. E - c - ce ve - ni - et Rex Dominus terræ, et ipse

OFFICES NOTÉS.

au-fe-ret ju-gum cap-ti-vi-ta-tis nostræ.

LE MARDI.

Ant.
de Magnif.

V ox clamantis in de-serto : Pa-ra-te vi-am

Domini, reotas fa-ci-te se-mi-tas De-i nostri.

LE MERCREDI.

Ant.
de Magnif.

S i-on, re-nova-beris, et vide-bis Justum tu-um

qui ventu-rus est in te.

LE JEUDI.

Ant.
de Magnif.

Q ui post me ve-ni-et, ante me factus est.

cujus non sum dignus calce-amenta solvere.

LE VENDREDI.

Ant.
de Magnif.

C ANTATE Do-mino canticum novum : laus ejus

ab extre-mis terræ.

LE SAMEDI AVANT LE IIIe DIMANCHE DE L'AVENT.

Capitule, ci-après, p. 55. Hymne Créateur et ✕. Rorate, p. 44.

A Magnif.

Ant.
t. 1.

A NTE me non est forma-tus De-us, et post

rae non e-rit : qui-a mihi curva-bi-tur omne ge-nu,

et confi-te-bi-tur omnis lingua. euouae.

DIM. DE 2e CL. LE IIIe DIMANCHE DE L'AVENT. SEMIDOUBLE.

Introit.

t. 1.
G

AU-DE-TE in Do-mi-no sem-per : i-te-rum

di-co. gau-de-te : mode-sti-a ve-stra nota sit omni-

bus homi - nibus : Do - mi - nus e - nim pro - pe est.

Ni - hil solli - ci - ti si - tis ; sed in om - ni o - ra - ti - o -

ne, pe - ti - ti - o - nes ve - stræ inno - tescant a - pud De - um.

Ps. Bene - dixisti, Domine, ter - ram tu - am : a - vertisti captivi -

ta - tem Ja - cob. Glo - ri - a Patri. euouae.

Collecte. AUREM tuam, quæsumus, Dómine, précibus nostris accommoda : et mentis nostræ ténebras grátia tuæ visitatiónis illústra. Qui vivis et regnas, cum Deo Patre.

Les deux autres Oraisons, p. 15.

Léctio Epistolæ beáti Pauli Apóstoli ad Philippenses. C. 4.

F RATRES, Gaudete in Dómino semper : iterum dico, gaudete. Modestia vestra nota sit omnibus hominibus : Dóminus enim prope est. Nihil solliciti sitis : sed in omni oratióne et obsecratióne, cum gratiarum actióne, petitiónes vestræ innotescant apud Deum. Et pax Dei, quæ exsúperat omnem sensum, custódiat corda vestra, et intelligentias vestras, in Christo Jesu Dómino nostro.

Grad.

t. 7.

(init.)

Q ui se-des, Do-mi-ne, su - per Che-

ru-bim, exci-ta potenti-am tu-am, et

ve-ni. ✕. Qui re -

gis Isra - el,

intende : qui de-du - cis, ve-lut o - vem, Jo-

seph.

t. 4.

A

L-LE-LU - IA. ij. ✕. Exci-

ta, Do - mi-ne, po-ten-ti-am tu - am, et
ve - ni : ut salvos fa -
ci-as nos.

Sequentia sancti Evangelii secundum Joannem. C. 1.

In illo tempore : Misérunt Judæi ab Jerosólymis sacerdotes et le-
vitas ad Joannem, ut interrogarent eum : Tu quis es ? Et confessus
est, et non negavit, et confessus est : Quia non sum ego Christus.
Et interrogaverunt eum : Quid ergo ? Elias es tu ? Et dixit : Non sum.
Propheta es tu ? Et respondit : Non. Dixerunt ergo ei : Quis es, ut
responsum demus his, qui miserunt nos ? Quid dicis de te ipso ?
Ait : Ego vox clamantis in deserto : Dirigite viam Domini, sicut
dixit Isaias propheta. Et qui missi fuerant, erant ex Pharisæis. Et
interrogaverunt eum, et dixerunt ei : Quid ergo baptizas, si tu non
es Christus, neque Elias, neque Propheta ? Respondit eis Joannes,
dicens : Ego baptizo in aqua : medius autem vestrum stetit, quem
vos nescitis. Ipse est, qui post me venturus est, qui ante me factus
est : cujus ego non sum dignus ut solvam ejus corrigiam calcea-
menti. Hæc in Bethania facta sunt trans Jordanem, ubi erat Joân-
nes baptizans.

Offert. **B** t. 4. ENE-DI-XI - sti, Do - mi-ne, ter-
ram tu - am; a-verti - sti capti-vi-ta-tem Ja-
cob : re-mi-si - sti iniqui-ta-tem ple-
bis tu - æ.

Secrète. DEVOTIÓNIS nostræ tibi, quæsumus, Dómine, hóstia júg-
ter immolétur : quæ et sacri péragat institúta mystérii, et salu-
täre tuum in nobis mirabiliter operétur. Per Dóminum.

Comm. **D** t. 7. I - cite : Pusil-la - nimes conforta-mini,
et no-li-te time-re : ec-ce De-us no-ster ve-

ni-et, et salva - bit nos.

Postcomm. IMPLORÁMUS, Dómine, cleméntiam tuam : ut hæc di-
vina subsidiá, a vitiis expiátos, ad festa ventúra nos præparent. Per.

A VÊPRES.

I^o **V** t. 1. E - NI - ET Dominus, et non tarda-bit, et il-lu-mi-
na-bit abscondi-ta te-nebrarum, et ma-ni-festa-bit se ad om-
nes Gentes, al-le-lu-ia. *Dixit Dominus*, 23. e u o u a e.

II° **Ant.** t. 8. JERU-SA-LEM, gau-de gaudi-o magno; qui-a ve-ni-et
tibi Sal-va-tor, al-le-lu-ia. *Confitebor*, 24. e u o u a e.

III° **Ant.** t. 8. DABO in Si-on sa-lu-tem, et in Je-ru-sa-lem
glori-am me-am, al-le-lu-ia. *Be-atus vir*, 24. e u o u a e.

IV° **Ant.** t. 5. MONTES et omnes col-les humi-li-a-buntur : et erunt
prava in di-recta, et aspe-ra in vi-as planas. Ve-ni, Do-
mi-ne, et no-li tardare, al-le-lu-ia. *Laudate*, 25. e u o u a e.

V^o **Ant.** t. 2. JUSTE et pi-e vi-vamus, expe-ctantes be-a-tam spem,
et adventum Domi-ni. *In exitu*, 25. e u o u a e.

Capitule. FRATRES, Gaudete in Dómino semper, iterum dico, gau-
dete. Modestia vestra nota sit ómnibus hominibus : Dóminus enim
prope est.

Hymne Créator et ✠. Rorate, p. 44.

A partir du 17 Décembre, les Antiennes qui suivent sont remplacées par les grandes Antiennes des O de l'Avent, page 55.

Ces grandes Antiennes se disent en entier et debout, avant et après Magnificat. Mais s'il y a une Fête, on ne les dit qu'une fois pour la Mémoire de l'Avent.

A Magnif.
 Ant. **B** E-A-TA es, Ma-ri-a, que cre-didi-sti Do-mi-no :
 t. 8. perfi-ci-entur in te que di-cta sunt ti-bi a Do-mi-no,
 alle-lu-ia. Magni-ficat. euouae.

MÉMOIRES DES FÉRIES DE LA IIIe SEMAINE DE L'AVENT.

Ant. du jour. ✕. Rorate, p. 44, et Oraison du Dimanche précédent.

LE LUNDI.
 Ant. de Magnif. **B** E-A-TAM me di-cent omnes gene-ra-ti-o-nes,
 qui-a ancillam hu-mi-lem respexit De-us.

LE MARDI.
 Ant. de Magnif. **E** - LE-VARE, e-levare, consurge, Jeru-sa-lem: sol-
 ve vincu-la colli tu-i, cap-tiva fi-li-a Si-on.

LE MERCREDI.
 Ant. de Magnif. **E** cce ancil-la Domini: fi-at mi-hi secundum
 verbum tu-um.

LE JEUDI.
 Ant. de Magnif. **L** ETA-NI-NI cum Jeru-sa-lem, et exulta-te in e-
 a, omnes qui di-ligi-tis e-am, in æ-ternum.

LE VENDREDI.
 Ant. de Magnif. **H** oc est testimo-ni-um quod perhi-bu-it Jo-an-
 nes: Qui post me ve-nit, ante me factus est.

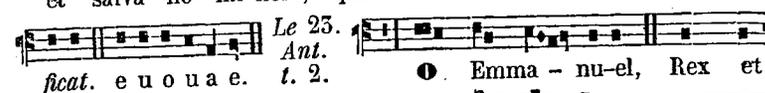
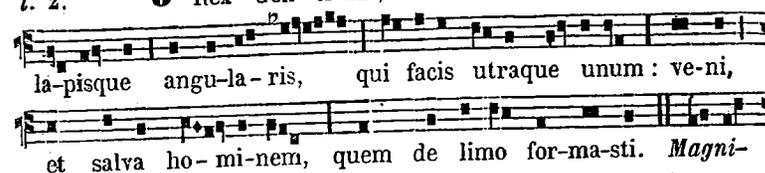
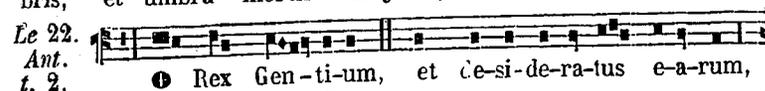
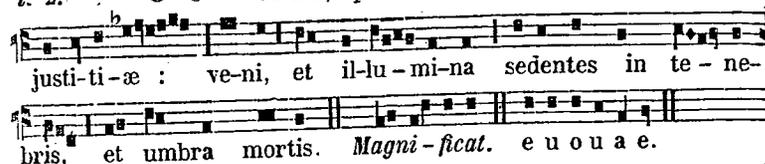
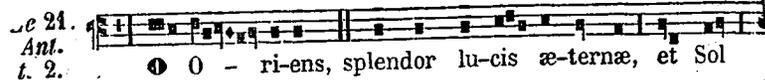
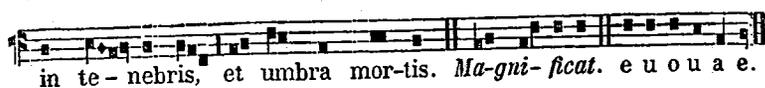
GRANDES ANTIENNES, APPELÉES O DE L'AVENT.

Le 17 Déc.
 Ant. **O** Sa-pi-en-ti-a, que ex o-re Altis-simi pro-
 di-i-sti, at-tingens a fi-ne usque ad finem forti-ter,
 su-a-viterque disponens omni-a: ve-ni ad do-cendum nos
 vi-am pruden-ti-æ. Magni-ficat. euouae.

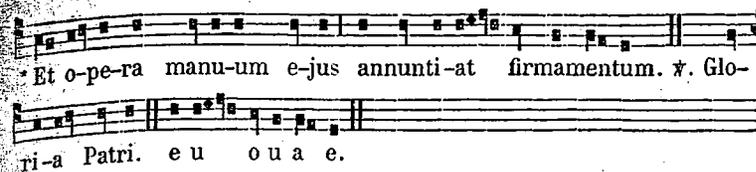
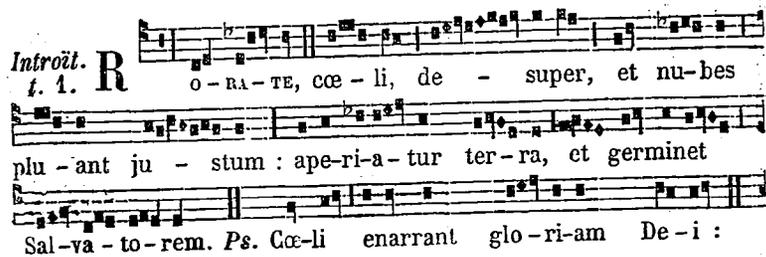
Le 18.
 Ant. **O** A-do-na-i, et dux domus Isra-el, qui Mo-y-
 si in igne flammæ ru-bi appa-ru-i-sti, et e-i in Si-
 na legem de-di-sti: ve-ni ad re-dimendum nos in bra-
 chi-o extento. Ma-gni-ficat. euouae.

Le 19.
 Ant. **O** Ra-dix Jesse, qui stas in sig-num po-pu-lorum,
 super quem conti-uebunt reges os su-um, quem Gentes
 depre-ca-buntur: ve-ni ad li-be-randum nos, jam no-li
 tarda-re. Magni-ficat. euouae.

Le 20.
 Ant. **O** Cla-vis Da-vid, et sceptrum domus Isra-el,
 qui a-pe-ris, et nemo clau-dit, clau-dis, et ne-mo a-
 perit: ve-ni, et educ vinctum de domo car-ceris, sedentem.

LE SAMEDI AVANT LE IVe DIMANCHE DE L'AVENT.

*Capitule, ci-après, p. 60. Hym. Créateur, et ✕. Rorate, p. 44.
Oraison du IVe Dim., même si on y célèbre la Vigile de Noël.*

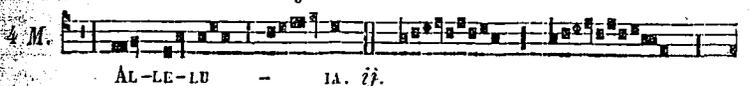
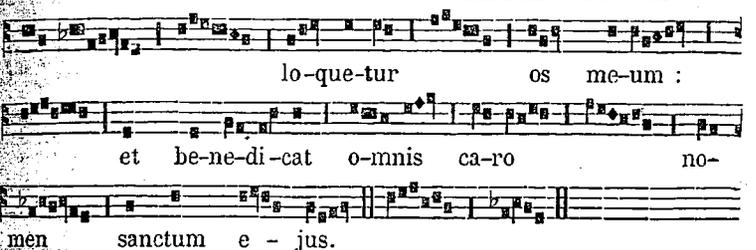
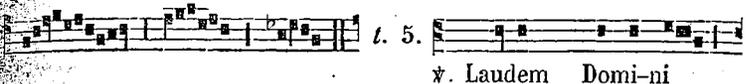
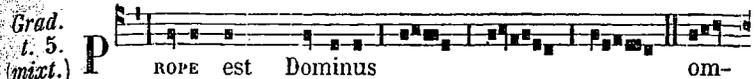
DIM. DE 2^e CL. LE IVe DIMANCHE DE L'AVENT. SEMIDOUBLE.

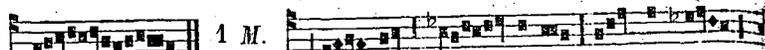
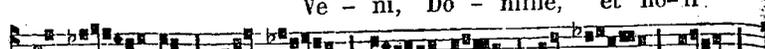
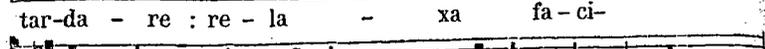
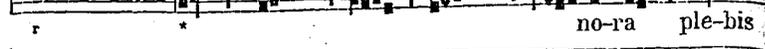
Collecte. Excita, quæsumus, Dómine, poténtiam tuam, et veni, et magna nobis virtúte succurre : ut per auxilium grátiaæ tuæ, quod nostra peccáta præpédiunt, indulgéntia tuæ propitiatiónis accéleret. Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

Les deux autres Oraisons, p. 13.

Léctio Epistolæ beáti Pauli Apóstoli ad Corinthios. I *Cor.* 4.

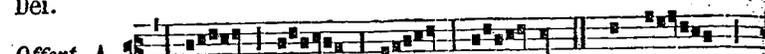
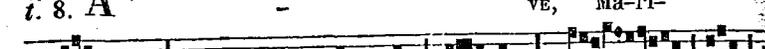
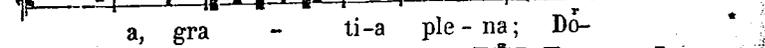
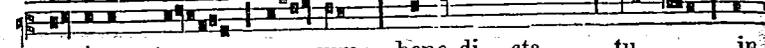
FRATRES, Sic nos existimet homo ut ministros Christi, et dispensatôres mysteriôrum Dei. Illic jam quæritur inter dispensatôres, ut fidélis quis inveniátur. Mihi autem pro minimo est ut a vobis júdicer, aut ab humano die : sed neque meipsum júdico. Nihil enim mihi cóncius sum : sed non in hoc justificátus sum : qui autem júdicat me, Dóminus est. Itaque nolite ante tempus júdicare, quoadúsque véniat Dóminus : qui et illuminábit abscondita tenebrarum, et manifestábit consilia córdium : et tunc laus erit unicuique a Deo.

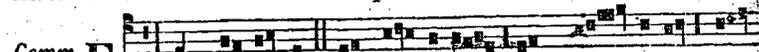
1 M.
 Ve - ni, Do - mine, et no - li -

 tar - da - re : re - la - xa fa - ci -

 no - ra ple - bis

 tu - æ I - sra - el.

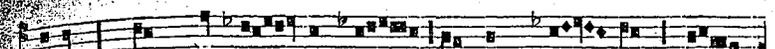
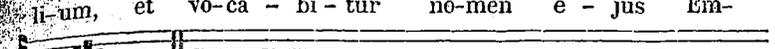
Sequentia sancti Evangelii secundum Lucam. C. 5.

Anno quintodécimo impérii Tibérii Cæsaris, procurante Póntio Piláto Judæam, tetrárcha autem Galilææ Heróde, Philippo autem fratre ejus tetrárcha Iturææ, et Trachonitidis regiónis, et Lysánia Abilinæ tetrárcha, sub principibus sacerdotum Anna et Cáppha; factum est verbum Dómini super Joánnem, Zachariæ filium, in deserto. Et venit in omnem regiónem Jordánis, prædicans baptismum pœnitentiæ in remissionem peccatorum, sicut scriptum est in libro sermónum Isaiæ prophétæ : Vox clamántis in deserto : Paráte viam Dómini : rectas fácite sémitas ejus : omnis vallis implebitur : et omnis mons, et collis humiliabitur : et erunt prava in directa, et áspera in vias planas : et vidébit omnis caro salutáre Dei.

Offert. **A**
 t. 8.
 a, gra - ti - a ple - na; Dó -

 minus te - cum; bene - di - cta tu in

 mu - li - e - ri - bus, et be - ne - di - ctus fru -

 ctus ven - tris tu - i.

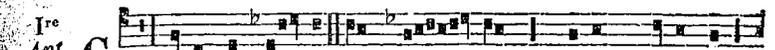
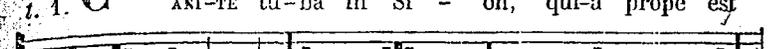
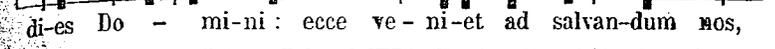
Secrète. SACRIFICIIS PRÆSENTIBUS, QUÆSUMUS, DÓMINE, PLACATUS INTÉNDE : UT ET DEVOTIÓNI NOSTRÆ PROFICIANT, ET SALÚTI. PER DÓMINUM.

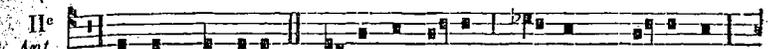
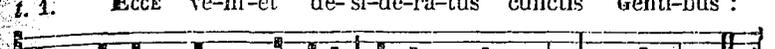
Comm. **E**
 t. 1.
 c - cæ Virgo con - ci - pi - et, et pa - ri - et fi -

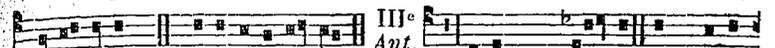
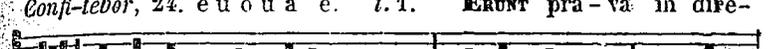
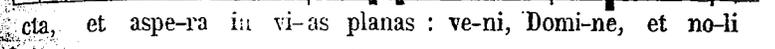

 li - um, et vo - ca - bi - tur no - men e - jus Em -

 ma - nu - el.

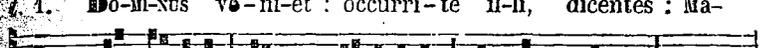
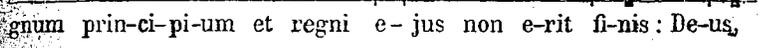
Postcomm. SUMPTIS MUNÉRIBUS, QUÆSUMUS, DÓMINE : UT CUM FREQUENTATIÓNE MYSTÉRII CRESCAT NOSTRÆ SALÚTIS EFFÉCTUS. PER DÓMINUM.

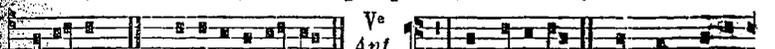
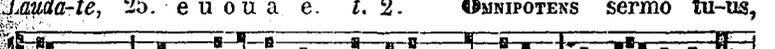
A VÊPRES.

Ire
 Ant. **C**
 t. 1. ANI - TE tu - ba in Si - on, qui - a prope est

 di - es Do - mi - ni : ecce ve - ni - et ad salvan - dum nos,

 al - le - lu - ia, alle - lu - ia. *Dixit Dominus, 23. euouae.*

IIe
 Ant.
 t. 1. ECCE ve - ni - et de - si - de - ra - tus cunctis Genti - bus :

 et reple - bi - tur glo - ri - a domus Do - mi - ni, al - le - lu - ia.

IIIe
 Ant.
 t. 1. *ERUNT pra - va in dire -*

 cta, et aspe - ra in vi - as planas : ve - ni, Do - mi - ne, et no - li

 tarda - re, alle - lu - ia. *Be - a - tus vir, 24. euouae.*

IVe
 Ant.
 t. 1. *DO - MI - NUS ve - ni - et : occurri - te il - li, dicentes : Ma -*

 gnum prin - ci - pi - um et regni e - jus non e - rit fi - nis : De - us,

 For - tis, Do - mi - na - tor, Prin - ceps pa - cis, alle - lu - ia, alle - lu - ia.

V^e
 Ant.
 t. 2. *OMNIPOTENS sermo tu - us,*

 Do - mi - ne, a rega - li - bus se - dibus ve - ni - et, al - le - lu - ia.

Capitule. FRATRES, Sic nos existimet homo, ut ministros Christi, et dispensatores mysteriorum Dei. Hic jam quaeritur inter dispensatores, ut fidelis quis inveniatur.

Hymne Créator et ✠. Rorate, p. 44. A Magnificat, Ant. O du jour.

24 DÉCEMBRE. LA VIGILE DE NOËL. DOUBLE.

Introït. **H** *t. 6.* O-DI-E sci-e-tis, qui-a ve-ni-et Do-mi-nus, et salva-bit nos : et ma-ne vi-de-bi-tis glo-ri-am e-jus. *Ps.* Do-mi-ni est terra, et ple-ni-tu-do e-jus : * Orbis terra-rum, et u-ni-ver-si qui ha-bi-tant in e-o. ✠. Glo-ri-a Pa-tri. e u o u a e.

Collecte. DEUS, qui nos redemptionis nostrae annua expectatione lætificas : præsta, ut Unigenitum tuum, quem redemptorem læti suscipimus, venientem quoque iudicem securi videamus, Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum : Qui tecum.

2° *Oraison du 4° Dim., s'il est la veille de Noël.*

Lectio Epistolæ beati Pauli Apóstoli ad Romanos. *C. 1.*

PAULUS, servus Jesu Christi, vocatus Apóstolus, segregatus in Evangelium Dei, quod ante promiserat per Prophetas suos in Scripturis sanctis de Filio suo, qui factus est ei ex semine David secundum carnem, qui prædestinatus est Filius Dei in virtute secundum spiritum sanctificationis, ex resurrectione mortuorum Jesu Christi Domini nostri ; per quem accepimus gratiam, et apostolatum ad obediendum fidei in omnibus Gentibus, pro nomine ejus, in quibus estis et vos vocati Jesu Christi Domini nostri.

Grad. **H** *t. x.* O-DI-E sci-e-tis, qui-a ve-ni-et Do-minus, et salva-bit nos : et ma-

ne vi-de-bi-tis glo-ri-am e-jus. ✠. Qui re-gis Isra-el, in-ten-de : qui dedu-cis, ve-lut ovem, Jo-seph : qui se-des super Che-ru-bim, ap-pa-re co-ram Ephra-im Benja-min, et Ma-nas-se.

On dit l'Alleluia suivant avec son ✠., si la veille de Noël est un Dimanche.

t. 4. **A** L-LELU-IA. *ij.* ✠. Crasti-na di-e de-le-bi-tur ini-qui-tas ter-ræ : et re-gna-bit su-per nos Sal-va-tor mundi.

Sequencia sancti Evangelii secundum Matthæum. *C. 1.*

CUM esset desponsata mater Jesu Maria Joseph, antequam convenirent, inventa est in utero habens de Spiritu sancto. Joseph autem vir ejus, cum esset justus, et nollet eam traducere, voluit occulte dimittere eam. Hæc autem eo cogitante, ecce Angelus Domini apparuit in somnis ei, dicens : Joseph, fili David, noli timere accipere Mariam conjugem tuam ; quod enim in ea natum est, de Spiritu sancto est. Pariet autem filium, et vocabis nomen ejus Jesum : ipse enim salvum faciet populum suum a peccatis eorum.

Offert. **T** *t. x.* OL-LI-TE por-tas, prin-ci-pes, ve-

stras : et e-le-va - mi-ni, por - tæ æ-ter-na - les,
et intro-i - bit Rex glo - ri-æ.

Secrète. Da nobis, quæsumus, omnipotens Deus : ut sicut adoranda Filii tui natalitia prævenimus ; sic ejus mûnera capiamus sempiterna gaudentes. Qui tecum.

Comm. **R** E-VELA - BI-TUR glo - ri-a Do - mi-ni : et vi-
de-bit omnis ca-ro sa-lu-ta - re De-
i no-stri.

Postcomm. Da nobis, quæsumus, Dómine, unigéniti Filii tui recensita nativitate respirare : cujus cœlesti mystério páscimur, et potámur. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum.

25 DÉCEMBRE. LE JOUR DE NOËL. DOUBLE DE 1re CL.
AUX PREMIÈRES VÊPRES.

Ire
Ant. **R** ex pa-ci - ficus magni-fi-ca-tus est, cu-jus vul-
tum de-si-de-rat u-ni-ver-sa terra. *Dixit Dominus, 25.*

IIe
Ant. e u o u a e. *t. 7.* MAGNI-FICATUS est Rex pa-ci-ficus su-
per omnes reges universæ terræ. *Con-fi-tebor, 24.* e u o u a e.

IIIe
Ant. *t. 8.* COMPLETI sunt di-es Ma-ri-æ, ut pa-reret fi-li-
um su-um primoge-ni-tum. *Be-atus vir, 21.* e u o u a e.

IVe
Ant. *t. 8.* SCITO-TE qui-a prope est regnum De-i : amen

hi-co vo-bis, qui-a non tardabit. *Laudate, 25.* e u o u a e.

1re
Ant. *t. 2.* LEVATE ca-pi-ta vestra : ecce appropinquat redem-
pti-o vestra. *Lauda-te Dominum, 57.* e u o u a e.

Capitule. APPÁRUIT benignitas et humánitas Salvatóris nostri Dei : non ex opéribus justitiæ quæ fecimus nos, sed secúndum suam misericórdiam salvos nos fecit.

Hymne Jesu, Redemptor omnium, aux IIe Vêpres, p. 94.
ÿ. Crástina die delébitur iniquitas terræ. **ñ.** Et regnábit super nos Salvátor mundi.

A Magnif.
Ant. **C** UM or-tus fu-e-rit sol de cœ-lo, vi-de-bi-tis
t. 8. Regem re-gum pro-ce-dentem a Patre, tanquam spon-
sum de tha-lamo su-o. *Magni-ficat.* e u o u a e.

Oraison Concède, Collecte de la Messe du jour, p. 92.

A MATINES.

Pater noster. Ave, Maria. Credo.
ÿ. Dómine, lábia mea apéries. **ñ.** Et os meum annuntiábit lau-
dem tuam.
ÿ. Deus in adjutórium, etc.

Invitat. **C** HRI - STUS na - tus est no - bis : * Ve-ni-
t. 4. te, a - do-re - mus. *On répète Chri - stus.*

Ps. 94. Ve-ni-te, exultemus Do-mi-no, ju-bi-lemus De-o
sa-lu-ta-ri nostro : præ-occu-pe-mus fa-ci-em e-jus in con-
fes-si-o-ne, et in psal-mis ju-bi-le - mus e - i.

Le Ch. Chri - stus. Quo - ni - am De - us magnus Domi - nus, et
 Rex magnus super omnes de - os : quoni - am non re - pel - let
 Dominus plebem su - am : qui - a in manu e - jus sunt o -
 mnes fi - nes ter - ræ, et al - ti - tu - dines mon - ti - um i - pse
 con - spi - cit. Le Ch. Ve - ni - te. Quo - ni - am ip - si - us est ma -
 re, et ipse fe - cit il - lud, et a - ri - dam fundave - runt ma - nus
 e - jus : (4) veni - te, ado - re - mus, et pro - cidamus ante De - um :
 plo - remus coram Domino, qui fe - cit nos : qui - a ipse est
 Dominus De - us no - ster : nos au - tem popu - lus ejus, et o -
 ves pa - scu - æ e - jus. Le Ch. Chri - stus. Ho - di - e si
 vo - cem e - jus au - di - e - ri - tis, no - li - te obdu - ra - re cor - da ve -
 stra, si - cut in e - xa - cerba - ti - o - ne, se - cundum di - em tenta -
 ti - o - nis in de - serto : u - bi tenta - verunt me pa - tres ve -
 stri, pro - ba - verunt, et vi - de - runt o - pe - ra me - a.
 Le Ch. Ve - ni - te. Qua - dra - ginta annis proximus fu - i ge -
 ne - ra - ti - o - ni hu - ic, et di - xi : Semper hi er - rant corde :

(4) Ici on se met à genoux ; on se relève à plorémus.

ipsi ve - ro non cognove - runt vi - as me - as, quibus ju - ra -
 vi in i - ra me - a, si intro - i - bunt in re - qui - em
 me - am. Le Ch. Chri - stus. Glo - ri - a Patri, et Fi - li - o,
 et Spi - ri - tu - i sancto : Si - cut e - rat in princi - pi - o, et nunc,
 et semper, et in sæ - cu - la sæ - cu - lo - rum. A - men.

Le Ch. Ve - ni - te. On répète. Chri - stus.

Hymne Jesu, Rédemptor omnium, aux IIe Vêpres, p. 94.

AU Ier NOCTURNE.

Ant. **D** o - mi - nus di - xit ad me : Fi - li - us me - us es
 tu, e - go ho - di - e ge - nu - i te. Quare fremu - e - runt.
 e u o u a e.

PSAUME 2.

Quare fremuerunt Gentes : * et
 populi meditati sunt inania.
 Astiterunt Reges terræ, et prin -
 cipes convenérunt in unum, * ad -
 versus Dóminum, et adversus Chri -
 stum ejus.

Dirumpámus vincula eórum : *
 et projiciámus a nobis jugum ipsó -
 rum.

Qui hábitat in cœlis, irridébit
 eos : * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, *
 et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex
 ab eo super Sion montem sanctum
 ejus, * prædicans præceptum ejus.

Dóminus dixit ad me : * Filius
 meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes
 hæreditatem tuam, * et possessi -
 onem tuam téminos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et
 tanquam vas figuli confringes eos.

Et nunc, reges, intelligite : *
 erudimini, qui judicátis terram.

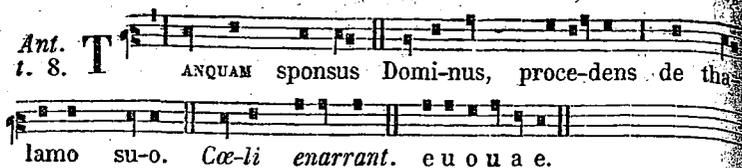
Servite Dómino in timóre : * et
 exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplinam, ne -
 quándo irascátur Dóminus, * et pe -
 reátis de via justa.

Cum exarserit in brevi ira ejus, *
 beáti omnes, qui confidunt in eo.

Gloria Patri.

On répète l'Ant. en entier ; et ainsi après chaque Psaume.

PSAUME 18.

CÆLI enarrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúnciat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti indicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur vóces eórum.

In omnem terram exivit sonus eórum : * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum : * et ipse tanquam sponsus procedens de thálamo suo :

Exultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egressio ejus :

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscondat a calore ejus.

Lex Dómini immaculáta, convertens ánimas : * testimónium Dómini fidèle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justitiæ Dómini rectæ, lætíficantes corda : * præceptum Dómini lucidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmans in sæculum sæculi : * judicium Dómini vera, justificáta in semet ipsa.

Desiderabilia super aurum et lapidem pretiósium multum : * dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custodiáta ea, * in custodiéndis illis retributió multa.

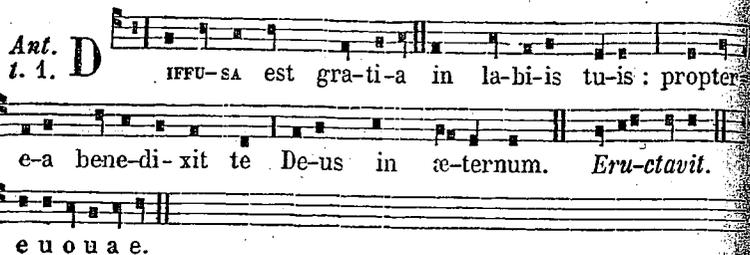
Delicta quis intélligit? ab occultis meis munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti tunc immaculátus ero : * et emundábor a delicto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * et meditátió cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adjútor meus, * et redemptor meus.

Glória Patri.

PSAUME 44.

ERUCTÁVIT cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóriter scribéntis

Speciósus forma præ filiis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis

tuis : * propterea benedixit te Deus in ætérnum.

Accingere gládio tuo super femur tuum, * potentissime.

Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna.

propter veritátem, et mansuetudinem, et justitiam : * et deducet te mirabiliter dextera tua.

Sagittæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua Deus in sæculum sæculi : * virga directiónis, virga regni tui.

Dilexisti justitiam, et odisti iniquitátem : * propterea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætitiæ præ consortibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis : * ex quibus delectavérunt te filiæ regum in honóre tuo.

Astitit regina a dextris tuis in vestitu deauráto, * circumdata varietáte.

Audi, filia, et vide, et inclina aurem tuam : * et obliviscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupiscet Rex decórem

tuum : * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et filiæ Tyri in munéribus * vultuum tuum deprecabúntur, omnes divites plebis.

Omnis glória ejus filiæ Regis ab intus, * in fimbriis áureis circumamicta varietátibus.

Adducéntur Regi virgines post eam : * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætitia et exultatióne : * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii : * constitues eos principes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne et generatióne.

Propterea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum, * et in sæculum sæculi.

Glória Patri.

̄. Tanquam sponsus. ̄. Dóminus procedens de thálamo suo.

Pater noster, *tout bas*. ̄. Et ne nos. ̄. Sed libera.

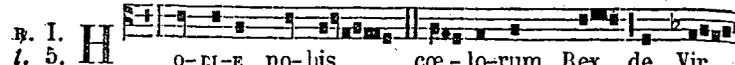
Absolution. ΕΧΑΥΘΙ, Dómine Jesu Christe, preces servórum tuórum, et miserere nobis : qui cum Patre, et Spiritu sancto vivis et regnas in sæcula sæculórum. ̄. Amen. *Le Lecteur.* Jube, Domne, benedicere. *Bénédiction.* Benedictiόne perpétua benedicat nos Pater ætérnus. ̄. Amen.

LEÇON I. *Isaïe, 9.*

Primo témpore alleviáta est terra Zábulon, et terra Néphthali : et novíssimo aggraváta est via maris trans Jordánem Galilææ Gentium. Pópulus, qui ambulábat in ténebris, vidit lucem magnam : habitántibus in regiόne umbræ mortis, lux orta est eis. Multiplicásti gentem, et non magnificásti lætitiám. Lætábúntur coram te, sicut qui lætántur in messe, sicut exúltant victóres capta præda, quando dividunt spólia. Jugum óneris ejus, et virgam humeri ejus, et sceptrum exactóris ejus superásti sicut in die Máddian. Quia omnis violénta prædatiό cum tumúltu, et vestiméntum mistum ságuine, erit in combustiόnem, et cibus ignis. Párvulus enim natus est nobis, et Filius datus est nobis, et factus est príncipatus super húmerum ejus : et vocábitur nomen ejus, Admirábilis,

Consiliarius, Deus, Fortis, Pater futuri sæculi, Princeps pacis. Tu autem, Domine, miserere nobis. *ñ.* Deo gratias.

On termine ainsi les autres Leçons.

R. I. *I.* 5.

o-di-e no-bis cœ-lo-rum Rex de Vir -
gi-ne na - sci di - gna-tus est, ut ho-mi-
nem per-di-tum ad cœ-le-sti-a re-gna re-vo-
ca-ret. * Gau-det e-xer-ci-tus an-ge-lo-rum : qui-a
sa-lus æ-ter-na huma-no ge-ne-ri ap -
pa - ru-it. ✕. Glori-a in ex-cel-sis De -
o, et in terra pax ho-mi-nibus bonæ vo-lun-ta -
tis. * Gau-det. ✕. Glo-ri-a Patri, et Fi - li-o, et
Spi-ri - tu-i san - cto.

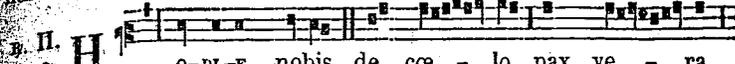
On répète le R. Ilodie nobis jusqu'au ✕. Gloria in excelsis.

Le Lecteur. Jube, Domne, benedicere. *Benedict.* Unigenitus Dei Filius nos benedicere et adjuvare dignetur. *ñ.* Amen.

LEÇON II. *Isaïe*, 40.

CONSOLAMINI, consolamini, pópule meus, dicit Deus vester. Loquimini ad cor Jerúsalem, et advocáte eam : quóniam compléta est malitia ejus, dimissa est iniquitas illius : suscepit de manu Dómini duplicia pro ómnibus peccátis suis. Vox clamántis in deserto : Paráte viam Dómini, rectas fácite in solitúdine sémitas Dei nostri. Omnis vallis exaltábitur, et omnis mons et collis humiliábitur, et erunt prava in dirécta, et áspera in vias planas. Et revelábitur glória Dómini, et vidébit omnis caro páriter quod os Dómini locútum est. Vox dicéntis. Clama. Et dixi : Quid clamábo? Omnis caro fenum, et omnis glória ejus quasi flos agri. Exsiccátum est fenum, et cécidit flos, quia Spiritus Dómini sufflávit in eo. Vere fenum est pópulus : exsiccátum est fe-

num et cécidit flos : Verbum autem Dómini nostri manet in ætérnum. Tu autem.

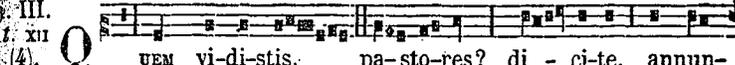
R. II. *I.* 8.

o-di-e nobis de cœ - lo pax ve - ra
de - scen - dit : * Ho - di-e per to - tum mun -
dum mel - liflu-i fa - cti sunt cœ - li. ✕. Ho-di-
e il-lu-xit no-bis di - es re-dempti-o-nis no -
stræ, repa-ra-ti-o-nis antiquæ, fe-li-ci-ta - tis æ-ter -
næ. * Ho - di-e.

Le Lecteur. Jube, Domne, benedicere. *Benedict.* Spiritus sancti grátia illúminet sensus et corda nostra. *ñ.* Amen.

LEÇON III. *Isaïe*, 52.

CONSÜRGE, consürge, induere fortitúdine tua, Sion ; induere vestiméntis glóriæ tuæ, Jerúsalem, civitas Sancti : quia non adjiciet ultra ut pertránseat per te incircumcísus et immundus. Excútere de púlvere, consürge ; sede, Jerúsalem : solve vincula colli tui, captíva filia Sion. Quia hæc dicit Dóminus : Gratis venúndati estis, et sine argénto redimémini. Quia hæc dicit Dóminus Deus : In Ægyptum descéndit pópulus meus in principio, ut colónus esset ibi : et Assur absque ulla causa calumniátus est eum. Et nunc quid mihi est hic, dicit Dóminus, quóniam ablátus est pópulus meus gratis? Dominatóres ejus inique agunt, dicit Dóminus, et jugiter tota die nomen meum blasphemátur. Prøpter hoc sciet pópulus meus nomen meum in die illa : quia ego ipse qui loquébar, ecce adsum. Tu autem.

R. III. *I.* XII *(4).*

Q UEM vi-di-stis, pa-sto-res? di - ci-te, annun-
ti-a-te no - bis, in terris quis ap-pa-ru-it? * Na -
tum vi - dimus, et cho - ros an-ge-lo - rum,

collau-dan-tes Do-minum. ⁊. Di-ci-te,
quid-nam vi-di-stis? et an-nunti-a-te Christi Na-ti-
vi-tem. * Na-tum. ⁊. Glo-ri-a Pa-
tri, et Fi-li-o, et Spi-ri-tu-i san-cto.
* Na-tum.

AU DEUXIÈME NOCTURNE.

Ant. 8. **S**USCE-PIMUS, De-us, mi-se-ri-cordi-am tu-am in
me-di-o tem-pli tu-i. *Magnus Dominus. euouae.*

PSAUME 47.

MAGNUS Dóminus, et laudábilis
nimis: * in civitate Dei nostri,
in monte sancto ejus.

Fundátur exultatione univérsæ
terræ mons Sion, * látera Aquilón-
nis, civitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscé-
tur, * cum suscipiet eam.

Quóniam ecce reges terræ cong-
regáti sunt: * convenérunt in
unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt,
conturbáti sunt, commóti sunt: *
tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis, * in
spíritu veheménti cónteres naves
Tharsis.

Sicut audivimus, sic vidimus in
civitate Dómini virtútum, in civi-

Ant. 3. **O**-RI-ETUR in di-ebus Demi-ni abundanti-a pa-
cis, et domina-bi-tur. *De-us, ju-di-ci-um. euouae.*

tate Dei nostri: * Deus fundávit
eam in ætérnum.

Suscépimus, Deus, misericór-
diam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum, Deus,
sic et laus tua in fines terræ: * ju-
stitia plena est dextera tua.

Lætétur mons Sion, et exúltent
filiaë Judæ, * propter judicia tua,
Dómine.

Circúmdate Sion, et complecti-
mini eam: * narráte in túrribus
ejus.

Pónite corda vestra in virtúte
ejus: * et distribúite domos ejus,
ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus no-
ster in ætérnum, et in sæculum sæ-
culi: * ipse reget nos in sæcula.

Glória Patri.

PSAUME 71.

DEUS, iudicium tuum regi da: * et
justitiam tuam filio regis.

Judicáre pópulum tuum in justi-
tia, * et páuperes tuos in iudicio.

Suscipiant montes pacem póp-
ulo, * et colles justitiam.

Judicábit páuperes pópuli, et
salvos faciet filios páuperum: * et
humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole, et ante
lunam, * in generatione et genera-
tionem.

Descéndet sicut plúvia in vellus, *
et sicut stillicidia stillántia super
terram.

Oriétur in diébus ejus justitia, et
abundántia pacis, * donec auferá-
tur luna.

Et dominábitur a mari usque ad
mare, * et a flúmine usque ad tér-
minos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthiopes: *
et inimici ejus terram lingent.

Reges Tharsis et insule múnera
offerent: * reges Arabum et Saba
dona addúcent:

Et adorábunt eum omnes reges
terræ: * omnes Gentes sérvient ei:

Quia liberábit páuperem a po-
tente; * et páuperem, cui non erat
adjutor.

Parcet páuperi et inopi: * et áni-
mas páuperum salvas faciet.

Ex usúris et iniquitate rédimet
ánimas eórum: * et honoráble no-
men eórum coram illo.

Et vivet, et dábitur ei de auro
Arabíæ, et adorábunt de ipso sem-
per: * tota die benedicent ei.

Et erit firmaméntum in terra, in
summis móntium, superextollétur
super Libanum fructus ejus: * et
florébunt de civitate sicut fenum
terræ.

Sit nomen ejus benedictum in
sæcula: * ante solem pérmanet no-
men ejus.

Et benedicéntur in ipso omnes
tribus terræ: * omnes Gentes ma-
gnificábunt eum.

Benedictus Dóminus Deus Is-
rael, * qui facit mirabilia solus:

Et benedictum nomen majestátis
ejus in ætérnum: * et replébitur
majestate ejus omnis terra: fiat,
fiat.

Glória Patri.

Numquid in ætérnum irascéris
nobis? * aut exténdes iram tuam a
generatione in generationem?

Deus, tu convérsus vivificábis
nos: * et plebs tua lætábitur
in te.

Osténde nobis, Dómine, miseri-
córdiam tuam: * et salutáre tuum
da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dó-
minus Deus: * quóniam loquétur
pacem in plebem suam;

Ant. 8. **V**E-RI-TAS de ter-ra orta est, et justi-ti-a de
cæ-lo prospexit. *Bene-di-xi-sti. euouae.*

PSAUME 84.

BENEDIXISTI, Dómine, terram
tuam: * avertisti captivitátem
Jacob.

Renisisti iniquitátem plebis
tuæ: * operuisti ómnia peccáta
eorum.

Illigásti omnem iram tuam: *
avertisti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos, Deus salutáris no-
ster: * et avérte iram tuam a
nobis.

Numquid in ætérnum irascéris
nobis? * aut exténdes iram tuam a
generatione in generationem?

Deus, tu convérsus vivificábis
nos: * et plebs tua lætábitur
in te.

Osténde nobis, Dómine, miseri-
córdiam tuam: * et salutáre tuum
da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dó-
minus Deus: * quóniam loquétur
pacem in plebem suam;

Et super sanctos suos, * et in eos qui convertuntur ad cor.

Verumtamen prope timentes eum salutare ipsius : * ut inhabitet gloria in terra nostra.

Misericordia et veritas obviaverunt sibi : * justitia et pax osculatae sunt.

Ÿ. Speciosus forma prae filiis hominum. R̄. Diffusa est gratia in labiis tuis.

Pater noster, *tout bas*. Ÿ. Et ne nos. R̄. Sed libera.

Absol. Ipsius pietas et misericordia nos adjuvet, qui cum Patre et Spiritu sancto vivit et regnat in saecula saeculorum. R̄. Amen. *Le Lect.* Jube, Domne, benedicere. *Benedict.* Deus Pater omnipotens sit nobis propitius et clemens. R̄. Amen.

LEÇON IV.

Sermo sancti Leonis Papae.

SALVATOR noster, Dilectissimi, hodie natus est, gaudeamus. Neque enim fas est locum esse tristitiae, ubi natalis est vitae : quae consumpto mortalitatis timore, nobis ingerit de promissa aeternitate laetitiam. Nemo ab hujus alacritatis participatione secernitur. Unum cunctis laetitiae communis est ratio : quia Dominus noster peccati mortisque destructor, sicut nullum a reatu liberum reperit, ita liberandis omnibus venit. Exultet sanctus, quia propinquat ad palmam : gaudeat peccator, quia invitatur ad veniam : animetur Gentilis, quia vocatur ad vitam. Dei namque Filius, secundum plenitudinem temporis, quam divini consilii inscrutabilis altitudo disposuit, reconciliandam auctori suo naturam generis assumpsit humani, ut inveniret mortis diabolus, per ipsam quam vicerat vinceretur. Tu autem.

R. IV. **O** magnum myste - ri - um, et ad -
 1. 3. **O** ma - ra - bi - le sa - cra - men - tum, ut a - ni - ma - li - a
 vi - derent Do - mi - num na - tum, ja - centem in
 pra - se - pi - o ! * Be - a - ta Vir - go, cu - jus
 vi - sce - ra me - ru - e - runt por - ta - re Do - mi - num Chri -

Veritas de terra orta est :
 justitia de caelo prospexit.

Etenim Dominus dabit benignitatem : * et terra nostra dabit fructum suum.

Justitia ante eum ambulabit :
 et ponet in via gressus suos.
 Gloria Patri.

stum. Ÿ. A - ve, Ma - ri - a, gra - ti - a ple - na : Do - mi -
 nus te - cum. * Be - a - ta.

Le Lecteur. Jube, Domne, benedicere. *Benedict.* Christus perpetuae det nobis gaudia vitae. R̄. Amen.

LEÇON V.

IN quo conflictu pro nobis inito, magno et mirabili aequitatis jure certatum est, dum omnipotens Dominus cum saevissimo hoste non in sua majestate, sed in nostra congruitur humilitate : obiciens ei eandem formam, eandemque naturam, mortalitatis quidem nostrae participem, sed peccati totius expertem. Alienum quippe ab hac Nativitate est, quod de omnibus legitur : Nemo mundus a sorde, nec infans, cujus est unius diei vita super terram. Nihil ergo in istam singularem Nativitatem de carnis concupiscentia transivit, nihil de peccati lege manavit. Virgo regia Davidicae stirpis eligitur, quae sacro gravidanda fetu, divinam humanamque prolem prius conciperet mente, quam corpore. Et ne superni ignara consilii ad inusitatos paveret affatus, quod in ea operandum erat a Spiritu sancto, colloquio discit angelico : nec damnum credit pudoris, Dei Genitrix mox futura. Tu autem.

R. V. **B** E - A - TA De - i Ge - nitrix Ma - ri - a, cu - jus
 1. 7. **B** vi - sce - ra inta - cta per - manent, * Ho - di - e
 ge - nu - it Salva - rem sae - cu - li. Ÿ. Be - a -
 ta quae cre - di - dit, quo - ni - am perfe - cta sunt omni -
 a, quae dicta sunt e - i a Do - mi - no.
 Ho - di - e.

Le Lecteur. Jube, Domne, benedicere. *Benedict.* Ignem sui amoris accendat Deus in cordibus nostris. R̄. Amen.

OFFICES NOTÉS.

LEÇON VI.

AGAMUS ergo, dilectissimi, grátias Deo Patri, per Fílium ejus in Spiritu sancto : qui propter multam charitátem suam, qua diléxit nos, misértus est nostri : et cum essémus mórtui peccáti, convivicávit nos Christo, ut essémus in ipso nova creatúra, novúmque figméntum. Deponámus ergo véterem hóminem cum áctibus suis : et, adépti participatiónem generatiónis Christi, carnis renuntiémus opéribus. Agnósce, o Christiáne, dignitátem tuam : et divinæ consors factus natúra, noli in véterem vilitátem degéneri conversatióne redire. Meménto, cujus cápitis et cujus córporis sis membrum. Reminiscere, quia érutus de potestáte tenebrárum, translátus es in Dei lumen et regnum. Tu autem.

R. VI.

t. x.

(2)

S ANCTA et imma-cu-la - ta Vir - gi -
ni-tas, qui-bus te lau - dibus ef - fe-ram ne-
sci-o * Qui-a quem cœ-li ca-pe-re non po-te-rant,
tu-o gre - mi-o contu-li-sti. ✽. Bene-di - cta tu
in mu-li-e-ri-bus, et be-ne-di-ctus fructus ventris
tu - i. * Qui-a. ✽. Glo - ri-a Pa-tri, et Fi-li-o, et Spi-
ri - tu-i san-cto. * Qui-a.

AU TROISIÈME NOCTURNE.

Ant. I.

t. 6.

- PSE invo-ca-bit me, al-le-lu-ia : Pa-ter me-us es
tu, al-le-lu-ia. *Mi-se-ri-cordí-as. e u o u a e.*

PSAUME 88.

MISERICÓRDIAS Dómini * in ætérnum cantábo.

In generatiónem et generatió-nem * annuntiábo veritátem tuam in ore meo.

Quóniam dixisti : In ætérnum misericórdia ædificábitur in cœ-lis : * præparábitur veritas tua in eis.

Dispósui testaméntum eléctis meis, jurávi David servo meo

usque in ætérnum præparábo semen tuum.

Et ædificábo in generatiónem et generatiónem * sedem tuam.

Confitebúntur cœli mirabilia tua,

Dómine : * étenim veritátem tuam an Ecclésia sanctorum.

Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino : * similis erit Deo in filiis Dei ?

Deus, qui glorificátur in consilio sanctorum : * magnus et terribilis super omnes qui in circúitu ejus sunt.

Dómine Deus virtutum, quis similis tibi ? * potens es, Dómine, et veritas tua in circúitu tuo.

Tu domináris potestáti maris : * motum autem flúctuum ejus tu mitigas.

Tu humiliásti sicut vulnerátum, supérbum : * in bráchio virtutis tuæ dispersisti inimicos tuos.

Tui sunt cœli, et tua est terra, orbem terræ et plenitudinem ejus tu fundásti : * Aquilónem et mare tu creásti.

Thabor et Hermon in nómine tuo exultábunt, * tuum bráchium cum poténtia.

Firmétur manus tua, et exaltétur dextera tua : * justitia et júdicium præparatio sedis tuæ.

Misericórdia et veritas præcédent faciém tuam : * beátus pópulus, qui scit jubilatiónem.

Dómine, in lúmine vultus tui ambulábunt, et in nómine tuo exultábunt tota die : * et in justitia tua exultábuntur.

Quóniam glória virtutis eórum tu es : * et in beneplácito tuo exaltábitur cornu nostrum.

Quia Dómini es assumptio nostra, * et sancti Israel Regis nostri.

Tunc locútus es in visióne sanctis tuis, et dixisti : * Pósui adjutórium in poténte : et exaltávi élécium de plebe mea..

Invéni David servum meum : * óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim mea auxiliábitur ei : * et bráchium meum confortábit eum.

Nihil proficiet inimicus in eo, * et filius iniquitátis non appónet nocére ei.

Et concidam a facié ipsius inimicos ejus : * et odiéntes eum in fugam convértam.

Et veritas mea, et misericórdia mea cum ipso : * et in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

Et ponam in mari manum ejus, * et in fluminibus dexteram ejus.

Ipse invocábit me : Pater meus es tu : * Deus meus, et suscéptor salutis meæ.

Et ego primogénitum ponam illum * excélsium præ régibus terræ.

In ætérnum servábo illi misericórdiam meam : * et testaméntum meum fidéle ipsi.

Et ponam in sæculum sæculi semen ejus, * et thronum ejus sicut dies cœli.

Si autem dereliquerint filii ejus legem meam : * et in júdicis meis non ambuláverint :

Si justitias meas profanáverint : * et mandáta mea non custodierint :

Visitábo in virga iniquitátes eórum : * et in verbéribus peccáta eórum.

Misericórdiam autem meam non dispérgam ab eo : * neque nocébo in veritate mea :

Neque profanábo testaméntum meum : * et quæ procedunt de lábiis meis non faciám irrita.

Semel jurávi in sancto meo, si David méntiar : * semen ejus in ætérnum manébit.

Et thronus ejus sicut sol in conspéctu meo, * et sicut luna perfécta in ætérnum : et testis in cœlo fidélis.

Tu vero repulisti et despexisti : * distulisti Christum tuum.

Evertisti testaméntum servi tui : * profanásti in terra sanctuárium ejus.

Destruxísti omnes sepes ejus : * posuísti firmaméntum ejus formidinem.

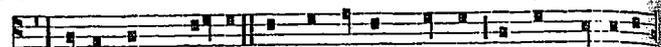
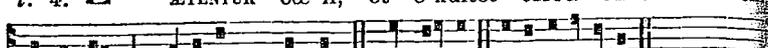
Diripuerunt eum omnes trans-eúntes viam : * factus est opprobrium vicinis suis.

Exaltásti dexteram depriméntium eum : * lætificásti omnes inimicos ejus.

Avertísti adjutórium gládii ejus : * et non es auxiliátus ei in bello.

Destruxísti eum ab emundatióne : * et sedem ejus in terram collisísti.

Minorásti dies témporis ejus : * perfudisti eum confusióne.

Ant. 1. 4. **L** ETENTUR cœ-li, et exultet terra ante fa-ci-em

Domi-ni, quo-ni-am ve-nit. *Canta-te. e u o u a e.*

PSAUME 95.

CANTÁTE Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedicite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in omnibus pópulis mirabilia ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terribilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia : * Dóminus autem cœlos fecit.

Confessio, et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia, et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriæ Géntium, afférte Dómino glóriam et honó-

rem, * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tollite hóstias, et introite in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commovéatur a fácie ejus univérsa terra : * dicite in Géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cœli, et exúltet terra commovéatur mare, et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exúltábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Gloria Patri.

Usquequo, Dómine, avértis in finem : * exardéscet sicut ignis in tua?

Memoráre quæ mea substántia, numquid enim vane constituísti omnes filios hóminum?

Quis est homo, qui vivet, et non vidébit mortem : * érueit animam suam de manu inferi?

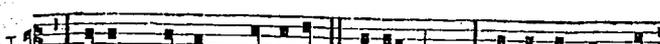
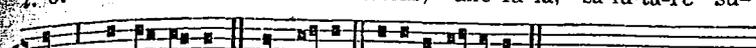
Ubi sunt misericórdiæ tuæ anti-quæ, Dómine, * sicut jurásti David in veritáte tua?

Memor esto, Dómine, opprobrii servórum tuórum * (quod contínui in sinu meo) multárum Géntium.

Quod exprobravérunt inimici tui, Dómine, * quod exprobravérunt commutatióne Christi tui.

Benedictus Dóminus in ætérnum : * fiat, fiat.

Gloria Patri.

Ant. 1. 6. **N** OTUM fe-cit Dominus, alle-lu-ia, sa-lu-ta-re su-

um, al-le-lu-ia. *Canta-te. e u o u a e.*

PSAUME 97.

CANTÁTE Dómino cánticum novum : * quia mirabilia fecit.

Salvavit sibi dextera ejus, * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum : * in conspéctu Géntium revelávit justitiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israel.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo, omnis terra : * cantáte, et exultáte, et psállite.

̎. Ipse invocábit me, alleluia. ̎. Pater meus es tu, alleluia. Pater noster, *tout bas.* ̎. Et ne nos. ̎. Sed libera.

Absol. A vinculis peccatórum nostrórum absolvat nos omnipotens et miséricors Dóminus. ̎. Amen. *Le Lecteur.* Jube, Domne, benedicere. *Benedict.* Evangélica léctio sit nobis salus et protéctio. ̎. Amen.

LEÇON VII.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam. C. 2.

In illo témpore : Exiit edictum a Cæsare Augusto ut describerétur univérsus orbis. Et réliqua.

Homilia sancti Gregórii Papæ.

QUIA largiénte Dómino, Missárum solémnia ter hódie celebráti simus, loqui diu de Evangélica lectione non póssumus : sed nos áliquid vel breviter dicere, Redemptóris nostri Nativitas ipsa compéllit. Quid est enim, quod nascituro Dómino mundus describitur, nisi hoc, quod apérte monstrátur, quia ille apparébat in carne, qui eléctos suos adscriberet in aternitáte? Quo contra de réprobis per Prophétam dicitur : Deleántur de libro vivéntium, et cum justis non scribántur. Qui bene étiam in Bétlehem nascitur. Bétlehem quippe domus panis interpretátur. Ipse namque est, qui ait : Ego sum panis vivus, qui de cœlo descéndi. Locus ergo, in quo Dóminus nascitur, domus panis ántea vocátus est : quia futurum profécto erat, ut ille ibi per matériam carnis appareret, qui eléctórum mentes intérra satietáte reficeret. Qui non in paréntum

domo, sed in via nascitur : ut profecto ostenderet, quia per humanitatem suam, quam assumpserat, quasi in alieno nascebatur. Tu autem.

VII. B
 7. 7. E-ATA vi - sce-ra Ma-ri-æ Vir-gi-
 nis, quæ portave-runt æ-ter - ni Patris
 Fi - li-um : et be-a-ta u - bera, quæ lactaverunt
 Chri-stum Dominum : * Qui ho - di-e pro sa-lu-te mun-
 di de Vir - gi-ne na - sc̄ di - gna-tus
 est. ⁊. Dī - es sancti-fi-ca-tus il-lu-xit no - bis :
 ve - ni-te, Gentes, et ado-ra - te Do - mi-num.

* Qui ho - di-e.

Le Lecteur. Jube, Domne, benedicere. *Benedict.* Per Evangelica dicta deleantur nostra delicta. ⁊. Amen.

LEÇON VIII.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam. C. 2.

In illo tempore : Pastores loquebantur ad invicem : Transeamus usque Bethlehem, et videamus hoc verbum quod factum est, quod Dominus ostendit nobis. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrósii Episcopi.

Videte Ecclesie surgentis exordium. Christus nascitur, et pastores vigilare cepérunt : qui Gentium greges, pecudum modo ante viventes, in caulam Domini congregarent, ne quos spiritalium bestiarum, per offusas noctium tenebras, paterentur incursus. Bene pastores vigilant, quos bonus pastor informat. Grex igitur populus, nox sæculum, pastores sunt sacerdotes. Aut fortasse etiam ille sit pastor, cui dicitur : Eslo vigilans, et confirma. Quia non solum Episcopus ad tuendum gregem Dominus ordinavit, sed etiam Angelos destinavit. Tu autem.

VIII. V
 8. ER - BUM ca-ro factum est, et ha-bi-
 ta - vit in no - bis : * Et vi - dimus glori-am
 e - jus, glo - ri-am qua-si Unige-ni-ti a Pa-
 tre, plenum gra - ti-æ et veri - ta-
 tis. ⁊. Omni-a per i-psum facta sunt, et si-ne
 ipso fa - ctum est ni - hil. * Et vi - dimus.
 ⁊. Glo - ri-a Pa-tri, et Fi - li-o, et Spi - ri -
 tu-i san - cto. * Et vi - dimus.

Le Lecteur. Jube, Domne, benedicere. *Benedict.* Verba sancti Evangelii doceat nos Christus Filius Dei. ⁊. Amen.

LEÇON IX.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem. C. 1.

In principio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Ne vile aliquid putares, quale consuevisti cogitare, cum verba humana soleres audire, audi quid cogites : Deus erat Verbum. Exeat nunc nescio quis infidelis Arianus, et dicat, quia Verbum Dei factum est. Quomodo potest fieri, ut Verbum Dei factum sit, quando Deus per Verbum fecit omnia? Si et Verbum Dei ipsum factum est, per quod aliud verbum factum est? Si hoc dicis, quia hoc est verbum Verbi, per quod factum est illud, ipsum dico ego unicum Filium Dei. Si autem non dicis verbum Verbi, concede non factum, per quod facta sunt omnia. Non enim per seipsum fieri potuit, per quod facta sunt omnia. Crede ergo Evangelistæ. Tu autem.

HYMNE.

3. **T**
 (mixt.) E De - um lau - da - mus : * Te Dominum con - fi -

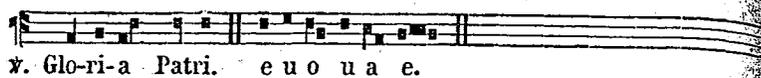
temur. **T**e æternum Patrem * omnis terra vene-ratur.
Ti-bi omnes Ange-li, * Tibi cœ-li et universæ po-testa-
tes : **T**i-bi Cherubim et Se-raphim * incessabi-li voce pro-
clamant : **S**AN-CTUS, **S**AN-CTUS, **S**AN-CTUS, * Dominus De-us
Saba-oth. **P**LENI sunt cœli et terra * majesta-tis glori-æ
tu-æ. **T**e glori-o-sus * Aposto-lorum Chorus. **T**e Prophe-
ta-rum * laudabi-lis numerus. **T**e Martyrum candi-da-tus *
laudat exerci-tus. **T**e per orbem terra-rum * sancta con-
fitemur Ecclesi-a. **P**A-TREM * immensæ ma-jestatis. **V**ENE-
RANDUM tu-um ve-rum * et unicum Fi-li-um. **S**ANCTUM quo-
que * Paraclitum Spi-ritum. **T**u Rex glori-æ, * Christe.
Tu Patris * sempi-ternus es Fi-li-us. **T**u, ad liberandum
susceptorus ho-minem, * non horru-isti Virgini-s uterum.
Tu, devicto mortis acu-le-o, * aperu-isti credentibus re-
gna cœlorum. **T**u ad dexteram De-i se-des, * in glori-a
Patris. **J**UDEX crederis * esse venturus. **T**e ei

*Ici on se met
à genoux.*

go, quæsumus, tu-is famu-lis subveni, * quos pre-ti-oso
sanguine redemisti. **Æ**TERNA fac * cum Sanctis tu-is in
glori-a numera-ri. **S**ALVUM fac populum tu-um, Do-mi-
ne, * et be-nedic hæredi-ta-ti tu-æ. **E**t rege e-os : *
et extolle illos usque in æter-num. **P**ER singulos di-
es * benedi-cimus te. **E**t laudamus nomen tu-um in
sæ-culum, * et in sæ-culum sæ-cu-li. **D**IGNARE, Domine, di-
e i-sto, * sine peccato nos custodi-re. **M**I-SERERE nostri,
Domine : * mi-serere nostri. **F**I-AT mi-seri-cordi-a tu-a,
Domine, super nos, * quemadmodum speravimus in te.
In te, Domine, speravi : * non confundar in æ-ter-num.
y. Dóminus vobiscum. r̄. Et cum spiritu tuo.
Oraison, la Collecte de la Messe du jour, Concède, p. 92.
Deux Chantres ou deux Clercs : Benedicamus Dómino.
Après le y. Deo gratias, on chante la Messe suivante.

A LA MESSE DE LA NUIT.

Introît.
1. 2. **D**o - MINUS di-xit ad me : Fi-li-us me-us
es tu, e-go ho-di-e ge-nu-i te. *Ps.* Quare fre-mu-
e-runt Gentes : * Et po-pu-li me-di-ta-ti sunt ina-ni-a?

✠. Glo-ri-a Pa-tri. e u o u a e.

Collecte. Deus, qui hanc sacratissimam noctem veri lúminis fecisti illustratióne claréscere : da, quæsumus ; ut cujus lucis mystéria in terra cognóvimus, ejus quoque gáudiis in cœlo perfruámur. Qui tecum.

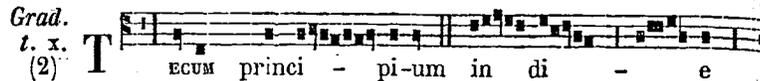
Léctio Epistolæ beáti Pauli Apóstoli ad Titum. C. 2.

CHARÍSSIME, Appáruit grátia Dei Salvatóris nostri ómnibus ho-minibus, erúdiens nos, ut abnegátes impietátem et sæculária desidéria, sóbrie, et juste, et pie vivámus in hoc sæculo ; expectán-tes beátam spem, et advéntum glóriæ magni Dei, et Salvatóris no-stri Jesu Christi : qui dedit semetipsum pro nobis, ut nos redime-ret ab omni iniquitáte, et mundáret sibi pópulum acceptábilem, sectatórem bonórum óperum. Hæc lóquere, et exhortáre, in Christo Jesu Dómino nostro.

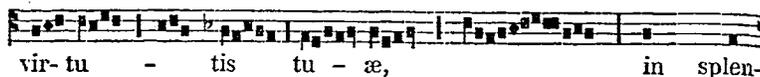
Grad.

t. x.

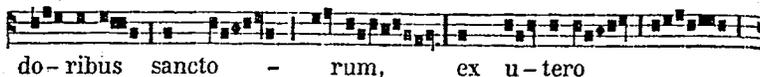
(2)

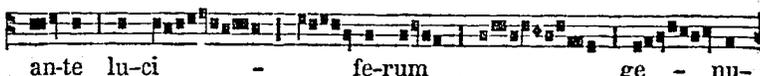
✠. T ECUM princi - pi-um in di - e

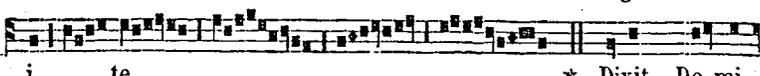
vir-tu - tis tu - æ, in splen-

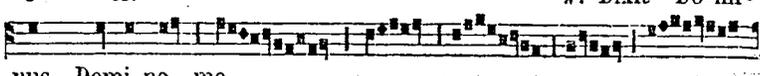
do-ribus sancto - rum, ex u-tero

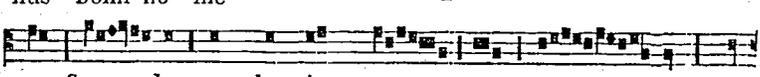
an-te lu-ci - fe-rum ge - nu-

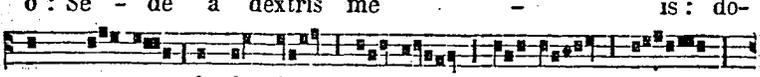
i te. ✠. Dixit Do-mi-

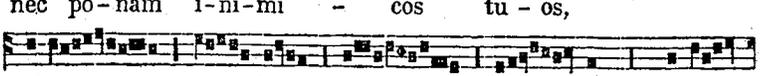
nus Domi-no me

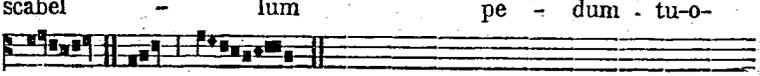
o : Se - de a dextris me - is : do-

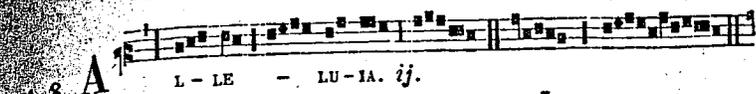
nec po-nam i-ni-mi - cos tu - os,

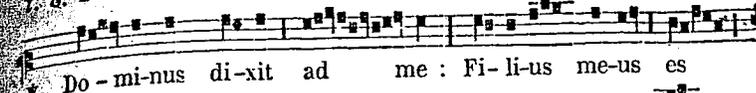
scabel - lum pe - dum - tu-o-

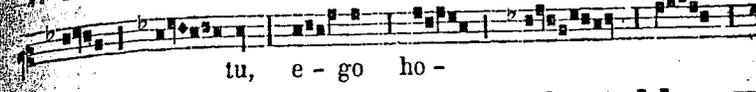
rum.

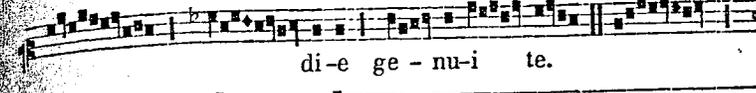
L - LE - LU - IA. ij.

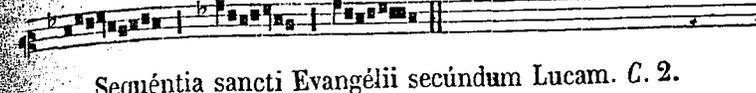
✠. Do - mi-nus di-xit ad me : Fi-li-us me-us es

tu, e - go ho -

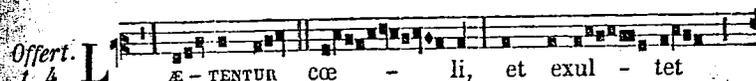

di-e ge - nu-i te.

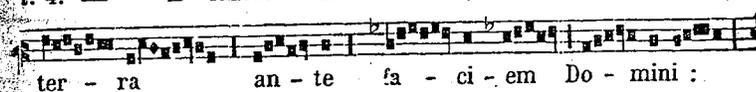

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam. C. 2.

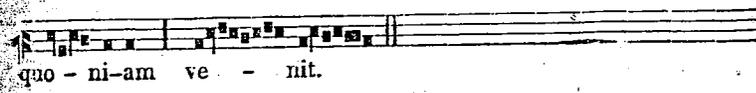
In illo témpore : Exiit edictum a Cæsare Augústò, ut describeré-tur univérsum orbis. Hæc descriptio prima facta est a præside Sy-riæ Cyríno : et ibant omnes, ut profiteréntur singuli in suam civi-tátem. Ascéndit autem et Joseph a Galilæa de civitáte Názareth, in Judæam, in civitátem David, quæ vocátur Béthlehem : eo quod esset de domo et familia David, ut profiterétur cum María desponsáta sibi uxóre prægnánte. Factum est autem, cum essent ibi, impléti sunt dies ut páreret. Et péperit filium suum primogénitum, et pan-nis eum involvit, et reclinávit eum in præsépio : quia non erat eis locus in diversório. Et pastóres erant in regióne eádem vigilátes, et custodiéntes vigiliis noctis super gregem suum. Et ecce Angelus Dómini stetit juxta illos, et cláritas Dei circumfúlsit illos, et ti-muérunt timóre magno. Et dixit illis Angelus : Nolite timére : ecce enim evangelizo vobis gáudium magnum, quod erit omni pópulo ; quia natus est vobis hódie Salvátor, qui est Christus Dó-minus, in civitáte David. Et hoc vobis signum : Inveniétis infán-tem pannis involútum, et pósitum in præsépio. Et súbito facta est cum Angelo multitúdo militiæ cœlestis, laudántium Deum, et di-cétiúm : Glória in altíssimis Deo, et in terra pax hominibus bonæ voluntátis.

Offert. t. 4. L Æ - TENTUR cœ - li, et exul - tet

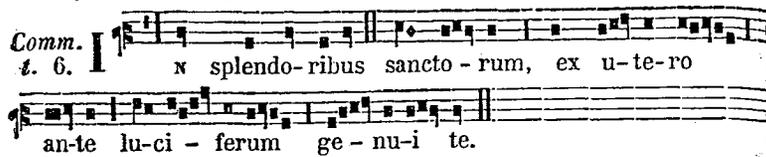
ter - ra an - te fa - ci - em Do - mini :

quo - ni-am ve - nit.

Secrète. ACCÉPTA tibi sit, Dómine, quæsumus, hodiernæ festivitatis oblatio : ut tua grátia largiente, per hæc sacrosáncta commércia, in illius inveniámur forma, in quo tecum est nostra substántia. Qui tecum.

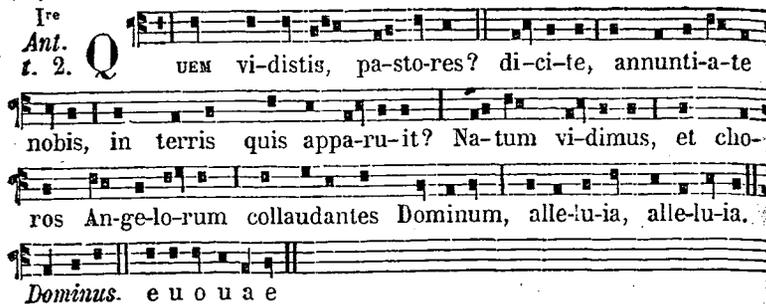
Præface de Noël, p. 6.

Comm. **t. 6.** **I** n splendo-ribus sancto-rum, ex u-te-ro
an-te lu-ci-ferum ge-nu-i te.

Postcomm. DA nobis, quæsumus, Dómine Deus noster : ut qui nativitétem Dómini nostri Jesu Christi mystériis nos frequentáre gaudémus; dignis conversatióibus ad ejus mereámur pervenire consórtium. Qui tecum.

A LAUDES.

ÿ. Deus in adjutórium, etc.

Ire
Ant. **t. 2.** **Q** UEM vi-distis, pa-sto-res? di-ci-te, annunti-a-te
nobis, in terris quis appa-ru-it? Na-tum vi-dimus, et cho-
ros An-ge-lo-rum collaudantes Dominum, alle-lu-ia, alle-lu-ia.
Dominus. e u o u a e

PSAUME 92.

DÓMINUS regnavit, decórem indútus est : * indútus est Dóminus fortitúdinem, et præcinxit se.

Etenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.

Paráta sedes tua ex tunc : * a sæculo tu es.

Elevavérunt flúmina, Dómine : * elevavérunt flúmina vocem suam.

IIe
Ant. **t. 2** **G** ENU-IT pu-erpe-ra Regem, cu-i nomen æ-ter-
num, et gau-di-a matris ha-bens cum virgini-ta-tis ho-
no-re; nec primam simi-lem vi-sa est, nec ha-be-re se-

Elevavérunt flúmina fluctus suos, * a vóribus aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes maris : * mirábilis in altis Dóminus.

Testimónia tua credibilia facta sunt nimis : * domum tuam decet sanctitúdo, Dómine, in longitúdinem diérum.

Glória Patri.

 quentem, alle-lu-ia. Jubi-la-te. e u o u a e.

PSAUME 99.

JUBILÁTE Deo, omnis terra, * servite Dómino in lætitia.

Introite in conspéctu ejus : * in exultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus : * ipse fecit nos, et non ipsi nos.

Pópulus ejus, et oves páscuæ

ejus : * introite portas ejus in confessiône, átria ejus in hymnis, confitémini illi.

Laudáte nomen ejus, quóniam suávis est Dóminus; in ætérnum misericórdia ejus : * et usque in generatióne et generatióne veritas ejus.

Glória Patri.

IIIe
Ant. **t. 7.** **A** N-GE-LUS ad pastores a - it : Annunti-o vo-bis
gau-di-um magnum : qui-a na-tus est vobis ho-di-e Salva -
tor mun-di, al-le-lu-ia. **De-us, De-us. e u o u a e.**

PSAUME 62.

DEUS, Deus meus, * ad te de luce vigilo.

Sitívit in te ánima mea, * quam multipliciter tibi caro mea.

In terra désérta, et in via, et iniquósa : * sic in sancto apparui tibi, ut vidérem virtútem tuam, et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas : * lábia mea laudábunt te.

Sic benedicam te in vita mea : * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea : * et lábiis exultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, in matutinis meditábor in te : * quia fuisti adjutor meus.

Et in velámto alárum tuárum exultábo, adhæsit ánima mea post te : * me suscepit dextera tua.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt animam meam, introibunt in infériora terræ : * tradéntur in ma-

nus gládii, partes vúlpium erunt. Rex vero lætábitur in Deo, laudábuntur omnes qui jurant in eo : * quia obstrúctum est os loquéntium iniqua. — *On ne dit pas Glória Patri, mais de suite le Ps. suivant.*

PSAUME 66.

DEUS misereátur nostri, et benedicat nobis : * illúmet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam, * in ómnibus Géntibus salutare tuum.

Confiteántur tibi pópuli, Deus : * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur et exúlent Gentes : * quóniam júdicas pópulos in æquitate et Gentes in terra dirigis.

Confiteántur tibi pópuli, Deus, confiteántur tibi pópuli omnes : * terra dedit fructum suum.

Benedicat nos Deus, Deus noster, benedicat nos Deus : * et métuant eum omnes fines terræ.

Glória Patri.

IV°
Ant.
t. 7. **F** ACTA est cum Ange-lo mul-ti-tudo cœ-le-stis e-
xerci-tus laudanti-um De-um, et di-cen-ti-um : Glo-ri-a in
excel-sis De-o, et in terra, pax ho-mi-nibus bonæ
vo-lunta-tis, al-le-lu-ia. *Be-ne-di-ci-te. e u o u a e.*

CANTIQUE. Dan. 3.

BENEDICITE, ómnia ópera Dómini, Dómino; * laudáte et superexaltáte eum in sæcula.

Benedicite, Angeli Dómini, Dómino : * benedicite, cœli, Dómino.

Benedicite, aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, Dómino : * benedicite, omnes virtutes Dómini, Dómino.

Benedicite, sol et luna, Dómino : * benedicite, stellæ cœli, Dómino.

Benedicite, omnis imber et ros, Dómino : * benedicite, omnes spiritus Dei Dómino.

Benedicite, ignis et æstus, Dómino : * benedicite, frigus et æstus, Dómino.

Benedicite, rores et pruina, Dómino : * benedicite, gelu et frigus, Dómino.

Benedicite, glacies et nives, Dómino : * benedicite, noctes et dies, Dómino.

Benedicite, lux et tenebræ, Dómino : * benedicite, fúlgura et nubes, Dómino.

Benedicat terra Dóminum : * laudet et superexaltet eum in sæcula.

Benedicite, montes et colles, Dó-

V^o
Ant.
t. 8. **P** ARVULUS fi-li-us ho-di-e na-tus est nobis et
voca-bi-tur De-us, For-tis, alle-lu-ia, al-le-lu-ia. *Laudate.*

mino : * benedicite, universa generantia in terra, Dómino.

Benedicite, fontes, Dómino : * benedicite, maria et flumina, Dómino.

Benedicite, cete et ómnia que moventur in aquis, Dómino : * benedicite, omnes volucres cœli, Dómino.

Benedicite, omnes bestię et pecora, Dómino : * benedicite, filii hóminum, Dómino.

Benedicat Israel Dóminum : * laudet et superexaltet eum in sæcula.

Benedicite, sacerdotes Dómini, Dómino : * benedicite, servi Dómini, Dómino.

Benedicite, spiritus et animæ iustórum, Dómino : * benedicite, sancti et humiles corde, Dómino.

Benedicite, Anania, Azaria, Misael, Dómino : * laudáte et superexaltáte eum in sæcula.

Au lieu de Glória Patri on dit.
Benedicámus Patrem et Filium cum sancto Spiritu : * laudémus et superexaltémus eum in sæcula.

Benedictus es, Dómine, in firmamento cœli : * et laudábilis, et glóriósus, et superexaltátus in sæcula.

e u o u a e.

PSAUME 148.

LAUDÁTE Dóminum de cœlis : * laudáte eum in excelsis.

Laudáte eum, omnes Angeli ejus : * laudáte eum, omnes Virtutes ejus.

Laudáte eum, sol et luna : * laudáte eum, omnes stellæ et lumen.

Laudáte eum, cœli cœlórum : * et aquæ omnes quæ super cœlos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt : * ipse mandávit, et creata sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sæculum sæculi : * præceptum pósuit, et non præteribit.

Laudáte Dóminum de terra, * dracones et omnes abyssi :

Ignis, grando, nix, glacies, spiritus procellarum : * quæ faciunt verbum ejus.

Montes, et omnes colles : * ligna fructifera, et omnes cedri.

Bestię, et universa pecora, * serpentes, et volucres pennatæ.

Reges terræ, et omnes pópuli : * principes, et omnes júdices terræ :

Júvenes et virgines, senes cum junióribus, laudent nomen Dómini : * quia exaltátum est nomen ejus solius.

Confessio ejus super cœlum et terram : * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus, * filii Israel, pópulo appropinquánti sibi. — *On ne dit pas Glória Patri, mais de suite le Psame suivant.*

PSAUME 149.

CANTÁTE Dómino cánticum novum : * laus ejus in Ecclesia sanctorum.

Capitule Multifariam, aux II° Vêpres, p. 94.

Hymne.
1. 3. **A**

so-lis or-tus car-di-ne, Ad usque ter-ræ li-mi-

Lætétur Israel in eo, qui fecit eum : * et filii Sion exúltent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro : * in tympano et psaltério psallant ei.

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo : * et exaltábit mansuetos in salutem.

Exultábunt sancti in glória : * lætabúntur in cubilibus suis.

Exaltatiónes Dei in gutture eórum : * et gládii ancipites in má-nibus eórum :

Ad faciéndam vindictam in nationibus, * increpationes in pópulis.

Ad alligandos reges eórum in compédibus, * et nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut faciánt in eis judicium conscriptum : * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

On ne dit pas Glória Patri, mais de suite le Ps. suivant.

PSAUME 150.

LAUDÁTE Dóminum in sanctis Lejus : * laudáte eum in firmamento virtutis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus : * laudáte eum secúndum multitudinem magnitudinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ : * laudáte eum in psaltério et cithara.

Laudáte eum in tympano et choro : * laudáte eum in chordis et órgano.

Laudáte eum in cymbalis benesonántibus; laudáte eum in cymbalis jubilationis : * omnis spiritus laudet Dóminum.

Glória Patri.

tem, Christum canamus princi-pem, Na-tum Ma-ri-a Virgine.

BEATUS auctor sæculi,
Servile corpus induit,
Ut carne carnem liberans,
Ne perderet quos condidit.

CASTÆ paréntis viscera
Cœlestis intrat grátia :
Venter puellæ bájulat
Secrétâ, quæ non nóverat.

DOMUS pudici pectoris
Templum repente fit Dei :
Intácta nesciens virum,
Concépit alvo Filium.

EXITURUS puérpera,
Quem Gábriel prædixerat,

ÿ. Notum fecit Dóminus, allelúia. ñ. Salutáre suum, allelúia.

A Bened.

Ant. **G** LO - RI - A in excel - sis De - o, et in ter - ra,

pax homi - nibus bonæ vo - lunta - tis, al - le - lu - ia, al - le - lu - ia.

Benedi - ctus. e u o u a e.

CANTIQUE DE ZACHARIE. Luc. 1.

BENEDICTUS Dóminus Deus Israel, *
quia visitávit, et fecit redem -
ptionem plebis sue.

Et eréxit cornu salutis nobis : *
in domo David púeri sui :

Sicut locútus est per os sanctó -
rum, * qui a sæculo sunt, prophe -
tárum ejus :

Salútem ex inimicis nostris, * et
de manu ómnium qui odérunt
nos.

Ad faciendam misericórdiam cum
pátribus nostris : * et memorári
testaménti sui sancti.

Jusjurándum, quod jurávit ad
Abraham patrem nostrum, * datú -
rum se nobis :

Quem ventre Matris géstiens,
Baptista clausum senserat.

FENO jacere pertulit :
Præsepe non abhórruit,
Et lacte módico pastus est,
Per quem nec ales ésurit.

GAUDET chorus cœlestium ;
Et Angeli canunt Deo ;
Palámque fit pastóribus
Pastor, Créator ómnium.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre et almo Spiritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

Ut sine timóre, de manu inimi -
córum nostrórum liberáti, * ser -
viámus illi,

In sanctitáte et justitia coram
ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu, puer, prophéta Altissimi
vocáberis : * præibis enim ante fá -
ciem Dómini paráre vias ejus.

Ad dandam sciéntiam salutis
plebi ejus : * in remissionem pecca -
tórum eórum :

Per viscera misericórdiæ Dei
nostrí : * in quibus visitávit nos,
óriens ex alto :

Illumináre his qui in ténébris et
in umbra mortis sedent : * ad diri -
géndos pedes nostros in viam pacis.
Glória Patri.

Oraison Concède, Collecte de la Messe du jour, p. 92.

Le reste comme il est marqué aux Vêpres du Dim., p. 29.

A LA MESSE DE L'AURORE.

Introit. **L** ux fulge - bit ho - di - e su - per nos, qui - a

na - tus est no - bis Do - mi - nus : et vo - ca - bi - tur Admi -

ra - bi - lis, De - us, Princeps pacis, Pa - ter fu - tu - ri

sæ - cu - li : cu - jus re - gni non e - rit fi -

nis. Ps. Dominus regna - vit, de - co - rem indu - tus est : * Indu -

tus est Dominus forti - tu - dinem, et præ - cinxit se. ✕. Glo - ri -

a Patri. e u o u a e.

Collecte. Da nobis, quæsumus, omnipotens Deus : ut qui nova
incarnáti Verbi tui luce peründimur ; hoc in nostro respléndeat
opere, quod per fidem fulget in mente. Per eúndem Dóminum.

Mémoire de sainte Anastasie, Martyre.

Collecte. Da, quæsumus, omnipotens Deus : ut qui beátæ Ana -
stásiæ, Mártiris tuæ, solémnia cólimus ; ejus apud te párocinia sen -
tiámus. Per Dóminum.

Léctio Epistolæ beáti Pauli Apóstoli ad Titum. C. 5.

CHARISSIME, Appáruit benignitas, et humanitas Salvatóris nostri
Dei : non ex opéribus justitiæ, quæ fecimus nos ; sed secúndum
suam misericórdiam salvos nos fecit per lavácrum regeneratiónis,
et renovatiónis Spiritus sancti, quem effúdit in nos abúnde per Je -
sum Christum Salvátorem nostrum : ut justificáti grátia ipsius,
hærédes simus secúndum spem vitæ æternæ, in Christo Jesu Dó -
mino nostro.

Grad. **B** ENE - DICTUS qui ve - nit in no - mine

Do - mi - ni : De - us Do - mi - nus, et illu - xit

no - bis. ✕. A De -

mino factum
est i - stud : et est mi - ra -
bi - le in o - cu - lis no - stris.

x M. A L - LELU - IA. ij.
Do - minus re - gna - vit, de - co - rem
in - du - it : in - du - it Do - minus for -
ti - tu - dinem, et præcin - xit se vir - tu - te.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam. C. 2.

In illo témpore : Pastóres loquebántur ad invicem : Transeámus
Iusque Béthlehem, et videámus hoc verbum quod factum est,
quod Dóminus osténdit nobis. Et venérunt festinántes ; et invené-
runt Mariam, et Joseph, et infántem pósito in præsepío. Vidén-
tes autem cognovérunt de verbo, quod dictum erat illis de púero
hoc. Et omnes qui audierunt miráti sunt, et de his quæ dicta
erant a pastóribus ad ipsos. María autem conservábat ómnia verba
hæc cónferens in corde suo. Et reversi sunt pastóres glorificántes
et laudántes Deum, in ómnibus quæ audierant et viderant, sicut
dictum est ad illos. Credo.

Offert. D i. 8. E - us firma - vit or - bem terræ,
qui non commo - ve - bi - tur : para - ta se - des
tu - a. De - us, ex tunc : a sæ - cu - lo tu
es.

Secrète. MÚNERA nostra, quæsumus, Dómine, nativítatis ho-
diernæ mystériis apta provéniant, et pacem nobis semper infún-
dant : ut sicut homo génitus idem refúlsit et Deus ; sic nobis hæc
terræna substántia cónferat quod divinum est. Per eúndem Dó-
minum.

Mémoire de sainte Anastasie.

Secrète. ACCIPE, quæsumus, Dómine, múnera dignánter obláta :
et beátæ Anastásiæ, Mártiris tuæ, suffragántibus méritis, ad nostræ
salúlis auxilium provenire concéde. Per Dóminum.

Préface de Noël, p. 6.

Comm. E i. 4. - XULTA, fi - li - a Si - on, lau - da, fi - li - a
Je - ru - sa - lem : ecce Rex tu - us ve - nit sanctus, et
Salva - tor mun - di.

Postcomm. Hujus nos, Dómine, sacraménti semper nóvitas natá-
lis instáuret : cujus nativitas singuláris humánam répulit vetustá-
tem. Per eúndem Dóminum.

Mémoire de sainte Anastasie.

Postcomm. SATTÍASTI, Dómine, familiam tuam munéribus sacris :
ejus, quæsumus, interventióne nos réfove, cujus solémnia cele-
brámus. Per Dóminum.

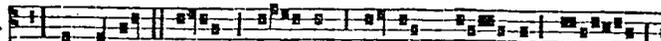
A LA MESSE DU JOUR.

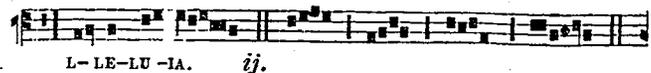
Introit. P i. 7. U - ER na - tus est no - bis, et fi - li - us da -
tus est no - bis : cu - jus impe - ri - um super hu - merum
e - jus : et voca - bi - tur nomen e - jus, ma - gni
con - si - li - i An - ge - lus. Ps. Can - ta - te Do - mi - no can - ticum
no - vum : * Qui - a mi - ra - bi - li - a fe - cit. ✕. Glo - ri - a Patri.
e u o u a e.

Collecte. CONCÉDE, quæsumus, omnipotens Deus : ut nos Unigéniti tui nova per carnem nativitas liberet; quos sub peccati jugo vetústa sérvitus tenet. Per eúndem Dóminum.

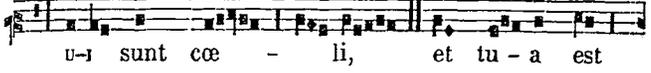
Léctio Epistolæ beáti Pauli Apóstoli ad Hebræos. C. 1.

MULTIFÁRIAM, multisque modis olim Deus loquens pátribus in Prophétis; novissime diébus istis locútus est nobis in Filio, quem constituit hærédem universórum, per quem fecit et sæcula. Qui cum sit splendor glóriæ, et figúra substántiæ ejus, portánsque ómnia verbo virtútis suæ, purgatiónem peccatórum faciens, sedet ad dexteram majestátis in excelsis : tanto mélior Angelis efféctus, quanto différentius præ illis nomen hæreditávit. Cui enim dixit aliquándo Angelórum : Filius meus es tu, ego hódie génui te? Et rursus : Ego ero illi in patrem, et ipse erit mihi in filium? Et cum iterum introducít primogénitum in orbem terræ, dicit : Et adórent eum omnes Angeli Dei. Et ad Angelos quidem dicit : Qui facit Angelos suos spiritus, et ministros suos flammam ignis. Ad Filium autem : Thronus tuus, Deus, in sæculum sæculi : virga æquitátis, virga regni tui. Dilexisti justítiam, et odisti iniquitátem : proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo exultatiónis præ participibus tuis. Et : Tu in principio, Dómine, terram fundásti : et ópera mánuum tuárum sunt cæli. Ipsi peribúnt, tu autem permanébis ; et omnes ut vestiméntum veteráscent, et velut amictum mutábis eos, et mutabúntur ; tu autem idem ipse es, et anni tui non deficient.

Grad. **1. 5. V** I-**DERUNT** om - nes fi-nes ter - ræ
 sa-lu-ta-re De - i nostri : ju-bi-la-te De-
 o, om - nis ter-ra.
 ✕. Notum fe-cit Do -
 mi-nus sa-lu-ta - re su - um : ante con-
 spectum Gen - ti-um re - vela - vit justi - ti-am
 su-am.

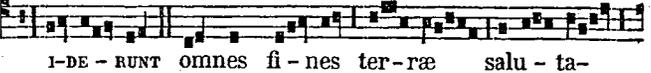
1. 2. A L-LE-LU-IA. *ij.*
 ✕. Di - es sancti-fica-tus il-lu-xit no -
 bis : ve - ni-te, Gen-tes, et
 ado-ra-te Do-mi-num ; qui-a ho - di-e de-
 scen-dit lux ma - gna super ter - ram.

Évangile In principio, p. 12.

Offert. **1. 4.** u-i sunt cœ - li, et tu - a est
 ter - ra : or-bem ter - ra - rum, et ple-ni-tu-
 di-nem e - jus tu funda-sti : ju-sti - ti-
 a et judi - ci-um præpa-ra-tio se-
 dis tu - æ.

Secrète. OBLÁTA, Dómine, múnera, nova Unigéniti tui nativité sanctifica : nosque a peccatórum nostrórum máculis emúnda. Per eúndem Dóminum.

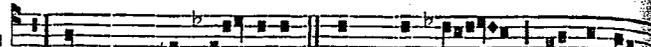
Préface de Noël, p. 6.

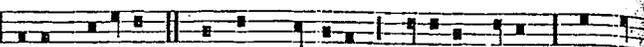
Comm. **1. 1.** I-DE - RUNT omnes fi - nes ter - ræ salu - ta-
 re De - i no-stri.

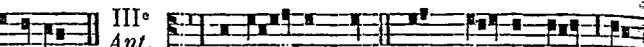
Postcomm. PRÆSTA, quæsumus, omnipotens Deus : ut natus hódie Salvátor mundi, sicut divinæ nobis generatiónis est auctor ; ita et immortalitátis sit ipse largitor. Qui tecum vivit.

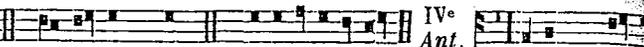
A la fin de la Messe, on dit l'Évangile de l'Épiphanie, p. 120.

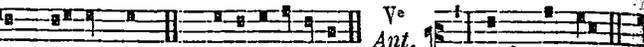
AUX IIes VÊPRES.

Ire
Ant.
t. 1. E-CUM prin-ci-pi-um in di-e vir-tu-tis
tu-æ, in splendo-ri-bus sancto-rum : ex u-te-ro ante lu-
ci-fe-rum ge-nu-i te. *Dixit Dominus, 25. e u o u a e.*

II°
Ant.
t. 7. REDEMPTI-ONEM mi-sit Dominus populo su-o, manda-
vit in æter-num testamen-tum su-um. *Con-fi-tebor, 24.*

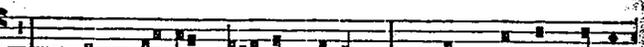
III°
Ant.
t. 7. EXOR-TUM est in te-nebris lu-
men rec-tis corde : mi-se-ri-cors, et mi-se-ra-tor, et justus

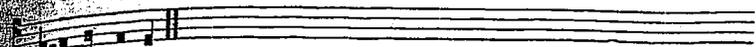
IV°
Ant.
t. 4. APUD Do-
minum mi-se-ri-cordi-a, et co-pi-o-sa apud e-um redem-

V^o
Ant.
t. 8. DE fructu
ven-tris tu-i ponam super se-dem tu-am. *Memento, 38.*

e u o u a e.

Capitule. MULTIFARIAM, multisque modis olim Deus loquens patri-
bus in prophetis : novissime diebus istis locutus est nobis in Fi-
lio, quem constituit hæredem universorum, per quem fecit et
sæcula.

Hymne.
t. 1. E-SU, Re-demptor omni-um, Quem, lu-cis ante
o-ri-gi-nem, Pa-rem pa-ternæ glo-ri-æ Pa-ter su-pre-

mus e-di-dit.

Tu lumen, et splendor Patris,
Tu spes perennis omnium,
Intende quas fundunt preces
Tui per orbem servuli.

MEMENTO, rerum Conditor,
Nostri quod olim corporis,
Sacrata ab alvo Virginis
Nascendo, formam sumpseris.

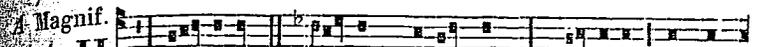
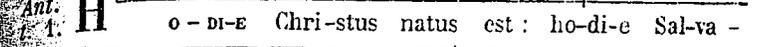
TESTATUR hoc præsens dies,
Currens per anni circulum,
Quod solus e sinu Patris
Mundi salus adveneris.

Hunc astra, tellus, æquora,
Hunc omne quod celo subest,
Salutis Auctorem novæ
Novo salutat cantico.

Er nos, beata quos sacri
Rigavit unda sanguinis,
Natalis ob diem tui,
Hymni tributum solvimus.

Jesu, tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, et almo Spiritu,
In sempiterna sæcula. Amen.

̎. Notum fecit Dominus, alleluia. ̎. Salutare suum, alleluia.

Magnif.
Ant.
t. 1. H o-di-e Chri-stus natus est : ho-di-e Sal-va-

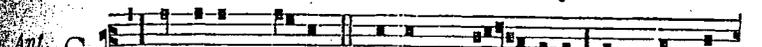
tor appa-ru-it : ho-di-e in terra canunt Ange-li, læ-tan-

tur Archan-ge-li : ho-di-e e-xul-tant ju-sti, di-cen-

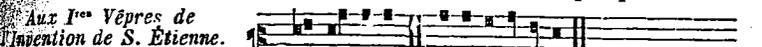
tes : Glo-ri-a in excel-sis De-o, al-le-lu-ia. *Magni-fi-*

cat. e u o u a e.

Mémoire de S. Etienne, premier Martyr.

Ant.
t. 8. S TEPHANUS au-tem plenus gra-ti-a et for-ti-

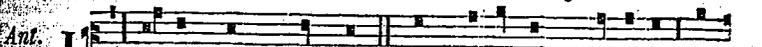
tu-di-ne, fa-ci-e-bat signa magna in po-pu-lo.

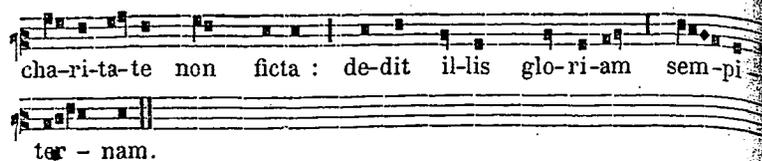
Aux I^{es} Vêpres de l'Invention de S. Etienne.
Magni-ficat. e u o u a e.

̎. Glória et honore coronasti eum, Domine. ̎. Et constituisti
eum super opera manuum tuarum.

Oraison Da nobis, de la Messe suivante, p. 96.

En France, Mémoire de tous les SS. Martyrs.

Ant.
t. 8. I - sti sunt Sancti, quos e-le-git Dominus in

cha-ri-ta-te non ficta : de-dit il-lis glo-ri-am sem-pi-ter - nam.

ŷ. Justi epulentur, et exultent in conspectu Dei. ṛ. Et delectentur in lætitia.

Oraison Deus, qui glorificāris, 2° *Mémoire de la Messe suivante.*

26 DÉCEMBRE. S. ÉTIENNE, 1er MARTYR. DOUBLE DE 2° CL.

Introit. t. 1. S E - DE - RUNT principes, et adver-sum me loqueban-tur : et i-ni-qui per-secu - ti sunt me. ad-ju-va me, Do-mi-ne De-us me - us, qui-a ser-vus tu - us e-xerce-ba - tur in tu - is justi-fi - ca - ti-o - nibus. Ps. Be-a-ti immacula-ti in vi - a, * Qui am-bu-lant in le-ge Domini. ŷ. Glori-a Patri. eu ou a e.

Collecte. DA nobis, quæsumus, Dómine, imitari quod colimus, ut discamus et inimicos diligere; quia ejus natalitia celebramus, qui novit etiam pro persecutoribus exorare Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum. Qui tecum vivit.

Mémoire de Noël, Concède, quæsumus, p. 92.

En France, Mémoire de tous les SS. Martyrs.

Collecte. DEUS, qui glorificāris in concilio sanctorum Martyrum tuorum : respice ad preces humilitatis nostræ; ut quorum solémnia celebramus, eorum precibus adjuvāri mereāmur. Per

Lectio Actuum Apostolorum. C. 6.

In diēbus illis : Stéphanus, plenus grātia et fortitudine, faciēbat prodigia et signa magna in pópulo. Surrexerunt autem quidam de Synagoga, quæ appellātur Libertinorum, et Cyrenensium, et Alexandrinorum, et eorum qui erant a Cilicia et Asia, disputantes

cum Stéphanus; et non poterant resistere sapiētiæ, et Spiritui qui loquebatur. Audiētes autem hæc, dissecabantur cōrdibus suis, et stridēbant dēntibus in eum. Cum autem esset Stéphanus plenus Spiritu sancto, intēdens in cœlum, vidit glóriam Dei, et Jesum stantem a dextris Dei. Et ait : Ecce video cœlos apertos, et Filium hominis stantem a dextris Dei. Exclamāntes autem voce magna continuērunt aures suas, et impetum fecerunt unanimiter in eum. Et ejiciētes eum extra civitatem, lapidābant. Et testes deposuerunt vestimēta sua secus pedes adolescentis, qui vocabatur Saulus. Et lapidābant Stéphanum invocāntem et dicētem : Dómine Jesu, suscipe spiritum meum. Pósitus autem genibus, clamavit voce magna, dicens : Dómine, ne státuas illis hoc peccatum. Et cum hoc dixisset, obdormivit in Dómino.

Grad. t. 5. (mixt). S EDE - RUNT prin-ci-pes, et adversum me loqueban-tur : et i-ni-qui perse-cu-ti sunt me. ŷ. Adjuva me, Domi-ne De - us me - us : sal- vum me fac propter mi-se-ri-cor-di-am tu - am.

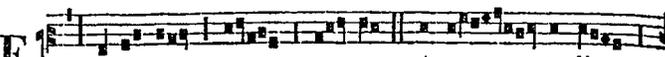
t. 2. A L-LELU-IA. ij. ŷ. Vi - de-o cœ-los aper - tos, et Jesum stan - tem a de - xtris virtu - tis De - i.

Sequētia sancti Evangēlii secūndum Matthæum. C. 23.

In illo tēpore : Dicēbat Jesus Scribis et Pharisæis : Ecce ego mitto ad vos Prophētas, et Sapiētes, et Scribas; et ex illis occidētis, et crucifigētis, et ex eis flagellābitis in synagógis vestris, et

OFFICES NOTÉS.

persequimini de civitate in civitatem : ut veniat super vos omnis sanguis justus, qui effusus est super terram, a sanguine Abel justi usque ad sanguinem Zachariae, filii Barachiae, quem occidistis inter templum et altare. Amen dico vobis, venient haec omnia super generationem istam. Jerusalem, Jerusalem, quae occidis Prophetas, et lapidas eos, qui ad te missi sunt, quoties volui congregare filios tuos, quemadmodum gallina congregat pullos suos sub alas, et noluisti ! Ecce relinquetur vobis domus vestra deserta. Dico enim vobis, non me videbitis amodo, donec dicatis : Benedictus qui venit in nomine Domini.

Offert. *t. 8.* E - LE-GE - RUNT Apo - sto-li
 Ste-phanum le - vi-tam, ple - num fi-
 de, et Spi-ri-tu sancto : quem la-pida - ve-
 runt Ju-dae-i o-ran-tem, et di - centem : Do-
 mi-ne Je - su, ac - ci-pe spi-
 ri-tum me - um, al - le -
 lu-ia.

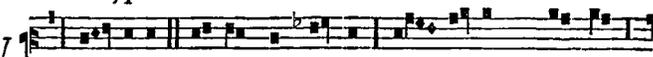
Secrete. SŪSCIPE, Dōmine, mūnera, pro tuōrum commemoratiōne Sanctōrum : ut sicut illos passio gloriōsos effecit ; ita nos devotiō reddat innocuos. Per Dōminum.

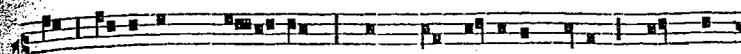
Mémoire de Noël, Oblata, p. 93.

En France, Mémoire de tous les SS. Martyrs.

Secrete. SŪSCIPE, quæsumus, Dōmine, et sanctifica hoc sacrificium pōpuli tui : ut quod in honore beatōrum Mārtirum tuōrum offertur ad glōriam, nobis prosit ad vēniam. Per Dōminum.

Præface de Noël, p. 6.

Comm. *t. 8.* V I-DE-O cœ-los a-per-tos, et Je-sum stan-tem
 a dextris virtu-tis De - i : Do-mine Je-su, acci-

pe spi-ri-tum me - um, et ne sta-tu-as illis hoc pec-
 ca - tum.

Postcomm. AUXILIENTUR nobis, Dōmine, sumpta mystéria : et, intercedente beato Stéphane, Mārtire tuo, sempiterna protectione confirmet. Per Dōminum.

Mémoire de Noël, Præsta, p. 95.

En France, Mémoire de tous les SS. Martyrs.

Postcomm. PRÆSTA, quæsumus, omnipotens Deus : ut non desinant Sancti tui pro nostris tibi supplicare peccatis ; a quibus voluisti pro peccatoribus exorari. Per Dōminum.

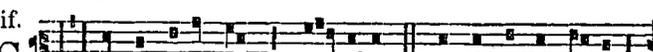
A VÊPRES.

Antiennes et Psaumes des IIes Vêpres de Noël, p. 94.

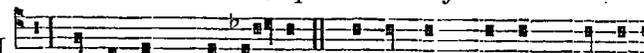
Capitule. STÉPHANUS autem plenus grātia et fortitudine, faciēbat prodigia et signa magna in pōpulo.

Hymne Deus, tuōrum militum, au Comm. d'un Martyr, p. 24, sur le chant et avec la Doxologie de l'Hymne Jesu Redemptor, p. 94.*

ÿ. Stéphane vidit cœlos apertos. ñ. Vidit et introivit : beatus homo, cui cœli patēbant.

A Magnif. *Ant.* *t. 8.* S E-PE-LI-E-RUNT Ste-phanum vi-ri timo-ra-ti,
 et fe-ce-runt planctum mag-num su-per e-um. *Magni-*
ficat. e u o u a e.

Mémoire de S. Jean, Apôtre et Évangéliste.

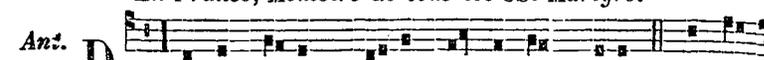
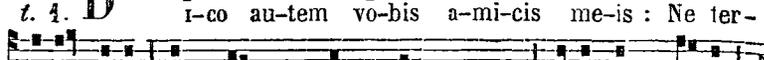
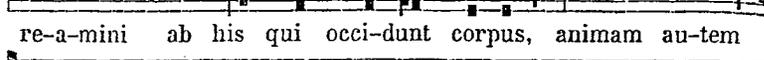
Ant. *t. 1.* STE est Jo - an-nes, qui supra pectus Domi-
 ni in cena re-cu - bu-it : be - a - tus A-po - sto-
 lus, cu-i re-ve-la - ta sunt secre-ta cœ - lesti - a.
Pour le jour de l'Octave. *Magni-fi-cat.* e u o u a e.

ŷ. Valde honorándus est beátus Joánnes. ű. Qui supra pectus Dómini in cœna recúbuit.

Oraison Ecclésiám tuam, *Collecte de la Messe suivante.*

Mém. de Noël, Ant. Hódie, ŷ. Notum, p. 95. Or. Concède, p. 92.

En France, Mémoire de tous les SS. Martyrs.

Ans.
t. 1. **D** I-co au-tem vo-bis a-mi-cis me-is : Ne ter-
 re-a-mini ab his qui occi-dunt corpus, animam au-tem
 non possunt occidere.

ŷ. Justi autem in perpétuum vivent. ű. Et apud Dóminum est merces eórum.

Oraison Deus qui glorificáris, *ci-dessus, à la Messe, p. 96.*

27 DÉCEMB. S. JEAN, APOTRE ET ÉVANG. DOUBL. DE 2° CL.

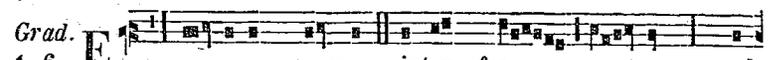
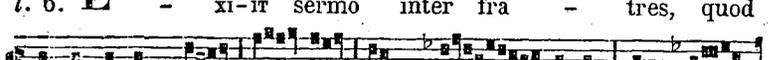
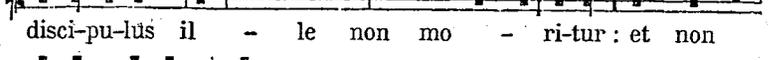
Introït In médio, *du Commun d'un Docteur, p. 45*.*

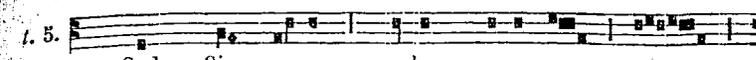
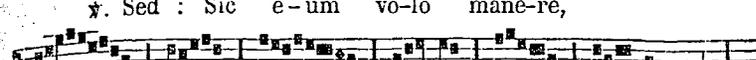
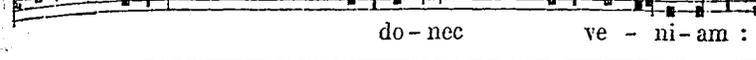
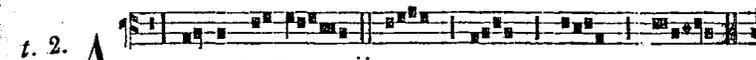
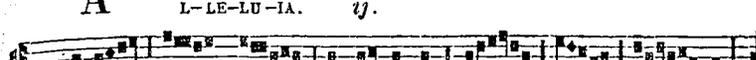
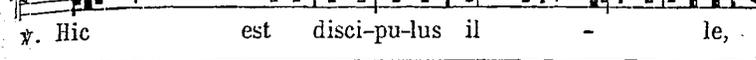
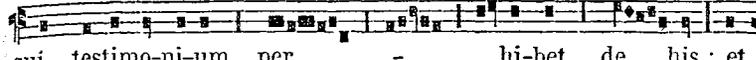
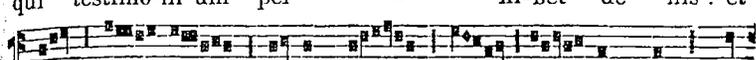
Collecte. ECCLÉSIAM tuam, Dómine, benignus illústra : ut beáti Joánnis, Apóstoli tui et Evangelistæ, illumináta doctrinis, ad dona pervéniat sempitérna. Per Dóminum.

Mémoire de Noël, p. 92, et de S. Étienne, p. 96.

Léctio libri Sapiéntiæ. *Eccli. 15.*

QUI timet Deum, faciét bona; et qui contémens est justitiæ, apprehéndet illum, et obviábit illi quasi mater honorificáta. Cibábit illum pane vitæ et intelléctus, et aqua sapiéntiæ salutáris potábit illum : et firmábitur in illo, et non flectétur : et continébit illum, et non confundétur : et exaltábit illum apud próximos suos; et in médio Ecclésiæ apériet os ejus, et adimplébit illum spiritu sapiéntiæ et intelléctus, et stola glóriæ véstiet illum : jucunditátem et exultatiónem thesaurizábit super illum, et nómine ætérno hæreditábit illum Dóminus Deus noster.

Grad.
t. 6. **E** - XI-IT sermo inter fra - tres, quod
 disci-pu-lus il - le non mo - ri-tur : et non
 di-xit Je-sus : Non mo-ri-tur.

t. 5. ŷ. Sed : Sic e-um vo-lo mane-re,
 do-nec ve-ni-am :
 tu, me se-que-re.
t. 2. **A** L-LE-LU-IA. ij.
 ŷ. Hic est disci-pu-lus il - le,
 qui testimo-ni-um per - hi-bet de his : et
 sci - mus qui-a ve - rum est te-
 stimo-ni-um e - jus.

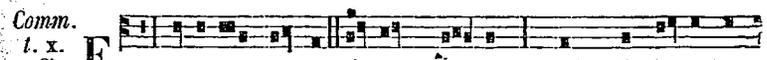
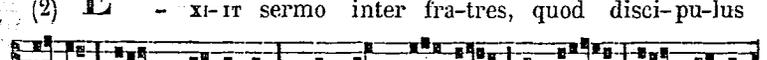
Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem. *C. 21.*

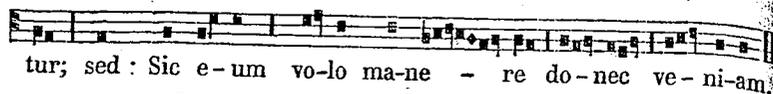
IN illo tēpore : Dixit Jesu Petro : Séquere me. Convérsus Petrus vidit illum discipulum, quem diligébat Jesu, sequéntem, qui et recúbuit in cœna super pectus ejus, et dixit : Dómine, quis est qui tradet te? Hunc ergo cum vidisset Petrus, dixit Jesu : Dómine, hic autem quid? Dicit ei Jesu : Sic eum volo manére donec véniam, quid ad te? tu, me séquere. Exiit ergo sermo iste inter fratres, quia discipulus ille non móritur. Et non dixit ei Jesu : Non móritur; sed : Sic eum volo manére donec véniam, quid ad te? Hic est discipulus ille, qui testimónium pérhabet de his, et scripsit hæc; et scimus quia verum est testimónium ejus.

Offertoire Justus ut palma, *du Commun d'un Docteur, p. 46*.*

Secrète. SÚSCIBE, Dómine, múnera, quæ in ejus tibi solemnitate deférimus, cujus nos confidimus patrocínio liberári. Per Dóminum.

Préface de Noël, p. 6.

Comm.
t. x. **E** - XI-IT sermo inter fra-tres, quod disci-pu-lus
 il-le non mo-ri-tur : et non di-xit Je-sus : Non mo-ri-

tur; sed : Sic e-um vo-lo ma-ne - re do-nec ve-ni-am.

Postcomm. REFÉCTI cibo potúque cœlesti, Deus noster, te supplices deprecámur : ut in cujus hæc commemoratióne percépimus; ejus muniámur et précibus. Per Dóminum.

A VÊPRES.

Psaumes et Antiennes des IIe Vêpres de Noël, p. 94.

Capitule. Qui timet Deum, faciét bona : et qui cóninens est justitiæ, apprehéndet illam, et obiábit illi quasi mater honorificáta.

Hymne Exúltet orbis, *au Comm. des Apôtres, p. 6*, sur le chant et avec la Doxologie de l'Hymne Jesu Redemptor, p. 94.*

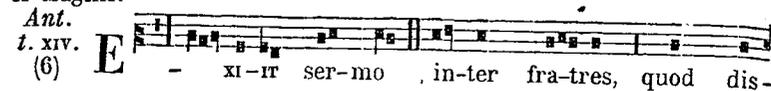
ÿ. Valde honorándus est beátus Joánnes. ñ. Qui supra pectus Dómini in cœna recúbuit.

A Magnif.

Ant.

t. XIV.

(6)

- xi-it ser-mo in-ter fra-tres, quod discipu-lus il-le non mo-ri-tur : et non di-xit Jesus: Non

mo-ri-tur; sed : Sic e-um vo-lo mane - re do-nec ve-

ni-am. Magni-ficat. eu ou a e.

Mémoire des SS. Innocents.

Ant.

t. 1.

Hi sunt, qui cum mu-li-e-ri-bus non sunt co-in-qui-na-ti : virgi-nes e-nim sunt, et se-quentur A-

gnum quo-cum-que i-e-rit.

ÿ. Heródes irátus occídít multos púeros. ñ. In Béthlehem Judæ, civitáte David.

Oraison Deus cujus hodiérna, *Collecte de la Messe suivante.*

Mémoire de Noël, Ant. Hódie, x. Notum, p. 95. Or. Concède, p. 92, et de S. Etienne, Ant. Sepeliérunt, x. Stéphanus, p. 99. Or. Da nobis, p. 96.

28 DÉCEMBRE. LES SS. INNOCENTS. DOUBLE DE 2e CL.

Introit.

t. 2

E x o-re in-fan-ti-um, De-us, et la-cten-ti-um per-fe-ci-sti lau-dem propter i-ni-mi-cos

tu - os. Ps. Domi-ne Do-mi-nus no-ster : * Quam

admi-ra-bi-le est nomen tu-um in uni-versa ter-ra !

* Glo-ri-a Patri. eu ou a e.

Le Dimanche et le jour de l'Octave, on dit : Glória in excelsis Deo.

Collecte. DEUS, cujus hodiérna die præcónium Innocétes Mártyres non loquendo, sed moriendo conféssi sunt : ómnia in nobis vitiórum mala mortifica ; ut fidem tuam, quam lingua nostra loquitur, étiam móribus vita fateátur. Per Dóminum.

Mémoire de Noël, p. 92 ; de S. Etienne, p. 96, et de S. Jean, p. 100.

Léctio libri Apocalypsis beáti Joánnis Apóstoli. C. 14.

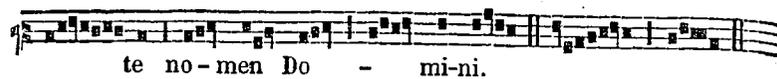
IN diébus illis : Vidi supra montem Sion Agnum stantem, et cum eo centum quadraginta quátuor millia, habétes nomen ejus, et nomen Patrís ejus scriptum in fróntibus suis. Et audivi vocem de cœlo, tanquam vocem aquárum multárum, et tanquam vocem tonitruí magni, et vocem quam audivi, sicut citharédórum citharizántium in citharis suis Et cantábant quasi cánticum novum ante sedem, et ante quátuor animalia et senióres ; et nemo póterat dicere cánticum, nisi illa centum quadraginta quátuor millia, qui empti sunt de terra. Hi sunt qui cum muliéribus non sunt coinquinati : virgines enim sunt. Hi sequúntur Agnum quocúmque ierit. Hi empti sunt ex hominibus primitiæ Deo et Agno, et in ore eórum non est invéntum mendácium : sine mácula enim sunt ante thronum Dei.

Graduel Anima nostra, *au Comm. de plus. Mart., 2e Messe, p. 30*.*

Le Dimanche et le jour de l'Octave, on dit après le Graduel :

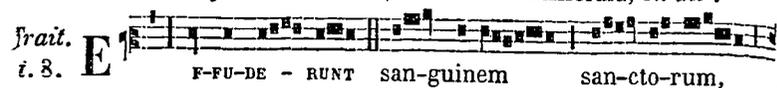
t. 4. A L - LE - LU - IA. ij.

* Lau-da-te, pu - e-ri, Do-mi-num, lau-da-

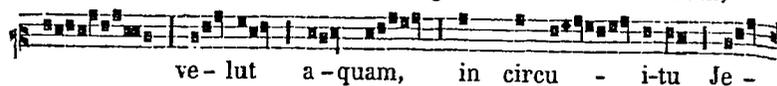

te no - men Do - mi - ni.

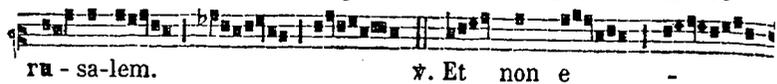
En semaine, le jour de la Fête, au lieu de l'Alleluia, on dit :

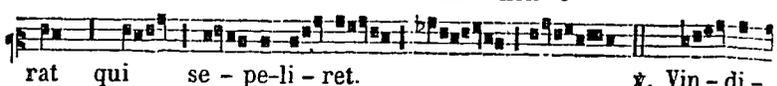
F-FU-DE - RUNT san-guinem san-cto-rum,

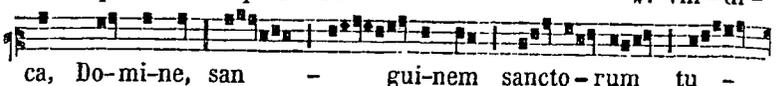
ve-lut a-quam, in circu - i-tu Je -

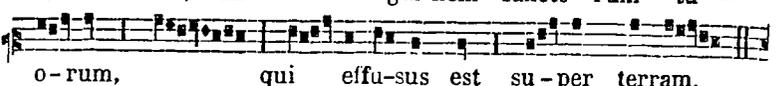
ru - sa-lem. * Et non e -

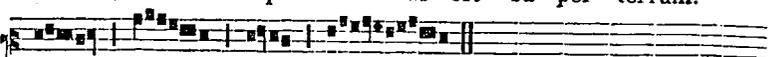
rat qui se - pe-li - ret. * Vin - di -

ca, Do-mi-ne, san - gui-nem sancto-rum tu -

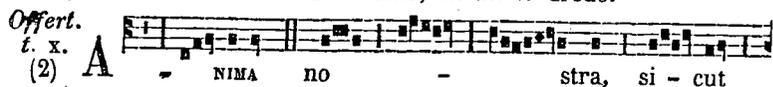
o-rum, qui effu-sus est su-per terram.

Sequentia sancti Evangelii secundum Matthæum. C. 2.

In illo tempore : Angelus Domini apparuit in somnis Joseph, dicens : Surge, et accipe puerum et matrem ejus, et fuge in Ægyptum, et esto ibi usque dum dicam tibi. Futurum est enim, ut Herodes quærat puerum ad perdendum eum. Qui consurgens, accepit puerum et matrem ejus nocte, et secëssit in Ægyptum : et erat ibi usque ad obitum Herodis : ut adimpleretur quod dictum est a Domino per Prophetam dicentem : Ex Ægypto vocavi Filium meum. Tunc Herodes videns quoniam illus esset a Magis, iratus est valde ; et mittens, occidit omnes pueros, qui erant in Bethlehem, et in omnibus finibus ejus, a bimatu et infra, secundum tempus quod exquisierat a Magis. Tunc adimpleretur quod dictum est per Jeremiam Prophetam dicentem : Vox in Rama audita est, ploratus et ululatus multus : Rachel plorans filios suos ; et noluit consolari, quia non sunt.

Le jour de la Fête et le Dimanche, on dit le Credo.

(2) NIMA no - stra, si - cut

pas - ser, e-repta est de laque-o ve-nan -

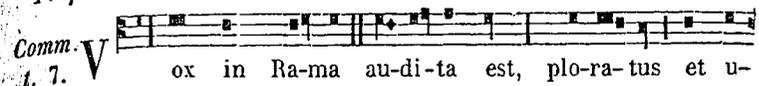

ti - um ; laque-us con-tri-tus est, et nos li-be-

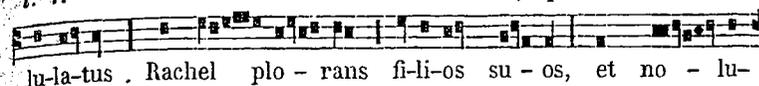
ra - ti sumus.

Secrète. SANCTORUM tuorum, Domine, nobis pia non desit oratio : quæ et mînera nostra conciliet, et tuam nobis indulgentiam semper obtineat. Per Dominum.

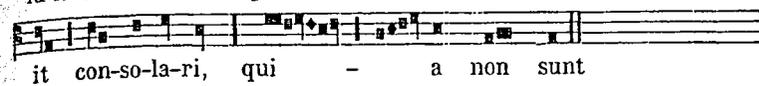
Præface de Noël, p. 6.

ox in Ra-ma au-di-ta est, plo-ra-tus et u-

lu-la-tus. Rachel plo - rans fi-li-os su - os, et no - lu-

it con-so-la-ri, qui - a non sunt

Postcomm. Votiva, Domine, dona percépimus : quæ Sanctorum nobis præcibus, et præsentis, quæsumus, vitæ, pariter et æternæ tribue confère subsidium. Per Dominum.

Le Dimanche et le jour de l'Octave, on dit : Ite, missa est.

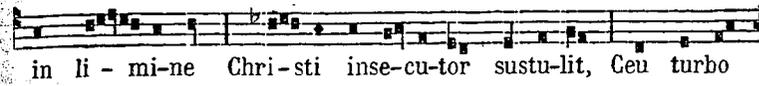
A VÊPRES.

Ps. et Ant. des IIes Vêpres de Noël. p. 94.

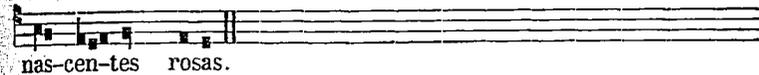
Capitule. Vini supra montem Sion Agnum stantem, et cum eo centum quadraginta quatuor millia, habentes nomen ejus, et nomen Patris ejus scriptum in frontibus suis.

ALVETE, flo-res Martyrum, Quos lu-cis ipso

in li - mi-ne Chri-sti inse-cu-tor sustu-lit, Ceu turbo

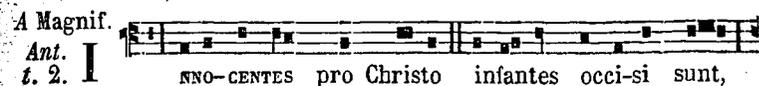

nas - cen - tes rosas.

Vos, prima Christi victima,
Grex immolatorum tener,
Aram sub ipsam simplices
Palma et coronis luditis.

Jesu, tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, et almo Spiritu,
In sempiterna sæcula. Amen.

*. Sub throno Dei omnes Sancti clamant. †. Vindica sanguinem nostrum, Deus noster.

NNO-CENTES pro Christo infantes occi-si sunt,

5.

Mémoire de S. Thomas de Cantorbéry (à moins que le lendemain ne soit un Dimanche), Ant. Iste Sanctus, ✕. Glória, au Com. d'un Martyr, p. 15. Oraison Deus, pro cuius, Collecte de la Messe suivante; de Noël, Ant. Hódie, ✕. Notum, p. 95. Or. Concède, p. 92; de S. Etienne, Ant. Sepeliérunt, ✕. Stéphanus, p. 99, Or. Da nobis, p. 96; et de S. Jean, Ant. Exiit, ✕. Valde, p. 102, Or. Ecclesiám, p. 100.*

Si le lendemain est un Dimanche, on omet la Mém. de S. Thomas, et on fait Mém. du Dimanche, Ant. Dum médium, p. 108; ✕. Verbum, p. 107; Or. Omnipotens, p. 108; puis des trois Octaves, comme il est marqué ci-dessus.

29 DÉC. S. THOMAS DE CANTORBÉRY, ÉV. MART. SEMID.

Lorsque cette Fête tombe le Dimanche, on la transfère au Lundi 30, et on fait le 29 l'Office du Dimanche dans l'Octave ci-après, p. 107.

Introit.

*Ps. Exul-ta-te, justi, in Domino : * Re-ctos decet col - lauda-ti-o. ✕. Glori-a Patri. eu ou a e.*

Collecte. DEUS, pro cuius Ecclesiá gloriósus Póntifex Thomas gládiis impiórum occúbuit : præsta, quæsumus; ut omnes, qui ejus implórant auxilium, petitiónis suæ salutárem consequántur effectum. Per Dóminum.

Mémoire de Noël, p. 92; de S. Etienne, p. 96; de S. Jean, p. 100; et des SS. Innocents, p. 105.

Léctio Epistolæ beáti Pauli Apóstoli ad Hebræos. C. 5.

FRATRES, Omnis Póntifex ex hominibus assumptus, pro hominibus constituitur in iis quæ sunt ad Deum, ut offerat dona et sacrificia pro peccátis : qui condolère possit iis, qui ignórant, et errant : quóniam et ipse circumdatus est infirmitate : et propterea debet, quemádmódu pro pópulo, ita étiam et pro semetipso offerre pro peccátis. Nec quisquam sumit sibi honórem, sed qui vocátur a Deo, tanquam Aáron. Sic et Christus non semetipsum clarificávit ut Póntifex fieret, sed qui locútus est ad eum : Filius meus es tu, ego hódie genui te. Quemádmódu et in alio loco dicit : Tu es sacerdos in ætérnum secúndum órduem Melchisedech.

Graduel Ecce sacerdos, au Comm. d'un Conf. Pont., 1re Messe, p. 37. — Alleluia, ij, ✕. Ego sum pastor, et Évangile Dixit Jesus, du 2e Dimanche après Pâques, p. 532. Offertoire Posuisti, au Comm. d'un Mart. non Pont., 2e Messe, p. 25*.*

Secrète. MUNERA tibi, Dómine, dicata sanctifica : et intercedente beáto Thoma Mártire tuo atque Pontífice, per éadem nos placátus inténde. Per Dóminum.

Préface de Noël, p. 6.

Comm.

Postcomm. Hæc nos commúnio, Dómine, purget a crimine : et intercedente beáto Thoma Mártire tuo atque Pontífice, cœléstis remédii faciát esse consórtes. Per Dóminum.

A VÊPRES.

Les IIes Vêpres sont ou du Dimanche dans l'Octave, ou de l'Office dans l'Octave de Noël, ou de S. Silvestre. Avant la Mémoire des Octaves, on fait celle de S. Thomas, Ant. Qui vult, ✕. Justus, au Com. d'un Mart., p. 24. Or. Deus, pro cuius, Collecte de la Messe ci-dessus, p. 106.*

LE DIM. DANS L'OCT. DE NOËL. SEMIDOUBLE.

Si la Fête de Noël, de S. Etienne, de S. Jean ou des SS. Innocents tombe le Dimanche, on fait toujours l'Office de la Fête, sans Mémoire du Dimanche, et l'Office suivant est fixé au 30 Décembre.

AUX PREMIÈRES VÊPRES.

Ant., Psaumes et Hymne de Noël, p. 94, sans doubler les Antiennes. Capit. Fratres, Quanto tempore, ci-après, p. 110.

✕. Verbum caro factum est, alleluia. ñ. Et habitavit in nobis, alleluia.

A Magnif.

Ant.

t. 8. **D** UM me-di-um si-len-ti-um tene-rent om-ni-
a, et nox in su-o cursu me-di-um i-ter pe-ra-geret,
omni-po-tens sermo tu-us, Do-mi-ne, a re-ga-li-bus
se-di-bus ve-nit, al-le-lu-ia. Magni-ficat. e u o u a e.

Mémoire de S. Thomas, comme ci-dessus; Mémoire de Noël, de S. Étienne, de S. Jean, comme à la p. 106, puis des SS. Innocents, Ant. Innocentes, ✕. Sub throno, p. 105. Or. Deus cujus, p. 105.

A LA MESSE.

Introit. **D** UM me-di-um si-len-ti-um te-ne-
rent omni-a, et nox in su-o cursu me-di-um i-ter
habe-ret, omni-po-tens sermo tu-us, Do-mine,
de cœ-lis a re-ga-li-bus se-di-bus ve-
nit. Ps. Domi-nus regna-vit, deco-rem indu-tus est. * Indu-
tus est Dominus forti-tu-dinem, et præ-cinxit se. ✕. Glori-
a Patri. e u o u a e.

Collecte. OMNIPOTENS sempitérne Deus, dirige actus nostros in beneplácito tuo : ut in nómine dilécti Filii tui, mereámur bonis opéribus abundáre. Qui tecum.

On fait Mémoire de Noël, p. 92; de S. Étienne, p. 96; de S. Jean, p. 100, et des SS. Innocents, p. 103.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Gálatas. C. 4.

FRATRES, Quanto témpore hæres párvulus est, nihil differt a servo, cum sit dóminus ómnium : sed sub tutóribus et actóribus est usque ad præfinitum tempus a patre : ita et nos, cum essémus

párvuli, sub eleméntis mundi erámus serviétes. At ubi venit plenitúdo témporis, misit Deus Filium suum, factum ex muliere, factum sub lege; ut eos, qui sub lege erant, redimeret, ut adopiônem filiórum reciperémus. Quóniam autem estis filii, misit Deus Spiritum Filii sui in corda vestra clamántem : Abba, Pater. Itaque jam non est servus, sed filius. Quod si filius, et hæres per Deum.

Grad.

t. 3. **S**

PE-CI - osus for - ma
præ fi - li-is ho - minum : diffu - sa
est gra-ti-a in la - bi-is
tu - is. ✕. Eructa - vit
cor me - um ver - bum bo -
num, di-co e - go o-pe-ra me -
a re - gi : lingua me-a, ca - lamus
scri-bæ ve-lo - ci-ter scri-ben -
tis.

Alleluia, ij. ✕. Dóminus regnavit, comme à la Messe de l'Aurore, p. 90.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam. C. 2.

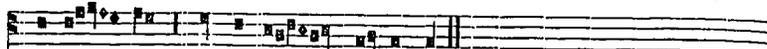
In illo témpore : Erat Joseph, et Maria Mater Jesu, mirántes super his quæ dicebántur de illo. Et benedixit illis Simeon, et dixit ad Mariam matrem ejus : Ecce pósitus est hic in ruínam, et in resur-recciónem multórum in Israel; et in signum cui contradicétur : et tuam ipsius ánimam pertransibit gládius, ut reveléntur ex multis córdibus cogitátiónes. Et erat Anna Prophetissa, filia Phánuel, de tribu Aser : hæc procésserat in diébus multis, et vixerat cum viro suo annis septem a virginitáte sua; et hæc vidua usque ad annos octoginta quátuor; quæ non discedébat de témplo, jejúniis et obse-

oratióibus sérvians nocte ac die. Et hæc, ipsa hora superveniens, confitebátur Dómino, et loquebátur de illo ómnibus qui expectábant redemptionem Israel. Et ut perfecérunt ómnia secúndum legem Dómini, reversi sunt in Galilæam in civitatem suam Náza-reth. Puer autem crescébat, et confortabátur, plenus sapiéntia . et grátia Dei erat in illo.

Offert. Deus firmávit, *comme à la Messe de l'Aurore, p. 90.*

Secrète. CONCÉDE, quæsumus, omnipotens Deus : ut óculis tuæ majestátis munus oblátum, et grátiam nobis piæ devotiónis obtineat, et effectum beátæ perennitátis acquirat. Per Dóminum.

Comm.
 t. 7. **T** OLLE pu-erum, et ma-trem e-jus, et va-

 de in terram I-sra-el : de-functi sunt e - nim, qui

 quære - bant a-nimam pu-e-ri.

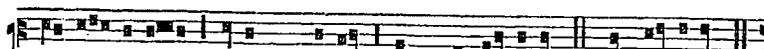
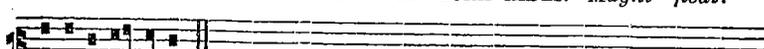
Postcomm. PER hujus, Dómine, operatiónem mystérii, et vitia nostra purgéntur, et justa desidéria compleántur. Per Dóminum.

AUX SECONDES VÊPRES.

Ant., Psaumes et Hymne de Noël, p. 94, sans doubler les Antiennes.

Capitule. FRATRES, Quanto tēpore hæres párvulus est, nihil differt a servo, cum sit dóminus ómnium : sed sub tutóribus et actóribus est, usque ad præfinitum tempus a patre.

ÿ. Verbum caro factum est, allelúia. R̄. Et habitávit in nobis, allelúia.

A Magnif.
Art. **P**
 t. 6. **P** U-ER Je-sus pro-fi-ci - e-bat æ-ta-te et sa-

 pi-en-ti-a coram De-o et homi-nibus. *Magni-ficat.*

 e u o u a e.

Mémoire des quatre Octaves, comme ci-dessus, p. 108.

Si le lendemain on devait célébrer l'Office de S. Thomas, on en ferait Mémoire avant celle des Octaves.

DANS L'OCTAVE DE NOËL. SEMIDOUBLE.

Si le 30 est un Samedi, on fait l'Office dans l'Octave de Noël. Les 1res Vêpres sont comme les 11es Vêpres de Noël, p. 94, sans doubler les Antiennes; on fait Mémoire de S. Thomas, puis de S. Étienne et des autres Octaves. Messe Puer natus est, comme au jour de Noël, p. 91; Mémoire de S. Étienne, p. 96, de S. Jean, p. 100, et des SS. Innocents, p. 103. Épitre, Charissime, Appáruit, et Évangile Pastóres, de la Messe de l'Aurore, p. 89 et 90.

31 DÉC. S. SILVESTRE, PAPE ET CONFESS. DOUBLE.

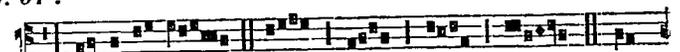
AUX PREMIÈRES VÊPRES.

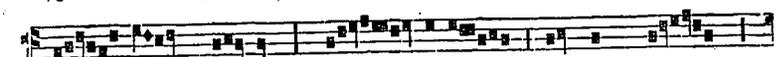
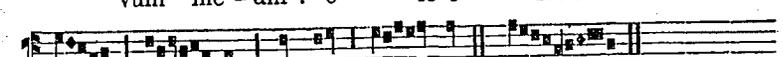
Ant. et Psaumes comme aux 11es Vêpres de Noël, p. 94, en doublant les Ant.; depuis le Capit., au Comm. d'un Conf. Pont., p. 47e. Mémoire des quatre Octaves, comme ci-dessus, p. 108.

Si le 30, on avait fait de S. Thomas ou du Dimanche dans l'Octave, on en ferait Mémoire avant celle des Octaves. — Si le jour de S. Silvestre tombe le Dimanche, on fait aux 1res Vêpres mémoire des 1res Vêpres du Dimanche dans l'Octave, Ant. Dum médium, ÿ. Verbum, Or. Omnipotens, ci-dessus, p. 108; puis des quatre Octaves.

A LA MESSE.

Introit Sacerdótes tui, du Comm. d'un Conf. Pont., 2e Messe, p. 59e. Collecte Da, quæsumus, 1re Messe d'un Conf. Pont., p. 37e. Mémoire des quatre Octaves. Épitre Charissime, Testificor, du Comm. d'un Docteur, p. 45e. Graduel Ecce Sacerdos, de la 1re Messe d'un Conf. Pont., p. 57e.

t. 2. **A**
 L-LELU-IA. ij. ÿ. In-

 ve - ni Da - vid ser -

 vum me - um : o - le-o sancto me -

 o - unxi e - um.

Évangile Sint Iumbi, de la 1re Messe d'un Conf. non Pont., p. 49e. Offertoire Inveni David, et Secrète Sancti tui, de la 1re Messe d'un Conf. Pont., p. 58e. Communion Beátus servus, de la 2e Messe d'un Conf. Pont., p. 42e. Postcomm. Præsta, quæsumus, de la 1re Messe d'un Conf. Pont., p. 58e.

Vêpres de la Fête suivante.

1er JANV. LA CIRCONCISION DE N. S. J. C. D. DE 2e CL.
ET L'OCTAVE DE NOËL.

AUX PREMIÈRES VÊPRES.

Tout comme aux IIes, excepté :

ÿ. Verbum caro factum est, alleluia. ñ. Et habitavit in nobis, alleluia.

A Magnif.
Ant. t. 8. **P** ROPTER nimi-am chari-ta-tem su-am, qua di-
le-xit nos De-us, Fi-li-um su-um mi - sit in si-mi-
li-tu - dinem carnis pecca-ti, al-lelu-ia. Magni-ficat. e u
o u a e.

On ne fait aucune Mémoire.

A LA MESSE.

Introït Puer, comme à la Fête de Noël, Messe du jour, p. 91.

Collecte. DEUS, qui salutis æternæ, beatæ Mariæ virginitate fecunda, humano generi præmia præstitisti : tribue, quæsumus ; ut ipsam pro nobis intercedere sentiamus, per quam meruimus auctorem vitæ suscipere, Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum. Qui tecum.

Épître Charissime, Apparaît, comme à Noël, Messe de la nuit, p. 82 ; Graduel Vidérunt, de la Messe du jour, p. 92.

t. 8. **A** L - LE - LU - IA. ij.
✕. Mul-ti - fa -
ri-e o - lim De - us loquens pa-tribus in
Prophe - tis, no-vis-sime di-e - bus i -

stis, lo-cu-tus est no - bis in Fi - li-o.

Sequentia sancti Evangelii secundum Lucam. C. 2.

IN illo tempore. Postquam consummati sunt dies octo, ut circumcideretur puer, vocatum est nomen ejus Jesus, quod vocatum est ab Angelo, priusquam in utero conciperetur.

Offertoire du jour de Noël, Tui sunt, p. 95.

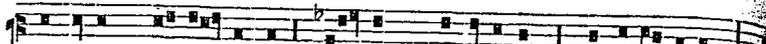
Secrète. MUNERIBUS nostris, quæsumus, Domine, precibusque susceptis : et cœlestibus nos munda mysteriis, et clementer exaudi. Per Dominum.

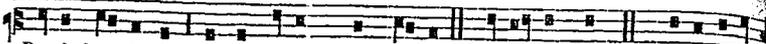
Communion du jour de Noël, Vidérunt, p. 95.

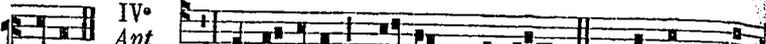
Postcomm. HÆC nos communitio, Domine, purget a crimine : et intercedente beata Virgine Dei Genitrice Maria, cœlestis remediū faciat esse consortes. Per eundem Dominum.

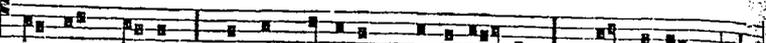
AUX SECONDES VÊPRES.

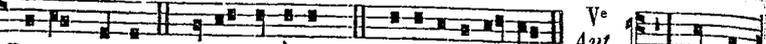
Ire
Ant. t. 6. **O** admirabi-le commer-ci-um ! Cre-ator ge-
neris humani anima - tum corpus sumens, de Virgine
nasci digna - tus est : et procedens homo si-ne se -
mine, largitus est no-bis su-am De - i - tatem. Dixit Domi-
nus, 25. e u o u a e. IIe
Ant. t. 5. **Q**UANDO natus es ineffa-bi-li-ter
ex Virgine, tunc impletæ sunt Scri-pturæ : Sicut pluvia
in vellus descendisti, ut salvum faceres ge-nus humanum :
te lau-damus, De-us noster. Laudate pu-eri, 25. e u o u a e.
IIIe
Ant. t. 4. **V**ERBUM quem viderat Mo - yses incombustum, con-

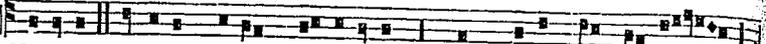

servatam agno-vimus tu - am laudabi-lem virgini-tatem :

De-i Ge-nitrix, intercede pro no-bis. *Læta-tus sum*, 37. e u o u

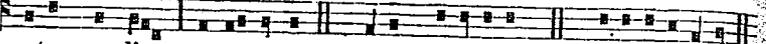

IV° *Ant.* a e. t. 1. GERMI-NAVIT ra-dix Jesse : orta est stel-

la ex Ja-cob : Virgo peperit Salvato-rem : te laudamus,

De-us noster. *Ni-si Dominus*, 38. e u o u a e. t. 2. ECCE

Mari-a genu-it nobis Salvatorem, quem Jo-annes vi-dens

exclama-vit dicens : Ecce Agnus De-i, ecce qui tollit pec-

cata mundi, alle-lu-ia. *Lauda Jerusalem*, 40. e u o u a e.

Capitule. APPARUIT grátia Dei Salvatoris nostri ómnibus homi-nibus, erúdiens nos, ut abnegántes impietátem et sæcularia desi-déria, sóbrie, et juste, et pie vivámus in hoc sæculo.

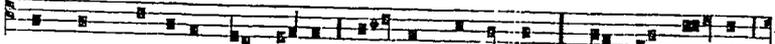
Hymne Jesu, Redémptor ómnium, *du jour de Noël*, p. 94.

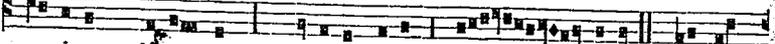
ÿ. Notum fecit Dóminus, alleluia. ñ. Salutáre suum, alleluia.

A Magnif.

Ant. t. x. **M** AG - NUM hæredi-tatis myste - ri-

um ! Templum De-i factus est u-terus ne-sci-entis virum :

non est pollutus ex e-a car-nem assumens : omnes Gen-tes

ve-ni-ent dicen-tes : Glori-a tibi, Do - mine. *Magni -*

ficat. e u o u a e.

Mémoire de S. Étienne, Ant. Stéphanus, p. 95 ; ÿ. Stéphanus vidit, p. 99. Or. Omnipotens, *Collecte de la Messe suivante.*
On ne fait aucune autre Mémoire.

2 JANVIER. L'OCTAVE DE S. ÉTIENNE. DOUBLE.
A LA MESSE.

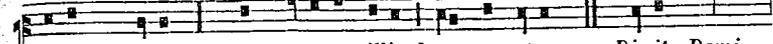
Tout comme au jour de la Fête, p. 96, *excepté la Collecte suivante :*

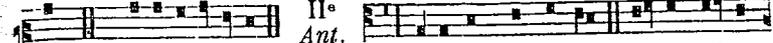
Collecte. OMNIPOTENS sempitérne Deus, qui primitias Máryrum in beáti Levitæ Stéphaní sángine dedicásti : tribue, quæsumus ; ut pro nobis intercessor existat, qui pro suis étiam persecutóri-bus exorávit Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum. Qui tecum.

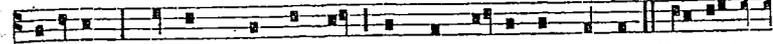
Mémoire de S. Jean, p. 100, *et des SS. Imocents*, p. 103.

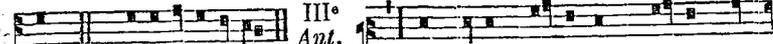
AUX SECONDES VÊPRES.

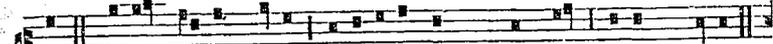
I^o *Ant.* t. 8. **L** API-DAVERUNT Ste-phanum, et ipse invocabat Do-

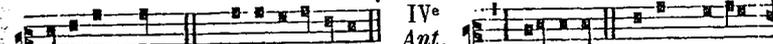

minum, dicens : Ne statu-as illis hoc peccatum. *Dixit Domi-*

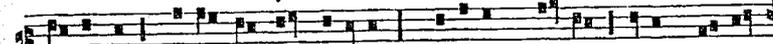

nus, 25. e u o u a e. t. 7. **L** API-DES torrentis il-li dulces

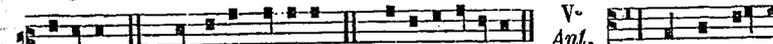

fu-erunt : ipsum sequuntur omnes a-nimæ justæ. *Con-fi-te-*

bor, 24. e u o u a e. t. 8. **A** DHÆSIT a-nima me-a post

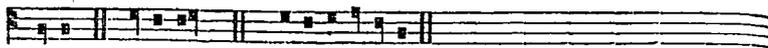

te, qui-a ca-ro me-a lapidata est pro te, De-us me-us.

IV° *Ant.* t. 8. **B** E-ATUS vir, 24. e u o u a e. t. 8. **S** TEPHANUS vidit cœlos

a-pertos, vidit et intro-i-vit : be-atus homo, cu-i cœ-li

V^o *Ant.* t. 4. **E** CCE vi-

de-o cœ-los apertos, et Jesum stantem a dextris vir-tu-tis

De-i. *Credi-di*, 37. e u o u a e.

On fait ensuite de S. Jean. *Capit.* Qui timet, *Hymne Exultet*, et
 ✕. *Valde honorandus*, p. 102. — *Ant. de Magnif.* Iste est Joannes, p. 100.
Or. Ecclesiam, Collecte de la Fête, p. 100.

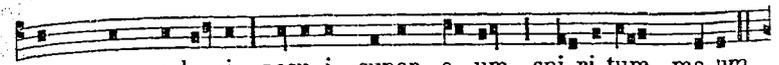
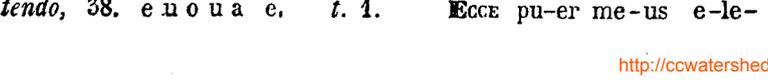
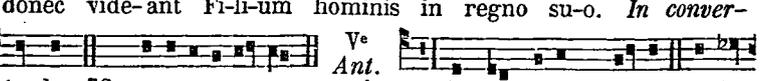
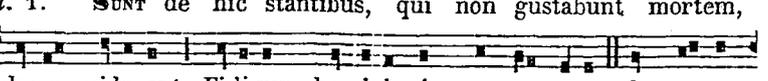
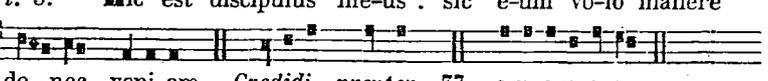
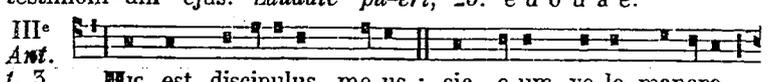
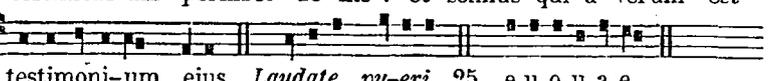
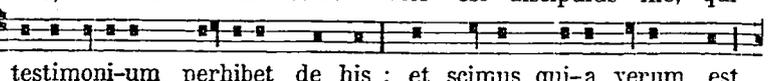
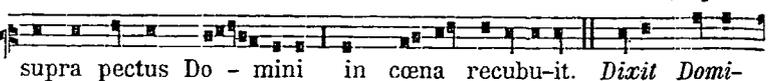
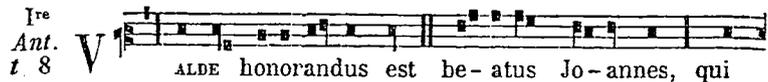
Mémoire de S. Étienne, Ant. Sepeliérunt, ✕. *Stéphanus*, p. 99,
Or. Omnipotens, ci-dessus, p. 115; *puis des SS. Innocents, Ant.* In-
 nocentes, ✕. *Sub throno*, p. 105. *Or. Deus cujus*, p. 105.

3 JANVIER. L'OCTAVE DE S. JEAN. DOUBLE.

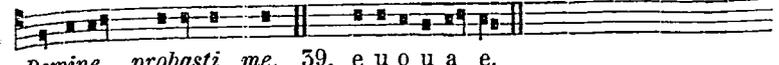
A LA MESSE.

Tout comme au jour de la Fête, p. 100. *Mémoire des SS. Inno-*
cents, p. 103. *Préface des Apôtres*, p. 8.

AUX SECONDES VÊPRES.

ctus, quem e-le-gi, posu-i super e-um spi-ri-tum me-um.

Domine, probasti me, 39. e u o u a e.

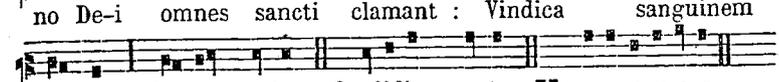
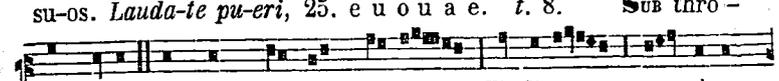
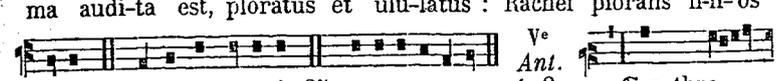
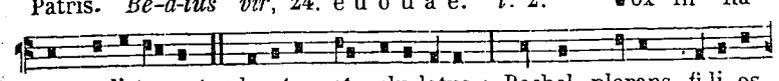
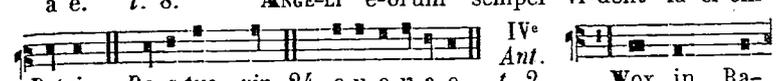
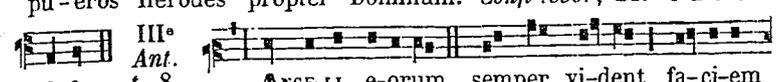
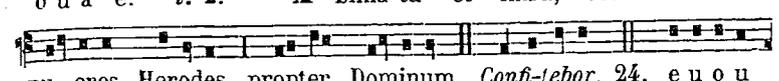
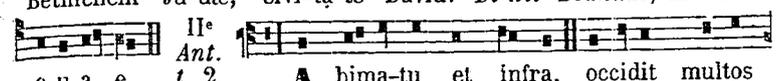
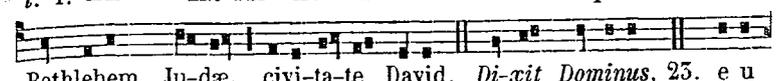
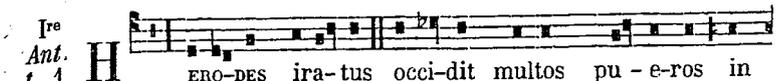
Le reste comme au jour de la Fête, p. 102. *Mémoire des SS. Inno-*
cents, Ant. Hi sunt, ✕. *Herodes*, p. 102. *Or. Deus cujus*, p. 105.

4 JANVIER. L'OCTAVE DES SS. INNOCENTS. DOUBLE.

A LA MESSE.

Tout comme au jour de la Fête. On omet les mémoires.

AUX SECONDES VÊPRES.

Le reste comme le jour de la Fête, p. 105.

Mémoire de la Vigile de l'Épiphanie, Ant. Puer Jesus, p. 110,
 ✕. *Notum*, p. 95, *Or. Omnipotens, Collecte du Dimanche dans l'Oc-*
tave de Noël, p. 108; *puis de S. Téléphore, Pape et Martyr, Ant.* Iste
 Sanctus, ✕. *Gloria, Cr.* Deus, qui nos, *au Comm. d'un Mart.*, p. 15e et 16e.

5 JANVIER. LA VIGILE DE L'ÉPIPHANIE. SEMIDOUBLE.

Messe du Dim. dans l'Oct. de Noël, Dum médium, p. 108. Mémoire de S. Téléphore, au Comm. d'un Martyr, par les Or. de la 2e Messe, p. 16*, puis de la Sainte Vierge, p. 14. On remplace l'Évangile par le suivant :

Sequentia sancti Evangelii secundum Matthæum. C. 2.

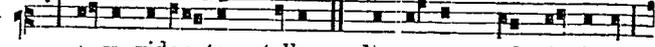
In illo tempore : Defuncto Herode, ecce Angelus Domini apparuit in somnis Joseph in Ægypto, dicens : Surge, et accipe puerum, et matrem ejus, et vade in terram Israel : defuncti sunt enim, qui quærebant animam pueri. Qui consurgens, accepit puerum, et matrem ejus, et venit in terram Israel. Audiens autem quod Archelæus regnaret in Judæa pro Herode patre suo, timuit illo ire : et admonitus in somnis, secëssit in partes Galilææ. Et veniens habitavit in civitate, quæ vocatur Nazareth ; ut adimpleretur quod dictum est per Prophetas : Quoniam Nazaræus vocabitur.

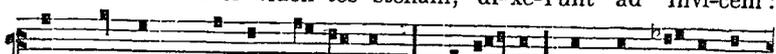
6 JANVIER. L'ÉPIPHANIE DE N. S. J. C. DOUBL. DE 1re CL.

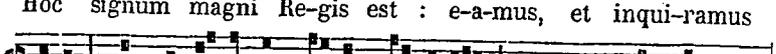
AUX PREMIÈRES VÊPRES.

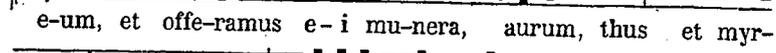
Psaumes du Dimanche, p. 25, excepté le dernier, qui est Laudate Dominum, p. 37. — Ant., Capit., Hymne et v. des 11es Vêpres.

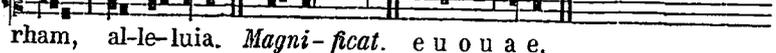
A Magnif.

Ant. **M** t. 8. A-GI viden-tes stellam, di-xe-runt ad invi-cem :

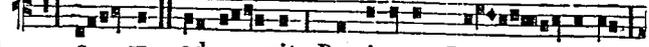
 Hoc signum magni Re-gis est : e-a-mus, et inqui-ramus

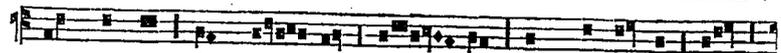
 e-um, et offe-ramus e-i mu-nera, aurum, thus et myr-

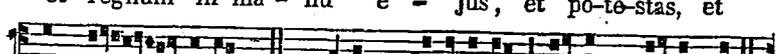
 rham, al-le-luia. Magni-ficat. e u o u a e.

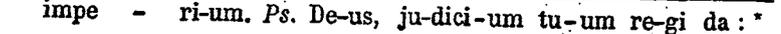

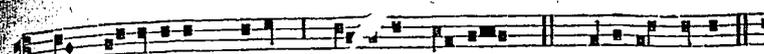
A LA MESSE.

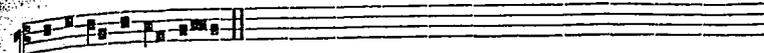
Introït. **E** t. 2. c - ce adve - nit Dominator Do - minus :

 et regnum in ma - nu e - jus, et po-te-stas, et

 impe - ri-um. Ps. De-us, ju-dici-um tu-um re-gi da : *

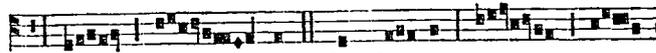
 Et justi-ti-am tu-am fi-li-o re-gis. v. Glori-a Patri.

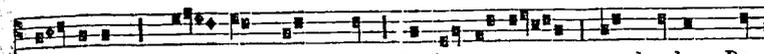
 e u o u a e.

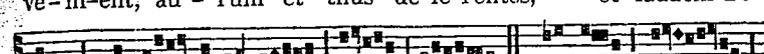
Collecte. Deus, qui hodierna die Unigenitum tuum Gëntibus stella duce revelasti : concède propitius ; ut qui jam te ex fide cognovimus, usque ad contemplandam speciëm tuæ celsitudinis perducamur. Per eundem Dominum.

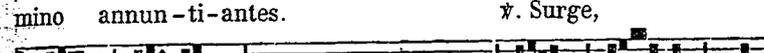
Lectio Isaïæ Prophëtæ. C. 60.

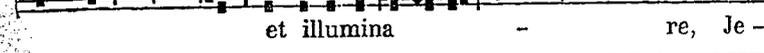
SURGE, illuminare, Jérusalem, quia venit lumen tuum, et gloria Domini super te orta est. Quia ecce tenebræ operient terram, et caligo populos ; super te autem oriëtur Dominus, et gloria ejus in te vidëbitur. Et ambulabunt Gentes in lumine tuo, et reges in splendore ortus tui. Leva in circuitu oculos tuos, et vide : omnes isti congregati sunt, venerunt tibi. filii tui de longe venient, et filiæ tuæ de latere surgent. Tunc vidëbis et afflues, et mirabitur et dilatabitur cor tuum, quando conversa fuerit ad te multitudo maris, fortitudo Gëntium venerit tibi. Inundatio camelorum operiet te, dromedarii Madian et Epha. Omnes de Saba venient, aurum et thus deferentes, et laudem Domino annuntiantes.

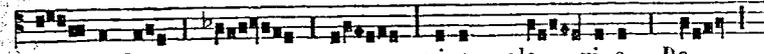
Grad. **O** t. 5. M - NES de Sa-ba

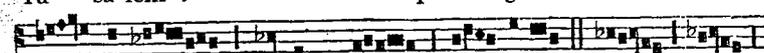
 ve-ni-ent, au - rum et thus de-fe-rentes, et laudem Do-

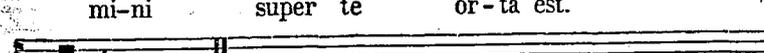
 mino annun-ti-antes. v. Surge,

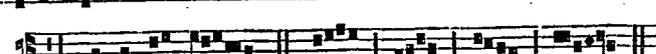
 et illumina - re, Je -

 ru - sa-lem : qui-a glo - ri-a Do -

 mi-ni super te or-ta est.

t. 2. **A** L-LE-LU-IA. ij.

7. Vi - dimus stel-lam e - jus
 in Ori-en- - te : et ve - nimus
 cum mune - ribus adorare Do - minum.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum. C. 2.

CUM natus esset Jesus in Bêthlehem Juda in diébus Heródis regis, Ecce Magi ab Oriente venérunt Jerosólymam, dicéntes : Ubi est qui natus est Rex Judæórum? Vidimus enim stellam ejus in Oriente, et vénimus adoráre eum. Audiens autem Heródes rex, turbátus est, et omnis Jerosólyma cum illo. Et cóngregans omnes príncipes sacerdotum et Scribas pópuli, sciscitabátur ab eis ubi Christus nascerétur. At illi dixérunt ei . In Bêthlehem Judæ. Sic enim scriptum est per Prophétam : Et tu, Bêthlehem terra Juda, nequáquam mínima es in principibus Juda; ex te enim éxiet dux, qui regat pópulum meum Israel. Tunc Heródes, clam vocáti Magis, diligénte didicit ab eis tempus stellæ, quæ apparuit eis : et mittens illos in Bêthlehem, dixit : Ite, et interrogáte diligénte de púero : et cum invenítis, renuntiáte mihi, ut et ego véniens adórem eum. Qui cum audissent regem, abiérunt. Et ecce stella, quam viderant in Oriente, antecédébat eos, usque dum véniens staret supra, ubi erat puer. Vidéntes autem stellam, gavisí sunt gáudio magno valde. Et intrátes domum, invenérunt púerum cum María matre ejus (*Ici on fléchit le genou*), et procidéntes adoravérunt eum. Et apértis thesauris suis, obtulérunt ei múnera, aurum, thus, et myrrham. Et respónso accépto in somnis ne redírent ad Heródem, per áliam viam revérsi sunt in regiónem suam.

Offert. **R**
 t. 5. REGES Tharsis et in - sulæ mu -
 nera of - ferent : reges A - rabum et
 Saba do - na addu - cent : et ado -
 ra - bunt e - um omnes re - ges ter - ræ, om - nes

Gen - tes - ser - vi - ent e - i.

Secrète. ECCLÉSIE tuæ, quæsumus, Dómine, dona propitius in - tuère : quibus non jam aurum, thus, et myrrha profértur ; sed quod eisdem munéribus declarátur, immolátur, et súmitur, Jesus Christus Filius tuus Dóminus noster. Qui tecum.

Préface de l'Épiphanie, p. 6.

Comm. **V**
 t. 4. I - DI - MUS stel-lam e-jus in O-ri-en-
 te : et ve-nimus cum mune - ribus ado-rare
 Do-minum.

Postcomm. PRÆSTA, quæsumus, omnipotens Deus : ut quæ solé - mni celebrámus officio, purificátæ mentis intelligéntia consequá - mur. Per Dóminum.

AUX SECONDES VÊPRES.

Ire
 Ant. **A**
 t. 2. N - TE luci - ferum ge - ni - tus, et ante sæcu - la
 Dominus Salvator noster ho - di - e mundo appa - ru - it. *Dicit*
 Dominus, 23. e u o u a e. t. 1. **W**ENIT lumen tu - um, Je -
 ru - salem, et glo - ri - a Do - mini super te or - ta
 est, et ambulabunt Gentes in lumine tu - o, al - le -
 lu - ia. *Confitebor*, 24. e u o u a e. t. 1. **A**PERTIS thesau -
 ris su - is, ob - tu - le - runt Ma - gi Do - mino aurum, thus, et
 myrrham, alle - luia. *Be - atus vir*, 24. e u o u a e.

OFFICES NOTÉS.

IV°
Ant. t. 4. MA-RI-A et flumina, bene-di-ci-te Domino : hymnum
di-ci-te, fontes, Domino, alle-lu-ia. *Lauda-te pu-e-ri*, 25.
e u o u a e. Ve
Ant. t. 7. STELLA i-sta sicut flamma coruscat,
et Re-gem re-gum De-um demonstrat : Ma - gi e-am vi -
derunt, et magno Regi munera obtulerunt. *In e-xi-tu*, 25.
e u o u a e.

Capitule. SURGE, illuminare, Jérusalem, quia venit lumen tuum, et gloria Domini super te orta est.

Hymne. C t. 3. RUDE-LIS He-rodés, De-um Regem veni-re quid
times? Non e-ri-pit morta-li-a, Qui regna dat cœ-lesti-a.

IBANT Magi, quam viderant,
Stellam sequentes præviam :
Lumen requirunt lumine,
Deum fatentur munere.

LAVACRA puri gurgitis
Cœlestis Agnus attigit :
Peccata quæ non detulit,
Nos abluendo sustulit.

NOVUM genus potentiae!
Aque rubescunt hydræ,
Vinumque jussa fundere,
Mutavit unda originem.
¶ Jesu, tibi sit gloria,
Qui apparuisti Gentibus,
Cum Patre, et almo Spiritu,
In sempiterna sæcula. Amen.

ÿ. Reges Tharsis et insulæ munera offerent. ð. Reges Arabum et Saba dona adducunt.

Pendant toute l'Octave, les Hymnes du même mètre se terminent par la Doxologie Jesu tibi... Qui apparuisti.

A Magnif. Ant. t. 1. I RI-BUS mi-ra - cu-lis ornatum di-em sanctum
co - limus : ho-di-e stella Magos du-xit ad præ-se -
pi-um : ho-di-e vinum ex aqua factum est ad nupti-as :

ho-di-e in Jordane a Jo-anne Christus baptiza-ri vo-lu -
t, ut sal - va - ret nos, alle - lu-ia. *Magni - fi - cat.*
e u o u a e.

Lorsque l'Épiphanie arrive le Samedi, on fait aux IIes Vêpres mé-moire du Samedi, veille du Dimanche dans l'Octave, Ant. Remânsit, ci-après, p. 124. ✕. Omnes de Saba venient, alleluia. ¶. Aurum et thus deferentes, alleluia. Or. Vota quæsumus, Collecte de la Messe du Dimanche dans l'Octave, p. 125.

PENDANT L'OCTAVE DE L'ÉPIPHANIE. SEMIDOUBLE.

L'Office est comme le jour de la Fête, excepté l'Ant. de Magnificat qui est propre à chaque jour.

Le 2e jour dans l'Octave.

A Magnif. Ant. t. 7. V IDENTES stellam Ma-gi, gavi-si sunt gaudi-o
magno; et intrantes do-mum, obtu-lerunt Domino aurum,
thus, et myrrham, alle-lu-ia. *Ma-gni - ficat.* e u o u a e.

Le 3e jour dans l'Octave.

A Magnif. Ant. t. 8. L ux de lu-ce apparu-is-ti, Christe, cu-i Ma -
gi munera of-ferunt, al-le-lu-ia, alle - lu-ia, alleluia.
Magni - ficat. e u o u a e.

Le 4e jour dans l'Octave.

A Magnif. Ant. t. 8. I NTERROGA-BAT Ma-gos He-rodés : Quod signum
vidi-stis super na-tum Regem? Stel-lam vidimus fulgen-

tem, cu - jus splendor il - lu - minat mundum. Magni - ficat.
e u o u a e.

Le 5e jour dans l'Octave.

A Magnif.

Ant. t. 8. **O** - MNES de Saba ve - ni - ent, aurum et thus deferen -
tes, alle - lu - ia, al - lelu - ia. Magni - ficat. e u o u a e.

Le 6^e jour dans l'Octave.

A Magnif.

Ant. t. 1. **A** DMO - NI - TI Ma - gi in somnis, per a - li - am vi -
am rever - si sunt in regi - o - nem su - am. Magni - ficat.
e u o u a e.

Le Samedi dans l'Octave.

Capit. Fratres, Obsecro, p. 127. Hymne Crudelis, v. Reges, p. 122.

A Magnif.

Ant. t. 2. **R** EMANSIT pu - er Je - sus in Je - ru - sa - lem, et non
cognoverunt parentes ejus, existimantes illum esse in co -
mi - ta - tu : et requi - rebant e - um inter cognatos et notos.
Magni - ficat. e u o u a e.

Or. Vota, quæsumus, Collecte de la Messe suivante.

Ensuite on fait Mémoire de l'Épiphanie par l'Ant. qui arrive selon l'ordre des jours dans l'Octave, ci-dessus. v. Omnes de Saba venient, alleluia. v. Aurum et thus deferentes, alleluia. Or. Deus, qui hodierna, p. 119.

Si on avait dit l'Ant. du 5e jour, Omnes de Saba, on dirait le verset suivant : v. Aderate Deum, alleluia. v. Omnes Angeli ejus, alleluia.

LE DIM. DANS L'OCT. DE L'ÉPIPHANIE. SEMID.

A LA MESSE.

Introit. t. 8. **I** N excelso thro - no vidi se - de - re vi -
rum, quem a - do - rat multi - tu - do ange - lo - rum,
psallen - tes in u - num : e - cce cu - jus impe -
ri - i nomen est in æ - ter - num. Ps. Jubi - la - te De - o,
omnis terra : * servi - te Domino in læ - ti - ti - a. v. Glori - a
Patri. e u o u a e.

Collecte. VOTA, quæsumus, Dómine, supplicantis pópuli cœlesti pietate proséquere : ut, et quæ agénda sunt, videant ; et ad implénda quæ viderint, convalescant. Per Dóminum.

Mémoire de l'Épiphanie, p. 119.

Léctio Epistolæ beáti Pauli Apóstoli ad Romános. C. 12.

FRATRES, Obsécro vos per misericórdiam Dei, ut exhibeátis córpora vestra hóstiam vivéntem, sanctam, Deo placéntem, rationábile obséquium vestrum. Et nolite conformári huic sæculo, sed reformámmini in novitáte sensus vestri : ut probétiis quæ sit volúntas Dei bona, et benéplacens, et perfécta. Dicò enim per grátiam quæ data est mihi, ómnibus qui sunt inter vos : non plus sápere, quam opórtet sápere, sed sápere ad sobrietátem, et unicuique sicut Deus divisit mensúram fidei. Sicut enim in uno córpore multa membra habémus, ómnia autem membra non eúmdem actum habent ; ita multi unum corpus sumus in Christo, singuli autem alter altérius membra, in Christo Jesu Dómino nostro.

Grad.

t. 7.

(mixt.) **B**

ENE - DI - CTUS Do - minus De - us I -
sra - el, qui fa - cit mi - rabi -

li-a magna so - lus a
 sæ - culo. x. Sus -
 ci-pi-ant mon - tes p̄ - *
 cem po -
 pu-lo tu - o : et col -
 les ju-sti - ti-am.

t. 3. A L - LE - LU - IA. ij. x. Ju -
 bi-la-te De - o, omnis ter - ra : servi-te
 Do - mino in læ-ti - ti-a.

Sequētia sancti Evangēlii secūndum Lucam. C. 2.

CUM factus esset Jesus annorum duodecim, ascendētib; illis Jerosōlymam secūndum consuetudinē diēi festi, consummatis- que diēbus, cum redirent, remānsit puer Jesus in Jerūsalem, et non cognōverunt parēntes ejus. Existimāntes autem illum esse in comitātū, venērunt iter diēi, et requirēbant eum inter cognātos et notos. Et non inveniēntes, regrēssi sunt in Jerūsalem requirēntes eum. Et factum est, post triduum invenērunt illum in templo sedēntem in mēdio doctōrum, audiēntem illos et interrogāntem eos. Stupēbant autem omnes qui eum audiēbant, super prudētia et respōnsis ejus. Et vidēntes admirāti sunt. Et dixit mater ejus ad illum : Fili, quid fecisti nobis sic? ecce pater tuus et ego dolēntes quārebāmus te. Et ait ad illos : Quid est quod me quārebātis? nesciebātis quia in his, quæ Patris mei sunt, opōrtet me esse? Et ipsi non intellexērunt verbum, quod locūtus est ad eos. Et descendit

cum eis, et venit Nazareth, et erat subditus illis. Et mater ejus conservabat omnia verba hæc in corde suo. Et Jesus proficiebat sapientia, et ætate, et grātia apud Deum et hōmīnes.

Offert. t. 5. J UBI - LA - TE De - o omnis ter -
 ra, servi - te Do - mino in
 læ - ti - ti - a : intra - te in con - spectu e -
 jus in e - xul - ta - ti - o - ne; qui - a Do - minus
 i - pse est De - us.

Secrēte. OBLĀTUM tibi, Dōmine, sacrificium vivificet nos semper, et mūniat. Per Dōminum.

Comm. t. 1. F I - LI, quid fe - cisti no - bis sic? E - go et
 pa - ter tu - us do - len - tes quāre - ba - mus te. Et quid est
 quod me quāre - ba - tis? nesci - e - ba - tis, qui - a in his quæ Pa -
 tris me - i sunt, o - por - tet me es - se?

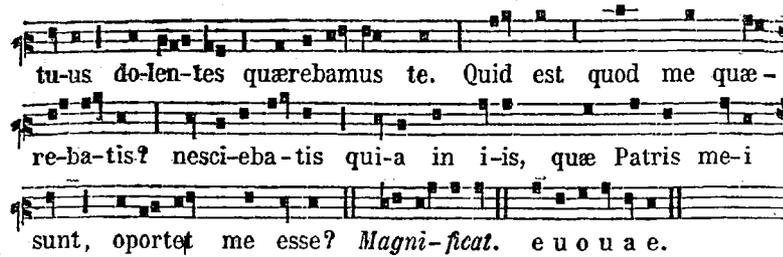
Postcomm. SUPPLICES te rogāmus, omnipotens Deus : ut quos tuis rēficis sacramētis, tibi etiam plācitis mōribus dignānter deservire concēdas. Per Dōminum.

A VĒPRES.

Ant., Psaumes, Hymne et x. du jour de la Fête, p. 121.

Capitule. FRATRES, Obsecro vos per misericordiam Dei, ut exhibētis cōrpora vestra hōstiam vivēntem, sanctam, Deo placēntem, rationābile obsēquium vestrum.

A Magnif. Ant. t. 8. F I - LI, quid fe - cisti no - bis sic? ego et pater

Mémoire de l'Épiphanie, Ant. Tribus miraculis, p. 122, ✕. Omnes de Saba, p. 124. Oraison Deus qui hodierna, p. 119.

13 JANVIER. L'OCTAVE DE L'ÉPIPHANIE. DOUBLE.

L'Office et la Messe comme au jour de la Fête, excepté ce qui suit :

Collecte. DEUS, cujus Unigénitus in substántia nostræ carnis apparuit : præsta, quæsumus; ut per eum, quem similem nobis foris agnovimus, intus reformári mereámur. Qui tecum vivit.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem. C. 1.

In illo tempore : Vidit Joánnes Jesum veniéntem ad se, et ait : Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccátum mundi. Hic est de quo dixi : Post me venit vir, qui ante me factus est : quia prior me erat. Et ego nesciébam eum; sed ut manifestétur in Israel, proptérea veni ego in aqua baptizans. Et testimónium perhibuit Joánnes, dicens : Quia vidi Spiritum descendéntem quasi colúmbam Je celo, et mansit super eum. Et ego nesciébam eum; sed qui misit me baptizare in aqua, ille mihi dixit : Super quem videris Spiritum descendéntem, et manéntem super eum, hic est qui baptizat in Spiritu sancto. Et ego vidi, et testimónium perhibui, quia hic est Filius Dei.

Secrète. HóSTIAS tibi, Dómine, pro nati Filii tui apparitióne deférimus, suppliciter exorántes : ut sicut ipse nostrórum auctor est múnere; ita sit ipse miséricors et susceptor, Jesus Christus Dóminus noster. Qui tecum.

Postcomm. CŒLÉSTI lumine, quæsumus, Dómine, semper et ubique nos præveni : ut mystérium, cujus nos participes esse voluisti, et puro cernámus intuitu, et digno percipiámus afféctu. Per Dóminum.

TOUS LES SAMEDIS DEPUIS L'OCTAVE DE L'ÉPIPHANIE JUSQU'A LA SEPTUAGÉSIME.

Capitule O altitudo, et Hymne Jam sol, de la Fête de la Sainte Trinité, p. 587.

✕. Vespertina oratio ascéndat ad te, Dómine. n̄. Et descéndat super nos misericórdia tua.

LE II° DIMANCHE APRÈS L'ÉPIPHANIE.

LE SAINT NOM DE JÉSUS. DOUBLE DE 2° CL.

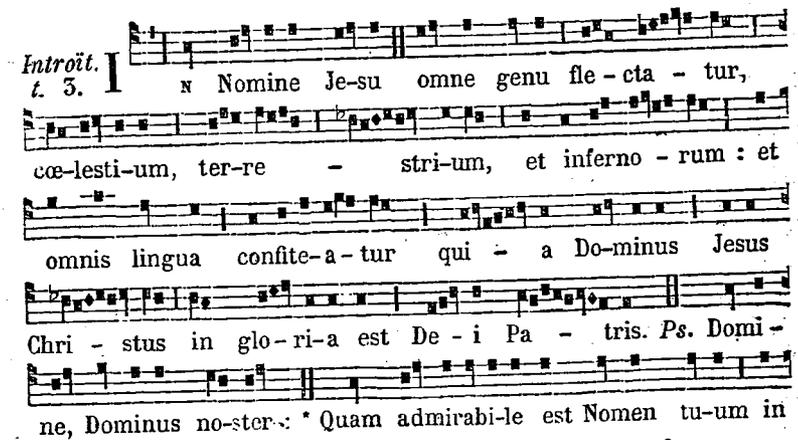
AUX I^{res} VÊPRES.

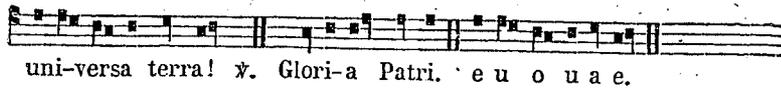
Comme aux IIes Vêpres, excepté :

Mémoire du Samedi, Ant. Suscépit, ✕. Vespertina, ci-dessus.
Or. Omnipotens, 2e Collecte de la Messe suivante.

A LA MESSE.

uni-versa terra! ✠. Glori-a Patri. e u o u a e.

Collecte. DEUS, qui Unigénitum Filium tuum constituisti humáni géneris Salvatórem, et Jesum vocári jussisti : concéde propitius; ut, cujus sanctum Nomen venerámur in terris, ejus quoque aspéctu perfruámur in cœlis. Per eúndem.

Mémoire du Dimanche.

Collecte. OMNÍPOTENS sempitérne Deus, qui cœléstia simul et terrena moderáris : supplicatiónes pópuli tui cleménter exáudi, et pacem tuam nostris concéde tempóribus. Per Dóminum.

Lectio Actuum Apostolorum. C. 4.

IN diébus illis : Petrus replétus Spiritu sancto, dixit : Principes pópuli, et senióres, audite. Si nos hódie dijudicámur in benefácto hóminis infirmi, in quo iste salvus factus est, notum sit ómnibus vobis, et omni plebi Israel : quia in Nómine Dómini nostri Jesu Christi Nazaréni, quem vos crucifixistis, quem Deus suscitávit a mórtuis, in hoc iste astat coram vobis sanus. Hic est lapis, qui reprobátus est a vobis ædificántibus, qui factus est in caput ánguli : et non est in álio áliquo salus. Nec enim áliud nomen est sub cœlo datum hóminibus, in quo opórteat nos salvos fieri.

Grad.
t. 5. **S** *(mixte.)*

AL - vos fac nos, Do - mine De - us
no - ster, et congrega nos de na - ti - o - nibus :
ut con - fi - te - amur No - mi - ni sancto
tu - o, et glo - ri - e - mur in
glo - ri - a tu - a.
✠. Tu, Do - mine, Pa - ter
no - ster, et Redem - ptor no -

ster, a sæ - cu - lo Nomen
tu - um.

t. 8. **A**

LLELU - IA. ij. ✠. Lau - dem
Do - mini loquetur os me - um, et be - nedi - cat
omnis ca - ro Nomen san - ctum e - jus.

Après la Septuagésime, au lieu de l'Alleluia et du ✠, on chante le Trait suivant :

Trait.
t. 8. **D**

OMI - NE, De - us virtu - tum, conver - te
nos : et ostende fa - ci - em tu - am,
et salvi e - rimus : so - net vox tu - a in au -
ribus me - is. ✠. Vox enim tu - a
dul - cis, et fa - ci - es tu - a decora
ni - mis. ✠. O - le - um effu - sum
Nomen tu - um, Je - su :
i - de - o ado - le - scen - tulæ
di - lexe - runt te.

*Évangile Postquam consummáti sunt, comme au jour de la Circou -
cision, p. 115.*

Offert.
t. 2. **C**

ONFI-TEBOR tibi, Do-mine De-us me-
us, in toto corde me-o, et glo-ri-fica-bo
No-men tu-um in æter-num : quo-ni-am tu, Do-mine,
su-a-vis et mi-tis es : et mul-tæ miseri-cor-di-æ
om-nibus invocan-tibus te, al-le-
lu-ia.

Après la Septuagésime, on omet Alléluia.

Secrète. BENEDICTIO tua, clementissime Deus, qua omnis viget creatúra, sanctificet, quæsumus, hoc sacrificium nostrum, quod ad glóriam Nominis Filii tui Domini nostri Jesu Christi offerimus tibi : ut majestati tuæ placere possit ad laudem, et nobis proficere ad salutem. Per eúdem Dóminum.

Mémoire du Dimanche.

Secrète. OBLATA, Dómine, múnera sanctifica : nosque a peccatorum nostrorum máculis emúnda. Per Dóminum.

Préface de Noël, p. 6.

Comm.
t. 8. **O**

M-NES Gentes quascumque feci-sti, ve-ni-
ent, et a-do-ra-bunt coram te, Domine, et glo-
ri-fi-ca-bunt Nomen tu-um : quo-ni-am magnus es tu,
et fa-ci-ens mirabi-li-a : tu es De-us so-lus,
alle-lu-ia.

Après la Septuagésime, on omet Alléluia.

Postcomm. OMNIPOTENS, ætérne Deus, qui creásti, et redemisti nos, respice propitius vóta nostra : et sacrificium salutáris hóstiæ,

quod in honórem Nominis Filii tui Domini nostri Jesu Christi, majestati tuæ obtúlimus, plácido et benigno vultu suscipere dignéris ; ut grátia tua nobis infusa, sub glorióso Nómine Jesu, ætérnæ prædestinátionis título, gaudeámus nómína nostra scripta esse in cælis. Per eúdem Dóminum.

Mémoire du Dimanche.

Postcomm. AUGEATUR in nobis, quæsumus, Dómine, tuæ virtútis operátio : ut divinis vegetáti sacraméntis, ad eórum promissa capiéndá tuo múnere præparémur. Per Dóminum.

A la fin de la Messe, on lit l'Évangile du Dimanche.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem. C. 2.

In illo témpore : Nuptiæ factæ sunt in Cana Galilææ, et erat mater Jesu ibi. Vocátus est autem et Jesus, et discipuli ejus ad nuptias. Et deficiente vino, dicit mater Jesu ad eum : Vinum non habent. Et dicit ei Jesus : Quid mihi et tibi est, mulier? nondum venit hora mea. Dicit mater ejus ministris : Quodcúmque dixerit vobis, fácite. Erant autem ibi lapideæ hydriæ sex, pósitæ secúndum purificátionem Judæórum, capiéntes singulæ metrétas binas vel ternas. Dicit eis Jesus : Impléte hydrias aqua. Et implevérunt eas usque ad summum. Et dicit eis Jesus : Haurite nunc, et ferte architriclino. Et tulérunt. Ut autem gustávit architriclinus aquam vinum factam, et non sciébat unde esset, ministri autem sciébant qui háuserant aquam ; vocat sponsum architriclinus, et dicit ei : Omnis homo primum bonum vinum ponit, et cum inebriáti fuerint, tunc id quod detérius est ; tu autem servásti bonum vinum usque adhuc. Hoc fecit initium signórum Jesus in Cana Galilææ, et manifestávit glóriam suam, et credidérunt in eum discipuli ejus.

AUX SECONDES VÊPRES.

I^o
Ant.
t. 1. **O**

- MNIS qui invoca-ve-rit No-men Domi-ni, sal-
vus erit. *Dixit Dominus, 23. e u o u a e.* t. 7. **SANCTUM,**
et terri-bile Nomen ejus : ini-ti-um sapi-en-ti-æ, timor
III°
Ant.
Domini. *Confitebor, 24. e u o u a e.* t. 3. **Ego au-**
tem in Do-mi-no gau-de-bo, et exulta-bo in De-o

IVe Ant. t. 4. *Be-atus vir, 21. euouae.* *so-*
lis ortu usque ad occasum, lau-da-bi-le Nomen Domi-
 Ve Ant. t. 8. *ni. Lauda-te pu-eri, 25. euouae.* *SACRI-FI-CA-*
bo hosti-am lau-dis, et Nomen Domini invocabo. Credi-
di, 37. euouae.

Capitule. FRATRES, Christus humiliavit semetipsum, factus obediens usque ad mortem, mortem autem crucis : propter quod et Deus exaltavit illum, et donavit illi nomen, quod est super omne nomen, ut in Nómine Jesu omne genu flectatur.

Hymne. t. 4. *esu dulcis memo-ri-a, Dans ve-ra cordis gaudi-*
a : Sed super mel et omni-a, Ejus dulcis præsenti-a.

Nil canitur suavius,
 Nil auditur jucundius,
 Nil cogitatur dulcius,
 Quam Jesus Dei Filius.

Jesu, spes poenitentibus!
 Quam pius es petentibus!
 Quam bonus te querentibus!
 Sed quid inveniētibus?

Nec lingua valet dicere,
 Nec littera exprimere :
 Expertus potest credere,
 Quid sit Jesum diligere.

Sis, Jesu, nostrum gaudium,
 Qui es futurus præmium :
 Sit nostra in te glória,
 Per cuncta semper sæcula. Amen.

ÿ. Sit Nomen Dómini benedictum, alleluia. ð. Ex hoc nunc, et usque in sæculum, alleluia.

A Magnif. Ant. V t. 1. *o-ca-bis nomen e-jus Jesum : ipse e-nim*
*salvum fa-ci-et po-pulum su-um * a pecca-tis e-o-rum, al-*
*le-luia. * A pecca-tis e-o-rum. Magni-ficat. e u o*
u a e.

Mémoire du Dimanche.

Ant. D t. 1. *EFI-CI-ENTE vi-no, jussit Je-sus impleri hydri-as*
aqua, quæ in vi-num conversa est, alle-lu-ia.
 ÿ. Dirigatur, p. 26. Or. Omnipotens, 2e Collecte de la Messe ci-dessus, p. 130.

LE IIIe DIM. APRÈS L'ÉPIPHANIE. SEMIDOUBLE.

A LA MESSE.

Introït. A t. 7. *- DORATE De-um, omnes An-ge-li e-jus;*
au-di-vit et læ-ta-ta est Si-on : et exulta-ve-
runt fi-li-æ Ju-dæ. Ps. Do-minus regnavit, exul-tet
*terra : * læ-tentur in-sulæ mul-tæ. ÿ. Glo-ri-a Patri.*
e u o u a e.

Collecte. OMNIPOTENS sempitérne Deus, infirmitatem nostram propitiis respice : atque ad protegendum nos dexteram tuæ majestatis extende. Per Dóminum.

Les deux autres Oraisons, p. 14.

Lectio Epistolæ beati Pauli Apóstoli ad Romános. C. 12.

FRATRES, Nolite esse prudentes apud vosmetipsos : nulli malum pro malo reddentes : providentes bona non tantum coram Deo, sed etiam coram omnibus hominibus : si fieri potest, quod ex vobis est, cum omnibus hominibus pacem habentes : non vosmetipsos defendentes, charissimi, sed date locum iræ ; scriptum est enim : Mihi vindicta, ego retribuam, dicit Dóminus. Sed si esurierit inimicus tuus, ciba illum ; si sitit, potum da illi : hoc enim faciens, carbones ignis congeres super caput ejus. Noli vinci a malo, sed vince in bono malum.

Grad. T t. 6. *IME-BUNT Gen-tes no-men*

tu - um, Do - mine, et om - nes re - ges ter - ræ
glo - ri - am tu -
am. Quoni - am ædi - fi - ca - vit Dominus
Si - on, et vide - bi - tur
in majesta - te su - a.

t. 8. **A** L - LE - LU - IA. ij.
Do - minus regna - vit, e - xul - tet ter -
ra : læten -
tur in - sulæ mul - tæ.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum. C. 8.

In illo témpore : Cum descendisset Jesus de monte, secútæ sunt eum turbæ multæ; et ecce leprósus véniens, adorábat eum, dicens : Dómine, si vis, potes me mundáre. Et exténdens Jesus manum, tétigit eum, dicens : Volo, mundáre. Et conféstim mundáta est lepra ejus. Et ait illi Jesus : Vide, némini dixeris; sed vade, osténde te sacerdoti, et offer munus, quod præcépít Móyses, in testimónium illis. Cum autem inítroisset Caphárnaum, accéssit ad eum Centúrio, rogans eum, et dicens : Dómine, puer meus jacet in domo paralyticus, et male torquétur. Et ait illi Jesus : Ego véniam, et curábo eum. Et respóndens Centúrio, ait : Dómine, non sum dignus ut intres sub tectum meum : sed tantum dic verbo, et sanábitur puer meus. Nam et ego homo sum sub potestáte constitútus, habens sub me milites, et dico huic : Vade, et vadit, et álíi : Veni,

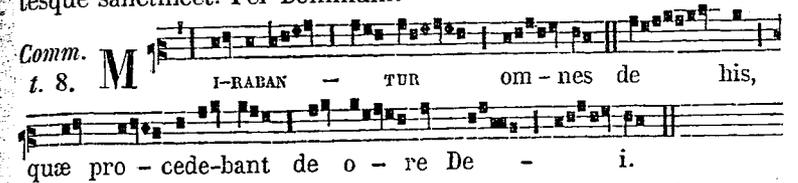
et venit; et servo meo : Fac hoc, et facit. Audiens autem Jesus, mirátus est, et sequéntibus se dixit : Amen dico vobis, non invéni tantam fidem in Israel. Dico autem vobis, quod multi ab Oriénte et Occidénte vénient, et recumbent cum Abraham, et Isaac, et Jacob in regno cœlórum : filii autem regni ejiciéntur in ténebras exterióres : ibi erit fletus, et stridor déntium. Et dixit Jesus Centurióni : Vade, et sicut credidisti, fiat tibi. Et sanátus est puer in illa hora.

Offert.
t. x. **D** E - XTERA Do - mini fe - cit vir -
(2) tu - tem, dextera Do - mini exalta - vit me : non mo -
ri - ar, sed vi - vam, et narrabo o - pera Domini.

Secrète. Hæc hóstia, Dómine, quæsumus, emúndet nostra delicta : et ad sacrificium celebrándum subditórum tibi córpora mentésque sanctificet. Per Dóminum.

Comm.
t. 8. **M** I - RABAN - tur om - nes de his,
quæ pro - cede - bant de o - re De - i.

Postcomm. Quos tantis, Dómine, largiris uti mystériis : quæsumus; ut efféctibus nos eórum veráciter aptáre dignéris. Per Dóminum.

A VÊPRES.

Comme aux Dimanches ordinaires, p. 23, excepté :

A Magnif.
Ant.
t. 1. **D** o - MI - NE, si vis, po - tes me mundare : et a -
it Je - sus : Volo : mun - dare. Magni - ficat. e u o u a e.

LE IVe DIM. APRÈS L'ÉPIPHANIE. SEMIDOUBLE.

Comme le troisième Dimanche, excepté ce qui suit :

A LA MESSE.

Collecte. DEUS, qui nos in tantis periculis constitútos, pro humana scis fragilitáte non posse subsistere : da nobis salutem men-

tis et corpore; ut ea quæ pro peccatis nostris patimur, te adjuvante, vincamus. Per Dominum.

Les deux autres Oraisons, selon le Temps, p. 14.

Lectio Epistolæ beati Pauli Apostoli ad Romanos. C. 13.

FRATRES, Nemini quidquam debeatis, nisi ut invicem diligatis: qui enim diligit proximum, legem implēvit. Nam: Non adulterabis: Non occides: Non furaberis: Non falsum testimonium dices: Non concupisces. Et si quod est aliud mandatum, in hoc verbo instauratur: Diliges proximum tuum sicut teipsum. Dilēctio proximi malum non operatur. Plenitudo ergo legis est dilēctio.

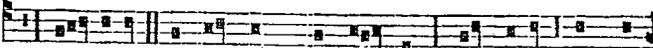
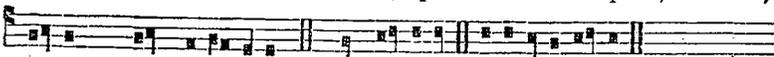
Sequētia sancti Evangelii secundum Matthæum. C. 2.

In illo tempore: Ascendente Jesu in naviculam, secuti sunt eum discipuli ejus. Et ecce motus magnus factus est in mari, ita ut navicula operiretur fluctibus; ipse vero dormiebat. Et accesserunt ad eum discipuli ejus, et suscitaverunt eum, dicentes: Domine, salva nos, perimus. Et dicit eis Jesus: Quid timidi estis, modicæ fidei? Tunc surgens, imperavit ventis et mari, et facta est tranquillitas magna. Porro homines mirati sunt, dicentes: Qualis est hic, quia venti et mare obediunt ei?

Secrète. CONCEDE, quæsumus, omnipotens Deus: ut hujus sacrificii munus oblatum, fragilitatem nostram ab omni malo purget semper, et muniat. Per Dominum.

Postcomm. MŪNERA tua nos, Deus, a delectationibus terrenis epēdiant, et cœlestibus semper instaurant alimentis. Per Dominum.

A VĒPRES.

A Magnif.
 Ant. **D** o - MINE, salva nos, pe - ri - mus: impera, et fac,
 t. 1.
 De - us, tranquilli - tatem. Magni - ficat. e u o u a e.

LE 5e DIM. APRÈS L'ÉPIPHANIE. SEMIDOUBLE.

Comme le troisième Dimanche, excepté ce qui suit:

Collecte. FAMILIAM tuam, quæsumus, Domine, continua pietate custodi: ut quæ in sola spe gratiæ cœlestis innititur, tua semper protectione muniatur. Per Dominum.

Les deux autres Oraisons, p. 14.

Lectio Epistolæ beati Pauli Apostoli ad Colossenses. C. 3.

FRATRES, Induite vos sicut electi Dei, sancti et dilecti, viscera misericordiæ, benignitatem, humilitatem, modestiam, patientiam: supportantes invicem, et donantes vobismetipsis, si quis adversus aliquem habet querelam; sicut et Dominus donavit vobis, ita et vos. Super omnia autem hæc, charitatem habete, quod est vinculum perfectionis: et pax Christi exultet in cordibus vestris, in qua et vocati estis in uno corpore: et grati estote. Verbum Christi habitet in vobis abundanter; in omni sapientia docentes, et commonentes vosmetipsos, psalmis, hymnis, et canticis spiritalibus, in gratia cantantes in cordibus vestris Deo. Omne quodcumque facitis in verbo aut in opere, omnia in nomine Domini Jesu Christi, gratias agentes Deo et Patri per Jesum Christum Dominum nostrum.

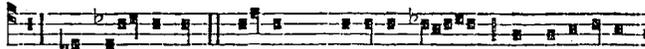
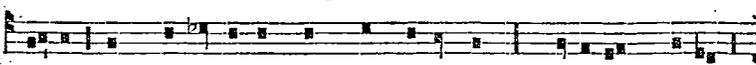
Sequētia sancti Evangelii secundum Matthæum. C. 13.

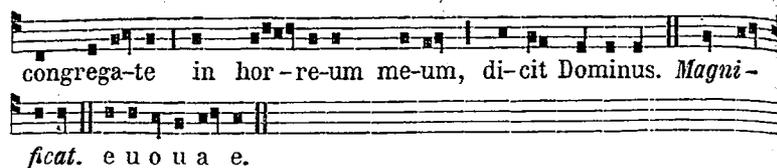
In illo tempore: Dixit Jesus turbis parabolam hanc: Simile factum est regnum cœlorum homini, qui seminavit bonum semen in agro suo. Cum autem dormirent homines, venit inimicus ejus, et superseminavit zizania in medio tritici, et abiit. Cum autem crevisset herba, et fructum fecisset, tunc apparuerunt et zizania. Accedentes autem servi patrisfamilias, dixerunt ei: Domine, nonne bonum semen seminasti in agro tuo? Unde ergo habet zizania? Et ait illis: Inimicus homo hoc fecit. Servi autem dixerunt ei: Vis, imus, et colligimus ea? Et ait: Non, ne forte colligentes zizania, eradicetis simul cum eis et triticum. Sinite utraque crescere usque ad messem, et in tempore messis dicam messoribus: Colligite primum zizania, et alligate ea in fasciculos ad comburendum, triticum autem congregate in horreum meum.

Secrète. HŪSTIAS tibi, Domine, placationis offerimus: ut et delicta nostra miseratus absolvas, et nutantia corda tu dirigas. Per Dominum.

Postcomm. QUÆSUMUS, omnipotens Deus. ut illius salutaris cæpiamus effectum, cujus per hæc mysteria pignus accepimus. Per Dominum.

A VĒPRES.

A Magnif.
 Ant. **C** OL - LI - GI - TE primum zizani - a, et alligate
 t. 1.
 e - a in fasci - cu - los ad comburendum: tri - ticum autem

LE VIe DIM. APRÈS L'ÉPIPHANIE. SEMIDOUBLE.

Comme le troisième Dimanche, excepté ce qui suit :

Collecte. PRÆSTA, quæsumus, omnipotens Deus : ut semper rationabilia meditantés, quæ tibi sunt placita, et dictis exequamur, et factis. Per Dóminum.

Les deux autres Oraisons, p. 14.

Lectio Epistolæ beati Pauli Apóstoli ad Thessalonicenses. 1, C. 1.

FRATRES, Grátias áginus Deo semper pro ómnibus vobis, memóriam vestri faciéntes in oratióibus nostris sine intermissiõe : mémores óperis fidei vestræ, et labóris, et charitátis, et sustinéntiæ spei Dómini nostri Jesu Christi, ante Deum et Patrem nostrum ; sciéntes, fratres dilécti a Deo, electiõeem vestram : quia Evangélium nostrum non fuit ad vos in sermóne tantum, sed et in virtúte, et in Spíritu sancto, et in plenitúdine multa ; sicut scitis quales fuérimus in vobis propter vos. Et vos imitatóres nostri facti estis, et Dómini, excipiéntes verbum in tribulatiõe multa, cum gáudio Spíritus sancti : ita ut facti sitis forma ómnibus credéntibus in Macedónia, et in Acháia. A vobis enim diffamátus est sermo Dómini, non solum in Macedónia, et in Acháia ; sed in omni loco fides vestra, quæ est ad Deum, profécta est, ita ut non siq nobis necesse quidquam loqui. Ipsi enim de vobis annúntiant qualem intróitum habuérimus ad vos ; et quómo do convérsi estis ad Deum a simulácris, servíre Deo vivo et vero, et expectáre Filium ejus de cœlis (quem suscitávit ex mórtuis) Jesum, qui eripuit nos ab ira ventúra.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum. C. 13.

In illo témpore : Dixit Jesus turbis parabolam hanc : Simile est Regnum cœlorum grano sinápis, quod accípiens homo seminávit in agro suo. Quod mínimum quidem est ómnibus semínibus : cum autem créverit, majus est ómnibus oléribus, et fit arbor, ita ut vólucres cœli véniant, et hábitent in ramis ejus. Aliam parabolam locútus est eis : Simile est regnum cœlorum ferméto, quod accéptum múlier abscondit in farináe satis tribus, donec fermentátum est totum. Hæc ómnia locútus est Jesus in parábolis ad turbas, et

sine parábolis non loquebátur eis, ut implerétur quod dictum erat per Prophétam dicéntem : Apériam in parábolis os meum, eru-ctábo abscondita a constitutiõe mundi.

Secrète. Hæc nos oblátio, Deus, mundet, quæsumus, et rénovet, gubérnet, et protégat. Per Dóminum.

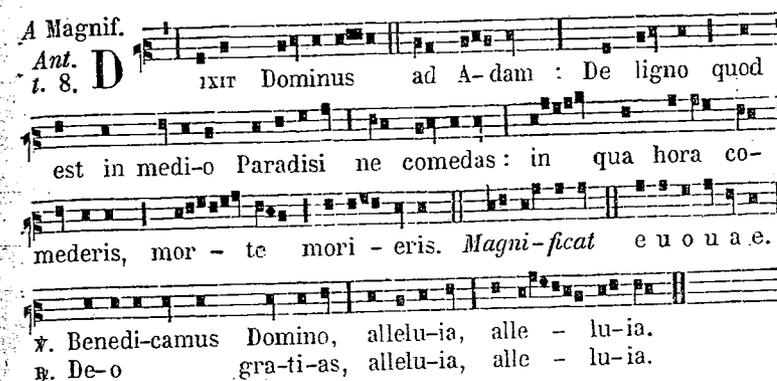
Postcomm. CÆLÉSTIBUS, Dómine, pasti deliciis : quæsumus ; ut semper éadem, per quæ veráciter vivimus, appetámus. Per Dóminum.

A VÊPRES.

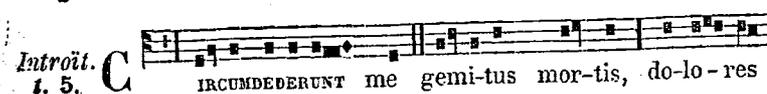

LE SAMEDI AVANT LE DIMANCHE DE LA SEPTUAGÈSIME.

Capit. Fratres, Nescitis, ci-après, p. 145. Hymne Jam sol, de la Fête de la sainte Trinité, p. 587. x. Vespertina, p. 129.

DIM. DE 2e CL. LE DIM. DE LA SEPTUAGÈSIME. SEMID.

A LA MESSE.

infernī circum-de - de - runt me : et in tri - bu - la - ti - o - ne me - a invo - ca - vi Dominum, et exaudi - vit de templo sancto su - o vo - cem me - am.

Ps. Di-ligam te, Domine, fortitudo me-a : * Dominus firmamen- tum me-um, et refugi-um me-um, et liberator me-us.

✠ Glori-a Patri. e u o u a e.

Collecte. PRECES pópuli tui, quæsumus, Dómine, cleméner exáudi : ut qui juste pro peccáti nostris affligimur, pro tui nóminis glória misericórditer liberémur. Per Dóminum.

Les deux autres Oraisons, p. 14.

Léctio Epistolæ beáti Pauli Apóstoli ad Corinthios. 1. C. 9 et 10.

FRATRES, Nescitis quod ii qui in stádio currunt, omnes quidem currunt, sed unus accipit bráviū? Sic currete, ut comprehendátis. Omnis autem, qui in agóne conténdit, ab ómnibus se abstinet : et illi quidem ut corruptibilem coronam accipiant, nos autem incorruptam. Ego igitur sic curro, non quasi in incértum; sic pugno, non quasi áerem vérberans : sed castigo corpus meum, et in servitútem rédigo; ne forte, cum áliis prædicáverim, ipse réprobus efficiar. Nolo enim vos ignoráre, fratres, quóniam patres nostri omnes sub nube fuérunt, et omnes mare transiérunt, et omnes in Móyse baptizáti sunt, in nubé et in mari : et omnes eámdem escam spiritalém manducáverunt, et omnes eúmdem potum spiritalém bibérunt (bibébant autem de spiritali, consequénte eos, petra; petra autem erat Christus) : sed non in plúribus eórum beneplácitum est Deo.

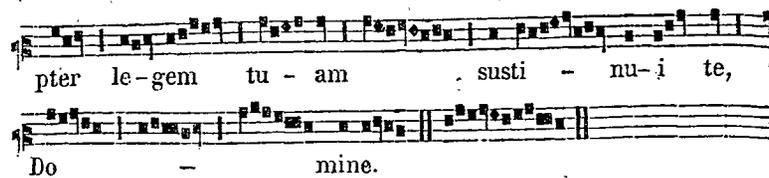
Grad.
t. 3.
(mixt.) **A**

D - JU - TOR in op - portu - ni - ta - tibus, in tri - bu - lati - o - ne : spe - rent in

te, qui nove - runt te : quo - ni - am non de - re - linquis quæ - rentes te, Do - mine. ✠ Quo - ni - am non in fi - nem obli - vi - o - e - rit pau - peris : pati - enti - a pau - perum non peri - bit in æ - ter - num : exurge, Do - mine, non præ - va - le - at ho - mo.

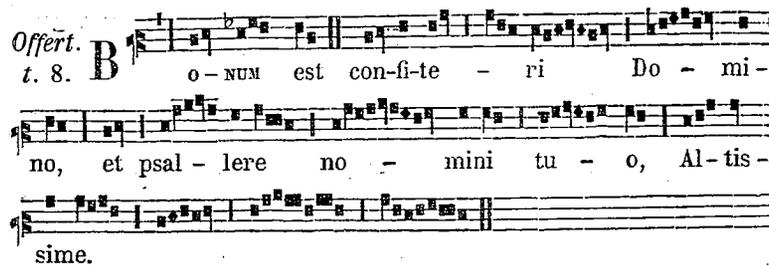
Trait.
t. 8. **D**

e profun - dis clama - vi ad te, Do - mi - ne : Do - mine, exau - di vo - cem me - am. ✠ Fi - ant au - res tu - æ in - ten - den - tes in o - ra - ti - o - nem ser - vi tu - i. ✠ Si i - ni - qui - tates ob - serva - veris, Do - mine, Do - mi - ne, quis su - stine - bit? ✠ Qui - a apud te pro - pi - ti - a - ti - o est, et pro -

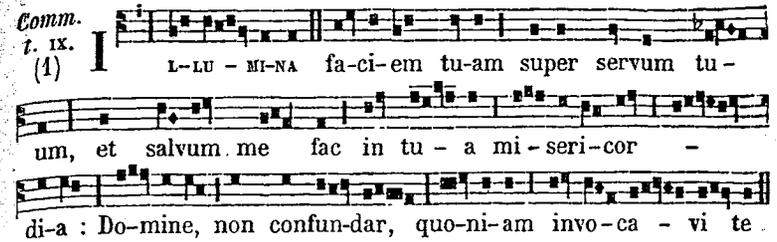

Sequētia sancti Evangelii secūndum Matthæum. C. 20.

In illo tēpore : Dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc : Si-mile est regnum cœlorum hōmini patrifamilias, qui exiit primo mane conducere operarios in vineam suam. Conventiōne autem facta cum operariis ex denario diurno, misit eos in vineam suam. Et egressus circa horam tertiam, vidit alios stantes in foro otiosos, et dixit illis : Ite et vos in vineam meam, et quod justum fuerit dabo vobis. Illi autem abiērunt. Iterum autem exiit circa sextam et nonam horam; et fecit similiter. Circa undecimam vero exiit, et invenit alios stantes, et dicit illis : Quid hic statis tota die otiosi? Dicunt ei : Quia nemo nos conduxit. Dixit illis : Itē et vos in vineam meam. Cum sero autem factum esset, dicit dōminus vineæ procuratori suo : Voca operarios, et redde illis mercēdem, incipiens a novissimis usque ad primos. Cum venissent ergo qui circa undecimam horam venerant, accepērunt singulos denarios. Venientes autem et primi, arbitrāti sunt quod plus essent accepturi : accepērunt autem et ipsi singulos denarios. Et accipientes murmurābant adversus patremfamilias, dicentes : Hi novissimi una hora fecērunt, et pares illos nobis fecisti, qui portāvimus pondus diei et æstus. At ille respōdens uni eōrum, dixit : Amice, non facio tibi injūriam : nonne ex denario convenisti mecum? Tolle quod tuum est, et vade : volo autem et huic novissimo dare sicut et tibi. Aut non licet mihi quod volo facere? an oculus tuus nequam est, quia ego bonus sum? Sic erunt novissimi primi, et primi novissimi. Multi enim sunt vocāti, pauci vero electi.

Secrète. MUNÉRIBUS nostris, quæsumus, Dōmine, precibusque susceptis : et cœlestibus nos munda mysteriis, et clementer exaudi. Per Dōminum.

Postcomm. FIDÉLES tui, Deus, per tua dona firmēntur : ut eadem et percipiēdo requirant, et quærēdo sine fine percipiant. Per Dōminum.

A VĒPRES.

Comme les Dimanches ordinaires, p. 25, excepté :

Capitule. FRATRES, Nescitis quod ii, qui in stadio currunt, omnes quidem currunt, sed unus accipit brāvium? Sic cūrrite ut comprehendātis.

LE SAMEDI AVANT LE DIMANCHE DE LA SEXAGÈSIME.

Capit. Fratres, Libēnter, ci - après, p. 149. Hymne Jam sol, de la Fête de la sainte Trinité, p. 387. ✕. Vespertina, p. 129.

OFFICES NOTÉS.

DIM. DE 2° CL. LE DIMANCHE DE LA SEXAGÉSIME. SEMID.

A LA MESSE.

Introit. **E** - xur - ge, qua-re obdormis, Domine? exur -
 ge, et ne repel-las in fi-nem : qua-re fa-ci-em tu-am
 aver-tis, obli-vi-sceris tribula-ti-o-nem no-stram? Adhæ -
 sit in ter-ra venter no-ster : exurge, Domine, adjuva nos,
 et li-bera nos. *Ps.* De-us, auribus nostris audi-vimus :
 * Patres nostri annunti-a-verunt no-bis. ✕. Glori-a Patri.
 e u o u a e.

Collecte. Deus, qui cónspicis, quia ex nulla nostra accióne confidimus : concède propitius ; ut contra advèrsa ómnia, Doctóris Géntium protectióne, muniámur. Per Dóminum.

Les deux autres Oraisons, p. 14.

Lectio Epistolæ beáti Pauli Apóstoli ad Corinthios. 2. C. 11 et 12.

FRATRES, Libènter suffértis insipientes, cum sitis ipsi sapientes. Sustinétis enim, si quis vos in servitútem rédigit, si quis accipit, si quis extóllitur, si quis in facièm vos cædit. Secundum ignobilitátem dico, quasi nos infirmi fuérimus in hac parte. In quo quis audet (in insipientia dico), áudeo et ego. Hebræi sunt? et ego. Israelitæ sunt? et ego. Semen Abrahæ sunt? et ego. Ministri Christi sunt? (ut minus sapiens dico) plus ego : in labóribus plúrimis, in carcéribus abundántius, in plagis supra modum, in mórtibus fréquenter. A Judæis quinquies quadragénas, una minus, accépi. Ter virgis cæsus sum, semel lapidátus sum, ter naufrágium feci, nocte et die in profúndo maris fui : in itinéribus sæpe, periculis flúminum, periculis latrónum, periculis ex génere, periculis ex Géntibus, periculis in civitáte, periculis in solitúdine, periculis in mari, periculis in faisis frátribus : in labóre et ærumna, in vigiliis

multis, in fame et siti, in jejúniis multis, in frigore et nudité : præter illa, quæ extrinsecus sunt, instántia mea quotidiana, sollicitúdo ómnium Ecclesiárum. Quis infirmátur, et ego non infirmor? Quis scandalizátur, et ego non uror? Si gloriári opórtet, quæ infirmitátis meæ sunt, gloriábor. Deus et Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui est benedictus in sæcula, scit quod non méntior. Damásci præpósitus gentis Arétæ regis, custodiébat civitátem Damascenórum, ut me comprehénderet ; et per fenéstram in sporta dimissus sum per murum, et sic effúgi manus ejus. Si gloriári opórtet (non expedit quidem), véniam autem ad visiões et revelatiões Dómini. Scio hóminem in Christo ante annos quatuórdecim (sive in corpore nescio, sive extra corpus nescio, Deus scit), raptum hujúsmodi usque ad tértium cælum. Et scio hujúsmodi hóminem (sive in corpore, sive extra corpus, nescio, Deus scit), quóniam raptus est in Paradisum : et audivit arcána verba, quæ non licet hómini loqui. Pro hujúsmodi gloriábor : pro me autem nihil gloriábor, nisi in infirmitátibus meis. Nam, et si volúero gloriári, non ero insipiens : veritátem enim dicam ; parco autem, ne quis me existimet supra id quod videt in me, aut aliquid audit ex me. Et ne magnitúdo revelatiónum extóllat me, datus est mihi stimulus carnis meæ, ángelus sátanæ, qui me colaphizet. Propter quod ter Dóminum rogávi ut discéderet a me : et dixit mihi : Súfficit tibi grátia mea : nam virtus in infirmitáte perficitur. Libènter igitur gloriábor in infirmitátibus meis, ut inhábitet in me virtus Christi.

Grad. **S** CI - ANT Gen-tes, quo - ni - am
 no - men ti - bi De - us : tu so - lus
 Al - tis-simus super om - nem
 ter - ram. ✕. De-us me - us,
 po-ne illos ut ro - tam,
 et sicut sti - pu-lam an-te
 fa - ci-em ven - ti.

Trait. **C**
t. 8. OMNOVI - STI,
Do - mine, ter - ram, et con - turbasti e -
am. ✠. Sa -
na contri - ti - o - nes e - jus, qui -
a mo - ta est. * ✠. Ut fu - gi - ant
a fa - ci - e ar - cus :
ut li - be - ren - tur e - le -
cti tu - i.

Sequência sancti Evangelii secundum Lucam. C. 8.

In illo tempore : Cum turba plurima convenirent, et de civitatibus properarent ad Jesum, dixit per similitudinem : Exiit qui seminaret seminare semen suum ; et dum seminaret, aliud cecidit secus viam, et conculcatum est, et volucres caeli comederunt illud. Et aliud cecidit supra petram, et natum aruit, quia non habebat humorem. Et aliud cecidit inter spinas, et simul exortae spinae suffocaverunt illud. Et aliud cecidit in terram bonam, et ortum fecit fructum centuplum. Haec dicens, clamabat : Qui habet aures audiendi, audiat. Interrogabant autem eum discipuli ejus, quae esset haec parabola. Quibus ipse dixit : Vobis datum est nosse mysterium regni Dei, caeteris autem in parabolis : ut videntes non videant, et audientes non intelligant. Est autem haec parabola : Semen est verbum Dei. Qui autem secus viam, hi sunt qui audiunt ; deinde venit diabolus, et tollit verbum de corde eorum, ne credentes salvi fiant. Nam qui supra petram : qui cum audierint, cum gaudio suscipiunt verbum ; et hi radices non habent ; qui ad tempus credunt, et in tempore tentationis recedunt. Quod autem in

spinas cecidit, hi sunt qui audierunt, et a sollicitudinibus, et divitiis, et voluptatibus vitae, euntes, suffocantur, et non referunt fructum. Quod autem in bonam terram, hi sunt qui in corde bono et optimo audientes, verbum retinent, et fructum afferunt in patientia.

Offert. **P**
t. 4. ER - FI - GE gressus me - os in se - mi - tis
tu - is, ut non mo - ve - antur vesti - gi - a me - a :
incli - na au - rem tu - am, et exau - di verba me - a :
mi - ri - fica mi - seri - cordi - as tu - as, qui sal - vos
fa - cis spe - rantes in te, Do - mine.

Secrete. OBLATUM tibi, Domine, sacrificium, vivificet nos semper, et muniat. Per Dominum.

Comm. **I**
t. 8. N - TRO - I - BO ad alta - re De - i,
ad De - um qui læ - ti - ficat ju - ven - tu - tem
me - am.

Postcomm. SUPPLICES te rogamus, omnipotens Deus : ut quos tuis reficis sacramentis, tibi etiam placitis moribus dignanter deservire concedas. Per Dominum.

A VĒPRES.

Comme les Dimanches ordinaires, p. 23, excepté :

Capitule. FRATRES, Libenter suffertis insipientes, cum sitis ipsi sapientes. Sustinetis enim si quis vos in servitutem redigit, si quis devorat, si quis accipit, si quis extollitur, si quis in faciem vos cedit.

A Magnif.
Ant. **V**
t. 6. O - BIS datum est nosse mysteri - um regni De -

i, cæ-te-ris autem in pa-ra-bo-lis, dixit Je-sus disci-
pu-lis su-is. Magni-ficat. e u o u a e.

LE SAMEDI AVANT LE DIMANCHE DE LA QUINQUAGÈSIME.

Capit. Fratres, Si linguis, *ci-après*, p. 153. — Hymne Jam sol, de la Fête de la sainte Trinité, p. 387. ✕. Vespertina, p. 129.

A Magnif.
Ant.
t. 6. **P**

A - TER fide-i nostræ A - braham summus,
ob - tu-lit ho-lo-caustum super al-tare pro fi - li-o.
Magni-ficat. e u o u a e.

DIM. DE 2° CL. LE DIM. DE LA QUINQUAGÈSIME. SENID.

A LA MESSE.

Introit.
t. 6. **E**

s-ro mihi in De - um pro - te - cto - rem,
et in lo-cum re - fu - gi - i, ut saluum me fa - ci - as : quoni -
am firmamentum me - um, et re - fu - gi - um me - um es tu :
et propter nomen tu - um dux mihi e - ris, et enu - tri -
es me. Ps. In te, Domine, speravi, non confundar in æter -
num : * in justi - ti - a tu - a libera me, et e - ripe me.
✕. Glo - ri - a Patri. e u o u a e.

Collecte. PRECES nostras, quæsumus, Dómine, cleménter exáudi. atque a peccatórum vinculis absolútos, ab omni nos adversitaté custódi. Per Dóminum.

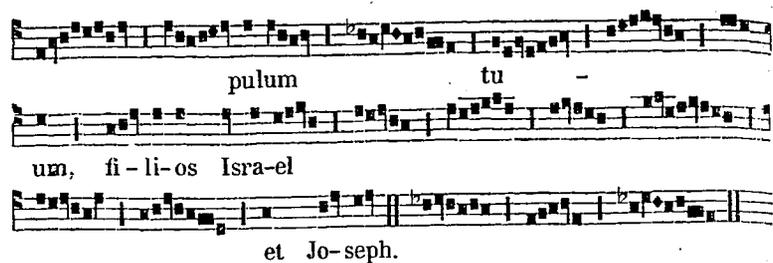
Les deux autres Oraisons, p. 14.

Léctio Epistolæ beáti Pauli Apóstoli ad Corinthios. 1. C. 13.

FRATRES, Si linguis hóminum loquar, et angelórum, charitátem autem non hábeam, factus sum velut æs sonans, aut cymbalum tinniens. Et si habüero prophétiam, et nóverim mystéria ómnia et omnem sciéntiam; et si habüero omnem fidem, ita ut montes transférám, charitátem autem non habüero, nihil sum. Et si distribüero in cibos páuperum omnes facultátes meas, et si tradidero corpus meum, ita ut árdeam, charitátem autem non habüero, nihil mihi prodest. Cháritas pátiens est, benigna est. Cháritas non æmulátur, non agit pérperam, non inflátur, non est ambitiósá, non quærit quæ sua sunt, non irritátur, non cógitat malum, non gaudet super iniquitaté, congáudet autem veritatí; ómnia suffert, ómnia credit, ómnia sperat, ómnia sústinet. Cháritas nunquam éxcidit : sive prophétix evacuabúntur, sive linguæ cessábunt, sive sciéntia destruétur. Ex parte enim cognóscimus, et ex parte prophetámus; cum autem vénerit quod perféctum est, evacuábitur quod ex parte est. Cum essem párvulus, loquébar ut párvulus, sapiébam ut párvulus, cogitábam ut párvulus; quando autem factus sum vir, evacuávi quæ erant párvuli. Vidémus nunc per spéculum in ænigmaté; tunc autem fácie ad fáciem. Nunc cognóscó ex parte; tunc autem cognóscam sicut et cógnitus sum. Nunc autem manent fides, spes, cháritas; tria hæc : major autem horum est cháritas.

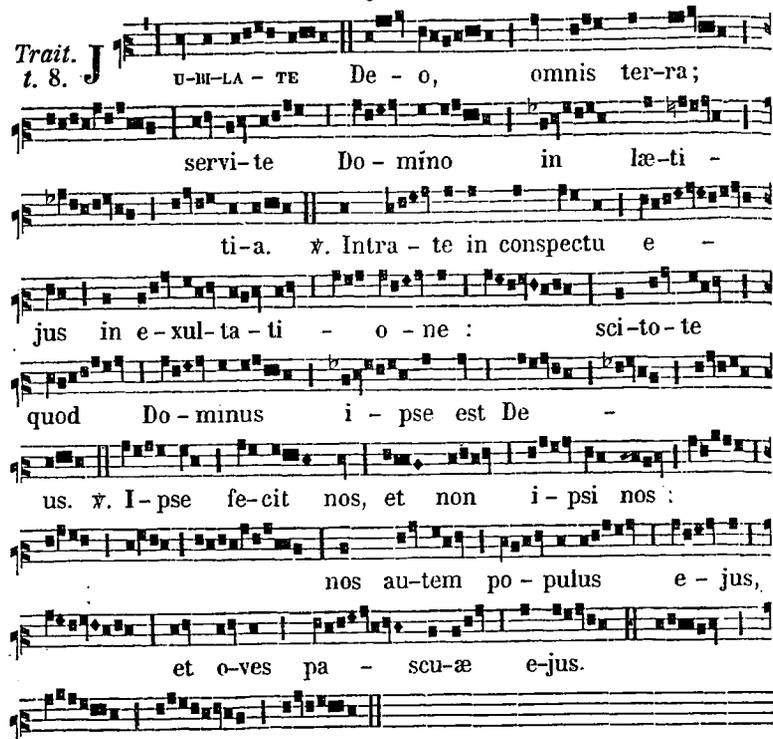
Grad.
t. 5. **T**
(mixt.)

u es, De - us, qui fa -
cis mi - rabi - li - a so - lus : no - tam
feci - sti in Gen - tibus vir - tu - tem
tu - am. ✕. Libe -
ra - sti in bra - chi - o tu - o po -

Trait.

t. 8. J

Sequētia sancti Evāgēlii secūndum Lucam. C. 18.

In illo tēpore : Assūpsit Jesus duōdecim, et ait illis : Ecce Ascēdimus Jerosōlymam, et consummabūntur ōmnia quæ scripta sunt per Prophētas de Filio hōminis. Tradētur enim Gētibus, et illudētur, et flagellābitur, et conspuētur; et postquam flagellāverint, occident eum, et tērtia die resūrgēt. Et ipsi nihil horum intellexērunt, et erat verbum istud absconditum ab eis, et non intelligēbant quæ dicebāntur. Factum est autem, cum appropinquāret Jéricho, cæcus quidam sedēbat secus viam, mendicans. Et cum audiret turbam prætereūntem, interrogābat quid hoc esset. Dixērunt autem ei, quod Jesus Nazarenus transiret. Et clamāvit, di-

cens : Jesu Fili David, miserere mei. Et qui præibant, increpabant eum ut taceret. Ipse vero multo magis clamabat : Fili David, miserere mei. Stans autem Jesus, jussit illum adduci ad se. Et cum appropinquasset, interrogavit illum, dicens : Quid tibi vis faciam ? At ille dixit : Domine, ut videam. Et Jesus dixit illi : Respice, fides tua te salvum fecit. Et confestim vidit, et sequebatur illum magnificans Deum. Et omnis plebs ut vidit, dedit laudem Deo.

Offert.

t. 3. B

Secrète. Hæc hōstia, Dōmine, quæsumus, emundet nostra delicta : et ad sacrificium celebrandum, subditorum tibi cōrpora mentesque sanctificet. Per Dōminum.

Comm.

t. 1. M

Postcomm. QUÆSUMUS, omnipotens Deus : ut qui cœlestia alimēta percēpimus, per hæc contra ōmnia advērsa muniāmur. Per Dōminum.

A VĒPRES.

Comme les Dimanches ordinaires, p. 23, excepté :

Capitule. FRATRES, Si linguis hōminum loquar, et angelōrum, charitatem autem non habeam, factus sum velut æs sonans, aut cymbalum tinniens.

A Magnif.

Ant.

t. 1. S

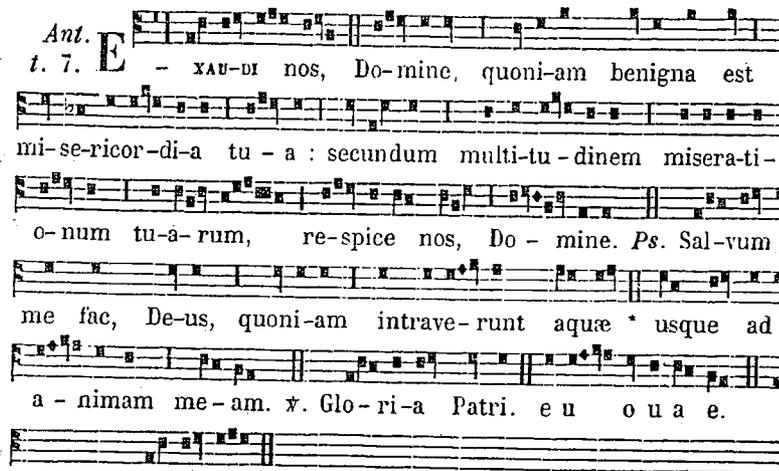

ut vi-de-am. Et Je-sus a-it illi : Respi-ce, fides tu-a te sal-
vum fecit. Et confe-stim vidit, et sequeba-tur illum magni-
ficans De-um. Magni-ficat. e u o u a e.

LE MERCREDI DES CENDRES.

Avant la Messe, le Célébrant bénit les cendres; le Chœur chante d'abord l'Ant. suivante :

Ant. t. 7. **E** - xau-di nos, Do-mine, quoni-am benigna est
mi-se-ricor-di-a tu - a : secundum multi-tu-dinem misera-ti-
o-num tu-á-rum, re-spice nos, Do - mine. Ps. Sal-vum
me fac, De-us, quoni-am intrave-runt aquæ * usque ad
a - nimam me-am. ✕. Glo-ri-a Patri. e u o u a e.

On répète Exau-di.

ÿ. Dóminus vobiscum. R̄. Et cum spiritu tuo.

Orémus. OMNÍPOTENS sempitérne Deus, parce pœniténtibus, propitiare supplicántibus : et mittere dignéris sanctum Angelum tuum de cœlis, qui benedicat, et sanctificet hos cineres, ut sint remédium salubre ómnibus nomen sanctum tuum humiliter implorántibus, ac semetípsos pro consciéntia delictórum suórum accusántibus, ante conspéctum divinæ cleméntiæ tuæ facinora sua deplorántibus, vel sereníssimam pietátem tuam suppliciter obnixéque flagitántibus, et præsta per invocatiónem sanctíssimi nóminis tui; ut quicumque per eos aspérsi fúerint, pro redemptiône peccatórum suórum, córporis sanitátem, et ánimæ tutelam percipiant. Per Christum Dóminum nostrum. R̄. Amen.

Orémus. DEUS, qui non mortem, sed pœniténtiam desideras peccatórum, fragilitátem condiónis humanæ benigníssime respice, et hos cineres, quos causa proferendæ humilitátis, atque promerendæ véniæ, capitibus nostris impóni decérnimus, benedicere pro tua pietáte dignare : ut, qui nos cinerem esse, et ob pravitátis nostræ deméritum in púlverem reversúros cognóscimus; peccatórum ómnium véniam, et præmia pœniténtibus repromissa, misericórditer cónsequi mereámur. Per Christum Dóminum nostrum. R̄. Amen.

Orémus. DEUS, qui humiliatióne flécteris, et satisfactiône placáris, aurem tuæ pietátis inclina précibus nostris; et capitibus servórum tuórum, horum cinerum aspersione contactis, effúnde propitiis grátiam tuæ benedictióis : ut eos et spiritu compunctióis répleas, et quæ juste postuláverint, effícaciter tribuas; et concéssa perpétuo stabilita, et intácta manére decernas. Per Christum Dóminum nostrum. R̄. Amen.

Orémus. OMNÍPOTENS sempitérne Deus, qui Ninivitis in cinere et cilicio pœniténtibus, indulgéntiæ tuæ remédia præstitisti : concéde propitiis; ut sic eos imitémur hábitu, quatenus véniæ prosequámur obténtu. Per Dóminum nostrum, etc.

Pendant la distribution des cendres, le Chœur chante :

Ant. t. 1. **I** MUTE - MUR ha - bi-tu, in ci - nere et
ci - li - ci-o : je-ju - nemus, et plo - re-mus ante
Do - minum : qui - a mul-tum mi-se - ricors
est dimit-tere pecca-ta no - stra De - us
no - ster.

Autre Ant. t. 4. **I** N-TER vesti - bu-lum et al - ta - re plo -
ra - bunt sacerdo - tes mi - nistri Domini, et di -
cent : Parce, Do-mine, parce po-pu-lo tu - o : et ne

clau - das o-ra canenti-um te, Do - mine.

R.
t. 2. **E** - MENDE - MUS in me - li-us quæ ignoran -
ter pec - ca - vimus : ne su-bi-to præ-occupa-ti di-e
mor-tis, quæra-mus spa-ti-um pœ-ni-tenti-æ, et invenire
non possi - mus. * Attende, Do-mine, et mi-sere -
re : qui - a pecca - vimus ti - bi. * Ad -
juva nos, De-us, sa-lu-ta-ris no - ster, et propter hono -
rem nominis tu-i, Domine, li - bera nos. * Attende.
* Glo - ri-a Patri, et Fi-li-o, et Spi-ri - tu-i
san-cto. * Attende.

L'imposition des cendres terminée, le Célébrant chante :

Ÿ. Dominus vobiscum. R̄. Et cum spiritu tuo.

Orémus. CONCEDE nobis, Domine, præsidia militiæ Christianæ sanctis inchoare jejuniis : ut contra spirituales nequitiæ pugnatûri, continentiæ muniâmur auxiliis. Per Christum Dominum nostrum. R̄. Amen.

A LA MESSE.

Introit.
t. 1. **M** I-SE - RERIS omni-um, Do-mine, et ni - hil
odi-sti e-o - rum quæ fe - ci-sti : dissimu-lans pecca -
ta ho - minum propter pœ-ni - ten - ti-am, et

par - cens il - lis : qui - a tu es Do - minus
De - us no - ster. Ps. Mise-rere me-i, De-us,
mi-sere-re me - i : quo-ni-am in te confidit a - nima me -
a. * Glori-a Patri. e u o u a e.

Collecte. PRÆSTA, Domine, fidelibus tuis : ut jejuniórum veneranda solémnia, et congrua pietate suscipiant, et secúra devotióne percúrrant. Per Dóminum.

Les deux autres Oraisons indiquées pour le Carême, p. 14.

Lectio Joélis Prophétæ. C. 2.

HÆC dicit Dóminus : Convertimini ad me in toto corde vestro, in jejúnio, et in fletu, et in planctu. Et scindite corda vestra, et non vestiménta vestra ; et convertimini ad Dóminum Deum vestrum : quia benignus et miséricors est, pátiens, et multæ misericórdiæ, et præstabilis super malitia. Quis scit si convertátur, et ignóscat, et relinquat post se benedictiónem, sacrificiúm, et libámen Dómino Deo vestro ? Cántite tuba in Sion, sanctificáte jejúnum, vocáte cœtum, congregáte pópulum, sanctificáte Ecclesiám, coadunáte senes, congregáte párvulos et sugéntes úbera. Egrediátur sponsus de cubili suo, et sponsa de thálamo suo. Inter vestibulum et altáre plorábunt sacerdótes ministri Dómini, et dicent : Parce Domine, parce pópulo tuo, et ne des hæreditátem tuam in oppróbrium, ut dominéntur eis nátiónes. Quare dicunt in pópulis : Ubi est Deus eórum ? Zelátus est Dóminus terram suam, et pepércit pópulo suo. Et respóndit Dóminus, et dixit pópulo suo : Ecce ego mitam vobis fruméntum, et vinum, et óleum, et replebimini eis ; et non dabo vos ultra oppróbrium in Géntibus : dicit Dóminus omnipotens.

Grad.
t. 1. **M** I-SE - RERE me - i, De-us,
mi-se - re - re me -
quo - ni - am in te con - fi - dit

a - nima me - a.

✠ Mi-sit de cœ-

lo, et li-be-ra - vit me : dedit in oppro -

bri - um con-cul-can -

tes me.

Tratt.
t. 2. **D**

OMI-NE, non secundum

pec-ca-ta nostra quæ fe-cimus nos; neque

secundum iniqui-ta-tes no - stras re-tri - bu-as no -

bis. ✠ Domine, ne memi -

ne-ris iniqui-tatum nostra-rum antiqua-rum; ci -

to anti-cipent nos mi-se-ricordi-æ tu - æ, qui-a

pau - peres facti sumus ni-mis. ✠ Ad-ju-

va nos, De-us, salu-taris no - ster : et propter glo-ri-

am nominis tu-i, Domine, li-bera nos : et pro-

pi-ti-us esto pec-ca-tis no - stris, pro - pter

no-men tu um.

Sequētia sancti Evāgēlii secūndum Matthæum. C. 6.

In illo tēpore : Dixit Jesus discipulis suis : Cum jejunātis, nolite fieri sicut hypocritæ, tristes. Extērinant enim faciēs suas, ut appāreant hominibus jejunāntes. Amen dico vobis, quia recepērunt mercēdem suam. Tu autem cum jejūnas, unge caput tuum et faciē tuam lava; ne videāris hominibus jejūnans, sed Patri tuo, qui est in abscondito : et Pater tuus, qui videt in abscondito, reddet tibi. Nolite thesaurizāre vobis thesāuros in terra, ubi ærugo, et tinea demolitur, et ubi fures effodiunt, et furantur. Thesaurizate autem vobis thesāuros in cœlo : ubi neque ærugo, neque tinea demolitur, et ubi fures non effodiunt, nec furantur. Ubi enim est thesāurus tuus, ibi est et cor tuum.

Offert.
t. x. **E**

(2) - XALTA - BO te, Domine. quo - ni-am

su - scepi - sti me, nec de-le-cta - sti inimi-cos

me - os su - per me : Do - mine,

clama-vi ad te, et sa-na - sti me.

Secrète FAC NOS, quæsumus, Dōmine, his munēribus offerēdis conveniēter aptāri : quibus ipsius venerābilis sacramēti celebrāmus exōrdium. Per Dōminum.

Præface du Carême. p. 6.

Comm.
t. 3. **Q**

ui me-di-ta-bi-tur in lege Do - mini di-e

ac no - cte, dabit fru-ctum su - um in tem-

pore su - o.

Postcomm. PERCĒPTA nobis, Dōmine, præbeant sacramēta subsidium : ut tibi grata sint nostra jejūnia, et nobis proficiant ad medēlam. Per Dōminum.

Oraison sur le peuple.

Orémus. Humiliāte cāpita vestra Deo.

Inclinantes se, Dōmine, majestāti tuæ, propitiātus intēnde : ut qui divīno munere sunt refēcti, cœlestibus semper nutriantur auxiliis. Per Dōminum.

A VÊPRES.

A Magnif.

Ant. *t. 4.* **T** HESAU RIZATE VO-BIS thesau-ros in cœlo, ubi nec æru-go, nec tine-a demo-li-tur. e u o u a e.

✠. Dirigátur, p. 26. — Oraison Inclinantes, ci-dessus, p. 159.

MÉMOIRE DE LA FÉRIE, LE JEUDI APRÈS LES CENDRES.

Ant. de Magnif. *t. 1.*

D O-MINE, non sum dignus ut intres sub tectum me-um : sed tantum dic verbo, et sanabitur pu-er me-us.

Orémus. PARCE, Dómine, parce pópulo tuo : ut dignis flagella-tiónibus castigátus, in tua miseratióne respiret. Per Dóminum.

MÉMOIRE DE LA FÉRIE, LE VENDREDI APRÈS LES CENDRES.

Ant. de Magnif. *t. 1.*

T U autem cum ora-veris, intra in cubi-culum tu-um : et clauso o-sti-o, ora Patrem tu-um.

Orémus. TUÈRE, Dómine, pópulum tuum, et ab ómnibus peccá-tis cleménter emúnda : quia nulla ei nocébit advérsitas, si nulla ei dominétur iniquitas. Per Dóminum.

LE SAMEDI AVANT LE 1er DIMANCHE DE CARÊME.

Capitule Fratres, Hortámur, Hymne Audi et ✠. Angelis, p. 165.

A Magnif.

Ant. *t. 7.* **T** UNC invoca - bis, et Dominus exau - di-et; cla-ma - bis, et di-cet : Ecce adsum. e u o u a e.

DIM. DE 1re CL. LE 1er DIMANCHE DE CARÊME. SEMID.

Introït

t. 8. **I** N-VOCA - BIT me. et e - go exau-di-am

e - um : e-ri-pi-am e - um, et glori - fica -
bo e - um : longitudine di-e - rum ad-imple - bo
e - um. Ps. Qui habi-tat in adju-to-ri-o Altissimi :
* in pro-lecti-one De-i cœli commorabitur. ✠. Glori-a Pa -
tri. e u o u a e.

Collecte. DEUS, qui Ecclesiám tuam ánnua quadragesimáli obser-vatióne purificas : præsta familiæ tuæ ; ut quod a te obtinére absti-néndo nititur, hoc bonis opéribus exequátur. Per Dóminum.

Les deux autres Oraisons, p. 14.

Léctio Epistolæ beáti Pauli Apóstoli ad Corinthios. II, C. 6.

FRATRES, Exhortámur vos, ne in vácuum grátiam Dei recipiátis. Ait enim : Tém-pore accépto exaudivi te, et in die salútis adjúvi te. Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies salútis. Némini dantes ullam offensió-nem, ut non vituperétur ministéri-um nostrum ; sed in ómnibus exhibeámus nosmetipsos sicut Dei ministros, in multa paciéntia, in tribulatió-nibus, in necessitatibus, in angústiis, in plagis, in carcéribus, in sediti-ónibus, in labóribus, in vigiliis, in jejúniis, in castitate, in sciéntia, in longanimitate, in suavitate, in Spiritu sancto, in charitate non ficta, in verbo veritátis, in virtúte Dei, per arma justitiæ a dextris, et a sinistris : per glóriam, et ignobilitátem ; per infámiam, et bonam famam : ut seductóres, et veraces ; sicut qui ignóti, et cónniti : quasi moriéntes, et ecce vivimus : ut castigati, et non mortificati : quasi tristes, semper autem gaudéntes : sicut egéntes, multos autem locuple-tántes : tanquam nihil habéntes, et ómnia possidéntes.

Grad.

t. x. **A** N - GELIS SU - is De-us manda - vit
(2) de te, ut custodi-ant te
in omnibus vi-is tu - is.

✠. In ma-nibus porta
bunt te, ne un - quam of-fen -
das ad la-pidem pedem tu - um.

*Trail.**t. 2.*

✠. Quoni-am i - pse li-
be-ra - vit me de laque-o ve-nan-ti-um,
et a verbo a - spero. ✠. Sca - pu-lis su - is
obumbra-bit ti - bi, et sub pennis e -
jus spe-ra-bis. ✠. Scuto circum - dabit te
ve - ri-tas e - jus, non time - bis a timore
noctur-no. ✠. A sa-git - ta volan - te

per di - em, a nego-ti-o perambu-lan -
te in te-nebris, a ru-i-na et dæ -
mo - ni-o me-ridi-a - no. ✠. Ca - dent
a la - tere tu-o mil * - le,
et decem mil - li-a a dextris tu - is :
ti-bi au - tem non appropinqua - bit.
✠. Quoni-am an - ge-lis su - is manda - vit de te,
ut custo-di-ant te in omnibus vi-is tu-is.
✠. In ma - nibus por - ta - bunt te, ne un -
quam offen-das ad la - pidem pe -
dem tu-um. ✠. Su-per a - spidem et ba-si - li - scum
ambu-lā * - bis, et conculca -
bis le - o - nem, et draco -
nem. ✠. Quoni-am in me spera - vit, libe -
rabo e - um, pro-tegam e - um, quo-ni-am co -
gno-vit nomen me-um. ✠. Invo-cabit me, et e -

✧. In ma-nibus porta
bunt te, ne un - quam of-fen -
das ad la - pidem pedem tu - um.

Trait.
t. 2. **Q** ui habi-tat in adju-to-ri-o Al -
tis - simi, in prote-cti-o - ne De-i cœ-li
commora - bi-tur. ✧. Di-cet Do - mino : Susceptor
me - us es tu, et refu - gi-um me -
um: De-us me - us, spe-ra - bo in e -
um. ✧. Quoni-am i - pse li -
be-ra - vit me de laque-o ve-nan-ti-um,
et a verbo a - spero. ✧. Sca - pu-lis su - is
obumbra-bit ti - bi, et sub pennis e -
jus spe-ra - bis. ✧. Scuto circum - dabit te
ve - ri-tas e - jus, non time - bis a timore
oc-tur-no. ✧. A sa-git - ta volan - te

go exau - di - am e - um; cum i - pso
 sum in tri - bu - la - ti - o - ne. ✠. E - ri - pi - am e -
 um, et glori - fica - bo e - um : longi - tu -
 dine di - erum adimplebo e - um : et
 ostendam il - li sa - lu - ta - re me -
 um.

Sequëntia sancti Evangélii secúndum Matthæum. C. 4.

In illo tẽpore : Ductus est Jesus in desértum a Spiritu, ut tentaretur a diabolo. Et cum jejunasset quadraginta diẽbus, et quadraginta nóctibus, póstea esúriit. Et accedens tentátor, dixit ei : Si Filius Dei es, dic ut lápides isti panes fiant. Qui respóndens dixit : Scriptum est : Non in solo pane vivit homo, sed in omni verbo, quod procedit de ore Dei. Tunc assumpsit eum diabolus in sanctam civitatem, et státuit eum super pinnáculum templi, et dixit ei : Si Filius Dei es, mitte te deórsum. Scriptum est enim : Quia Angelis suis mandávit de te, et in mánibus tollent te, ne forte offendas ad lápitem pedem tuum. Ait illi Jesus : Rursum scriptum est : Non tentábis Dóminum Deum tuum. Iterum assumpsit eum diabolus in montem excélsu valde, et ostendit ei ómnia regna mundi, et glóriam eórum, et dixit ei : Hæc ómnia tibi dabo, si cadens adoráveris me. Tunc dicit ei Jesus : Vade, Sátana : scriptum est enim : Dóminum Deum tuum adorábis, et illi soli sérvies. Tunc reliquit eum diabolus; et ecce Angeli accesserunt, et ministrábant ei.

Offert. **S**
 t. 8. CAPU - LIS SU - IS obumbra - bit ti - bi Do - mi -
 nus, et sub pen - nis ejus spe - ra - bis : scu - to
 circum - dabit te ve - ri - tas e - jus.

Secrète. SACRIFICIUM quadragesimális iníitii solémniter immolá - mus, te, Dómine, deprecántes : ut, cum epulárum restrictióne carná - lium, a nóxiis quoque voluptátibus temperemus. Per Dóminum.

Préface du Carême, p. 6.

Comm. **S**
 t. 3. CA - PU - LIS SU - IS obumbra - bit ti - bi
 Dominus, et sub pennis e - jus spe - ra - bis : scu -
 to circum - dabit te ve - ri - tas e - jus.

Postcomm. Tui nos, Dómine, sacraménti libátio sancta restáur - ret : et a vetustáte purgátos, in mystérii salutáris fáciat transire consórtium. Per Dóminum.

A VÊPRES.

Ant. et Psaumes des Dimanches ordinaires, p. 23.

Capítule. FRATRES : Hortámur vos, ne in vácuum grátiam Dei recipiátis. Ait enim : Tẽpore accẽpto exaudivi te, et in die salutis adjúvi te.

Hymne. **A**
 t. 2. UDI, be - nigne Condi - tor, Nostras preces cum
 fle - tibus, In hoc sacro jejuni - o, Fusas quadra - gena - ri - o.

SCRUTATOR alme córdium,
 Infirma tu scis virium;
 Ad te revérsis exhibe
 Remissionis grátiam.

MULTUM quidem peccávimus,
 Sed parce confiténtibus :
 Ad nóminis laudem tui
 Confer medélam lánguidis.

CONCÈDE nostrum cónteri
 Corpus per abstinéntiam,
 Culpæ ut relinquat pábulum
 Jejuna corda criminum.

PRÆSTA, beáta Trinitas,
 Concède, simplex Unitas,
 Ut fructuósa sint tuis
 Jejuniórum múnera. Amen.

✠. Angelis suis Deus mandávit de te. ñ. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Le ✠. qui précède se dit chaque jour même de Férie, jusqu'au Dim. de la Passion exclusivement.

A Magnif. **E**
 Ant. t. 8. C - CE nunc tempus accepta - bi - le, ecce nunc
 di - es sa - lu - tis : in his ergo di - e - bus exhibe - amus nos -

met-ipsos sicut De- i ministros, in mul-ta pa-ti-en-ti-a,
in je-ju-ni-is, in vigi-li-is, et in cha-ri-ta-te non
ficta. *Magni-ficat.* e u o u a e.

MÉMOIRE DES FÉRIES DE LA 1re SEMAINE DE CARÊME.

LE LUNDI.
Ant.
de Magnif. **Q** uod uni ex mi-nimis me-is feci-stis, mi-hi
feci-stis, di-cit Dominus.

Orémus. ABSOLVE, quæsumus, Dómine, nostrórum vincula peccatórum : et quidquid pro eis merémur, propitiátus avérte. Per Dóminum.

LE MARDI.
Ant.
de Magnif. **S** cri-ptum est e-nim, qui-a domus me-a
domus ora-ti-onis est cunctis Gentibus : vos autem fe-ci-
stis illam spe-luncam latro-num. Et e-rat quo-ti-di-e
do-cens in templo.

Orémus. ASCÉNDANT ad te, Dómine, preces nostræ : et ab Ecclé-sia tua cunctam repélle nequitiam. Per Dóminum.

LE MERCREDI.
Ant.
de Magnif. **S** i-cut fu-it Jonas in ventre ce-ti tribus di-
ebus, et tri-bus noctibus, i-ta e-rit Fi-li-us hominis in
corde terræ.

Orémus. MENTES nostras, quæsumus Dómine, lámine tuæ claritátis illústra : ut vidére possimus quæ agénda sunt, et quæ recta sunt ágere valeámus. Per Dóminum.

LE JEUDI.

Ant.
de Magnif. **O**

mu-li-er, magna est fides tu-a : fi-at
ti-bi si-cut petisti.

Orémus. DA, quæsumus, Dómine, pópulis Christiánis, et quæ profiténtur agnóscere, et cœléste munus diligere, quod frequentant. Per Dóminum.

LE VENDREDI.

Ant.
de Magnif. **Q**

ui me sanum fe-cit, ille mihi præ-ce-pit :
Tolle grabatum tu-um, et ambu-la in pace.

Orémus. EXAUDI nos, miséricors Deus : et méntibus nostris grátia tuæ lumen osténde. Per Dóminum.

LE SAMEDI AVANT LE 2° DIMANCHE DE CARÊME.

Capitule. ci-après, p. 170. *Hymne Audi,* ✕. *Angelis,* p. 165. *Ant.*
de Magnif. Visionem, ci-après, p. 170.

DIM. DE 2° CL. LE 2° DIMANCHE DE CARÊME. SEMIDOUBLE.

A LA MESSE.

Introit.
t. 4. **R** EMI-NISCERE mi-se-ra-ti-o-num tu-a-rum,
Do-mine, et mi-se-ri-cor-di-æ tu-æ, quæ a sæ-culo
sunt : ne unquam domi-nentur no-bis inimici no-stri :
libera nos, De-us I-sra-el, ex omni-bus
angu-sti-is no-stris. *Ps.* Ad te, Domine, le-
vavi a-nimam me-am : * De-us me-us, in te confido,
non e-ru-bescam. ✕. Glo-ri-a Patri. e u o u a e.

Collecte. DEUS, qui cónspicis omni nos virtúte destitui : intérius exteriúsque custódi; ut ab ómnibus adversitatibus muniámur in córpore, et a pravis cogitació nibus mundémur in mente. Per Dóminum.

Les deux autres Oraisons, p. 14.

Léctio Epistolæ beáti Pauli Apóstoli ad Thessalonicénses. I, C. 4.

FRATRES, Rogámus vos, et obsecrámus in Dómino Jesu, ut quem-ádmódu m accepistis a nobis quómo do opórteat vos ambuláre et placére Deo, sic et ambulétis, ut abundétis magis. Scitis enim quæ præcépta déderim vobis per Dóminum Jesum. Hæc est enim volúntas Dei, sanctificátió vestra : ut abstineátis vos a fornicatióne; ut sciat unusquisque vestrum vas suum possidére in sanctificatióne, et honóre; non in passióne desidérii, sicut et Gentes quæ ignórant Deum : et ne quis supergrediátur, neque circumvéniat in negótió fratrem suum : quóniam vindex est Dóminus de his ómnibus, sicut prædiximus vobis, et testificáti sumus. Non enim vocávit nos Deus in immunditiam, sed in sanctificatiónem, in Christo Jesu Dómino nostro.

Grad. **T**
t. 5. RI-BULATI-O-NES cor-dis me-i di-la-
ta-tæ sunt : de necessi-ta-tibus me-is e-ri-pe
me, Do- mi-ne.

*. Vi- de humi-li-ta-tem me-am
et la-bo-rem me-um
et di-mitte om-ni-a pec-ca-ta
me-a.

Trait. **C**
t. 2. ONFITEMI- NI * Do- mi-no,
quo- ni-am bo-nus : quo- ni-am in se- cu-

lum miseri-cor-di-a e- jus.
*. Quis loque- tur poten-
ti-as Do-mini : audi-tas fa-ci-et om-
nes laudes e-jus? *. Be-a-ti qui
custo-di-unt ju-di-ci-um,
et fa-ci-unt justi-ti-am in omni tem-
pore. *. Memen-to * * * nostri, Do-
mine, in benepla-cito po-puli tu-i :
vi-si-ta nos in sa-lu-ta-ri tu-
o.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum. C. 17.

In illo témpore : Assúmpsit Jesus Petrum, et Jacóbum, et Joán-nem fratrem ejus, et duxit illos in montem excélsu m seórsum, et transfigurátus est ante eos. Et resplénduit fácies ejus sicut sol; vestiméнта autem ejus facta sunt alba sicut nix. Et ecce apparué-runt illis Móyses et Eliás cum eo loquéntes. Respóndens autem Pe-trus, dixit ad Jesum : Dómine, bonum est nos hic esse; si vis, fa-ciámus hic tria tabernácula, tibi unum, Móysi unum, et Eliæ unum. Adhuc eo loquénte, ecce nubes lúcida obumbrávit eos. Et ecce vox de nube dicens : Hic est Filius meus diléctus, in quo mihi bene complácu i; ipsum audíte. Et audiéntes discípuli, cecidérunt in fáciem suam, et timuérunt valde. Et accessit Jesus, et tétigit eos, dixitque eis : Súrgite, et nolite timére. Levántes autem óculos suos, néminem vidérunt, nisi solum Jesum. Et descendéntibus illis de monte, præcépit eis Jesus, dicens : Némini dixéritis visió-nem, donec Filius hóminis a mórtuis resúrgat.

Offert.

t. x.

(2)

E-DI-TA - BOR in manda - tis tu - is, quæ
di-le-xi val-de : et leva-bo ma-nus me-æ
ad manda - ta tu - a, quæ di-le -

xi.

Secrète. SACRIFICIIS PRÆSENTIBUS, DÓMINE, QUÆSUMUS, INTENDE PLACATUS : UT ET DEVOTIÓNI NOSTRÆ PROFICIENT, ET SALÚTI. PER DÓMINUM.

Comm.

t. 5.

(mixt.)

N-TEL-LI-GE clamo-rem me - um : intende
vo - ci ora-ti-o - nis me - æ, Rex me - us et De -
us me - us quoni-am ad te o-ra-bo,
Do - mine.

Postcomm. SUPPLICES TE ROGÁMUS, OMNIPOTENS DEUS : UT QUOS TUIS RÉFICIS SACRAMÉNTIS, TIBI ÉTIAM PLÁCITIS MÓRIBUS DIGNÁNTER DESERVIRE CONCÉDAS. PER DÓMINUM.

A VEPRES.

Ant. et Psaumes des Dimanches ordinaires, p. 25.

Capitule. FRATRES : ROGÁMUS VOS, ET OBSECRÁMUS IN DÓMINO JESU, UT QUOMÁDMODUM ACCEPÍSTIS A NOBIS QUÓMODO VOS OPÓRTEAT AMBULÁRE, ET PLACÉRE DEO, SIC ET AMBULÉTIS, UT ABUNDÉTIS MAGIS.

Hymne Audi, v. Angelis, p. 165.

A Magnif.

Ant.

t. 1.

I-SI-ONEM quam vi-distis, nemini di-xe-ri-tis,
do-nec a mortu-is resurgat Fi-li-us hominis. Magni-ficat.
e u o u a e.

MÉMOIRE DES FÉRIES DE LA IIe SEMAINE DE CARÊME.

LE LUNDI.

Ant.
de Magnif.

VI me mi-sit, me-cum est, et non re-liquit
me solum : qui-a quæ placi-ta sunt e-i, fa-ci-o semper.

Orémus. ADÉSTO SUPPLICATIONIBUS NOSTRIS, OMNIPOTENS DEUS : ET QUIBUS FIDUCIAM SPERANDÆ PIETÁTIS INDULGÉS, CONSUÉTÆ MISERICÓRDIAE TRIBUE BENIGNUS EFFÉCTUM. PER DÓMINUM.

LE MARDI.

Ant.
de Magnif.

N - NES au-tem vos fratres estis : et patrem
noli-te vocare vo-bis super terram : unus est e-nim Pa-
ter vester, qui in cœ-lis est : nec vocemini magistri,
qui-a magister ve-ster u-nus est Christus.

Orémus. PROPITIARE, DÓMINE, SUPPLICATIONIBUS NOSTRIS, ET ANIMÁRUM NOSTRÁRUM MEDÉRE LANGUÓRIBUS : UT REMISSIÓNE PERCÉPTA, IN TUA SEMPER BENEDICTIONE LÆTÉMUR. PER DÓMINUM.

LE MERCREDI.

Ant.
de Magnif.

RADETUR enim Gentibus ad illudendum, et fla-
gellandum, et cruci-figendum.

Orémus. DEUS, INNOCÉNTIÆ RESTITUTOR ET AMÁTOR, DIRIGE AD TE TUÓRUM CORDA SERVÓRUM : UT SPIRITUS TUI FERVÓRE CONCÉPTO, ET IN FIDE INVENIÁNTUR STÁBILES, ET IN ÓPERE EFFICÁCES. PER... IN UNITÁTE EJÚSDEM.

LE JEUDI.

Ant.
de Magnif.

IVES il-le guttam aquæ pe-ti-it, qui mi-cas
pa-nis La-zaro negavit.

Orémus. ADÉSTO, DÓMINE, FAMULIS TUIS, ET PERPÉTUAM BENIGNITÁTEM LARGIRE POSCÉNTIBUS : UT IIS, QUI TE AUCTÓRE ET GUBERNÁTORE GLORIÁNTUR, ET CONGREGÁTA RESTÁURES, ET RESTAURÁTA CONSÉRVES. PER DÓMINUM.

LE VENDREDI.

Ant. de Magnif. **Q** UERENTES e-um tenere, timu-erunt turbam, qui-a
sicut Prophe-tam e - um ha-bebant.

Orémus. DA, quæsumus, Dómine, pópulo tuo salutem mentis et corpóris : ut bonis opéribus inhæréndo, tuæ semper virtútis mereátur protectióne deféndi. Per Dóminum.

LE SAMEDI AVANT LE IIIe DIMANCHE DE CARÊME.*Capit. ci-après, p. 176. Hymne Audi et x. Angelis. p. 165.*

A Magnif. Ant. t. 8. **D** I - xit autem pater ad servos suos : Ci -
to pro-ferte sto-lam primam, et indu-i-te illum, et date
annulum in ma-nu ejus, et calce-amenta in pe-dibus ejus.
e u o u a e.

DIM. DE 2e CL. LE IIIe DIMANCHE DE CARÊME. SEMIDOUBLE.
A LA MESSE.

Introït. t. 7. **O** - culi me-i sem - per ad Do - minum :
qui-a ipse evel-let de la-que-o pe-des me - os :
re - spice in me, et mi-sere-re me - i :
quo-ni-am unicus, et pau - per sum e-go.
Ps. Ad te, Domine, levavi a-nimam me-am : * De-us me-us,
in te confi-do, non erubescam. x. Glo-ri-a Patri.

e u o u a e.

Collecte. QUÆSUMUS, omnipotens Deus, vota humilium respice : atque ad defensionem nostram, dexteram tuæ majestatis extende. Per Dóminum.

Les deux autres Oraisons, p. 14.

Lectio Epistolæ beati Pauli Apóstoli ad Ephésios. C. 5.

FRATRES, Estóte imitatóres Dei, sicut filii charíssimi : et ambuláte in dilectióne, sicut et Christus diléxit nos, et tradidit semetipsum pro nobis oblatiónem, et hóstiam Deo in odórem suavitátis. Fornicatio autem, et omnis immundítia, aut avaritia, nec nominétur in vobis, sicut decet sanctos : aut turpítudo, aut stultilóquium, aut scurrilitas, quæ ad rem non pértinet : sed magis gratiarum áctio. Hoc enim scitóte intelligétes, quod omnis fornicátor, aut immúndus, aut avárus, quod est idolórum sérvitus, non habet hæreditátem in regno Christi, et Dei. Nemo vos sedúcat inánibus verbis : propter hæc enim venit ira Dei in filios diffidéntiæ. Nolite ergo éffici participes eórum. Erátis enim aliquándo ténebræ ; nunc autem lux in Dómino. Ut filii lucis ambuláte : fructus enim lucis est in omni bonitáte, et justitia, et veritáte.

Grad. t. 3. **E** - xur-ge, Do - mi-ne, non
præ - va - le - at ho -
mo : judi - cen - tur Gentes in
conspe - ctu tu - o.
x. In converten - do inimi-cum me-um retror -
sum, in-firmabuntur, et pe-ri-bunt
a fa - ci-e *
tu - a.

Trait.
t. 8. **A**

d te le - va - vi o - culos
me - os, qui ha - bi - tas in cœ -
lis. ✠. Ec - ce si - cut o - cu - li
servo - rum in ma - nibus do - mi - no - rum su - o -
rum. ✠. Et si - cut o - cu - li an -
cil - læ in ma - nibus do - mi - nœ su - æ.
✠. I - ta o - cu - li
no - stri ad Do - mi - num De - um no - strum,
do - nec mi - se - re - atur no - stri.
✠. Mi - se - re no - bis, Do - mi - ne,
mi - se - re - re nobis.

Sequëntia sancti Evangélii secúndum Lucam. C. 11.

In illo tēpore : Erat Jesus ejiciens dæmónium, et illud erat mutum. Et cum ejecisset dæmónium, locútus est mutus, et admirátæ sunt turbæ. Quidam autem ex eis dixerunt : In Beélzebub principe dæmoniórum ejicit dæmónia. Et álii tentántes, signum de cœlo quærébant ab eo. Ipse autem ut vidit cogitatiónes eórum, dixit eis : Omne regnum in seipsum divisum desolábitur, et domus supra domum cadet. Si autem et Sátanas in seipsum divisus est, quómodo stabit regnum ejus? quia dicitis in Beélzebub me ejicere dæmónia. Si autem ego in Beélzebub ejicio dæmónia, filii vestri in quo ejiciunt? Ideo ipsi júdices vestri erunt. Porro

si in dígito Dei ejicio dæmónia, profecto pervénit in vos regnum Dei. Cum fortis armátus custódit átrium suum, in pace sunt ea quæ pössidet. Si autem fórtior eo supervéniens vicerit eum, univérsa arma ejus áuferet, in quibus confidébat, et spólia ejus distribuet. Qui non est mecum, contra me est : et qui non colligit mecum, dispérgit. Cum immúndus spiritus exierit de hómine, ámbulat per loca inaquósa, quærens réquiem : et non invéniens, dicit : Revértar in domum meam, unde exívi. Et cum vénerit, invenit eam scopis mundátam, et ornátam. Tunc vadit, et assumit septem álios spiritus secum nequióres se, et ingressi hábitant ibi. Et fiunt novíssima hómínis illíus pejóra prióribus. Factum est autem, cum hæc diceret : extóllens vocem quædam mulier de turba, dixit illi : Beátus venter, qui te portávit, et úbera, quæ suxisti. At ille dixit : Quinimo beáti, qui áudiunt verbum Dei, et custódiunt illud.

Offert.
t. 6. **J**

USTI - TI - E Do - mi - ni re - ctæ, læ -
ti - fi - cantes cor - da, et ju - di - ci - a e - jus dul -
ci - o - ra super mel et fa - vum : nam
et ser - vus tu - us custo - dit e - a.

Secrète. Hæc hóstia, Dómine, quæsumus, emúndet nostra delicta; et ad sacrificium celebrándum, subditórum tibi cörpera mentésque sanctificet. Per Dóminum.

Comm.
t. IX. **P**

(1) AS - SER invenit si - bi do - mum, et tur - tur
ni - dum, ubi re - ponat pullos su - os : alta - ri - a tu - a,
Do - mine vir - tu - tum, Rex me - us et De - us me -
us : be - a - ti qui ha - bi - tant in do - mo tu - a,
in sæ - culum sæ - cu - li lau - dabunt te.

Postcomm. A CUNCTIS NOS, quæsumus Dômine, reâtibus et periculis propitiâus absolve : quos tanti mystérii tribuis esse participes. Per Dôminum.

A VÊPRES.

Ant. et Psaumes des Dimanches ordinaires, p. 23.

Capitule. FRATRES : Estôte imitatôres Dei, sicut filii charissimi. et ambulâte in dilectione, sicut et Christus dilêxit nos, et tradidit semetipsum pro nobis oblationem et hóstiam Deo in odorem suavitatis.

Hymne Audi, v. Angelis, p. 165.

A Magnif.

Ant. t. 8. **E** XTOL-LENS vocem quædam mu-li-er de tur-ba, dixit : Be-a-tus venter, qui te portavit, et u-bera, quæ suxisti. At Je-sus a-it illi : Quinimo be-a-ti qui audi-unt verbum De-i, et cu-sto-di-unt illud.

Magni-ficat. e u o u a e.

NÉMOIRE DES FÉRIES DE LA IIIe SEMAINE DE CARÊME.

LE LUNDI.

Ant. de Magnif. **J** ESUS au-tem tran-si-ens per medi-um il-lorum ibat.

Orémus. SUBVÉNIAT nobis, Dômine, misericórdia tua : ut ab imminéntibus peccatôrum nostrôrum periculis, te mereâmur protegente éripi, te liberante salvári. Per Dôminum.

LE MARDI.

Ant. de Magnif. **U** - BI du-o vel tres congrega-ti fu-e-rint in nomi-ne me-o, in medi-o e-o-rum : sum, di-cit Dominus,

Orémus. TUA nos, Dômine, protectione défende, et ab omni semper iniquitate custodi. Per Dôminum.

LE MERCREDI.

Ant. de Magnif. **N** ON lo-tis ma-ni-bus man-du-ca-re, non co-inquat hominem.

Orémus. CONCÈDE, quæsumus omnipotens Deus : ut qui protectionis tuæ grâtiâ quærimus, liberâti a malis ômnibus, securâ tibi mente serviâmus. Per Dôminum.

LE JEUDI.

Ant. de Magnif. **O** - MNES qui habebant infirmos, ducebant il-los ad Je-sum, et sanabantur.

Orémus. SUBJÉCTUM tibi pópulum, quæsumus, Dômine, propitiâtio cœlestis amplifcet : et tuis semper faciât servire mandâtis. Per Dôminum.

LE VENDREDI.

Ant. de Magnif. **D** ONI-NE, ut vide-o, Prophe-ta es tu : patres nostri in monte hoc a-do-raverunt.

Orémus. PRÆSTA, quæsumus, omnipotens Deus : ut qui in tua protectione confidimus, cuncta nobis adversántia te adjuvante vincâmus. Per Dôminum.

LE SAMEDI AVANT LE IVe DIMANCHE DE CARÊME.

Capit., ci-après, p. 181. Hymne Audi et v. Angelis, p. 165.

A Magnif.

Ant. t. 3. **N** EMO te condemna-vit, mu-li-er? Nemo, Domine. Nec ego te condemnabo : jam ampli-us no-li pec-ca-re. e u o u a e.

DIM. DE 2e CL. LE IVe DIM. DE CARÊME. SEMIDOUBLE.

A LA MESSE.

Intreit. **L**

t. 5. Æ-TA - RE, Jerusa-lem, et conven - tum
 fa - ci - te, omnes qui di - li - gi - tis e - am :
 gau - de - te cum læ - ti - ti - a, qui in tristi - ti -
 a fu - i - stis : ut e - xulte - tis, et sati - e -
 mi - ni ab u - be - ri - bus conso - la - ti - o - nis
 ve - stræ. *Ps.* Lætatus sum in his quæ dicta
 sunt mihi : * in domum Domini ibimus. ✕. Glori - a Patri.
 e u o u a e.

Collecte. CONCEDE, quæsumus, omnipotens Deus : ut qui ex mérito nostræ actionis affligimur, tuæ gratiæ consolatione respirémus. Per Dóminum.

Les deux autres Oraisons, p. 14.

Léctio Epistolæ beáti Pauli Apóstoli ad Gálatas. C. 4.

FRATRES, Scriptum est : Quóniam Abraham duos filios hábit ; unum de ancilla, et unum de libera. Sed qui de ancilla, secúndum carnem natus est : qui autem de libera, per repromissionem : quæ sunt per allegóriam dicta. Hæc enim sunt duo testaménta. Unum quidem in monte Sina, in servitútem génerans : quæ est Agar : Sina enim mons est in Arábia, qui conjunctus est ei quæ nunc est Jerúsalem, et servit cum filiis suis. Illa autem quæ sursum est Jerúsalem, libera est ; quæ est mater nostra. Scriptum est enim : Lætare stérilis, quæ non parit : erúmpe, et clama, quæ non párturis : quia multí filii desértæ, magis quam ejus, quæ habet virum. Nos autem, fratres, secúndum Isaac promissionis filii sumus. Sed quómodo tunc is, qui secúndum

carnem natus fúerat, persequébatur eum, qui secúndum spiritum : ita et nunc. Sed quid dicit Scriptúra ? Ejice ancillam, et filium ejus : non enim hæres erit filius ancillæ cum filio liberæ. Itaque, fratres, non sumus ancillæ filii, sed liberæ : qua libertáte Christus nos liberávit.

Grad. **L**

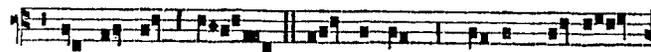
t. 7. Æ-TA - TUS sum in his quæ dicta sunt mihi : in do - mum Do - mini
 i - bimus. ✕. Fi - at pax
 in virtu - te tu - a, et abundan -
 ti - a in tur - ribus tu - is.

Trait. **Q**

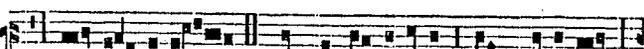
t. 8. ur confi - dunt in Do - mi - no, si - cut
 mons Si - on : non com - mo - ve -
 bi - tur in æter - num,
 qui ha - bi - tat in Jeru - sa - lem.
 ✕. Mon - tes in cir - cu - i - tu
 e - jus, et Dominus in
 cir - cu - i - tu popu - li su - i, ex
 hoc nunc, et us - que in sæ - cu - lum.

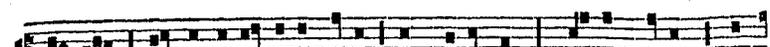
Sequētia sancti Evangēlii secundum Joānnem. C. 6.

In illo tēpore : Abint Jesus trans mare Galilææ, quod est Tiberiadis : et sequebatur eum multitudo magna, quia videbant signa, quæ faciēbat super his, qui infirmabantur. Subiit ergo in montem Jesus : et ibi sedebat cum discipulis suis. Erat autem proximum Pascha, dies festus Judæorum. Cum sublevasset ergo oculos Jesus, et vidisset, quia multitudo maxima venit ad eum, dixit ad Philippum : Unde ememus panes, ut manducent hi? Hoc autem dicebat tentans eum : ipse enim sciēbat quid esset factururus. Respondit ei Philippus : Ducentorum denariorum panes non sufficiunt eis, ut unusquisque modicum quid accipiat. Dicit ei unus ex discipulis ejus, Andréas frater Simónis Petri : Est puer unus hic, qui habet quinque panes hordeaceos, et duos pisces : sed hæc quid sunt inter tantos? Dixit ergo Jesus : Facite homines discumbere. Erat autem scœnum multum in loco. Discubuērunt ergo viri, número quasi quinque millia. Accēpit ergo Jesus panes, et cum grātiās egisset, distribuit discumbentibus, similiter et ex piscibus quantum volēbant. Ut autem implēti sunt, dixit discipulis suis : Colligite quæ superaverunt fragmenta, ne pereant. Collegērunt ergo, et impleverunt duodecim cophinos fragmentorum ex quinque panibus hordeaceis, quæ superfuērunt his, qui manducaverant. Illi ergo homines, cum vidissent quod Jesus fecerat signum, dicebant : Quia hic est vere Prophēta, qui venturus est in mundum. Jesus ergo cum cognovisset quia venturi essent, ut raperent eum et facerent eum regem, fugit iterum in montem ipse solus.

Offert. **L**
t. 2. **L** AU-DA-TE Do-minum, qui-a be-ni-
 gnus est : psal-li-te no-mi-ni e-jus, quo-ni-am
 su-a-vis est : om-ni-a quæcumque vo-lu-it, fe-
 cit in cœ-lo et in ter-ra.

Secrète. SACRIFICIIS præsentibus, Dōmine, quæsumus, inténde placātus ; ut et devotiōni nostræ proficiant, et salutī. Per Dōminum.

Comm. **J**
t. 4. **J** E-RU-SALEN, quæ ædi-ficatur ut civi-tas,

 cu-jus par-ti-cipa-ti-o ejus in idipsum : il-luc enim as-
 cende-runt tribus, tribus Do - mini, ad confi-tendum
 no-mi-ni tu-o, Do - mine.

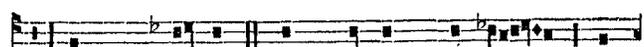
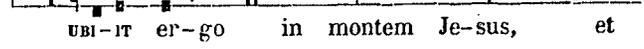
Postcomm. DA nobis, quæsumus, miséricors Deus : ut sancta tua, quibus incessanter explēmur, sinceris tractēmus obséquijs, et fideli semper mente sumāmus. Per Dōminum.

A VÊPRES.

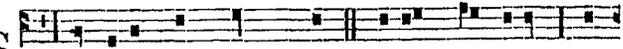
Ant. et Psaumes des Dimanches ordinaires, p. 23.

Capitule. FRATRES, Scriptum est quoniam Abraham duos filios habuit, unum de ancilla, et unum de libera : sed qui de ancilla, secundum carnem natus est : qui autem de libera, per re-promissionem : quæ sunt per allegoriam dicta.

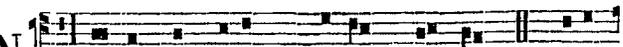
Hymne Audi, v. Angelis, p. 165.

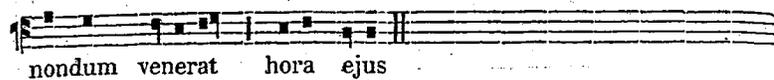
A Magnif.
Ant. **S**
t. 1. **S** UBI-IT er-go in montem Je-sus, et
 ibi se-debat cum disci-pu-lis su-is. *Magni-ficat.*
 e u o u a e.

MÉMOIRE DES FÉRIES DE LA IVe SEMAINE DE CARÊME.

LE LUNDI.
Ant. **S**
 de Magnif. **S** OLVITE templum hoc, dicit Do-minus, et
 post tri-du-um re-ædi-fica-bo il-lud. Hoc autem dicebat
 de templo corporis su-i.

Orémus. DEPRECATIONEM nostram, quæsumus, Dōmine, benignus exaudi : et quibus supplicandi præstas affectum, tribue defensionis auxilium. Per Dōminum.

LE MARDI.
Ant. **N**
 de Magnif. **N** E-MO in e-um mi-sit ma-num, qui-a

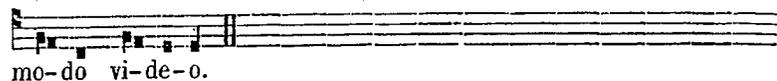
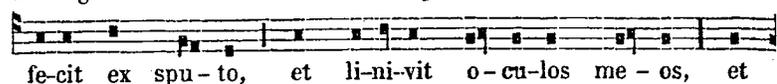

Orémus. MISERERE, Dómine, pópulo tuo : et continuis tribulatióibus laborántem propitiús respiráre concéde. Per Dóminum.

LE MERCREDI.

Ant.

de Magnif.

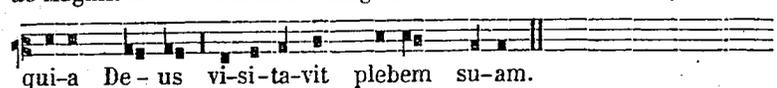

Orémus. PATEANT aures misericórdiæ tuæ, Dómine, précibus supplicántium : et ut peténtibus desideráta concédas, fac eos quæ tibi sunt plácita postuláre. Per Dóminum.

LE JEUDI.

Ant.

de Magnif.

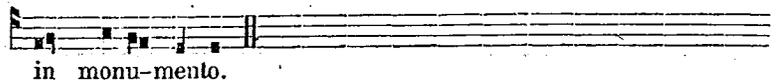
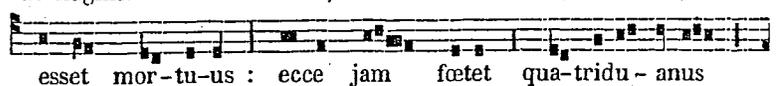

Orémus. PÓPULI tui, Deus, institútor et rector, peccáta, quibus impugnátur, expélle : ut semper tibi plácitus, et tuo munimine sit secúrus. Per Dóminum.

LE VENDREDI.

Ant.

de Magnif.

Orémus. DA nobis, quæsumus, omnipotens Deus : ut qui infirmitátis nostræ cónscii de tua virtúte confidimus, sub tua semper pietáte gaudeámus. Per Dóminum.

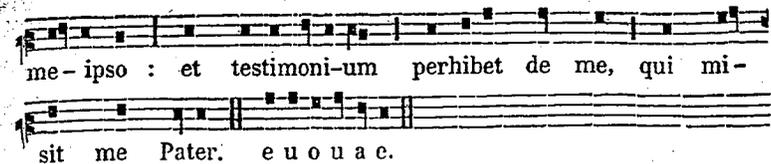
LE SAMÉDI AVANT LE DIMANCHE DE LA PASSION.

Capit. Fratres, Christus, *Hymne* Vexilla, et v. Eripe me, ci-après, p. 187.

A Magnif.

Ant.

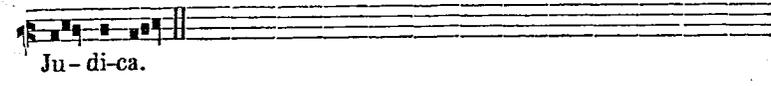
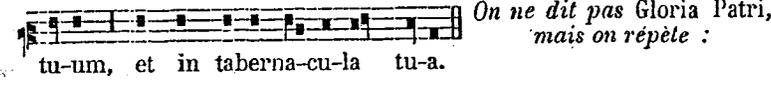
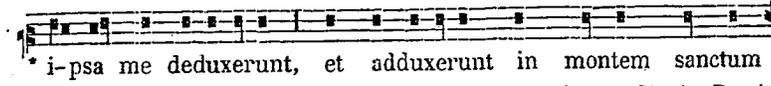
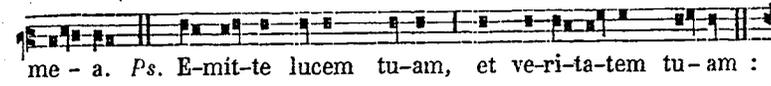
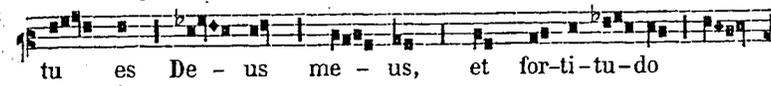
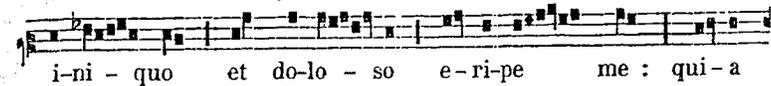
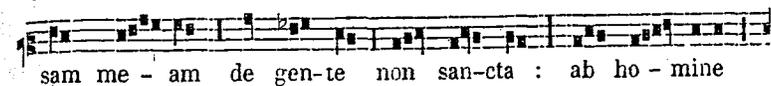
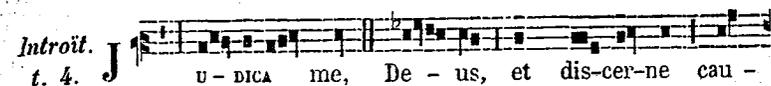
t. 8.

A Complies, au R. br. In manus, on ne dit point Glória Patri jus-qu'au Jeudi-Saint, si ce n'est aux Fêtes.

DIM. DE 1re CL. LE DIM. DE LA PASSION. SEMIDOUBLE.

A LA MESSE.

Collecte. QUÆSUMUS, omnipotens Deus, familiam tuam propitiús respice : ut, te largiénte, regátur in corpore ; et, te servánte, eustodiátur in mente. Per Dóminum.

Deuxième Oraison pour l'Église ou pour le Pape, p. 15.

Lectio Epistolæ beáti Pauli Apóstoli ad Hebræos. C. 9.

FRATRES, Christus assistens Póntifex futurórum bonórum, per ámplius et perfectiús tabernáculum non manufactum, id est, non hujus creatióis ; neque per sánguinem hircórum, aut vitulórum, sed per próprium sánguinem introivit semel in Sancta,

ætérna redemptiõne invénta. Si enim sanguis hircórum et tau-
rórum, et cinis vitulæ aspérsus, inquinátos sanctificat ad emun-
datiõnem carnis : quanto magis sanguis Christi, qui per Spiritum
sanctum semetípsum óbtulit immaculátum Deo, emundábit con-
sciéntiam nostram ab opéribus mórtuis, ad serviéndum Deo vi-
vénti? Et ideo novi Testaméti mediátor est, ut morte interce-
dente, in redemptiõnem eárum prævaricatiõnum, quæ erant sub
prióri testaméto, repromissiõnem accipiant, qui vocáti sunt
ætérnæ hæreditátis : in Christo Jesu Dómino nostro.

Grad.
t. 3. **E** - RI-PE me, Do - mi-ne,
de ini-mi-cis me - is :
do-ce me fa - ce-re
vo-lun-ta - tem tu - am.
✠. Li-be-ra-tor me-us, ✠ *
Do - mi-ne, de
gen - ti-bus i-ra-cun - dis :
ab insurgen - tibus in me e - xal-ta -
bis me : a vi-ro i-niquo
e - ri-pi-es me.

Trait.
t. 8. **S** *EPE* expugna - ve-runt me
a ju - ven - tu - te me - a.

✠. Di - cat nunc I - sra-el : sæ -
pe ex - pugna - ve-runt me a ju - ven -
tu - te me - a. ✠. Et -
e-nim non po - tu - e-runt mi - hi :
supra dor-sum me - um fabri-ca -
ve - runt pec - ca-to - res. ✠. Pro - lon -
ga - ve - runt i - ni - qui - ta - tes su - as :
Dominus justus con - ci - det
cervi - ces pec - ca-to-rum.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem. C. 8.

In illo tẽpore : Dicébat Jesus turbis Judæórum : Quis ex vobis
lãrguet me de peccãto? Si veritãtem dico vobis, quare non cré-
ditis mihi? Qui ex Deo est, verba Dei audit. Propterea vos non
auditis, quia ex Deo non estis. Respondérunt ergo Judæi, et dixé-
runt ei : Nonne bene dicimus nos, quia Samaritãnus es tu, et
dæmónium habes? Respóndit Jesus : Ego dæmónium non habeo,
sed honorifico Patrem meum, et vos inhonorãstis me. Ego autem
non quæro glóriam meam : est qui quærat, et júdicet. Amen,
amen dico vobis : si quis sermónem meum servãverit, mortem
non vidébit in ætérnum. Dixérunt ergo Judæi : Nunc cognóvimus
quia dæmónium habes. Abraham mórtuus est, et Prophætæ : et
tu dicis : Si quis sermónem meum servãverit, non gustãbit mor-
tem in ætérnum. Numquid tu major es patre nostro Abraham,
qui mórtuus est? et Prophætæ mórtui sunt. Quem teipsum facis?
Respóndit Jesus : Si ego glorifico meípsum, glória mea nihil est :

est Pater meus, qui glorificat me, quem vos dicitis quia Deus vester est, et non cognovistis eum : ego autem novi eum : et si dixero, quia non scio eum, ero similis vobis, mendax. Sed scio eum, et sermonem ejus servo. Abraham pater vester exultavit, ut videret diem meum : vidit, et gavisus est. Dixerunt ergo Judæi ad eum : Quinquaginta annos nondum habes, et Abraham vidisti? Dixit eis Jesus : Amen, amen dico vobis, antequam Abraham fieret, ego sum. Tulerunt ergo lapides, ut jacerent in eum : Jesus autem abscondit se, et exivit de templo.

Offert. **C**

t. 1. ONFI - TE - BOR ti - bi, Do - mi-ne, in
to - to cor-de me - o : retri - bu-e
ser-vo tu-o : vi - vam et custo - di-am ser -
mo - nes tu - os : vi-vi - fi-ca me se -
cun - dum ver - bum tu - um,
Do - mi-ne.

Secrète. Hæc mûnera, quæsumus, Dómine, et vincula nostræ pravitatis absolvant : et tuæ nobis misericordiæ dona concilient. Per Dóminum.

Préface de la Passion, p. 6.

Comm. **H**

t. 8. hoc cor - pus, quod pro vo - bis tra -
de - tur : hic ca - lix no - vi testamenti est in me -
o san-gui-ne, di - cit Do-mi-nus : hoc fa - ci-te, quo-ti -
escumque su-mi-tis, in me - am commemo-ra -
ti - o - nem.

Postcomm. Adesto nobis, Dómine Deus noster : et quos tuis mystériis recreasti, perpétuis defénde subsidiis. Per Dóminum.

A VÊPRES.

Ant. et Psaumes des Dimanches ordinaires, p. 25.

Capitule. FRATRES, Christus assistens Póntifex futurórum bonórum, per ámplius et perféctius tabernáculum non manufáctum, id est, non hujus creatiónis; neque per sánguinem hircórum, aut vitulórum, sed per próprium sánguinem introivit semel in Sancta, ætérna redemptióne invénta.

Hymne. **V**

t. 1. E - XIL - LA Re - gis pro - de - unt, Fulget Cru - cis
myste - ri - um, Qua vi - ta mor - tem per - tu - lit, Et morte
vi - tam pro - tu - lit.

QUÆ vulneráta lánceæ
Mucróné diro, críminum
Ut nos laváret sórdibus,
Manávit unda et ságuine.

IMPLÉTA sunt quæ concínit
David fidéli cármine,
Dicéndo natióibus :
Regnávit a ligno Deus.

ARBOR decóra et fúlgida,
Ornáta Regis púrpura,

Elécta digno stipite
Tam sancta membra tângere.

BEATA cujus bráchiis
Prétium pepéndit sæculi,
Statéra facta córporis,
Tulitque prædam tártari.

O Crux, ave, spes única,
† Hoc PassiÓNis tẽpore
Piis adáuge grátiam,
Reisque dele crimina.

Le jour de l'Invention de la sainte Croix, on dit : † Paschále quæ fers gáudium; le jour de l'Exaltation : † In hac triúmphí glória.

Te, fons salútis, Trinitas,
Colláudet omnis spiritus :

Quibus Crucis victóriam
Largiris, adde præmium. Amen.

ÿ. Eripe me, Dómine, ab hómine malo. R̄. A viro iniquo eripe me.

Le V. qui précède se dit même dans les Féries jusqu'au Jeudi-Saint.

A Magnif.

Ant. **A**

t. 2. - BRAHAM Pa - ter vester e - xulta - vit, ut vide -
ret di - em me - um : vi - dit, et gavisus est. Magni - ficat.
e u o u a e.

MÉMOIRE DES FÉRIES DE LA SEMAINE DE LA PASSION.

LE LUNDI
Ant.
de Magnif. **S** i quis si-tit, veni-at ad me, et bibat :
et de ventre e-jus flu-ent aquæ vi-væ, di-cit Dominus.

Orémus. DA, quæsumus, Dómine, pópulo tuo salutem mentis et corpóris : ut bonis opéribus inhæréndo, tua semper mereátur protectióne deféndi. Per Dóminum.

LE MARDI.
Ant.
de Magnif. **V** os ascen-di-te ad di-em fe-stum hunc :
ego au-tem non as-cen-dam, qui-a tempus me-um
nondum advenit.

Orémus. DA nobis, quæsumus, Dómine, perseverántem in tua voluntáte famulátum : ut in diébus nostris, et mérito et número pópulus tibi sérvians augeátur. Per Dóminum.

LE MERCREDI.
Ant.
de Magnif. **M** ULTA bona o-pera o-pera-tus sum vo-
bis : pro-pter quod o-pus vultis me occidere?

Orémus. Adésto supplicatióibus nostris, omnipotens Deus : et quibus fidúciam sperándæ pietátis indúlges, consuétæ miseri-córdiæ tribue benignus effectum. Per Dóminum.

LE JEUDI.
Ant.
de Magnif. **D** E-SI-DE-RI-O desideravi hoc Pascha man-
ducare vobis-cum, an-tequam pa-ti-ar.

Orémus. ESTO, quæsumus, Dómine, propítius plebi tuæ : ut quæ tibi non placent respuéntes, tuórum pótius repléantur delectatióibus mandatórum. Per Dóminum.

LE VENDREDI.
Ant.
de Magnif. **P** RINCI-PS Sacerdo-tum consi-li-um fe-

ce-runt, ut Jesum occi-derent : dicebant au-tem : Non
in di-e fe-sto, ne forte tumul-tus fi-eret in
popu-lo.

Orémus. CONCÉDE, quæsumus, omnipotens Deus : ut qui pro-tectionis tuæ grátiam quærimus, liberáti a malis ómnibus, se-cúra tibi mente serviámus. Per Dóminum.

LE SAMEDI AVANT LE DIMANCHE DES RAMEAUX,

A Magnif.
Ant.
t. 4. **P** ATER juste, mundus te non cogno-vit :
e-go autem no-vi te, qui-a tu me mi-sisti.
e u o u a e

Capit. Fratres, Hoc enim, ci-après, p. 209. *Hymne Vexilla et ✕.* Eripe me, p. 187.

DIM. DE 1re CL. LE DIM. DES RAMEAUX. SEMIDOUBLE.

A LA BÉNÉDICTION DES RAMEAUX.

Après l'Aspersion de l'eau bénite, le Chœur chante l'Ant. suivante :

t. 7. **H** OSANNA fi-li-o David : be-nedi-ctus qui ve-
nit in no-mine Domini. O Rex I-sra-el : Hosan-
na in excelsis.

✕. Dóminus vobiscum. ✕. Et cum spiritu tuo.

Orémus. DEUS, quem diligere et amare justitia est, ineffabilis grátiae tuæ in nobis dona multiplica : et qui fecisti nos in morte filii tui sperare quæ crédimus ; fac nos eódem resurgente per-venire quo téndimus. Qui tecum.

Lectio libri Exodi. C. 15 et 16.

In diébus illis : Venérunt filii Israel in Elim, ubi erant duódecim fontes aquárum, et septuaginta palmæ : et castrametáti sunt juxta aquas. Profectique sunt de Elim, et venit omnis multitúdo filiórúm Israel in désértum Sin, quod est inter Elim et Sinai : quintodécimo die mensis secúndi, postquam egréssi sunt de terra Ægypti. Et murmurávit omnis congregátio filiórúm Israel contra Móysen, et Aaron in solitúdi-ne. Dixerúntque filii Israel ad eos : Utinam mórtui essémus per manum Dómini in terra Ægypti, quando sedebámus super ollas cárnium, et comedebámus panem in saturitáte : cur eduxistis nos in désértum istud, ut occiderétis omnem multitúdi-nem fame? Dixit autem Dóminus ad Móysen : Ecce ego pluam vobis panes de cœlo. Egrediátur pópulus, et cólligat quæ sufficiunt per singulos dies : ut tentem eum, utrum ámbulet in lege mea, an non. Die autem sexto parent quod inferant : et sit duplum quam colligere solébant per singulos dies. Dixerúntque Móyses et Aaron ad omnes filios Israel : Véspere sciétis quod Dóminus edúxerit vos de terra Ægypti : et mane vidébitis glóriam Dómini.

On chante ensuite le Répons suivant :

Rép. mixt.
(2) **C**

OL - LE - GE - NUNT Ponti -
fices et Pharisæ-i con - ci - li-um et di -
xe - runt : Quid fa - cimus, qui-a hic ho-mo mul -
ta si-gna fa - cit? Si dimit-timus e - um
sic, om - nes cre - dent in e - um. * Et ve - ni -
ent Roma - ni, et tol - lent no - strum lo - cum,
et gen - tem. ✕. Unus au - tem
ex il - lis, Ca - iphas no - mine, cum esset Pon-ti-fex

an-ni il-li-us, propheta - vit di - cens : Ex -
pedit vo - bis, ut unus mori - a-tur ho-mo pro po -
pu-lo, et non to-ta gens pe - re-at.
Ab il-lo ergo di - e cogita-ve - runt
interficere e - um, di-cen-tes. * Et ve - ni-ent.

Ou cet autre Répons :

R.
l. 8. **I**

n mon-te O-li-ve - ti o-ra - vit
ad Pa - trem : Pa - ter, si fi-eri po - test,
transe-at a me ca-lix i - ste. * Spi-ri-tus qui-dem
promptus est, ca-ro au-tem in - fir-ma : fi-at
vo-lun - tas tu - a. ✕. Vi-gi-la-te,
et o-ra - te, ut non intre-tis in ten - ta-ti-o -
nem. * Spi - ri-tus.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum. C. 21.

In illo témpore : Cum appropinquáset Jesus Jerosólymis, et venisset Bétphage ad montem Olivéti, tunc misit duos discipulos, dicens eis : Ite in castéllum, quod contra vos est, et statim invenietis ásinam alligátam, et pullum cum ea : sólvite, et addúcite mihi : et si quis vobis áliquíd dixerit, dicite quia Dóminus his opus habet ; et conféstim dimittet eos. Hoc autem totum factum est, ut adimplerétur quod dictum est per Prophétam, dicentem : Dicite líliæ Sion : Ecce Rex tuus venit tibi mánsuétus, sedens super ási-

nam et pullum filium subjugális. Eúntes autem discipuli, fecérunt sicut præcépit illis Jesus. Et adduxérunt ásinam, et pullum : et imposuérunt super eos vestiménta sua, et eum désuper sedere fecérunt. Plúrima autem turba straverunt vestiménta sua in via : álii autem cædebant ramos de arbóribus, et sternébant in via : turbæ autem, quæ præcedébant, et quæ sequebantur, clamábant, dicéntes : Hosanna filio David : benedictus qui venit in nómine Dómini.

ŷ. Dóminus vobiscum. R̄. Et cum spírítu tuo.

Orémus. AUGE fidem in te sperántium, Deus, et súpplicum preces cleménter exáudi : véniat super nos múltiplex misericórdia tua : benedicántur et hi pálmities palmárum, seu olivárum : et sicut in figura Ecclesiæ multiplicásti Noe egrediéntem de arca, et Móysen exeúntem de Ægypto cum filiis Israel ; ita nos portántes palmas, et ramos olivárum, bonis áctibus occurrámus óbviám Christo, et per ipsum in gáudium introeámus ætérnum. Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spírítus sancti Deus :

PER ómnia sæcula sæculórum. R̄. Amen. ŷ. Dóminus vobiscum. R̄. Et cum spírítu tuo. ŷ. Sursum corda. R̄. Habémus ad Dóminum. ŷ. Grátias agámus Dómino Deo nostro. R̄. Dignum et justum est.

Vere dignum et justum est, æquum et salutáre, nos tibi semper, et ubique grátias ágere, Dómine sancte, Pater omnipotens, ætérne Deus. Qui gloriáris in consilio Sanctórum tuórum. Tibi enim sérvíunt creatúræ tuæ : quia te solum auctórem et Deum cognóscunt : et omnis factúra tua te colláudat, et benedicunt te Sancti tui. Quia illud magnum Unigéniti tui nomen coram régibus et potestátibus hujus sæculi, libera voce confiténtur. Cui assistunt Angeli et Archángeli, Throni et Dominatiónes : cumque omni militiá cœlestis exercitus, hymnum glóriæ tuæ cónclinunt, sine fine dicéntes :

l. 8. **S** ANCTUS, Sanctus, Sanctus Dominus De-us Sabaoth. Pleni sunt cœli et terra gloria tua, Hosanna in excel-sis. Bene-dictus qui venit in nomine Domini : Hosanna in excel-sis.

ŷ. Dóminus vobiscum. R̄. Et cum spírítu tuo.

Orémus. PÉTINUS, Dómine sancte, Pater omnipotens, ætérne Deus : ut hanc creatúrám olivæ, quam ex ligni matéria prodire jussisti, quamque colúmba rédiens ad arcam próprio pertulit ore, benedicere, et sanctificáre dignéris : ut quicumque ex ea recéperint, accipiant sibi protectionem ánimæ et córporis ; fiatque, Dómine, nostræ salutis remédium, tuæ grátie sacraméntum. Per Dóminum. R̄. Amen.

Orémus. DEUS, qui dispérsa cóngregas, et congregáta consérvas : qui pópulis óbviám Jesu ramos portántibus benedixisti : benedic étiam hos ramos palmæ et olivæ, quos tui sámulí ad honórem nóminis tui fidéliter suscipiunt : ut in quemcúmque locum introducti fúerint, tuam benedictiónem habitátóres loci illius consequántur, et omni adversitáte effugáta, dextera tua prótegat quos redémit Jesus Christus Filius tuus Dóminus noster. Qui tecum vivit.

Orémus. DEUS, qui miro dispositiόνis órdine, ex rebus étiam insensibilibus, dispensatióem nostræ salutis osténdere voluisti : da, quæsumus ; ut devóta tuórum corda fidélium salúbriter intélligant quid mystice designet in facto, quod hódie cœlesti lúmine affláta, Redemptóri óbviám procedens, palmárum atque olivárum ramos vestigiis ejus turba substrávit. Palmárum igitur rami de mortis príncipe triúmphos expéctant : súrculi vero olivárum, spírítuálem unctiόνem advenísse quodámmodo clamant. Intélléxit enim jam tunc illa hóminum beáta multitúdo præfigurári : quia Redemptor noster humánis cóndolens misériis, pro totius mundi vita cum mortis príncipe esset pugnatúrus, ac moriéndó triúmphantúrus. Et ideo tália óbsequens administrávit, quæ in illo et triúmphos victóriæ, et misericórdiæ pinguédinem declararent. Quod nos quoque plena fide, et factum, et significátum retinéntes, te, Dómine sancte, Pater omnipotens, ætérne Deus, per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum suppliciter exorámus : ut in ipso, atque per ipsum, cujus nos membra fieri voluisti, de mortis império victóriam reportántes, ipsius gloriósæ resurrectionis participes esse mereámur. Qui tecum vivit.

Orémus. DEUS, qui per olivæ ramum, pacem terris colúmbam nuntiáre jussisti : præsta, quæsumus ; ut hos olivæ, cæterarúmque árborum ramos, cœlesti benedictiόνem sanctífices, ut cuncto pópulo tuo proficiant ad salutem. Per Christum Dóminum nostrum.

Orémus. BÉNE DIC, quæsumus, Dómine, hos palmárum, seu olivárum ramos : et præsta ; ut quod pópulus tuus in tui venera-

tionem hodierna die corporaliter agit, hoc spirituáliter summa devotíone perficiat, de hoste victóriam reportándo, et opus misericórdiæ summópere diligéndo. Per Dóminum nostrum.

Ici le Célébrant met l'encens dans l'encensoir; il jette trois fois de l'eau bénite sur les rameaux, et les encense trois fois.

ŷ. Dóminus vobiscum. R̄. Et cum spiritu tuo.

Orémus. DEUS, qui Filium tuum Jesum Christum Dóminum nostrum, pro salute nostra in hunc mundum misisti, ut se humiliáret ad nos, et nos revocáret ad te : cui étiam, dum Jerúsalem veníret, ut adimpléret Scriptúras, credéntium populórum turba, fidelíssima devotíone vestiménta sua cum ramis palmárum in via stérnabant; præsta, quæsumus; ut illi fidei viam præparémus, de qua, remóto lápide offensionis, et petra scándali, fróndeant apud te ópera nostra justitiæ ramis, ut ejus vestigia sequi mereámur. Qui tecum vivit et regnat.

Pendant la distribution de rameaux, le Chœur chante :

t. 1. **P** U - E - RI Hebræ - o - rum portantes ramos o - liva -
rum obvi - averunt Do - mi - no, claman - tes, et dicen - tes :
Hosanna in excelsis.

Autre
t. 1. **P** U - E - RI Hebræ - o - rum vestimenta prosternebant
in vi - a, et clamabant, dicentes : Hosanna Fi - li - o Da - vid :
benedictus qui venit in no - mine Do - mini.

Si la distribution des rameaux se prolonge, on les répète.

ŷ. Dóminus vobiscum. R̄. Et cum spiritu tuo.

Orémus. OMNIPOTENS sempitérne Deus, qui Dóminum nostrum Jesum Christum super pullum ásinæ sedere fecisti, et turbas populórum vestiménta vel ramos arborum in via stérnere, et hosanna decantáre in laudem ipsius docuisti : da, quæsumus; ut illórum innocéntiam imitári póssimus, et eórum méritum cónsequi mereámur. Per eúndem Christum Dóminum nostrum. R̄. Amen.

Avant la Procession, le Diacre dit : Procedámus in pace. On répond : In nómine Christi. Amen. Pendant la Procession l'on chante une ou plusieurs des Antiennes suivantes :

Ant.
t. 7. **C** UM appropinquaret Do - minus Je - ro -
so - lymam, mi - sit du - os ex di - scipu - lis su - is,
di - cens : I - te in castellum, quod con - tra vos est :
et inveni - e - tis pul - lum a - sinæ alli - ga - tum, super
quem nullus ho - minum sedit : sol - vi - te, et addu -
ci - te mihi. Si quis vos interroga - verit,
di - ci - te : Opus Do - mino est. Sol - ven - tes
ad - duxerunt ad Je - sum; et imposu - erunt il - li vesti -
menta su - a, et sedit super e - um : a - li - i expan - de -
bant vestimenta su - a in vi - a : a - li - i ramos de
arboribus ster - nebant; et qui sequebantur, clamabant :
Hosanna, benedictus qui venit in nomine Do - mini :
Benedi - ctum regnum patris nostri Da - vid : Hosanna in
excel - sis : mi - se - re - re no - bis, fi - li
Da - vid.

Ant.
t. XIII. **C** UM au-dis - set po - pu-lus, qui-a
Je - sus ve - nit Jero-so - lymam, acceperunt ramos pal -
ma-rum : et exi-erunt e-i ob-vi-am, et cla -
mabant pu - eri, di-cen-tes : Hic est, qui ven-tu-rus
est in sa-lu-tem po - pu-li. Hic est
salus nostra, et re-dempti-o I-sra-el.
Quan-tus est i - ste, cu-i Thro-ni et Do -
mina-ti-ones oc - cur-runt! No-li timere, fi-li-a Si - on :
Ecce Rex tu - us ve - nit tibi, se - dens super
pullum asinæ, sicut scri - ptum est. Sal -
ve, Rex fabrica-tor mun-di, qui venisti re -
di - mere nos.

Ant.
t. 8. **A** NTE sex di-es so-lemniss Pa -
schæ, quando ve - nit Do-minus in ci-vi-tatem Je -
rusalem, oc-cur-rerunt e - i pu-eri : et in ma-ni-
bus porta-bant ramos palma-rum, et cla-ma-bant voce

magna, di-cen-tes : Hosanna in
ex-cel-sis. Bene-di-ctus qui venisti in multi-tu -
dine misericordi-æ tu - æ : Hosanna
in excel - sis.

Ant.
t. 8. **O** CCURRUNT turbæ cum flo-ribus et palmis .
Redemptori obvi-am : et victo-ri tri-umphanti digna
dant obsequi-a : Fi-li-um De - i ore Gentes prædicant :
et in lau-dem Christi voces tonant per nubi-la : Ho -
sanna in excel - sis.

Ant.
t. 7. **C** UM Ange-lis et pu - eris fide-les inve-ni-amur,
tri-umphatori mortis clamantes : Hosanna in excel-sis.

Ant.
t. 4. **T** URBA mul-ta, quæ convenerat ad di-em festum,
clamabat Domino : Be-nedi-ctus qui ve-nit in no-mine Do -
mini : Hosanna in excelsis.

La Procession étant de retour, deux ou quatre Chantres entrent dans l'église, en ferment la porte, et, tournés vers la procession, chantent alternativement avec le Célébrant et le Clergé restés en dehors les versets suivants, ou seulement quelques-uns d'entre eux :

Les Chantres :

t. 1. **G**

LO-RI-A, laus, et honor tibi sit, Rex Chri-

ste Redemptor: Cu-i pu-e-ri-le de-cus prompsit Hosan-

na pi-um. *Le Chœur reprend du dehors :* Glo-ri-a. *Les Chantres du dedans :* ✕ Isra-

el es tu Rex, Da-vidis et in-clyta pro-les: Nomine

qui in Do-mini Rex be-ne-di-cte ve-nis. *Le Chœur :* Glo-ri-a.*Les Chantres :*

✕ Cœtus in ex-cel-sis te laudat cœ-licus omnis,

et morta-lis ho-mo, et cun-cta cre-a-ta si-mul.

Le Chœur : Glo-ri-a. *Les Chantres :* ✕ Plebs Hæbræ-a ti-bi cum

palmis ob-vi-a ve-nit: Cum prece, voto, hymnis, ad-

sumus ecce ti-bi. *Le Chœur :* Glo-ri-a. *Les Chantres :* ✕ Hi tibi

pas-su-ro sol-vebant mu-ni-a lau-dis: Nos tibi re-gnanti

pangimus ecce me-los. *Le Chœur :* Glo-ri-a. *Les Chantres :* ✕ Hi

placu-ere ti-bi, pla-ce-at devo-ti-o no-stra: Rex bone,

Rex cle-mens, cu-i bo-na cuncta pla-cent. *Le Chœur :* Glo-ri-a.*En entrant dans l'église, on chante :**Rép.*t. 2. **I**

NGREDI-ENTE Do - mino in sanctam

ci - vi - ta - tem, Hebræ-o-rum pu - eri re-surre-

cti-o-nem vi-tæ pro - nun-ti - an - tes: * Cum ramis

palma - rum, Hosanna clama - bant in ex - cel -

sis. ✕ Cum audisset po-pulus quod Je-sus veni-ret Je -

roso - lynam, exi - e-runt ob - vi-am e - i.

* Cum ramis.

*La Procession étant rentrée, on chante aussitôt la Messe. On tient les rameaux à la main pendant le chant de la Passion et de l'Évangile.**Si la Procession ne peut pas sortir de l'église, elle en fait le tour à l'intérieur, et la fin de la cérémonie a lieu à la porte du Chœur.*

A LA MESSE.

Introit. t. 8. **D** o - mine, ne longe fa - ci - as au - xi - li - um

tu - um a me, ad de-fen-si-o-nem me - am a -

spice: libera me de o - re le-o - nis, et a

cor - nibus u - ni - cor - ni - um hu - mi - li - ta - tem

me - am. *Ps.* De-us, De-us me-us, respice in me, quare

me de-re-li-qui-sti? * Longe a salute me-a verba de-licto -

rum me - orum. *On ne dit pas Gloria Patri, mais on répète :* Do - mine.**Collecte.** OMNIPOTENS sempitérne Deus, qui humano generi, ad imitandum humilitatis exemplum, Salvatorem nostrum carnem

sūmere, et crucem subire fecisti : concēde propitius; ut et patiētiā ipsius habere documēta, et resurrectionis consōrtia mereāmur. Per eūdem Dōminum.

Lectio Epistolæ beāti Pauli Apōstoli ad Philippēses. C. 2.

FRATRES, Hoc enim sentite in vobis, quod et in Christo Jesu : qui cum in forma Dei esset, non rapinam arbitratus est esse se æqualem Deo : sed semetipsum exinanivit, formam servi accipiēns, in similitudinē hōminum factus, et hābitu inventus ut homo. Humiliavit semetipsum, factus obediēns usque ad mortem, mortem autem crucis. Propter quod et Deus exaltavit illum, et donavit illi nomen, quod est super omne nomen : ut in nōmine Jesu omne genu flectatur, cœlestium, terrēstrium, et infernōrum : et omnis lingua confiteatur quia Dōminus Jesus Christus in glōria est Dei Patris.

Grad.

t. XII.
(4)

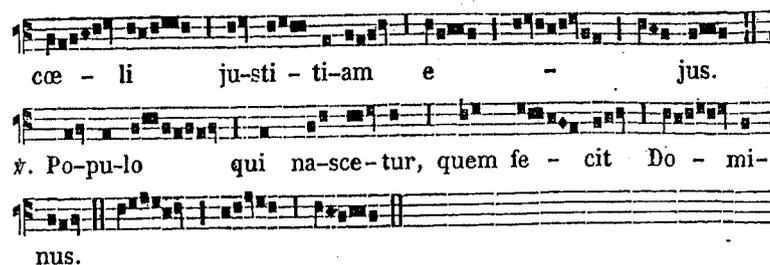
ENU - I - STI ma - num de - xteram
me - am : et in vo - luntate tu -
a de - duxi - sti me : et cum glo -
ri - a as - sumpsi - sti me.
✠. Quam bo - nus Isra - el De -
us re -
ctis cor - de ! Me - i au - tem
pe - ne mo - ti sunt pe - des,
pene effu - si sunt gressus me - i : qui -
a zela - vi in pec - cato

ribus, pa - cem pec - cato - rum
vi - dens.

Trait.
t. 2. **D** E-US, * De-us
me - us, respice in me : qua - re me
de - re - li - qui - sti ? ✠. Lon -
ge a sa - lute me - a ver - ba de - li - cto -
rum me - o - rum ✠. De - us me - us,
clama - bo per di - em, nec exau - di - es ;
in nocte, et non ad insipi - en - ti - am mi - hi.
✠. Tu au - tem in sancto ha - bitas,
laus I - sra - el. ✠. In te
spe - rave - runt patres nostri : spe - rave - runt,
et li - be - ra - sti e - os. ✠. Ad te cla - mave -
runt, et sal - vi fa - cti sunt : in te spe - ra -
ve - runt, et non sunt confu - si. ✠. E -
go au - tem sum vermis, et non

ho - mo : opprobri-um ho - minum,
et abjecti-o ple-bis. * Omnes qui vi-de-
bant me, aspernaban - tur me :
locu-ti sunt la - bi-is, et moverunt ca-put.
* Speravit in Do - mino, e-ri - pi-at e - um :
salvum fa-ci-at e - um, quo-ni-am vult e -
um. * Ipsi vero consideraverunt, et conspe-
xe-runt me : divide-runt si - bi vesti-
menta me - a, et super vestem me - am mi - se-
runt sortem. * Li-bera me
* de o-re le-o - nis :
et a cor - nibus u-nicor - ni-um hu -
mi-li-ta-tem me-am. * Qui time-tis Do - minum,
lau-date e - um : universum semen Ja - cob,
magni - fi-ca-te e - um. * Annunti-a-bi-tur Do -
mino genera-ti-o ventu-ra : et annunti-a-bunt

cœ - li ju-sti - ti-am e - jus.
* Po-pu-lo qui na-sce-tur, quem fe - cit Do - mi-
nus.

Passio Dómini nostri Jesu Christi secúndum Matthæum. C. 26.

In illo tēpore : Dixit Jesus discipulis suis : * Scitis quia post biduum Pascha fiet, et Filius hóminis tradétur, ut crucifigátur. C. Tunc congregáti sunt principes sacerdotum, et senióres pópuli, in átrium principis sacerdotum, qui dicebátur Cáiphas : et consilium fecérunt, ut Jesum dolo tenérent, et occiderent. Dicébant autem : S. Non in die festo, ne forte tumultus fieret in pópulo. C. Cum autem Jesus esset in Bethánia in domo Simónis leprósi, accessit ad eum múlier habens alabástrum unguénti pretiósí, et effúdit super caput ipsius recumbéntis. Vidéntes autem discipuli, indignáti sunt, dicéntes : S. Ut quid perditio hęc ? pótuit enim istud venúndari multo, et dari paupéribus. C. Sciens autem Jesus, ait illis * Quid molésti estis huic mulieri ? opus enim bonum operáta est in me. Nam semper páuperes habétis vobiscum : me autem non semper habétis. Mittens enim hęc unguéntum hoc in corpus meum, ad sepeliéndum me fecit. Amen dico vobis, ubicúmque prædicátum fúerit hoc Evangélium in toto mundo, dicétur et quod hęc fecit in memóriam ejus. C. Tunc ábiit unus de duódecim, qui dicebátur Judas Iscariótes, ad principes sacerdotum, et ait illis : S. Quid vultis mihi dare, et ego vobis eum tradam ? C. At illi constituérunt ei triginta argénteos. Et exinde quærébat opportunitátem, ut eum tráderet. Prima autem die Azymórum, accessérunt discipuli ad Jesum, dicéntes : S. Ubi vis parémus tibi comédere Pascha ? C. At Jesus dixit : * Ite in civitátem ad quemdam, et dicite ei : Magister dicit : Tempus meum prope est, apud te fácio Pascha cum discipulis meis. C. Et fecérunt discipuli sicut constituit illis Jesus, et paravérunt Pascha. Véspere autem facto, discumbébat cum duódecim discipulis suis. Et edéntibus illis, dixit : * Amen dico vobis, quia unus vestrum me traditúrus est. C. Et contristáti valde, cœpérunt singuli dicere : S. Numquid ego sum, Dómine ? C. At ipse respóndens, ait : * Qui intingit mecum manum in parópside, hic me tradet. Filius quidem hóminis vadit, sicut scriptum est de illo : væ autem hómini illi, per quem Filius hóminis tradétur :

bonum erat ei, si natus non fuisset homo ille. *C.* Respondens autem Judas, qui tradidit eum, dixit. *S.* Numquid ego sum, Rabbi? *C.* Ait illi: ✠ Tu dixisti. *C.* Cœnantibus autem eis, accepit Jesus panem, et benedixit, ac fregit, deditque discipulis suis, et ait: ✠ Accipite, et comedite: Hoc est corpus meum. *C.* Et accipiens calicem, gr̄atias egit, et dedit illis, dicens: ✠ Bibite ex hoc omnes. Hic est enim sanguis meus novi testam̄ti, qui pro multis effundetur in remissionem peccatorum. Dico autem vobis: Non bibam amodo de hoc genimine vitis, usque in diem illum, cum illud bibam vobiscum novum in regno Patris mei. *C.* Et hymno dicto, exierunt in montem Oliveti. Tunc dicit illis Jesus: ✠ Omnes vos sc̄andalum patiemini in me, in ista nocte. Scriptum est enim: Percutiam pastorem, et dispergentur oves gregis. Postquam autem resurrexero, pr̄cedam vos in Galilæam. *C.* Respondens autem Petrus, ait illi: *S.* Etsi omnes scandalizati fuerint in te, ego nunquam scandalizabor. *C.* Ait illi Jesus: ✠ Amen dico tibi, quia in hac nocte, antequam gallus eantet, ter me negabis. *C.* Ait illi Petrus: *S.* Etiamsi oportuerit me mori tecum, non te negabo. *C.* Similiter et omnes discipuli dixerunt. Tunc venit Jesus cum illis in villam, quæ dicitur Gethsēmani, et dixit discipulis suis: ✠ Sedete hic, donec vadam illuc, et orem. *C.* Et assumpto Petro, et duobus filiis Zebedæi, cœpit contristari, et mœstus esse. Tunc ait illis: ✠ Tristis est anima mea usque ad mortem: sustinete hic, et vigilate mecum. *C.* Et progressus pusillum, pr̄cidit in faciem suam, orans, et dicens: ✠ Pater mi, si possibile est, transeat a me calix iste. Verumtamen non sicut ego volo, sed sicut tu. *C.* Et venit ad discipulos suos, et invenit eos dormientes: et dixit Petro: ✠ Sic non potuistis una hora vigilare mecum? Vigilate, et orate, ut non intratis in tentationem. Spiritus quidem promptus est, caro autem infirma. *C.* Iterum secundo abiit, et oravit, dicens: ✠ Pater mi, si non potest hic calix transire, nisi bibam illum, fiat voluntas tua. *C.* Et venit iterum, et invenit eos dormientes: erant enim oculi eorum gravati. Et relictis illis, iterum abiit, et oravit tertio, eundem sermonem dicens. Tunc venit ad discipulos suos, et dicit illis: ✠ Dormite jam, et requiescite: ecce appropinquavit hora, et Filius hominis tradetur in manus peccatorum. Surgite, eamus: ecce appropinquavit, qui me tradet. *C.* Adhuc eo loquente, ecce Judas unus de duodecim venit, et cum eo turba multa cum gladiis et fustibus, missi a principibus sacerdotum, et senioribus populi. Qui autem tradidit eum, dedit illis signum, dicens: *S.* Quemcumque osculatus fuero, ipse est: tenete eum. *C.* Et confestim accedens ad Jesum, dixit: *S.* Ave, Rabbi. *C.* Et

osculatus est eum. Dixitque illi Jesus: ✠ Amice, ad quid venisti? *C.* Tunc accesserunt, et manus injecerunt in Jesum, et tenuerunt eum. Et ecce unus ex his, qui erant cum Jesu, extendens manum, exemit gladium suum, et percutiens servum principis sacerdotum, amputavit auriculam ejus. Tunc ait illi Jesus: ✠ Convertere gladium tuum in locum suum. Omnes enim, qui acceperint gladium, gladio peribunt. An putas, quia non possum rogare Patrem meum, et exhibebit mihi modo plus quam duodecim legiones Angelorum? Quomodo ergo implebuntur Scripturæ, quia sic oportet fieri? *C.* In illa hora dixit Jesus turbis: ✠ Tamquam ad latronem existis cum gladiis et fustibus comprehendere me: quotidie apud vos sedebam docens in templo, et non me tenuistis. *C.* Hoc autem totum factum est, ut adimplerentur Scripturæ Prophetarum. Tunc discipuli omnes, relicto eo, fugerunt. At illi, tenentes Jesum, duxerunt ad Caipham principem sacerdotum, ubi Scribæ et seniores convenerant. Petrus autem sequebatur eum a longe, usque in atrium principis sacerdotum. Et ingressus intro, sedebat cum ministris, ut videret finem. Principes autem sacerdotum, et omne concilium, quærebant falsum testimonium contra Jesum, ut eum morti traderent: et non invenierunt, cum multi falsi testes accessissent. Novissime autem venerunt duo falsi testes, et dixerunt: *S.* Ille dixit: Possum destruere templum Dei, et post triduum reedificare illud. *C.* Et surgens princeps sacerdotum, ait illi: *S.* Nihil respondes ad ea, quæ isti adversum te testificantur? *C.* Jesus autem tacēbat. Et princeps sacerdotum ait illi: *S.* Adjuro te per Deum vivum, ut dicas nobis, si tu es Christus Filius Dei. *C.* Dicit illi Jesus: ✠ Tu dixisti. Verumtamen dico vobis, amodo videbitis Filium hominis sedentem a dextris virtutis Dei, et venientem in nubibus cœli. *C.* Tunc princeps sacerdotum scidit vestimenta sua, dicens: *S.* Blasphemavit: quid adhuc egemus testibus? Ecce nunc audistis blasphemiam: quid vobis videtur? *C.* At illi respondentes, dixerunt: *S.* Reus est mortis. *C.* Tunc expuerunt in faciem ejus, et colaphis eum ceciderunt. Alii autem palmas in faciem ejus dederunt, dicentes. *S.* Prophetiza nobis, Christe, quis est qui te percussit? *C.* Petrus vero sedebat foris in atrio: et accessit ad eum una ancilla, dicens: *S.* Et tu cum Jesu Galilæo eras. *C.* At ille negavit coram omnibus, dicens: *S.* Nescio quid dicis. *C.* Exeunte autem illo januam, vidit eum alia ancilla, et ait his, qui erant ibi: *S.* Et hic erat cum Jesu Nazareno. *C.* Et iterum negavit cum juramento: Quia non novi hominem. Et post pusillum accesserunt, qui stabant, et dixerunt Petro: *S.* Vere et tu ex illis es: nam et loquela tua manifestum te facit. *C.* Tunc cœpit detestari et jurare quia

non movisset hominem. Et continuo gallus cantavit. Et recordatus est Petrus verbi Jesu, quod dixerat : Priusquam gallus cantet, ter me negabis. Et egressus foras, flevit amare. Mane autem facto, consilium iniérunt omnes principes sacerdotum et seniores populi adversus Jesum, ut eum morti traderent. Et vinctum adduxerunt eum, et tradiderunt Pontio Pilato præsidi. Tunc videns Judas, qui eum tradidit, quod damnatus esset : pœnitentia ductus, retulit triginta argenteos principibus sacerdotum, et senioribus, dicens : S. Peccavi, tradens sanguinem justum. C. At illi dixerunt : S. Quid ad nos ? Tu videris. C. Et projectis argenteis in templo, recessit : et abiens, laqueo se suspendit. Principes autem sacerdotum, acceptis argenteis, dixerunt : S. Non licet eos mittere in carbonam : quia pretium sanguinis est. C. Consilio autem inito, emerunt ex illis agrum figuli, in sepulturam peregrinorum. Propter hoc vocatus est ager ille, Haceldama, hoc est ager sanguinis, usque in hodiernum diem. Tunc impletum est, quod dictum est per Jeremiam Prophetam, dicentem : Et acciperunt triginta argenteos pretium appetiati, quem appetiaverunt a filiis Israel, et dederunt eos in agrum figuli, sicut constituit mihi Dominus. Jesus autem stetit ante Præsidentem : et interrogavit eum Præses, dicens : S. Tu es Rex Judæorum ? C. Dicit illi Jesus : ✱ Tu dicis. C. Et cum accusaretur a principibus sacerdotum, et senioribus, nihil respondit. Tunc dicit illi Pilatus : S. Non audis quanta adversum te dicunt testimonia ? C. Et non respondit ei ad ullum verbum, ita ut miraretur Præses vehementer. Per diem autem solennem consuèrat Præses populo dimittere unum vinctum, quem voluissent. Habebat autem tunc vinctum insignem, qui dicebatur Barabbas. Congregatis ergo illis dixit Pilatus : S. Quem vultis dimittam vobis ? Barabbam, an Jesum, qui dicitur Christus ? C. Sciebat enim, quod per invdiam tradidissent eum. Sedente autem illo pro tribunali, misit ad eum uxor ejus, dicens : S. Nihil tibi, et justo illi : multa enim passa sum hodie per visum propter eum. C. Principes autem sacerdotum et seniores persuaserunt populis, ut peterent Barabbam, Jesum vero perderent. Respondens autem Præses, ait illis : S. Quem vultis vobis de duobus dimitti ? C. At illi dixerunt : S. Barabbam. C. Dicit illis Pilatus : S. Quid igitur faciam de Jesu, qui dicitur Christus ? C. Dicunt omnes : S. Crucifigatur. C. Ait illis Præses : S. Quid enim mali fecit ? C. At illi magis clamabant, dicentes : S. Crucifigatur. C. Videns autem Pilatus quia nihil proficeret, sed magis tumultus fieret, accepta aqua, lavit manus coram populo, dicens : S. Innocens ego sum a sanguine justis huius : vos vidéritis. C. Et respondens universus populus, dixit :

S. Sanguis ejus super nos, et super filios nostros. C. Tunc dimisit illis Barabbam : Jesum autem flagellatum tradidit eis, ut crucifigeretur. Tunc milites Præsidis, suscipientes Jesum in prætorium, congregaverunt ad eum universam cohortem : et exuentes eum, chlamydem coccineam circumdederunt ei : et plectentes coronam de spinis, posuerunt super caput ejus, et arundinem in dextera ejus. Et genu flexo ante eum, illudébant ei, dicentes : S. Ave, Rex Judæorum. C. Et expuentes in eum, acciperunt arundinem, et percutiebant caput ejus. Et postquam illusérunt ei, exuerunt eum chlamyde, et induerunt eum vestimentis ejus, et duxerunt eum ut crucifigerent. Exeutes autem, invenerunt hominem Cyrenæum, nomine Simónem : hunc angariaverunt, ut tolleret crucem ejus. Et venerunt in locum, qui dicitur Gólgatha, quod est, Calvariæ locus. Et dederunt ei vinum bibere cum felle mistum. Et cum gustasset, noluit bibere. Postquam autem crucifixerunt eum, divisérunt vestimenta ejus, sortem mittentes : ut impleretur quod dictum est per Prophetam dicentem : Diviserunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam miserunt sortem. Et sedentes, servabant eum. Et imposuerunt super caput ejus causam ipsius scriptam : Hic est Jesus Rex Judæorum. Tunc crucifixi sunt cum eo duo latrones : unus a dextris, et unus a sinistris. Prætereuntes autem blasphemabant eum, moventes capita sua, et dicentes : S. Vah, qui destruis templum Dei, et in triduo illud reedificas : salva te ipsum. Si Filius Dei es, descende de cruce. C. Similiter et principes sacerdotum illudentes cum Scribis et senioribus, dicebant : S. Alios salvos fecit, seipsum non potest salvum facere : si Rex Israel est, descendat nunc de cruce, et credimus ei : confidit in Deo : liberet nunc, si vult, eum : dixit enim : Quia Filius Dei sum. C. Idipsum autem et latrones, qui crucifixi erant cum eo, improperebant ei. A sexta autem hora tenebræ factæ sunt super universam terram, usque ad horam nonam. Et circa horam nonam clamavit Jesus voce magna, dicens : ✱ Eli, Eli, lamma sabaethani ? C. Hoc est : ✱ Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquisti me ? C. Quidam autem illic stantes, et audientes, dicebant : S. Eliam vocat iste. C. Et continuo currens unus ex eis, acceptam spongiam implévit aceto, et impósuit arundini, et dabat ei bibere. Cæteri vero dicebant : S. Sine, videamus an veniat Elias liberans eum. C. Jesus autem iterum clamans voce magna, emisit spiritum. (*Ici l'on se met à genoux pendant quelques instants.*) Et ecce velum templi scissum est in duas partes a summo usque deorsum : et terra mota est, et petre scissæ sunt, et monumenta aperta sunt, et multa corpora Sanctorum, qui dormierant, surrexerunt. Et exeutes de monumentis post re-

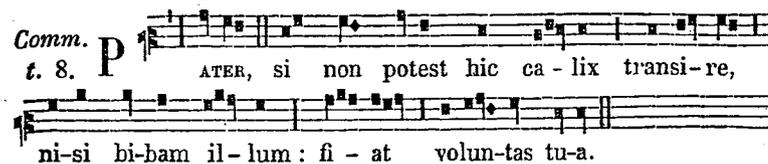
surrectionem ejus, venerunt in sanctam civitatem, et apparuerunt multis. Centurio autem, et qui cum eo erant, custodiētes Jesum, viso terræmotu, et his, quæ fiēbant, timuerunt valde, dicētes: S. Vere Filius Dei erat iste. C. Erant autem ibi mulieres multæ a longe, quæ secūtæ erant Jesum a Galilæa, ministrātes ei: inter quas erat Maria Magdalēne, et Maria Jacōbi, et Joseph mater, et mater filiōrum Zebedæi. Cum autem sero factum esset, venit quidam homo dives ab Arimathæa, nōmine Joseph, qui et ipse discipulus erat Jesu. Hic accessit ad Pilātum, et pētiit corpus Jesu. Tunc Pilātus jussit reddi corpus. Et accēpto corpore, Joseph invōlvit illud in sindone munda. Et pōsuit illud in monumētō suo novo, quod exciderat in petra. Et advōlvit saxum magnum ad ostium monumēti, et abiit. Erant autem ibi Maria Magdalēne, et altera Maria, sedētes contra sepulchrum.

ALTERA autem die, quæ est post Parascēven, convenērunt principes sacerdotum, et Pharisæi ad Pilātum, dicētes: Dōmine, recordāti sumus, quia sedūctor ille dixit adhuc vivens: Post tres dies resūrgam. Jube ergo custodiri sepulchrum usque in diem tertium: ne forte veniant discipuli ejus, et furēntur eum, et dicant plebi: Surrēxit a mōrtuis. Et erit novissimus error pejor priore. Ait illis Pilātus: Habētis custōdiam: ite, custodite sicut scītis. Illi autem abeūntes, muniērunt sepulchrum, signāntes lapidem, cum custōdibus.

Offert.
t. 8.

M - PRO - PE - RI - UM ex - pect - a - vit cor
me - um, et mi - se - ri - am : et susti -
nu - i qui si - mul mecum contristare - tur, et
non fu - it : con - so - lan - tem me quæ - si - vi,
et non inve - ni : et de - de - runt
in e - scam me - am fel : et in si - ti me - a
pota - ve - runt me age - to.

Secrète. CONCĒDE, quæsumus, Dōmine, ut oculis tuæ majestātis munus oblātum, et grātiam nobis devotiōnis obtineat, et effectum beatæ perennitātis acquirat. Per Dōminum.

Comm.
t. 8.

PATER, si non potest hic ca - lix transi - re,
ni - si bi - bam il - lum : fi - at volun - tas tu - a.

Postcomm. PER hujus, Dōmine, operatiōnem mystērii, et vitia nostra purgēntur, et juxta desidēria compleāntur. Per Dōminum nostrum.

A VEPRES.

Ant. et Psalms des Dimanches ordinaires, p. 23.

Capitule. FRATRES: Hoc enim sentite in vobis, quod et in Christo Jesu, qui cum in forma Dei esset, non rapinam arbitrātus est esse se æqualem Deo: sed semetipsum exinanivit, formam servi accipiēns, in similitudinē hōminum factus, et hābitu invēntus ut homo.

Hymne Vexilla, v. Eripe me, p. 187.

A Magnif.
Ant.
t. 8.

S CRIPTUM est e - nim : Percu - ti - am pa - sto - rem
et dispergentur o - ves gregis : postquam au - tem re - surre -
xero, præcedam vos in Ga - li - læ - am : ibi me vide - bi - tis,
di - cit Dominus. *Magni - ficat.* e u o u a e.

LE LUNDI SAINT.

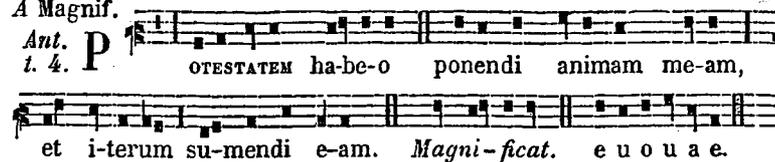
A Magnif.
Ant.
t. 4.

N ON habe - res in me potestatem, ni - si desu -
per tibi datum fu - isset. *Magni - ficat.* e u o u a e.

Orémus. ADJVA nos, Deus salutāris noster: et ad beneficia recolēda, quibus nos instaurāre dignātus es, tribue venire gau - dēntes. Per Dōminum.

LE MARDI SAINT.

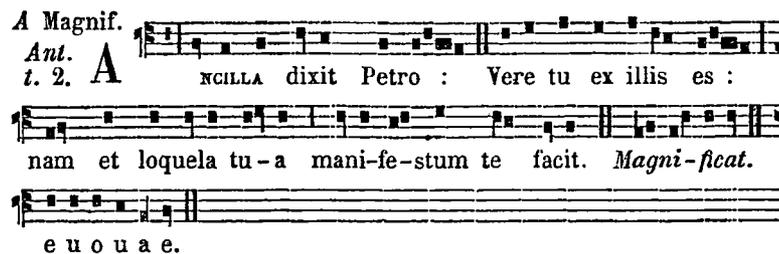
A Magnif.

Ant.
t. 4. P

Orémus. TUA nos misericórdia, Deus, et ab omni subreptióne vetustátis expúrget, et capaces sanctæ novitátis efficiat. Per Dóminum.

LE MERCREDI SAINT.

A Magnif.

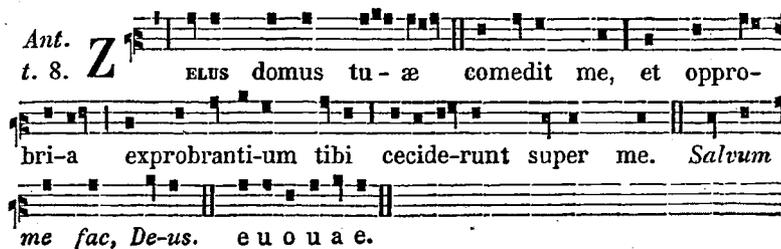
Ant.
t. 2. A

Orémus. RÉSPICE, quæsumus, Dómine, super hanc familiam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit má-nibus tradi nocéntium et crucis subíre tormentum. Qui tecum vivit.

LE JEUDI SAINT. DOUBLE DE 1° CLASSE.

A MATINES.

Après avoir dit Pater noster, Ave Maria, Credo, on commence la suite par l'Antienne suivante :

AU 1er NOCTURNE.Ant.
t. 8. Z

PSAUME 68.

SALVUM me fac, Deus : * quóniam S intravérunt aquæ usque ad ánimam meam.

Infixus sum in limo profúndi, * et non est substántia.

Veni in altitúdinem maris : * et tempéstat demérsit me.

Laborávi clamans, raucæ factæ sunt fauces meæ : * defecérunt óculi mei, dum spero in Deum meum.

Multiplicáti sunt super capillos cápitis mei, * qui odérunt me gratis.

Confortáti sunt qui persecúti sunt me inimici mei injúste : * quæ non rapui, tunc exsolvébam.

Deus, tu scis insipientiam meam : * et delicta mea a te non sunt abscondita.

Non erubéscant in me, qui expectant te, Dómine, * Dómine virtutum.

Non confundántur super me, * qui quærunte, Deus Israel.

Quóniam propter te sustinui opprobrium : * opéruit confusio faciem meam.

Extráneus factus sum frátribus meis, * et peregrinus filiis matris meæ.

Quóniam zelus domus tuæ comédit me : * et opprobria exprobrántium tibi ceciderunt super me.

Et opéruí in jejúnio ánimam meam : * et factum est in opprobrium mihi.

Et pósui vestiméntum meum cilicium : * et factus sum illis in parabolam.

Advérsus me loquebántur, qui sedébant in porta : * et in me psalébant, qui bibébant vinum.

Ego vero oratióne meam ad te, Dómine : * tempus bene pláciti, Deus.

In multitudine misericórdiæ tuæ exáudi me, * in veritate salutis tuæ.

Eripe me de luto, ut non infigar : * libera me ab iis qui odérunt me, et de profundis aquarum.

Non me demérget tempéstat aquæ, neque absórbeat me profúndum : * neque úrgeat super me púteus os suum.

Exáudi me, Dómine, quóniam benigna est misericórdia tua : * scúndum multitudinem miseratiónum tuarum respice in me.

Et ne avértas faciém tuam a púero tuo : * quóniam tribulor, velóci ter exáudi me.

Inténde ánimæ meæ, et libera eam : * propter inimicos meos eripe me.

Tu scis impropérium meum, et confusiónem meam, * et reveréntiam meam.

In conspéctu tuo sunt omnes qui tribulant me : * impropérium expectávit cor meum, et misériam.

Et sustinui qui simul contristáretur, et non fuit : * et qui consolarétur, et non invéni.

Et dederunt in escam meam fel : * et in siti mea potavérunt me acéto.

Fiat mensa eórum coram ipsis in láqueum, * et in retributiónes, et in scándalum.

Obscuréntur óculi eórum ne videant : * et dorsum eórum semper incúrva.

Effúnde super eos iram tuam : * et furor iræ tuæ comprehéndat eos.

Fiat habitatio eórum déserta : * et in tabernáculis eórum non sit qui inhábitet.

Quóniam quem tu percussisti, persecúti sunt : * et super dolórem vulnérum meórum addiderunt.

Appóne iniquitatem super iniquitatem eórum, * et non intrent in justitiam tuam.

Deleántur de libro vivéntium, * et cum justis non scribantur.

Ego sum pauper et dolens : * salus tua, Deus, suscepit me.

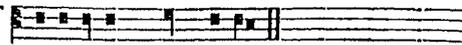
Laudabo nomen Dei cum canticum : * et magnificabo eum in laude.

Et placebit Deo super vitulum novellum, * cornua producentem et ungulas.

Videant pauperes, et lætentur : * quærite Deum, et vivet anima vestra.

Quoniam exaudivit pauperes Dó-

On termine ainsi le dernier verset de chaque Psaume :

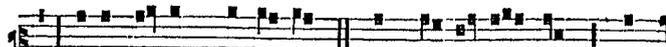

habitabunt in e-a.

On ne dit pas Gloria Patri, mais on répète l'Ant. Zelus, et de même aux autres Psaumes.

Ant.

t. 8. A

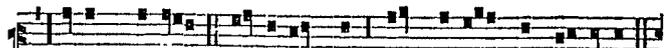
- VERTANTUR retrorsum, et e-ru-be-scant, qui co-gi-tant mi-hi ma-la. De-us, in adjutori-um. e u o u a e.

Ps. 69. Deus, in adjutorium meum, p. 21.

On répète l'Ant. Avertantur.

Ant.

t. 8. D

E-US me-us, e-ripe me de manu pecca-toris. In te, Domine. e u o u a e.

PSAUME 70.

In te, Dómine, speravi, non confundar in ætérnum : * in justitia tua libera me, et eripe me.

Inclina ad me aurem tuam, * et salva me.

Esto mihi in Deum protectorem, et in locum munitum : * ut salvum me facias.

Quoniam firmamentum meum, * et refugium meum es tu.

Deus meus, eripe me de manu peccatoris, * et de manu contra legem agentis, et iniqui.

Quoniam tu es patientia mea,

minus, * et victos suos non despexit.

Laudent illum cœli et terra, * mare, et omnia reptilia in eis.

Quoniam Deus salvam faciet Sion : * et ædificabuntur civitates Juda.

Et inhabitabunt ibi : * et hæreditate acquirent eam.

Et semen servorum ejus possidebit eam : * et qui diligunt nomen ejus, habitabunt in ea.

et qui custodiébant animam meam, consilium fecerunt in unum,

Dicentes : Deus dereliquit eum ; persequimini, et comprehendite eum : * quia non est qui eripiat.

Deus, ne elongeris a me : * Deus meus, in auxilium meum respice.

Confundantur, et deficiant detrahentes animæ meæ : * operiantur confusione et pudore, qui quærunt mala mihi.

Ego autem semper sperabo : * et adjiciam super omnem laudem tuam.

Os meum annuntiabit justitiam tuam, * tota die salutare tuum.

Quoniam non cognovi litteraturam, introibo in potências Dómini : * Dómine, memorabor justitiæ tuæ solius.

Deus, docuisti me a juventute mea : * et usque nunc pronuntiabo mirabilia tua.

Et usque in senectam et senium : * Deus, ne derelinquas me,

On répète l'Ant. Deus meus.

Donec annuntiem brachium tuum * generatióni omni, quæ ventúra est :

Poténtiam tuam, et justitiam tuam, Deus, usque in altissima, quæ fecisti magnalia : * Deus, quis similis tibi ?

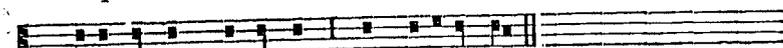
Quantas ostendisti mihi tribulationes multas et malas : et conversus vivificasti me : * et de abyssis terræ iterum reduxisti me.

Multiplicasti magnificéntiam tuam : * et conversus consolatus es me

Nam et ego confitebor tibi in vasis psalmi veritatem tuam : * Deus, psallam tibi in cithara, Sanctus Israel.

Exultabunt labia mea cum cantavero tibi : * et anima mea, quam redemisti.

Sed et lingua mea tota die meditabitur justitiam tuam, * cum confusi et reveriti fuerint, qui quærunt mala mihi.

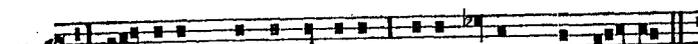
*. Avertantur retrorsum, et erubescant.

β. Qui cogitant mihi mala.

Pendant ces trois jours, après ce verset, on dit Pater noster en entier, tout bas, et l'on commence les Leçons immédiatement après, sans Absolution ni Bénédiction. A la fin on ne dit pas Tu autem.

LEÇON I. Lament. Jerem., c. 2.

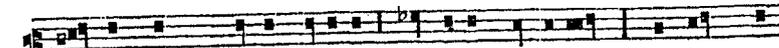
t. 6. I

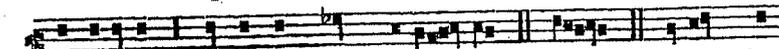
N - CIPIT lamenta-ti-o Jere-mi-æ Prophe-tæ.

A - LEFH. Quo-modo sedet so-la civi-tas ple-na popu-lo!

fa-cta est qua-si vidu-a. Domina Genti-um; princeps pro-

vinci-arum facta est sub tribu - to. BERN. Plerans ple-

ravit in nocte, et lacrymæ e-jus in ma-xillis e-jus : non
 est qui conso-le-tur e-am ex omnibus charis ejus. Omnes
 ami-ci ejus spre-verunt e-am, et fa-cti sunt e-i ini-
 mi - ci. ΓΗ - ΜΕΛ. Migra-vit Judas propter afflicti-onem,
 et multi-tudinem servi-tu-tis : ha-bi-tavit inter Gentes,
 nec invenit requi-em. Omnes persecutores ejus apprehen-
 derunt e-am inter angu - sti-as. ΔΑ - ΛΕΘ. Vi - æ Si-on
 lugent, e-o quod non sint qui veni-ant ad so-lemni-ta-
 tem. Omnes portæ ejus destructæ : sacerdotes ejus ge-
 mentes : virgines ejus squalidæ : et ipsa oppressa a -
 ma-ri-tu - dine. ΗΕ. Fa-cti sunt hostes ejus in ca-
 pite, inimici ejus lo-cupleta-ti sunt : qui-a Dominus locutus
 est super e-am, propter multi-tudinem iniqui-tatum ejus.
 Par-vu-li ejus ducti sunt in captivi-ta-tem, ante faci-em
 tribu-lan - tis. Jeru-sa-lem, Je-rusa-lem, conver-tere ad
 Dominum De-um tu - um.

Ϝ. I. I N mon - te O-li-ve - ti ora - vit
 7. 8. I ad Pa - trem : Pa-ter, si fi-e-ri po - test,
 tran-se-at a me ca-lix i - ste : * Spi-ri-tus qui-dem
 promptus est, ca-ro au - tem infir - ma.
 * Vig-la-te, et o-ra - te, ut non intre-tis in
 ten - ta-ti-o - nem. * Spi - ri-tus.

LEÇON II.

t. 6. V A - U. Et egressus est a fi-li-a Si-on omnis
 decor e-jus : fa-cti sunt principes ejus ve-lut ari-etes
 non inveni-entes pascu-a : et a-bi-erunt absque fortitudi-
 ne, ante faci-em subsequen-tis. ΖΑ - ΙΝ. Re-cordata
 est Jerusa-lem di-erum afflicti-onis su-æ, et prævari-ca-ti-
 onis omni-um desiderabi-li-um su-orum, quæ habu-erat a
 di-ebus antiquis, cum ca-deret populus e-jus in manu ho-
 sti-li, et non esset au-xi-li-ator. Vide-runt e-am hostes,
 et deriserunt sabba-ta e - jus. ΗΕΠΗ. Pecca-tum pec -

cavit Jerusa-lem : proptere-a instabi-lis fa-cta est. Omnes
 qui glori-ficabant e-am, spre-ve-runt il-lam, qui-a viderunt
 igno-mi-ni-am e-jus. I-psa autem gemens, conversa est
 retror-sum. **Tern.** Sor-des e-jus in pedibus e-jus,
 nec recordata est finis su-i : depo-si-ta est vehementer,
 non habens conso-la-torem. Vide, Domine, afflicti-onem me-
 am, quoni-am erectus est inimi-cus. Jeru-sa-lem, Je-
 rusalem, conver-tere ad Dominum De-um tu-um.

II. **T.** **z. 8.** **T.** **R**ISTIS est a-nima me - a us - que
 ad mor - tem : sus-ti-ne-te hic, et vi-gi-la-
 te me - cum : nunc vide-bi-tis turbam, quæ circumda-
 bit me : * Vos fu - gam capi-e - tis, et e - go
 va - dam immo-la - ri pro vo - bis.
 * Ecce appro-pinquat ho - ra, et Fi-li-us ho -
 minis trade-tur in ma-nus pec-ca-to - rum. * Vos.

LEÇON III.

z. 6. **I.** **od.** Manum su-am mi-sit hostis ad omni-a de-
 sidera-bi-li-a e-jus : qui-a vidit Gentes ingressas Sanctu-
 a-ri-um su-um, de quibus præceperas ne intrarent in ec-
 clesi-am tu - am. **CAPH.** Omnis populus e-jus gemens,
 et quærens panem : dederunt pre-ti-osa quæque pro cibo,
 ad re-fo-cil-landam animam. Vide, Domine, et conside-ra
 quoni-am facta sum vi - lis. **LA - MED.** O vos omnes, qui
 transi-tis per vi-am, attendi-te, et vide-te si est dolor
 sicut dolor me-us : quo-ni-am vindemi-avit me, ut locutus
 est Dominus, in di-e iræ fu-roris su - i. **MEM.** De
 excelso mi-sit ignem in ossibus me-is, et erudivit me :
 expandit re-te pedibus me-is, convertit me retrorsum : po-
 su-it me deso-la-tam, to-ta di-e mœ-rore confe-ctam.
NON. Vi-gi-lavit jugum iniqui-tatum me-a-rum : in ma-
 nu e-jus convolutæ sunt, et impositæ collo me-o. **Infir-**
 ma-ta est virtus me-a : dedit me Dominus in manu, de qua

Ps. III.
t. 5. **E**cce vidimus e-um non habentem spe-ci-em, neque de-co-rem : aspe-ctus e-jus in e-o non est : hic pecca-ta nostra por-ta-vit, et pro no-bis do-let : ipse au-tem vulne-ra-tus est propter i-niqui-ta-tes no-stras : * Cu-jus livo-re sa-na-ti su-mus. ✕ Vere languo-res nostros i-pse tu-lit, et do-lores nostros i-pse por-ta-vit. * Cu-jus. *On reprend le P.* Ecce.

AU IIe NOCTURNE.

Ant.
t. 8. **L**IBERA-VIT Do-minus pau-perem a potente, et i-nopem, cu-i non e-rat ad-ju-tor. *De-us, judi-ci-um.*
e u o u a e.

Ps. 71. Deus, judicium tuum, p. 71.
On répète l'Ant. Liberavit.

Ant.
t. 8. **C**OGI-TA-VE-RUNT impi-i, et locu-ti sunt ne-quitiam : i-niqui-ta-tem in excel-so lo-cu-ti sunt. *Quam bonus Isra-el. e u o u a e.*

PSAUME 72.

QUAM bonus Israel Deus * his qui recto sunt corde!
Mei autem pene moti sunt pedes : * pene effusi sunt gressus mei.

Quia zelavi super iniquos, * pacem peccatorum videns.

Quia non est respectus morti eorum : * et firmamentum in plaga eorum.

In labore hominum non sunt : * et cum hominibus non flagellabuntur.

Ideo tenuit eos superbia : * operiti sunt iniquitate et impietate sua.

Prædiit quasi ex adipi iniquitas eorum : * transierunt in affectum cordis.

Cogitaverunt, et locuti sunt nequitiam : * iniquitatem in excelso locuti sunt.

Posuerunt in celum os suum : * et lingua eorum transivit in terra.

Ideo convertetur populus meus hic : * et dies pleni inveniuntur in eis.

Et dixerunt: Quomodo scit Deus? * et : Si est scientia in Excelso?

Ecce ipsi peccatores, et abundantes in sæculo, * obtinuerunt divitias.

Et dixi : Ergo sine causa justificavi cor meum, * et lavi inter innocentes manus meas :

Et fui flagellatus tota die, * et castigatio mea in matutinis.

Si dicebam : Narrabo sic : * ecce

On répète l'Ant. Cogitaverunt.

nationem filiorum tuorum reprobravi.

Existimabam ut cognoscerem hoc, * labor est ante me :

Donec intrem in sanctuarium Dei, * et intelligam in novissimis eorum.

Verumtamen propter dolos posuisti eis : * dejecisti eos, dum alleverentur.

Quomodo facti sunt in desolationem, subito defecerunt : * periérunt propter iniquitatem suam.

Velut somnium surgentium, Domine, * in civitate tua imaginem ipsorum ad nihilum rediges.

Quia inflammatum est cor meum, et renes mei commutati sunt : * et ego ad nihilum redactus sum, et nescivi.

Ut jumentum factus sum apud te : * et ego semper tecum.

Tenuisti manum dexteram meam, et in voluntate tua deduxisti me, * et cum gloria suscepisti me.

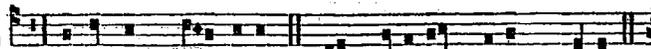
Quid enim mihi est in caelo? * et a te quid volui super terram?

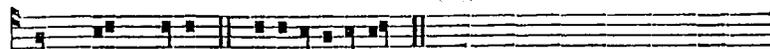
Defecit caro mea, et cor meum : * Deus cordis mei, et pars mea Deus in æternum.

Quia ecce qui elongant se a te, peribunt : * perdidisti omnes qui fornicantur abs te.

Mihi autem adherere Deo bonum est, * ponere in Domino Deo spem meam :

Ut annuntiem omnes prædicationes tuas, * in portis filiae Sion.

Ant.
t. 1. E URGE, Do-mine, et judica causam me-am.

Ut quid, De-us. e u o u a e.

PSAUME 73.

UT quid, Deus. repulisti in finem? * iratus est furor tuus super oves pascuæ tuæ?

Memor esto congregatiōnis tuæ, * quam possedisti ab initio.

Redemisti virgam hereditatis tuæ : * mons Sion, in quo habitasti in eo.

Leva manus tuas in superbias eorum in finem : * quanta malignatus est inimicus in sancto!

Et gloriati sunt qui oderunt te, * in medio solemnitatis tuæ.

Posuerunt signa sua, signa : * et non cognoverunt, sicut in exitu super summum.

Quasi in silva lignorum securibus exciderunt januas ejus in idipsum : * in securi et ascia dejecerunt eam.

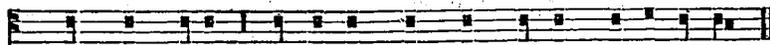
Incenderunt igni sanctuarium tuum : * in terra polluerunt tabernaculum nominis tui.

Dixerunt in corde suo cognatio eorum simul : * Quiescere faciamus omnes dies festos Dei a terra.

Signa nostra non vidimus, jam non est Propheta : * et nos non cognoscet amplius.

Usquequo, Deus, improperebit inimicus? * irritat adversarius nomen tuum in finem?

Ut quid avertis manum tuam, et dexteram tuam, * de medio sinu tuo in finem?

♫. De - us me-us, e-ri-pe me de ma-nu pecca-to-ris.

♫. Et de manu contra le-gem a-gen-tis, et i-niqui.

Pater noster, en entier, tout bas.

Deus autem Rex noster ante sæcula : * operatus est salutem in medio terræ.

Tu confirmasti in virtute tua mare : * contribulasti capita draconum in aquis.

Tu confregisti capita draconis : * dedisti eum escam populis Æthiopum.

Tu dirupisti fontes et torrentes : * tu siccasti fluvios Ethan.

Tuus est dies, et tua est nox : * tu fabricatus es auroram et solem.

Tu fecisti omnes terminos terræ : * æstatem et ver, tu plasmasti ea.

Memor esto hujus, inimicus improperevit Domino : * et populus insipiens incitavit nomen tuum.

Ne tradas bestiis animas confidentes tibi : * et animas pauperum tuorum ne obliviscaris in finem.

Réspice in testamentum tuum : * quia repléti sunt, qui obscurati sunt terræ domibus iniquitatum.

Ne avertatur humilis factus confusus : * pauper et inops laudabunt nomen tuum.

Exurge, Deus, júdica causam tuam : * memor esto impropriorum tuorum, eorum quæ ab insipiente sunt tota die.

Ne obliviscaris voces inimicorum tuorum : * superbia eorum qui te oderunt, ascendit semper.

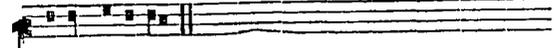
On répète l'Ant. Exurge.

EX TRACTATU SANCTI AUGUSTINI EPISCOPI SUPER PSALMOS.

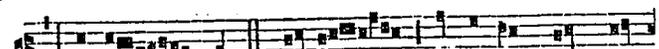
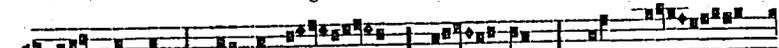
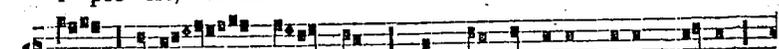
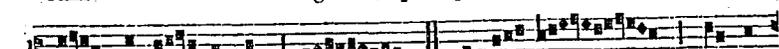
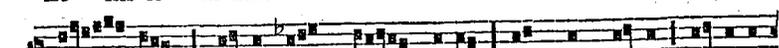
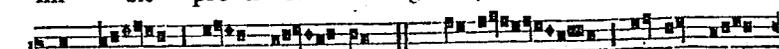
(In Psalm. 54, ad 1 versum.)

LEÇON IV.

EXAUDI, Deus, orationem meam, et ne despexeris deprecationem meam : intende mihi, et exaudi me. Satagentis, solliciti, in tribulatione positi, verba sunt ista. Orat multa patiens, de malo liberari desiderans. Superest ut videamus in quo malo sit : et cum dicere coeperit, agnoscamus ibi nos esse : ut communicata tribulatione, jungamus orationem. Contristatus sum, inquit, in exercitatione mea, et conturbatus sum. Ubi contristatus? ubi conturbatus? In exercitatione mea, inquit. Homines malos, quos patitur, commemoratus est, eandemque passionem malorum hominum, exercitationem suam dixit. Ne putetis gratis esse malos in hoc mundo, et nihil boni de illis agere Deum. Omnis malus, aut ideo vivit, ut corrigatur; aut ideo vivit, ut per illum bonus exerceatur.

On termine ainsi : exerce-atur.

C'est ainsi que se terminent les Leçons et les Prophéties pendant ces trois jours.

♫. IV. A t. 8. A - MI - cus me-us oscu-li me tra -
 didit si - gno : Quem oscu-la-tus fu - ero,
 i - pse est, te-ne-te e - um. Hoc ma -
 lum fecit si - gnum, qui per osculum adimple-vit
 ho - mi-ci - di-um. * Infe - lix præ-ter -
 mi - sit pre-ti-um san - guinis, et in fi-ne laque-o
 se su - spen - dit. ♫. Bo-num e-rat e -

i, si na-tus non fu-is-set ho-mo il - le.

* Infe - lix.

LEÇON V.

UTINAM ergo qui nos modo exercent, convertantur, et nobiscum exerceantur! tamen quādiu ita sunt ut exerceant, non eos odérimus : quia in eo quod malus est quis eorum, utrum usque in finem perseveratūrus sit, ignorāmus. Et plerūmque cum tibi videris odisse inimicum, fratrem odisti, et nescis. Diābolus et āngeli ejus in Scriptūris sanctis manifestāti sunt nobis, quod ad ignem aeternum sint destināti. Ipsorum tantum desperānda est corrēctio, contra quos habemus occultam luctam; ad quam luctam nos armat Apóstolus, dicens : Non est nobis colluctatio advērsus carnem et sāguinem : id est, non advērsus hōmīnes, quos vidētis, sed advērsus principes, et potestātes, et rectōres mundi, tenebrarum harum. Ne forte cum dixisset, mundi, intelligeres dāmones esse rectōres cœli et terræ. Mundi dixit, tenebrarum harum : mundi dixit, amatōrum mundi : mundi dixit, impiōrum et iniquōrum : mundi dixit, de quo dicit Evangēlium : Et mundus eum non cognōvit.

ŕ. V. t. 2. u - DAS mercator pes - simus oscu - lo pe -
ti - it Do - minum : il - le, ut a - gnus in - nocens,
 non ne - ga - vit Ju - dæ o - scu - lum : * De - na - ri - o - rum
 nu - mero Chri - stum Ju - dæ - is tra - didit.
 * Me - li - us il - li e - rat, si natus non fu - is -
 set. * De - na - ri - o - rum.

LEÇON VI.

QUONIAM vidi iniquitatem et contradictionem in civitate. Attēde glōriam Crucis ipsius. Jam in fronte regum Crux illa

fixa est, cui inimici insultaverunt. Effēctus probāvit virtūtem : dōmuit orbem, non ferro, sed ligno. Lignum Crucis contumēliis dignum visum est inimicis, et ante ipsum lignum stantes caput agitābant, et dicēbant : Si Filius Dei est, descendat de cruce. Extendēbat ille manus suas ad pōpulum non credētem et contradicētem. Si enim justus est qui ex fide vivit, iniquus est qui non habet fidem. Quod ergo hic ait, iniquitatem, perfidiam intēllige. Vidēbat ergo Dōminus in civitate iniquitatem et contradictionem, et extendēbat manus suas ad pōpulum non credētem et contradicētem : et tamen et ipsos expēctans dicēbat : Pater, ignōsce illis, quia nēsciunt quid faciunt.

ŕ. VI. t. 8. U - nus ex disci - pu - lis me - is tradet
 me ho - di - e. Væ il - li per quem
 tra - dar e - go : * Me - li - us illi e - rat, si na -
 tus non fu - is - set. * Qui intin - git me -
 cum manum in pa - ro - pside, hic me tradi - tu - rus est in
 ma - nus pecca - to - rum. * Me - li - us. U - nus.

AU IIIe NOCTURNE.

Ant. t. 7. D - i - xi ini - quis : No - li - te loqui ad - versus De -
 um i - ni - qui - ta - tem. Con - fi - te - bimur. e u o u a e.

PSAUME 74.

CONFITĒBIMUR tibi, Deus : * confi -
tēbimur, et invocābimus nomen
tuum.

Narrābimus mirabilia tua : *
cum accēpero tempus, ego justī -
tias judicābo.

Liquefacta est terra, et omnes

qui hābitant in ea : * ego confirmāvi
columnas ejus.

Dixi iniquis : Nolite inique āge -
re ; * et delinquentibus : Nolite
exaltāre cornu :

Nolite extollere in altum cornu
vestrum : * nolite loqui advērsus
Deum iniquitatem.

Quia neque ab Oriente, neque ab Occidente, neque a desertis montibus : * quoniam Deus iudex est.

Hunc humiliat, et hunc exultat : * quia calix in manu Domini vini meri plenus misto.

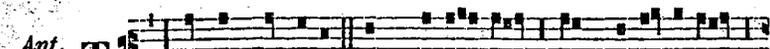
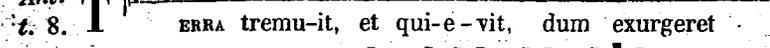
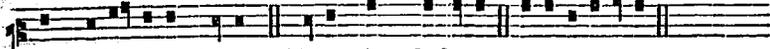
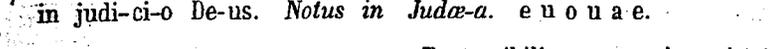
Et inclinavit ex hoc in hoc : verumtamen factus ejus non est exi-

nanita : * bibent omnes peccatores terrae.

Ego autem annuntiabo in saeculum : * cantabo Deo Jacob.

Et omnia cornua peccatorum confringam : * et exaltabuntur cornua iusti.

On répète l'Ant. Dixi.

Ant. **T** **t. 8.** **ERRA** tremu-it, et qui-e-vit, dum exurgeret in judi-ci-o De-us. *Notus in Judæ-a. e u o u a e.*

PSAUME 75.

Notus in Judæa Deus : * in Israel magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus, * et habitatio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias arcuum, * scutum, gládium, et bellum.

Illúminans tu mirabiliter a montibus ætérnis : * turbáti sunt omnes insipientes corde.

Dormierunt somnum suum : * et nihil invenérunt omnes viri divitiarum in manibus suis.

Ab increpatione tua, Deus Jacob, * dormitavérunt qui ascendérunt equos.

Tu terribilis es, et quis resistet tibi? * ex tunc ira tua.

De cælo auditum fecisti iudicium : * terra trémuit, et quiévit.

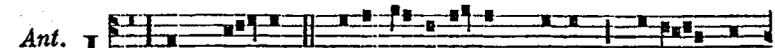
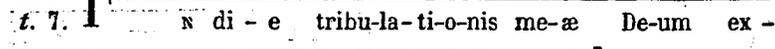
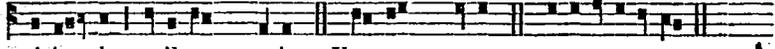
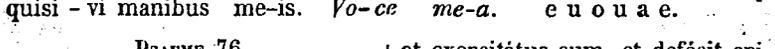
Cum exúrgeret in iudicium Deus, * ut salvos faceret omnes mansuetos terræ.

Quoniam cogitatio hominis confitébitur tibi : * et reliquæ cogitationis diem festum agent tibi.

Vovete, et reddite Dómino Deo vestro, * omnes qui in circúitu ejus affértis múnera,

Terribili, et ei qui aufert spiritum principum : * terribili apud reges terræ.

On répète l'Ant. Terra.

Ant. **t. 7.** **I** **N** di - e tribu-la-ti-o-nis me-æ De-um ex - **quisi - vi** manibus me-is. *Vo-ce me-a. e u o u a e.*

PSAUME 76.

Voce mea ad Dóminum clamávi : * voce mea ad Deum, et inténdit mihi.

In die tribulationis meæ Deum exquisivi, manibus meis nocte contra eum : * et non sum decéptus.

Rénuit consolári ánima mea : * memor fui Dei, et delectátus sum,

et exercitátus sum, et defécit spiritus meus.

Anticipavérunt vigilias óculi mei : * turbátus sum, et non sum locútus.

Cogitávi dies antiquos, * et annos ætérnos in mente hábui.

Et meditátus sum nocte cum corde meo, * et exercitábar, et scópéham spiritum meum.

Numquid in ætérnum projiciet Deus? * aut non appónet ut complacitior sit adhuc?

Aut in finem misericórdiam suam abscindet, * a generatióne in generatióne?

Aut obliviscétur miseréri Deus? * aut continébit in ira sua misericórdias suas?

Et dixi : Nunc cœpi : * hæc mutatio dexteræ Excélsi.

Memor fui óperum Dómini : * quia memor ero ab initio mirabilium tuórum.

Et meditabor in ómnibus óperibus tuis : * et in adinventiõibus tuis exercébor.

Deus, in sancto via tua : quis Deus magnus sicut Deus noster? * tu es Deus qui facis mirabilia.

Notam fecisti in pópulis virtutem tuam : * redemisti in bráchio tuo pópulum tuum, filios Jacob, et Joseph.

Viderunt te aquæ, Deus, viderunt te aquæ : * et timuérun, et turbátæ sunt abyssi.

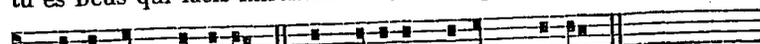
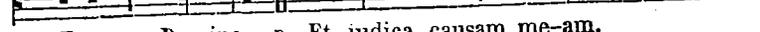
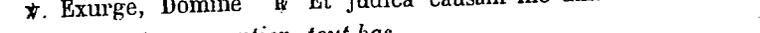
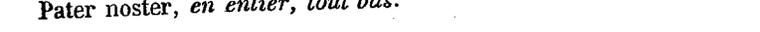
Multitúdo sónitus aquarum : * vocem dedérunt nubes.

Etenim sagittæ tuæ transeunt : * vox tonitru tui in rota.

Illuxérunt coruscationes tuæ orbi terræ : * commóta est, et contremuit terra.

In mari via tua, et sémitæ tuæ in aquis multis : * et vestigia tua non cognoscéntur.

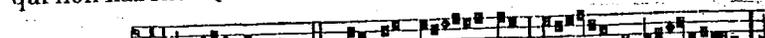
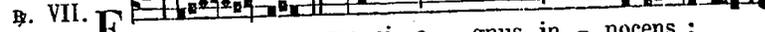
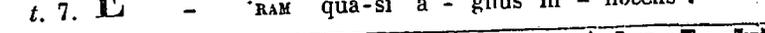
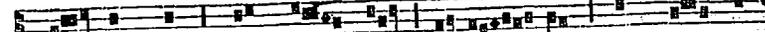
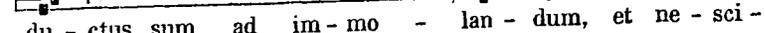
Deduxisti sicut oves pópulum tuum, * in manu Móysi et Aaron, *On répète l'Ant. In die.*

 x. **Exurge, Domine** **Et judica causam me-am.** *Pater noster, en entier, tout bas.*

DE EPISTOLA PRIMA BEATI PAULI APOSTOLI AD CORINTHIOS.

LEÇON VII. (CHAP. 11.)

Hoc autem præcipio, non laudans, quod non in melius, sed in detériora convenitis. Primum quidem convenientibus vobis in ecclésiám, áudio scissúras esse inter vos, et ex parte credo. Nam oportet et hæreses esse, ut et qui probáti sunt, manifesti fiant in vobis. Convenientibus ergo vobis in unum, jam non est Dominicam cœnam manducáre. Unusquisque enim suam cœnam præsumit ad manducándum. Et álius quidem ésurit, álius autem ébrius est. Numquid domos non habétis ad manducándum et bibéndum? aut ecclésiám Dei contémnitis, et confunditis eos qui non habent? Quid dicam vobis? Laudo vos? In hoc non laudo.

B. VII. **t. 7.** **E** **RAM** qua-si a - gnus in - nocens : **du - ctus** sum ad im - mo - lan - dum, et ne - sci - **e - ham** : consi-li-um fe-ce - runt inimi-ci me-i

adversum me, di-centes : * Ve-ni-te, mitta-mus li-gnum in
panem e - jus, et era-da-mus e-um de ter -
ra vi - ven - ti-um. ✠. O - mnes inimi-ci
me-i adver-sum me cogi-tabant ma-la mi - hi : ver -
bum ini-quum mandave-runt adversum me, di - cen -
tes : * Ve-ni-te.

LEÇON VIII.

Ego enim accépi a Dómino quod et tradidi vobis, quóniam Dóminus Jesus in qua nocte tradebátur, accépit panem, et grátias agens fregit, et dixit : Accipite, et manducáte : hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur : hoc fácite in meam commemoratiónem. Similiter et cálicem, postquam cœnavit, dicens : Hic calix novum Testaméntum est in meo sángine. Hoc fácite, quotiescúmque bibétis, in meam commemoratiónem. Quotiescúmque enim manducábitis panem hunc, et cálicem bibétis, mortem Dómini annuntiábitis, donec véniat.

B. VIII. **U**
t. 7. - NA ho - ra non po-tu-i - stis
vigi-la - re me - cum, qui exhorta-ba-mini
mori pro me? * Vel Ju - dam non vi-de -
tis quo-modo non dor - mit, sed festi - nat
tra-dere me Ju - dae - is? ✠. Quid dormi - tis?

Surgi-te, et o-ra - te, ne in-tre-tis in ten - ta -
ti-o - nem. * Vel.

LEÇON IX.

ITAQUE quicúmque manducáverit panem hunc, vel biberit cálicem Dómini indigne, reus erit córporis et ságuinis Dómini. Probet autem seípsum homo : et sic de pane illo edat, et de cálice bibat. Qui enim mandúcat et bibit indigne, iudicium sibi mandúcat et bibit, non dijudicans corpus Dómini. Ideo inter vos multi infirmi et imbecilles, et dórmunt multi. Quod si nosmet-ípsos dijudicáremus, non útique iudicáremur. Dum iudicámur autem, a Dómino corripimur, ut non cum hoc mundo damnémur. Itaque, fratres mei, cum convenitis ad manducándum, invicem expectáte. Si quis ésurit, domi mandúcet, ut non in iudicium conveniátis. Cætera autem, cum vénero, dispónam.

B. IX. **S**
t. 1. E - NI-O-RES po - pu-li consi-li-um fe-
ce - runt, * Ut Je - sum do-lo tene-rent, et oc-ci -
derent : cum gladi-is et fu - stibus ex-i-e - runt
tanquam ad la-tro - nem. ✠. Collegerunt Ponti-fices et
Pharisæ-i con-si - li-um, * Ut Je - sum. *On reprend le B.* Se - ni -
o - res.

A LAUDES.

On commence de suite par l'Ant. Justificéris, sans dire Deus, in adjutórium.

1re
Ant. **J**
t. 6. VASTI-FICE-RIS, Do-mine, in sermonibus tu-is, et

mo habitáculo tuo, quod operátus es, Dómine :

Sanctuárium tuum, Dómine, quod firmavérunt manus tuæ : * Dóminus regnabit in ætérnum, et ultra.

Ingréssus est enim eques Phárao cum curríbus, et equítibus ejus in mare : * et redúxit super eos Dóminus aquas maris.

Filii autem Israel ambulavérunt per siccum * in médio ejus.

On répète l'Ant. Exhortátus

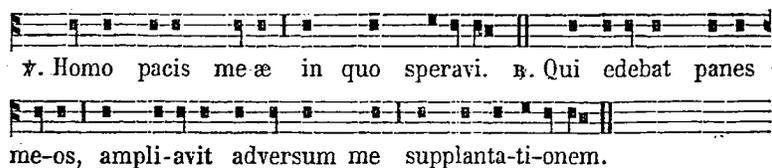
V^e
Ant. t. 2. **O** - BLA-TUS est, qui-a ipse vo-lu-it, et pecca-ta nostra ipse portavit. *Laudate Dominum. e u o u a e.*

Ps. 148, Laudate Dóminum de cœlis, et les deux Psaumes suivants, p. 87.

On répète l'Ant. Oblátus est.

✠. Homo pacis meæ in quo speravi. **B.** Qui edebat panes me-os, ampli-avit adversum me supplantati-onem.

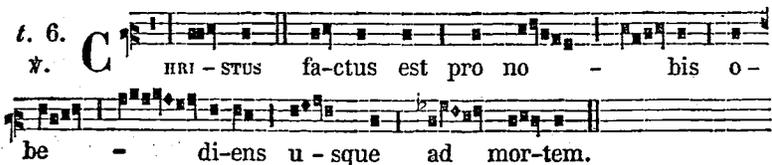
A Bened. Ant. t. 1. **T** RADITOR au-tem dedit e-is signum, dicens : Quem oscu-latus fu-ero, i-pse est : tene-te e-um. *Bene-dictus. e u o u a e.*

Cantique Benedictus Dóminus, p. 88.

On répète l'Ant. Tráditor, puis tout le monde se met à genoux et l'on chante lentement le ✠. suivant :

t. 6. **C** HRI - STUS fa-ctus est pro no - bis o - be - di-ens u - sque ad mor-tem.

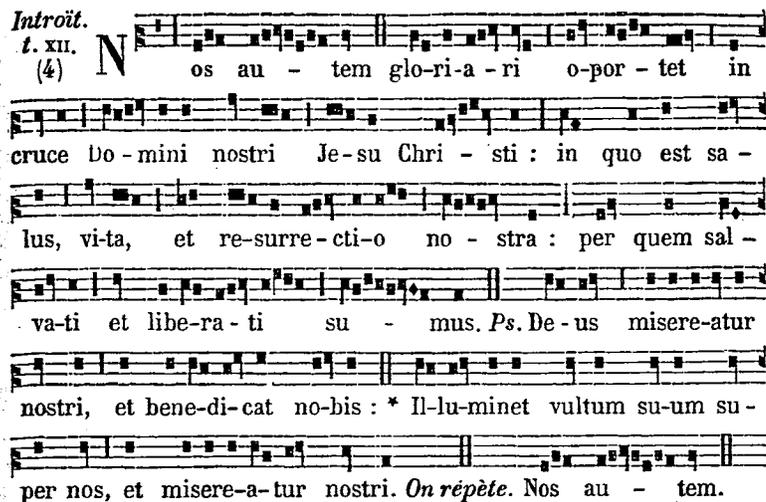
On dit Pater noster, tout entier à voix basse, puis on psalmodie le Ps. Misere mei, Deus, p. 17, après lequel on dit à voix médiocre et sans Orémus l'Oraison suivante :

RÉSPICE, quæsumus, Dómine, super hanc familiam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit manibus tradi nocéntium, et Crucis subire tormentum.

On ajoute tout bas : Qui tecum vivit.

A LA MESSE.

Introit. t. XII. (4) **N** os au - tem glo-ri-a-ri o-por - tet in cruce Do - mini nostri Je - su Chri - sti : in quo est sa - lus, vi-ta, et re-surre-cti-o no - stra : per quem sal - va-ti et libe-ra-ti su - mus. *Ps. De - us misere-atur nostri, et bene-di-cat no-bis : * Il-lu-minet vultum su-um su - per nos, et misere-a-tur nostri. On répète. Nos au - tem.*

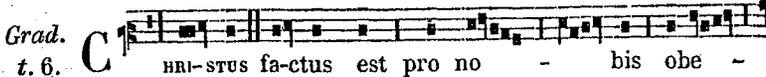

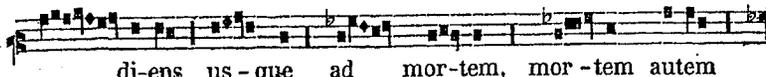
Collecte. Deus, a quo et Judas reátus sui pœnam, et confesiónis suæ latro præmium sumpsit : concède nobis tuæ propitiatiónis effectum ; ut, sicut in passióne sua Jesus Christus Dóminus noster diversa utrisque intulit stipéndia meritórum, ita nobis, ablato vetustátis errore, resurrectionis suæ grátiam largiátur. Qui tecum.

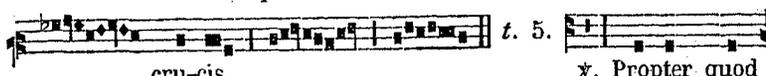
Lectio Epistolæ beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios. I. C. 11.

FRATRES, Conveniéntibus vobis in unum, jam non est Domini-cam cœnam manducáre. Unusquisque enim suam cœnam præsumit ad manducándum. Et álius quidem ésurit : álius autem ébrius est. Numquid domos non habétis ad manducándum et bibéndum ? aut Ecclesiám Dei contémnitis, et confúnditis eos qui non habent ? Quid dicam vobis ? Laudo vos ? In hoc non laudo. Ego enim accépi a Dómino, quod et tradídi vobis, quóniam Dóminus Jesus, in qua nocte tradebátur, accépit panem, et grátias agens fregit, et dixit : Accipite, et manducáte : Hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur. Hoc fácite in meam commemoratiónem. Similiter et cálicem, postquam cœnavit, dicens : Hic calix novum testaméntum est in meo sángvine. Hoc fácite, quotiescúmque bibétis, in meam commemeratiónem.

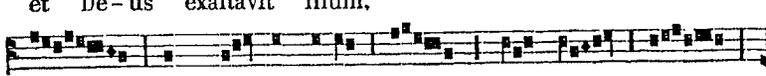
Quotiescúmque enim manducábitis panem hunc, et cálicem bibétis, mortem Dómini annuntiábitis, donéc veniat. Itaque quicúmque munducáverit panem hunc, vel biberit cálicem Dómini indigne, reus erit córporis et sánguinis Dómini. Probet autem seipsum homo : et sic de pane illo edat, et de cálice bibat. Qui enim mandúcat et bibit indigne, iudícium sibi mandúcat et bibit, non dijudicans corpus Dómini. Ideo inter vos multi infirmi et imbecilles, et dórmiunt multi. Quod si nosmetípsos dijudicáremus, non útique iudicáremur. Dum iudicámur autem, a Dómino corripimur, ut non cum hoc mundo damnémur.

Grad. *t. 6.* HRI-STUS fa-ctus est pro no - bis obe -

 di-ens us-que ad mor-tem, mor-tem autem

 cru-cis. *t. 5.* ✕. Propter quod

 et De-us exaltavit illum,

 et de-dit illi no-men

 quod est super om-ne no - men.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem. *C. 13.*

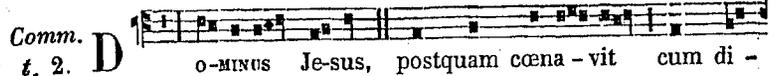
ANTE diem festum Paschæ, sciens Jesus, quia venit hora ejus, qui erant in mundo, in finem diléxit eos. Et cœna facta, cum diábolus jam misisset in cor, ut tráderet eum Judas Simónis Iscariótæ : sciens quia ómnia dedit ei Pater in manus, et quia a Deo exivit, et ad Deum vadit, surgit a cœna, et ponit vestiménta sua : et cum accepisset linteam, præcínxit se. Deinde mittit aquam in pelvim, et cœpit laváre pedes discipulórum, et extérgere linteo, quo erat præcínctus. Venit ergo ad Simónem Petrum. Et dicit ei Petrus : Dómine, tu mihi lavas pedes? Respóndit Jesus, et dixit ei : Quod ego fácio, tu nescis modo, scies autem póstea. Dicit ei Petrus : Non lavábis mihi pedes in

ætérnum. Respóndit ei Jesus : Si non lávero te, non habébis partem mecum. Dicit ei Simon Petrus : Dómine, non tantum pedes meos, sed et manus, et caput. Dicit ei Jesus : Qui lotus est, non indiget nisi ut pedes lavet, sed est mundus totus. Et vos mundi estis, sed non omnes. Sciébat enim quisnam esset qui tráderet eum : proptérea dixit : Non estis mundi omnes. Postquam ergo lavit pedes eórum, et accépit vestiménta sua, cum recubíisset iterum, dixit eis : Scitis quid fécerim vobis? Vos vocátis me, Magister et Dómine : et bene dicitis : sum éternim. Si ergo ego lavi pedes vestros, Dóminus et Magister : et vos debétis alter alterius laváre pedes. Exémplum enim dedi vobis, ut quemádmódum ego feci vobis, ita et vos faciátis.

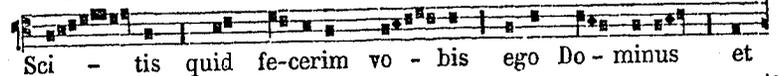
Offert. Dextera Dómini, *du 3e Dimanche après l'Épiphanie, p. 137.*

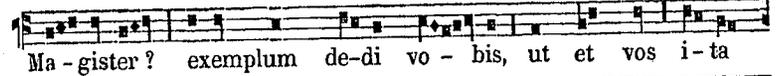
Secrète. IPSE tibi, quæsumus, Dómine sancte, Pater omnipotens, ætérne Deus, sacrificium nostrum reddat accéptum : qui discipulis suis in sui commemoratióne hoc fieri hodiérna traditióne monstrávit, Jesus Christus Filius tuus Dóminus noster. Qui tecum.

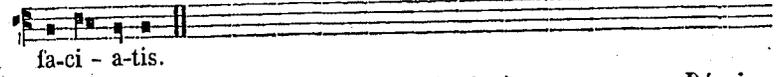
Préface de la Croix, p. 6.

Comm. *t. 2.* o-MINUS Je-sus, postquam cœna - vit cum di -

 sci-pu-lis su-is, la-vit pe-des e-orum, et a-it il-lis :

 Sci - tis quid fe-cerim vo - bis ego Do - minus et

 Ma - gister? exem- plum de-di vo - bis, ut et vos i - ta

 fa-ci - a-tis.

Postcomm. REFÉCTI vitálibus aliméntis, quæsumus, Dómine Deus noster : ut quod témpore nostræ mortalitátis exéquimur, immortalitátis tuæ múnere consequámur. Per Dóminum.

Après la Messe, on fait la Procession au Reposoir, en chantant l'Hymne Pange lingua, à la Fête du S. Sacrement, p. 394. Au retour, on récite les Vêpres, sans chanter, comme il suit :

A VÊPRES.

On dit Pater noster, Ave Maria, et on commence de suite l'Ant. suivante :

Ant. Cálicem salutáris accipiam, et nomen Dómini invocábo.

Ps. 115. Crédidi, propter quod locútus sum, *p. 37.*

On répète l'Ant. Cálicem.

Ant. Cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus : dum loquébar illis, impugnábant me gratis.

PSAUME 119.

Ad Dóminum cum tribulárer clamávi, * et exaudivit me.

Dómine, libera ánimam meam a lábiis iniquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi, * ad linguam dolósam ?

Sagittæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est : habitávi cum habitántibus Cedar : * multum incola fuit ánima mea.

Cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus : * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Ant. Cum his.

Ant. Ab hominibus iniquis libera me, Dómine.

PSAUME 139.

Eripe me, Dómine, ab hómine malo : * a viro iniquo éripe me.

Qui cogitáverunt iniquitates in corde : * tota die constituébant prælia

Acuérunt linguas suas sicut serpéntis : * venénium áspidum sub lábiis eórum.

Custódi me, Dómine, de manu peccatóris : * et ab hominibus iniquis éripe me.

Qui cogitáverunt supplantáre gressus meos : * abscondérunt superbi láqueum mihi.

Et funes extendérunt in láqueum : * juxta iter scándalum posuérunt mihi.

Dixi Dómino : Deus meus es tu : * exáudi, Dómine, vocem deprecationis meæ.

Dómine, Dómine, virtus salútis meæ, * obumbrásti super caput meum in die belli.

Ne tradas me, Dómine, a desiderio meo peccatóri : * cogitá-

runt contra me, ne derelinquas me, ne forte exalténtur.

Caput circúitus eórum : * labor labiórurn ipsórum opériet eos.

Cadent super eos carbónes, in ignem dejicies eos : * in misériis non subsistent.

Vir linguósus non dirigétur in terra : * virum injústum mala capiunt in intéritu.

Cognóvi quia fáciét Dóminus judicium inopis, * et vindictam páuperum.

Verúntamen justí confitebúntur nómini tuo, * et habitábunt recti cum vultu tuo.

Ant. Ab hominibus.

Ant. Custódi me a láqueo quem statuérunt mihi, et a scándalis operántium iniquitatem.

PSAUME 140.

DÓMINE, clamávi ad te, exáudi me : * inténde voci meæ, cum clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea sicut incensum in conspéctú tuo : * elevátio mánuum meárum sacrificium vespertinum.

Pone, Dómine, custódiam ori meo, * et óstium circumstántiæ lábiis meis.

Non declines cor meum in verba malitiæ, * ad excusándas excusatiónes in peccátis.

Cum hominibus operántibus iniquitatem ; * et non communicábo cum eléctis eórum.

Corripiet me justus in misericórdia, et increpábit me : * óleum autem peccatóris non impinguet caput meum.

Quóniam adhuc et orátio mea in beneplácitis eórum : * absórpti sunt juncti petræ júdices eórum.

Audient verba mea quóniam potuérunt : * sicut crassitúdo terræ erúpta est super terram.

Dissipáta sunt ossa nostrá secus

inférnum : * quia ad te, Dómine, Dómine, óculi mei : in te sperávi, non áuferas ánimam meam.

Custódi me a láqueo quem statuérunt mihi, * et a scándalis operántium iniquitatem.

Cadent in retiáculo ejus peccatóres : * singulariter sum ego donec transeam.

Ant. Custódi me.

Ant. Considerábam ad dexteram et vidébam ; et non erat qui cognósceret me.

PSAUME 141.

Voce mea ad Dóminum clamávi : * voce mea ad Dóminum deprecátus sum.

Effúndo in conspéctú ejus orationem meam, * et tribulationem meam ante ipsum pronúntio.

In deficiéndo ex me spiritum

Immédiatement après on dit .

A Magnif. Ant. Cœnantibus autem illis, accēpit Jesus panem et benedixit, ac fregit, deditque discipulis suis.

L'Ant. de Magnif. étant répétée, on dit à genoux le V. Christus factus est, et le reste comme à Laudes, p. 230.

AU DÉPOUILLEMENT DES AUTELS.

Pendant le dépouillement des Autels, on dit, sans chanter, l'Antienne et le Psaume suivants :

Ant. Diviserunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam miserunt sortem.

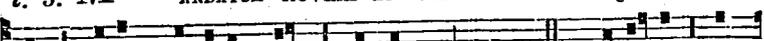
Ps. 21. Deus, Deus meus, respice in me, *ci-après, p. 240 ; on répète l'Ant. Diviserunt.*

AU LAVEMENT DES PIEDS OU MANDATUM.

Le Diacre chante d'abord l'Évangile Ante diem, de la Messe de ce jour, p. 232 ; puis, lorsque le Célébrant commence à laver les pieds, on chante les Ant. suivantes :

Ant.

t. 3. **M** ANDATUM NOVUM DO VOBIS : UT DI-LIGA-TIS INVI-

cem, sicut di-lexi vos, di-cit Dominus. *Ps.* Be-a-ti im-

macu-la-ti in vi-a : * qui am-bu-lant in lege Domini.

On répète l'Ant. Mandatum.

Ant.
t. 4. (mixt.) **P** OSTQUAM surre-xit Dominus a cœ-na,
mi-sit aquam in pel-vim, et cœpit lavare pedes
dis-ci-pu-lo-rum su-orum : hoc exemplum re-liquit
e-is. *Ps.* Magnus Dominus, et laudabi-lis nimis : * in ci-
vi-tate De-i nostri, in monte sancto e-jus.

On répète l'Ant. Postquam.

Ant.
t. 2. **D** O-MINUS Je-sus, postquam cœna-vit cum
dis-ci-pu-lis su-is, lavit pedes e-orum, et a-it il-lis :
Sci-tis quid fe-cerim vo-bis, ego Do-minus
et Ma-gister? Exemplum de-di vo-bis, ut et vos
i-ta faci-a-tis. *Ps.* Benedixisti, Domine, terram tu-am :
* avertisti captivi-ta-tem Jacob.

On répète l'Ant. Dominus.

Ant.
t. 5. **D** OMINE, tu mi-hi la-vas pe-des? Respondit
Jesus, et di-xit e-i : Si non lavero ti-bi pedes, non

habebis partem mecum. * Venit ergo ad Simonem Petrum,
et dixit e-i Petrus. *On répète l'Ant. Domine.*
* Quod ego faci-o, tu nescis modo : sci-es autem poste-a.
On répète encore l'Ant. Domine.

Ant.
t. 4. **S** I ego, Dominus et Magister ve-ster, la-
vi vo-bis pedes, quanto ma-gis debe-tis al-ter
alteri-us lava-re pedes! *Ps.* Au-di-te hæc, omnes Gen-
tes : * auribus percipi-te, qui habi-ta-tis orbem.
On répète l'Ant. Si ego Dominus

Ant.
t. 7. **I** N hoc cognoscent omnes, qui-a discipu-li
me-i estis, si di-lecti-o-nem habu-e-ri-tis ad invicem.
* Di-xit Jesus discipu-lis su-is.
On répète l'Ant. In hoc cognoscent.

Ant.
t. 7. **M** ANE-ANT in vo-bis fi-des, spes, cha-ri-tas,
tri-a hæc : ma-jor autem ho-rum est cha-ri-tas. * Nunc
au-tem manent fides, spes, chari-tas, tri-a hæc : ma-jor
horum est chari-tas.
On répète l'Ant. Mæneant in vobis.

Ant.

t. 2. B

ENE-DICTA sit sancta Tri-ni-tas, atque indi-
vi - sa U - ni - tas : confi - te - bimur e - i, qui - a fe - cit nobis -
cum mi - se - ricor - di - am su - am. ✠. Benedicamus Patrem, et
Fi - li - um cum sancto Spi - ri - tu. Ps. Quam di - lecta tabernacu -
la tu - a, Domine virtutum ! * Concupiscit et de - ficit anima
me - a in atri - a Domini.

On répète l'Ant. Benedicta.

Ce qui suit est chanté par quatre Chantres, dont deux chantent un ✠. et les deux autres le ✠. suivant, et ainsi tour à tour. Ils chantent tous les quatre l'Ant. suivante :

Ant.

t. 6. U

- bi cha - ri - tas et amor, De - us i - bi est.
✠. Congrega - vit nos in u - num Christi amor. ✠. Exultemus,
et in ipso jucundemur. ✠. Time - a - mus, et amemus De -
um vivum ✠. Et ex cor - de di - ligamus nos since - ro.

Le

Chœur :

Ubi cha - ri - tas et amor, De - us i - bi est. ✠. Simul
ergo cum in u - num congregamur. ✠. Ne nos men - te di -
vidamur, cave - amus. ✠. Cessent jur - gi - a ma - ligna, cessent
li - tes. ✠. Et in me - di - o nostri sit Chri - stus De - us.

1.e

Chœur :

Ubi cha - ri - tas et amor, De - us i - bi est. ✠. Simul
quoque cum be - a - tis vide - amus. ✠. Glo - ri - anter vul - tum tu -
um, Christe De - us. ✠. Gaudi - um, quod est immensum atque
probum. ✠. Sæcu - la per in - fini - ta sæ - cu - lo - rum. A - men.
Pater noster, tout bas.

✠. Et ne nos inducas in tentationem. R. Sed libera nos a malo.

✠. Tu mandasti mandata tua, Domine. R. Custodiri nimis.

✠. Tu lavasti pedes discipulorum tuorum. R. Opera manuum tuarum ne despicias.

✠. Domine, exaudi orationem meam. R. Et clamor meus ad te veniat.

✠. Dominus vobiscum. R. Et cum spiritu tuo.

Orémus. Adesto, Domine, quæsumus, officio servitutis nostræ: et quia tu discipulis tuis pedes lavare dignatus es, ne despicias opera manuum tuarum, quæ nobis retinenda mandasti; ut sicut hic nobis et a nobis exteriora abluuntur inquinamenta, sic a te omnium nostrum interiora laventur peccata. Quod ipse prestare digneris, qui vivis et regnas, Deus, per omnia sæcula sæculorum. R. Amen.

A COMPLIES.

On commence de suite par le Confiteor, l'absolution et le Ps. Cum invocarem. Les Psaumes terminés, on dit le Cantique Nunc dimittis, puis le ✠. Christus factus est, et le reste comme à Laudes, ci-dessus, p. 230.

LE VENDREDI - SAINT. DOUBL. DE 1re CL.

A MATINES.

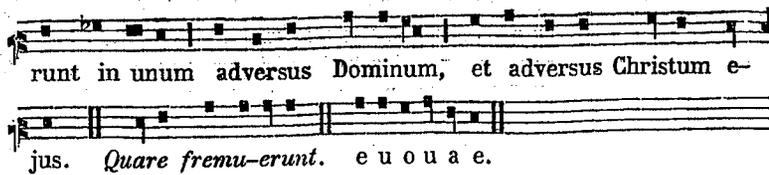
Après Pater, Ave, Credo, on commence de suite.

AU 1er NOCTURNE.

Ant.

t. 8. A

- STITE - RUNT reges terræ, et principes convene -

Ps. 2, Quare fremuerunt gentes, au jour de Noël, p. 65.
On répète l'Ant. Astiterunt.

PSAUME 21.

DEUS, Deus meus, respice in me : quare me dereliquisti ? * longe a salute mea verba delictorum meorum.

Deus meus, clamabo per diem, et non exaudies : * et nocte, et non ad insipientiam mihi.

Tu autem in sancto habitas, * laus Israel.

In te speraverunt patres nostri : * speraverunt, et liberasti eos.

Ad te clamaverunt, et salvi facti sunt : * in te speraverunt, et non sunt confusi.

Ego autem sum vermis, et non homo : * opprobrium hominum, et abjectio plebis.

Omnes videntes me deriserunt me : * locuti sunt labiis, et moverunt caput.

Speravit in Domino, eripiat eum : * salvum faciat eum, quoniam vult eum.

Quoniam tu es qui extraxisti me de ventre : * spes mea ab uberibus matris mee : in te projectus sum ex utero :

De ventre matris mee Deus meus es tu : * ne discesseris a me.

Quoniam tribulatio proxima est : * quoniam non est qui adjuvet.

Circumdedérunt me vituli multi : * tauri pingues obsederunt me.

Aperuerunt super me os suum, * sicut leo rapiens et rugiens.

Sicut aqua effusus sum : * et dispersa sunt omnia ossa mea.

Factum est cor meum tanquam cera liquescens, * in medio ventris mei.

Arui tanquam testa virtus mea, et lingua mea adhæsit faucibus meis : * et in pulverem mortis deduxisti me.

Quoniam circumdedérunt me canes multi : * concilium malignantium obsedit me.

Foderunt manus meas et pedes meos : * dinumeraverunt omnia ossa mea.

Ipsi vero consideraverunt et inspexerunt me : * divisérunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam miserunt sortem.

Tu autem, Domine, ne elongaveris auxilium tuum a me : * ad defensionem meam conspice.

Erue a frænea, Deus, animam meam : * et de manu canis unicam meam.

Salva me ex ore leonis : * et a cornibus unicornium humilitatem meam.

Narrabo nomen tuum fratribus meis : * in medio ecclesiæ laudabo te.

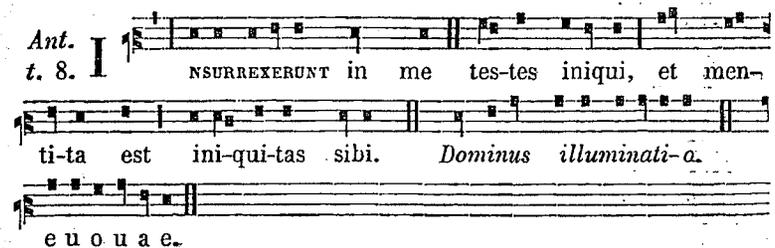
Qui timetis Dominum, laudate eum : * universum semen Jacob, glorificate eum.

Timeat eum omne semen Israel : * quoniam non sprexit, neque depexit deprecationem pauperis :

Nec avertit faciem suam a me : * et cum clamarem ad eum, exaudivit me.

Apud te laus mea in ecclesia magna : * vota mea reddam in conspectu timentium eum.

On répète l'Ant. Diviserunt.

Ps. 26, Dominus illuminatio mea, à l'Off. des Morts, p. 115*.

On répète l'Ant. Insurrexerunt.

* Diviserunt sibi vestimenta mea. — Voir le chant, p. 213.

† Et super vestem meam miserunt sortem.

Pater noster, en entier tout bas.

LEÇON I. (Lament. Jérém., C. 2.)

perdi-ti-o-ne : luxitque antemura-le, et murus pari-ter dis-
 sipa - tus est. TETH. De-fi-xæ sunt in terra portæ e-jus :
 per-didit, et contrivit vectes ejus, regem ejus et princi-
 pes ejus in Gentibus : non est lex, et prophetæ e-jus
 non invenerunt vi-si-onem a Do-mino. Iob. Sede-
 runt in terra, conticu-erunt senes fi-li-æ Si-on, consper-
 serunt cinere capi-ta su-a : accincti sunt ci-li-ci-is : ab-
 jecerunt in terram capi-ta su-a virgi-nes Jeru - salem.
 CAPH. De - fecerunt præ lacrymis ocu-li me-i, conturba-
 ta sunt viscera me-a : effu-sum est in terra jecur me-um
 super contri-ti-one fi-li-æ popu-li me-i, cum de-ficeret par-
 vulus et lactens in pla-te-is op-pidi. Jeru-salem, Je-ru-
 sa-lem, convertere ad Dominum De-um tu - um.

FR. I.

t. 3.

O - MNES amici me - i dere-lique-
 runt me : et præ - valu-e - runt insidi-an-tes mi-
 hi : tradidit me, quem di-lige - bam : Et terribi-libus

o - cu-lis pla - ga crude - li percu - ti-entes,
 a-ce - to pota - bant me. ✕. Inter ini-quos
 pro-jecerunt me, et non peperce-runt a - nimæ
 me - æ. * Et.

LEÇON II.

t. 6.

A - MED. Ma-tribus su-is dixerunt : Ubi est
 tri-ticum et vinum? cum de-ficerent quasi vulnera-ti in
 plate-is civi-tatis; cum exha-larent animas su-as in sinu ma-
 trum su-a - rum. MEM. Cu-i comparabo te? vel cu-i as-
 simi-labo te, fi-li-a Jerusa-lem? Cu-i exæquabo te, et con-
 solabor te, virgo fi-li-a Si-on? Ma-gna est enim ve-
 lut mare contri-ti-o tu-a : quis me-debi-tur tu - i?
 NOV. Prophe-tæ tu-i viderunt tibi falsa et stulta : nec
 aperi-ebant iniqui-tatem tu-am, ut te ad pœni-tenti-am pro-
 vocarent : vide-runt autem tibi assumpti-ones falsas, et
 e-jecti-o - nes. SA - NECM. Plause-runt super te manibus

omnes transe-unt per vi-am : sibi-laverunt, et moverunt
caput su-um super fi-li-am Jerusa-lem : Hæc-cine est urbs,
dicentes, perfecti decoris, gaudi-um uni-versæ ter-ræ?
Jeru-sa-lem, Je-rusa-lem, conver-tere ad Dominum De-um
tu - um.

B. II. *t. 2.* **V** ELUM templi scis - sum est : * Et omnis
ter - ra tre - mu-it : la-tro de cru - ce
clamabat, di - cens : Memento me-i, Do - mine, dum
ve-neris in re-gnum tu - um. * Pe - træ
scissæ sunt, et monumenta a-per-ta sunt, et mul-ta cor-
pora sancto-rum qui dormi-erant, surre - xe - runt. * Et
omnis.

LEÇON III.

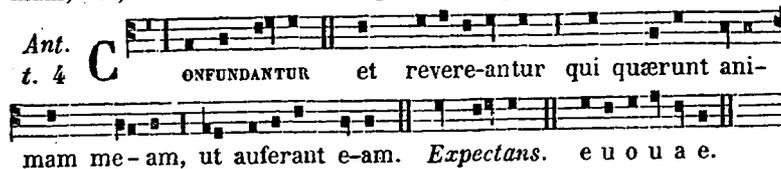
t. 6. **A** - LEPH. E-go vir videns paupertatem me-am
in virga indigna-ti-onis e - jus. A - LEPH. Me mina-
vit, et adduxit in tenebras, et non in lu - cem.

A - LEPH. Tan-tum in me vertit, et convertit manum
su-am to-ta di - e. BETH. Ve-tu-stam fecit pellem me-
am et carnem me-am, contrivit ossa me - a. BETH. Æ-
di-ficavit in gyro me-o, et circumdedit me felle, et
labo - re. BETH. In te-nebrosis collocavit me, quasi
mortu-os sempi-ter - nos. GHI - MEL. Circumædi-ficavit adver-
sum me, ut non egredi-ar : aggravavit compedem me - um.
GHI - MEL. Sed et cum clamavero, et rogavero, exclusit
ora-ti-onem me - am. GHI - MEL. Conclu-sit vi-as me-as
la-pidibus quadris, semi-tas me-as subver - tit. Jeru-sa-
lem, Je-rusa-lem, conver-tere ad Dominum De-um tu - um.

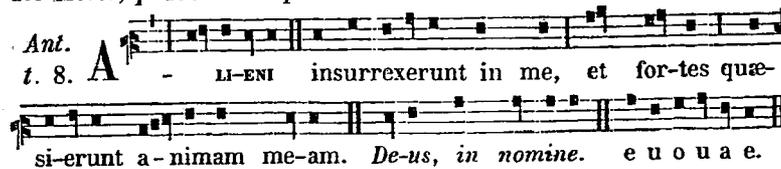
B. III. *t. 8.* **V** I-NE-A me-a e-le - cta, ego te
plan - ta - vi : * Quo-modo conver - sa es
in amari - tu - dinem, ut me cru - ci-fi - ge-ris,
et Ba-rabbam di - mit - teres? * Se-pivi
te et lapides e-le-gi ex te, et æ-di-

AU IIe NOCTURNE.

*Ps. 37. Dómine, ne in furóre tuo árguas me, * neque, etc. — Quóniam, etc., 3e Ps. de la Pénitence, p. 16. On répète l'Ant. Vim faciébant.*

*Ps. 39, Expéctans expectávi Dóminum, * et inténdit mihi, à l'Off. des Morts, p. 118. On répète l'Ant. Confundántur.*

PSAUME 55.

DEUS, in nómine tuo salvum me fac : * et in virtúte tua júdica me.

Deus, exáudi orationem meam : * áuribus pércipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsus me, et fortes quæsiérunt ánimam meam : * et non propo-suérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me : * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ. Avérte mala inimicis meis : * et in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, * et confitébor nómini tuo, Dómine : quóniam bonum est.

Quóniam ex omni tribulatióne eripuisti me : * et super inimicos meos despéxit óculus meus.

On répète l'Ant. Aliéni.

* Insurrexérunt in me testes iniqui. — *Voir le chant, p. 215.*

* Et mentita est iniquitas sibi.

Pater noster, *en entier, tout bas.*

EX TRACTATU S. AUGUSTINI, EPISCOPI, SUPER PSALMOS.

(In Psalm. 65, ad vers. 5.)

LEÇON IV.

PROTEXISTI me, Deus, a convéntu malignántium, a multítudine operántium iniquitátem. Jam ipsum caput nostrum

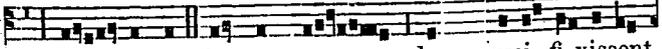
intueámur. Multi Mártyres tália passi sunt ; sed nihil sic elúcet, quómo-do caput Mártyrum : ibi mélius intuémur quod illi expérti sunt. Protéctus est a multítudine malignántium, protegénte se Deo, protegénte carnem suam ipso Filio, et hómine, quem gerébat : quia Filius hómínis est, et Filius Dei est : Filius Dei, propter formam Dei : Filius hómínis, propter formam servus, habens in potestáte pónere ánimam suam, et recipere eam. Quid ei potuérunt fácere inimici ? Occidérunt corpus, ánimam non occidérunt. Inténdite. Parum ergo erat Dóminum hortári Mártyres verbo, nisi firmáret exémplo.

LEÇON V.

NOSTRIS qui convéntus erat malignántium Judæorum, et quæ multítudo erat operántium iniquitátem. Quam iniquitátem ? Quia voluérunt occidere Dóminum Jesum Christum. Tanta ópera bona, inquit, osténdi vobis : propter quod horum me vultis occidere ? Pértulit omnes infirmos eórum, curávit omnes lánguidos eórum, prædicávit regnum cœlórum, non tácuít vitia eórum, ut ipsa pótius eis displicérent, non médicus a quo sanabántur. His ómnibus curatió-nibus ejus ingráti, tanquam multa febre phre-nétici, insaniétes in médicum qui vénerat curáre eos, excogi-

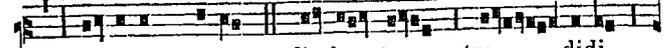
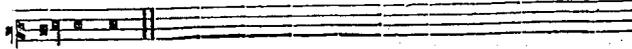
tavérunt consilium perdēdi eum, tanquam ibi volētes probāre utrum vere homo sit, qui mori possit, an aliquid super hōmīnes sit, et mori se non permittat. Verbum ipsōrum agnōscimus in Sapiētia Salomōnis : Morte turpissima, inquiunt, condemnemus eum. Interrogemus eum : erit enim respectus in sermōnibus illius : si enim vere Filius Dei est, liberet eum.

B. V. *l. 7.* E - NEBRÆ factæ sunt, dum cruci-fi-xissent
 Je-sum Ju - dæ - i; et circa ho-ram no -
 nam excla - mavit Je - sus vo - ce ma -
 gnā : De - us me - us, ut quid me dere - li - qui -
 sti? * Et inclina-to ca - pi-te, emisit spi -
 ri-tum. * Excla - mans Je-sus voce magna, a - it :
 Pā - ter, in manus tu-as commendo spi - ri-tum
 me - um. * Et.

LEÇON VI.

EXACUÉRUNT tanquam gladius linguas suas: Non dicant Judæi: Non occidimus Christum. Etenim propterea eum dederunt iudici Pilato, ut quasi ipsi a morte ejus viderentur immunes. Nam cum dixisset eis Pilatus: Vos eum occidite, responderunt: Nobis non licet occidere quemquam. Iniquitatem facinoris sui in iudicem hōmīnem refūdere volēbant: sed numquid Deum iudicem fallēbant? Quod fecit Pilatus, in eo ipso quod fecit, ali-quāntum particeps fuit; sed in comparatione illōrum multo ipse innocētiōr. Institit enim quantum pōtuit, ut illum ex eōrum mānibus liberāret: nam propterea flagellatum produxit ad eos. Non persequēdo Dōminum flagellavit, sed eōrum furōri satisfācere volens: ut vel sic jam mitēscerent, et desinerent velle occidere, cum flagellatum vidērent. Fecit et hoc. At ubi perseve-

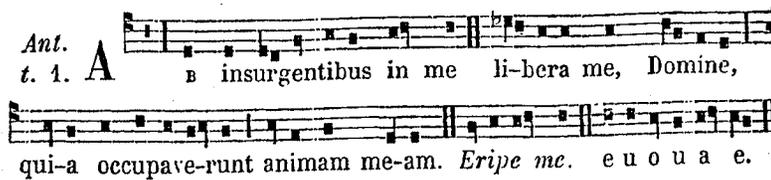
ravérunt, nostis illum lavisse manus et dixisse, quod ipse non fecisset, mundum se esse a morte illius. Fecit tamen. Sed si reus, quia fecit vel invitus, illi innocētes, qui coegerunt ut faceret? Nullo modo. Sed ille dixit in eum sententiam, et jussit eum crucifigi, et quasi ipse occidit: et vos, o Judæi, occidistis. Unde occidistis? Gladio linguæ: aculistis enim linguas vestras. Et quando percussistis, nisi quando clamastis: Crucifige, crucifige?

B. VI. *l. 8.* A - NIMAM me-am di-le-ctam tra - didi
 in manus i-ni-quo - rum: et facta est mi - hi
 hære-di-tas me - a si-cut le - o in sil-va: de-
 dit contra me voces adversa - ri-us, dicens: Con-
 grega - mini, et propera - te ad devoran-
 dum il-lum: po-su-erunt me in de-ser-to so-
 li - tu - dinis, et lu - xit super me omnis ter -
 ra. * Qui-a non est inventus qui me agno - sceret,
 et fa - ceret be - ne. * Insurrexe-runt in
 me vi-ri absque mi-se-ri-cor-di-a, et non peperce-runt
 a - nimæ me - æ. * Qui-a.
 On reprend
 le B. A-nimam.

AU IIIe NOCTURNE.

Ant.

t. 1. A

qui-a occupave-runt animam me-am. Eripe me. e u o u a e.

PSAUME 58.

ERIPE me de inimicis meis, Deus meus : * et ab insurgentibus in me libera me.

Eripe me de operantibus iniquitatem : * et de viris sanguinum salva me

Quia ecce cepérunt animam meam : * irruerunt in me fortes.

Neque iniquitas mea, neque peccatum meum, Domine : * sine iniquitate cucurri, et direxi.

Exúrge in occursum meum, et vide : * et tu, Domine Deus virtutum, Deus Israel,

Inténde ad visitandas omnes gentes : * non misereáris omnibus qui operántur iniquitatem.

Converténtur ad vésperam et famem, patientur ut canes * et circuibunt civitatem.

Ecce loquéntur in ore suo, et gladius in labiis eorum : * quoniam quis audivit ?

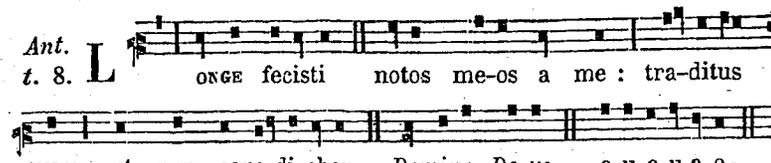
Et tu, Domine, deridébis eos : * ad nihilum dedúces omnes gentes.

Fertitudinem meam ad te custodiam, quia Deus suscéptor meus es : * Deus meus, misericórdia ejus prævéniet me.

On répète l'Ant. Ab insurgentibus.

Ant.

t. 8. L

sum, et non egre-di-ebar. Domine De-us. e u o u a e.

Deus osténdet mihi super inimicos meos, ne occidas eos : * nequándo obliviscántur pópuli mei.

Dispérge illos in virtúte tua : * et depóne eos, protéctor meus, Domine.

Delictum oris eorum, sermónem labiórurum ipsórum : * et comprehendántur in supérbia sua.

Et de execratione et mendácio annuntiábuntur in consummatione : * in ira consummationis, et non erunt.

Et scient quia Deus dominábitur Jacob, * et finium terræ.

Converténtur ad vésperam, et famem patientur ut canes : * et circuibunt civitatem.

Ipsi dispergéntur ad manducándum : * si vero non fuerint saturati, et murmurábunt.

Ego autem cantábo fortitudinem tuam : * et exultábo mane misericórdiam tuam.

Quia factus es suscéptor meus, * et refúgium meum in die tribulationis meæ.

Adjútor meus, tibi psallam, quia Deus suscéptor meus es : * Deus meus, misericórdia mea.

PSAUME 87.

DÓMINE Deus salutis meæ, * in die clamávi, et nocte coram te.

Intret in conspéctum tuo oratio mea : * inclina aurem tuam ad precem meam.

Quia repléta est malis ánima mea : * et vita mea inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum : * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Sicut vulnerati dormientes in sepúlchris, quorum non es memor ámplius : * et ipsi de manu tua repulsi sunt.

Posuerunt me in lacu inférióri, * in tenebrósis, et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus, * et omnes fluctus tuos induxisti super me.

Longe fecisti notos meos a me : * posuerunt me abominationem sibi.

Tráditus sum, et non egrediebar : * óculi mei languerunt præ inópia.

Clamávi ad te, Domine, tota die : * expandi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabilia ? * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi ?

Numquid narrábit áliquis in sepúlchro misericórdiam tuam, * et veritatem tuam in perditione ?

Numquid cognoscéntur in tenebris mirabilia tua, * et justitia tua in terra obliviónis ?

Et ego ad te, Domine, clamávi : * et mane oratio mea prævéniet te.

Ut quid, Domine, repéllis orationem meam, * avértis faciem tuam a me ?

Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte mea : * exaltatus autem, humiliátus sum et conturbátus.

In me transierunt ire tuæ : * et terróres tui conturbáverunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die : * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amicum et próximum, * et notos meos a miséria.

On répète l'Ant. Longe fecisti.

Ant.

t. 8. C

notentem condemnabunt. De-us ul-ti-onum. e u o u a e.

PSAUME 95.

DEUS ultionum Dominus : * Deus ultionum libere egit.

Exaltáre qui júdicas terram : * redde retributióem supérbis.

Usquequo peccatóres, Domine, * usquequo peccatóres gloriabúntur ?

Effabúntur, ut loquéntur iniquitatem : * loquéntur omnes qui operántur injustitiam ?

Pópulum tuum, Domine, humiliáverunt : * et hæreditatem tuam vexáverunt.

Viduam et ádvenam interfecerunt : * et pupillos occidérunt.

Et dixerunt : Non vidébit Dominus, * nec intélliget Deus Jacob.

Intelligite, insipientes in pópulo : * et stulti, aliquándo sápite.

Qui plantávit aurem, non áudiet ? * aut qui finxit óculum, non considerat ?

Qui corrūpit gentes, non arguet? * qui docet hōminem sciētiā?

Dōminus scit cogitātiōnes hōminum, * quōniam vānæ sunt.

Beātus homo, quem tu erudieris, Dōmine, * et de lege tua docueris eum :

Ut mitiges eī a diēbus malis : * donec fodiātur peccatōri fōvea.

Quia non repellet Dōminus plebem suam : * et hāreditātem suam non derelinquet.

Quoadūsque iustitia convertātur in iudiciū : * et qui iuxta illum omnes qui recto sunt corde.

Quis consūrget mihi advērsus malignāntes? * aut quis stabit mecum advērsus operāntes iniquitātem?

Nisi quia Dōminus adjuvit me, * paulo minus habitāset in infēro anima mea.

¶. Locūti sunt advērsus me lingua dolōsa. ¶. Et sermōnibus odi circumdederunt me, et expugnaverunt me gratis.

-Pater noster, en entier, tout bas.

DE EPISTOLA BEATI PAULI APOSTOLI AD HEBRÆOS.

LEÇON VII. (c. 4 ET 5.)

FESTINEMUS ingredi in illam requiem, ut ne in idipsum quis incidat incredulitatis exemplum. Vivus est enim sermo Dei, et efficax, et penetrabilior omni gladio ancipiti; et pertingens usque ad divisionem animæ ac spiritus, compagum quoque ac medullarum, et discretor cogitationum et intentionum cordis. Et non est ulla creatura invisibilis in conspectu ejus: omnia autem nuda et aperta sunt oculis ejus, ad quem nobis sermo. Habentes ergo Pontificem magnum, qui penetravit caelos, Jesum, Filium Dei, teneamus confessionem. Non enim habemus Pontificem, qui non possit compati infirmitatibus nostris: tentatum autem per omnia pro similitudine absque peccato.

B. VII.

t. XIV.

(6)

TRADIDERUNT me in manus impiorum, et inter ini- quos pro-je- cerunt me, et

Si dicēbam : Motus est pes meus : * misericōrdia tua, Dōmine, adjuvābat me.

Secūndum multitudinē dolorum meōrum in corde meo, * consolatiōnes tuæ lætificāverunt animam meam.

Numquid adhæret tibi sedes iniquitatis, * qui fingis laborem in præcepto?

Captābunt in animam iusti : * et sanguinem innocentem condemnābunt.

Et factus est mihi Dōminus in refūgium, * et Deus meus in adiutorium spei meæ.

Et reddet illis iniquitatem ipsōrum, et in malitia eōrum disperdet eos : * disperdet illos Dōminus Deus noster.

On répète l'Ant. Captābunt.

non peperce - runt a - nimæ me - æ : congrega - ti sunt
adversum me for - tes : * Et si - cut gi - gantes ste -
te - runt contra me. ¶. A - li - e - ni insurrexe -
runt adver - sum me, et fortes quæsi - e - runt a - nimam
me - am. * Et.

LEÇON VIII.

ADEAMUS ergo cum fiducia ad thronum gratiæ, ut misericordiam consequamur, et gratiam inveniamus in auxilio opportuno. Omnis namque Pontifex ex hominibus assumptus, pro hominibus constituitur in iis quæ sunt ad Deum, ut offerat dona et sacrificia pro peccatis: qui condolere possit iis qui ignorant et errant: quoniam et ipse circumdatus est infirmitate: et propterea debet, quemadmodum pro populo, ita etiam et pro semetipso offerre pro peccatis.

B. VIII.

t. XIV.

(6)

JESUM tra - didit im - pi - us
summis principibus sa - cerdo - tum, et seni - o -
ribus po - pu - li : * Pe - trus autem sequebatur
e - um a lon - ge, ut vide - ret fi - nem. ¶. Addu -
xe - runt au - tem e - um ad Ca - ipham principem sacer -
do - tum, ubi Scri - bæ et Pha - ri - sæ - i con - ve - ne -
rant. * Pe - trus.

LEÇON IX.

NEC quisquam sumit sibi honorem, sed qui vocatur a Deo, tanquam Aaron. Sic et Christus non semetipsum clarificavit ut Pontifex fieret, sed qui locutus est ad eum : Filius meus es tu, ego hodie genui te. Quemadmodum et in alio loco dicit : Tu es Sacerdos in æternum secundum ordinem Melchisedech. Qui in diebus carnis suæ, preces supplicationesque ad eum, qui possit illum salvum facere a morte, cum clamore valido et lacrymis offerens, exauditus est pro sua reverentia. Et quidem cum esset Filius Dei, didicit ex iis quæ passus est, obedientiam : et consummatus, factus est omnibus obtemperantibus sibi, causa salutis æternæ, appellatus a Deo Pontifex juxta ordinem Melchisedech.

B. IX.
t. 5. **C** ALIGAVE - RUNT OCULI ME - I a fle - tu
me - o, qui - a e - longa - tus est a me qui conso -
la - ba - tur me. Vide - te, omnes po - pu - li, * Si est
do - lor si - mi - lis si - cut do - lor me -
us. * O vos omnes, qui transi - tis per vi - am,
attendi - te, et vi - de - te. * Si est.
On reprend le B.
Ca - ligave - runt.

A LAUDES.

Ire
Ant.
t. 7. **P** ROPRI - O Fi - li - o su - o non pe - percit De - us,
sed pro nobis omnibus tradidit illum. *Mi - se - rere.*
e u o u a e.
Ps. 50, Miserere mei, Deus, 4e Ps. de la Pénitence, p. 17.
On répète l'Ant. Proprio.

IIe
Ant.
t. 4. **A** NXI - ATUS EST SUPER ME SPI - RI - TUS ME - US, IN
me turba - tum est cor me - um. *Domine, exaudi.* e u o u a e.
Ps. 142, Domine, exaudi, 7e Ps. de la Pénitence, p. 19.
On répète l'Ant. Anxiatus est.

IIIe
Ant.
t. 1. **A** - RR LATRO AD LATRO - NEM : NOS QUIDEM DIGNA
factis re - ci - pimus, hic autem quid fecit? Memento me - i.
Do - mine, dum veneris in regnum tu - um. *De - us, De - us*
me - us. e u o u a e
Ps. 62, Deus, Deus meus, et le Ps. suiv., Deus miscreatur, p. 85.
On répète l'Ant. Ait latro.

IVe
Ant.
t. 1. **C** UM CONTURBATA FU - ERIT ANIMA ME - A, DO - MINE,
miseri - cor - di - æ me - mor eris. *Domine.* e u o u a e.

CANTIQUE D'HABACUC. (c. 5.)

DOMINE, audivi auditionem tuam : *
et timui. des ejus. * Stetit, et mensus est
terram.
Domine, opus tuum * in medio
annorum vivifica illu. Aspexit, et dissolvit gentes : * et
contriti sunt montes sæculi.
In medio annorum notum fa -
cies : * cum iratus fueris, miseri -
cordiæ recordaberis. Incurvati sunt colles mundi, *
ab itineribus æternitatis ejus.
Deus ab Austro veniet, * et San -
ctus de monte Pharan : Pro iniquitate vidi tentoria
Æthiopiæ : * turbabuntur pelles
terræ Madian.
Operuit caelos gloria ejus, * et
laudis ejus plena est terra. Numquid in fluminibus iratus
es, Domine? * aut in fluminibus
furor tuus? vel in mari indignatio
tua?
Splendor ejus ut lux erit : *
cornua in manibus ejus : Qui ascendes super equos tuos : *
et quadrigæ tuæ salvatio.
Ibi abscondita est fortitudo
ejus : * ante faciem ejus ibit mors.
Et egrediatur diabolus ante pe -
Suscitans suscitabis arcum

tuum : * juramēta tribubus quæ locūtus es.

Flūvius scindēs terræ : vidērunt tē, et doluerunt montes : * gurgēs aquarū trānsiit.

Dedit abyssus vocem suam : * altitudo manus suas levāvit.

Sol et luna steterunt in habitaculo suo, * in luce sagittarū tuarū, ibunt in splendore fulgurantis hastæ tuæ.

In frēmitu conculcābis terram : * et in furōre obstupefacies gentes.

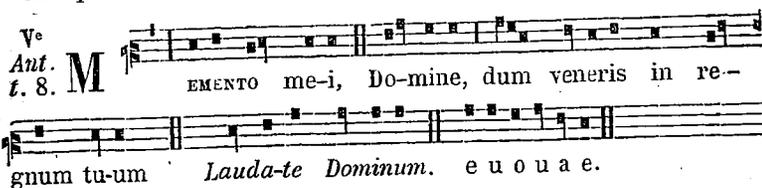
Egressus es in salutem pōpuli tui, * in salutem cum Christo tuo.

Percussisti caput de domo impij : * denudasti fundamentum ejus usque ad collum.

Maledixisti sceptris ejus cāpiti bellatorū ejus, * veniētibus ut turbo ad dispergendum me.

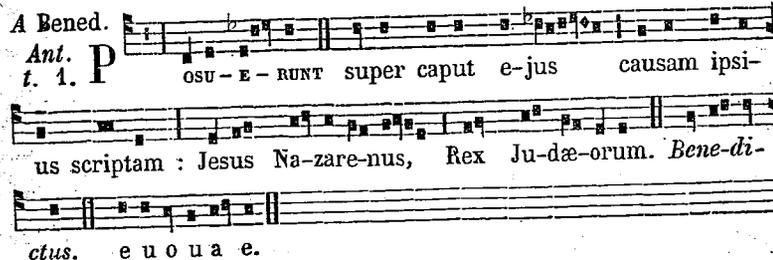
Exultatio eōrum, * sicut ejus qui devorat pauperem in abscondito.

On répète l'Ant. Cum conturbata.

V^o
Ant. t. 8. **M** EMENTO me-i, Do-mine, dum veneris in regnum tu-um Lauda-te Dominum. euouae.

Ps. 148, Laudate Dominum de cœlis, et les deux Psaumes suivants, p. 87. On répète l'Ant. Memento.

* Collocavit me in obscuris. ⁊. Sicut mortuos sæculi.

A Bened.
Ant. t. 1. **P** OSUERUNT super caput e-jus causam ipsius scriptam: Jesus Na-zare-nus, Rex Ju-dæ-orum. Benedictus. euouae.

Cant. Benedictus Dominus, p. 88.

On répète l'Ant. Posuerunt, puis on chante le ⁊. suivant :

Viam fecisti in mari equis tuis, * in luto aquarū multarū.

Audivi, et conturbatus est venter meus : * a voce contremuerunt labia mea.

Ingressus putredo in ossibus meis, * et subter me scateat :

Ut requiescam in die tribulationis : * ut ascendam ad populum accinctum nostrum.

Ficus enim non florēbit : * et non erit germen in vineis.

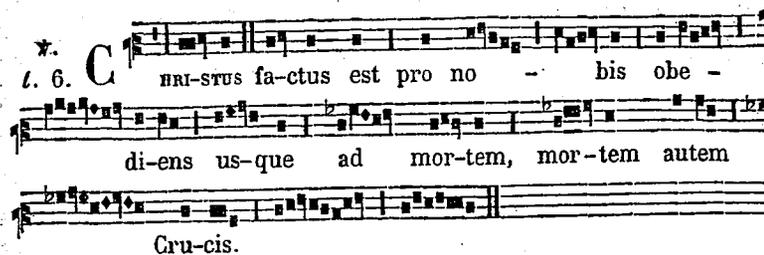
Mentiatur opus olivæ : * et arva non afferent cibum.

Abscindetur de ovili pecus : * et non erit armamentum in præsēpibus.

Ego autem in Domino gaudēbo : * et exultabo in Deo Jesu meo.

Deus Dominus fortitudo mea : * ponet pedes meos quasi cervorum.

Et super excelsa mea deducet me victor * in psalmis canentem.

*.
t. 6. **C** HRI-STUS factus est pro nobis obediens us-que ad mor-tem, mor-tem autem Cru-cis.

Pater noster, et le reste comme le Jeudi saint, ci-dessus, p. 230.

A L'OFFICE DU MATIN.

Le célébrant et les ministres se prosternent pendant quelques instants; puis on commence l'Office par la Leçon suivante :

LEÇON. Osée, 6.

HÆC dicit Dominus : In tribulatione sua mane consurgent ad me. Venite, et revertamur ad Dominum : quia ipse cepit, et sanabit nos : percutiet, et curabit nos. Vivificabit nos post duos dies. In die tertia suscitabit nos, et vivemus in conspectu ejus. Sciemus, sequemurque, ut cognoscamus Dominum. Quasi diluculum preparatus est egressus ejus, et veniet quasi imber matutina, et serotinus terræ. Quid faciam tibi, Ephraim? quid faciam tibi, Juda? Misericordia vestra quasi nubes matutina, et quasi ros mane pertransiens. Propter hoc dolavi in Prophetis, occidi eos in verbis oris mei : et judicia tua quasi lux egredientur. Quia misericordiam volui, et non sacrificium : et scientiam Dei, plus quam holocausta.

Trait.
t. 2. **D** OMINE r * au-di-vi au-ditum tu-um, et ti-mu-i: conside-ra-vi o-pera tu-a, et expa-vi. In me di-o du-o-rum ani-ma-li-um inno-te-sceris: dum appro-pinqua-verint an-

ni, co-gno-sceris : dum adve-nerit tem - pus,
 os - ten - deris. ✠. In e-
 o, dum contur-ba - ta fu - erit a - ni-
 ma me - a : in i-ra mi-se-ricor - di-æ
 me - mor e - ris.
 ✠. De - us * r * a Li - bano ve - ni-et,
 et Sanctus de mon - te umbro - so et
 con - denso. ✠. Ope - ru-it
 cœ - los ma-je-stas e - jus : et lau-dis
 e - jus ple - na est ter - ra.

Orémus. Flectámus gēnuā. Leváte.

Dets, a quo et Judas reátus sui pœnam, et confessiõnis suæ la-
 tro præmium sumpsit : concède nobis tuæ propitiatiõnis ef-
 fectum ; ut, sicut in passióne sua Jesus Christus Dõminus noster
 diversa utrisque intulit stipendia meritõrum, ita nobis, ablato
 vetustatis errore, resurrectiõnis suæ grãtiam largiãtur. Qui tecum
 vivit et regnat.

LEÇON. Exod., 12.

IN diẽbus illis : Dixit Dõminus ad Mõysen, et Aaron in terra
 Ægypti : Mensis iste, vobis principium mēnsium : primus erit
 in mēnsibus anni. Loquimini ad univẽrsum cœtum filiõrum Israel,
 et dicite eis : Dẽcima die mensis hujus tollat unusquisque agnum
 per familias, et domos suas. Sin autem minor est nũmerus, ut

sufficere possit ad vescendum agnum, assumet vicinum suum,
 qui junctus est dõmũ suæ, juxta nũmerum animarũ, quæ suf-
 ficere possunt ad esum agni. Erit autem agnus absque macula,
 masculus, anniculus : juxta quem ritum tollẽtis et hœdum. Et
 servãbitis eum usque ad quartam dẽcimam diem mensis hujus :
 immolabitque eum univẽrsa multitũdo filiõrum Israel ad vespẽ-
 ram. Et sument de sãguine ejus, ac ponent super utrũmque
 postem, et in superliminãribus domõrum, in quibus cõmedent
 illum. Et edent carnes nocte illa assas igni, et azymos panes cum
 lactũcis agrẽstibus. Non comedẽtis ex eo crudum quid, nec coctum
 aqua, sed tantum assum igni : caput cum pẽdibus ejus, et inte-
 stinis vorãbitis. Nec remanẽbit quidquam ex eo usque mane. Si
 quid residuum fũerit, igne comburẽtis. Sic autem comedẽtis il-
 lum : Renes vestros accingẽtis, et calceamẽta habẽbitis in pẽdi-
 bus, tenẽtes bãculos in mãnibus, et comedẽtis festinãter : est
 enim Phase (id est trãnsitus) Dõmini.

Trait. t. 2. **E** - RIPE me, Do - mine,
 ab ho - mine ma - lo : a vi - ro
 ini - quo li - bera me. ✠. Qui cogi - tave -
 runt ma - li - ti - as in cor - de :
 to - ta di - e consti - tu - e - bant præ -
 li - a. ✠. A - cu - e - runt linguas su -
 as si - cut ser - pen - tis : venenum a - spi -
 dum sub la - bi - is e - orum. ✠. Custodi me,
 Do - mine, de ma - nu pec - ca - to - ris :
 et ab homi - nibus ini - quis li - bera

me. ✱. Qui cogi-tave - runt supplan-ta -
 re gressus me - os : absconde-
 runt super - bi la - que-um mi - hi.
 ✱. Et fu - nes exten-de - runt in
 la - que-um pedibus me - is : juxta i - ter scan -
 da-lum posu-e - runt mi - hi. ✱. Di - xi Do -
 mino, De - us me - us es tu : exau - di, Do -
 mine, vocem ora - ti - onis me - æ. ✱. Domine, Do -
 mine, virtus sa - lu - tis me - æ, obumbra ca - put
 me - um in di - e bel - li. ✱. Ne tradas
 me r * r * a deside - ri - o me - o
 pecca - to - ri : cogi - tave - runt adversus
 me : ne de - re - linquas me, ne unquam exal - ten -
 tur. ✱. Ca - put circu - i - tus e - o - rum :
 labor la - bi - o - rum ipso - rum ope - ri - et
 e - os. ✱. Verum - tamen ju - sti confi - te -

buntur no - mi - ni tu - o : et ha - bi - ta - bunt re -
 cti cum vul - tu tu - o.

Pássio Dómini nostri Jesu Christi secúndum Joánnem. *Joan.*, 18.

In illo témpore : Egressus est Jesus cum discipulis suis trans torrentem Cedron, ubi erat hortus, in quem introivit ipse, et discipuli ejus. Sciébat autem et Judas, qui tradébat eum, locum : quia frequénter Jesus convénérat illuc cum discipulis suis. Judas ergo cum accepisset cohórtem, et a Pontificibus et Pharisæis ministros, venit illuc cum latérnis, et fácibus, et armis. Jesus itaque sciens ómnia quæ ventúra erant super eum, procédit, et dixit eis : ✱ Quem quæritis ? *C.* Respondérunt ei : *S.* Jesum Nazarénum. *C.* Dicit eis Jesus : ✱ Ego sum. *C.* Stabat autem et Judas, qui tradébat eum, cum ipsis. Ut ergo dixit eis, Ego sum, abiérunt retrórsim, et cecidérunt in terram. Iterum ergo interrogávit eos : ✱ Quem quæritis ? *C.* Illi autem dixérunt : *S.* Jesum Nazarénum. *C.* Respondit Jesus : ✱ Dixi vobis quia ego sum : si ergo me quæritis, sinite hos abire. *C.* Ut implerétur sermo quem dixit : Quia quos dedisti mihi, non pérdidi ex eis quemquam. Simón ergo Petrus habens gládium edúxit eum, et percússit Pontificis servum, et abscidit auriculam ejus dexteram. Erat autem nomen servo Malchus. Dixit ergo Jesus Petro : ✱ Mitte gládium tuum in vaginam. Cálicem, quem dedit mihi Pater, non bibam illum ? *C.* Cohors ergo, et tribúnus, et ministri Judæórum comprehenderunt Jesum, et ligaverunt eum : et adduxérunt eum ad Annam primum : erat enim socer Cai-phæ, qui erat Póntifex anni illius. Erat autem Cai-phas qui consílium déderat Judæis : Quia expedit unum hóminem mori pro pópulo. Sequebátur autem Jesum Simon Petrus, et álius discipulus. Discipulus autem ille erat notus Pontifici, et introivit cum Jesu in átrium Pontificis. Petrus autem stabat ad óstium foris. Exivit ergo discipulus álius, qui erat notus Pontifici, et dixit ostiáriæ, et introduxit Petrum. Dicit ergo Petro ancilla ostiária : *S.* Numquid et tu ex discipulis es hóminis istius ? *C.* Dicit ille : *S.* Non sum. *C.* Stabant autem servi, et ministri ad prunas, quia frigus erat, et calefaciebant se : erat autem cum eis et Petrus stans, et calefaciens se. Póntifex ergo interrogávit Jesum de discipulis suis, et de doctrina ejus. Respondit ei Jesus : ✱ Ego palam locútus sum mundo : ego semper dócui in synagóga, et in templo, quo omnes

Judæi convéniunt ; et in occulto locutus sum nihil. Quid me interrogas? Interroga eos qui audierunt, quid locutus sim ipsis : ecce hi sciunt quæ dixerim ego. *C.* Hæc autem cum dixisset, unus assistens ministrorum dedit alapam Jesu, dicens : *S.* Sic respondes Pontifici? *C.* Respondit ei Jesus . ✠ Si male locutus sum, testimoniū perhibe de malo : si autem bene, quid me cædis? *C.* Et misit eum Annas ligatum ad Cæipham Pontificem. Erat autem Simon Petrus stans, et calefaciens se. Dixérunt ergo ei : *S.* Numquid et tu ex discipulis ejus es? *C.* Negavit ille, et dixit : *S.* Non sum. *C.* Dicit ei unus ex servis Pontificis, cognatus ejus cujus absceidit Petrus auriculam : *S.* Nonne ego te vidi in horto cum illo? *C.* Iterum ergo negavit Petrus, et statim gallus cantavit. Adducunt ergo Jesum a Cæipha in prætorium. Erat autem mane : et ipsi non introierunt in prætorium, ut non contaminarentur, sed ut manducarent Pascha. Exivit ergo Pilátus ad eos foras, et dixit : *S.* Quam accusationem affertis adversus hominem hunc? *C.* Respondérunt, et dixérunt ei : *S.* Si non esset hic malefactor, non tibi tradidissémus eum. *C.* Dixit ergo eis Pilátus : *S.* Accipite eum vos, et secundum legem vestram judicáte eum. *C.* Dixérunt ergo ei Judæi : *S.* Nobis non licet interficere quemquam. *C.* Ut sermo Jesu impleretur, quem dixit, significans qua morte esset moriturus. Introivit ergo iterum in prætorium Pilátus, et vocavit Jesum, et dixit ei : *S.* Tu es Rex Judæorum? *C.* Respondit Jesus : ✠ A temetipso hoc dicis, an alii dixerunt tibi de me? *C.* Respondit Pilátus : *S.* Numquid ego Judæus sum? Gens tua, et Pontifices tradidérunt te mihi : quid fecisti? *C.* Respondit Jesus : ✠ Regnum meum non est de hoc mundo : si ex hoc mundo esset regnum meum, ministri mei útique decertarent ut non traderer Judæis : nunc autem regnum meum non est hinc. *C.* Dixit itaque ei Pilátus : *S.* Ergo rex es tu? *C.* Respondit Jesus : ✠ Tu dicis, quia rex sum ego. Ego in hoc natus sum, et ad hoc veni in mundum, ut testimoniū perhibeam veritati : omnis qui est ex veritate, audit vocem meam. *C.* Dicit ei Pilátus : *S.* Quid est veritas? *C.* Et cum hoc dixisset, iterum exivit ad Judæos, et dicit eis : *S.* Ego nullam invénio in eo causam. Est autem consuetudo vobis ut unum dimittam vobis in Pascha : vultis ergo dimittam vobis Regem Judæorum? *C.* Clamaverunt ergo rursus omnes, dicentes : *S.* Non hunc, sed Barábbam. *C.* Erat autem Barábbas latro. Tunc ergo apprehéndit Pilátus Jesum, et flagellavit Et milites, plectentes corónam de spinis, imposuerunt cápiti ejus, et veste purpurea circumdederunt eum. Et veniebant ad eum, et dicebant : *S.* Ave, Rex Judæorum. *C.* Et dabant ei alapas. Exivit ergo iterum Pilátus foras, et dicit eis : *S.* Ecce adduco vobis eum foras, ut cognoscatis

quia nullam invénio in eo causam. *C.* (Exivit ergo Jesus portans corónam spineam, et purpureum vestimentum.) Et dicit eis : *S.* Ecce homo. *C.* Cum ergo vidissent eum Pontifices, et ministri, clamabant, dicentes : *S.* Crucifige, crucifige eum. *C.* Dicit eis Pilátus : *S.* Accipite eum vos, et crucifigite : ego enim non invénio in eo causam. *C.* Respondérunt ei Judæi : *S.* Nos legem habémus, et secundum legem debet mori, quia Filium Dei se fecit. *C.* Cum ergo audisset Pilátus hunc sermónem, magis tímuit. Et ingressus est prætorium iterum, et dixit ad Jesum : *S.* Unde es tu? *C.* Jesus autem respónsum non dedit ei. Dicit ergo ei Pilátus : *S.* Mihi non loqueris? Nescis quia potestatem hábeo crucifigere te, et potestatem hábeo dimittere te? *C.* Respondit Jesus : ✠ Non haberes potestatem adversum me ullam, nisi tibi datum esset desuper. Propterea, qui me tradidit tibi, majus peccátum habet. *C.* Et exinde quærébat Pilátus dimittere eum. Judæi autem clamabant, dicentes : *S.* Si hunc dimittis, non es amicus Cæsaris. Omnis enim qui se regem facit, contradicit Cæsari. *C.* Pilátus autem cum audisset hos sermónes, adduxit foras Jesum, et sedit pro tribunáli in loco qui dicitur Lithóstrotos, Hebræice autem Gábbatha. Erat autem Parascève Paschæ, hora quasi sexta, et dicit Judæis : *S.* Ecce Rex vester. *C.* Illi autem clamabant : *S.* Tolle, tolle, crucifige eum. *C.* Dicit eis Pilátus : *S.* Regem vestrum crucifigam? *C.* Respondérunt Pontifices : *S.* Non habémus regem, nisi Cæsarem. *C.* Tunc ergo tradidit eis illum, ut crucifigeretur. Susceperunt autem Jesum et eduxérunt. Et bájulans sibi crucem, exivit in eum, qui dicitur Calváriae, locum, Hebræice autem Gólgotha ; ubi crucifixérunt eum, et cum eo alios duos, hinc et hinc, médium autem Jesum. Scripsit autem et titulum Pilátus, et pósuit super crucem. Erat autem scriptum : Jesus Nazarénus, Rex Judæorum. Hunc ergo titulum multi Judæorum legérunt : quia prope civitatem erat locus, ubi crucifixus est Jesus. Et erat scriptum Hebræice, Græce, et Latine. Dicebant ergo Piláto Pontifices Judæorum : *S.* Noli scribere, Rex Judæorum : sed quia ipse dixit : Rex sum Judæorum. *C.* Respondit Pilátus : *S.* Quod scripsi, scripsi. *C.* Milites ergo cum crucifixissent eum, acceperunt vestimenta ejus (et fecerunt quatuor partes, unicuique militi partem) et tunicam. Erat autem tunica inconsútilis, desuper contéxta per totum. Dixérunt ergo ad invicem : *S.* Non scindámus eam, sed sortiámur de illa, cujus sit. *C.* Ut Scriptúra impleretur, dicens : Partiti sunt vestimenta mea sibi, et in vestem meam miserunt sortem. Et milites quidem hæc fecerunt. Stabant autem juxta crucem Jesu mater ejus, et soror matris ejus María Cléophæ, et María Magdaléne. Cum vidisset ergo Jesus matrem, et discipulum stantem, quem diligébat, dicit ma-

tri suæ : * Mulier, ecce filius tuus. C. Deinde dicit discipulo : * Ecce mater tua. C. Et ex illa hora accepit eam discipulus in sua. Póstea sciens Jesus quia ómnia consummáta sunt, ut consummarétur Scriptúra, dixit : * Sitio. C. Vas ergo erat pósito acéto plenum. Illi autem spóngiam plenam acéto, hyssópo circumponétes, obtulérunt ori ejus. Cum ergo accepisset Jesus acétum, dixit : * Consummátum est. C. Et inclináto cápite trádidit spirítum. (*Ici on se met à genoux pendant quelques instants.*) Judæi ergo (quóniam Parascève erat), ut non remanérent in cruce corpóra sábbato (erat enim magnus dies ille sábbati), rogavérunt Pilátum, ut frangeréntur eórum crura et tolleréntur. Venérunt ergo milites : et primi quidem fregérunt crura et altérius, qui crucifixus est cum eo. Ad Jesum autem cum venissent, ut vidérunt eum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura, sed unus militum láncea latus ejus aperuit, et continuo exivit sanguis, et aqua. Et qui vidit, testimónium perhibuit, et verum est testimónium ejus. Et ille scit quia vera dicit, ut et vos credátis. Facta sunt enim hæc ut Scriptúra implerétur : Os non comminuétis ex eo. Et iterum ália Scriptúra dicit : Vidébunt in quem transfixerunt.

Post hæc autem rogávit Pilátum Joseph ab Arimathæa (eo quod esset discipulus Jesu, occultus autem propter metum Judæórum), ut tólleret corpus Jesu. Et permisit Pilátus. Venit ergo, et tulit corpus Jesu. Venit autem et Nicodémus, qui vénerat ad Jesum nocte primum, ferens mixtúram myrrhæ et áloes, quasi libras centum. Accepérunt ergo corpus Jesu, et ligavérunt illud línteis cum aromátibus, sicut mos est Judæis sepelíre. Erat autem in loco, ubi crucifixus est, hortus; et in horto monuméntum novum, in quo nondum quisquam pósito erat. Ibi ergo propter Parascéven Judæórum, quia juxta erat monuméntum, posuérunt Jesum.

Le Prêtre chante ensuite les Oraisons qui suivent :

ORÉMUS, dilectissimi nobis, pro Ecclesiá sancta Dei : ut eam Deus et Dóminus noster pacificáre, adunáre, et custodíre dignétur toto orbe terrárum : subjiciens ei principátus, et potéstates : detque nobis quiétam et tranquillam vitam degéntibus, glorificáre Deum Patrem omnipoténtem.

Orémus. Flectámus génua. Leváte.

OMNÍPOTENS sempitérne Deus, qui glóriam tuam ómnibus in Christo Géntibus revelásti : custódi ópera misericórdiæ tuæ ; ut Ecclesiá tua toto orbe diffusa, stábili fide in confessióne tui nóminis perseveret. Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Chri-

stum Filium tuum : Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spiritus sancti, Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *ñ.* Amen.

ORÉMUS et pro beatissimo Papa nostro N. ; ut Deus et Dóminus noster, qui elégit eum in órdine Episcopátus, salvum atque incólumem custódiat Ecclesiæ suæ sanctæ, ad regéndum pópulum sanctum Dei.

Orémus. Flectámus génua. Leváte.

OMNÍPOTENS sempitérne Deus, cujus judicio univérsa fundántur : Réspice propítius ad preces nostras, et eléctum nobis Antistitem tua pietáte consérva ; ut christiána plebs, quæ te gubernátur auctóre, sub tanto Pontífice, credulitátis suæ méritis augeátur. Per Dóminum. *ñ.* Amen.

ORÉMUS et pro ómnibus Episcopis, Presbyteris, Diacónibus, Subdiacónibus, Acólýthis, Exorcistis, Lectóribus, Ostiáriis, Confessoribus, Virgínibus, Viduis, et pro omni pópulo sancto Dei.

Orémus. Flectámus génua. Leváte.

OMNÍPOTENS sempitérne Deus, cujus spiritu totum corpus Ecclesiæ sanctificátur, et régitur : exáudi eos pro univérsis ordinibus supplicántes ; ut grátia tuæ múnere, ab ómnibus tibi grádibus fidéliter serviátur. Per Dóminum. *ñ.* Amen.

ORÉMUS et pro catechúmenis nostris : ut Deus et Dóminus noster adapériat aures præcordiórum ipsórum, januámque misericórdiæ : ut per lavácrum regeneratiónis accepta remissióne ómnium peccatórum, et ipsi inveniántur in Christo Jesu Dómino nostro.

Orémus. Flectámus génua. Leváte.

OMNÍPOTENS sempitérne Deus, qui Ecclesiám tuam nova semper prole fecúndas : auge fidem et intelléctum catechúmenis nostris ; ut renáti fonte baptísmatis, adoptiόνis tuæ filiis aggregéntur. Per Dóminum. *ñ.* Amen.

ORÉMUS, dilectissimi nobis, Deum Patrem omnipoténtem, ut cunctis mundum purget erroribus : morbos áuferat : famem depéllat : apériat cárceres : vincula dissólvat : peregrinántibus réditum, infirmántibus sanitátem, navigántibus portum salutis indúlgeat.

Orémus. Flectámus génua. Leváte.

OMNÍPOTENS sempitérne Deus, mœstórum consolátio, laborántium fortitúdo : pervéniant ad te preces de quacúmque tribulatióne clamántium ; ut omnes sibi in necessitatibus suis misericórdiam tuam gaudeant affuisse. Per Dóminum. *ñ.* Amen.

ORÉMUS et pro hæréticis et schismáticis : ut Deus et Dóminus noster éruat eos ab erróribus univérsis : et ad sanctam matrem Ecclesiám catholicám atque apostólicam revocáre dignétur. Orémus. Flectámus génua. Leváte.

OMNÍPOTENS sempitérne Deus, qui salvas omnes, et néminem vis perire : respice ad ánimas diabólica fraude decéptas : ut omni hærética pravité depósita, errántium corda respiscant, et ad veritátis tuæ rédeant unitátem. Per Dóminum. *ñ.* Amen.

ORÉMUS et pro pérfidis Judæis : ut Deus et Dóminus noster áuferat velámen de córdibus eórum : ut et ipsi agnóscant Jesum Christum Dóminum nostrum.

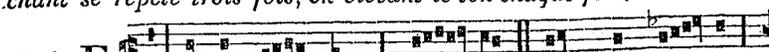
OMNÍPOTENS sempitérne Deus, qui étiam judáicam perfidiam a tua misericórdia non repéllis : exáudi preces nostras quas pro illius pópuli obcæcatióne deférimus ; ut ágnita veritátis tuæ luce, quæ Christus est, a suis ténébris eruántur. Per eúndem Dóminum. *ñ.* Amen

ORÉMUS et pro Pagánis . ut Deus omnipotens áuferat iniquitátem a córdibus eórum : ut relictis idólis suis, convertántur ad Deum vivum et verum, et únicum Filium ejus Jesum Christum Deum et Dóminum nostrum.

Orémus. Flectámus génua. Leváte.

OMNÍPOTENS sempitérne Deus, qui non mortem peccatórum, sed vitam semper inquis : súscipe propítius oratióem nostram, et libera eos ab idolórum cultúra ; et ágrega Ecclesiæ tuæ sanctæ ad laudem et glóriam nóminis tui. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum. *ñ.* Amen

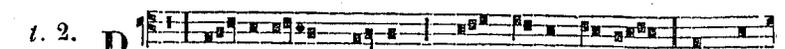
Après les Oraisons, le Célébrant quitte la Chasuble et chante Ecce lignum Crucis. Ceux qui l'assistent continuent avec lui In quo salus mundi pepéndit, et le Chœur reprend: Venite adorémus. Le même chant se répète trois fois, en élevant le ton chaque fois.

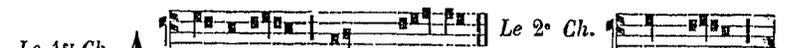
l. 4 **E** *On se met à genoux.*

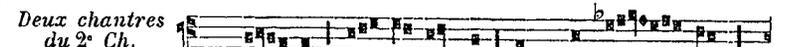
ecce li - gnum Cru - cis, in quo sa - lus
mun-di pe-pen - dit. *Le Chœur.* Ve - ni - te, a-do-
re - mus.

Le Chœur ayant répondu pour la troisième fois Venite Adorémus, demeure à genoux On fait ensuite l'Adoration de la Croix. Pendant ce temps, on chante ce qui suit, en tout ou en partie, selon le nombre des Adorateurs.

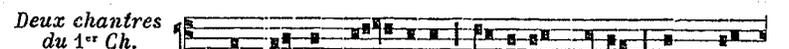
Deux chantres du premier Chœur chantent au milieu du Chœur.

l. 2. **P** *(mixt.)* o - PULE me-us, quid fe-ci ti-bi? aut in
quo contri-stavi te: Respon-de mi-hi. *✕.* Qui - a
e-du-xi te de ter - ra Æ-gy-pti : pa-ra - sti Cru-
cem Salva-to - ri tu - o.

Le 1er Ch. **A** *Le 2° Ch.* Sanctus
De - us. *Le 1er Ch.* A-gi-os ischy - ros. *Le 2° Ch.* San-
ctus for - tis. *Le 1er Ch.* A-gi-os athana-tos,
e-le-i-son i - mas. *Le 2° Ch.* Sanctus immor-
ta - lis, mi-se-re-re no - bis.

Deux chantres du 2° Ch. *✕.* Qui - a e-du-xi te per de-ser - tum
quadra-ginta annis : et manna ci-ba-vi te et intro-du-
xi te in ter-ram sa-tis bo - nam, pa-ra - sti Cru-
cem Salva-to - ri tu - o.

Les deux Chœurs répondent alternativement et dans le même ordre que ci-dessus Agios o Theos et Sanctus Deus.

Deux chantres du 1er Ch. *✕.* Quid ultra de - bu-i fa-cere tibi, et non
fe-ci? E - go qui-dem plan-ta-vi te vine-am me - am

spe-ci-o-sis-simam : et tu fa-cta es mihi ni-mis a-ma-
ra : a-ce-to namque si-tim me-am po-ta-sti : et lance-a
perfo-rasti la-tus Sal-va-to-ri tu-o.

Les deux Chœurs répondent alternativement Agios o Theos.

Deux chœurs du 2e Ch.

✠. Ego propter te flagellavi Ægyptum cum
primogeni-tis su-is : et tu me flagella-tum tradidi-sti.

Le Chœur répète le ✠. Pópule meus, jusqu'au ✠. Quia eduxi.

Deux chœurs du 1er Ch.

✠. Ego eduxi te de Ægypto, demer-so Phara-o-
ne in mare Ru-brum : et tu me tradidisti principibus
Sacerdo-tum. *Le Chœur : Pópule meus.*

Deux chœurs du 2e Ch.

✠. Ego ante te aperu-i ma-re : et tu ape-
ru-isti lance-a la-tus me-um. *Le Chœur : Pópule meus.*

Deux chœurs du 1er Ch.

✠. Ego ante te præ-i-vi in co-lumna nu-bis :
et tu me duxisti ad prætori-um Pi-la-ti.
Le Chœur : Pópule meus.

Deux chœurs du 2^e Ch.

✠. Ego te pavi manna per deser-tum : et tu
me cecidisti a-lapis et flagel-lis. *Le Chœur : Pópule meus.*

Deux chœurs du 1er Ch.

✠. Ego te po-tavi aqua sa-lu-tis de pe-tra :

et tu me po-tasti felle, et ace-to. *Le Ch. Pópule meus.*

Deux chœurs du 2^e Ch.

✠. Ego propter te Chananaë-orum reges percus-

si : et tu percussisti arundine caput me-um.

Le Chœur : Pópule meus.

Deux chœurs du 1er Ch.

✠. Ego dedi tibi sceptrum rega-le : et tu

dedisti ca-pi-ti me-o spine-am coro-nam. *Le Ch. Pópule meus.*

Deux chœurs du 2^e Ch.

✠. Ego te exaltavi magna virtu-te : et tu

me suspendisti in pa-tibu-lo cru-cis. *Le Ch. Pópule meus.*

On chante ensuite :

Ant.

t. 4. **C** RUCEM tu-am adoramus, Do-mine : et sanctam

resurrecti-onem tu-am lauda-mus, et glori-ficamus : ecce

enim propter lignum ve-nit gau-di-um in universo

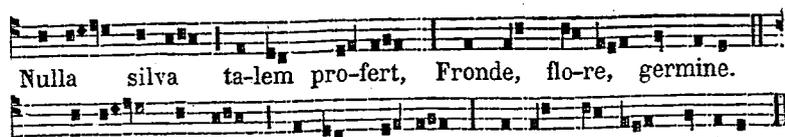
mundo. *Ps.* De-us misere-atur nostri, et bene-di-cat no-

bis : * Il-lu-minet vultum su-um super nos, et misere-a-

tur nostri.

On répète Crucem. Puis on chante :

t. 1. **C** RUX fide-lis inter omnes Arbor una nobi-lis :

* Dulce lignum, dulces cla-vos, Dulce pondus sustinet.

On répète le ✕. Crux fidélis, jusqu'à Dulce lignum.

De paréntis protoplásti
Fraude Factor cóndolens,
Quando pomi noxiális
In necem morsu ruit :
Ipse lignum tunc notávit,
Damna ligni ut sólveret.

On répète Dulce lignum.

Hoc opus nostræ salutis
Ordo depopóscerat,
Multifórmis proditóris
Ars ut artem fálleret :
Et medélam ferret inde,
Hostis unde læserat.

On répète Crux fidélis.

Quando venit ergo sacri
Plenitúdo témporis,
Missus est ab arce Patris
Natus, orbis Cónditor ;
Atque ventre virgináli
Carne amictus pródiit

On répète Dulce lignum.

Vagit infans inter arcta
Cónditus præsepia :
Membra pannis involúta
Virgo Mater álligat :
Et Dei manus pedésque
Stricta cingit fáscia.

On répète Crux fidélis.

Lustra sex qui jam perégit,
Tempus implens cóporis,
Sponte libera Redemptor
Passióni déditus :

Agnus in Crucis levátur
Immolándus stipite.

On répète Dulce lignum.

Felle potus, ecce languet :
Spina, clavi, lancea,
Mite corpus perforarunt :
Unda manat, et cruor :
Terra, pontus, astra, mundus
Quo lavántur flúmine!

On répète Crux fidélis.

Flecte ramos, arbor alta,
Tensa laxa viscera,
Et rigor lentéscat ille,
Quem dedit nativitas :
Et supérni membra Regis
Tende miti stipite.

On répète Dulce lignum.

Sola digna tu fuisti
Ferre mundi victimam :
Atque portam præparare
Arca mundo náufrago :
Quam sacer cruor perúnxit,
Fusus Agni cópore.

On répète Crux fidélis.

Sempitérna sit beátæ
Trinitátí glória :
Æqua Patri, Filióque,
Par decus Paráclito :
Unius, Trinique nomen
Laudet unívérstas. Amen.
On répète Dulce lignum.

Après l'adoration de la Croix on va processionnellement et en silence chercher le Saint-Sacrement à la chapelle où il a été renfermé la veille. En retournant au chœur, on chante l'Hymne Vexilla Regis, p. 187.

Arrivé à l'autel, le célébrant dépose la sainte Hostie sur le Corporal, met du vin dans le Calice, sans réciter aucune prière, et fait l'encensement comme aux Dimanches ordinaires. Puis il se lave les doigts, dit au milieu de l'autel la prière In spiritu humilitátis, p. 4. A l'Orate fratres on ne répond point Suscipiat. Ensuite il chante l'Orémus Præceptis et le Pater, p. 10, récite à haute voix Libera nos, quæsumus, *ibid.* Après cette oraison il fait l'Élévation de l'Hostie, dit Percéptio cóporis avec le Dómine non sum dignus, p. 11, et enfin communie.

Après la Communion du célébrant, on récite les Vêpres, sans chanter, comme le Jeudi-Saint, p. 233. A Magnif., on dit l'Ant. suivante :

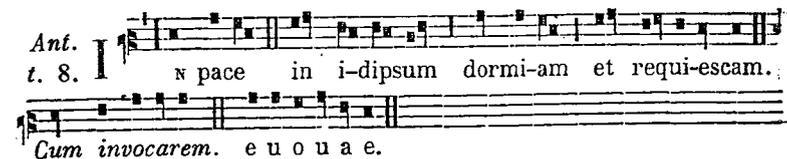
Ant. Cum accepisset acétum, dixit : Consummátum est : et inclinató capite emisit spiritum.

LE SAMEDI-SAINTE. DOUBLE DE 1re CLASSE.

A MATINES.

Après Pater, Ave, Credo, on commence de suite.

AU 1er NOCTURNE.

Ps. 4. Cum invocárem, exaudivit me, aux Complies, p. 29.
On répète l'Ant. In pace.

PSAUME 14.

DÓMINE, quis habitábit in tabernaculo tuo ? * aut quis requiescet in monte sancto tuo ?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justitiam

Qui loquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua

Nec fecit próximo suo malum, *

et opprobrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad nihilum dedúctus est in conspéctu ejus malignus : * timéntes autem Dóminum glorificat.

Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum. On rép. l'Ant. Habitávit.

Ant.
t. 7. **C** CARO me - a requi-escet in spe. *Con-serva me.*

e u o u a e.

PSAUME 15.

CONSERVA me, Dómine, quóniam
CSPERÁVI in te. * Dixi Dómino :
Deus meus es tu, quóniam bonó-
rum meórum non egēs.

Sanctis qui sunt in terra ejus, *
mirificávit omnes voluntátes meas
in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes
eórum : * póstea acceleravérunt.
Non congregábo conventicula
eórum de sanguinibus : * nec me-
mor ero nóminum eórum per lá-
bia mea.

Dóminus pars hæreditátis meae,
et cálicis mei : * tu es qui resti-
tues hæreditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præ-
cláris : * etenim hæreditas mea
præclára est mihi.

✠. In pace in idipsum. R. Dórmiam, et requiescam.
Pater noster, *en entier, tout bas.*

LEÇON I. (Lament. Jérém., c. 3.)

t. 6. **D** E lamenta-ti-one Jere-mi-æ Prophe-tæ. HETH.

Mise-ri-cordi-æ Domini, qui-a non sumus consumpti : qui-a
non de-fecerunt misera-ti-ones e - jus. HETH. Novi di-
luculo, multa est fides tu - a. HETH. Pars me - a Do-
minus, dixit anima me - a proptere - a expe-ctabo e - um.
HETH. Bo-nus est Dominus speranti-bus in e-um, animæ

Benedicam Dóminum, qui tri-
buit mihi intelléctum : * insuper
et usque ad noctem increpuérunt
me renes mei.

Providébam Dóminum in con-
spéctu meo semper : * quóniam a
dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor
meum, et exultávit lingua mea : *
insuper et caro mea requiescet
in spe.

Quóniam non derelinques áni-
mam meam in inférno : * nec da-
bis Sanctum tuum vidére corru-
ptiónem.

Notas mihi fecisti vias vitæ,
adimplébis me lætitia cum vultu
tuo : * delectatiónes in dextera
tua usque in finem.

On répète l'Ant. Caro mea.

quæ-renti il - lum. HETH. Bo-num est præsto-lari cum
si-lenti-o sa-lu-tare De - i. HETH. Bo-num est vi-ro,
cum portaverit jugum ab ado-lescenti-a su - a.
Iob. Sede-bit so-li-tari-us, et tace-bit : qui-a le-
su - per se. Iob. Ponet in pulvere os su-um, si
forte sit spes. Iob. Dabit percu-ti-enti se maxillam,
saturabi-tur oppro - bri-is. Jeru-salem, Je-rusa-lem, conver-
tere ad Dominum De-um tu - um.

R. I. **S** I-CUT o-vis ad occi-si-o - nem du-ctus est,
t. 4. **S** I-CUT o-vis ad occi-si-o - nem du-ctus est,
et dum ma-le tracta-re - tur, non ape-ru-it os
su - um : tra-di-tus est ad mor - tem, * Ut vi-vi-fi-
ca - ret po - pu-lum su - um. ✠. Tra-didit
in mor-tem a - nimam su - am, et in-ter sce-lera-tos
re - puta - tus est. * Ut.

LEÇON II.

t. 6. **A** - LEPH. Quo-modo obscuratum est aurum, mu-
12.

tatus est color optimus, dispersi sunt lapides sanctuarii in capite omnium platearum? BETH. Filii Si-on incliti, et amicti auro primo: quomodo reputati sunt in vasa testea, opus manu-um figuli?

GHI - MEL. Sed et laminae nudaverunt mammam, lactaverunt catulos suos: filia populi mei crudelis, quasi struthio in deserto. DA - LETH. Adhaesit lingua lactentis ad palatum ejus in siti: parvuli petierunt panem, et non erat qui frangeret eis. HE. Qui vescebantur voluptuose, interierunt in vis: qui nutriebantur in croceis, amplexati sunt stercorea. VA - U. Et major effecta est iniquitas filiae populi mei peccato Sodomorum, quae subversa est in momento, et non ceperunt in ea manus. Jerusalem, Jerusalem, convertere ad Dominum Deum tuum.

Fr. II. t. 5. J. ERUSA-LEM, surge, et exue te ve-

stibus jucunditatis: induere cinere et cilicio: Quia in te occisus est Salvator Isra-el. x. Deduc quasi torrentem lacrymas per diem et noctem, et non taceat pupilla oculi tui. * Qui-a.

LEÇON III, c. 5.

t. 6. I. N - CI - PIT Ora-tio Jere-mi-æ Prophe-tæ. Re-cordare, Domine, quid acciderit nobis: intue-re, et respice opprobrium nostrum. Haereditas nostra versa est ad alienos: domus nostrae ad extraneos. Pupilli facti sumus absque patre, matres nostrae quasi viduae. Aquam nostram pecunia bibimus: ligna nostra pretio comparavimus. Cervicibus nostris minabamur: lassum non datur requies. Aegypto dedimus manum, et Assyriis, ut saturaremur pane. Patres nostri peccaverunt, et non sunt: et nos iniquitates eorum porta-

mus. Ser-vi domi-na-ti sunt nostri : non fu-it qui redime-
ret de ma-nu e-o - rum. In a-ni-ma-bus nostris affereba-
mus panem nobis, a faci-e gladi-i in deser-to. Pel-
lis nostra, quasi clibanus, exusta est a faci-e tempe-statum
fa - mis. Mu-li-eres in Si-on humi-li-averunt, et virgines
in civi-tatibus Ju - da. Jeru-salem, Je-rusa-lem, conver-
tere ad Dominum De-um tu - um.

R. III. **P**
t. 5. **P** LANGE qua-si virgo, plebs
me - a : u-lu-la - te, pa-sto - res, in cinere
et ci - li - cio : * Qui-a venit di-es Do-mi-ni
ma - gna, et ama - ra val - de.
* Accingite vos, Sacerdo-tes, et plangite, ministri al-
ta - ris, aspergi-te vos ci - nere. * Qui-a.
On reprend le R.
Plange.

AU IIe NOCTURNE.

Ant.
t. 8. **E** LEVA - MI - NI, portæ aeterna-les, et intro - i -

bit Rex glori-æ. Domini est. e u o u a e,
Ps. 25, Dómini est terra, à l'Office des Morts, p. 142*.
On répète l'Ant. Elevâmini.

Ant.
t. 4. **C** REDO vide-re bona Do-mi-ni in terra viven-
ti-um. Dominus illuminati-o. e u o u a e.
Ps. 26, Dóminus illuminatio mea, à l'Office des Morts, 2e Noct., p. 115*.

Ant.
t. 8. **D** OMINE, abstraxisti ab in-feris a-nimam me-am.
Exaltabo te. e u o u a e.

PSAUME 29.

EXALTÁBO te, Dómine, quóniam
Esuscipisti me : * nec delectásti
inimicos meos super me.

Dómine Deus meus, clamávi ad
te, * et sanásti me.

Dómine, eduxisti ab inférno ani-
mam meam : * salvásti me a de-
scendentibus in lacum.

Psállite Dómino, sancti ejus : *
et confitémini memóriæ sanctitátis
ejus.

Quóniam ira in indignatióne
ejus : * et vita in voluntáte ejus.

Ad vésperum demorábitur fle-
tus : * et ad matutinum lætitia.

Ego autem dixi in abundantia
mea : * Non movébor in ætérnum.

Dómine, in voluntáte tua, *
præstitisti decóri meo virtútem.

* Tu autem, Dómine, miserere mei. **R.** Et resuscita me, et retri-
buam eis.

Pater noster, *en entier; tout bas.*

EX TRACTATU SANCTI AUGUSTINI EPISCOPI SUPER PSALMOS.

(In Psalm. 65, ad v. 7.)

LEÇON IV.

ACCÉDET homo ad cor altum, et exaltábitur Deus. Illi dixé-
runt : Quis nos vidébit? Defecérunt scrutántes scrutatiónes.

consilia mala. Accessit homo ad ipsa consilia, passus est se teneri ut homo. Non enim teneretur nisi homo, aut videretur nisi homo, aut caderetur nisi homo, aut crucifigeretur, aut moreretur nisi homo. Accessit ergo homo ad illas omnes passionés, quæ in illo nihil valerent nisi esset homo. Sed si ille non esset homo, non liberaretur homo. Accessit homo ad cor altum, id est, cor secretum, obiciens aspectibus humanis hominem, servans intus Deum, celans formam Dei, in qua æqualis est Patri, et offerens formam servi, qua minor est Patre.

B. IV.
t. 7. **R** E-CES-SIT Pastor no - ster, fons a - quæ
vi - væ, ad cu - jus transi-tum sol ob - scu -
ra - tus est: * Nam et il - le captus est,
qui capti-vum tene - bat primum ho - minem:
ho - di-e por - tas mor - tis et se - ras pa - ri - ter
Salvator no - ster dis - ru - pit. * Destru -
xit qui - dem claustra in - fer - ni, et subver - tit potenti -
as di - a - bo - li. * Nam.

LEÇON V.

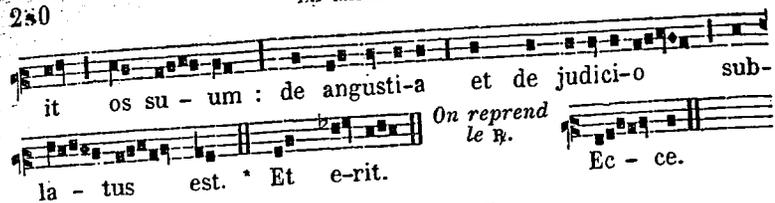
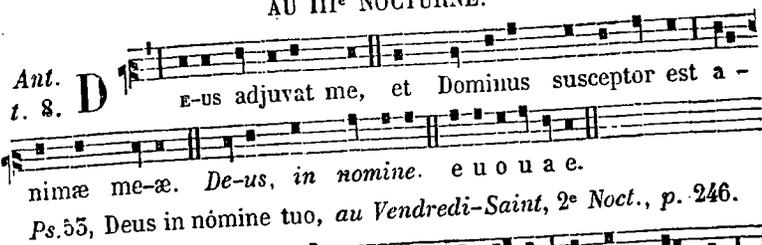
Quo perduxerunt illas scrutationes suas, quas perscrutantes defecerunt, ut etiam mortuo Domino et sepulto, custodes ponerent ad sepulchrum? Dixerunt enim Pilato: Seductor ille: hoc appellabatur nomine Dominus Jesus Christus, ad solatium servorum suorum, quando dicuntur seductores. Ergo illi Pilato: Seductor ille, inquiunt, dixit adhuc vivens: Post tres dies resurgam. Jube itaque custodiri sepulchrum usque in diem tertium, ne forte veniant discipuli ejus, et furentur eum, et dicant plebi: Surrexit a mortuis: et erit novissimus error pejor priore. Ait illis Pilatus: Habetis custodiam; ite, custodite sicut scitis. Illi autem abeuntes, muniérunt sepulchrum, signantes lapidem cum custodibus.

B. V.
t. 8. **O** vos omnes, qui transi-tis per vi - am, at -
ten-di-te, et vide - te, * Si est do - lor
si - mi-lis si-cut do-lor me - us.
* Attendi-te, u-ni-versi po-pu-li, et vi-de-te
do - lo-rem me - um. * Si est.

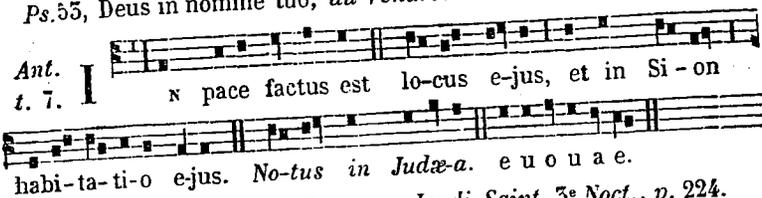
LEÇON VI.

POSUERUNT custodes milites ad sepulchrum. Concussa terra, Dominus resurrexit: miracula facta sunt talia circa sepulchrum, ut et ipsi milites, qui custodes advenerant, testes fierent, si vellent vera nuntiare. Sed avaritia illa, quæ captivavit discipulum comitem Christi, captivavit et militem custodem sepulchri. Damus, inquiunt, vobis pecuniam; et dicite quia vobis dormientibus venerunt discipuli ejus, et abstulerunt eum. Vere defecerunt scrutantes scrutationes. Quid est quod dixisti, o infelix astutia? Tantumne deseris lucem consilii pietatis, et in profunda versutiae demergeris, ut hoc dicas: Dicite quia vobis dormientibus venerunt discipuli ejus, et abstulerunt eum? Dormientes testes adhibes: vere tu ipse obdormisti, qui scrutando talia defecisti.

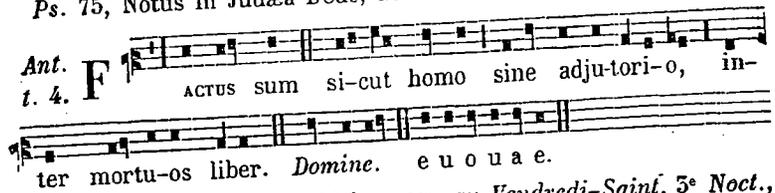
B. VI.
t. 4. **E** c - ce quomodo mo-ritur ju - stus, et ne -
mo percipit cor-de: et vi-ri justi tol-lun-tur,
et ne - mo con - si - de - rat: a - fa - ci - e in - qui -
ta - tis subla - tus est ju - stus: * Et e - rit
in pa - ce memo - ri - a e - jus. * Tanquam a -
gnus coram tondente se obmu-tu-it, et non ape - ru -

AU IIIe NOCTURNE.

Ps. 55, Deus in nomine tuo, *au Vendredi-Saint, 2^e Noct., p. 246.*

Ps. 75, Notus in Judæa Deus, *au Jeudi-Saint, 3^e Noct., p. 224.*

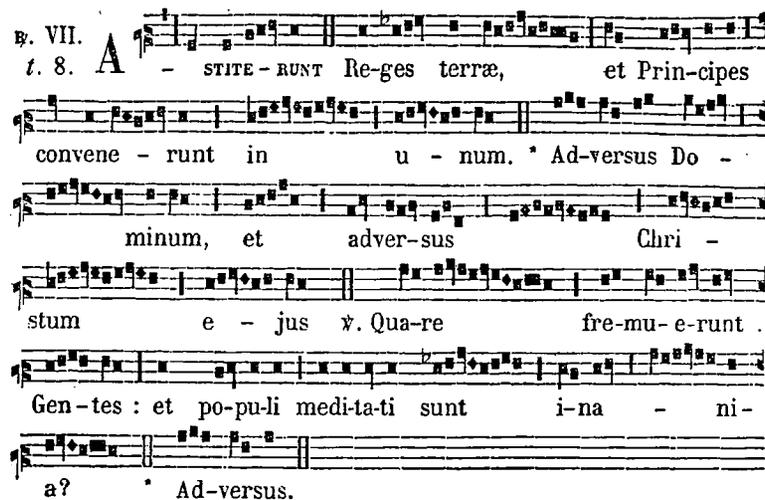
Ps. 87, Domine Deus salutis meæ, *au Vendredi-Saint, 5^e Noct., p. 251.*

✠. In pace factus est locus ejus. B. Et in Sion habitatio ejus.
Pater noster, *en entier, tout bas.*

DE EPISTOLA BEATI PAULI APOSTOLI AD HEBREOS.

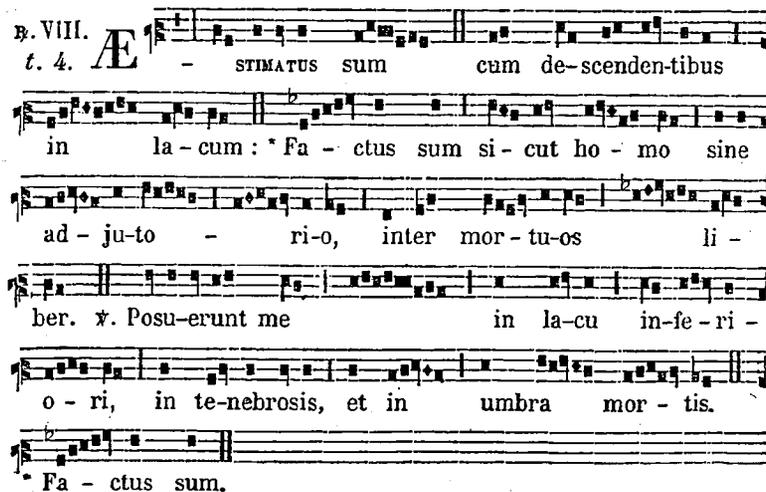
LEÇON VII. (c. 9.)

CHRISTUS assistens Pontifex futurorum bonorum, per amplius
Cet perfectius tabernaculum non manufactum, id est, non
hujus creationis, neque per sanguinem hircorum aut vitulo-
rum, sed per proprium sanguinem introivit semet in Sancta,
ætérna redemptione inventa. Si enim sanguis hircorum et tau-
rorum, et cinis vitulæ aspersione, inquinatos sanctificat ad
emundationem carnis : quanto magis sanguis Christi, qui per
Spiritus Sanctum semetipsum obtulit immaculatum Deo,
emundabit conscientiam nostram ab operibus mortuis, ad ser-
viendum Deo viventi ?

LEÇON VIII.

ET ideo novi Testaménti mediátor est, ut, morte interce-
dente, in redemptionem earum prævaricationum, quæ erant
sub priori Testaménto, repositionem accipiant, qui vocati
sunt, ætérnæ hæreditatis. Ubi enim testaméntum est, mors
necesse est intercedat testatoris. Testaméntum enim in mor-
tuis confirmatum est : alióquin nondum valet, dum vivit qui
testatus est. Unde nec primum quidem sine sanguine dedicá-
tum est.

LEÇON IX.

Lecto enim omni mandato legis a Mōyse univēso pōpulo, Laccipiēns sāguinē m vitulōrum et hircōrum, cum aqua et lana coccinea, et hyssōpo, ipsum quoque librum et omnem pōpulum aspērsit, dicens : Hic sanguis testamēti quod mandāvit ad vos Deus. Etiam tabernāculum, et ōmnia vasa ministērii, sāguine similiter aspērsit. Et ōmnia pene in sāguine secūndum legem mundāntur, et sine sāguinis effusōne non fit remissio.

B. IX.
t. 2. **S** EPUL-TO Do - mino, signatum est monumen -
tum, vol-ven-tes la - pidem ad osti-um monumen -
ti : * Po-nen-tes mi - li-tes qui custodi - rent
il - lum. ✕. Acceden - tes principes Sacerdotum ad Pi -
la - tum, pe-ti - erunt il - lum. * Po-nen-tes.

On reprend
le B.
Sepul-to.

A LAUDES.

I^o
Ant. t. 4. **O** * mors, ero mors tu-a : morsus tu-us e-ro, in-
ferne. Mise-rere. e u o u a e.

Ps. 50, Miserere mei, Deus, 4e Ps. de la Pénitence, p. 17.
On répète l'Ant. O mors.

II°
Ant. t. 4. **P** LANGENT e-um quasi unigeni-tum, qui-a inno-
cens Dominus occisus est. *Judica me.* e u o u a e.

PSAUME 42.

JUDICA me, Deus, et discerne cau-
sam meam de gente non san-
cta. * ab hōmine iniquo et dolōso
érue me.

Quia tu es, Deus, fortitudo
mea : * quare me repulisti ? et
quare tristis incēdo, dum affligit
me inimicus ?

Emitte lucem tuam et veritatem
tuam : * ipsa me deduxerunt, et

On répète l'Ant. Plangent.

adduxerunt in montem sanctum
tuum, et in tabernacula tua.

Et introibo ad altare Dei : * ad
Deum, qui lætificat juventutem
meam.

Confitebor tibi in cithara, Deus,
Deus meus : * quare tristis es,
anima mea ? et quare conturbas
me ?

Spera in Deo, quoniam adhuc
confitebor illi : * salutare vultus
mei, et Deus meus.

III°
Ant. t. 7. **A** TTEN - DITE, univer-si po - pu-li, et vide - te
do-lore-m me-um. *De-us, De-us.* e u o u a e.

Ps. 62, Deus, Deus meus, et le Ps. suiv., Deus misereatur, p. 85.
On répète l'Ant. Attēdite

IV°
Ant. t. 2. **A** porta in-feri e-ru-e, Do-mine, a-nimam
me-am. *Ego dixi.* e u o u a e.

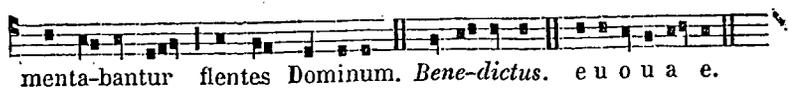
Cantique d'Ézéchias, Ego dixi : In dimidio diērum meōrum, à
l'Office des Morts, à Laudes, p. 123e. On répète l'Ant. A porta.

V^o
Ant. t. 8. **O** vos omnes qui transi-tis per vi-am, atten-
di-te, et videte si est do-lor si-cut do-lor me-us.
Lauda-te. e u o u a e.

Ps. 148, Laudate Dominum de cœlis, et les deux Ps. suiv., p. 87.
On répète l'Ant. O vos.

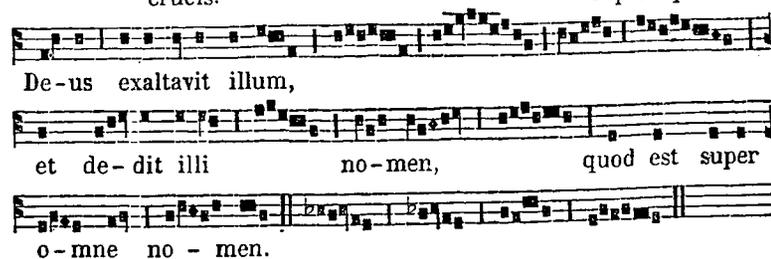
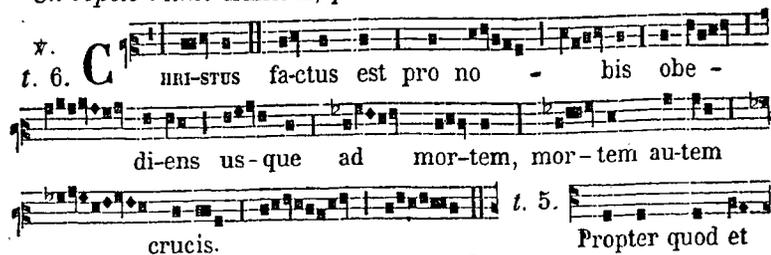
✕. Caro mea requiescet in spe. ✕. Et non dabis sanctum tuum vi-
dere corruptionem.

A Bened.
Ant. t. 1. **M** U - LI - ERES sedentes ad monumentum la-

Cant. Benedictus Dóminus, p. 88.

On répète l'Ant. Mulieres, puis on chante le ♯. suivant :

Pater noster. Le reste comme le Jeudi-Saint, p. 250.

A L'OFFICE DU MATIN.

On fait d'abord la Bénédiction du feu nouveau, des grains d'encens et du Cierge Pascal.

♯. Dóminus vobiscum. ♯. Et cum spiritu tuo.

Orémus. DEUS, qui per Filium tuum, angularem scilicet lapidem, claritatis tuæ ignem fidelibus contulisti, productum e silice, nostris profuturum usibus, novum hunc ignem sanctifica : et concede nobis ita per hæc festa Paschalia cœlestibus desideriis inflammari ; ut ad perpétuæ claritatis, puris mentibus, valeamus festa pertingere. Per eundem Christum Dóminum nostrum. *ñ.* Amen.

Orémus. DÓMINE Deus Pater omnipotens, lumen indeficiens, qui es conditor omnium luminum, benedic hoc lumen, quod a te sanctificatum atque benedictum est, qui illuminasti omnem mundum : ut ab eo lumine accedamur, atque illuminemur igne claritatis tuæ : et sicut illuminasti Moysen exeuntem de Ægypto, ita illumines corda, et sensus nostros ; ut ad vitam, et lucem æternam pervenire mereamur. Per Christum Dóminum nostrum. *ñ.* Amen.

Orémus. DÓMINE sancte, Pater omnipotens, æternæ Deus, benedicentibus nobis hunc ignem in nomine tuo, et Unigéniti Filii tui

Dei ac Dómini nostri Jesu Christi, et Spiritus sancti, cooperari digneris : et adjuva nos contra ignita tela inimici, et illustra grátia cœlesti. Qui vivis et regnas cum eodem Unigénito tuo, et Spiritu sancto, Deus, per omnia sæcula sæculórum. *ñ.* Amen.

Orémus. VÉNIAT, quæsumus, omnipotens Deus, super hoc incensum larga tuæ benedictionis infusio : et hunc nocturnum splendorem invisibilis regenerátor accende ; ut non solum sacrificium, quod hac nocte litatum est, arcana luminis tui admixtione refulgeat : sed in quocúmque loco ex hujus sanctificationis mysterio aliquid fuerit deportatum, expulsa diabolicæ fraudis nequitia, virtus tuæ majestatis assistat. Per Christum Dóminum nostrum. *ñ.* Amen.

Lorsque le Diacre, portant le cierge, chante Lumen Christi, le Chœur répond à chaque fois Deo grátias. Après avoir reçu la bénédiction, comme pour l'Évangile de la Messe solennelle, le Diacre chante sur un ton particulier :

EXULTET jam angélica turba cœlórum : exultent divina mysteria : et pro tanti Regis victória, tuba insonet salutáris. Gáudeat et tellus tantis irradiata fulgóribus : et æterni Regis splendore illustrata, totius orbis se sentiat amisisse caliginem. Lætetur et mater Ecclesia, tanti luminis adornata fulgóribus : et magnis populórum vóribus hæc aula resúltet. Quaprópter adstantes vos, fratres charissimi, ad tam miram hujus sancti luminis claritatem, una mecum, quæso, Dei omnipotentis misericórdiam invocáte. Ut qui me, non meis méritis, intra Levitarum número dignatus est aggregare ; luminis sui claritatem infundens, Cerei hujus laudem implere perficiat. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium suum, qui cum eo vivit et regnat in unitate Spiritus sancti Deus.

Per omnia sæcula sæculórum. *ñ.* Amen. ♯. Dóminus vobiscum. *ñ.* Et cum spiritu tuo. ♯. Sursum corda. *ñ.* Habemus ad Dóminum. ♯. Grátias agamus Dómino Deo nostro. *ñ.* Dignum et justum est.

Vere dignum et justum est, invisibilem Deum Patrem omnipotentem, Filiumque ejus unigénitum, Dóminum nostrum Jesum Christum, toto cordis ac mentis affectu, et vocis ministerio personare. Qui pro nobis æterno Patri Adæ debitum solvit : et veteris piaculi cautionem pio cruore detersit. Hæc sunt enim festa paschalia, in quibus verus ille Agnus occiditur, cujus sanguine postes fidelium consecrantur. Hæc nox est, in qua primum patres nostros filios Israel eductos de Ægypto, mare Rubrum sicco vestigio transire fecisti. Hæc igitur nox est, quæ peccatórum tenebras, co-

lumnæ illuminatione purgavit. Hæc nox est, quæ hodie per univèrsum mundum, in Christo credentes, a vitiis sæculi et caligine peccatorum segregatos, reddit gratiæ, sociat sanctitati. Hæc nox est, in qua destructis vinculis mortis, Christus ab inferis victor ascendit. Nihil enim nobis nasci profuit, nisi redimi profuisset. O mira circa nos tuæ pietatis dignatio! O inæstimabilis dilèctio charitatis: ut servum redimeres, Filium tradidisti! O certe necessarium Adæ peccatum, quod Christi morte delétum est! O felix culpa, quæ talem ac tantum méruit habere redemptorem! O vere beata nox, quæ sola méruit scire tempus et horam, in qua Christus ab inferis resurrexit! Hæc nox est, de qua scriptum est: Et nox sicut dies illuminabitur: et nox illuminatio mea in deliciis meis. Hujus igitur sanctificatio noctis fugat scélera, culpas lavat: et reddit innocéntiam lapsis, et mœstis lætítiam: fugat ódia, concórdiam parat, et curvat impéria.

Le Diacre fixe les cinq grains d'encens en forme de croix sur le cierge pascal.

IN hujus igitur noctis grátia, sùscipe, sancte Pater, incénsi hujus Isacrificium vespertinum: quod tibi in hac Cérei oblatiône solémni, per ministrorum manus, de opéribus apum sacrosáncta reddit Ecclésia. Sed jam colúmnæ hujus præcónia nóvimus, quam in honórem Dei rútilans ignis accéndit.

Il allume le cierge pascal.

QUI licet sit divisus in partes, mutuati tamen lúminis detriménta non novit. Alitur enim liquántibus ceris, quas in substántiam pretiósæ hujus lámpadis, apis mater edúxit.

On allume les cierges de l'Autel.

OVERE beata nox, quæ expoliávit Egyptios, ditávit Hebræos! Nox in qua terrénis cœlestia, humánis divína jungúntur. Orámus ergo te, Dómine: ut Céreus iste in honórem tui nóminis consecrátus, ad noctis hujus caliginem destruéndam, indeficiens perseveret. Et in odórem suavitatis accéptus, supérnis lumináribus misceátur. Flammas ejus lúcifer matutinus invéniat. Ille, inquam, lúcifer, qui nescit occásum. Ille, qui regréssus ab inferis, humano géneri serénus illúxit. Precámur ergo te, Dómine, ut nos fámulos tuos, omnémque clerum, et devotissimum pópulum, una cum beatissimo Papa nostro N. et Antistite nostro N. quiéte témporum concéssa, in his Paschálibus gáudiis, assidua protectione, régere, gubernáre, et conserváre dignéris. (Réspice étiam ad devotissimum Imperátorem (Regem) nostrum N., cujus tu, Deus, desiderii vota prænoscéns, ineffábili pietátis et misericórdiæ tuæ múnere, tranquillum perpétuæ pacis accómmoda: et cœ-

lestem victóriam cum omni pópulo suo.) Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum; qui tecum vivit et regnat in unitate Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *ñ. Amen.*

Ensuite on commence les Prophéties.

PROPHÉTIE I. *Gen.*, 1 et 2.

IN principio creávit Deus cœlum et terram. Terra autem erat Linánis et vácuá, et ténebræ erant super faciém abyssi, et Spíritus Dei ferebátur super aquas. Dixitque Deus: Fiat lux. Et facta est lux. Et vidit Deus lucem quod esset bona, et divisit lucem a ténebris. Appellavitque lucem Diem, et ténebras Noctem: factúmque est vespere, et mane, dies unus. Dixit quoque Deus: Fiat firmaméntum in médio aquárum, et dividat aquas ab aquis. Et fecit Deus firmaméntum, divisitque aquas, quæ erant sub firmaménto, ab his, quæ erant super firmaméntum. Et factum est ita. Vocavitque Deus firmaméntum, Cœlum: et factum est vespere, et mane, dies secúndus. Dixit vero Deus: Congregéntur aquæ, quæ sub cœlo sunt, in locum unum: et appareat árida. Et factum est ita. Et vocávit Deus áridam, Terram: congregationésque aquárum appellávit Mária. Et vidit Deus quod esset bonum. Et ait: Gérminet terra herbam viréntem, et faciéntem semen, et lignum pomíferum faciens fructum juxta genus suum, cujus semen in semetipso sit super terram. Et factum est ita. Et prótulit terra herbam viréntem, et faciéntem semen juxta genus suum, lignúmque faciens fructum, et habens unumquódque seméntem secúndum spéciem suam. Et vidit Deus quod esset bonum. Et factum est vespere, et mane, dies tértius. Dixit autem Deus: Fiant luminária in firmaménto cœli, et dividant diem, ac noctem, et sint in signa, et témpora, et dies, et annos: ut lúceant in firmaménto cœli, et illúminent terram. Et factum est ita. Fecitque Deus duo luminária magna: lumináre majus, ut præssset diéi: et lumináre minus, ut præssset nocti: et stellas. Et pósuit eas in firmaménto cœli: ut lucérent super terram, et præssset diéi, ac nocti, et dividerent lucem, ac ténebras. Et vidit Deus quod esset bonum. Et factum est vespere, et mane, dies quartus. Dixit étiam Deus: Producant aquæ réptile animæ vivéntis, et volátile super terram sub firmaménto cœli. Creavitque Deus cete grándia, et omnem animam vivéntem atque motábilem, quam produxérunt aquæ in espécies suas, et omne volátile secúndum genus suum. Et vidit Deus quod esset bonum. Benedixitque eis, dicens: Créscite, et multiplicámini, et repléte aquas maris: avésque multiplicéntur super terram. Et factum est vespere, et

mane, dies quintus. Dixit quoque Deus : Producat terra animam viventem in genere suo, juménta, et reptilia, et béstias terræ secundum spécies suas. Factúmque est ita. Et fecit Deus béstias terræ juxta spécies suas, et juménta, et omne réptile terræ in genere suo. Et vidit Deus quod esset bonum, et ait : Faciámus hóminem ad imáginem et similitúdinem nostram : et præsit piscibus maris, et volatilibus cœli, et béstiis, universæque terræ, omnique réptili, quod movétur in terra. Et creávit Deus hóminem ad imáginem suam : ad imáginem Dei creávit illum, másculum, et fœminam creávit eos. Benedixitque illis Deus, et ait : Créscite, et multiplicámini, et repléte terram, et subjicite eam, et dominámini piscibus maris, et volatilibus cœli, et univérsis animántibus, quæ movéntur super terram. Dixitque Deus : Ecce dedi vobis omnem herbam afferentem semen super terram, et univérsa ligna, quæ habent in semetipsis seméntem géneris sui, ut sint vobis in escam : et cunctis animántibus terræ, omnique volúcri cœli, et univérsis quæ movéntur in terra, et in quibus est ánima vivens, ut hábeant ad vescéndum. Et factum est ita. Viditque Deus cuncta, quæ fécerat, et erant valde bona. Et factum est vespere, et mane, dies sextus. Igitur perfécti sunt cœli, et terra, et omnis ornátus eórum. Complevitque Deus die séptimo opus suum quod fécerat, et requiévít die séptimo ab univérso ópere quod patrárat.

Orémus. Flectámus génua. Leváte.

DEUS, qui mirabiliter creásti hóminem et mirabilius redemísti : da nobis, quæsumus, contra oblectaménta peccáti mentis ratióne persistere ; ut mereámur ad ætérna gáudia pervenire. Per Dóminum.

PROPHÉTIE II. *Gen.*, 5 et 6.

NOË vero cum quingentórum esset annórum, genuit Sem, Cham, et Japheth. Cumque cœpissent hómines multiplicári super terram, et filias procreássent, vidéntes filii Dei filias hóminum quod essent pulchræ, accepérunt sibi uxóres ex ómnibus, quas elégerant. Dixitque Deus : Non permanébit spiritus meus in hómine in ætérnum, quia caro est : erúntque dies illius centum viginti annórum. Gigántes autem erant super terram in diébus illis. Postquam enim ingrési sunt filii Dei ad filias hóminum, illæque genuérunt, isti sunt poténtes a sæculo viri famósi. Videns autem Deus quod multa malitia hóminum esset in terra, et cuncta cogitátió cordis inténta esset ad malum omni témpore, pœnituit eum quod hóminem fecisset in terra. Et tactus dolóre cordis intrínsecus : Delébo, inquit, hóminem, quem creávi, a fácie terræ, ab hómine usque ad animántia, a réptili usque ad volúcris cœli. Pœnitet enim me

fecisse eos. Noe vero invénit grátiam coram Dómino. Hæ sunt generatiónes Noe : Noe vir justus atque perféctus fuit in generatió nibus suis, cum Deo ambulávit : et genuit tres filios, Sem, Cham, et Japheth. Corrupta est autem terra coram Deo, et repléta est iniquitate. Cumque vidisset Deus terram esse corruptam (omnis quippe caro corruperat viam suam super terram), dixit ad Noe : Finis univérsæ carnis venit coram me : repléta est terra iniquitate a fácie eórum, et ego dispérdam eos cum terra. Fac tibi arcam de lignis lævigátis : mansiúnculas in arca fácies, et bitúmine linies intrínsecus et extrínsecus. Et sic fácies eam : Trecentórum cubitórum erit longitúdo arcæ, quinquaginta cubitórum latitúdo, et triginta cubitórum altitúdo illius. Fenéstram in arca fácies, et in cúbito consummábis summitátem ejus : óstium autem arcæ pones ex látere deórsum cœnácula, et tristega fácies in ea. Ecce ego addúcam aquas dilúvii super terram, ut interficiam omnem carnem, in qua spíritus vitæ est subter cœlum : univérsa, quæ in terra sunt, consuméntur. Ponámque fœdus meum tecum : et ingrediéris arcam tu, et filii tui, uxor tua, et uxóres filiórum tuórum tecum. Et ex cunctis animántibus univérsæ carnis bina indúces in arcam, ut vivant tecum, másculini sexus, et feminini. De volúcribus juxta genus suum, et de juméntis in genere suo, et ex omni réptili terræ secundum genus suum : bina de ómnibus ingrediéntur tecum, ut possint vívere. Tolles igitur tecum ex ómnibus escis, quæ mandi possunt, et comportábis apud te : et erunt tam tibi, quam illis in cibum. Fecit igitur Noe ómnia, quæ præcéperat illi Deus. Erátque sexcentórum annórum, quando dilúvii aquæ inundavérunt super terram. Rupti sunt omnes fontes abyssi magnæ, et cataráctæ cœli apértæ sunt : et facta est plúvia super terram quadraginta diébus, et quadraginta nóctibus. In articulo diéi illius ingrèssus est Noe, et Sem, et Cham, et Japheth filii ejus, uxor illius, et tres uxóres filiórum ejus cum eis in arcam : ipsi, et omne animal secundum genus suum, univérsaque juménta in genere suo, et omne, quod movétur super terram in genere suo, cunctúmque volátile secundum genus suum. Porro arca ferebátur super aquas. Et aquæ prævaluérunt nimis super terram, opertique sunt omnes montes excelsi sub univérso cœlo. Quíndecim cúbitis áltior fuit aqua super montes, quos operúerat. Consumptaque est omnis caro, quæ movebátur super terram, volúcrum, animántium, bestiárum, omniumque reptilium, quæ reptant super terram. Remánsit autem solus Noe, et qui cum eo erant in arca. Obtinuerúntque aquæ terram centum quinquaginta diébus. Recordátus autem Deus Noe, cunctorúmque animántium, et ómnium jumentórum quæ erant cum eo in arca, addúxit spiritum super terram : et imminútæ sunt aquæ. Et clausi

sunt fontes abyssi, et cataractæ cœli : et prohibitæ sunt pluviae de cœlo. Reversæque sunt aquæ de terra euntes, et redeuntes, et cœperunt minui post centum quinquaginta dies. Cumque transissent quadraginta dies, apériens Noe fenestram arcæ quam fecerat, dimisit corvum : qui egrediebatur, et non revertebatur, donec siccarèntur aquæ super terram. Emisit quoque columbam post eum, ut videret si jam cessassent aquæ super facièmm terræ. Quæ cum non invenisset ubi requiesceret pes ejus, reversa est ad eum in arcam : aquæ enim erant super univèrsam terram : extenditque manum, et apprehensam intulit in arcam. Expectatis autem ultra septem dièbus aliis, rursum dimisit columbam ex arca. At illa venit ad eum ad vèspèram, portans ramum olivæ virèntibus fòliis in ore suo. Intellèxit ergo Noe, quod cessassent aquæ super terram. Expectavitque nihilominus septem alios dies : et emisit columbam, quæ non est reversa ultra ad eum. Locutus est autem Deus ad Noe, dicens : Egrèdere de arca tu, et uxor tua, filii tui, et uxores filiorum tuorum tecum. Cuncta animantia quæ sunt apud te, ex omni carne, tam in volatilibus, quam in bèstiis, et univèrsis reptilibus quæ reptant super terram, educ tecum : et ingredimini super terram : crecite, et multiplicamini super eam. Egressus est ergo Noe, et filii ejus, uxor illius, et uxores filiorum ejus cum eo. Sed et omnia animantia, jumènta, et reptilia quæ reptant super terram secùndum genus suum, egressa sunt de arca. Edificavit autem Noe altàre Dòmino : et tollens de cunctis pecòribus, et volúcribus mundis, obtulit holocàusta super altàre. Odoratusque est Dòminus odòrem suavitatis.

Orémus. Flectámus génua. Leváte.

DEUS, incommutabilis virtus, et lumen ætèrnum, respice propitius ad totius Ecclésiæ tuæ mirabile sacramèntum, et opus salutis humanæ perpétuæ dispositiònis effèctu tranquillius operare : totusque mundus experiatur et videat dejècta èrigi, inveterata renovari, et per ipsum redire omnia in integrum, a quo sumpsere principium, Dòminum nostrum Jesum Christum Filium tuum : Qui tecum.

PROPHÉTIE III. *Gen.*, 22.

IN dièbus illis : Tentavit Deus Abraham, et dixit ad eum : Abraham, Abraham. At ille respondit : Adsum. Ait illi : Tolle filium tuum unigénitum, quem diligis, Isaac, et vade in terram visionis : atque ibi offeres eum in holocàustum super unum mòntium, quem monstrávero tibi. Igitur Abraham de nocte consurgens, stravit ásimum suum, ducens secum duos jùvenes et Isaac filium suum :

eumque concidisset ligna in holocàustum, abiit ad locum, quem præcéperat ei Deus. Die autem tertio, elevatis óculis, vidit locum procul : dixitque ad púeros suos : Expectate hic cum ásino : ego et puer illuc usque properantes, postquam adoraverimus, revertémur ad vos. Tulit quoque ligna holocàusti, et impósuit super Isaac filium suum : ipse vero portabat in manibus ignem, et gládium. Cumque duo pèrgerent simul, dixit Isaac patri suo : Pater mi. At ille respondit : Quid vis, fili ? Ecce, inquit, ignis, et ligna ; ubi est victima holocàusti ? Dixit autem Abraham : Deus providèbit sibi victimam holocàusti, fili mi. Pergèbant ergo pariter, et venèrunt ad locum, quem ostènderat ei Deus, in quo ædificavit altàre, et desuper ligna compósuit : cumque alligasset Isaac filium suum, pòsuit eum in altàre super struem lignorum. Extenditque manum, et arripuit gládium, ut immolàret filium suum. Et ecce Angelus Dòmini de cœlo clamavit, dicens : Abraham, Abraham. Qui respondit : Adsum. Dixitque ei : Non extèndas manum tuam super púerum, neque faciás illi quidquam : nunc cognovi quod times Deum ; et non pepercisti unigénito filio tuo propter me. Levavit Abraham óculos suos viditque post tergum arietem inter vepres hærentem cornibus, quem assumens obtulit holocàustum pro filio. Appellavitque nomen loci illius, Dòminus videt. Unde usque hódie dicitur : In monte Dòminus vidèbit. Vocavit autem Angelus Dòmini Abraham secùndo de cœlo, dicens : Per memetipsum juravi, dicit Dòminus, quia fecisti hanc rem, et non pepercisti filio tuo unigénito propter me : benedicam tibi, et multiplicabo semen tuum sicut stellas cœli, et velut arènam quæ est in litore maris : possidèbit semen tuum portas inimicòrum suorum, et benedicentur in semine tuo omnes Gentes terræ ; quia obedisti voci meæ. Reversus est Abraham ad púeros suos, abièruntque Bersabée simul, et habitavit ibi.

Orémus. Flectámus génua. Leváte.

DEUS, fidèlium Pater summe, qui in toto orbe terrarum promissionis tuæ filios diffusa adoptionis gratia multiplicas : et per Paschale sacramèntum Abraham púerum tuum univèrsarum, sicut jurasti, Gèntium efficis patrem ; da pòpulis tuis digne ad gratiam tuæ vocatiònis introire. Per Dòminum.

PROPHÉTIE IV. *Exod.*, 14.

IN dièbus illis : Factum est in vigilia matutina, et ecce respiciens Dòminus super castra Ægyptiòrum per columnam ignis, et nubis, interfecit exercitum eorum, et subvertit rotas curruum, ferebanturque in profundum. Dixèrunt ergo Ægyptii : Fugiamus.

Israëlem : Dóminus enim pugnat pro eis contra nos. Et ait Dóminus ad Móysen : Exténde manum tuam super mare, ut revertántur aquæ ad Ægyptios super currus, et équites eórum. Cumque extendisset Móyses manum contra mare, reversum est primo dilúculo ad priórem locum : fugientibusque Ægyptiis occurrerunt aquæ, et involvit eos Dóminus in médiis flúclibus. Reversæque sunt aquæ, et operuerunt currus, et équites cuncti exercitus Pharaónis, qui sequentes ingressi fúerant mare : nec unus quidem superfuit ex eis. Filii autem Israel perrexerunt per médium sicci maris, et aquæ eis erant quasi pro muro a dextris, et a sinistris : liberavitque Dóminus in die illa Israel de manu Ægyptiórum. Et viderunt Ægyptios mórtuos super littus maris, et manum magnam quam exercúerat Dóminus contra eos : timuitque pópulus Dóminus, et crediderunt Dómino, et Móysi servo ejus. Tunc cécinít Móyses, et filii Israel carmen hoc Dómino, et dixerunt :

Trait.
1. 8. C ANTE - MUS Do - mino : glori - ose e - nim
honorí - fi - ca - tus est : equum, et ascen -
so - rem proje - cit in ma - re :
adju - tor, et prote - ctor, fa - ctus est mi - hi, in sa -
lu - tem. ¶ Hic De - us me - us, et honorí - ficabo
e - um : De - us patris me - i,
et e - xal - ta - bo e - um. ¶ Do - minus conteres
bel - la : Do - minus no - men est illi.

Orémus. Flectámus génua. Leváte.

DEUS, cujus antiqua miracula étiam nostris sæculis coruscáre sentimus, dum quod uni pópulo a persecutióne Ægyptiaca li-

berándo, dexterae tuæ poténtia contulisti, id in salútem Géntium per aquam regeneratiónis operáris : præsta ; ut in Abrahæ filios et in Israeliticam dignitatem, totius mundi tránseat plenitúdo. Per Dóminum.

PROPHÉTIE V. *Is.*, 54.

HÆC est hæreditas servórum Dómini et justitia eórum apud me, Hdicit Dóminus. Omnes sitiéntes, venite ad aquas ; et qui non habétis argéntum, properáte, émite, et comédite : venite, émitte absque argénto, et absque ulla commutatióne, vinum et lac. Quare appénditis argéntum non in pánibus, et labórem vestrum non in saturitáte ? Audíte audiéntes me, et comédite bonum, et delectábitur in crassitúdoine ánima vestra. Inclínate aurem vestram, et venite ad me : audíte, et vivet ánima vestra, et fériam vobiscum pactum sempitérnnum, misericórdias David fidéles. Ecce testem pópulis dedi eum, ducem, ac præceptórem Géntibus. Ecce gentem, quam nesciébas, vocábis : et Gentes, quæ te non cognóverunt, ad te current propter Dóminum Deum tuum, et sanctum Israel, quia glorificávit te. Quærite Dóminum, dum inveniri potest : invocáte eum, dum prope est. Derelinquat impius viam suam, et vir iniquus cogitatiónes suas, et revertátur ad Dóminum, et miserébitur ejus, et ad Deum nostrum, quóniam multus est ad ignoscéndum. Non enim cogitatiónes meæ, cogitatiónes vestræ : neque viæ vestræ, viæ meæ, dicit Dóminus. Quia sicut exaltántur cæli a terra, sic exaltatæ sunt viæ meæ a viis vestris, et cogitatiónes meæ a cogitatióibus vestris. Et quómodo descendit imber, et nix de cælo, et illuc ultra non revértitur, sed inébríat terram, et infúndit eam, et germináre eam facit, et dat semen serénti, et panem comedénti : sic erit verbum meum, quod egrediétur de ore meo : non revertétur ad me vácuum, sed faciet quæcúmque vólui, et prosperábitur in his, ad quæ misi illud, dicit Dóminus omnipotens.

Orémus. Flectámus génua. Leváte.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, multiplica in honórem nóminis tui quod patrum fidei spondesti, et promissiónis filios sacra adoptiÓne diláta : ut quod prióres Sancti non dubitáverunt futúrum, Ecclésia tua magna jam ex parte cognóscat implétum. Per Dóminum.

PROPHÉTIE VI. *Baruch.*, 3.

AUDI, Israel, mandáta vitæ : áuribus pécipe, ut scias prudéntiam. Quid est, Israel, quod in terra inimicórum es ? Invele-

rasti in terra aliéna, coinquinátus es cum mórtuis, deputátus es cum descendéntibus in inférnum. Dereliquisti fontem sapiéntiæ. Nam si in via Dei ambulásses, habitásses útique in pace sempitérna. Disce ubi sit prudéntia, ubi sit virtus, ubi sit intelléctus : ut scias simul ubi sit longiturnitas vitæ, et victus, ubi sit lumen oculórum, et pax. Quis invénit locum ejus ? et quis intrávit in thesáuros ejus ? Ubi sunt principes Géntium, et qui dominántur super béstias quæ sunt super terram ? qui in ávibus cæli ludunt ? qui argéntum thesaurizant, et aurum, in quo confidunt hómines, et non est finis acquisitionis eórum ? qui argéntum fábricant, et solliciti sunt, nec est invéntio óperum illórum ? Extermináti sunt, et ad inferos descendérunt, et álii loco eórum surrexérunt. Juvénes vidérunt lumen, et habitavérunt super terram : viam autem disciplinæ ignoravérunt, neque intellexérunt sémitas ejus, neque filii eórum suscepérunt eam, a fácie ipsórum longe facta est : non est audita in Terra Chánaan, neque visa est in Theman. Filii quoque Agar, qui exquirunt prudéntiam quæ de terra est, negotiátóres Merrhæ, et Theman, et fabulatóres, et exquisitóres prudéntiæ, et intelligéntiæ : viam autem sapiéntiæ nesciérunt, neque commemoráti sunt sémitas ejus. O Israel, quam magna est domus Dei, et ingens locus possessionis ejus ! Magnus est et non habet finem excélsus, et imménsus. Ibi fuérunt gigántes nomináti illi, qui ab initio fuérunt, statúra magna, sciéntes bellum. Non hos elégit Dóminus, neque viam disciplinæ invenérunt : proptérea periérunt. Et quóniam non habuérunt sapiéntiam, interiérunt propter suam insipiéntiam. Quis ascéndit in cælum, et accépit eam, et edúxit eam de núbibus ? Quis transfretávit mare, et invénit illam, et áttulit illam super aurum eléctum ? Non est qui possit scire vias ejus, neque qui exquirat sémitas ejus : sed qui scit univérsa, novit eam, et adinvénit eam prudéntia sua : qui præparávit terram in ætérno témpore, et replévit eam pecúidibus, et quadrupédibus : qui emittit lumen, et vadit, et vocávit illud, et obédit illi in tremóre. Stellæ autem dedérunt lumen in custódiis suis, et lætátæ sunt : vocátæ sunt, et dixérunt : Adsumus : et luxérunt ei cum jucunditáte qui fecit illas. Hic est Deus noster, et non æstimábitur álius advérsus eum. Hic adinvénit omnem viam disciplinæ, et trádidit illam Jacob púero suo, et Israel dilécto suo. Post hæc in terris visus est, et cum hominibus conversátus est.

Orémus. Flectámus génua. Leváte.

DEUS, qui Ecclésiám tuam semper Géntium vocatióne multiplicas : concéde propitiis ; ut quos aqua baptismatis ábluis, continúa protectiόne tueáris. Per Dóminum.

PROPHÉTIE VII. *Ezech.*, 37.

In diébus illis : Facta est super me manus Dómini, et edúxit me in spiritu Dómini : et dimisit me in médio campí, qui erat plenus óssibus, et circumdúxit me per ea in gyro : erant autem multa valde super fáciem campí, siccaque veheménter. Et dixit ad me : Fili hóminis, putásne vivent ossa ista ? Et dixi : Dómine Deus, tu nosti. Et dixit ad me : Vaticináre de óssibus istis, et dices eis : Ossa árida, audíte verbum Dómini. Hæc dicit Dóminus Deus óssibus his : Ecce ego intromittam in vos spíritum, et vivétis. Et dabo super vos nervos, et succrésce fáciem super vos carnes, et superexténdam in vobis cutem : et dabo vobis spíritum, et vivétis, et sciétis quia ego Dóminus. Et prophetávi sicut præcéperat mihi : factus est autem sónitus, prophetánte me, et ecce commótió : et accessérunt ossa ad ossa, unumquódque ad junctúram suam. Et vidi : et ecce super ea nervi et carnes ascendérunt : et exténta est in eis cutis désuper, et spíritum non habébant. Et dixit ad me : Vaticináre ad spíritum, vaticináre, filii hóminis, et dices ad spíritum : Hæc dicit Dóminus Deus : A quátuor ventis veni, spíritus, et insúffla super interféctos istos, et reviviscant. Et prophetávi, sicut præcéperat mihi : et ingressus est in ea spíritus, et vixerunt : steterúntque super pedes suos exércitus grandis nimis valde. Et dixit ad me : Fili hóminis, ossa hæc univérsa, domus Israel est. Ipsi dicunt : Aruerunt ossa nostra, et périit spes nostra, et abscissi sumus. Proptérea vaticináre, et dices ad eos : Hæc dicit Dóminus Deus : Ecce ego apériam túmulos vestros, et edúcam vos de sepúlchris vestris, pópule meus : et indúcam vos in terram Israel. Et sciétis, quia ego Dóminus, cum aperúero sepúlchra vestra, et edúxero vos de túmulis vestris, pópule meus : et dédero spíritum meum in vobis, et vixéritis, et requiéscece vos fáciem super humum vestram, dicit Dóminus omnipotens.

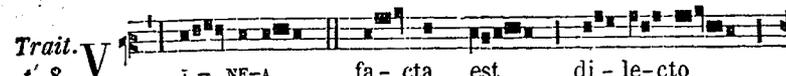
Orémus. Flectámus génua. Leváte

DEUS, qui nos ad celebrándum Paschále sacraméntum utriúsque Testaménti páginis instruis : da nobis intelligere misericórdiam tuam ; ut ex perceptiόne præsentium múnere firma sit expectátió futurórum. Per Dóminum.

PROPHÉTIE VIII. *Is.*, 4.

APPREHÉDENT septem mulieres virum unum in die illa, dicéntes : Panem nostrum comedémus, et vestiméntis nostris operiémur : tantúmmodo invocétur nomen tuum super nos, aufer oppróbrium nostrum. In die illa erit germen Dómini in magnificéntia et gl'ória, et fructus terræ sublimis, et exultátió his, qui

salvati fuerint de Israel. Et erit : Omnis qui relictus fuerit in Sion, et residuus in Jerusalem, sanctus vocabitur, omnis qui scriptus est in vita in Jerusalem. Si abluerit Dominus sordes filiarum Sion, et sanguinem Jerusalem laverit de medio ejus in spiritu iudicii, et spiritu ardoris. Et creabit Dominus super omnem locum montis Sion, et ubi invocatus est, nubem per diem, et fumum, et splendorem ignis flammantis in nocte : super omnem enim gloriam protectionis. Et tabernaculum erit in umbraculum diei ab aestu, et in securitatem, et absconsionem a turbine, et a pluvia.

Trait. V *t.* 8.

i - NE-A fa - cta est di - le-cto
in cor-nu, in lo-co u - beri.

✠. Et mace - ri-am circumdedit, et circumfo -
dit : et plan-tavit vine-am So - rec, et ædi-
fi - ca - vit tur-rim in me-di-o e - jus. ✠. Et
tor-cu-lar fo-dit in e - a : vi-ne-a e - nim
Do-mini Sa - ba-oth, do - mus I-sra-el est.

Orémus. Flectámus gēnua. Leváte.

DEUS, qui in omnibus Ecclesiæ tuæ filiis sanctorum Prophetarum voce manifestasti, in omni loco dominationis tuæ, satorem te bonorum seminum, et electorum palmitum esse cultorem : tribue populis tuis, qui et vinearum apud te nomine censentur, et segetum ; ut spinarum, et tribulorum squalore rescato, digna efficiantur fruge fecundi. Per Dominum.

PROPHÉTIE IX. *Exod.*, 12.

IN diebus illis : Dixit Dominus ad Moysen, et Aaron in terra Ægypti : Mensis iste vobis principium mensium, primus erit in mensibus anni. Loquimini ad universum cœtum filiorum Israel, et

dicite eis : Décima die mensis hujus tollat unusquisque agnum per familias et domos suas. Sin autem minor est numerus, ut sufficere possit ad vescendum agnum, assumet vicinum suum, qui junctus est domui suæ, juxta numerum animarum, quæ sufficere possunt ad esum agni. Erit autem agnus absque macula, masculus, anniculus : juxta quem ritum tollétis et hœdum. Et servabitis eum usque ad quartam decimam diem mensis hujus : immolabitque eum universa multitudo filiorum Israel ad vespèram. Et sument de sanguine ejus, ac ponent super utrumque postem, et in superliminaribus domorum, in quibus comedent illum. Et edent carnes nocte illa assas igni, et azymos panes cum lactucis agréstibus. Non comedétis ex eo crudum quid, nec coctum aqua, sed tantum assum igni. Caput cum pedibus ejus, et intestinis vorabitis. Nec remanèbit quidquam ex eo usque mane. Si quid residuum fuerit, igne comburétis. Sic autem comedétis illum : Renes vestros accingétis, et calceamenta habèbitis in pedibus, tenentes báculos in manibus, et comedétis festinanter : est enim Phase (id est transitus) Domini.

Orémus. Flectámus gēnua. Leváte.

OMNIPOTENS sempitærne Deus, qui in omnium operum tuorum dispensatione mirabilis es : intelligant redempti tui, non fuisse excellentius quod initio factus est mundus, quam quod in fine sæculorum Pascha nostrum immolatus est Christus. Qui tecum.

PROPHÉTIE X. *Jon.*, 3.

IN diebus illis : Factum est verbum Domini ad Jonam Prophetam secundo, dicens : Surge, et vade in Niniven civitatem magnam : et prædica in ea prædicationem, quam ego loquor ad te. Et surrexit Jonas, et abiit in Niniven juxta verbum Domini. Et Ninive erat civitas magna itinere dierum trium. Et cœpit Jonas introire in civitatem itinere diei unius, et clamavit, et dixit : Adhuc quadraginta dies, et Ninive subvertetur. Et crediderunt viri Ninivite in Deum : et prædicaverunt jejunium, et vestiti sunt saccis a majore usque ad minorem. Et pervenit verbum ad regem Ninive, et surrexit de solio suo, et abjecit vestimentum suum a se, et indutus est sacco, et sedit in cinere. Et clamavit, et dixit in Ninive ex ore regis, et principum ejus, dicens : Homines, et jumenta, et boves, et pecora non gustent quidquam, nec pascantur, et aquam non bibant. Et operiantur saccis homines, et jumenta, et clament ad Dominum in fortitudine, et convertatur vir a via sua mala, et ab iniquitate, quæ est in manibus eorum. Quis scit, si convertatur, et ignoscat Deus, et revertatur a furore iræ suæ

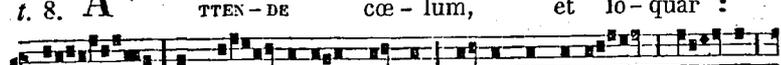
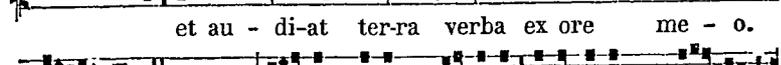
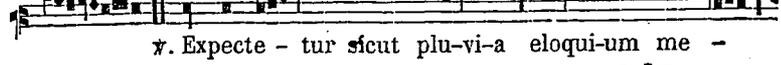
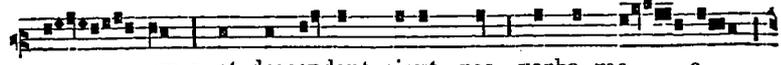
et non peribimus? Et vidit Deus ópera eórum, quia convérsi sunt de via sua mala : et misértus est pópulo suo Dóminus Deus noster.

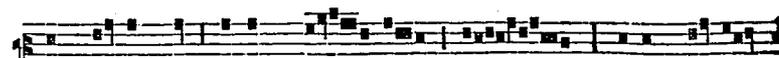
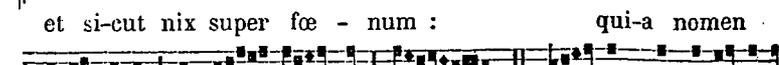
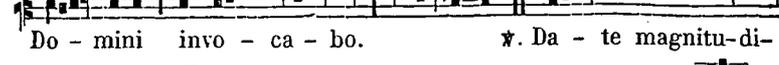
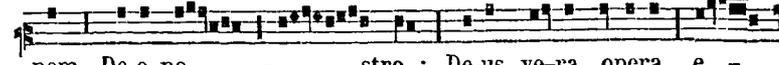
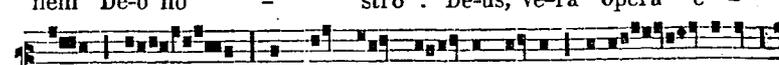
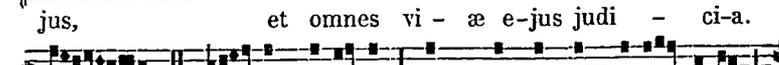
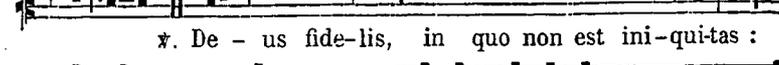
Orémus. Flectámus génua. Leváte.

DEUS, qui diversitátem Géntium in confessiónis tui nóminis adunásti : da nobis et velle, et posse quæ præcipis; ut pópulo ad æternitátem vocáto, una sit fides méntium, et pietas actiónum. Per Dóminum.

PROPHÉTIE XI. *Deut.*, 31.

IN diébus illis : Scripsit Móyses cánticum, et dócuit filios Israel. Præcepitque Dóminus Jósue filio Nun, et ait : Confortáre, et esto robústus : tu enim introduces filios Israel in terram quam pollicitus sum, et ego ero tecum. Postquam ergo scripsit Móyses verba legis hujus in volúmine, atque complévit, præcepit Levíitis, qui portábant arcam fœderis Dómini, dicens : Tóllite librum istum, et pónite eum in látere arcæ fœderis Dómini Dei vestri : ut sit ibi contra te in testimónium. Ego enim scio contentiónem tuam, et cervicem tuam durissimam. Adhuc vivénte me, et ingrediénte vobiscum, semper contentiósè egistis contra Dóminum : quanto magis cum mórtuus fúero? Congregáte ad me omnes majóres natu per tribus vestras, atque doctóres, et loquar audiéntibus eis sermónes istos, et invocábo contra eos cælum et terram. Novi enim quod post mortem meam inique agétis, et declinábitis cito de via, quam præcepit vobis : et occurrerent vobis mala in extrémó tém-pore, quando feceritis malum in conspéctu Dómini, ut irritétis eum per ópera mánuum vestrárum. Locútus est ergo Móyses, audiénte univérso cœtu Israel, verba cárminis hujus, et ad finem usque complévit.

Trait.
t. 8. **A** TTEN-DE cœ-lum, et lo-quar :
 et au-di-at ter-ra verba ex ore me-o.
 * Expecte-tur sicut plu-vi-a eloqui-um me-
 um : et descendant sicut ros verba me-a.
 * Sicut imber su-per gra-men,

 et si-cut nix super fœ-num : qui-a nomen
 Do-mini invo-ca-bo. * Da-te magnitu-di-
 nem De-o no-stro : De-us, ve-ra opera e-
 jus, et omnes vi-æ e-jus judi-ci-a.
 * De-us fide-lis, in quo non est ini-qui-tas :
 ju-stus et san-ctus Dominus.

Orémus. Flectámus génua. Leváte.

DEUS, celsitúdo humilium et fortitúdo rectórum, qui per sanc-tum Móysen púerum tuum ita erudire pópulum tuum sacri cárminis tui decantatióne voluisti, ut illa legis iteráto fieret étiam nostra diréctio : éxcita in omnem justificárum Géntium pleni-túdinem poténtiam tuam, et da lætítiam, mitigándo terrórem, ut ómnium peccátis tua remissióne delétis, quod denuntiátum est in ul-tiónem, tránseat in salutem. Per Dóminum.

PROPHÉTIE XII. *Dan.*, 3.

IN diébus illis : Nabuchodónosor rex fecit státuam áuream, altitú-dine cubitórum sexaginta, latitú-dine cubitórum sex : et státuit eam in campo Dura provinciæ Babylónis. Itaque Nabuchodónosor rex misit ad congregándos sátrapas, magistrátus, et júdices, duces, et tyránnos, et præféc-tos, omnesque príncipes regi-ónum, ut convenirent ad dedicati-ónem státuæ, quam eréxerat Nabuchodónosor rex. Tunc congregáti sunt sátrapæ, magistrátus, et júdices, duces, et tyránni, et óptimátes qui erant in potestátibus constitúti, et univér-si príncipes regi-ónum, ut convenirent ad dedicati-ónem státuæ quam eréxerat Nabuchodónosor rex. Stabant autem in conspéctu státuæ, quam posúerat Nabuchodónosor rex : et præco clamábat valénter : Vobis dicitur pópulis, tribubus, et línguis : In hora, qua audiéritis sónitum tubæ, et fistulæ, et cítharæ, sambú-cæ, et psaltérii, et symphóniæ, et univér-si géneris musicórum,

cadentes adoráte státuam áuream, quam constituit Nabuchodónosor rex. Si quis autem non prostrátus adoráverit, eádem hora mittétur in fornácem ignis ardéntis. Post hæc igitur statim ut audiérunt omnes pópuli sónitum tubæ, fistulæ, et citharæ, sambúcæ, et psaltérii, et symphóniæ, et omnis géneris musicórum, cadentes omnes pópuli, tribus, et linguæ, adoravérunt státuam áuream, quam constitúerat Nabuchodónosor rex. Statimque in ipso témpore accedéntes viri Chaldæi, accusavérunt Judæos, dixerúntque Nabuchodónosor regi : Rex, in ætérnum vive : tu rex posuisti decretum, ut omnis homo, qui audierit sónitum tubæ, fistulæ, et citharæ, sambúcæ, et psaltérii, et symphóniæ, et universi géneris musicórum, prostérnat se, et adóret státuam áuream : si quis autem non prócidens adoráverit, mittátur in fornácem ignis ardéntis. Sunt ergo viri Judæi, quos constituisti super ópera regiónis Babylónis, Sidrach, Misach, et Abdénago : viri isti contempserunt, rex, decretum tuum : deos tuos non colunt, et státuam áuream, quam erexisti, non adorant. Tunc Nabuchodónosor in furóre et in ira præcépit ut adduceréntur Sidrach, Misach, et Abdénago : qui conféstim addúcti sunt in conspéctu regis. Pronuntiánsque Nabuchodónosor rex, ait eis : Veréne, Sidrach, Misach, et Abdénago, deos meos non colitis, et státuam áuream, quam constitui, non adorátis ? Nunc ergo si estis paráti, quacúmque hora audiéritis sónitum tubæ, fistulæ, citharæ, sambúcæ, et psaltérii, et symphóniæ, omnisque géneris musicórum, prostérnite vos, et adoráte státuam, quam feci : quod si non adoravéritis, eádem hora mittémini in fornácem ignis ardéntis : et quis est Deus, qui eripiet vos de manu mea ? Respondéntes Sidrach, Misach, et Abdénago, dixerunt regi Nabuchodónosor : Non opórtet nos de hac re respondére tibi. Ecce enim Deus noster, quem colimus, potest eripere nos de cámino ignis ardéntis, et de má nibus tuis, o rex, liberáre. Quod si nolúerit, notum sit tibi, rex, quia deos tuos non colimus, et státuam áuream, quam erexisti, non adorámus. Tunc Nabuchodónosor replétus est furóre, et aspéctus faciéi illius immutátus est super Sidrach, Misach, et Abdénago, et præcépit ut succenderétur fornax séptuplura, quam succéndi consuéverat. Et viris fortissimis de exercitu suo jussit, ut ligátis pédibus Sidrach, Misach, et Abdénago, mitterent eos in fornácem ignis ardéntis. Et conféstim viri illi vincti cum braccis suis, et tiáris, et calceamentis, et vés-tibus missi sunt in médium fornacis ignis ardéntis. Nam jússio regis urgébat : fornax autem succénsa erat nimis. Porro viros illos, qui miserant Sidrach, Misach, et Abdénago interfécit flamma ignis. Viri autem hi tres, id est, Sidrach, Misach, et Ab-

dénago, cecidérunt in médio camino ignis ardéntis colligáti. Et ambulábant in médio flammæ laudántes Deum, et benedicéntes Dómino.

Orémus. OMNIPOTENS sempitérne Deus, spes única mundi, qui Prophetárum tuórum præcónio præsentium témporum declarásti mystéria : auge pópuli tui vota placátus, quia in nullo fidélium, nisi ex tua inspiratióne, provéniunt quarúmlibet incrementa virtútum. Per Dóminum.

Après cette Oraison, on se rend processionnellement aux Fonts baptismaux, en chantant le Trait suivant :

Trait.

t. 8. Sicut cervus desiderat ad fontes aquarum, ita desiderat anima mea ad te, Deus. *ŷ.* Siti-vit anima mea ad Deum vivum : quando veniam, et apparebo ante faciem Dei ? *ŷ.* Fu-erunt mihi lacrymæ meæ, panes di-e ac nocte, dum dicitur mihi per singulos dies : Ubi est Deus tuus ?

Avant d'entrer dans l'enceinte des Fonts, le Célébrant dit :

ŷ. Dóminus vobiscum. *ŷ.* Et cum spiritu tuo.

Orémus. OMNIPOTENS sempitérne Deus, respice propitius ad devotiónem pópuli renascéntis, qui, sicut cervus, aquarum tuarum expetit fontem : et concéde propitius : ut fidei ipsius sitis, baptismatis mystério, ánimam corpúsque sanctificet. Per Dóminum.

Le Célébrant, s'étant approché des Fonts, dit :

Ÿ. Dóminus vobiscum. R̄. Et cum spiritu tuo.

Orémus. OMNIPOTENS sempitérne Deus, adesto magnæ pietátis tuæ mystériis, adesto sacraméntis : et ad recreádos novos pópulos, quos tibi fons baptismatis párturit, Spiritum adoptiónis emitte ; ut quod nostræ humilitátis geréndum est ministério, virtútis tuæ impleátur effectú. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum ; qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus :

Puis, élevant la voix, il chante :

PER ómnia sæcula sæculórum. R̄. Amen. Ÿ. Dóminus vobiscum. R̄. Et cum spiritu tuo. Ÿ. Sursum corda. R̄. Habémus ad Dóminum. Ÿ. Grátias agámus Dómino Deo nostro. R̄. Dignum et justum est.

Vere dignum, et justum est, æquum et salutáre, nos tibi semper, et ubique grátias ágere : Dómine sancte, Pater omnipotens, ætérne Deus. Qui invisibili poténtia, Sacramentórum tuórum mirabiliter operáris effectum : Et licet nos tantis mystériis exequéndis simus indigni : Tu tamen grátia tuæ dona non déserens, étiam ad nostras preces aures tuæ pietátis inclinas. Deus, cujus Spíritus super aquas, inter ipsa mundi primórdia, ferebátur : ut jam tunc virtútem sanctificatiónis, aquárum natúra conciperet. Deus, qui nocéntis mundi crimina per aquas ábluens, regeneratiónis spéciem in ipsa dilúvii effusióne signásti : ut unius ejusdemque elementí mystério, et finis esset vitiis, et origo virtútibus. Réspice, Dómine, in fáciem Ecclesiæ tuæ, et multiplica in ea regeneratiónes tuas, qui grátia tuæ affluéntis impetu lætificas civitátem tuam : fontémque baptismatis áperis toto orbe terrárum Géntibus innovándis ; ut tuæ Majestátis império, sumat Unigéniti tui grátiam de Spíritu sancto.

Qui hanc aquam regenerándis homínibus præparátam, arcána sui núminis admixtióne fœcúndet : ut sanctificatióne concépta, ab immaculáto divini fontis útero, in novam renáta creatúram, progénies cœléstis emérgat : Et quos aut sexus in corpore, aut ætas discernit in témpore, omnes in unam páriat grátia málér infántiam. Procul ergo hinc, jubénte te, Dómine, omnis spiritus immúndus abscedat : procul tota nequítia diabólicæ fraudis absistat. Nihil hic loci hábeat contráriæ virtútis admixtio : non insidiádo circúmvolet : non laténdo subrépat : non inficiéndo corrúmpat.

Sit hæc sancta, et innocens creatúra, libera ab omni impugnatóris incúrsu, et totius nequítia purgáta discéssu. Sit fons vivus,

aqua regénerans, unda purificans : ut omnes hoc lavacro salutífero diluéndi, operánte in eis Spíritu sancto, perféctæ purgatiónis indulgéntiam consequántur.

Unde benedico te, creatúra aquæ, per Deum vivum, per Deum verum, per Deum sanctum : per Deum, qui te in principio verbo separávit ab árida : cujus spíritus super te ferebátur.

Qui te de paradísi fonte manáre fecit, et in quátuor fluminibus totam terram rigáre præcépit. Qui te in déserto amáram, suavité indita, fecit esse potábilem, et sitiénti pópulo de petra produxit. Benedico te et per Jesum Christum Filium ejus únicum, Dóminum nostrum : qui te in Cana Galilææ signo admirábili, sua poténtia convértit in vinum. Qui pédibus super te ambulávit : et a Joánné in Jordáne in te baptizátus est. Qui te una cum sanguine de látere suo produxit : et discipulis suis jussit, ut credentes baptizaréntur in te, dicens : Ite, docéte omnes Gentes, baptizántes eos in nómine Patris, et Filii, et Spíritus sancti.

Hæc nobis præcépta servántibus, tu, Deus omnipotens, clemens adesto : tu benignus aspira.

Tu has simplices aquas tuo ore benedicto : ut præter naturálem emundatiónem, quam lavándis possunt adhibére corpóribus, sint étiam purificándis méntibus efficáces.

Descéndat in hanc plenitudinem fontis, virtus Spíritus sancti.

On répète trois fois ces paroles.

Totámque hujus aquæ substántiam regenerándi fœcúndet effectú.

Hic ómnium peccatórum maculæ deleántur : hic natúra ad imáginem tuam cón dita, et ad honórem sui reformáta principii, cunctis vetustátis squalóribus emundétur : ut omnis homo Sacraméntum hoc regeneratiónis ingrèssus, in veræ innocéntiæ novam infántiam renascátur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum : qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. R̄. Amen.

Puis on fait l'Aspersion. Après quoi le Célébrant, en mettant les saintes huiles dans l'eau bénite, continue sans chanter :

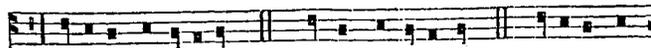
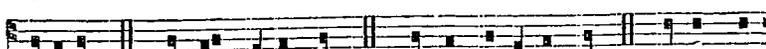
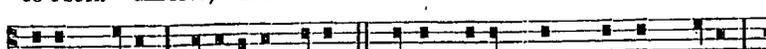
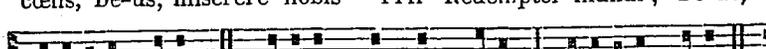
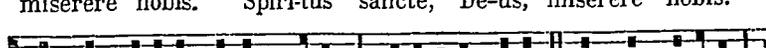
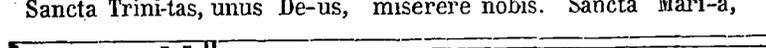
Sanctificétur, et fœcúndetur fons iste óleo salutis renascéntibus ex eo, in vitam ætérnam. R̄. Amen.

Infúsió Chrismatis Dómini nostri Jesu Christi, et Spíritus sancti Parácliti, fiat in nómine sanctæ Trinitátis. R̄. Amen.

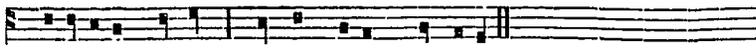
Commixtio Chrismatis sanctificatiónis, et ólei unctiόnis, et aquæ baptismatis, páriter fiat, in nómine Patris, et Filii, et Spíritus sancti. R̄. Amen.

En retournant au Chœur, on chante les Litanies des Saints. Chaque verset est chanté par deux Chantres et répété par le Chœur.

Dans les Églises où il n'y a pas de Fonts, après la dernière Prophétie et l'Oraison qui suit, on chante ces Litanies dans le Chœur, pendant que le Célébrant est prosterné au pied de l'Autel.

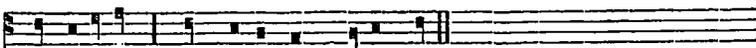
t. x. **K**
 (2) **K** YRI-E, e-le-ison. Christe, e-le-i-son. Kyri-e, e-

 le-ison. Christe, audi nos. Christe, exaudi nos. Pa-ter de

 cœlis, De-us, miserere nobis Fi-li Redemptor mundi, De-us,

 miserere nobis. Spi-ritus sancte, De-us, miserere nobis.

 Sancta Trini-tas, unus De-us, miserere nobis. Sancta Mari-a,

 ora pro nobis.

Sancta Dei Génitrix,	ora.	Omnes Sancti Mártyres,	orâte.
Sancta Virgo virginum,	ora.	Sancte Silvéster,	ora.
Sancte Michael,	ora.	Sancte Gregôri,	ora.
Sancte Gâbriel,	ora.	Sancte Augustine,	ora.
Sancte Râphael,	ora.	Omnes Sancti Pontifices et	
Omnes Sancti Angeli et Ar-		Confessôres,	orâte.
chângeli,	orâte.	Omnes Sancti Doctôres,	orâte.
Omnes Sancti beatôrum Spi-		Sancte Antôni,	ora.
rituum ôrdines,	orâte.	Sancte Benedicte,	ora.
Sancte Joânes Baptista,	ora.	Sancte Dominice,	ora.
Sancte Joseph,	ora.	Sancte Francisce,	ora.
Omnes Sancti Patriârchæ, et		Omnes Sancti Sacerdôtes et	
Prophêtæ,	orâte.	Levitæ,	orâte.
Sancte Petre,	ora.	Omnes Sancti Mônachi et	
Sancte Paule,	ora.	Eremitæ,	orâte.
Sancte Andréa,	ora.	Sancta Maria Magdaléna,	ora.
Sancte Joânes,	ora.	Sancta Agnes,	ora.
Omnes Sancti Apôstoli et		Sancta Cæcilia,	ora.
Evangelistæ,	orâte.	Sancta Agatha,	ora.
Omnes Sancti Discipuli Dô-		Sancta Anastasia,	ora.
mini,	orâte.	Omnes Sanctæ Virgines et	
Sancte Stéphane,	ora.	Viduæ,	orâte.
Sancte Lauréti,	ora.	Omnes Sancti, et Sanctæ Dei, inter-	
Sancte Vincéti,	ora.	cédite pro nobis.	

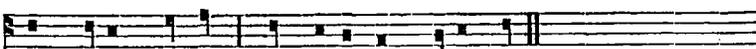

Propi-ti-us esto. Parce nobis, Domine.

Propitius esto, exaudi nos, Dómine.	tuam,	libera.
Ab omni malo, libera nos, Dómine.	Per mortem, et sepulturam	
Ab omni peccato,	libera.	tuam,
A morte perpétua,	libera.	Per sanctam resurrectiô-
Per mystérium sanctæ in-	libera.	nem tuam,
carnatiônis tuæ,	libera.	Per admirabilem ascensio-
Per advéntum tuum,	libera.	nem tuam,
Per nativitém tuam,	libera.	Per advéntum Spiritus san-
Per baptismum, et sanctum	libera.	cti Parácliti,
jejunium tuum,	libera.	In die Judicii,
Per crucem, et passiónem		libera.

Peccatores, te rogamus, audi nos.

Ut nobis parcas, te rogamus, audi nos.

Ut Ecclesiâ tuam sanctam ré- gere, et conservâre dignéris, te rogamus, audi nos.

Ut domnum Apostolicum et omnes Ecclesiâsticos Ordines in sancta Religione conservâre dignéris, te rogamus.

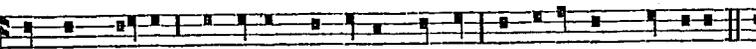
Ut inimicos sanctæ Ecclesiæ humiliâre dignéris, te rogamus.

Ut régibus et principibus Christiânis pacem et veram concórdiam donâre dignéris, te rogamus.

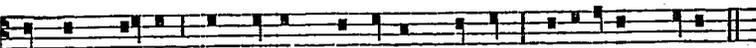
Ut nos exaudire dignéris, te rogamus, audi nos.

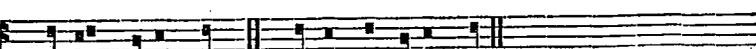
Agnus De-i, qui tollis pecca-ta mundi, Parce nobis, Domine.

Agnus De-i, qui tollis pecca-ta mundi, Exaudi nos, Domine.

Agnus De-i, qui tollis pecca-ta mundi, Miserere nobis.

Christe, audi nos. Christe, exaudi nos.

A LA MESSE.

Il n'y a point d'Introït. Les Chantres commencent par le Kyrie éléison. On dit le Glória in excelsis.

Collecte. DEUS, qui hanc sacratissimam Noctem glória Dominicæ Ressurrectionis illústras : conserva in nova familiæ tuæ progénie adoptionis spiritum, quem dedisti; ut corpore et mente renováti, puram tibi exhibeant servitútem. Per eúndem Dóminum.

Lectio Epistolæ beáti Pauli Apóstoli ad Colossenses. C. 3.

FRATRES : Si consurrexistis cum Christo, quæ sursum sunt quærite, ubi Christus est in dextera Dei sedens : quæ sursum sunt sápite, non quæ super terram. Mórtui enim eslis, et vita vestra est abscondita cum Christo in Deo. Cum Christus apparúerit, vita vestra : tunc et vos apparébitis cum ipso in glória.

Après l'Épître, le Célébrant chante trois fois Alleluia, élevant chaque fois le ton; le Chœur répète chaque fois le même chant, puis continue le ✕.

t. 8. **A** LLE - LU - IA. (ter.) ✕. Confi-temi-
Do - mino, quo - ni-am bo-nus : quo - ni-
am in sæ - culum mi-sericor - di-a e - jus.

Trait.
t. 8. **L** AUDA - TE Do - minum, omnes Gentes :
et collau - da - te e - um o -
mnes po - nu-li. ✕. Quoni-am confir-ma -
ta est su-per nos mise - ri - cor - di - a e - jus :
et ve - ri - tas Do - mini ma - net in
æter - num.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum. C. 28.

VÉSPERE autem sábbati, quæ lucéscit in prima sábbati, venit Maria Magdaléne, et áltera Maria, vidére sepúlchrum. Et ecce terrémótus factus est magnus. Angelus enim Dómini descendit de cælo : et accédens revólvit lápidem, et sedébat super eum : erat autem aspéctus ejus sicut fulgur : et vestiméntum ejus sicut nix. Præ timóre autem ejus extérriti sunt custódes, et facti sunt velut mórtui. Respóndens autem Angelus, dixit muliéribus : Nolite timére vos : scio enim quod Jesum, qui cruxifixus est, quæritis : non est hic : surréxit enim, sicut dixit. Venite, et vidéte locum, ubi pósitus erat Dóminus. Et cito eúntes, dicite discipulis ejus quia surréxit : et ecce præcédit vos in Galilæam : ibi eum vidébitis. Ecce prædixi vobis.

On ne dit ni Credo ni Offertoire.

Secrète. SŪSCÍPE, quæsumus, Dómine, preces pópuli tui, cum oblatiónibus hostiárum : ut paschálibus initiáta mystériis, ad æternitátis nobis medélam, te operánte, proficiant. Per Dóminum.

Préface du Temps Pascal, p. 7, In hac potissimum Nocte.

On ne dit pas d'Agnus Dei.

Au lieu de l'Antienne de la Communion, on chante les Vêpres comme il suit :

Ant.
t. 6. **A** LLELU-IA, al-le-lu-ia, alle-lu-ia. Ps. Lauda-te
Dominum, omnes Gentes : * lauda-te e-um, omnes popu-li.

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus, * et véritas Dómini manet in ætérnum. ✕. Glória Patri.

On répète l'Ant. Alleluia; et aussitôt le Célébrant commence l'Ant. suivante :

t. 8. **V** ÉSPERE au-tem sab - ba-ti. Quæ lucéscit
in prima sabba-ti, venit Mari-a Magda-le-ne, et altera Ma-
ri-a, videre se-pulchrum, al-le-lu-ia. Cant. Ma-gni-ficat * a-
nima me-a Dominum, p. 26.

On répète l'Ant. Vespere, puis le Célébrant chante la Postcomm. Spiritum nobis, au jour de Pâques, p. 317.

Fr. I. t. 5. A

ANGELUS Do - mini de - scen - dit de
 cœ - lo, et acce - dens re - vol - vit la - pidem,
 et su - per e - um se - dit, et dixit mu - li - e - ri -
 bus : * No - li - te time - re : sci - o e - nim qui - a cru -
 ci - fi - xum quæ - ri - tis ; jam surre - xit : veni - te, et vi -
 dete lo - cum u - bi po - si - tus erat Do - mi - nus, alle -
 lu - ia. ✽. Et intro - e - un - tes in monumentum, vi -
 derunt ju - venem sedentem in dextris, co - opertum sto - la can -
 dida, et obstupu - e - runt : qui di - xit il - lis :
 * No - li - te. ✽. Glo - ri - a Pa - tri, et Fi - li - o, et Spi -
 ri - tu - i san - cto. *On reprend le Fr.* An - ge - lus.

Le Lecteur. Jube, Domne, benedicere. *Bénéd.* Divinum auxilium
 maneat semper nobiscum. *ñ.* Amen.

LEÇON II.

NOTANDUM vero nobis est, quidnam sit, quod in dextris sedere
 Angelus cernitur. Quid namque per sinistram, nisi vita
 præsens; quid vero per dexteram, nisi perpétua vita designatur?
 Unde in Canticis canticorum scriptum est: Læva ejus sub capite
 meo, et dextera illius amplexabitur me. Quia ergo Redemptor
 noster jam præsentis vitæ corruptionem transierat, recte Angelus,
 qui nuntiare perennem ejus vitam vénerat, in dextera sedebat.
 Qui stola candida coopertus apparuit: quia festivitatis nostræ
 gaudia nuntiavit. Candor etenim vestis splendorem nostræ de-

nuntiat solemnitatis. Nostræ dicamus, an suæ? Sed ut fateamur
 vérius, et suæ dicamus, et nostræ. Illa quippe Redemptoris
 nostri resurrectio, et nostra festivitas fuit, quia nos ad immorta-
 litatem reduxit: et Angelorum festivitas extitit, quia nos revo-
 cando ad cœlestia, eorum numerum implévit. Tu autem, Dómine.

Fr. II. t. 4. C

UM transisset sab - batum, Ma - ri - a
 Mag - da - le - ne, et Mari - a Ja - co - bi, et Sa - lo - me
 eme - runt aro - ma - ta : * Ut ve - ni - en - tes unge -
 rent Je - sum, alle - lu - ia, alle - lu - ia.
 ✽. Et valde ma - ne una sabba - to - rum, ve - ni - unt ad
 mo - numen - tum, or - to jam so - le. * Ut ve - ni - en - tes.
 ✽. Glo - ri - a Pa - tri, et Fi - li - o, et Spi - ri -
 tu - i San - cto. Ut ve - ni - en - tes.

Le Lecteur. Jube, Domne, benedicere. *Bénéd.* Ad societatem
 civium supernorum perdúcat nos Rex Angelorum. *ñ.* Amen.

LEÇON III.

IN sua ergo ac nostra festivitate Angelus in albis vestibus ap-
 paruit: quia dum nos per resurrectionem Dominicam ad
 supérna reducimur, cœlestis patriæ damna reparantur. Sed quid
 adveniéntes féminas affatur audiámus. Nolite expavescere. Ac si
 aperte dicat: Paveant illi, qui non amant adventum supernorum
 civium: pertimescant, qui carnalibus desideriis pressi, ad eorum
 se societatem pertingere posse desperant. Vos autem cur perti-
 mescitis, quæ vestros concives vidétis? Unde et Matthæus Angelum
 apparuisse describens, ait: Erat aspectus ejus sicut fulgur, et
 vestimenta ejus sicut nix. In fúlure etenim terror timóris est;
 in nive autem blandiméntum candóris. Tu autem, Dómine.

Te Deum, p. 79.

A LAUDES.

✠. Deus, in adiutorium, etc.

Antiennes de Vêpres, ci-après, p. 317. Psaumes des Laudes de Noël, p. 84.

Il n'y a ni Capitule, ni Hymne, ni ✠; mais à leur place on dit l'Ant. Hæc dies, ci-après, à Vêpres, p. 318.

A Bened.

Ant.

t. 8. **E** r valde mane una sabbatorum, veni-unt ad monumentum, or-to jam so-le, al-le-lu-ia. *Benedi-ctus, 88.*
e u o u a e.

Oraison de la Messe suivante. Benedicamus Domino, allelûia, allelûia, p. 184.*

A LA MESSE.

Introït.

t. 4. **R** ESUR-REXI et adhuc tecum sum, al-le-lu-ia: po-su-i-sti su-per me manum tu-am, al-le-lu-ia: mira-bi-lis fa-cta est sci-en-ti-a tu-a, al-le-lu-ia, al-le-lu-ia. *Ps. Do-mine, probasti me, et cogno-vi-sti me: * Tu co-gnovisti sessi-onem me-am et resurrecti-o-nem me-am. ✠. Glo-ri-a Patri. e u o u a e.*

Collecte. DEUS, qui hodierna die per Unigenitum tuum, æternitatis nobis aditum, devicta morte, reserasti: vota nostra, quæ præveniêndo aspiras, etiam adjuvando proséquere. Per eumdem Dominum.

Lectio Epistolæ beati Pauli Apóstoli ad Corinthios. I, C. 5.

FRATRES, Expurgate vetus fermentum, ut sitis nova conspersio, sicut estis azymi. Etenim Pascha nostrum immolatus est Chri-

stus. Itaque epulémur, non in fermento véteri, neque in fermento malitiæ, et nequitæ: sed in azymis sinceritatis, et veritatis.

Grad.

t. x.

(2)

H æc di-es, quam fecit Do-mi-nus: exulte-mus, et læ-te-mur in e-a.

t. IX. (mixt.)
(1) ✠. Confite-mini Do-mi-no, quo-ni-am bo-nus: quo-ni-am in sæ-cu-lum mise-ricor-di-a e-jus.

t. 7.

A L-LELU-IA. ij.

✠. Pascha no-strum im-mo-la-tus est Chri-stus.

On ne reprend pas Allelûia, mais on dit de suite la Prose:

t. 1.

(mixt.)

V ICTIME Pascha-li laudes Im-mo-lent Chri-sti-ani. Agnus redemit oves: Christus innocens Patri Reconci-li-avit

peccatores. Mors et vi-ta du-ello Confluxere mirando : Dux
vitæ mortu-us regnat vivus. Dic nobis, Mari- a, Quid vi-
disti in vi-a! SEPULCRUM Christi viven-tis, Et glori-am vi-
di resurgentis. ANGELI-COS te-stes, Sudari-um et vestes.
SURREXIT Christus spes me-a : Præcedet vos in Gali-læ-am.
SCIMUS Christum surrexisse A mortu-is vere : Tu nobis, victor
Rex, misere-re. A - men. Alle - lu-ia.

Sequëntia sancti Evangélii secúndum Marcum. C. 16.

In illo témpore : Maria Magdaléne, et Maria Jacóbi, et Salóme
lemérunt arómata, ut veniéntes úngerent Jesum. Et valde mane
una sabbatórum, véniunt ad monuméntum, orto jam sole. Et di-
cébant ad invicem : Quis revólvet nobis lápidem ab óstio monu-
ménti? Et respiciéntes vidérunt revolútum lápidem. Erat quippe
magnus valde. Et introeúntes in monuméntum vidérunt júvenem
sedéntem in dextris, coopértum stola cándida, et obstupéerunt.
Qui dicit illis : Nolite expavéscere : Jesum quæritis Nazarénum,
crucifixum : surrexit, non est hic, ecce locus ubi posuérunt eum.
Sed ite, dicite discipulis ejus et Petro, quia præcédit vos in Gali-
læam : ibi eum vidébitis, sicut dixit vobis.

Offert.
t. 4. **T** ER - RA tre - mu - it, et qui - e -
vit, dum re - sur - geret in judi - ci - o De -
us, al - le -
lu - ia.

Secrète. SŪSCÍPE, quæsumus, Dómine, preces pópuli tui cum
oblaciónibus hostiárum : ut paschálibus initiáta mystériis, ad
æternitátis nobis medélam, te operánte, proficiant. Per
Dóminum.

Préface de Pâques, p. 7.

Comm.
t. 6. **P** ASCHA nostrum immo-la-tus est Chri-
stus, alle-lu-ia : i - taque epu-le - mur in
a - zymis sin-ce-ri-tatis, et ve-ri-ta-tis, alle - lu -
ia, al-le - lu-ia, al-le - lu - ia.

Postcomm. SPÍRITUM nobis, Dómine, tuæ charitátis infúnde :
ut quos Sacraméntis paschálibus satiásti, tua fácias pietáte con-
córdes. Per Dóminum.

A VÊPRES.

Ire
Ant.
t. 8. **A** N - GELUS au - tem Do - mini descendit de cælo,
et accedens revolvit la - pidem, et sedebat super e - um, al -
le-lu-ia, alle-lu-ia. *Dixit Dominus, 25. e u o u a e. t. 7.* **Er**
ecce terræmotus factus est magnus : Angelus enim Do - mi -
ni descendit de cælo, alle-lu-ia. *Con-fi-tebor, 24. e u o u a e.*
IIIe
Ant.
t. 8. **E** RAT au - tem aspectus e - jus si - cut ful - gur, ve -
stimenta autem e - jus sicut nix, allelu-ia, alle-lu-ia. *Be-atus*
vir, 24. e u o u a e. t. 7. **P** RÆ timore autem e - jus exter -

ri-ti sunt custodes, et fa-cti sunt ve-lut mortu-i, al-le-lu-ia.

Ve Ant. *t. 8.* **RESPONDENS** au-tem
Lauda-te pu-eri, 25. e u o u a e.

Angelus, dixit mu-li-eribus: No-li-te time-re: sci-o e-nim
 quod Jesum quaeri-tis, alle-lu-ia. *In exi-tu, 25. e u o u a e.*

*Il n'y a ni Capitule, ni Hymne, ni *; à leur place on dit l'Ant. suivante, qui est commencée par l'Officiant.*

Ant. *t. x.* **H**ÆC di-es quam fecit Do-mi-
 (2) nus, exulte - mus,
 et læ-te-mur in e - a.

A Magnif.

Ant. *t. 3.* **E**T respi-ci-en-tes vi-derunt revolutum lapidem:
 erat quippe magnus valde, alle-lu-ia. *Magni-ficat. e u o u a e.*

. Benedicamus Dómino, allelúia, allelúia, p. 184.

A COMPLIES.

Après le Deus, in adjutórium, Glória Patri, Allelúia, on dit les Psaumes ordinaires sans imposer d'Antienne, ce qui s'observe pendant la semaine de Pâques seulement.

Cum invocarem. e u o u a e.

Après les Psaumes, on dit;

Ant. *t. 8.* **A**L-LELU-IA, al-le-lu-ia, alle-lu-ia, al-le-lu-ia.

Nunc dimittis. e u o u a e.

Ensuite l'Ant. Hæc dies, comme ci-dessus à Vêpres. — Or. Visita. — Regina cœli, p. 36.

LE LUNDI DE PAQUES. DOUBLE DE 1re CLASSE.

A LA MESSE.

Introït. *t. 8.* **I**NTRODU-XIT vos Do-minus in ter-ram flu-en-
 tem lac et mel, al-le-lu-ia; et ut lex Domini
 sem-per sit in o-re ve-stro, al-le-lu-ia, al-le-lu-ia.

*Ps. Confite-mini Domino, et invocate nomen e-jus: * annun-
 ti-a-te inter Gentes opera e-jus. * Glori-a Patri.*

e u o u a e.

Collecte. DEUS, qui solemnitate paschali mundo remedia contulisti: populum tuum, quæsumus, cœlesti dono proséquere; ut et perfectam libertatem consequi mereatur, et ad vitam proficiat sempiternam. Per Dóminum.

Lectio Actuum Apostolorum. C. 10.

In diébus illis: Stans Petrus in médio plebis, dixit: Viri fratres, vos scitis quod factum est verbum per univêrsam Judæam: incipiens enim a Galilæa post baptismum, quod prædicavit Joannes, Jesum a Nazareth: quomodo unxit eum Deus Spiritu sancto, et virtute, qui pertransiit benefaciendo, et sanando omnes oppressos a diabolo, quoniam Deus erat cum illo. Et nos festes sumus omnium, quæ fecit in regione Judæorum et Jerúsalem, quem occiderunt suspendentes in ligno. Hunc Deus suscitavit tertia die; et dedit eum manifestum fieri non omni populo, sed testibus præordinatis a Deo: nobis, qui manducavimus, et bibimus cum illo, postquam resurrexit a mortuis. Et præcepit nobis prædicare populo, et testificari, quia ipse est, qui constitutus est a Deo judex vivorum, et mortuorum. Huic omnes Prophætæ testimónium perhibent, remissionem peccatorum accipere per nomen ejus omnes, qui credunt in eum.

Grad. Hæc dies, p. 315, jusqu'au ♯., qui est remplacé par le suivant :

t. IX. (mixt.) **D** ICAT nunc I - sra-el,
 (1) quo - ni-am bo - nus : quo-ni-
 am in sæ - culum mise - ricor -
 di-a e - jus.

t. 8. **A** L-LE - I-Œ-IA. ij. ♯. An -
 ge-lus Do - mini descen - dit de cœ-lo, et ac-
 ce - dens revol - vit la - pidem, et sede - bat
 su-per e-um.

Prose Victimæ, p. 315.

Sequëntia sancti Evangélii secündum Lucam. C. 24.

In illo tempore : Duo ex discipulis Jesu ibant ipsa die in castellum, quod erat in spatio stadiorum sexaginta ab Jerusalem, nomine Emmaus. Et ipsi loquebantur ad invicem de his omnibus, quæ acciderant. Et factum est, dum fabularentur, et secum quærent : et ipse Jesus appropinquans ibat cum illis : oculi autem illorum tenebantur ne eum agnoscerent. Et ait ad illos : Qui sunt hi sermões, quos confertis ad invicem ambulantes, et estis tristes? Et respondens unus, cui nomen Cleophas, dixit ei : Tu solus peregrinus es in Jerusalem, et non cognovisti quæ facta sunt in illa his diebus? Quibus ille dixit : Quæ? Et dixerunt : De Jesu Nazareno, qui fuit vir propheta, potens in opere, et sermone coram Deo, et omni populo : et quomodo eum tradiderunt summi sacerdotes, et principes nostri in damnationem mortis, et crucifixerunt eum. Nos autem sperabamus, quia ipse esset redempturus Israel : et nunc super hæc omnia, tertia dies est hodie, quod hæc facta sunt. Sed et mulieres quædam ex nostris terruerunt nos, quæ ante lucem fuerunt ad monumentum, et non in-

vento corpore ejus, venerunt, dicentes se etiam visionem Angelorum vidisse, qui dicunt eum vivere. Et abiierunt quidam ex nostris ad monumentum : et ita invenerunt sicut mulieres dixerunt, ipsum vero non invenerunt. Et ipse dixit ad eos : O stulti, et tardi corde ad credendum in omnibus, quæ locuti sunt Propheta! Nonne hæc oportuit pati Christum, et ita intrare in gloriam suam? Et incipiens a Moÿse, et omnibus Prophetis, interpretabatur illis in omnibus Scripturis, quæ de ipso erant. Et appropinquaverunt castello, quo ibant : et ipse se finxit longius ire. Et coegerunt illum, dicentes : Mane nobiscum, quoniam advesperascit, et inclinata est jam dies. Et intravit cum illis. Et factum est, dum recumberet cum eis, accepit panem, et benedixit, ac fregit, et porrigebat illis. Et aperti sunt oculi eorum, et cognoverunt eum : et ipse evanuit ex oculis eorum. Et dixerunt ad invicem : Nonne cor nostrum ardens erat in nobis, dum loqueretur in via, et aperiret nobis Scripturas? Et surgentes, eadem hora regressi sunt in Jerusalem : et invenerunt congregatos undecim, et eos, qui cum illis erant, dicentes : Quod surrexit Dominus vere, et apparuit Simoni. Et ipsi narrabant, quæ gesta erant in via : et quomodo cognoverunt eum in fractione panis.

Offertoire : Angelus Domini, au Dim. de Quasimodo, ci-après, p. 328.

Secrete. SŪSCĪPE, quæsumus, Domine, preces populi tui cum oblationibus hostiarum : ut paschilibus initiata mysteriis, ad æternitatis nobis medelam, te operante, proficiant. Per Dominum.

Comm. **S** URRE - XIT Do - minus, et appa - ru - it Pe -
 t. 6. tro, al - le - lu - ia.

Postcomm. SPĪRITUM nobis, Domine, tuæ charitatis infunde : ut quos Sacramentis paschilibus satiasti, tua facias pietate concordes. Per Dominum.

A VĒPRES.

Comme au Dim. de Pâques, excepté :

A Magnif. **Q**
 Ant. t. 8. ui sunt hi sermões, quos confer-tis ad invicem
 ambu-lantes, et estis tristes? al-le-lu-ia. *Magni-ficat.*
 e u o u a e.

LE MARDI DE PAQUES. DOUBLE DE 1re CLASSE.

A LA MESSE.

Introït.
t. 7. **A** - qua sa-pi-en-ti-æ po-ta-vit e-os, al-le-lu-
ia : firma-bitur in il-lis, et non flecte-tur, al-le-lu-
ia : et e-xal-tabit e-os in æternum, al-le-lu-ia,
al-le-lu-ia. *Ps.* Con-fi-temini Domino, et invo-
ca-te no-men e-jus : * an-nun-ti-a-te inter Gentes o-pera e-
jus. * Glo-ri-a Patri. e-u o-u-a e.

Collecte. DEUS, qui Ecclésiám tuam novo semper foetu multi-
plicas : concéde fámulis tuis ; ut Sacraméntum vivéndo teneant,
quod fide percepérunt. Per Dóminum.

Léctio Actuum Apostolorum. C. 13.

In diébus illis : Surgens Paulus, et manu siléntium índicens, ait :
Viri fratres, filii géneris Abraham, et qui in vobis timent Deum,
vobis verbum salútis hujus missum est. Qui enim habitábant Je-
rúsalem, et principes ejus ignorántes Jesum, et voces Prophetá-
rum, quæ per omne sábbatum legúntur, judicántes implevérunt,
et nullam causam mortis inveniéntes in eo, petiérunt a Piláto,
ut interficerent eum. Cumque consummássent ómnia, quæ de eo
scripta erant, deponéntes eum de ligno, posuérum eum in monu-
ménto. Deus vero suscitávit eum a mórtuis tértia die : qui visus
est per dies multos his, qui simul ascénderant cum eo de Ga-
lilæa in Jerúsalem : qui usque nunc sunt testes ejus ad plebem.
Et nos vobis annuntiámus eam, quæ ad patres nostros repro-
missio facta est : quóniam hanc Deus adimplévit filiis nostris,
resúscitans Jesum Christum Dóminum nostrum.

Grad. Hæc dies, p. 315, *jusqu'au **, qui est remplacé par le sui-
vant :

t. ix.
(*mixt.*) **D** ICANT nunc qui redempti sunt a Do -

mino : quos rede - mit de manu ini-mi -
r * ci, et de regi-o -
nibus congre-ga - vit e - os.
t. 7. **A** L-LELU - IA. ij.
* Surre - xit Do -
minus de se - pul -
chro, qui pro nó * - bis pe-
pen-dit in li - gno.

Prose Victimæ, p. 315.

Sequéntia sancti Evangélii secundum Lucam. C. 24.

In illo témpore : Stetit Jesus in médio discipulorum suorum, et
dixit eis : Pax vobis : ego sum, nolite timére. Conturbáti vero,
et contérriti, existimábant se spíritum vidére. Et dixit eis : Quid
turbáti estis, et cogitatiónes ascéndunt in corda vestra? Vidéte
manus meas et pedes, quia ego ipse sum : palpáte, et vidéte :
quia spíritus carnem et ossa non habet, sicut me vidétis habére.
Et cum hoc dixisset, osténdit eis manus et pedes. Adhuc autem
illis non credéntibus, et mirántibus præ gáudio, dixit : Habétis
hic áliquíd, quod manducétur? At illi obtulérunt ei partem piscis
assi, et favum mellis. Et cum manducássset coram eis, sumens
reliquias, dedit eis. Et dixit ad eos : Hæc sunt verba, quæ locú-
tus sum ad vos, cum adhuc essem vobiscum, quóniam necesse
est impléri ómnia, quæ scripta sunt in lege Móysi, et Prophétis,
et Psalmis de me. Tunc apéruit illis sensum, ut intelligerent
Scriptúras. Et dixit eis : Quóniam sic scriptum est, et sic opor-

tébat Christum pati, et resurgere a mortuis tertia die : et prædicare in nomine ejus poenitentiam, et remissionem peccatorum in omnes Gentes.

Offert.
t. 4. **I** NTO - NU-IT de cœ - lo Do -
minus, et Al-tis - sinus dedit vo - cem
su - am et ap - pa - ru - e - runt fontes aqua - rum, al -
le - lu - ia.

Secrète. SŪSCĪPE, Dómine, fidelium preces cum oblationibus hostiarum : ut per hæc pñe devotiõnis officia, ad cœlestem glóriam transeamus. Per Dóminum.

Comm.
t. 7. **S** I consur-rexistis cum Chri-sto, quæ sur -
sum sunt quæ - ri-te, ubi Christus est in dex-tera De -
i se - dens, al - le - lu - ia : quæ sur - sum sunt sa - pi-te,
al - le - lu - ia.

Postcomm. CONCÈDE, quæsumus, omnipotens Deus : ut paschalis perceptio Sacramenti, continua in nostris mentibus perseveret. Per Dóminum.

A VÊPRES.

Comme au Dimanche de Pâques, excepté :

A Magnif.
Ant. t. 8. **V** IDETE manus me-as, et pedes me-os : qui-a
ego ipse sum, alle-lu-ia, al-le-lu-ia. *Magni-ficat.*
e u o u a e.

SEMAINE DE PAQUES.

Les Vêpres, comme le jour de Pâques, excepté :

LE MERCREDI. *Semidouble.*

A Magnif.
Ant. t. 8. **D** I - XIT Jesus di-sci-pu-lis su-is : Affer - te de
pi - scibus quos prendi - stis nunc. Ascen - dit autem Si -
mon Pe - trus, et traxit re - te in terram, ple - num magnis
pi - scibus, al - le - lu - ia. *Magni-ficat.* e u o u a e.

Orémus. Deus, qui nos Resurrectionis dominicæ annua solemnitate lætificas : concède propitius : ut per temporalia festa quæ ágimus, pervenire ad gaudia æterna mereámur. Per eúdem Dóminum nostrum.

LE JEUDI. *Semidouble.*

A Magnif.
Ant. t. 7. **T** ULE - RUNT Do - minum me - um, et ne - sci - o ubi
posu - erunt e - um : si tu sustu - listi e - um, di - ci - to mi - hi,
al - le - lu - ia : et ego e - um tollam, al - le - lu - ia. *Magni-ficat.*
e u o u a e.

Orémus. Deus, qui diversitatem gentium in confessione tui nominis adunasti : da, ut renatis fonte baptismatis una sit fides mentium, et pietas actionum. Per Dóminum nostrum.

LE VENDREDI. *Semidouble.*

A Magnif.
Ant. t. 8. **D** ATA est mihi omnis po - te - stas in cœlo. et

Orémus. Omnipotens sempitérne Deus, qui Paschále sacraméntum in reconciliatiónis humanæ fœdere contulisti : da mên-tibus nostris ; ut quod professiône celebrámus, imitémur effectú. Per Dóminum nostrum.

LE SAMEDI. Double.

Capit. Charissimi, Omne, *ci-après*, p. 329. *Hymne* Ad régias, ✕. Mane nobiscum, *ibid.*

✕. Benedicámus Dómino, sans Alleluia.
Complies comme au Psautier.

DIM. DE 1re CL. LE DIMANCHE DE L'OCT. DE PAQUES.

DOUBLE.

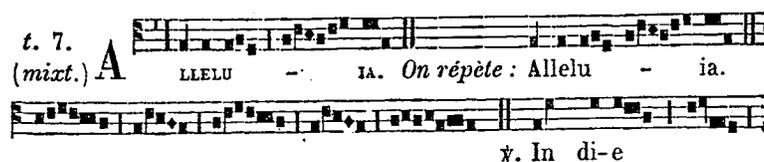
A LA MESSE.

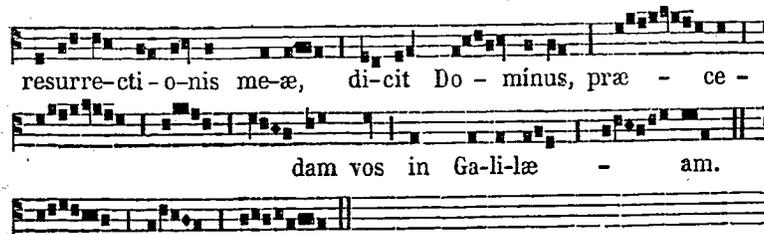
Collecte. PRÆSTA, quæsumus, omnipotens Deus : ut qui Paschália festa perégimus : hæc, te largiente, móribus et vita teneámus. Per Dóminum.

Lectio Epistolæ beáti Joánnis Apóstoli. I, C. 5.

CHARISSIMI : Omne, quod natum est ex Deo, vincit mundum : et hæc est victória, quæ vincit mundum, fides nostra. Quis est qui vincit mundum, nisi qui credit, quóniam Jesus est Filius Dei? hic est qui venit per aquam et sánguinem, Jesus Christus : non in aqua solum, sed in aqua, et ságuine. Et spiritus est, qui testificátur, quóniam Christus est véritas. Quóniam tres sunt, qui testimónium dant in cœlo : Pater, Verbum, et Spiritus sanctus : et hi tres unum sunt. Et tres sunt, qui testimónium dant in terra : Spiritus, et aqua, et sanguis : et hi tres unum sunt. Si testimónium hóminum accipimus, testimónium Dei majus est : quóniam hoc est testimónium Dei, quod majus est, quóniam testificátus est de Filio suo. Qui credit in Filium Dei, habet testimónium Dei in se.

✕. In di-e

On répète Alleluia.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem. C. 20.

In illo témpore : Cum sero esset die illo, una sabbatórum, et fores essent clausæ, ubi erant discipuli congregáti propter metum Judæórum, venit Jesus, et stetit in médio, et dixit eis : Pax vobis. Et cum hoc dixisset, osténdit eis manus et latus. Gavisi sunt ergo discipuli, viso Dómino. Dixit ergo eis iterum : Pax vobis. Sicut misit me Pater, et ego mitto vos. Hæc cum dixisset, insufflavit : et dixit eis : Accipite Spiritum sanctum : quorum remisérítis peccáta, remittúntur eis : et quorum retinúerítis, reténta sunt. Thomas autem unus ex duódecim, qui dicitur Dídyms, non erat cum eis, quando venit Jesus. Dixérunt ergo ei álíi discipuli : Vidimus Dóminum. Ille autem dixit eis : Nisi videro in mánibus ejus fixúram clavórum, et mittam digitum meum in locum clavórum, et mittam manum meam in latus ejus, non credam. Et post dies octo, iterum erant discipuli ejus intus, et Thomas cum eis. Venit Jesus jánuis clausis, et stetit in médio, et dixit : Pax vobis. Deínde dicit Thomæ : Infer digitum tuum huc, et vide manus meas, et affer manum tuam, et mitte in latus meum : et noli esse incrédulus, sed fidélis. Respóndit Thomas, et dixit ei : Dóminus meus, et Deus meus. Dixit ei Jesus : Quia vidisti me, Thoma, credidisti : beáti qui non viderunt, et credidérunt. Multa quidem, et álía signa fecit Jesus in conspéctu discipulórum suórum, quæ non sunt scripta in libro hoc. Hæc autem scripta sunt, ut credátis, quia Jesus est Christus Filius Dei : et ut credétes, vitam habeátis in nómine ejus.

Offert.
t. 3. **A**

N - GELUS Do - mini descen -
dit de cœ - lo, et di -
xit mu-li - e - ribus : Quem quæ -
ritis, surre - xit sicut di - xit :
al - le - lu - ia.

Secrète. SÚSCÍPE múnera, Dómine, quæsumus, exultántis Ecclésiæ : et cui causam tanti gáudii præstitisti, perpétuæ fructum concéde lætitiæ. Per Dóminum.

Comm.
t. XIV. **M**
(6)

IT-TE ma-num tu-am, et cognosce loca clavórum,
allelu - ia : et no-li esse incre-dulus, sed fide - lis, al -
le-lu - ia, al - le - lu - ia.

Postcomm. QUÆSUMUS, Dómine Deus noster : ut sacrosáncta mystéria, qua pro reparatiónis nostræ munimine contulisti ; et præsens nobis remédium esse fácias, et futúrum. Per Dóminum.

A VÊPRES.

Psaumes du Dimanche, p. 23, sous la seule Antienne :

Ant.
t. 7. **A**

L-LELU-IA, al-le-lu-ia, alle-lu-ia. *Di-xit Do-*
minus. e u o u a e.

Capitule. CHARÍSSIMI, Omne quod natum est ex Deo, vincit mundum : et hæc est victória, quæ vincit mundum, fides nostra.

Hymne.
t. 8. **A**

d regi-as Agni dapes, Sto-lis amicti candidis,
Post transitum maris Rubri, Christo canamus Principi.

Divina cujus cháritas
Sacrum propinat sánguinem,
Almiquæ membra córporis
Amor sacérdos immolat.

SPARSUM cruórem póstibus
Vastátor horret Angelus :
Fugitque divisum mare ;
Mergúntur hostes flúctibus.

JAM Pascha nostrum Christus est,
Paschális idem victima,
Et pura puris méritibus
Sinceritátis ázyna.

O vera cœli Victima,
Subjécta cui sunt tártara,

Solúta mortis vincula,
Recépta vitæ præmia.

Vicror subáctis inferis,
Trophæa Christus éxplicat,
Cœlóque apérto, súbditum
Regem tenebrárum trahit.

Ur sis perénne méntibus
Paschále Jesu gáudium,
A morte dira criminum
Vitæ renátos libera.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

On termine ainsi toutes les Hymnes dont les vers sont de cette mesure, jusqu'à l'Ascension, excepté à l'Office de la Sainte Vierge, et aux Vêpres de la Sainte Croix.

ÿ. Mane nobiscum, Dómine, alleluia. R̄. Quóniam advesperáscit, alleluia.

A Magnif.
Ant. t. 8. **P**ost di-es o-cto, ja-nu-is clau-sis, ingressus
Do-minus dixit e-is : Pax vobis, allelu-ia, allelu-ia. Ma-
gni-ficat. e u o u a e.

LE SAMEDI AVANT LE IIe DIMANCHE APRÈS PAQUES.

Capitule Charissimi, ci-après, p. 332. Hymne Ad régias, et ✕. Mane, p. 329.

A Magnif.
Ant. t. 8. **E**-go sum pastor o - vi-um : e-go sum vi - a,
ve-ri-tas, et vi - ta : e-go sum pastor bonus, et co-gno-
sco oves me-as, et cognoscunt me me - æ, alle-lu-ia,
al-le-lu-ia. Magni-ficat. e u o u a e.
Mémoire de la Croix, p. 28.

LE IIe DIMANCHE APRÈS PAQUES. SEMIDOUBLE.

A LA MESSE.

Introit. t. 4. **M**I-SE-RI-COR-DI-A Do - mini plena est ter-ra,
alle-lu - ia : verbo Do - mini cœ-li firma-ti sunt, al-
le - lu - ia, alle - lu - ia. Ps. E-xul-ta-te ju-sti in

Do-mino : ✕ re-ctos decet col-lau-da-ti-o. ✕. Glo-ri-a Patri.
e u o u a e.

Collecte. DEUS, qui in Filii tui humilitate jacentem mundum erexisti : fidelibus tuis perpetuam concede lætitiã ; ut quos perpetuæ mortis eripuisti casibus, gaudiis facias perfrui sempiternis. Per eundem Dóminum.

Les deux autres Oraisons, p. 15.

Lectio Epistolæ beati Petri Apóstoli. I, C. 2.

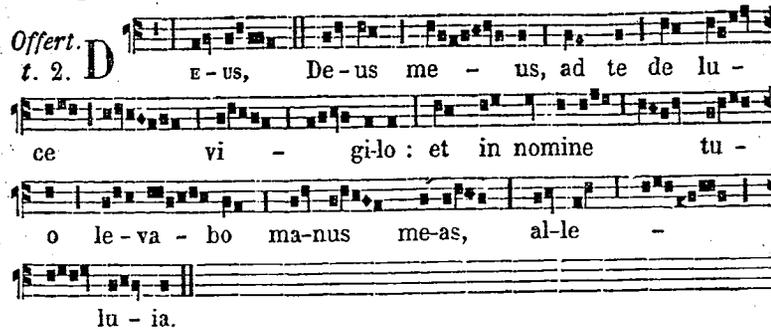
CHARISSIMI : Christus passus est pro nobis, vobis relinquens exemplum, ut sequamini vestigia ejus. Qui peccatum non fecit, nec inventus est dolus in ore ejus : qui cum malediceretur, non maledicebat : cum pateretur, non comminabatur, tradebat autem judicanti se injuste : qui peccata nostra ipse pertulit in corpore suo super lignum : ut peccatis mortui, justitiæ vivamus : cujus livore sanati estis. Eratis enim sicut oves errantes : sed conversi estis nunc ad pastorem et episcopum animarum vestrarum.

t. 3. **A**L-LE - LU - IA. ij.
✕. Co-gno-verunt di-sci-pu-li Do-
minum Je-sum in fra-cti-o - ne pa-nis.

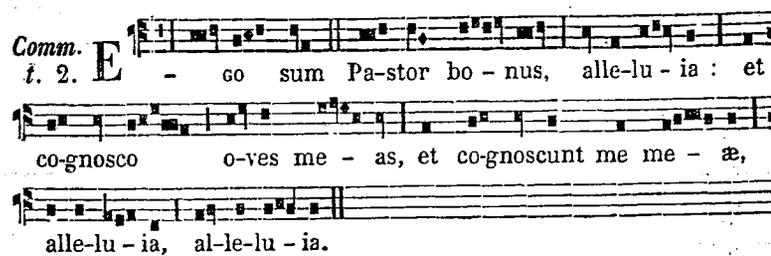
t. 1. **A**L - LE - LU - IA.
✕. Ego sum Pa - stor
bo - nus : et cogno - sco o - ves
me - as, et cogno - scunt me me - æ.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem. C. 10.

In illo témpore : Dixit Jesus Pharisæis : Ego sum pastor bonus. Bonus pastor ánimam suam dat pro óvibus suis. Mercenárius autem, et qui non est pastor, cujus non sunt oves própriæ, videt lupum veniéntem, et dimittit oves, et fugit : et lupus rapit, et dispérgit oves : mercenárius autem fugit, quia mercenárius est, et non pértinet ad eum de óvibus. Ego sum pastor bonus, et cognósco oves meas, et cognóscunt me meæ. Sicut novit me pater, et ego agnósco patrem, et ánimam meam pono pro óvibus meis. Et álias oves hábeo, quæ non sunt ex hoc ovili : et illas opórtet me addúcere, et vocem meam áudient, et fiet unum ovile, et unus pastor.

Offert. **D** *t. 2.* **E**-us, De-us me - us, ad te de lu -
ce vi - gi-lo : et in nomine tu -
o le - va - bo ma-nus me-as, al-le -
lu - ia.

Secrète. BENEDICTIONEM nobis, Dómine, cónferat salutárem sacra semper oblátio : ut quod agit mystério, virtúte perficiat. Per Dóminum.

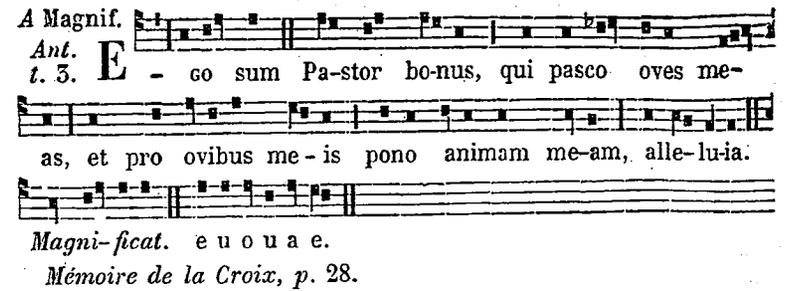
Comm. **E** *t. 2.* **E** - go sum Pa-stor bo - nus, alle-lu - ia : et
co-gnosco o-ves me - as, et co-gnoscut me me - æ,
alle-lu - ia, al-le-lu - ia.

Postcomm. PRÆSTA nobis, quæsumus, omnipotens Deus : ut vivificatiónis tuæ grátiam consequétes, in tuo semper múnere gloriémur. Per Dóminum.

A VÊPRES.

Comme le Dimanche de Quasimodo, p. 329, excepté :

Capitule. CHARÍSSIMI, Christus passus est pro nobis, vobis relin-quens exéplum, ut sequámini vestigia ejus, qui peccátum non fecit, nec inventus est dolus in ore ejus.

A Magnif.
Ant. **E** *t. 3.* **E** - go sum Pa-stor bo-nus, qui pasco oves me-
as, et pro ovibus me - is pono animam me-am, alle-lu-ia.
Magni-ficat. e u o u a e.
Mémoire de la Croix, p. 28.

LE IIIe DIMANCHE APRÈS PAQUES.

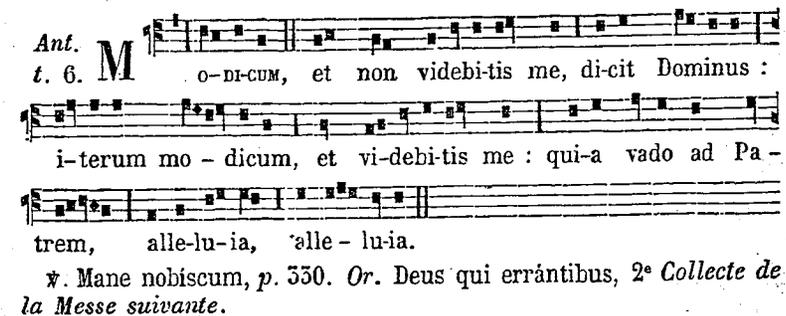
FÊTE DU PATRONAGE DE S. JOSEPH. DOUBLE DE 2e CL.

AUX I^{res} VÊPRES.

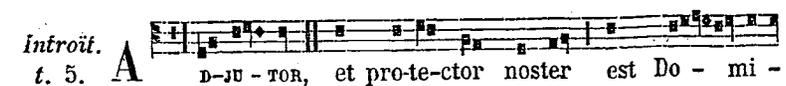
Comme aux IIes Vêpres, excepté :

ÿ. Constituet eum dómimum domus suæ, allelúia. R̄. Et prin-cipem omnis possessiόνis suæ, allelúia.

A Magnif.
Ant. **C** *t. 3.* **C** um esset desponsata Ma-ter Je-su Mari-a Jo -
seph, antequam conve-ni-rent, inven-ta est in utero ha -
bens de Spi - ri-tu sancto, alle-lu-ia. *Magni-ficat.* e u o u a e.
Mémoire du troisième Dimanche.

Ant. **M** *t. 6.* **M** o - di-cum, et non videbi-tis me, di-cit Dominus :
i-terum mo - dicum, et vi-debi-tis me : qui-a vado ad Pa -
trem, alle-lu-ia, alle - lu-ia.
✠ Mane nobiscum, p. 350. *Or.* Deus qui errántibus, 2e *Collecte de la Messe suivante.*

A LA MESSE.

Introit. **A** *t. 5.* **A** - du - tor, et pro-te-ctor noster est Do - mi -

nus : in e - o læta - bitur cor nostrum, et in no - mi -
ne sancto e - jus spera - vimus, alle - lu - ia, al -
le - lu - ia. Ps. Qui regis Isra - el, intende : * Qui deducis
velut ovem Joseph. ✕. Glo - ri - a Patri. e u o u a e.

Collecte. DEUS, qui ineffabili providentia beatum Joseph sanctissimæ Genitricis tuæ Sponsum eligere dignatus es : præsta, quæsumus ; ut quem protectorem veneramur in terris, intercessorem habere mereamur in cælis. Qui vivis.

Mémoire du Dimanche.

Collecte. DEUS, qui errantibus, ut in viam possint redire iustitiæ, veritatis tuæ lumen ostendis : da cunctis qui Christiana professione censentur, et illa respuere quæ huic inimica sunt nomini : et ea quæ sunt apta, sectari. Per Dominum.

Lectio libri Génesis. C. 49.

FILIUS accrescens Joseph, filius accrescens, et decorus aspectu : filiæ discurrerunt super murum. Sed exasperaverunt eum, et iurgati sunt, invideruntque illi habentes jacula. Sedit in forti arcus ejus, et dissoluta sunt vincula brachiorum, et manuum illius per manus potentis Jacob : inde pastor egressus est lapis Israel : Deus patris tui erit adiutor tuus, et Omnipotens benedicet tibi benedictionibus cæli desuper, benedictionibus abyssi jacentis deorsum, benedictionibus uberum et vulvæ. Benedictiones patris tui confortatæ sunt benedictionibus patrum ejus : donec veniret desiderium collium æternorum : fiant in capite Joseph, et in vertice Nazaræi inter fratres suos.

t. 4. A I - LE - LU - IA. ij ✕. De
quacumque tribu - la - ti - o - ne clama - verint ad me,
ex - au - di - am e - os ; et e - ro prote -
ctor e - o - rum sem - per.

t. 1. A I - LE - LU - IA.
✕. Fac nos inno - cu - am, Jo - seph, de -
currere vi - tam : sitque tu -
o sem - per tu - ta patro - ci - ni - o.

Sequentia sancti Evangelii secundum Lucam. C. 3.

In illo tempore : Factum est autem, cum baptizaretur omnis populus, et Jesu baptizato, et orante, apertum est cælum : et descendit Spiritus sanctus corporali specie sicut columba in ipsum. Et vox de cælo facta est : Tu es Filius meus dilectus, in te complacui mihi. Et ipse Jesus erat incipiens quasi annorum triginta, ut putabatur filius Joseph.

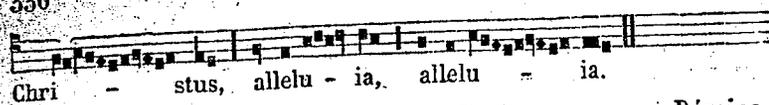
Offert. L AU - DA Jeru - salem Do - minum : quo -
ni - am conforta - vit se - ras porta - rum tu - a - rum, be -
nedi - xit fi - li - is tu - is in te. Allelu - ia, al - le -
lu - ia.

Secrète. SANCTISSIMÆ Genitricis tuæ Sponsi patrocinio suffulti rogamus, Domine, clementiam tuam : ut corda nostra facias terræna cuncta despiciere, ac te verum Deum perfectæ charitatè diligere. Qui vivis.

Mémoire du Dimanche.

Secrète. His nobis, Domine, mysteriis conferatur, quo terræna desideria mitigantes discamus amare cœlestia. Per Dominum.

Comm. J t. 1. A - COB au - tem ge - nu - it Jo - seph, vi - rum
Ma - ri - æ, de qua na - tus est Je - sus, qui voca - tur

Christus, alleluia, alleluia.

Postcomm. DIVINI muneris fonte refecti, quæsumus, Dómine, Deus noster : ut sicut nos facis beáti Joseph protectione gaudere ; ita ejus méritis et intercessione cœlestis glóriæ faciás esse participes. Per Dóminum.

Mémoire du Dimanche.

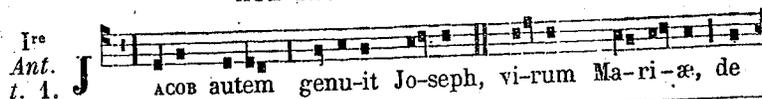
Postcomm. SACRAMÉNTA, quæ sumpsimus, quæsumus, Dómine, et spirituális nos instáurent aliméntis, et corporális tueántur auxiliis. Per Dóminum.

A la fin de la Messe, on lit l'Évangile du Dimanche.

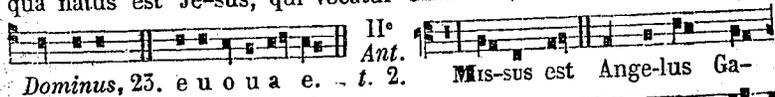
Sequentia sancti Evangelii secundum Joannem. C. 16.

IN illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis : Mòdicum, et jam non vidébitis me, et iterum mòdicum, et vidébitis me : quia vado ad Patrem. Dixérunt ergo ex discipulis ejus ad invicem : Quid est hoc, quod dicit nobis : Mòdicum, et non vidébitis me : et iterum mòdicum, et vidébitis me, et quia vado ad Patrem ? hícébant ergo : Quid est hoc, quod dicit, mòdicum ? nescimus quid loquitur. Cognóvit autem Jesus, quia volébant eum interrogáre, et dixit eis : De hoc quæritis inter vos, quia dixi : Mòdicum, et non vidébitis me : et iterum mòdicum, et vidébitis me. Amen, amen dico vobis : quia plorábitis, et flébitis vos, mundus autem gaudébit, vos vero contristabimini, sed tristitia vestra vertétur in gáudium. Múlier, cum parit, tristitiam habet, quia venit hora ejus : cum autem pepérerit púerum, jam non méminit pressuræ propter gáudium, quia natus est homo in mundum. Et vos igitur nunc quidem tristitiam habétis, iterum autem vidébo vos, et gaudébit cor vestrum, et gáudium vestrum nemo tollet a vobis.

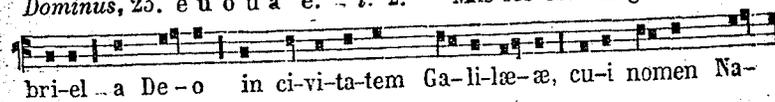
AUX SECONDES VÊPRES.

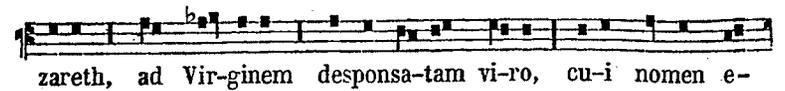
I^o Ant. t. 1. Iacob autem genuit Joseph, virum Mariæ, de qua natus est Jesus, qui vocatur Christus, alleluia. Dixit

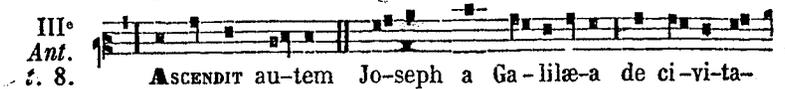
Dominus, 23. e u o u a e. t. 2. Mis-sus est Angelus Ga-

briel a De-o in ci-vi-ta-tem Ga-li-læ-æ, cu-i nomen Na-

zareth, ad Vir-ginem desponsa-tam vi-ro, cu-i nomen e-rat Jo-seph, alle-lu-ia. Con-fi-te-bor, 24. e u o u a e.

III° Ant. t. 8. ASCENDIT au-tem Jo-seph a Ga-lilæ-a de ci-vi-ta-
ie Nazareth, in Ju-dæ-am, in ci-vi-ta-tem Da-vid, quæ voca-

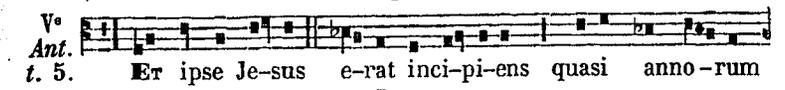
tur Bethlehem, alle-lu-ia. Be-atus vir, 24. e u o u a e.

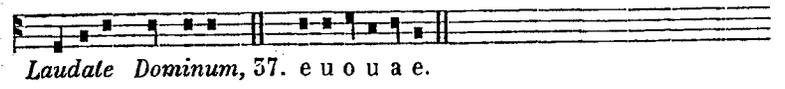
IV° Ant. t. 4. Et venerunt fe-stinantes et in-ve-ne-runt Mari-am,
et Jo-seph, et infan-tem po-si-tum in præ-se-pi-o, alle-

lu-ia, alle-lu-ia. Lauda-te pu-eri, 25. e u o u a e.

V^o Ant. t. 5. Et ipse Je-sus e-rat inci-pi-ens quasi anno-rum
tri-ginta, ut putaba-tur fi-li-us Jo-seph, al-le-lu-ia.

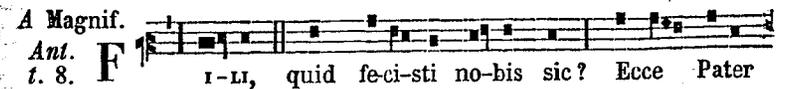

Laudate Dominum, 57. e u o u a e.

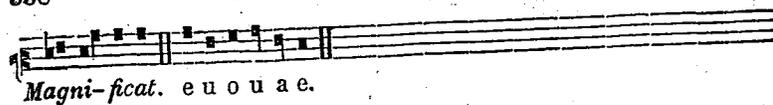
Capitule. BENEDICTIÓNES Patris tui confortátæ sunt benedictiÓnibus Patrum ejus, donec veniret desiderium cœlium æternórum : fiant in cápite Joseph, et in vértice Nazaræi inter fratres suos.

Hymne Te Joseph, à la Fête de S. Joseph, p. 529.

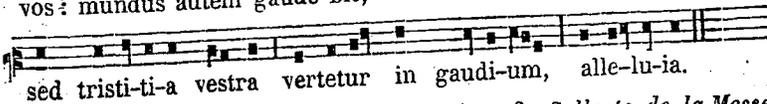
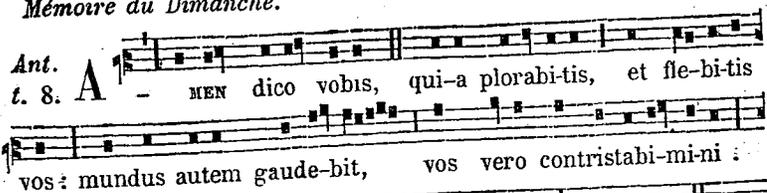
ÿ. Sub umbra illius quem desideráveram sedi, alleluia. R̄. E fructus ejus dulcis gútturi meo, alleluia.

A Magnif. Ant. t. 8. I-LI, quid feci-sti no-bis sic? Ecce Pater
tu-us, et e-go do-len-tes quæreba-mus te, al-le-lu-ia.

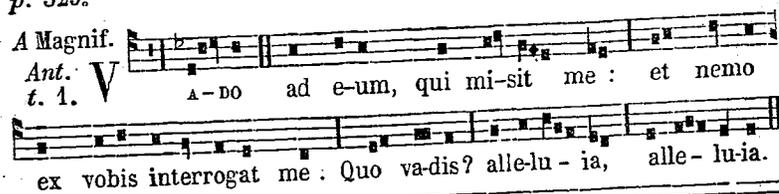
Mémoire du Dimanche.

*. Mane, p. 350. Or. Deus qui errantibus, 2e Collecte de la Messe ci-dessus, p. 534.

LE SAMEDI AVANT LE IVe DIMANCHE APRÈS PAQUES.

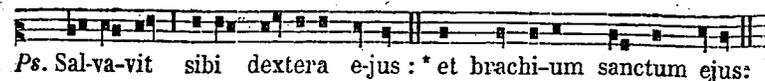
Capitule Charissimi, ci-après, p. 341. Hymne Ad régias, et *. Mane, p. 329.

Magni-ficat. euouae.

Mémoire de la Croix, p. 28.

LE IVe DIMANCHE APRÈS PAQUES.

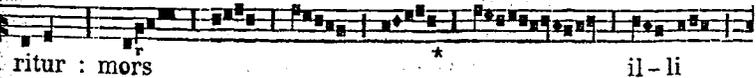
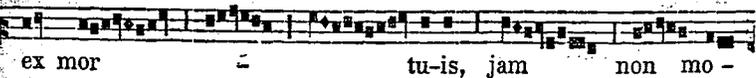
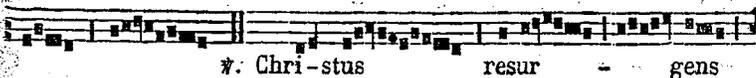
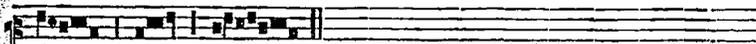
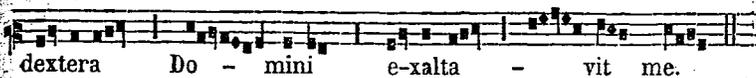
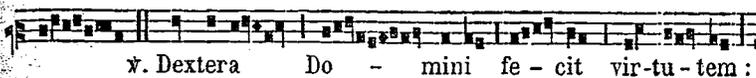
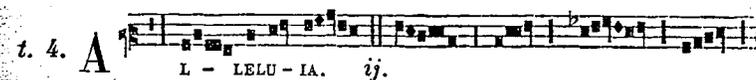

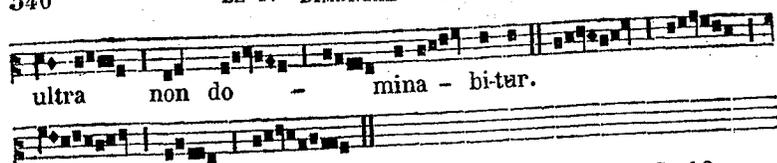
Collecte. DEUS, qui fidélium mentes unius éfficis voluntátis : da pópulis tuis id amáre quod præcipis, id desideráre quod prómittis ; ut inter mundánas varietátés, ibi nostra fixa sint corda, ubi vera sunt gáudia. Per Dóminum.

Les deux autres Oraisons, p. 15.

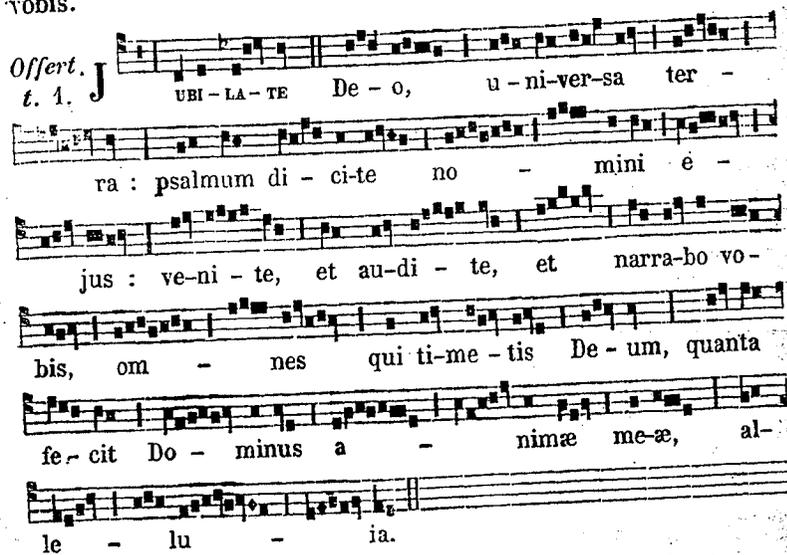
Léctio Epistolæ beáti Jacóbi Apóstoli. C. 1.

CHARÍSSIMI : Omne datum óptimum et omne donum perféctum Cdesúrsum est, descéndens a Patre lúminum, apud quem non est transmutátio, nec vicissitúdinis obumbrátio. Voluntárie enim génuít nos verbo veritátis, ut simus inítium áliquod creatúrae ejus. Scitis, fratres mei dilectíssimi. Sit autem omnis homo velox ad audiéndum, tardus autem ad loquéndum, et tardus ad iram. Ira enim viri justítiam Dei non operátur. Propter quod abjiciéntes omnem immundítiam, et abundántiam malitiæ, in mansuetúidine suscipite insitum verbum, quod potest salváre ánimas vestras.

Sequentia sancti Evangelii secundum Joannem. C. 16.
In illo tempore, dixit Jesus discipulis suis : Vado ad eum qui misit me : et nemo ex vobis interrogat me : Quo vadis ? Sed quia hæc locutus sum vobis, tristitia implevit cor vestrum. Sed ego veritatem dico vobis : expedit vobis ut ego vadam : si enim non abiero, Paraclitus non veniet ad vos : si autem abiero, mittam eum ad vos. Et cum venerit ille, arguet mundum de peccato, et de justitia, et de iudicio. De peccato quidem, quia non crediderunt in me : de justitia vero, quia ad Patrem vado, et jam non videbitis me : de iudicio autem, quia princeps hujus mundi jam iudicatus est. Adhuc multa habeo vobis dicere, sed non potestis portare modo. Cum autem venerit ille Spiritus veritatis, docebit vos omnem veritatem. Non enim loquetur a semetipso : sed quaecumque audiet loquetur, et quæ ventura sunt annuntiabit vobis. Ille me clarificabit : quia de meo accipiet, et annuntiabit vobis.

Secrete. **D**eus, qui nos per hujus sacrificii veneranda commercia, unius summæ divinitatis participes effecisti : præsta, quæsumus ; ut, sicut tuam cognoscimus veritatem, sic eam dignis moribus assequamur. Per Dñm.

Postcomm. **A**desto nobis, Dñe Deus noster : ut per hæc, quæ fideliter sumpsimus, et purgemur a vitiis, et a periculis omnibus eruamur. Per Dñm.

A VÊPRES.

Comme le Dimanche de Quasimodo, p. 329, excepté :

Capitule. CHARISSIMI, Omne datum optimum, et omne donum perfectum desursum est, descendens a Patre luminum, apud quem non est transmutatio, nec vicissitudinis obumbratio.

LE SAMEDI AVANT LE V^o DIMANCHE APRÈS PAQUES.

Capitule Charissimi, ci-après, p. 344. Hymne Ad régias, et x. Mane, p. 330.

LE V^o DIMANCHE APRÈS PAQUES.

A LA MESSE.

Introit.
t. 3. V O-CEM ju-cundi-ta-tis an-nunti-a-te, et
au-di-a-tur, al-le-lu-ia : annun-ti-a-te us-
que ad extre-mum ter-ræ : libe-ravit Do-minus po-
pulum su-um, al-le-lu-ia, al-le-
lu-ia. Ps. Jubi-late De-o, omnis terra, psalmum di-
ci-te nomini e-jus : * Da-te glori-am lau-di e-jus. ✽. Glori-
a Patri. e u o u a e.

Collecte. DEUS, a quo bona cuncta procedunt, largire supplicibus tuis : ut cogitemus, te inspirante, quæ recta sunt ; et te gubernante, eadem faciamus. Per Dominum.

Les deux autres Oraisons, p. 15.

Lectio Epistolæ beati Jacobi Apostoli. C. 1.

CHARISSIMI : Estote factores verbi, et non auditores tantum, fallentes vosmetipsos. Quia si quis auditor est verbi, et non factor, hic comparabitur viro consideranti vultum nativitatis suæ in speculo : consideravit enim se, et abiit, et statim oblitus est qualis fuerit. Qui autem perspexerit in legem perfectam libertatis et permanserit in ea, non auditor obli-viosus factus, sed factor operis, hic beatus in facto suo erit. Si quis autem putat se religiosum esse, non refrænans linguam suam, sed seducens cor suum, hujus vana est religio. Religio munda, et immaculata apud Deum et Patrem, hæc est : Visitare pupillos, et viduas in tribulatione eorum, et immaculatum se custodire ab hoc sæculo.

t. 2. A L-LE - LU - IA. ij.

✽. Surre - xit Chri-stus, et il-
lu-xit no - bis, quos rede-mit
san - guine su - o.
t. 7 A L-LE - LU-IA.
✽. Exi-vi a
Pa - tre, et ve - ni in
mun-dum : i - terum re - linquo mun -
dum, et va - do ad Pa-trem.

Sequentia sancti Evangelii secundum Joannem. C. 16.

In illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis : Amen, amen dico vobis : si quid petieritis Patrem in nomine meo, dabit vobis. Usque modo non petistis quidquam in nomine meo. Petite, et accipietis : ut gaudium vestrum sit plenum. Hæc in proverbii locutus sum vobis. Venit hora, cum jam non in proverbii loquar vobis, sed palam de Patre annuntiabo vobis. In illo die in nomine meo petetis : et non dico vobis, quia ego rogabo Patrem de vobis : ipse enim Pater amat vos, quia vos me amastis, et credidistis, quia ego a Deo exivi. Exivi a Patre, et veni in mundum : iterum relinquo mundum, et vado ad Patrem. Dicunt ei discipuli ejus : Ecce nunc palam loqueris, et proverbium nullum dicis. Nunc scimus quia scis omnia, et non opus est tibi, ut quis te interroget : in hoc credimus, quia a Deo existi.

Offert.
t. 2. B ENE-DI-CI-TE, Gen - tes, Do - minum De - um
no - strum, et obaudi-te vo-cem lau-dis e - jus : qui

po-su-it a-nimam me-am ad vi-tam, et non
de-dit commo-ve-ri pedes me-os: Benedi-ctus
Do-minus, qui non amo-vit depre-ca-ti-onem me-am,
et mise-ricor-di-am su-am a me, al-le-
lu-ia.

Secrete. SŒSCIPE, DŒmine, fidŒlium preces, cum oblatiŒnibus hostiŒarum: ut per hŒc piŒe devotiŒnis officia, ad cŒlestem glŒriam transeamus. Per DŒminum.

Comm.

t. x.
(2)

CANTATE Do-mino, al-le-lu-ia: can-tate
Do-mino, et benedi-ci-te no-men e-jus: be-
ne nun-ti-a-te de-di-e in-di-em sa-lu-
ta-re e-jus, al-le-lu-ia, al-le-lu-ia.

Postcomm. TRIBUE nobis, DŒmine, cŒlestis mensŒe virtutŒe satiŒtiatis: et desiderŒare quŒe recta sunt, et desiderŒata percipere. Per DŒminum.

A VŒPRES.

Comme le Dimanche de Quasimodo, p. 329, excepté:

Capitule. CHARISSIMI, Estote factores verbi, et non auditores tantum, fallentes vosmetipsos. Quia si quis auditor est verbi, et non factor, hic comparabitur viro consideranti vultum nativitatis suŒe in spŒculo: consideravit enim se, et abiit, et statim oblitus est qualis fuerit.

A Magnif.

Ant.
t. 8.

PŒE-TITE, et accipi-e-tis, ut gau-di-um vestrum
sit ple-num: ipse e-nim Pa-ter amat vos, qui-a vos me

ama-stis, et credidistis, al-lelu-ia. Magni-ficat. e u o u a e.
Mémoire de la Croix, p. 28.

LES TROIS JOURS DES ROGATIONS.

PETITES LITANIES.

A LA PROCESSION.

Avant le départ, on chante debout l'Antienne suivante:

Ant. E-xurge, Do-mine, ad-juva nos, et libera
nos propter nomen tu-um. Ps. De-us, au-ribus nostris
audi-vimus: Pa-tres nostri annunti-ave-runt no-bis.
On répète l'Ant. Exurge.
✕. Glori-a Patri. e u o u a e.

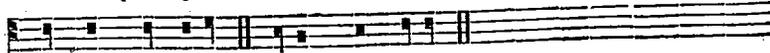
Deux Chantres à genoux devant le grand Autel commencent le chant des Litanies. Tout le monde est à genoux. Le Chœur reprend chaque ✕. jusqu'à Pater de cŒlis, Deus; à partir de ce ✕., il répond seulement Miserere nobis ou Ora pro nobis.

t. x.
(2)

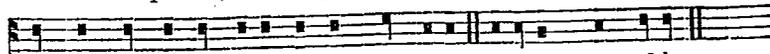
KŒYRI-E, e-le-ison. Christe, e-le-ison.
ison. Kyri-e, e-le-ison. Christe, audi nos. Christe, exaudi nos.
Pater de cŒlis, De-us. Le Ch. Miserere nobis. Fi-li Redemptor
mundi, De-us, miserere nobis. Spi-ritus sancte, De-us, misere-
rere nobis. Sancta Trini-tas, unus De-us, miserere nobis.
Sancta Mari-a, ora pro nobis.

Tous se lèvent et la Procession se met en marche.

Sancta Dei Génitrix, ora pro nobis.
Sancta Virgo virginum, ora pro nobis.

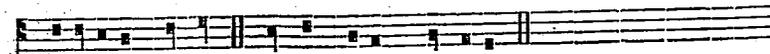

Sancte Micha-el, ora pro nobis.
Sancte Gábri-el, ora pro nobis.
Sancte Rápha-el, ora pro nobis.

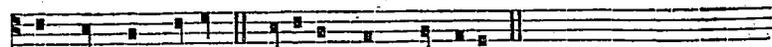

Omnes sancti Ange-li et Archange-li, ora-te pro nobis.

Omnes sancti beatórum Spi- rituum órines, oráte.	Sancti Cosma et Damiáne, oráte.
Sancte Joánnes Baptista, ora.	Sancti Gervási et Protási, oráte.
Sancte Joseph, ora.	Omnes sancti Mártires, oráte.
Omnes Sancti Patriárchæ et Prophétæ, oráte.	Sancte Silvéster, ora.
Sancte Petre, ora.	Sancte Gregóri, ora.
Sancte Paule, ora.	Sancte Ambrósi, ora.
Sancte Andréa, ora.	Sancte Augustine, ora.
Sancte Jacóbe, ora.	Sancte Hierónyme, ora.
Sancte Joánnes, ora.	Sancte Martine, ora.
Sancte Thoma, ora.	Sancte Nicolæ, ora.
Sancte Jacóbe, ora.	Omnes sancti Pontifices et Confessóres, oráte.
Sancte Philippe, ora.	Omnes sancti Doctóres, oráte.
Sancte Bartholomæe, ora.	Sancte Antóni, ora.
Sancte Matthæe, ora.	Sancte Benedicte, ora.
Sancte Simon, ora.	Sancte Bernárde, ora.
Sancte Thaddæe, ora.	Sancte Dominice, ora.
Sancte Matthia, ora.	Sancte Francisce, ora.
Sancte Bárnaba, ora.	Omnes Sancti Sacerdótes et Levitæ, oráte.
Sancte Luca, ora.	Omnes Sancti Mónachi et Eremitæ, oráte.
Sancte Marce, ora.	Sancta Maria Magdaléna, ora.
Omnes sancti Apóstoli et Evangelistæ, oráte.	Sancta Agatha, ora.
Omnes sancti Discipuli Dó- mini, oráte.	Sancta Lúcia, ora.
Omnes sancti Innocétes, oráte.	Sancta Agnes, ora.
Sancte Stéphane, ora.	Sancta Cæcilia, ora.
Sancte Lauréti, ora.	Sancta Catharina, ora.
Sancte Vincéti, ora.	Sancta Anastásia, ora.
Sancti Fabiáne et Sebastiáne, oráte pro nobis.	Omnes sanctæ Virgines et Viduæ, oráte.
Sancti Joánnes et Paule, oráte.	Omnes Sancti et Sanctæ Dei, inter- cédite pro nobis.

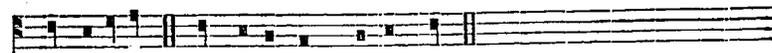

Propiti-us esto, parce nobis, Domine.
Propitius esto, exáudi nos, Dómine.

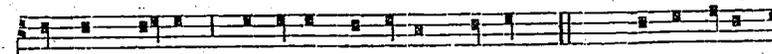
Ab omni ma-lo, libera nos, Domine.

Ab omni peccáto, libera.	Per nativitátem tuam, libera nos,
Ab ira tua, libera.	Dómine.
A subitánea et improvisa morte, libera.	Per baptismum, et sanctum jejúnium tuum, libera.
Ab insidiis diaboli, libera.	Per crucem, et passióem tuam, libera.
Ab ira, et ódio, et omni mala voluntáte, libera.	Per mortem, et sepultúram tuam, libera.
A spíritu fornicatiónis, libera.	Per sanctam resurrecti- óem tuam, libera.
A fúlgure et tempestáte, libera.	Per admirabilem ascensió- nem tuam, libera.
A peste, fame et bello, libera.	Per adventum Spiritus san- cti Parácliti, libera.
A morte perpétua, libera.	In die judicii, libera nos, Dómine.
Per mystérium sanctæ in- carnatiónis tuæ, libera.	
Per adventum tuum, libera.	

Peccatores, te rogamus, audi nos.

Ut nobis parcas, te rogámus.	Ut nosmetipsos in tuo sancto ser- vitio confortáre et conserváre di- gnéris, te rogámus, audi nos.
Ut nobis indúlgeas, te rogámus.	Ut mentes nostras ad cœlestia de- sidéria érigas, te rogámus.
Ut ad veram peniténtiam nos per- ducere dignéris, te rogámus.	Ut ómnibus benefactóribus nostris sempitérna bona retribuas, te ro- gámus.
Ut Ecclésiám tuam sanctam ré- gere, et conserváre dignéris, te rogámus, audi nos.	Ut ánimas nostras, fratrum, pro- pinquórum et benefactórum no- strórum ab ætérna damnatióne erípias, te rogámus.
(1) Ut Domnum Apostólicum et omnes Ecclesiásticos Órdines in sancta Religióne conserváre di- gnéris, te rogámus.	Ut fructus terræ dare et conservá- re dignéris, te rogámus.
Ut inimicos sanctæ Ecclésiæ hu- miliáre dignéris, te rogámus.	Ut ómnibus fidélibus defunctis ré- quiem ætérnam donáre digné- ris, te rogámus.
Ut régibus et principibus Chri- stiánis pacem et veram concór- diam donáre dignéris, te rogá- mus.	Ut nos exaudire dignéris, te rogá- mus, audi nos.
Ut cuncto pópulo christiáno pa- cem et unitátem largiri digné- ris, te rogámus.	Fili Dei, te rogámus, audi nos.

Agnus De-i, qui tollis pecca-ta mundi. *Le Ch.* Parce nobis,

(1) Quand le Saint-Siège est vacant, on omet *Domnum Apostolicum*, et l'on dit : *Ut omnes ecclesiásticos Órdines.*

Domine. Agnus De-i, qui tollis pecca-ta mundi, Exaudi
nos, Domine. Agnus De-i, qui tollis pecca-ta mundi,
Miserere nobis. Christe, audi nos. Christe,
exaudi nos.

Si le chemin à parcourir était long, on pourrait reprendre les Litanies, ou chanter ici quelques-uns des Psaumes de la Pénitence ou des Psaumes Graduels.

La Procession étant arrivée à l'église où elle doit se terminer, tout le monde se met à genoux et on dit les prières suivantes :

Les Chantres : *Le Chœur répète ce ♯. et le suivant :*
Kyri-e, e-le-ison. Christe, e-le-ison.

Kyri-e, e - le - ison.

Le Célébrant dit : Pater noster, etc., tout bas. Puis à haute voix :

Ÿ. Et ne nos inducas in tentationem. R̄. Sed libera nos a malo.

On chante ensuite ou on récite le Psaume suivant :

PSAUME 69.
t. 6. **D**e-us, in adjutori-um me-um intende : * Domine,
ad adjuvandum me fe-stina.

Confundantur, et reve-reantur, * qui quæ-runt animam meam.	per : Magnificetur Dóminus, qui diligunt salutare tuum.
Avertantur retrorsum, et erubescant, * qui volunt mihi mala.	Ego vero egénus et pauper sum : * Deus, adjuva me.
Avertantur statim erubescéntes, * qui dicunt mihi : Euge, euge.	Adjutor meus, et liberator meus es tu : * Dómine, ne moréris.
Exultent, et læténtur in te omnes qui quæ-runt te ; * et dicant sem-	Glória.

Ÿ. Salvos fac servos tuos, R̄. Deus meus, sperantes in te.

Ÿ. Esto nobis, Dómine, turris fortitudinis. R̄. A facie inimici

Ÿ. Nihil proficiat inimicus in nobis, R̄. Et filius iniquitatis non apponat nocere nobis.

Ÿ. Dómine, non secúndum peccáta nostra fácias nobis. R̄. Neque secúndum iniquitátes nostras retribuas nobis.

(1) Ÿ. Orémus pro Pontífice nostro N. R̄. Dóminus consérvet eum, et vivificet eum, et beátum fáciat eum in terra, et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Ÿ. Orémus pro benefactoribus nostris. R̄. Retribuere dignare, Dómine, ómnibus nobis bona faciéntibus, propter nomen tuum, vitam ætérnam. Amen.

Ÿ. Orémus pro fidélibus defúntis. R̄. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine, et lux perpétua lúceat eis.

Ÿ. Requiéscant in pace. R̄. Amen.

Ÿ. Pro frátribus nostris abséntibus, R̄. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperantes in te.

Ÿ. Mitte eis, Dómine, auxilium de Sancto. R̄. Et de Sion tuère eos.

Ÿ. Dómine, exaudi orationem meam. R̄. Et clamor meus ad te véniat.

Le Célébrant se lève seul et dit :

Ÿ. Dóminus vobiscum, R̄. Et cum spiritu tuo.

Orémus. DEUS, cui próprium est miseréri semper et párcere : súscipe deprecationem nostram ; ut nos et omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa constringit, miseratio tuæ pietátis clemé-nter absolvat.

EXAUDI, quæsumus, Dómine, súpplicum preces, et confiténtium Tibi parce peccátis : ut páriter nobis indulgéntiam tribuas benignus et pacem.

INEFFÁBILEM nobis, Dómine, misericórdiam tuam. clemé-nter osténde : ut simul nos et a peccátis ómnibus éxuas, et a pœnis, quas pro his merémur, erípias.

DEUS, qui culpa offénderis, pœniténtia placáris : preces pópuli tui supplicántis propítius réspice ; et flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis nostris merémur, avérte.

(2) **OMNÍPOTENS** sempitérne Deus, miserére fámulo tuo Pontífici nostro N., et dirige eum secúndum tuam eleméntiam in viam salutis ætérnæ : ut, te donánte, tibi plácita cúpiat, et tota virtúte perficiat.

DEUS, a quo sancta desidéria, recta consilia, et justa sunt Ópera : da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem ; ut et corda nostra mandátis tuis dédita, et hósti-um subláta formidine, témpora sint tua protectióne tranquilla.

(1) Quand le Saint-Siège est vacant, on omet ce ♯.

(2) Quand le Saint-Siège est vacant, on omet cette Oraison.

URE igne sancti Spiritus renes nostros et cor nostrum, Dómine; ut tibi casto corpore serviámus, et mundo corde placeámus,

FIDÉLIUM Deus ómnium Cónditor et Redémptor, animábus famulórum famularúmque tuárum remissionem cunctórum tribue peccatórum: ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatióibus consequántur.

ACTIÓNES nostras, quæsumus, Dómine, aspirándo præveni, et adjuvándo proséquere: ut cuncta nostra orátio et operátio a te semper incípiat, et per te cœpta finiátur.

OMNÍPOTENS sempitérne Deus, qui vivórum domináris simul et mortuórum, omniúmque miseréris quos tuos fide et ópere futúros esse prænúscis: te súpplices exorámus; ut pro quibus effúndere preces decrevímus, quosque vel præsens sæculum adhuc in carne rétinet, vel futúrum jam exútos corpore suscepit, intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, pietátis tuæ cleméntia, ómnium delictórum suórum véniam consequántur. Per Dóminum.

ŷ. Dóminus vobiscum. ʒ. Et cum spiritu tuo.

Deus
Chantres:

ŷ. Exaudi-at nos omnipotens, et misericors Dominus.

ʒ. Amen.

ŷ. Et Fidélium animæ per misericórdiam Dei requiéscent in pace. ʒ. Amen.

A LA MESSE.

Introit.
1. 4. **E**

EXAUDI-VIT de templo sancto su - o vo -
cem me - am, alle - lu - ia: et cla - mor me - us in
conspe - ctu e - jus intro - i - vit in au - res e -
jus, alle - lu - ia, al - le - lu - ia. Ps. Di - ligam te,
Domine, vir - tus me - a: Do - minus firmamentum me - um, et
re - fugi - um me - um, et libera - tor me - us. ŷ. Glo - ri - a Patri.

euo uae.

Collecte. PRÆSTA, quæsumus, omnipotens Deus: ut qui in afflictiónē nostra de tua pietáte confidimus, contra advérſa ómnia, tua semper protectiōne muniámur. Per Dóminum.

Les deux autres Oraisons. p. 15.

Léctio Epistolæ beáti Jacóbi Apóstoli. C. 5.

CHARÍSSIMI: Confitém̄ini altérutrum peccáta vestra, et oráte pro invicem, ut salvém̄ini: multum enim valet deprecátio justī assídua. Elias homo erat similis nobis passibilis: et oratiōne orávit ut non plúeret super terram, et non pluit annos tres, et menses sex. Et rursum orávit: et cœlum dedit plúviam, et terra dedit fructum suum. Fratres mei, si quis ex vobis erráverit a veritáte, et convérterit quis eum: scire debet, quóniam qui convérſi fécerit peccatórem ab erróre viæ suæ, salvábit ánimam ejus a morte, et opériet multitudinem peccatórum.

t. 8. **A**

I - LELU - IA. ŷ. Confi - te -
mini Do - mino, quo - ni - am bo - nus: quon -
iam in sæ - cu - lum mi - sericor - di -
a e - jus.

On ne répète pas Alleluia.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam. C. 11.

In illo témpore: Dixit Jesus discipulis suis: Quis vestrum habébit amicum, et ibit ad illum média nocte, et dicet illi: Amice, cómmoda mihi tres panes, quóniam amicus meus venit de via ad me, et non hábeo quod ponam ante illum: et ille de intus respóndens, dicat: Noli mihi moléstus esse: jam óstium clausum est, et púeri mei mecum sunt in cubili, non possum súrgere, et dare tibi. Et si ille perseveráverit pulsans, dico vobis, et si non dabit illi surgens eo quod amicus ejus sit, propter improbitátem tamen ejus surget, et dabit illi quotquot habet necesários. Et ego dico vobis: Pétite, et dábitur vobis: quærite, et inveniétis: pulsáte, et aperiétur vobis. Omnis enim qui petit, accipit: et qui quærit, invénit: et pulsánti aperiétur. Quis

autem ex vobis patrem petit panem, numquid lapidem dabit illi? Aut piscem, numquid pro pisce serpentem dabit illi? Aut si petierit ovum, numquid porriget illi scorpionem? Si ergo vos, cum sitis mali, nostis bona data dare filiis vestris : quanto magis Pater vester de cælo dabit spiritum bonum petentibus se?

Offert.
t. 6. **C**

ON-FI-TE-BOR Do-mi-no ni - mis in ore me -
o : et in me-di-o multo - rum lau-dabo e -
um, qui a - stitit a dex - tris pau - peris :
ut sal - vam fa - ce-ret a perse - quen - tibus
a - nimam me - am, al-le - lu - ia.

Secrète. Hæc mûnera, quæsumus, Dômine, et vincula nostræ pravitatis absolvant, et tuæ nobis misericordiæ dona concilient. Per Dôminum.

Comm.
t. 1. **P**

E - TITE, et ac-ci-pi-e - tis : quæ-ri-te, et in-ve-
ni-e - tis : pul-sa - te, et ape-ri-e-tur vo -
bis : om-nis e-nim qui pe-tit, ac - cipit : et qui quærit,
in - venit : et pul-san - ti a-pe-ri-etur,
al-le - lu - ia.

Postcomm. VOTA nostra, quæsumus, Dômine, pio favôre prosequere ; ut dum dona tua in tribulatione percipimus, de consolatione nostra in tuo amore crescâmus. Per Dôminum.

Le Mercredi, veille de l'Ascension, à la Station, on dit la Messe précédente. Hors de la Station, on dit la Messe Vocem, du 7e Dim. après Pâques, ci-dessus, p. 342, dont on remplace l'Épître et l'Évangile par les suivants :

Lectio Epistolæ beâti Pauli Apóstoli ad Ephésios. C. 4.

FRATRES, Unicuique nostrum data est grátia secúndum mensúram donatiónis Christi. Propter quod dicit : Ascéndens in altum captivam duxit captivitatem, dedit dona homínibus. Quod autem ascéndit, quid est, nisi quia et descéndit primum in inferiores partes terræ? Qui descéndit, ipse est et qui ascéndit super omnes cælos, ut impleret ómnia. Et ipse dedit quosdam quidem Apóstolos, quosdam autem Prophétas, álios vero Evangelistas, álios autem pastóres et doctóres ad consummationem sanctorum in opus ministérii, in ædificatióem cõporis Christi : donec occurrâmus omnes in unitatem fidei, et agnitiónis Filii Dei, in virum perfectum, in mensúram ætatis plenitudinis Christi.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem. C. 17.

IN illo tẽpore : Sublevátis Jesus óculis in cœlum, dixit : Pater, Ivenit hora, clarifica Filium tuum, ut Filius tuus clarificet te. Sicut dedisti ei potestatem omnis carnis, ut omne quod dedisti ei, det eis vitam ætérnam. Hæc est autem vita ætérna : ut cognóscant te solum Deum verum, et quem misisti Jesum Christum. Ego te clarificávi super terram : opus consummávi, quod dedisti mihi ut faciám : et nunc clarifica me tu, Pater, apud te-metipsum, claritate quam hábui priúsqvam mundus esset apud te. Manifestávi nomen tuum homínibus, quos dedisti mihi de mundo. Tui erant, et mihi eos dedisti, et sermónem meum servavérunt. Nunc cognovérunt quia ómnia quæ dedisti mihi, abs te sunt : quia verba quæ dedisti mihi, dedi eis : et ipsi accepérunt et cognovérunt vere quia a te exivi ; et credidérunt quia tu me misisti. Ego pro eis rogo, non pro mundo rogo, sed pro his quos dedisti mihi, quia tui sunt : et mea ómnia tua sunt, et tua mea sunt, et clarificátus sum in eis. Et jam non sum in mundo, et hi in mundo sunt, et ego ad te venio.

L'ASCENSION DE N. S. J. C. DOUBLE DE 1re CLASSE.

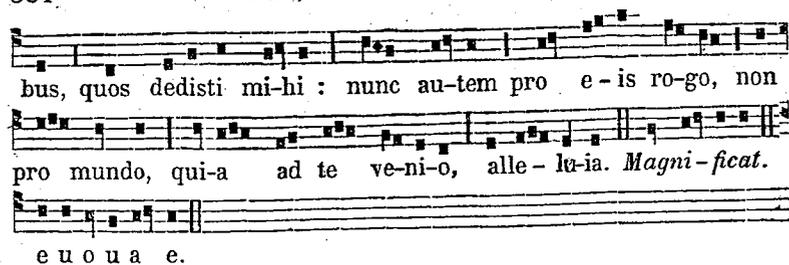
AUX PREMIÈRES VÊPRES.

Psaumes du Dimanche, p. 23, excepté le dernier, qui est Laudate Dôminum, p. 37. — Ant., Cap., Hymne des IIes Vêpres.

ÿ. Ascéndit Deus in jubilatione, alleluia. R. Et Dôminus in voce tubæ, alleluia.

A Magnif.
Ant. **P**

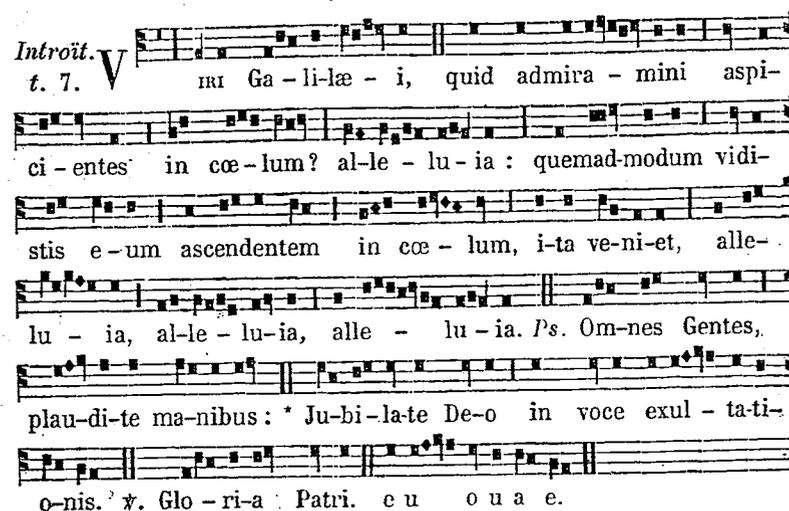
t. 1. **P** A-TER, ma-ni-festavi no-men tu - um homi-ni-

bus, quos dedisti mi-hi : nunc au-tem pro e-is ro-go, non
pro mundo, qui-a ad te ve-ni-o, alle-lu-ia. Magni-ficat.
e u o u a e.

A LA MESSE.

Introit. *t. 7.* **V** IRI Ga-li-læ-i, quid admira-mini aspi-
ci-entes in cœ-lum? al-le-lu-ia : quemad-modum vidi-
stis e-um ascendentem in cœ-lum, i-ta ve-ni-et, alle-
lu-ia, al-le-lu-ia, alle-lu-ia. *Ps.* Om-nes Gentes,
plau-di-te ma-nibus : * Ju-bi-la-te De-o in voce exul-ta-ti-
o-nis. * Glo-ri-a Patri. e u o u a e.

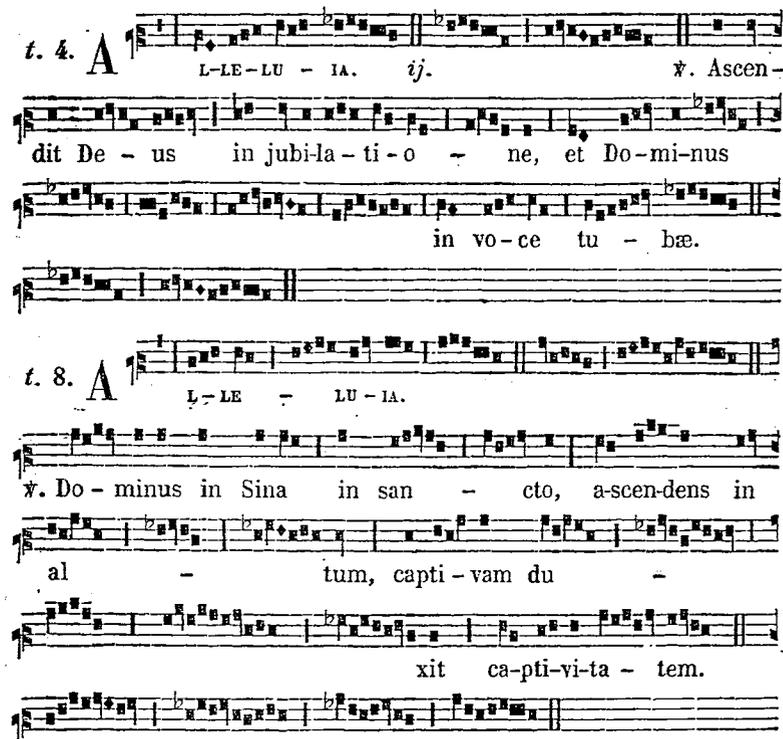
Collecte. CONCEDE, quæsumus, omnipotens Deus : ut, qui ho-
dierna die Unigenitum tuum Redemptorem nostrum ad cœlos
ascendisse credimus; ipsi quoque mente in cœlestibus habitê-
mus. Per eundem Dôminum.

Lectio Actuum Apostolorum. C. 1.

PIMUM quidem sermônem feci de omnibus, o Theophile, quæ
cœpit Jesus facere et docere, usque in diem, qua præcipiens
Apostolis per Spiritum sanctum, quos elêgit, assumptus est :
quibus et præbuit seipsum vivum post passionem suam in mul-
tis argumentis, per dies quadraginta appârens eis, et loquens
de regno Dei. Et convêscens, præcepit eis ab Jerosôlymis ne dis-
cêderent, sed expectârent promissionem Patris, quam audistis
(inquit) per os meum : quia Joannes quidem baptizâvit aqua,
vos autem baptizabimini Spiritu sancto non post multos hos
dies. Igitur qui convênerant, interrogâbant eum, dicentes : Dô-
mine, si in tẽpore hoc restitues regnum Israel? Dixit autem
eis : Non est vestrum nosse tẽpore, vel momẽta, quæ Paier

pôsuit in sua potestâte : sed accipiẽtis virtutem superveniẽtis
Spiritus sancti in vos, et eritis mihi testes in Jerúsalem, et in
omni Judæa, et Samâria, et usque ad ultimum terræ. Et cum
hæc dixisset, vidẽtibus illis, elevâtus est : et nubes suscepit
eum ab oculis eorum. Cumque intuerẽtur in cœlum eũtem
illum, ecce duo viri astiterunt juxta illos in vêtibus albis, qui
et dixerunt : Viri Galilæi, quid statis aspiciẽtes in cœlum? Hic
Jesus, qui assumptus est a vobis in cœlum, sic veniet, quemad-
modum vidistis eum eũtem in cœlum

t. 4. **A** L-LE-LU-IA. *ij.* * Ascen-
dit De-us in jubi-la-ti-o-ne, et Do-mi-nus
in vo-ce tu-bæ.
t. 8. **A** L-LE-LU-IA.
* Do-mi-nus in Sina in san-cto, ascen-dens in
al-tum, capti-vam du-
xit ca-pti-vi-ta-tem.

Sequẽtia sancti Evangélii secũndum Marcum. C. 16.

In illo tẽpore : Recumbẽtibus undecim discipulis, apparuit
illis Jesus : et exprobrâvit incredulitatem eorum, et duritiam
cordis : quia iis, qui viderant eum resurrexisse, non crediderunt.
Et dixit eis : Eũntes in mundum univêrsum, prædicâte Evangê-
lium omni creaturæ. Qui crediderit, et baptizâtus fuerit, salvus
erit : qui vero non crediderit, condemnabitur. Signa autem eos,
qui crediderint, hæc sequẽntur : In nômine meo dæmônia eji-
cient : linguis loquẽntur novis : serpentes tollent : et si mortif-
erum quid biberint, non eis nocẽbit : super ægros manus impo-

nent, et bene habebunt. Et Dominus quidem Jesus, postquam locutus est eis, assumptus est in cœlum, et sedet a dextris Dei. Illi autem profecti, prædicaverunt ubique, Domino cooperante, et sermonem confirmante, sequentibus signis.

Offert.
t. 1. **A** - SCEN-DIT De - us in ju -
bi-la - ti-o - ne, et Do - minus
in vo - ce tu-bæ, al - le
lu - ia.

Secrète. SŪSCİPE, Dómine, múnera quæ pro Filii tui gloriósa Ascensióne deférimus : et concéde propitijs, ut a præsentibus periculis liberémur, et ad vitam perveniámus ætérnam. Per eúmdem Dóminum.

Préface de l'Ascension, p. 7.

Comm.
t. 1. **P** SALLI-TE Do - mino, qui ascen-dit su -
per cœ - los cœ - lo - rum ad O - ri - en - tem, al -
le - lu - ia.

Postcomm. PRÆSTA nobis, quæsumus, omnipotens et miséricors Deus : ut quæ visibilibus mystériis suménda percépimus, invisibili consequámur efféctu Per Dóminum.

AUX SECONDES VÊPRES.

I^o Ant.
t. 7. **V** I-RI Ga-li-læ - i, quid aspici-tis in cœ-lum?
Hic Je-sus qui assumptus est a vo-bis in cœ-lum, sic ve-ni-
et, al-le-lu-ia. *Di-xit Dominus.* euouae. t. 8. **COM-**
que intu-erentur in cœ-lum e-untem il-lum, dix-e-runt : al-

III° Ant.
le-lu-ia. *Confitebor.* euouae. t. 4. **ELEVATIS** ma-ni-
bus, benedixit e-is, et ferebatur in cœlum, al-le-lu-ia.
IV° Ant.
Be-a-tus. euouae. t. 8. **EXALTATE** Regem re-gum,
et hymnum dici-te De-o, al-le-lu-ia. *Laudate, pu-eri.*
V^o Ant.
euouae. t. 8. **VIDENTI-BUS** illis, e-levatus est, et nu-
bes suscepit e-um in cœlo, alle-lu-ia. *Laudate Dominum, 37.*
euouae.

CAPITULE. Primum quidem sermonem feci de omnibus, o Theophile, quæ cepit Jesus facere, et docere, usque in diem qua præcipiens Apóstolis per Spiritum sanctum, quos elegit, assumptus est.

Hymne.
t. 4. **S** ALU - TIS hu - manæ Sa - tor, Jesu, volu - ptas cor -
di - um, Orbis redempti Conditor, Et ca - sta lux aman - ti - um.

Qua victus es cleméntia,
Ut nostra ferres crimina,
Mortem subires innocens,
A morte nos ut tolleres!

PERRŪMPIS inférnum chaos,
Vinctis caténas détrahis;
Victor triúmpho nóbili
Ad dexteram Patris sedes.

Te cogat indulgéntia,
Ut damna nostra sarcias,
Tuique vultus cómpotes
Dites beáto lúmine.

Tu dux ad astra et sémitta,
Sis meta nostris córdibus,
Sis lacrymárum gáudium,
Sis dulce vitæ præmium. Amen.

Aux autres Hymnes du même mètre jusqu'à la Pentecôte, on dit la Doxologie suivante :

Jesu, tibi sit glória,
Qui victor in cœlum redis,

Cum Patre, et almo Spiritu.
In sempiterna sæcula. Amen.

·̄. Dóminus in cœlo, allelúia, R̄. Parávit sedem suam, allelúia.

A Magnif.
Ant.
t. 2. **O** Rex glo - ri-æ, Domine vir - tutum, qui tri -

umphator ho - di-e super omnes cœ - los ascendi - sti,
ne de-re-lin-quas nos orphanos : sed mit-te promissum Pa-tris
in nos, Spi-ri-tum veri-ta-tis, alle - lu-ia. *Magni-ficat.*
e u o u a e.

Depuis l'Ascension jusqu'à la Pentecôte, l'Office est comme au jour de l'Ascension, sous le rit semidouble.

LE SAMEDI DANS L'OCTAVE DE L'ASCENSION.

A VÊPRES.

Cap. Charissimi, Estôte, *ci-après*, p. 560.

A Magnif.
Ant.
t. 8. **C** UM ve - nerit Para - clitus, quem ego mit-tam
vobis Spi-ri-tum veri-ta-tis, qui a Patre proce-dit, il-le
te-sti-mo-ni-um perhi-be-bit de me, al-le-lu-ia. *Magni-fi-*
cat. e u o u a e.

Mémoire de l'Ascension, Ant. O Rex glóriæ, *ci-dessus*. ✕. Ascendit, des I^{es} Vêpres, p. 555.

LE DIM. DANS L'OCT. DE L'ASCENSION. SEMIDOUBLE.

Introit.
t. ix. **E** - xau-di Do - mine vocem me - am, qua cla-
ma-vi ad te, alle - lu - ia : ti-bi dixit cor me - um, quæ -
si-vi vul-tum tu - um, vultum tu-um, Domine, requi-
ram : ne a-ver-tas fa-ci-em tu-am a me, al-le-lu - ia,

al-le - lu - ia. *Ps.* Dominus illumina-ti-o me - a :
* et sa-lus me-a : quem time-bo? ✕. Glori-a Patri.
e u o u a e.

-Collecte. OMNIPOTENS sempitérne Deus, fac nos tibi semper et devótam gérere voluntátem, et majestáti tuæ sincéro corde servire. Per Dóminum.

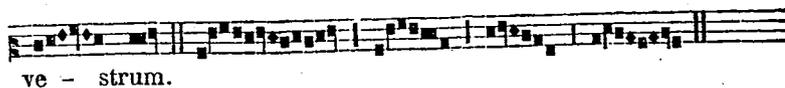
Mémoire de l'Ascension, Concède, quæsumus, p. 554.

Lectio Epistolæ beáti Petri Apóstoli. I, C. 4.

CHARÍSSIMI : Estôte prudentes, et vigiláte in oratióibus. Ante ómnia autem mútuam in vobismetípsis charitátem contínuam habétes : quia charitas óperit multitudinem peccatórum. Hospitátes invicem sine murmuratióne : unusquisque, sicut accépit grátiam, in altérutrum illam administrátes, sicut boni dispensatóres multifórmis grátia Dei. Si quis lóquitur, quasi sermónes Dei : si quis ministrat, tanquam ex virtúte, quam administrat Deus : ut in ómnibus honorificétur Deus per Jesum Christum Dóminum nostrum.

t. 1. **A** L - E - LU - IA. *ij.* ✕. Re -
gna-vit Do - minus su - per omnes Gen - tes : De - us se -
det super se - dem sanctam su - am.

t. ix. **A** L - LE - LU - IA. ✕
✕. Non vos re - lin - quam or - pha -
nos : va - do, et ve - ni - o ad vos,
et gau - de bit cer

ve - strum.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem. C. 15 et 16.

In illo témpore : Dixit Jesus discipulis suis : Cum vénerit Paráclitus, quem ego mittam vobis a Patre, Spiritum veritátis, qui a Patre procedit, ille testimónium perhibébit de me : et vos testimónium perhibébitis, quia ab initio mecum estis. Hæc locútus sum vobis, ut non scandalizémmini. Absque synagógis fácient vos : sed venit hora, ut omnis qui interficit vos, arbitrétur obséquium se præstare Deo. Et hæc fácient vobis, quia non novérunt Patrem, neque me. Sed hæc locútus sum vobis, ut cum vénerit hora eórum, reminiscámini quia ego dixi vobis.

Offert. Ascéndit, de la Fête de l'Ascension, p. 356.

Secrète. SACRIFICIA NOS, Dómine, immaculáta purifícent : et méntibus nostris supérnæ grátia dent vigórem. Per Dóminum.

Comm. **P** *t. 4.* A - TER, cum es-sem cum e - is, ego

servabam e-os, quos dedisti mi - hi, al-le - lu - ia : nunc

au-tem ad te ve - ni-o : non ro-go ut tol-las e-os de

mun - do, sed ut serves e-os a ma-lo, alle-lu-ia, al-

le - lu - ia.

Postcomm. REPLÉTI, Dómine, munéribus sacris : da, quæsumus ; ut in gratiárum semper actióne maneámus. Per Dóminum.

A VÉPRES.

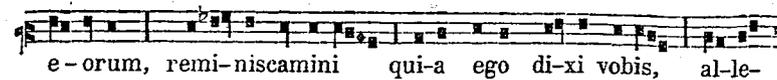
Tout comme aux IIes Vêpres de l'Ascension, excepté :

Capitule. CHARÍSSIMI : Estóte prudéntes, et vigiláte in oratió-nibus. Ante ómnia autem mútuam in vobismetipsis charitátem continuam habéntes : quia charitas óperit multitudinem peccatórum.

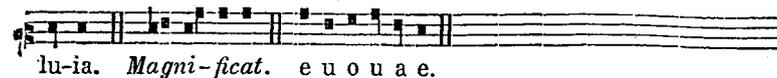
A Magnif.

*Ant.**t. 8.*

H Hæc lo-cu-tus sum vobis, ut cum ve-nerit hora

e - orum, remi-niscamini qui-a ego di-xi vobis, al-le-

lu-ia. Magni-ficat. e u o u a e.

Mémoire de l'Ascension, Ant. O Rex glóriæ, p. 357 ; *γ.* Ascéndit, des I^{es} Vêpres, p. 353.

LA VIGILE DE LA PENTECOTE.

L'Office commence par les Prophéties.

Première Prophétie Tentávit Deus, p. 290.

Orémus. DEUS, qui in Abrahæ fámuli tui ópere, humano géneri obediéntiæ exéempla præbuísti : concéde nobis, et nostræ voluntátis pravitátem frángere, et tuórum præceptórum recititúdinem in ómnibus adimplére. Per Dóminum.

Deuxième Prophétie. Factum est, p. 291. *Trait* Cantémus, p. 292.

Orémus. DEUS, qui primis tempóribus impléta miracula novi testaménti luce reserásti, ut et mare Rubrum forma sacri fontis existeret, et liberáta plebs ab Ægyptiaca servitúte, Christiáni pó-puli sacraménta præférret : da, ut omnes Gentes Israélis privilégium mérito fidei consecútæ, Spiritus tui participatióne regeneréntur. Per Dóminum. In unitáte ejúsdem.

Troisième Prophétie. Scripsit Móyses, p. 298. *Trait* Atténde, *ibid.*

Orémus. DEUS, gloriificatio fidélium, et vita justórum, qui per Móysen fámulum tuum nos quoque modulatióne sacri cárminis erudísti : univérsis Géntibus misericórdiæ tuæ munus operáre, tribuendo beatitúdinem, auferendo terrórem ; ut quod pronuntiátum est ad supplicium, in remédiu transferátur ætérnum. Per.

Quatrième Prophétie. Apprehéndent, p. 295. *Trait* Vineæ, p. 296.

Orémus. OMNIPOTENS sempitérne Deus, qui per únicum Filium tuum Ecclésiæ tuæ demonstrásti te esse cultórem : omnem pálmitem, fructum in eódem Christo tuo, qui vera vitis est, afferéntem, cleménter éxcolens, ut fructus áfferat amplióres : fidélibus tuis, quos velut vineam ex Ægypto per fontem baptísmi transtulísti, nullæ peccatórum spinæ prævaleant, ut Spiritus tui sanctificatióne muniti, perpétua fruge diténtur. Per eúmdem Dóminum. In unitáte ejúsdem.

Cinquième Prophétie. Audi Israel, p. 295.

Orémus. DEUS, qui nobis per Prophetárum ora præcepísti temporália relinquare, atque ad ætérna festináre : da fámulis tuis ; ut

quæ a te jussa cognovimus, implere cœlesti inspiratiōne valeamus. Per Dōminum.

Sizième Prophétie. Facta est, p. 295.

Orémus. DŌMINE Deus virtutum, qui collāpsa réparas, et reparata consérvas : auge pópulos in tui nómimis sanctificatiōne renovādos ; ut omnes, qui sacro baptismo diluuntur, tua semper inspiratiōne dirigantur. Per Dōminum.

On fait ensuite la Procession aux Fonts baptismaux, comme le Samedi-Saint. En se rendant aux Fonts, on chante le Trait Sicut cervus, p. 301 ; puis, avant d'entrer aux Fonts, le Célébrant dit :

ŷ. Dōminus vobiscum. R̄. Et cum spiritu tuo.

Orémus. CONCÈDE, quæsumus, omnipotens Deus : ut qui solemnitatem doni sancti Spiritus cōlimus, cœlestibus desidériis accēsi, fontem vitæ sitiāmus. Per Dōminum. In unitate ejusdem.

Le reste de la Cérémonie, comme il est marqué au Samedi Saint, p. 302.

A LA MESSE.

Il n'y a pas d'Introït. On commence par le Kyrie, puis le Glória in excelsis.

Collecte. PRÆSTA, quæsumus, omnipotens Deus, ut claritatis tuæ super nos splendor effulgeat : et lux tuæ lucis corda eorum, qui per gratiam tuam renāti sunt, sancti Spiritus illustratiōne confirmet. Per Dōminum. In unitate ejusdem.

Lectio Actuum Apostolorum. C. 19.

IN diēbus illis : Factum est, cum Apóllo esset Corinthi, ut Paulus peragratis superioribus partibus veniret Ephesum, et inveniret quosdam discipulos : dixitque ad eos : Si Spiritum sanctum accepistis credentes ? At illi dixerunt ad eum : Sed neque si Spiritus sanctus est, audivimus. Ille vero ait : In quo ergo baptizati estis ? Qui dixerunt : In Joānnis baptismo. Dixit autem Paulus : Joānes baptizavit baptismo pœnitentiæ pópulum, dicens : In eum, qui venturus esset post ipsum, ut crederent, hoc est, in Jesum. His auditis, baptizati sunt in nómine Dōmini Jesu. Et cum imposuisset illis manus Paulus, venit Spiritus sanctus super eos, et loquebantur linguis, et prophetabant. Erant autem omnes viri fere duodecim. Introgressus autem synagógam, cum fiducia loquebatur per tres menses, disputans, et suādens de regno Dei.

Alleluia, p. 306, *une seule fois* ; ✕. Confitēmini. *Trait* Laudate Dōminum. *Ibid.*

Sequētia sancti Evangélii secūndum Joānnem. C. 14.

IN illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis : Si diligitis me, mandata mea servate. Et ego rogabo Patrem, et alium Paracletum

dabit vobis, ut maneat vobiscum in ætérnum, Spiritum veritatis, quem mundus non potest accipere, quia non videt eum, nec scit eum. Vos autem cognoscetis eum : quia apud vos manebit, et in vobis erit. Non relinquam vos orphanos : veniam ad vos. Adhuc modicum, et mundus me jam non videt. Vos autem videtis me, quia ego vivo, et vos vivetis. In illo die vos cognoscetis, quia ego sum in Patre meo, et vos in me, et ego in vobis. Qui habet mandata mea, et servat ea, ille est, qui diligit me. Qui autem diligit me, diligetur a Patre meo : et ego diligam eum, et manifestabo ei meipsum.

Offert. **E** t. 8. MIT-TE Spi - ritum tu - um, et cre - a - bun - tur, et re - nova - bis fa - ci - em ter - ræ : sit glo - ri - a Do - mini in sæ - cu - la, al - le - lu - ia.

Secrete. MUNERA, quæsumus, Dōmine, oblata sanctifica : et corda nostra sancti Spiritus illustratiōne emūnda. Per Dōminum. In unitate ejusdem.

Préface de la Pentecôte, p. 7.

Comm. t. 5. (mixt.) **U** L - TIMO fe - stivi - tatis di - e dicebat Je - sus : Qui in me cre - dit, flumina de ventre e - jus flu - ent a - quæ vi - væ : hoc au - tem di - xit de Spi - ri - tu, quem acceptu - ri e - rant creden - tes in e - um, al - le - lu - ia, al - le - lu - ia.

Postcomm. SANCTI Spiritus, Dōmine, corda nostra mundet infusio : et sui roris intima aspersiōne fœcundet. Per Dōminum nostrum. In unitate ejusdem.

LE JOUR DE LA PENTECOTE. DOUBLE DE 1re CLASSE.

AUX PREMIÈRES VÊPRES.

*Ant., Cap., Hymne, des IIes Vêpres. Psaumes du Dimanche, p. 23;
à la place du dernier, on dit Laudate Dominum, p. 37.*

ÿ. Repléti sunt omnes Spiritu sancto, alleluia. ñ. Et cœperunt loqui, alleluia.

A Magnif.

Ant.

n. 1. **N**ON vos relinquam orphanos, alle-lu-ia : va-do
et ve-ni-o ad vos, al-le-lu-ia : et gau-de-bit cor ve-
strum, alle-lu-ia. *Magni-ficat.* e u o u a e.

A MATINES.

Pater noster. Ave, Maria. Credo, *tout bas.*

✕. Dómine, lábia mea, *etc.*

Invitat.

n. 5.

A L - LELU - IA, Spi-ritus Do-mini reple -
vit orbem terrarum : Ve-ni-te, adore-mus, al-le - lu - ia.

*Le Chœur
répète :*

Al-lelu-ia.

Ps. 94.

V ENI-TE, exultemus Domino, jubi-lemus De-o
sa-lu-ta-ri nostro : præ-occu-pe-mus fa-ci-em e-jus in confessi-
o - ne, et in psalmis jubi-lemus e-i. *Le Ch. Al-le-*

lu-ia. **Q**UO-NI-AM De-us magnus Dominus, et Rex

magnus su-per omnes de-os : quo-ni-am non repellét Dominus
plebem su-am, qui-a in manu ejus sunt omnes finés ter - ræ,

et alti-tudines monti-um ipse conspicit. *Le Ch. Ve-ni-te.*

QUONI-AM ipsi-us est mare, et ipse fecit illud, et aridam

fundave-runt manus e-jus : (1) veni-te, adore-mus, et procida-

mus ante De-um : ploremus coram Domino, qui fecit nos,

qui-a ipse est Do-minus De-us no - ster : nos autem populus

e-jus, et o-ves pascu-æ e-jus. *Le Ch. Al-le-lu-ia.*

HODI-E si vocem e-jus audi-eritis, no-li-te obdura-re

corda vestra, sicut in exacerba-ti-one secundum di-em tenta-ti-o-

nis in deserto : ubi tentaverunt me patres ve - stri probaverunt

et vide-runt opera me-a. *Le Ch. Ve-ni-te.*

QUADRAGINTA annis proximus fu-i genera-ti-oni hu-ic, et

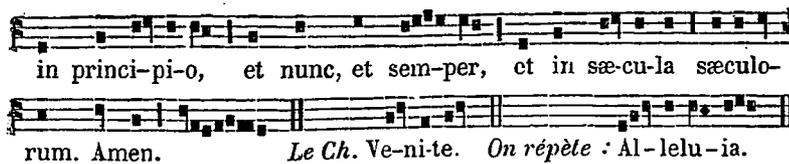
dixi : Semper hi errant corde : ipsi ve-ro non cognoverunt

vi-as me-as, quibus juravi in ira me - a. si intro-i-bunt

in requi-em me-am. *Le Ch. Al-le-lu-ia. GLORI--*

A Patri, et Fi-li-o, et Spi-ri-tu-i sancto : Sicut e-rat

1 Ici on se met à genoux ; on se relève à plorémus.

Solémnis urgébat dies,
Quo mystico septémplici
Orbis volútus sépties,
Signat beáta témpora

Cum lucis hora tértia
Repénte mundus in-tonat,
Apóstolis orántibus
Deum venire nuntiat.

De Patris ergo húmine
Decórus ignis almus est,
Qui fida Christi pectora
Calóre Verbi cómpleat.

Impléta gaudent viscera,
Affláta sancto Spiritu,
Vocésque diversas sonant,
Fantur Dei magnália.

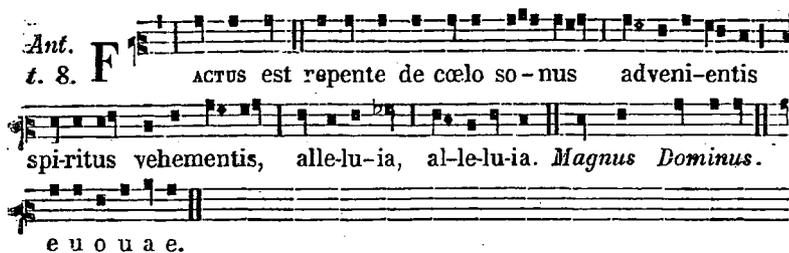
Notique cunctis géntibus,
Græcis, Latinis, Bárbaris,
Simúlque demirántibus,
Linguis loquúntur ómnium.

Judæa tunc incrédula,
Vesána torvo Spiritu,
Madére musto sóbrios
Christi fidéles increpat.

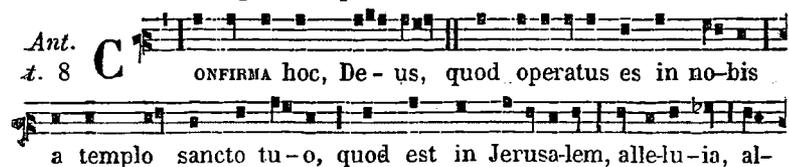
Sed éditis miraculis
Occúrrit, et docet Petrus,
Falsum profári pérfidos,
Joéle teste cómprohans.

Deo Patri sit glória,
Et Filio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito.
In sæculórum sæcula. Amen.

AU NOCTURNE.

Ps. 47. Magnus Dóminus, au jour de Noël, p. 70. On répète l'Ant. en entier ; et ainsi après chaque Psaume.

PSAUME 67.

EXÚRGAT Deus, et dissipéntur
inimici ejus : * et fúgiant, qui
odérunt eum, a fácie ejus.

Sicut déficit fumus, deficiant : *
sicut fluit cera a fácie ignis, sic
péreant peccatóres a fácie Dei.

Et justí epuléntur, et exúltent
in conspéctu Dei : * et delecténtur
in lætítia.

Cantáte Deo, psalmum dicite nó-
mini ejus : * iter fácite ei qui as-
céndit super occásum : Dóminus
nomen illi.

Exultáte in conspéctu ejus : *
turbabúntur a fácie ejus, patris or-
phanórum, et júdicis viduárum.

Deus in loco sancto suo : * Deus
qui inhabitáre facit unius moris in
domo :

Qui edúcit vinctos in fortitú-
dine, * similiter eos qui exásperant,
qui hábitant in sepúlcris.

Deus, cum egredereris in conspé-
ctu pópuli tui, * cum pertransi-
res in déserto.

Terra mota est : etenim cæli dis-
tillavérunt a fácie Dei Sinai : * a
fácie Dei Israel.

Plúviam voluntáriam segregábis,
Deus, hæreditáti tuæ, * et infirmáta
est : tu vero perfecisti eam.

Animália tua habitábunt in ea : *
parásti in dulcédine tua páuperi,
Deus.

Dóminus dabit verbum evange-
lizántibus, * virtúte multa.

Rex virtútum dilécti dilécti : *
et speciéi domus dividere spólia.

Si dormiátis inter médios cle-
ros, pennæ columbæ deargentátæ, *
et posterióra dorsi ejus in pallóre
auri.

Dum discérnit cœléstis reges su-

per eam, nive dealbabúntur in Sel-
mon : * mons Dei, mons pinguis.

Mons coagulátus, mons pinguis : *
ut quid suspicámini montes coagu-
látos ?

Mons, in quo beneplácitam est
Deo habitáre in eo : * etenim Dó-
minus habitávit in finem.

Currus Dei decem millibus múl-
tiplez, millia lætántium : * Dómi-
nus in eis in Sina in sancto.

Ascendisti in altum, cepisti ca-
ptivitátem : * accepisti dona in ho-
minibus.

Etenim non credéntes, * inhabi-
táre Dóminum Deum.

Benedictus Dóminus die quoti-
die : * próspérum iter faciet nobis
Deus salutárium nostrórum.

Deus noster, Deus salvos fa-
ciénda : * et Dómini Dómini éxitus
mortis.

Verúntamen Deus confringet cá-
pita inimicórum suórum : * vérti-
cem capilli perambulántium in
delictis suis.

Dixit Dóminus : Ex Basan con-
vértam, * convértam in profúndum
maris :

Ut intingátur pes tuus in sán-
guine : * lingua canum tuórum ex
inimicis ab ipso.

Viderunt ingrèssus tuos, Deus, *
ingrèssus Dei mei, Regis mei qui
est in sancto.

Prævenérunt principes conjúcti
psalléntibus : * in médio juvencu-
lárum tympanistriárum.

In ecclésiis benedicite Deo Dó-
mino, * de fóntibus Israel.

Ibi Bénjamin adolescéntulus, *
in mentis excéssu.

Principes Juda, duces eórum : *
principes Zábulon, principes Néph-
thali.

Manda, Deus, virtuti tuæ : * confirmata hoc, Deus, quod operatus es in nobis.

A templo tuo in Jerusale[m], * tibi offerent reges munerera.

Increpa feras arundinis, congregatio taurorum in vaccis populorum : * ut excludant eos qui probati sunt argento.

Dissipa gentes quæ bella volunt : venient legati ex Ægypto : * Æthiopia præveniet manus ejus Deo.

Regna terræ, cantate Deo : * psallite D[omi]no.

Psallite Deo, qui ascendit super cælum cæli, * ad Oriëntem.

Ecce dabit voci suæ vocem virtutis, date gl[ori]am Deo super Israel, * magnificentia ejus, et virtus ejus in nubibus.

Mirabilis Deus in sanctis suis : Deus Israel ipse dabit virtutem et fortitudinem plebi suæ : * benedictus Deus. Gl[ori]a Patri.

Ant.
t. 8. **E** - MITTE Spiritum tuum, et creabuntur : et renova-bis faci-em terræ, alle-lu-ia, al-le-lu-ia. *Benedic, anima me-a. e u o u a e.*

PSAUME 103.

BENEDIC, anima mea, D[omi]no : * D[omi]ne Deus meus, magnificentus es vehementer.

Confessionem et decorem induisti, * amictus lumine sicut vestimento.

Extendens cælum sicut pellem, * qui tegis aquis superiora ejus.

Qui ponis nubem ascensum tuum, * qui ambulat super pennas ventorum.

Qui facis angelos tuos spiritus, * et ministros tuos ignem urentem.

Qui fundasti terram super stabilitatem suam : * non inclinabitur in sæculum sæculi.

Abyssus sicut vestimentum amictus ejus : * super montes stabunt aquæ.

Ab increpatione tua fugient : * a voce tonitru tui formidabunt.

Ascendunt montes, et descendunt campi, * in locum quem fundasti eis.

Terminum posuisti, quem non

transgrediuntur : * neque convertentur operire terram.

Qui emittis fontes in convallibus : * inter medium montium pertransibunt aquæ.

Potabunt omnes bestie agri : * expectabunt onagri in siti sua.

Super ea volucres cæli habitabunt : * de medio petrarum dabunt voces.

Rigans montes de superioribus suis : * de fructu operum tuorum satiabitur terra.

Producens fœnum jumentis, * et herbam servituti hominum :

Ut educas panem de terra : * et vinum lætificet cor hominis :

Ut exilaret faciem in oleo : * et panis cor hominis confirmet.

Saturabuntur ligna campi, et cedri Libani, quas plantavit : * illic passeret nificabunt.

Herodii domus dux est eorum : * montes excelsi cervis : petra refugium herinacis.

Fecit lunam in tempora : * sol cognovit occasum suum.

Posuisti tenebras, et facta est nox : * in ipsa pertransibunt omnes bestie silvæ.

Catuli leonum rugientes, ut rapiant, * et querant a Deo escam sibi.

Ortus est sol, et congregati sunt : * et in cubilibus suis collocabuntur.

Exibit homo ad opus suum, * et ad operationem suam usque ad vesperum.

Quam magnificentata sunt opera tua, D[omi]ne ! * omnia in sapientia fecisti : implata est terra possessione tua.

Hoc mare magnum et spatiosum manibus : * illic reptilia, quorum non est numerus.

Animalia pusilla cum magnis : * illic naves pertransibunt.

Draco iste, quem formasti ad illudendum ei : * omnia a te expectant, ut des illis escam in tempore.

Dante te illis, colligent : * aperiente te manum tuam, omnia implebuntur bonitate.

Avertente autem te faciem, turbabuntur : * auferes spiritum eorum, et deficient, et in pulverem suum revertentur.

Emittes spiritum tuum, et creabuntur : * et renovabis faciem terræ.

Sit gloria D[omi]ni in sæculum : * lætabitur D[omi]nus in operibus suis.

Qui respicit terram, et facit eam tremere : * qui tangit montes, et fumigant.

Cantabo D[omi]no in vita mea : * psallam Deo meo quamdiu sum.

Jucundum sit ei eloquium meum : ego vero delectabor in D[omi]no.

Deficiant peccatores a terra, et iniqui, ita ut non sint : * benedic, anima mea, D[omi]no. Gl[ori]a Patri.

ÿ. Spiritus D[omi]ni replavit orbem terrarum, alleluia. ñ. Et hoc quod continet omnia, scientiam habet vocis, alleluia.

Pater noster, tout bas. ✕. Et ne nos. ñ. Sed libera.

Absolution. — Exaudi, D[omi]ne Jesu Christe, preces servorum tuorum, et miserere nobis : qui cum Patre, et Spiritu sancto vivis et regnas in sæcula sæculorum. ñ. Amen. *Le Lecteur.* : Jube, Domne, benedicere. *Benedict.* Evangelica lectio sit nobis salus et protectio. ñ. Amen.

LEÇON I.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem. C. 14.

In illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis : Si quis diligit me, sermonem meum servabit ; et Pater meus diliget eum, et ad eum veniemus, et mansionem apud eum faciemus. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii Papæ.

LIBET, fratres charissimi, Evangelicæ verba lectionis sub brevitate transcurre, ut post diutius liceat in contemplatione tantæ solemnitatis immorari. Hodie namque Spiritus sanctus repente sonitu super discipulos venit, mentesque carnalium in sui amorem permutavit, et foris apparentibus linguis igneis, in-

tus facta sunt corda flammantia : quia dum Deum in ignis visione suscepérunt, per amorem suaviter arsérunt. Ipse namque Spiritus sanctus amor est : unde et Joannes dicit : Deus charitas est. Qui ergo mente integra Deum desiderat, profecto jam habet quem amat. Neque enim quisquam posset Deum diligere, si eum quem diligit non haberet. Tu autem.

♩. I. **C**
t. 3. **C** UM complerentur di - es Pen - te - co - stes,
e - rant o - mnes pa - riter in e - o - dem
lo - co, al - le - lu - ia : et su - bito factus est so - nus
de cœ - lo, al - le - lu - ia * Tanquam spi - ri - tus ve - he -
men - tis, et reple - vit to - tam do - mum, al - le -
lu - ia, al - le - lu - ia. ✕. Dum er -
go es - sent in unum discipu - li congrega - ti propter me -
tum Judæ - o - rum, so - nus repente de cœlo venit su - per
e - os. * Tanquam.

Le Lecteur. Jube, Domne, benedicere. *Benedict.* Divinum auxilium maneat semper nobiscum. *R.* Amen.

LEÇON II.

SED ecce, si unusquisque vestrum requiratur an diligat Deum ; Stota fiducia, et secura mente respondet : Diligo. In ipso autem lectionis exordio, audistis quid Veritas dicit : Si quis diligit me, sermonem meum servabit. Probatio ergo dilectionis, exhibitio est operis. Hinc in Epistola sua idem Joannes dicit : Qui dicit, Diligo Deum, et mandata ejus non custodit, mendax est. Vere etenim Deum diligimus, et mandata ejus custodimus, si nos a nostris voluptatibus coarctamus. Nam qui adhuc per illicita desideria diffluit, profecto Deum non amat : quia ei in sua voluntate contradicit. Tu autem.

♩. II. **R**
t. 2. **R** EPLE - TI sunt o - mnes Spi - ri - tu
san - cto, et cœ - pe - runt lo - qui, pro - ut Spi - ritus
sanctus dabat e - loqui il - lis : * Et conve - nit multi -
tu - do di - cen - ti - um, al - le -
lu - ia. ✕. Loqueban - tur va - ri - is linguis A - po - sto - li
magna - li - a De - i. * Et conve - nit. ✕. Glo - ri - a
Pa - tri, et Fi - li - o, et Spi - ri - tu - i san - cto. * Et
conve - nit.

Le Lecteur : Jube, Domne, benedicere. *Benedict.* Ad societatem civium supernorum perducat nos Rex Angelorum. *R.* Amen.

LEÇON III.

ET Pater meus diligit eum, et ad eum veniemus, et mansionem apud eum faciemus. Pensate, fratres charissimi, quanta sit ista dignitas, habere in cordis hospitio adventum Dei. Certe si domum nostram quisquam dives, aut præpotens amicus intraret, omni festinantia domus tota mundaretur, ne quid fortasse esset quod oculos amici intrantis offenderet. Tergat ergo sordes pravi operis, qui Deo præparat domum mentis. Sed videte quid Veritas dicat : Veniemus, et mansionem apud eum faciemus. In quorundam etenim corda venit, et mansionem non facit : quia per compunctionem quidem Dei respectum percipiunt, sed tentationis tempore hoc ipsum, quo compuncti fuerant, obliviscuntur : sicque ad perpetranda peccata redeunt, ac si hæc minime planxissent. Tu autem.

Te Deum laudamus, p. 79.

A LAUDES.

Psaumes des Laudes de Noël, p. 84 et suiv. Ant. et Capit. des IIes Vêpres, ei-après, p. 576.

Hymne.
t. 1. **B** E-ATA nobis gaudi-a Anni reduxit orbi-ta, Cum

Spi-ri-tus Para-eli-tus Illapsus est Apo-sto-lis.

Ignis, vibrante lumine,
Linguæ figuram detulit,
Verbis ut essent proflui,
Et charitate fervidi.

Linguis loquuntur omnium :
Turbæ pavent Gentilium :
Musto madere deputant
Quos Spiritus repléverat.

Patrâta sunt hæc mystice,
Paschæ peracto tempore,
Sacro diærum circulo
Quo lege fit remissio.

Te nunc, Deus piissime,
Vultu precâmur cœrnuo,
Illâpsa nobis cœlitis
Largire dona Spiritus.

Dudum sacrata pectora
Tua replésti grâtia :
Dimitte nostra crimina,
Et da quiæta tēpora.

Deo Patri sit glória,
Et Filio, qui a mortuis
Surréxit, ac Parâclito
In sæculorum sæcula. Amen.

ÿ. Repléti sunt omnes Spiritu sancto, alleluia. ñ. Et cœpérunt loqui, alleluia.

A Bened.

Ant.
t. 7. **A** c-ci - pite Spi - ri-tum sanctum : quorum
remise-ri-tis pec-cata remittuntur e - is, alle-lu-ia. *Be - ne-*
dictus, p. 88. e u o u a e.

Oraison Deus, qui hodierna die, *Collecte de la Messe suivante,*
p. 375.

A LA MESSE.

Introit.
t. 8. **S** PI - RITUS Do - mini re-ple-vit orbem ter-
rarum, al-le - lu - ia : et hoc quod con - tinet omni-
a, sci-en-ti-am ha-bet vocis, alle - lu - ia, al-le-lu -
ia, al-le - lu - ia. *Ps.* Exurgat De-us, et dissipentur
ini-mi-ci e-jus : * Et fu-gi-ant qui oderunt e-um, a fa-

ci-e e-jus. * Glori-a Patri. e u o u a e.

Collecte. DEUS, qui hodierna die corda fidélium sancti Spiritus illustratióne docuisti : da nobis in eodem Spiritu recta sápere, et de ejus semper consolatióne gaudere. Per Dóminum. In unitate ejusdem.

Lectio Actuum Apostolorum. C. 2.

CUM compleréntur dies Pentecóstes, erant omnes discipuli pá-
riter in eodem loco : et factus est repente de cœlo sonus, tan-
quam adveniéntis spiritus vehementis, et replévit totam domum
ubi erant sedéntes. Et apparuerunt illis dispertitæ linguæ tan-
quam ignis, seditque supra singulos eórum ; et repléti sunt omnes
Spiritu sancto, et cœpérunt loqui váriis linguis, prout Spiritus
sanctus dabat éloqui illis. Erant autem in Jerúsalem habitâtes
Judæi, viri religiósi ex omni natióne, quæ sub cœlo est. Facta
autem hac voce, convénit multitúdo, et mente confúsa est, quó-
niam audiébat unusquisque lingua sua illos loquéntes. Stupébant
autem omnes, et mirabântur, dicéntes : Nonne ecce omnes isti,
qui loquuntur, Galilæi sunt? et quómodo nos audivimus unus-
quisque linguam nostram, in qua nati sumus? Parthi, et Medi,
et Ælamitæ, et qui hábitant Mesopotámiam, Judæam, et Cappadó-
ciam, Pontum, et Asiam, Phrygiam, et Pamphyliam, Ægyptum,
et partes Libyæ quæ est circa Cyrénen, et advénæ Románi : Ju-
dæi quoque, et Prosélyti, Cretes, et Arabes : audivimus eos lo-
quéntes nostris linguis magnália Dei.

t. 4. **A** L-LE-LU - IA. *ij.* * Emit-
te Spi - ri-tum tu - um, et cre-a-bun -
tur : et renova-bis fa - ci-em
ter - ræ.

t. 2. **A** LLE - LU - IA.
Ici l'on se met à genoux.
* Ve - ni, sancte Spi - ri-tus, re-

ple tu-o-rum corda fide-li-um : et tu-i amo -
 ris in e-is i-gnem ac - cen-de.

On ne reprend pas Alleluia, mais on dit de suite la Prose :

Prose. **V** *t. 1.* **V** ENI, sancte Spi-ri-tus, Et emit-te cœ-li-tus
 Lucis tu-æ ra-di-um. VE-NI, pa-ter pau-perum, Veni, da-tor
 mu-nerum, Veni, lumen cor-di-um. CONSO-LATOR o-ptime,
 Dulcis ho-spes a-nimæ, Dulce re-fri-ge-ri-um. IN labore
 re-qui-es, In æstu tem-pe-ri-es, In fle-tu so-la-ti-um.
 O lux be-a-tis-sima, Reple cordis intima Tu-o-rum fide-
 li-um. SINE tu-o nu-mine, Nihil est in homine, Ni-hil
 est inno-xi-um. LAVA quod est sor-didum, Riga quod est a-
 ridum, Sana quod est sauci-um. FLECTE quod est ri-gidum,
 Fove quod est fri-gidum, Rege quod est devi-um. DA tu-is
 fide-libus, In te con-fidentibus, Sacrum septenari-um. DA
 virtu-tis me-ri-tum, Da sa-lu-tis exi-tum, Da perenne gaudi-um.
 A - men. Alle - lu - ia.

Sequentia sancti Evangelii secundum Joannem. C. 14.

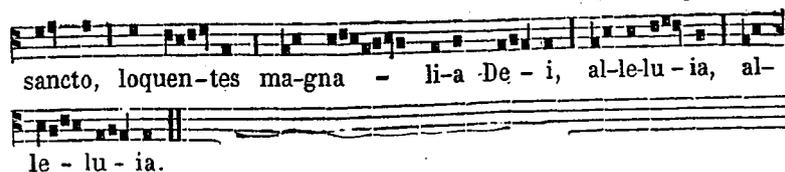
In illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis : Si quis diligit me, sermonem meum servabit, et Pater meus diligit eum, et ad eum veniemus, et mansionem apud eum faciemus : qui non diligit me, sermones meos non servat. Et sermonem, quem audistis, non est meus : sed ejus, qui misit me, Patris. Hæc locutus sum vobis, apud vos manens. Paraclitus autem Spiritus sanctus, quem mittet Pater in nomine meo, ille vos docebit omnia, et suggeret vobis omnia, quaecumque dixero vobis. Pacem relinquo vobis, pacem meam do vobis : non quomodo mundus dat, ego do vobis. Non turbetur cor vestrum, neque formidet. Audistis quia ego dixi vobis : Vado, et venio ad vos. Si diligeretis me, gauderetis utique, quia vado ad Patrem, quia Pater major me est. Et nunc dixi vobis priusquam fiat : ut cum factum fuerit, credatis. Jam non multa loquar vobiscum. Venit enim princeps mundi hujus, et in me non habet quidquam. Sed ut cognoscat mundus, quia diligo Patrem, et sicut mandatum dedit mihi Pater, sic facio.

Offert. **C** *t. 4.* **C** ON-FIR-MA hoc, De-us, quod o-pe-
 ra-tus es in no-bis : a templo tu - o, quod
 est in Je-ru - sa-lem, ti - bi of -
 ferent re - ges mu - nera, alle - lu - ia.
Aux Messes votives, hors du Temps Pascal, on termine ainsi :
 mu - nera.

Secrète. MŪNERA, quæsumus, Dōmine, oblata sanctifica : et corda nostra sancti Spiritus illustratiōne emūda. Per Dōminum. In unitate ejusdem.

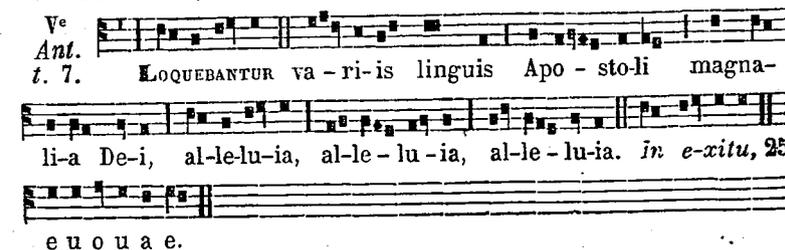
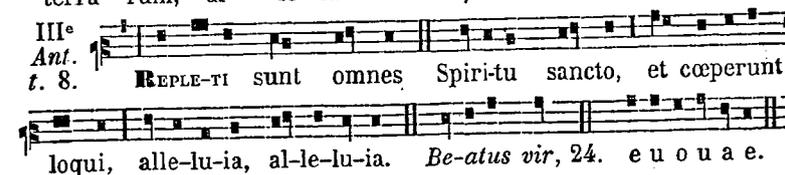
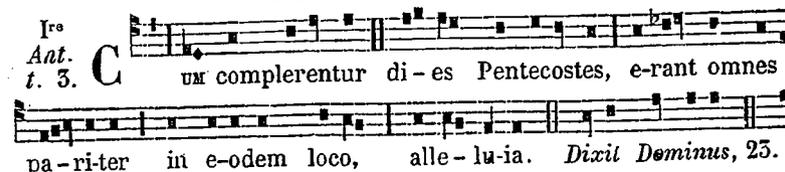
Préface de la Pentecôte, p. 7.

Comm. **F** *t. 7.* **F** ACTUS est repente de cœlo so-nus tanquam
 adveni-en-tis spi-ri-tus vehe-men-tis, u-bi e-rant se-
 den-tes, al-le-lu-ia : et reple-ti sunt omnes Spi-ri-tu

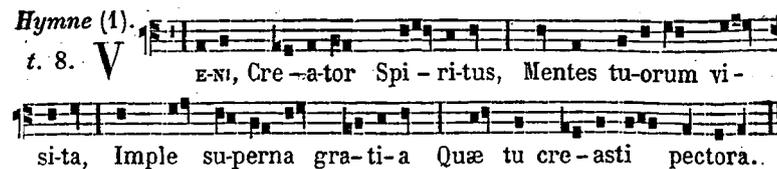

Postcomm. SANCTI Spiritus, Dómine, corda nostra mundet infú-
sio, et sui roris íntima aspersione fœcúndet. Per Dóminum. In
unitate ejúsdem.

AUX SECONDES VÊPRES.

Capitule. CUM complerentur dies Pentecóstes, erant omnes
discípuli pâriter in eódem loco : et factus est repente de cœlo
sonus, tanquam adveniéntis spiritus veheméntis, et replevit totam
domum, ubi erant sedéntes.

Qui diceris Paráclitus,
Altissimi donum Dei,
Fons vivus, ignis, caritas,
Et spiritalis unctio.

Tu septiformis múnere,
Digitus patrænæ dexteræ;
Tu rite promissum Patris,
Sermóne ditans gúttura.

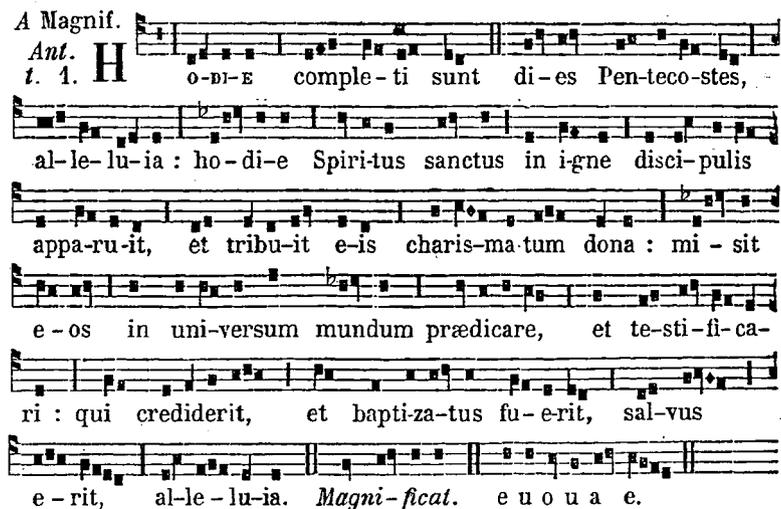
Accende lumen sénsibus,
Infunde amórem córdibus,
Infirma nostri córporis,
Virtúte firmans pèrpeti.

Hostem repéllas lóngius,
Pacémque dones prótinus :
Ductóre sic te prævio,
Vitémus omne nòxium.

PER te sciámus da Patrem,
Noscámus atque Filium,
Teque utriúsque Spiritum
Credámus omni témpore.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surrexit, ac Paráclito
In sæculórum sæcula. Amen.

ÿ. Loquebántur váriis linguis Apóstoli, allelúia. ð. Magnália
Dei, allelúia.

LE LUNDI DE LA PENTECOTE. DOUBLE DE 1re CLASSE.

A LA MESSÉ.

Introît Cibávit, à la Fête du Saint-Sacrement, p. 589, en retran-
chant le premier Allelúia qui se trouve entre parenthèses.

(1) La première strophe se chante à genoux.

Collecte. DEUS, qui apóstolis tuis sanctum dedisti Spiritum : concede plebi tuæ piæ petitionis effectum ; ut quibus dedisti fidem, largiáris et pacem. Per Dóminum. In unitáte ejúsdem.

Lectio Actuum Apostolorum. C. 10.

In diébus illis : Apériens Petrus os suum, dixit : Viri fratres, Inobis præcepit Dóminus prædicáre pópulo, et testificári, quia ipse est, qui constitútus est a Deo iudex vivórum et mortuórum. Huic omnes Prophétæ testimónium pèrhíbent remissionem peccatórum accipere per nomen ejus omnes, qui credunt in eum. Adhuc loquente Petro verba hæc, cecidit Spiritus sanctus super omnes, qui audiébant verbum. Et obstupuerunt ex circumcisióne fideles, qui vènerant cum Petro : quia et in nationes grátia Spiritus sancti effúsa est. Audiébant enim illos loquentes linguis, et magnificántes Deum. Tunc respóndit Petrus : Numquid aquam quis prohibere potest, ut non baptizéntur hi, qui Spiritum sanctum acceperunt sicut et nos ? Et jussit eos baptizári in nómine Dómini Jesu Christi.

t. ix.

(1) A

L-LE - LU - IA. ij.
 Lo - queban - tur va - ri -
 is lin - guis Apo - sto - li ma -
 gna - li - a De - i.

Alleluia, ✕. Veni, sancte Spiritus, p. 373. Prose Veni, sancte, p. 374.

Sequentia sancti Evangelii secundum Joannem. C. 3.

In illo tempore : Dixit Jesus Nicodémo : Sic Deus dilexit mundum, ut Filium suum unigenitum daret : ut omnis, qui credit in eum, non péreat, sed hábeat vitam ætérnam. Non enim misit Deus Filium suum in mundum ut júdicet mundum, sed ut salvétur mundus per ipsum. Qui credit in eum, non júdicátur : qui autem non credit, jam júdicátus est : quia non credit in nómine unigeniti Filii Dei. Hoc est autem júdicium : quia lux venit in mundum, et dilexérunt hómines magis ténebras quam lucem : erant enim eórum mala ópera. Omnis enim qui male agit, odit lucem, et non venit ad lucem, ut non arguántur ópera ejus : qui autem facit veritátem, venit ad lucem, ut manifesténtur ópera ejus, quia in Deo sunt facta.

Offertoire Intónuit, au Mardi de Pâques, p. 324.

Secrète PROPÍTIUS, Dómine, quæsumus, hæc dona sanctifica : et hóstiæ spiritális oblatiône suscepta, nosmetipsos tibi pèrfice munus ætérnum. Per Dóminum.

Comm. S
 t. 8. PI - RI - TUS sanctus docebit vos, alle - lu - ia :
 quæcumque dixeró vo - bis alle - lu - ia, alle - lu - ia.

Postcomm. ADÉSTO, quæsumus, Dómine, pópulo tuo : et quem mystériis cœlestibus imbuisti, ab hóstium furóre defénde. Per Dóminum.

A VÊPRES.

Tout comme le jour de la Fête, excepté :

A Magnif.

Ant.

t. 3. S

i quis di - li - git me, sermonem me - um serva -
 bit : et Pater me - us di - liget e - um, et ad e - um veni - e -
 mus, et mansi - onem apud e - um fa - ci - emus, alle - lu - ia.
 Magni - ficat. e u o u a e.

LE MARDI DE LA PENTECOTE. DOUBLE DE 1° CLASSE.

Introit.

t. 4. A

c - ci - PITE ju - cundi - ta - tem glo - ri - æ
 ve - stræ, al - le - lu - ia ; gra - ti - as agen - tes De - o, al -
 le - lu - ia : qui vos ad cœle - sti - a re - gna voca - vit,
 al - le - lu - ia, alle - lu - ia, al - le - lu - ia. Ps. At -
 tendi - te, popu - le me - us, le - gem me - am : * incli - na - te aures

Collecte. ADsit nobis, quæsumus, Dómine, virtus Spiritus sancti : quæ et corda nostra cleménter expúrget, et ab ómnibus tuæatur advérsis. Per Dóminum. In unitáte ejúsdem.

Léctio Actuum Apostolorum. C. 8.

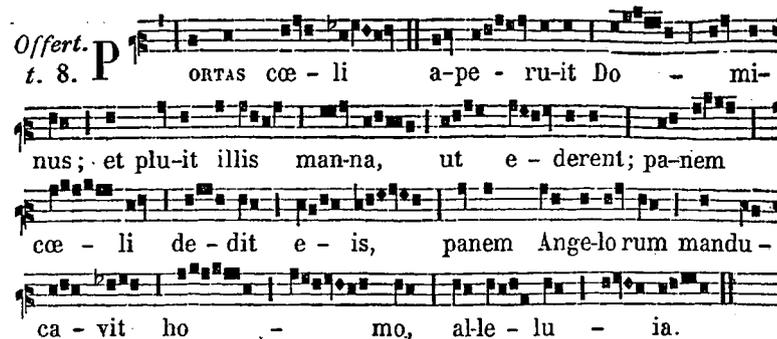
In diébus illis : Cum audissent Apóstoli, qui erant Jerosólymis, quod recepisset Samaria verbum Dei, miserunt ad eos Petrum et Joánnem. Qui cum venissent, oravérunt pro ipsis ut acciperent Spiritum sanctum : nondum enim in quemquam illórum vénerat, sed baptizáti tantum erant in nómine Dómini Jesu. Tunc imponébant manus super illos, et accipiébant Spiritum sanctum.

Alleluia, ✕. Veni, sancte, p. 375. Prose Veni, sancte, p. 374.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem. C. 10.

In illo témpore : Dixit Jesus Pharisæis : Amen, amen dico vobis, ille non intrat per óstium in ovile óvium, sed ascéndit aliúnde, ille fur est et latro. Qui autem intrat per óstium, pastor est óvium. Huic ostiárius áperit, et oves vocem ejus áudiunt, et próprias oves vocat nominátim, et edúcit eas. Et cum próprias oves emiserit, ante eas vadit : et oves illum sequúntur, quia sciunt vocem ejus. Aliénium autem non sequúntur, sed fúgiunt ab eo : quia non novérunt vocem alienórum. Hoc provérbium dixit eis Jesus. Illi autem non cognovérunt quid loquerétur eis. Dixit ergo eis iterum Jesus Amen, amen dico vobis, quia ego sum óstium óvium. Omnes quódtquot vénérunt, fures sunt, et latrónes, et non audiérunt eos oves. Ego sum óstium. Per me si quis introierit, salvábitur : et ingrediétur, et egrediétur, et páscua invéniet. Fur non venit nisi ut furétur, et mactet, et perdat. Ego veni ut vitam hábeant, et abundántius hábeant.

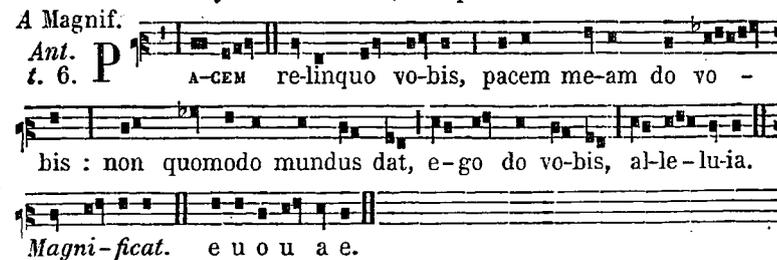
Secrète. PURÍFICet nos, quæsumus, Dómine, múnere præsentis oblátio : et dignos sacra participatióne efficiat. Per Dóminum.

Postcomm. MENTES nostras, quæsumus, Dómine, Spiritus sanctus divinis réparet sacraméntis : quia ipse est remissio ómnium peccatórum. Per Dóminum. In unitáte ejúsdem.

A VÊPRES.

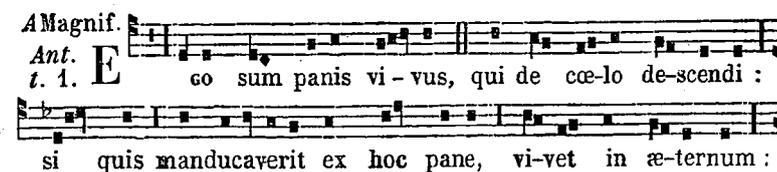
Tout comme le jour de la Fête, excepté :

SEMAINE DE LA PENTECOTE.

Les Vêpres comme le jour de la Fête, excepté :

LE MERCREDI DES QUATRE-TEMPS. Semidouble.

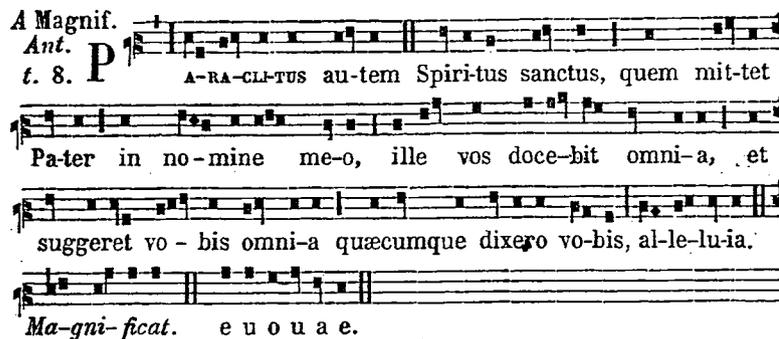

Orémus. Mentis nostras, quæsumus, Dómine, Paráclitus, qui a te procedit, illuminet : et inducat in omnem, sicut tuus promisit Filius, veritatem. Qui tecum vivit et regnat in unitate ejúsdem Spiritus sancti, Deus.

LE JEUDI. *Semidouble.*

Or. Deus, qui hodiérna die, *du jour de la Fête*, p. 373.

LE VENDREDI DES QUATRE-TEMPS. *Semidouble.*

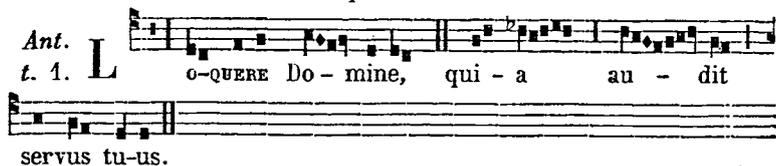
Orémus. Da, quæsumus, Ecclésiæ tuæ, miséricors Deus : ut sancto Spiritu congregáta, hostili nullátenus incursióne turbétur. Per Dóminum nostrum... in unitate ejúsdem Spiritus.

1er DIMANCHE APRÈS LA PENTECOTE.LA FÊTE DE LA SAINTE TRINITÉ. DOUBLE DE 2e CLASSE.

AUX PREMIÈRES VÊPRES.

Psaumes du Dimanche, p. 23, *excepté le dernier, qui est Laudate Dóminum*, p. 37. — *Ant., Capit. et Hymne des 11es Vêpres.*

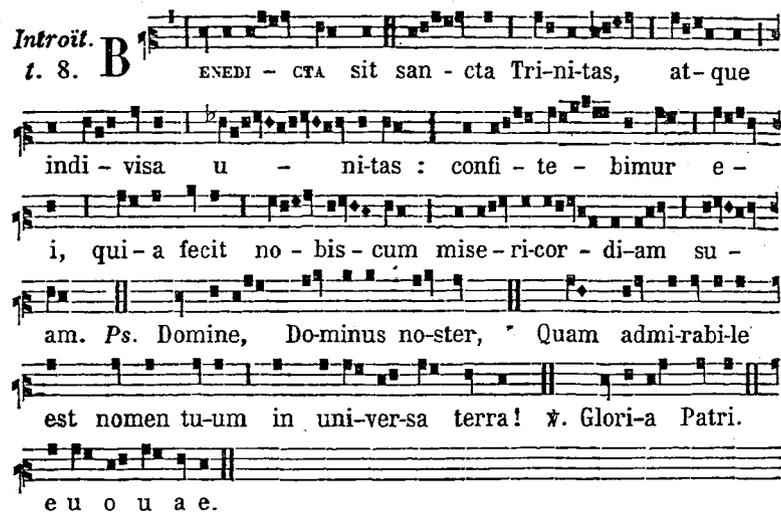
ÿ. *Benedicámus Patrem, et Filium, cum sancto Spiritu. ñ. Lau-démus et superexaltémus eum in sæcula.*

Mémoire du 1er Dimanche après la Pentecôte.

ÿ. *Vespertina oratio ascéndat ad te, Dómine. ñ. Et descéndat super nos misericórdia tua.*

Or. Deus, in te sperántium, *2e Collecte de la Messe suivante*, p. 384.

A LA MESSE.

Collecte. OMNIPOTENS sempitérne Deus, qui dedisti famulis tuis in confessióne veræ fidei æternæ Trinitátis glóriam agnóscere, et

in poténtia majestátis adoráre unitátem : quæsumus ; ut ejúsdem fidei firmitáte, ab ómnibus semper muniámur advérsis. Per Dóminum.

Mémoire du Dimanche.

Collecte DEUS in te sperántium fortitúdo, adésto propítius invocatióibus nostris : et quia sine te nihil potest mortális infirmitas, præsta auxiliúm grátiae tuæ ; ut in exequéndis mandátis tuis, et voluntáte tibi et actiône placeámus. Per Dóminum.

Léctio Epistolæ beáti Pauli Apóstoli ad Romános. C. 11.

O ALTITUDO divitiárum sapiéntiæ et sciéntiæ Dei : Quam incomprehensibilia sunt judícia ejus, et investigábiles viæ ejus ! Quis enim cognóvit sensum Dómini ? Aut quis consiliárius ejus fuit ? Aut quis prior dedit illi et retribuétur ei ? Quóniam ex ipso, et per ipsum, et in ipso sunt ómnia : ipsi honor, et glória in sæcula. Amen.

Grad.

t. 6. **B**

ENEDI - CTUS es, Domine,
qui in - tu - e - ris a - bys - sos, et
se - des su - per Che - rubim. *t. 5.* **✠** Benedictus
es, Do - mine, in firmamen -
to cœ - li, et lauda - bi - lis in sæ - cu - la.

t. XIV.
(6) **A**

LLE - LU - IA. *ij.*
✠ Bene - dictus es, Do - mine, De - us patrum nostro - rum,
et lau - da - bi - lis in sæ - cu - la.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum. C. 28.

IN illo témpore : Dixit Jesus discipulis suis : Data est mihi omnis potestas in cœlo, et in terra. Eúntes ergo docéte omnes Gentes, baptizántes eos in nómine Patris, et Filii, et Spiritus sancti : docétes eos serváre ómnia quæcúmque mandávi vobis. Et ecce ego vobiscum sum ómnibus diébus, usque ad consummationem sæculi.

Offert.

t. 3. **B**

E - NE - DI - CTUS sit De - us Pa - ter,
u - nige - nitus - que De - i Fi -
li - us, san - ctus quo - que Spí - ritus :
qui - a fe - cit no - bis - cum mi - se - ri - cor - di - am
su - am.

Secrète. SANCTÍFICA, quæsumus, Dómine Deus noster, per tui sancti nóminis invocatióem, hujus oblatiósni hóstiam : et per eam nosmetipsos tibi pérfice munus ætérnum. Per Dóminum.

Mémoire du Dimanche.

Secrète. HÓSTIAS nostras, quæsumus, Dómine, tibi dicátas placátus assúme : et ad perpétuum nobis tribue provenire subsidiúm. Per Dóminum.

Préface de la sainte Trinité, p. 7.

Comm.

t. 4. **B**

ENE - DI - CIMUS De - um cœ - li, et co -
ram omnibus viven - tibus confi - te - bimur e - i : qui -
a fe - cit no - bis - cum mi - se - ri - cordi - am su - am.

Postcomm. PROFÍCIAT nobis ad salutem córporis et ánimæ, Dómine Deus noster, hujus sacraménti susceptiósni : et sempiternæ sanctæ Trinitátis, ejusdémque individué unitátis confessiósni. Per Dóminum.

Mémoire du Dimanche.

Postcomm. TANTIS, Dómine, repléti munéribus, præsta, quæsumus : ut et salutária dona capiámus, et a tua nunquam laude cessémus. Per Dóminum.

A la fin de la Messe, on lit l'Évangile du Dimanche.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam. C. 6.

In illo témpore : Dixit Jesus discipulis suis : Estóte misericórdes, sicut et Pater vester miséricors est. Nolite judicare, et non judicabimini : nolite condemnare, et non condemnabimini. Dimitte, et dimittémini. Date, et dábitur vobis : mensúram bonam, et confértam, et coagitatam, et supereffluéntem dabunt in sinum vestrum. Eádém quippe mensúra, qua mensi fuéritis, remetiétur vobis. Dicébat autem illis et similitúdinem : Numquid potest cæcus cæcum dúcere? nonne ambo in fóveam cadunt? Non est discipulus super magistrum : perféctus autem omnis erit, si sit sicut magister ejus. Quid autem vides festúcam in óculo fratris tui, trabem autém, quæ in óculo tuo est, non consideras? Aut quómodo potes dicere fratri tuo : Frater, sine ejiciam festúcam de óculo tuo : ipse in óculo tuo trabem non videns? Hypócrita, éjice primum trabem de óculo tuo : et tunc perspicies, ut edúcas festúcam de óculo fratris tui.

AUX SECONDES VÊPRES.

Ire
Ant. t. 1. **G** LO-RI-A tibi, Tri-ni-tas æqua-lis, una De-itas,
et an-te omni-a sæ-cu-la, et nunc, et in per-petu-um.

IIe
Ant. t. 2. **L**AUS et perennis
Dixit Dominus, 23. e u o u a e. LAUS et perennis
glo-ri-a De-o Pa-tri, et Fi-li-o, sancto simul Pa-ra-cli-
to, in sæculo-rum sæ-cula. Confitebor, 24. e u o u a e.

IIIe
Ant. t. 3. **G**LO-RI-A lau-dis re-sonet in ore omni-um Patri,
genitæque Pro-li, Spi-ri-tu-i sancto pa-ri-ter re-sul-tet lau-
de pe-renni. Be-atus vir, 24. e u o u a e. t. 4. **L**AUS

De-o Patri, pa-ri-lique Pro-li, et tibi, sancte, stu-di-o
pe-renni, Spi-ritus, nostro re-sonet ab o-re omne per
ævum. *Lauda-te pu-eri*, 25. e u o u a e. t. 5. *Ant.* Ex quo
omni-a, per quem omni-a, in quo o - mni-a :
ipsi glo-ri-a in sæcula. *In exitu*, 25. e u o u a e.

Capitule. O altitúdo divitiarum sapiéntiæ et sciéntiæ Dei !
quam incomprehensibilia sunt judícia ejus, et investigábiles viæ
ejus !

Hymne. t. 8. **J** AM sol recedit igne-us · Tu, lux perennis, U-
ni-tas, Nostris, be-a-ta Tri-ni-tas, * Infun-de amorem cordibus.
*Aux Vêpres du Samedi, on remplace le 4e vers de cette strophe
par le suivant :*

* Infun-de lumen cor-dibus.

Te mane laudum cårmine,
Te deprecámur vespere :
Dignéris, ut te súpplices
Laudémus inter Cœlites.

PATRI, simúlque Filio,
Tibique, sancte Spiritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória. Amen.

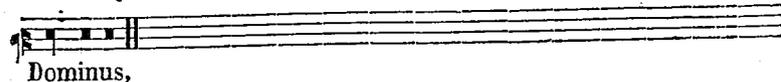
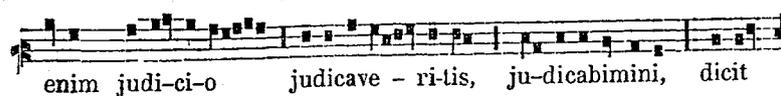
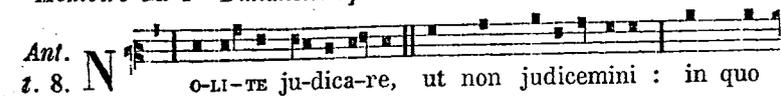
ÿ. Benedictus es, Dómine, in firmaménto cœli. ñ. Et laudábi-
lis, et gloriósus in sæcula.

A Magnif.

Ant. t. 4. **T**E De-um Patrem inge-ni-tum, te Fi-li-um
uni-ge-ni-tum, te Spi-ri-tum sanctum Para-cli-tum, san-
ctam et indi-vi-du-am Trini-tatem, to-to corde et o-re
confi-temur, lau-da-mus, atque benedi-cimus : ti-bi

Mémoire du 1er Dimanche après la Pentecôte.

ÿ. Dirigatur, Domine, oratio mea. R̄. Sicut incensum in conspectu tuo.

Or. Deus in te, 2e Collecte de la Messe ci-dessus, p. 584.
Après Complies, on dit l'Ant. Salve, Regina.

LA FÊTE DU TRÈS-SAINTE SACREMENT. DOUBLE DE 1re CL.

AUX PREMIÈRES VÊPRES.

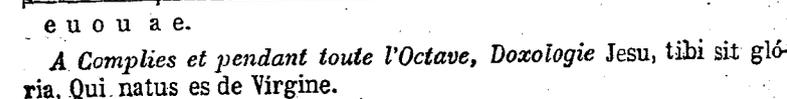
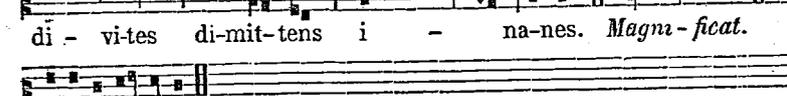
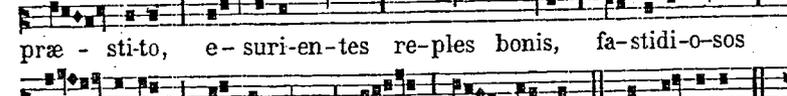
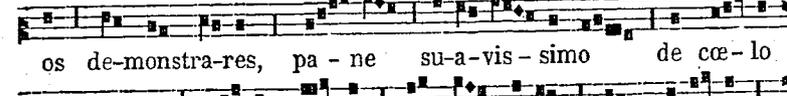
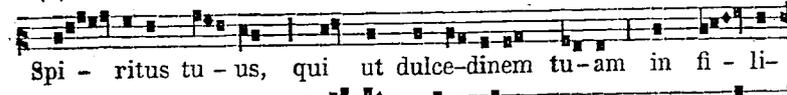
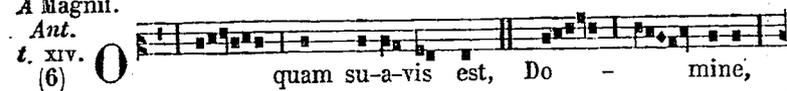
Comme aux 11es Vêpres, excepté :

A Magnif.

Ant.

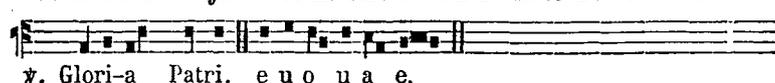
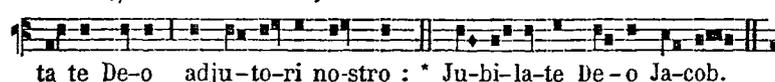
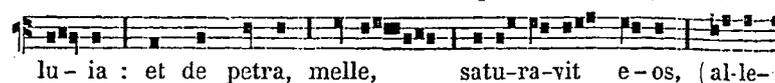
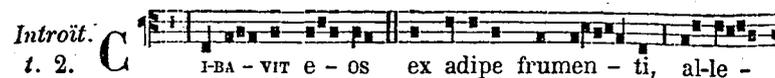
t. xiv.

(6)

A Complies et pendant toute l'Octave, Doxologie Jesu, tibi sit gloria, Qui natus es de Virgine.

A LA MESSE.

Collecte. Deus, qui nobis sub Sacramento mirabili passionis tuæ memoriâ reliquisti : tribue, quæsumus, ita nos Corporis, et Sanguinis tui sacra mysteria venerari ; ut redemptionis tuæ fructum in nobis jûgiter sentiâmus. Qui vivis.

Lectio Epistolæ beati Pauli Apóstoli ad Corinthios. I, C. 11.

FRATRES, Ego enim accépi a Domino quod et tradidi vobis : quoniam Dominus Jesus, in qua nocte tradebatur, accépit panem, et grâtiâs agens, fregit, et dixit : Accipite, et manducate : Hoc est corpus meum, quod pro vobis tradetur : hoc facite in meam commemorationem. Similiter et calicem, postquam cenavit, dicens : Hic calix novum testamentum est in meo sanguine : hoc facite, quotiescûmque bibetis, in meam commemorationem. Quotiescûmque enim manducabitis panem hunc, et calicem bibetis, mortem Domini annuntiabitis, donec veniat. Itaque quicûmque manducaverit panem hunc, vel biberit calicem Domini indigne, reus erit corporis, et sanguinis Domini. Probet autem seipsum homo : et sic de pane illo edat, et de calice bibat. Qui enim manducat et bibit indigne, judicium sibi manducat et bibit : non judicans corpus Domini.

op-por-tu-no. *♩. A* -
 peris tu ma -
 num tu - am, et im-ples
 omne a - nimal be-ne-di-cti-o-ne.

t. 7. A *L-LE - LU - IA. ij.*
♩. Ca-ro me-a vere est ci - bus, et san -
 guis me-us ve-re est po - tus : qui mandu -
 cat me - am car-nem, et bi-bit me -
 um san - guinem, in me ma - net,
 et e-go in e - o.

PROSE. (*Autre chant, p. 189*.*)

t. 7. L *(mixt.)* LAUDA, Si-on, Salvatorem, Lauda ducem et pa-sto-rem,
 In hymnis et canticis. QUANTUM po-tes, tantum aude : Qui-
 a major omni lau-de, Nec lau-dare sufficis. LAUDIS thema
 speci-a - lis, Panis vivus et vi-ta-lis Ho-di-e pro-poni-tur. QUEM

in sacrae mensa coe - nae, Turbae fratrum du-odenae, Datum
 non ambi-gi-tur. Sit laus plena, sit so-nora, Sit jucunda, sit
 decora Mentis jubi-la-ti-o. Di-es e-nim so-lemnis agi-tur,
 In qua men-sae prima re-co-li-tur Hu-jus insti-tu-ti-o. In
 hac mensa novi Regis, Novum Pascha novae legis, Phase ve-
 tus terminat. VETUSTA-TEM no-vi-tas, Umbram fu-gat ve-ritas,
 Noctem lux e-liminat. Quod in coena Christus ges-sit, Fa-
 ci-en-dum hoc expressit In su-i me-mori-am. Do-ctri sa-
 cris insti-tu-tis, Panem, vi-num in salutis Consecramus hosti-am.
 DOGMA datur Christi-anis, Quod in carnem transit panis, Et
 vinum in sanguinem. Quod non capis, quod non vides, Ani-
 mosa firmat fides, Praeter rerum ordinem. Sub diver-sis speci-
 ebus, Signis tantum et non re-bus, Latent res eximi-ae.
 CARO ci-bus, sanguis potus; Manet tamen Christus to-tus, Sub
 utraque speci-e. A sumente non conci-sus, Non confra-

ctus, non divisus, Integer accipi-tur. SUMIT unus, sumunt mil-le : Quantum isti, tantum ille : Nec sumptus consu-mi-tur.

SUMUNT boni, sumunt ma - li : Sorte tamen inæquali, Vi-tæ vel in-teri-tus. Mors est ma-lis, vi-ta bo-nis : Vide paris sum-pti-onis, Quam sit dispar exi-tus. FRACTO demum Sacramento,

Ne vacilles, sed memento Tantum esse sub fragmento Quan-tum toto tegi-tur. NULLA re-i fit scissura, Signi tantum fit fractura : Qua nec status, nec statura Signati mi-nu-i-tur.

ECCĒ panis Ange-lorum, Factus cibus vi-a-torum : Vere panis fi-li-orum, Non mittendus canibus. In figuris præsignatur :

Cum I-sa-ac immo-la-tur : Agnus Paschæ de-pu-ta-tur : Da-tur manna patribus. BOVÆ Pastor, panis ve-re, Jesu, nostri mi-se-re-re : Tu nos pasce, nos tu-ere : Tu nos bona fac vide-re In terra viventium. Tu qui cuncta scis et va-les. Qui nos pascis hic mor-ta-les : Tu-os ibi commensales, Cohæredes

et soda-les Fac sancto-rum ci-vi-um. A - men. Alle - lu - ia.

Sequëntia sancti Evangélii secúndum Joánnem. C. 6.

In illo tẽpore : Dixit Jesus turbis Judæorum : Caro mea vere est cibus, et sanguis meus vere est potus. Qui manducat meam carnem, et bibit meum sanguinem, in me manet, et ego in illo. Sicut misit me vivens Pater, et ego vivo propter Patrem : et qui manducat me, et ipse vivet propter me. Hic est panis, qui de cœlo descendit. Non sicut manducaverunt patres vestri manna, et mortui sunt. Qui manducat hunc panem, vivet in ætérnum.

Offert. **S** t. 4. A-CERDO - TES Do - mini incen-sum et pa - nes of - ferunt De - o : et ide-o san-cti e - runt De-o su - o, et non pol - lu-ent no - men e - jus. Al - le - lu - ia.

Secrète. ECCLÉSIE tuæ, quæsumus, Dómine, unitátis et pacis propitius dona concède : quæ sub oblátis munéribus mystice designántur. Per Dóminum.

Præface de Noël, p. 6.

Comm. **Q** t. 7. VO-TI-ESUMQUE manduca - bi-tis pa-nem hunc, et ca - licem bi-be-tis, mor-tem Do-mini annunti-abi-tis, do - nec ve - ni-at : i-taque qui-cumque manduca-verit panem, vel biberit ca-licem Do-mini indi - gne, re-us e-rit Cor-poris et Sanguinis Do - mini, al-le - lu - ia.

Postcomm. Fac nos, quæsumus, Dómine, divinitatis tuæ sempiterna fruição repleri: quam pretiôsi Córporis et Sanguinis tui temporális percéptio præfigurat. Qui vivis.

Pendant l'Octave, on dit la Messe précédente.

PROCESSION DU TRÈS-SAINTE SACREMENT.

Pendant la Procession, on chante les Hymnes suivantes, en tout ou en partie, selon la longueur du chemin. Si l'on s'arrête à quelque église ou à quelque autel, on y chante Tantum ergo ou autre morceau au T.-S. Sacrement; après quoi on dit le V. Panem et l'Or. Deus, qui nobis, Collecte de la Messe ci-dessus.

Hymne. **P**
t. 3. ANGE, lingua, glori-o-si Cor-poris mysteri-um,
Sanguinisque preti-o-si, Quem in mundi preti-um Fructus ven-
tris generosi Rex effudit Gen-ti-um.

Nobis datus, nobis natus
Ex intácta Virgine,
Et in mundo conversátus,
Sparso verbi sémine,
Sui moras incolátus
Miro clausit órdine.

In suprémæ nocte cœnæ
Recúbens cum frátribus,
Observáta lege plene
Cibis in legálibus,
Cibum turbæ duodénæ
Se dat suis mânibus.

VERBUM caro panem verum
Verbo carnem efficit,
Fitque Sanguis Christi merum;

Et si sensus déficit,
Ad firmándum cor sincérum
Sola fides súfficit.

TANTUM ergo Sacraméntum
Venerémur cœrnui,
Et antiquum documéntum
Novo cédât ritui:
Præstet fides suppleméntum
Sénsuum deféctui.

GENITÓRI, Genitóque
Laus et jubilátio,
Salus, honor, virtus quoque,
Sit et benedictio;
Procedénti ab utróque
Compar sit laudátio. Amen.

Hymne. **S**
t. 1. A - CRIS so - lemni-is juncta sint gaudi-a, Et
ex præ-cordi-is sonent præconi-a, Recedant vetera, no-va
sint omni-a, Cor-da, voces et opera.

Noctis recólitur cœna novíssima,
Qua Christus créditur agnum et ázyma
Dedisse frátribus, juxta legitima
Priscis indúlta pátribus.

Post agnum typicum, explétis épulis,
Corpus Dominicum datum discipulis,
Sic totum ómnibus, quod totum singulis
Ejus fatémur mânibus.

Dedit fragilibus córporis fêrculum,
Dedit et tristibus sanguinis póculum,
Dicens: Accipite quod trado vâsculum,
Omnes ex eo bibite.

Sic sacrificium istud instituit,
Cujus officium committi vóluit
Solis Presbyteris, quibus sic cóngruit,
Ut sumant, et dent cæteris.

PANIS Angélicus fit panis hóminum:
Dat panis cœlicus figúris términum.
O res mirábilis! mandúcat Dóminum
Pauper, servus, et húmilis.

Te Trina Déitas Unaque, póscimus,
Sic nos tu visita, sicut te cólimus:
Per tuas sémitas duc nos quo téndimus,
Ad lucem quam inhábitas. Amen.

Hymne. **V**
t. 8. VERBUM su-pernum prodi-ens, Nec Patris lin-
quens dexteram, Ad opus su-um e-xi-ens, Venit ad vi-tæ
vesperam.

In mortem a discipulo
Suis tradéndus æmulis,
Prius in vitæ fêrculo
Se trádedit discipulis.

QUIBUS, sub bina spécie,
Carnem dedit et Sanguinem,
Ut dúplicitis substántiæ
Totum cibâret hóminem.

SE nascens dedit sócium,
Convêscens in edúlium;

Se móriens in prétium,
Se regnans dat in præmium.

O SALUTÁRIS Hóstia
Quæ cœli pandis óstium!
Bella premunt hostilia:
Da robur, fer auxilium.

UNI trinóque Dómino
Sit sempiterna glória,
Qui vitam sine término
Nobis donet in pátria. Amen.

Hymne Salútis humanæ, des Vêpres de l'Ascension, p. 357.

Hymne.
t. 4. **A** - TER-NE Rex Altis-sime, Redemptor et fi-
de-li-um, Cui mors perempta de-tu-lit, Summæ tri-umphum
glo-ri-æ.

ASCENDIS orbes siderum,
Quo te vocabat cœlitus
Collata non humanitas,
Rerum potestas omnium.

UT trina rerum machina
Cœlestium, terrestrium,
Et inferorum condita,
Flectat genu jam subdita.

TREMONT videntes Angeli
Versam vicem mortalium:
Peccat caro, mundat caro;
Regnat Deus, Dei caro.

SIS ipse nostrum gaudium,
Manens Olympo præmium,

Hymne Te Deum, p. 79. Cant. Benedictus Dominus, p. 88. Magnificat, p. 26. Puis au retour on chante, Tantum ergo, v. Panem, et l'Oraison Deus qui nobis. et on donne la Bénédiction.

AUX SECONDES VÊPRES.

Ire
Ant.
t. 1. **S** ACERDOS in æter-num Chri-stus Do-minus se-
cun - dum ordinem Melchi - sedeck, panem et vi-num obtu-
lit. *Dixit Dominus, 23. e u o u a e.* II°
Ant.
t. 2. **M**I-SE-RATOR
Do - minus escam de-dit timen-tibus se, in memo-ri-am
su-o-rum mira-bi - li-um. *Confitebor, 24. e u o u a e.*
III°
Ant.
t. 3. **C**A - LICEM sa-lutaris acci - pi-am, et sacri-fica -

Mundi regis qui fabricam,
Mundana vincens gaudia.

HINC, te precantes, quæsumus,
Ignosce culpis omnibus,
Et corda sursum subleva
Ad te superna gratia.

UT cum repente cœperis
Clarere nube iudicis,
Pœnas repellas debitas,
Reddas coronas perditas.

JESU, tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre et almo Spiritu,
In sempiterna sæcula. Amen.

IV°
Ant.
t. 4. **S**i - cut
bo ho - sti - am laudis. *Credidi, 37. e u o u a e.*
novel-læ o - li - varum, Eccle - si - æ fi - li - i sint in cir - cu -
i - tu men - sæ Do - mini. *Be - a - ti omnes, 38. e u o u a e.*
V^o
Ant.
t. 5. **Q**ui pa - cem po - nit fines Eccle - si - æ, fru - men - ti
adipe sa - ti - at nos Do - mi - nus. *Lauda Jerusa - lem, 40.*
e u o u a e.

Capitule. FRATRES, Ego enim accépi a Dómino quod et tradidi vobis : quóniam Dóminus Jesus in qua nocte tradebátur, accépit panem, et grátias agens fregit, et dixit : Accipite, et manducate ; hoc est corpus meum quod pro vobis tradétur : hoc facite in meam commemoratiónem.

Hymne Pange lingua, p. 394.

γ. Panem de cœlo præstitisti eis, alleluia. ϩ. Omne delectaméntum in se habentem, alleluia.

A Magnif.

Ant.
t. XIII. **O** sa - crum convi - vi - um, in quo Chri -
(5) stus su - mi - tur : reco - li - tur me - mo - ri - a pas - si -
o - nis e - jus : mens im - ple - tur gra - ti - a : et fu - tu -
ræ glo - ri - æ no - bis pi - gnus da - tur, alle -
lu - ia. *Magni - ficat. e u o u a e.*

LE SAMEDI DANS L'OCTAVE DU T.-S. SACREMENT.

Comme aux IIes Vêpres du Dim. dans l'Octave, p. 400, excepté :

A Magnif

Ant.
t. 1. **P** U - ER Samu - el ministrabat ante De - um cœ - ram

et eo probare illa : rogo te, habe me excusatum. Et alius dixit : Uxorrem duxi : et ideo non possum venire. Et reversus servus nuntiavit hæc domino suo. Tunc iratus paterfamilias, dixit servo suo : Exi cito in plateas et vicos civitatis : et pauperes, ac debiles, et caecos, et claudos intruduc huc. Et ait servus : Domine, factum est ut imperasti, et adhuc locus est. Et ait dominus servo : Exi in vias, et sepes : et compelle intrare, ut impleatur domus mea. Dico autem vobis, quod nemo virorum illorum, qui vocati sunt, gustabit cenam meam.

Offert.
t. 6. **D**

OMINE, con-ver-tere et e-ripe a-nimam
me - am : sal-vum me fac pro-pter mi-se-ricordi-am
tu - am.

Secrete. OBIATIO NOS, Domine, tuo nomini dicanda purificet : et de die in diem ad caelestis vitae transferat actionem. Per Dominum.

Comm.
t. x.
(2)
(mixt.) **C**

ANTA - BO Do - mino, qui bo-na tri -
bu-it mi - hi : et psal-lam no - mini Do-mini
Al - tis-simi.

Postcomm. SUMPTIS muneribus sacris, quaesumus, Domine : ut cum frequentatione mysterii, crescat nostrae salutis effectus. Per Dominum.

A VĒPRES.

Tout comme au jour de la Fête, p. 596, excepté :

Capitule. CHARISSIMI, Nolite mirari si odit vos mundus. Nos scimus quoniam translati sumus de morte ad vitam, quoniam diligimus fratres.

ÿ. Cibavit illos ex adipi frumenti, alleluia. ð. Et de petra, melle saturavit eos, alleluia.

A Magnif.
Ant.
t. 1. **E**

- xi ci-to in pla-te-as, et vicos ci-vi-ta-tis :

et pauperes ac de-bi-les, cae-cos et clau-dos compel-le intra-
re : ut imple-a-tur do-mus me-a, alle-lu-ia. *Magnif. cat.*
e u o u a e.

Mémoire de l'Octave, Ant. O sacrum, ÿ. Panem, p. 597, et *Oration* Deus qui nobis, p. 589.

ANTIENNES

POUR LES SAMEDIS ENTRE LA PENTECOTE ET L'AVENT.

LE SAMEDI AVANT LE IIIe DIMANCHE.

A Magnif.
Ant.
t. 1. **C**

OGNO-VERUNT omnes a Dan usque Bersa -
be-e quod fide-lis Sa-mu-el prophe-ta es-set Domini.
e u o u a e.

ÿ. Vespertina oratio ascendat ad te, Domine. ð. Et descendat super nos misericordia tua.

Ce ÿ. se dit tous les autres Samedis, avec l'Oraison de la Messe du lendemain.

LE SAMEDI AVANT LE IVe DIMANCHE.

A Magnif.
Ant.
t. 8. **P**

RĒVA - LU-IT David in Phi-listhae-um in funda
et lapide in no-mine Domini. e u o u a e.

LE SAMEDI AVANT LE Ve DIMANCHE.

A Magnif.
Ant.
t. 1.
(mixt.) **M**

ONTES Gel-bo-e, nec ros nec pluvi-a
ve-ni-ant super vos : qui - a in te ab-jectus est clype-us

for-ti-um, cly-pe-us Sa-ul, qua-si non esset unctus o-le-o.
 Quo-modo cecide-runt for-tes in bello? Jo-nathas in excelsis
 interfe-ctus est : Sa-ul et Jo-nathas a-mabi-les, et
 deco-ri valde in vi-ta su-a, in morte quo-que non
 sunt di-vi-si. e u o u a e.

LE SAMEDI AVANT LE VIe DIMANCHE.

A Magnif.
 Ant. t. 1. **O** b-secro Do-mine, au-fer iniqui-ta-tem ser-
 vi tu-i, qui-a insipi-enter egi. e u o u a e.

LE SAMEDI AVANT LE VIIe DIMANCHE.

A Magnif.
 Ant. t. 8. **U** n-xerunt Sa-lomonem Sa-doc sacerdos et Na-
 than prophe-ta, regem in Gihon, et ascendentes, læ-ti di-
 xe-runt : Vi-vat Rex in æ-ternum. e u o u a e.

La veille du Dimanche le plus rapproché du 1er août, on prend l'Antienne Sapiëntia, ci-après, p. 403.

LE SAMEDI AVANT LE VIIIe DIMANCHE.

A Magnif.
 Ant. t. 4. **E** - xaudisti Do-mine ora-ti-onem servi tu-i, ut æ-
 di-fica-rem templum no-mi-ni tu-o. e u o u a e.

LE SAMEDI AVANT LE IXe DIMANCHE.

A Magnif.
 Ant. t. 8. **D** um tol-leret Do-minus E-li-am per tur-binem

in cœlum, E-li-sæ-us clama-bat : Pa-ter mi, currus Is-ra-el,
 et au-riga ejus. e u o u a e.

LE SAMEDI AVANT LE Xe DIMANCHE.

A Magnif.
 Ant. t. 6. **F** egit Jo-as re-ctum coram Do-mino cun-
 ctis di-e-bus quibus docu-it e-um Jo-iada sa-cer-dos.
 e u o u a e.

LE SAMEDI AVANT LE XIe DIMANCHE.

A Magnif.
 Ant. t. 5. **O** - bsecro Do-mine, memento, quæ-so, quo-modo
 ambu-la-verim coram te in veri-ta-te, et in cor-de perfe-
 cto; et quod pla-ci-tum est co-ram te fe-cerim. e u o u a e.

LE SAMEDI AVANT LE 1er DIMANCHE D'AOUT.

A Magnif.
 Ant. t. 7. **S** api-en-ti-a æ-di-fi-cavit si-bi domum, exci-dit
 co-lumnas se-ptem, subdidit sibi Gen-tes, superborum et su-
 blimi-um col-la pro-pri-a vir-tu-te calcavit. e u o u a e.

LE SAMEDI AVANT LE IIe DIMANCHE D'AOUT.

A Magnif.
 Ant. t. 8. **E** - go in altissimis ha-bi-to : et thronus me-
 us in columna nubis. e u o u a e.

LE SAMEDI AVANT LE IIIe DIMANCHE D'AOUT.

A Magnif.
 Ant. *t. 8.* **O** m-nis sapi-en-ti-a a Do-mino De-o est,
 et cum illo fu-it semper, et est an-te ævum. e u o u a e.

LE SAMEDI AVANT LE IVe DIMANCHE D'AOUT.

A Magnif.
 Ant. *t. 8.* **S** API-EN-TI-A clami-tat in pla-te-is : Si quis di-
 ligit sapi-en-ti-am, ad me de-cli-net, et e-am inveni-et :
 et cum inve-nerit, be-a-tus erit, si tenu-erit e-am.
 e u o u a e.

LE SAMEDI AVANT LE Ve DIMANCHE D'AOUT.

A Magnif.
 Ant. *t. 8.* **O** B-SER-VA, fi-li, præcepta patris tu-i, et ne
 dimit-tas legem ma-tris tu-æ, sed liga e-am semper in
 cor-de tu-o. e u o u a e.

LE SAMEDI AVANT LE Ier DIMANCHE DE SEPTEMBRE.

A Magnif.
 Ant. *t. 1.* **C** UM au-disset Job nunti-o-rum verba sustinu-it.
 pa-ti-en-ter, et a-it : Si bona susce-pimus de manu Do-
 mini, ma-la au-tem quare non su-stine-amus? In omnibus
 his non peccavit Job la-bi-is su-is, neque stul-tum aliquid
 contra De-um locu-tus est. e u o u a e.

LE SAMEDI AVANT LE IIe DIMANCHE DE SEPTEMBRE.

A Magnif.
 Ant. *t. 1.* **I** N omnibus his non peccavit Job la-bi-is
 su-is, neque stul-tum a-liquid contra De-um lo-cutus est.
 e u o u a e.

LE SAMEDI AVANT LE IIIe DIMANCHE DE SEPTEMBRE.

A Magnif.
 Ant. *t. 4.* **N** E remi-ni-sca-ris, Domine, de-licta me-a, vel
 parentum me-orum, neque vindictam sumas de pecca-tis me-is.
 e u o u a e.

LE SAMEDI AVANT LE IVe DIMANCHE DE SEPTEMBRE.

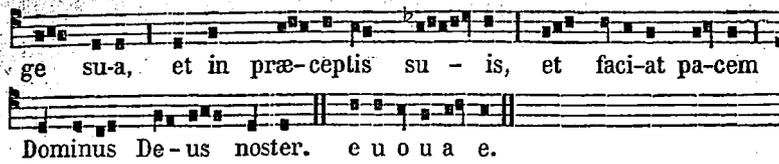
A Magnif.
 Ant. *t. 8.* **A** - DO-NA-I, Do-mine De-us, magne et mi-ra-
 bi-lis : qui dedi-sti sa-lu-tem in ma-nu fe-minæ, exaudi
 pre-ces servo-rum tu-orum. e u o u a e.

LE SAMEDI AVANT LE Ve DIMANCHE DE SEPTEMBRE.

A Magnif.
 Ant. *t. 2.* **D** OMINE Rex omni-potens, in di-ti-one tu-a
 cuncta sunt posi-ta, et non est qui possit tu-æ resiste-
 re vo-lun-ta-ti. e u o u a e.

LE SAMEDI AVANT LE Ier DIMANCHE D'OCTOBRE.

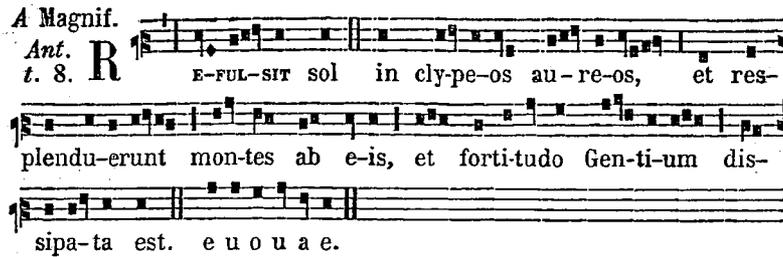
A Magnif.
 Ant. *t. 1.* **A** - DAPE-RI-AT Do-minus cor vestrum in le-

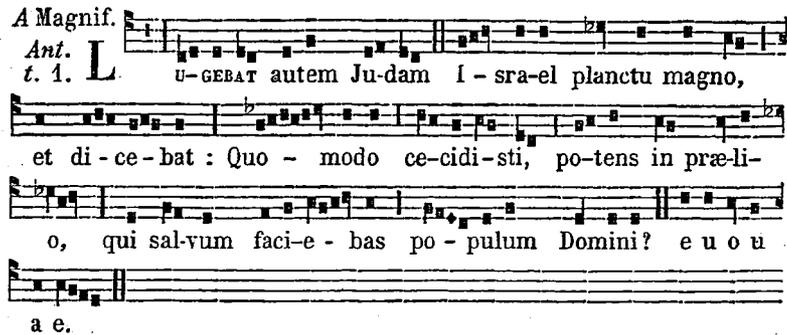
ge su-a, et in præ-ceptis su - is, et faci-at pa-cem
Dominus De-us noster. e u o u a e.

LE SAMEDI AVANT LE IIe DIMANCHE D'OCTOBRE.

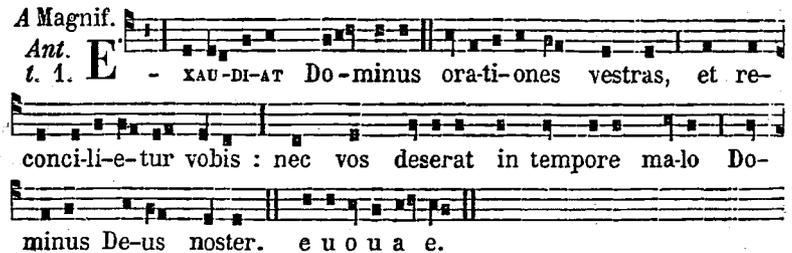
A Magnif.
Ant. **R**
t. 8. **R** E-FUL-SIT sol in cly-pe-os au-re-os, et res-plendu-erunt mon-tes ab e-is, et forti-tudo Gen-ti-um dis-sipa-ta est. e u o u a e.

LE SAMEDI AVANT LE IIIe DIMANCHE D'OCTOBRE.

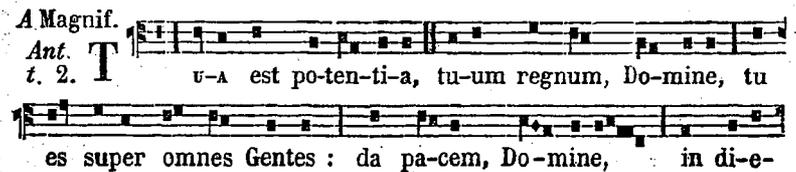
A Magnif.
Ant. **L**
t. 1. **L** U-GEBAT autem Ju-dam I - sra-el planctu magno, et di-ce-bat : Quo - modo ce-cidi-sti, po-tens in præ-li-o, qui sal-vum faci-e - bas po - pulum Domini? e u o u a e.

LE SAMEDI AVANT LE IVe DIMANCHE D'OCTOBRE.

A Magnif.
Ant. **E**
t. 1. **E** - XAU-DI-AT Do-minus ora-ti-ones vestras, et re-conci-li-e-tur vobis : nec vos deserat in tempore ma-lo Do-minus De-us noster. e u o u a e.

LE SAMEDI AVANT LE Ve DIMANCHE D'OCTOBRE.

A Magnif.
Ant. **T**
t. 2. **T** U-A est po-ten-ti-a, tu-um regnum, Do-mine, tu es super omnes Gentes : da pa-cem, Do-mine, in di-e-

bus nostris. e u o u a e.

LE SAMEDI AVANT LE Ier DIMANCHE DE NOVEMBRE.

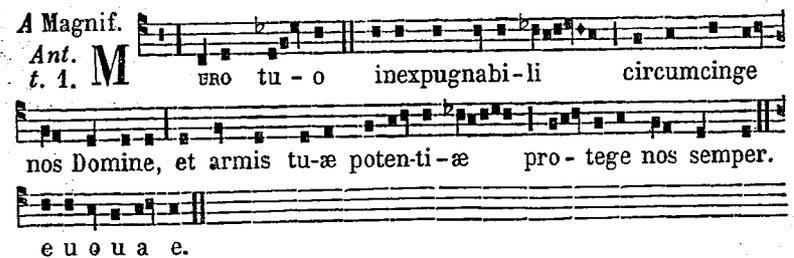
A Magnif.
Ant. **V**
t. 1. **V** IBI Do-minum se-dentem super so-li-um ex-cel-sum, et plena e-rat omnis ter-ra ma-jesta-te e-jus : et e-a quæ sub ipso e-rant, re-plebant templum. e u o u a e.

LE SAMEDI AVANT LE IIe DIMANCHE DE NOVEMBRE.

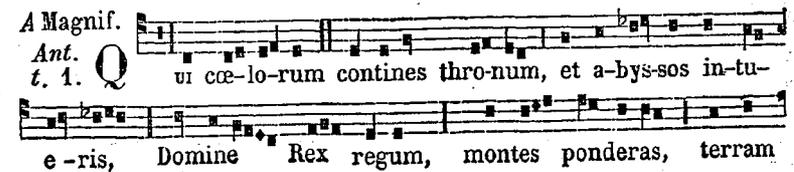
A Magnif.
Ant. **A**
t. 1. **A** - SPICE, Do - mine, qui-a facta est deso-la-ta civi-tas ple-na di - vi - ti - is : se - det in tri - sti - ti - a Do - mina Gen-ti-um : non est qui conso-letur e - am, ni-si tu, De-us noster. e u o u a e.

LE SAMEDI AVANT LE IIIe DIMANCHE DE NOVEMBRE.

A Magnif.
Ant. **M**
t. 1. **M** ERO tu - o inexpugnabi-li circumcinge nos Domine, et armis tu-æ poten-ti-æ pro-tege nos semper. e u o u a e.

LE SAMEDI AVANT LE IVe DIMANCHE DE NOVEMBRE.

A Magnif.
Ant. **Q**
t. 1. **Q** UI cœ-lo-rum continet thro-num, et a-bys-sos in-tu-e-ris, Domine Rex regum, montes ponderas, terram

psalmo conclusis : exau-di nos, Do-mine in gemi-tibus nostris.
e u o u a e.

LE SAMEDI AVANT LE Ve DIMANCHE DE NOVEMBRE.

À Magnif.
Ant. t. 1. **S**UPER MUROS TU-OS, JE-RU-SA-LEM, CONSTI-TU-I CU-
STODES : TOTA DI-E ET NO-CTE NON TA-CE-BUNT LAUDARE NOMEN
DOMINI. e u o u a e.

LE IIIe DIMANCHE APRÈS LA PENTECOTE. SEMIDOUBLE.

A LA MESSE.

Introit.
t. 6. *(mixt.)* **R**ESPICE IN ME, ET MISE-RE-RE ME-I,
DO-MINE : QUO-NIAM U-NICUS, ET PAU-PER SUM E-GO : VI-
DE HUMILI-TA-TEM ME-AM, ET LA-BO-REM ME-UM :
ET DIMIT-TE OMNI-A PEC-CA-TA ME-A, DE-US
ME-US. *Ps.* Ad te, Do-mine, levavi a-nimam me-am :
* De-us me-us, in te confido, non e-rubescam. ✕. Glo-ri-a
Pa-tri. e u o u a e.

Collecte. PROTECTOR IN TE SPERANTIAM DEUS, SINE QUO NIHIL EST VALIDUM, NIHIL SANCTUM : MULTIPLICA SUPER NOS MISERICORDIAM TUAM ; UT TE RECTORE, TE DUCE, SIC TRANSEAMUS PER BONA TEMPORALIA, UT NON AMITTAMUS AETERNA. PER DOMINUM.

Les deux autres Oraisons, p. 14, et ainsi pour tous les Dim. après la Pentecôte.

Lectio Epistolæ beati Petri Apóstoli. I, C. 5.

CHARISSIMI : Humiliâmini sub potènti manu Dei, ut vos exaltet. Cui tempore visitationis : omnem sollicitudinem vestram projicièntes in eum, quoniam ipsi cura est de vobis. Sobrii estote, et vigilate : quia adversarius vester diabolus tanquam leo rugiens circuit, quærens quem devoret : cui resistite fortes in fide : scientes eandem passionem ei, quæ in mundo est, vestræ fraternitati fieri. Deus autem omnis gratiæ, qui vocavit nos in æternam suam gloriam in Christo Jesu, modicum passus ipse perficiet, confirmabit, solidabitque. Ipsi gloria, et imperium in sæcula sæculorum. Amen.

Grad. t. 7. **J**ACTA COGITATUM TU-UM IN DO-MI-
NO, ET IPSE TE
NUTRI-ET. ✕. Dum clama-
REM AD DO-MINUM, EXAUDI-VIT
VOCEM ME-AM AB HIS, QUI APPRO-PINQUANT.
MI-HI.
t. 8. **A**LLELU-IA. ij.
✕. De-us judex ju-
STUS, FOR-TIS ET PA-TI-ENS, NUMQUID I-
RA-SCI-TUR PER SIN-GU-LOS DI-ES.

Sequētia sancti Evangēlii secūndum Lucam. C. 15.

In illo tēpore : Erant appropinquātes ad Jesum publicāni et peccatōres ut audirent illum. Et murmurābant Pharisæi et Scribæ, dicētes : Quia hic peccatōres rēcipit, et manducat cum illis. Et ait ad illos parābolam istam, dicens : Quis ex vobis homo, qui habet centum oves, et si perdidit unam ex illis, nonne dimittit nonaginta novem in deserto, et vadit ad illam, quæ perierat, donec invēniat eam ? Et cum invenerit eam, impōnit in nūmeros suos gaudens : et vēniens domum, cōvocat amicos et vicinos, dicens illis : Congratulāmini mihi, quia invēni ovem meam, quæ perierat. Dico vobis, quod ita gāudium erit in cœlo super uno peccatōre pœnitēntiam agēte, quam super nonaginta novem justis, qui non indigent pœnitēntia. Aut quæ mūlier habens drachmas decem, si perdidit drachmam unam, nonne accēdit lucernam, et evērrit domum, et quærit diligēter, donec invēniat ? Et cum invenerit, cōvocat amicas et vicinas, dicens : Congratulāmini mihi, quia invēni drachmam, quam perdideram ? Ita dico vobis, gāudium erit coram Angelis Dei super uno peccatōre pœnitēntiam agēte.

Offert.

t. 3.

(mixt.)

S PE - RENT in te omnes, qui no-verunt no -
men tu - um, Do-mine : quo-ni-am non de-re - linquis.
quæren - tes te : psal-li-te Do - mino, qui
ha - bi-tat in Si - on : quo-ni-am non
est obli - tus ora-ti-o - nem pau-perum.

Secrète. RĒSPICE, Dōmine, mūnera supplicāntis Ecclēsiæ : et salutī credēntium perpētua sanctificatiōne sumēnda concēde. Per Dōminum.

Comm.

t. 5.

D ico vo-bis : Gau-di-um est Ange-lis De - i su -
per uno pecca-to-re pœniten-ti-am agen-te.

Postcomm. SANCTA tua nos, Dōmine, sumpta vivificent : et misericōrdiæ sempitērnæ præparent expiātos. Per Dōminum.

A VĒPRES.

Comme le Dimanche à Vêpres, excepté l'Ant. de Magnificat et l'Oraison, qui est la Collecte de la Messe. Ainsi pour tous les autres Dimanches jusqu'à l'Avent.

A Magnif.

Ant.

t. 6.

Q UE mu-li-er habens drachmas decem, et si
per-di - derit drachmam u - nam, nonne accendit lu - cer -
nam, et evērrit domum, et quærit di-li-gen-ter do-nec in -
ve - ni-at. Magni - ficat. e u o u a e.

LE IVe DIMANCHE APRÈS LA PENTECOTE. SEMIDOUBLE.

Introit.

t. 2.

D O - MINUS illumina-ti-o me - a, et sa-lus
me - a, quem ti - me-bo? Do - minus de-fen-sor vi-tæ
me - æ, a quo trepida - bo? qui tri-bu-lant me
inimici me - i, ipsi infirma-ti sunt, et ceci - de-runt.
Ps. Si consi-stant adver-sum me castra : * non ti-mebit cor
me-um. Gloria Patri. e u o u a e.

Collecte. DA nobis, quæsumus, Dōmine, ut et mundi cursus pacifice nobis tuo ordine dirigatur : et Ecclēsia tua tranquilla devotiōne lætetur. Per Dōminum.

Lectio Epistolæ beāti Pauli Apōstoli ad Romānos. C. 8.

FRATRES : Existimo quod non sunt condignæ passiōnes hujus tēporis ad futūrā glōriam, quæ revelabitur in nobis. Nam expectatiō creatūræ, revelatiōnem filiōrum Dei expectat. Vani-

tāti enim creatūra subjēcta est non volens, sed propter eum qui subjēcit eam in spe: quia et ipsa creatūra liberābitur a servitūte corruptionis, in libertātem glōriæ filiōrum Dei. Scimus enim quod omnis creatūra ingemiscit, et pārturit usque adhuc. Non solum autem illa, sed et nos ipsi, primitias spiritus habēntes, et ipsi intra nos gémimus, adoptionem filiōrum Dei expectāntes, redemptionem cōrporis nostri: in Christo Jesu Dōmino nostro.

Grad. **P** *t. 6.* RO-PI-TI-US e - sto, Dō - mine,
 pecca - tis no - stris: nequando di-cant Gen -
 tes: U - bi est De-us e - o -
 rum? *t. 5.* * Adjuva nos, De-us saluta-
 ris noster: et pro-
 pter hono - rem nominis tu-i, Domine,
 li - bera nos.

t. 7. **A** L-LELU - IA. ij. *
 * De - us, qui se - des su - per
 thro - num, et ju - dicas
 æquita - tem, e-sto refu-gi-um pau-perum in tribu-
 la - ti - o - ne. *

Sequēntia sancti Evāgēlii secūndum Lucam. C. 5.

In illo tēpore: Cum turbæ irrūerent in Jesum, ut audirent verbum Dei, et ipse stabat secus stagnum Genésareth. Et vidit duas naves stantes secus stagnum: piscatōres autem descēderant, et lavābant rētia. Ascēdens autem in unam navim, quæ erat Simōnis, rogāvit eum a terra reducere pusillum. Et sedens docēbat de navicula turbas. Ut cessāvit autem loqui, dixit ad Simōnem: Duc in altum, et laxāte rētia vestra in captūram. Et respōndens Simon, dixit illi: Præcēptor, per totam noctem laborāntes, nihil cēpimus: in verbo autem tuo laxābo rete. Et cum hoc fecissent, conclusērunt piscium multitudinē copiosam: rumpebātur autem rete eōrum. Et annuērunt sociis, qui erant in alia navi, ut venirent, et adjuvarent eos. Et venērunt, et implevērunt ambas naviculas, ita ut pene mergerentur. Quod cum vidēret Simon Petrus, prōcidit ad gēnua Jesu, dicens: Exi a me, quia homo peccātor sum, Dōmine. Stupor enim circumdēderat eum, et omnes, qui cum illo erant, in captūra piscium, quam cēperant: similiter autem Jacōbum, et Joānnem, filios Zebedæi, qui erant socii Simōnis. Et ait ad Simōnem Jesus: Noli timēre: ex hoc jam hōmines eris capiēns. Et subdūctis ad terram nāvis, relictis omnibus, secūti sunt eum.

Offert **I** *t. 4.* L-LU - MINA o - culos me -
 os, ne unquam obdor - mi - am in mor - te:
 ne - quan - do di - cat ini - mi - cus me - us: Præ - va -
 lu - i ad - ver - sus e - um.

Secrēte. OBLATIŌNIBUS nostris, quæsumus, Dōmine, placāre susceptis: et ad te nostras etiam rebelles compelle propitius voluntates. Per Dōminum.

Comm. **D** *t. 2.* OMNUS firma - men - tum me - um, et refu - gi -
 um me - um, et li - be - ra - tor me - us: De - us me -
 us, ad - ju - tor me - us.

Postcomm. MYSTÉRIA nos, Dómine, quæsumus, sumpta purificent, et suo múnere tueántur. Per Dóminum.

A VÉPRES.

A Magnif.
Ant. **P**
 t. 1. RÆ-GE-PTOR, per totam noctem laboran-tes,
 ni-hil ce - pimus : in verbo autem tu-o la-xabo re-te.
 Magni-ficat. e u o u a e.

LE V° DIMANCHE APRÈS LA PENTECOTE. SEMIDUBLE.

Introit.
 t. XII.
 (4) **E** - XAU-DI, Do-mine, vo-cem me - am, qua cla-
 ma-vi ad te : ad-ju - tor me-us e - sto, ne de-re-lin-
 quas me, ne - que despi - ci-as me, De - us
 sa-lu-ta - ris me - us. Ps. Do-minus illumi-na-ti-o
 me-a, * et sa-lus me-a : quem ti-mebo? * Glo-ri-a Patri.
 e u o u a e.

Collecte. Deus, qui diligentibus te bona invisibilia præparasti : infunde cõrdibus nostris tui amoris affectum : ut te in omnibus, et super omnia diligentes, promissiones tuas, quæ omne desiderium súperant consequámur. Per Dóminum.

Lectio Epistolæ beati Petri Apóstoli. I, C. 3.

CHARÍSSIMI : Omnes unánimes in oratione estote, compatiéntes, fraternitátis amatóres, misericórdes, modésti, húmiles : non reddéntes malum pro malo, nec maledictum pro maledicto ; sed e contrario benedicéntes : quia in hoc vocáti estis, ut benedictionem hæreditate possideátis. Qui enim vult vitam diligere, et dies vidére bonos, coérceat linguam suam a malo, et lábia ejus

ne loquántur dolum : declinet a malo, et fáciat bonum : inquirat pacem, et sequátur eam. Quia óculi Dómini super justos, et aures ejus in preces eórum : vultus autem Dómini super faciéntes mala. Et quis est qui vobis nóceat, si boni æmulatóres fuéritis? Sed et si quid patimini propter justitiam, beáti. Timórem autem eórum ne timuéritis : et non centurbémini. Dóminum autem Christum sanctificáte in cõrdibus vestris.

Grad. **P**
 t. 6. ROTECTOR no-ster, a - spi-
 ce, De - us, et re - spice su-per ser-
 vos tu-os. * Domine, De-
 us virtutum,
 exau - di pre - ces servo - rum
 tu-o - rum.
 t. XIV.
 (6) **A** L-LELU - IA. ij. * *
 * Do - mine,
 in vir - tu - te tu - a læta -
 bi-tur Rex : et su - per sa -
 lu-ta-re tu - um exulta - bit ve -
 he-men - ter.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum. C. 5.

In illo témpore : Dixit Jesus discipulis suis : Nisi abundáverit justítia vestra plus quam Scribárum et Pharisæórum, non intrá-

bitis in regnum cœlorum. Audistis, quia dictum est antiquis : Non occides : qui autem occiderit, reus erit iudicio. Ego autem dico vobis : quia omnis, qui irascitur fratri suo, reus erit iudicio. Qui autem dixerit fratri suo, raca : reus erit concilio. Qui autem dixerit, fâtuë : reus erit gehennæ ignis. Si ergo offers munus tuum ad altäre, et ibi recordatus fueris, quia frater tuus habet aliquid adversum te : relinque ibi munus tuum ante altäre, et vade prius reconciliari fratri tuo : et tunc veniens offeres munus tuum.

Offert. **B**

t. 1. **B** ENE-DI-CAM Do-minum, qui tri-bu-it mi-hi intel-lectum : providebam De-um in conspectu me-o sem-per : quo-ni-am a dex-tris est mi-hi, ne commove-ar.

Secrète. PROPITIARE, Dómine, supplicatióibus nostris et has oblatiões famulorum famularumque tuarum benignus assume : ut quod singuli obtulerunt ad honorem nóminis tui, cunctis proficiat ad salutem. Per Dóminum.

Comm. **U**

t. 7 **U** - NAM pe-ti-i a Do-mino, hanc re-qui-ram : ut in-ha-bi-tem in do-mo Do-mi-ni, omnibus di-e-bus vitæ me-æ.

Postcomm. Quos cœlesti, Dómine, dono satiasti : præsta, quæsumus ; ut a nostris mundemur occultis, et ab hostium liberemur insidiis. Per Dóminum.

A VÉPRES.

Magnif. **S**

Ant. **S**

t. 1. **S** i offers munus tu-um ad alta-re, et recordatus fu-eris, qui-a frater tu-us ha-bet a-liquid adversus

te, re-linque ibi munus tu-um ante alta-re, et vade pri-us reconci-li-ari fratri tu-o : et tunc ve-ni-ens offeres munus tu-um, alle-lu-ia. *Magni-ficat.* e u o u a e.

LE VI° DIMANCHE APRÈS LA PENTECOTE. SEMIDOUBLE.

Introit. **D**

t. 2. **D** o-mi-nus for-ti-tudo plebis su-æ, et protector sa-lu-ta-ri-um Chri-sti su-i est : sal-vum fac po-pulum tu-um, Do-mine, et be-nedic hæ-re-di-ta-ti tu-æ, et rege e-os us-que in sæ-culum.

Ps. Ad te, Do-mine, clamabo, De-us me-us, ne si-le-as a me : * Ne-quando tace-as a me, et assi-mi-labor. descendentibus in la-cum. ✕. Glori-a Patri. e u o u a e.

Collecte. Deus virtutum, cujus est totum quod est optimum : insere pectoribus nostris amorem tui nominis, et præsta in nobis religionis augmentum : ut quæ sunt bona nutrias, ac pietatis studium, quæ sunt nutrita, custodias. Per Dóminum.

Lectio Epistolæ beati Pauli Apóstoli ad Romanos. C. 6.

FRATRES : Quicumque baptizati sumus in Christo Jesu, in morte ipsius baptizati sumus. Consepulti enim sumus cum illo per baptismum in mortem : ut quomodo Christus surrexit a mortuis per gloriam Patris, ita et nos in novitate vitæ ambulemus. Si enim complantati facti sumus similitudini mortis ejus : simul et resurrectionis erimus. Hoc scientes, quia vetus homo noster simul crucifixus est, ut destruatur corpus peccati, et ultra non servi-

mus peccato. Qui enim mortuus est, justificatus est a peccato. Si autem mortui sumus cum Christo, credimus quia simul etiam vivemus cum Christo : scientes quod Christus resurgens ex mortuis, jam non moritur, mors illi ultra non dominabitur. Quod enim mortuus est peccato, mortuus est semel : quod autem vivit, vivit Deo. Ita et vos existimate, vos mortuos quidem esse peccato, viventes autem Deo, in Christo Jesu Domino nostro.

Grad.
t. 5. *(mizat.)* **C** ONVER - TERE Do - mine a - liquan -
tulum : et de - pre - ca - re su - per ser - vos tu - os.

✠. Domine,

re - fu - gi - um fa - ctus es no -

bis, a genera - ti - o - ne et pro - ge - ni - e.

t. 3. **A** LLE - LU - IA. *ij.*

✠. In te, Do - mine, spe - ra - vi, non confun -

dar in æ - ter - num : in ju - sti - ti - a tu -

a libera me, et e - ripe me : incli - na

ad me au - rem tu - am, acce - lera, ut

e - ri - pi - as me.

Sequentia sancti Evangelii secundum Marcum. C. 8.

In illo tempore : Cum turba multa esset cum Jesu, nec haberent quod manducarent, convocatis discipulis, ait illis : Misereor super turbam : quia ecce jam triduo sustinent me, nec habent quod

manducant : et si dimisero eos jejunos in domum suam, deficient in via : quidam enim ex eis de longe venerunt. Et responderunt ei discipuli sui : Unde illos quis poterit hic saturare panibus in solitudine ? Et interrogavit eos. Quot panes habetis ? Qui dixerunt : Septem. Et praecepit turbae discumbere super terram. Et accipiens septem panes, gratias agens, fregit, et dabat discipulis suis, ut apponerent, et apposuerunt turbae. Et habebant pisciculos paucos : et ipsos benedixit, et jussit apponi. Et manducaverunt, et saturati sunt, et sustulerunt quod superaverat de fragmentis, septem sportas. Erant autem qui manducaverant, quasi quatuor millia : et dimisit eos.

Offert. Pèrfice gressus, *au Dimanche de la Sexagésime, p. 149.*

Secrete. PROPITIARE, Domine, supplicationibus nostris, et has populi tui oblationes benignus assume : et ut nullius sit irritum votum, nullius vacua postulatio, praesta ; ut quod fideliter petimus, efficaciter consequamur. Per Dominum.

Comm.
t. xiv. **C** IRCU - I - BO, et immo - labo in tabernacu - lo
(6) e - jus ho - sti - am jubi - la - ti - o - nis : can - ta - bo et psal -
mum di - cam Do - mi - no.

Postcomm. REPLETI sumus, Domine, munèribus tuis : tribue, quaesumus ; ut eorum et mundemur effectu, et muniàmur auxilio. Per Dominum.

A VÈPRES.

A Magnif.
Ant. **M** I - SE - RE - OR super tur - bam, qui - a ecce jam

tri - du - o sustinent me, nec habent quod manducant : et si

dimisero e - os je - ju - nos, de - fici - ent in vi - a, alle - lu - ia.

Magni - ficat. e u o u a e.

LE VIIe DIMANCHE APRÈS LA PENTECOTE. SEMIDOUBLE.

Introit. *t. 6.* **O** M - NES Gen-tes, plaudi-te ma-nibus:

jubi-la-te De-o in voce exul-ta-ti-o-nis.

Ps. Quo-ni-am Do-minus exel-sus, terribi-lis: * Rex magnus

super omnem terram. ✕. Glo-ri-a Pa-tri. e u o u a e.

Collecte. DEUS, cujus providentiâ in sui dispositione non fallitur: te supplices exoramus; ut noxia cuncta submoveas, et omnia nobis profutura concedas. Per Dominum.

Lectio Epistolæ beati Pauli Apostoli ad Romanos. C. 6.

FRATRES: Humânium dico, propter infirmitatem carnis vestræ: sicut enim exhibuistis membra vestra servire immunditiæ, et iniquitati ad iniquitatem: ita nunc exhibete membra vestra servire justitiæ in sanctificationem. Cum enim servi essetis peccati, liberi fuistis justitiæ. Quem ergo fructum habuistis tunc in illis, in quibus nunc erubescitis? Nam finis illorum mors est. Nunc vero liberati a peccato, servi autem facti Deo, habetis fructum vestrum in sanctificationem, finem vero vitam æternam. Stipendia enim peccati mors. Grâtia autem Dei, vita æterna, in Christo Jesu Domino nostro.

Grad. *t. 6.* **V** ENITE, fi-li-i, au-di-te me: ti-mo-rem Do-mini do-cebo vos.

t. 5. ✕. Accedi-te ad e-

um, et illumina-mini, et faci-es vestræ non

con-fundentur.

t. 3. **A** L-LELU - IA. ij.

✕. Omnes Gen - tes plau -

di-te ma -

nibus: jubi-la-te De-o in vo - ce

exul-ta-ti-o-nis.

Sequentia sancti Evangelii secundum Matthæum. C. 7.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Attendite a falsis prophetis, qui veniunt ad vos in vestimentis ovium, intrinsecus autem sunt lupi rapaces: a fructibus eorum cognoscetis eos. Numquid colligunt de spinis uvas, aut de tribulis ficus? Sic omnis arbor bona fructus bonos facit: mala autem arbor malos fructus facit. Non potest arbor bona malos fructus facere: neque arbor mala bonos fructus facere. Omnis arbor, quæ non facit fructum bonum, excidetur, et in ignem mittetur. Igitur ex fructibus eorum cognoscetis eos. Non omnis qui dicit mihi, Domine, Domine, intrabit in regnum cælorum, sed qui facit voluntatem Patris mei, qui in cælis est, ipse intrabit in regnum cælorum.

Offert. *t. 5.* **S** i - cur in ho-locau - stis a-ri - etum

et tau-ro - rum, et si - cut in mil - libus agno - rum

pin - gui-um: sic fi - at sacri-fi - ci-um no -

strum in conspe-ctu tu - o ho - di-e, ut pla - ce-at

ti - bi: qui-a non est confu - si-o confi-denti-

bus in te, Do - mine.

Secrète. DEUS, qui legalium differentiam hostiarum unius sacrificii perfectione sanxisti: accipe sacrificium a devotis tibi famulis, et pari benedictione, sicut munera Abel, sanctifica; ut quod singuli obtulerunt ad majestatis tuæ honorem, cunctis proficiat ad salutem. Per Dominum.

Comm. **I** *t. 4.* N-CLI-NA au-rem tu - am, acce - lera,
ut eri - pi - as me.

Postcomm. TUA nos, Domine, medicinalis operatio, et a nostris perversitatibus clementer expediat, et ad ea, quæ sunt recta, perducat. Per Dominum.

A VÊPRES.

A Magnif. **N** *Ant. t. 1.* ON po-test arbor bona fructus ma-los face-
re, nec arbor ma-la fructus bonos facere: omnis arbor, quæ
non facit fru-ctum bonum, excide-tur, et in ignem mit-tetur,
alle-lu-ia. *Magni-ficat. e u o u a e.*

LE VIIIe DIMANCHE APRES LA PENTECOTE. SEMIDOUBLE.

Introit Suscepimus, à la Fête de la Purification, p. 511.

Collecte. LARGIRE nobis, quæsumus, Domine, semper spiritum cogitandi quæ recta sunt, propitius et agendi: ut qui sine te esse non possumus, secundum te vivere valeamus. Per Dominum.

Lectio Epistolæ beati Pauli Apóstoli ad Romanos. C. 8.

FRATRES: Debitores sumus non carni, ut secundum carnem vivamus. Si enim secundum carnem vixeritis, moriemini: si autem spiritu facta carnis mortificaveritis, vivetis. Quicumque enim spiritu Dei aguntur, ii sunt filii Dei. Non enim accepistis spiritum servitutis iterum in timore, sed accepistis spiritum adoptionis filiorum, in quo clamamus: Abba (Pater). Ipse enim Spiritus testimonium reddit spiritui nostro, quod sumus filii Dei. Si autem filii, et hæredes: hæredes quidem Dei, cohæredes autem Christi.

Grad. t. 5. (mixt.) **E** - stro mi-hi in De - um pro - te -
cto - rem, et in lo - cum re - fu - gi - i,
ut sal - vum me fa -
ci - as. *v.* De - us, in te speravi:
Do - mine, non confun - dar
in æter - num.

t. 7. **A** L - LE - LU - IA. *vj.*
v. Ma - gnus Do - minus, et lau - da - bilis val -
de, in ci - vi - ta - te De - i no - stri, in mon -
te sancto e - jus.

Sequentia sancti Evangelii secundum Lucam. C. 16.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc: Homo quidam erat dives, qui habebat villicum: et hic diffamatus est apud illum, quasi dissipasset bona ipsius. Et vocavit illum, et ait illi: Quid hoc audio de te? redde rationem villicationis tuæ: jam enim non poteris villicare. Ait autem villicus intra se: Quid faciam, quia dominus meus aufert a me villicationem? fodere non valeo, mendicare erubesco. Scio quid faciam, ut, cum amotus fuero a villicatione, recipiant me in domos suas. Convocatis itaque singulis debitoribus domini sui, dicebat primo: Quantum debes domino meo? At ille dixit: Centum cados olei. Dixitque illi: Accipe cautionem tuam: et sede cito, scribe quinquaginta. Deinde alii dixit: Tu vero quantum debes? Qui ait: Centum coros tritici. Ait illi: Accipe litteras tuas, et scribe octoginta. Et laudavit dominus villicum iniquitatis, quia prudenter fecisset:

quia filii hujus sæculi prudentiores filiis lucis in generatione sua sunt. Et ego vobis dico : Fãcite vobis amicos de mammona iniquitatis : ut, cum defeceritis, recipiant vos in æterna tabernacula.

Offert.

t. 5.

(mixt.)

P o - PU-LUM hu - mi-lem sal-vum fa - ci -
es, Do - mine, et o - cu-los super-bo - rum
hu-mi-li-a - his : quoni-am quis De - us
præ-ter te, Do - mine.

Secrete. SũSCIPE, quæsumus, Dõmine, mûnera quæ tibi de tua largitate defërimus : ut hæc sacrosãncta mystëria, grãtiæ tuæ operante virtute, et præsëntis vitæ nos conversatiõne sanctificent, et ad gaudia sempitërna perdũcant. Per Dõminum.

Comm.

t. 3.

G USTA-TE, et vide-te, quo - ni-am su-a-vis
est Do-minus : be - a-tus vir, qui spe-rat in
e - o.

Postcomm. Srr nobis, Dõmine, reparatiõ mentis et cõrporis cõlëste mystërium : ut cujus exëquimur cultum, sentiãmus effëctum. Per Dõminum.

A VËPRES.

A Magnif.

Ant.

t. 4.

Quid fa - ci-am, qui-a Dominus me - us aufert a
me villica-ti-onem? Fo-dere non va - le-o, mendicare e -
rubesco : sci-o quid fa - ci-am, ut cum a-mo-tus fu - ero
a villi-ca-ti - onë, re-ci-pi-ant me in do-mos su-as.
Magni-ficat. e u o u a e.

LE IXe DIMANCHE APRÈS LA PENTECOTE. SEMIDOUBLE.

Introit.

t. 5.

E c - CE De - us ad-juvat me, et Do - minus
su - sce - ptor est a-nimæ me-æ : aver-te ma-la ini -
mi - cis me - is, et in ve-ri-ta-te tu - a di-sperde illos
pro-te-ctor me - us, Do - mine. Ps. De-us, in nomine
tu-o salvum me fac : * Et in virtute tu-a libera me. ¶. Glo -
ri-a Patri. e u o u a e.

Collecte. PãTEANT aures misericõrdiæ tuæ, Dõmine, prëcibus supplicãntium : et ut petëntibus desiderãta concëdas ; fac eos, quæ tibi sunt plãcita, postulãre. Per Dõminum.

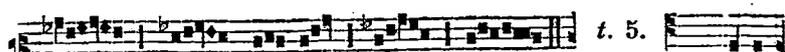
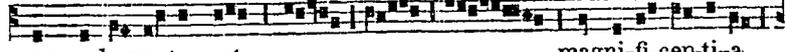
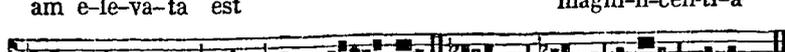
Lectio Epistolæ beãti Pauli Apõstoli ad Corinthios. I, C. 10.

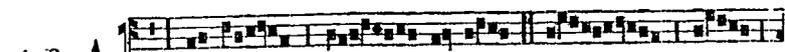
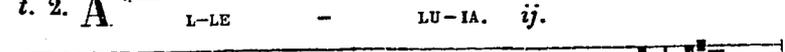
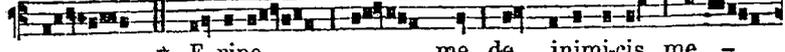
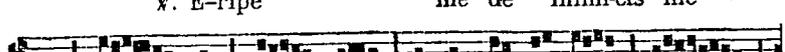
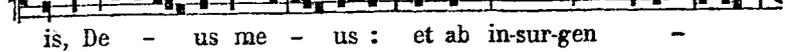
FRATRES : Non simus concupiscëntes malõrum, sicut et illi concupiërunt. Neque idololãtræ efficiãmini, sicut quidam ex ipsis : quemãdmodum scriptum est : Sedit põpulus manducãre et bibere, et surrexerunt ludere. Neque fornicemur, sicut quidam ex ipsis fornicãti sunt, et ceciderunt una die viginti tria millia. Neque tentemus Christum, sicut quidam eõrum tentaverunt, et a serpëntibus periërunt. Neque murmurãveritis, sicut quidam eõrum murmurãverunt, et periërunt ab exterminatõre. Ilæc autem õmnia in figura contingebant illis : scripta sunt autem ad correptiõnem nostram, in quos fines sæculõrum devenerunt. Itaque qui se existimat stare, videat ne cadat. Tentãtio vos non apprehëndat, nisi humana : fidëlis autem Deus est, qui non patietur vos tentari supra id quod potëstis, sed faciet, etiã cum tentatiõne provëntum, ut põssitis sustinere.

Grad.

t. 6.

D O-MINE Do - minus noster, quam ad-
mi - ra - bile est nomen tu - um in u-ni-ver-

t. 5. *t.* 5. Quoni-
sa ter-ra! *t.* 5. Quoni-
am e-le-va-ta est magni-fi-cent-ti-a
tu - a su-per cœ - los.

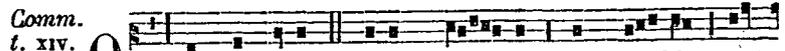
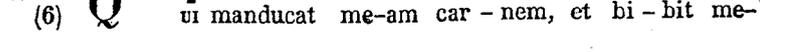
t. 2. **A** L-LE - LU-IA. *ij.*
†. E-ripe me de inimi-cis me -
is, De - us me - us : et ab in-sur-gen -
tibus in me li - bera
me.

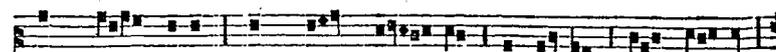
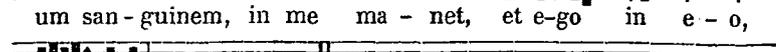
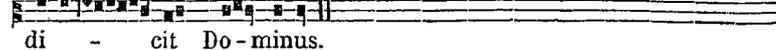
Sequëntia sancti Evangélii secúndum Lucam. *C.* 19.

In illo témpore : Cum appropinquáret Jesus Jerúsalem, videns civitátem, flevit super illam, dicens : Quia si cognovisses et tu, et quidem in hac die tua, quæ ad pacem tibi : nunc autem abscondita sunt ab óculis tuis. Quia vénient dies in te : et circúmdabunt te inimíci tui vallo, et circúmdabunt te : et coangustábunt te úndique : et ad terram prostérnent te, et filios tuos, qui in te sunt : et non relinquent in te lápidem super lápidem : eo quod non cognóveris tempus visitatiónis tuæ. Et ingressus in templum, cœpit ejícere vendétes in illo, et emétes, dicens illis : Scriptum est : Quia domus mea domus oratiónis est. Vos autem fecistis illam spelúncam latrónum. Et erat docens quotidie in templo.

Offert. Justitiæ Dómini, au 3e Dimanche de Carême, p. 175.

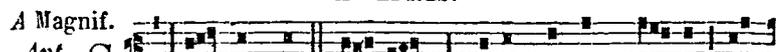
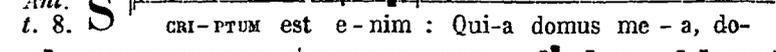
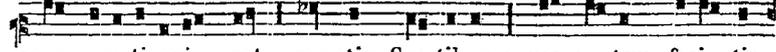
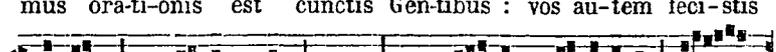
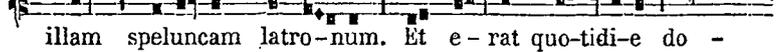
Secrète. CONCÈDE nobis, quæsumus, Dómine, hæc digne frequen-táre mystéria : quia quóties hujus hóstiæ commemoratió celebrá-tur, opus nostræ redemptiÓnis exercétur. Per Dóminum.

Comm.
t. XIV. **Q** *t.* XIV. **Q**
(6) **Q** ui manducat me-am car - nem, et hi - bit me-

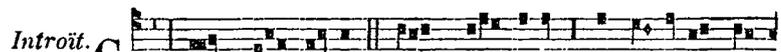
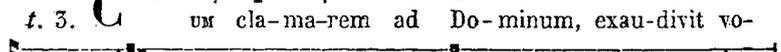
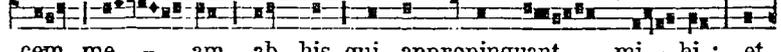
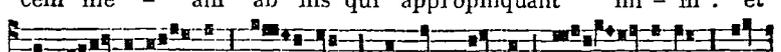
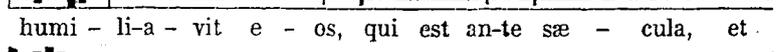
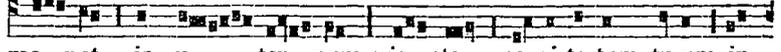

um san-guinem, in me ma-net, et e-go in e-o,
 di - cit Do-minus.

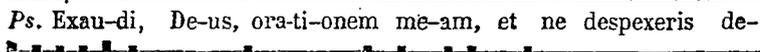
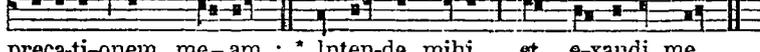
Postcomm. Tui nobis, quæsumus, Dómine, commúnio sacra-ménti, et purificatiÓnem cónferat, et tribuat unitátem. Per Dó-minum.

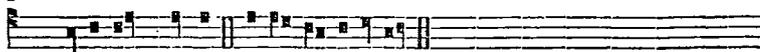
A VÈPRES.

A Magnif.
Ant. **S**
t. 8. **S**
CRI-PTUM est e-nim : Qui-a domus me - a, do-
mus ora-ti-onis est cunctis Gen-tibus : vos au-tem feci-stis

illam speluncam latro-num. Et e-rat quo-tidi-e do -

cens in templo. *Magni-ficat.* e u o u a e.

LE Xe DIMANCHE APRÈS LA PENTECOTE. SEMIDOUBLE.

Introit. **C**
t. 3. **C**
UM cla-ma-rem ad Do-minum, exau-divit vo-

cem me - am ab his qui appropinquant mi - hi : et

humi - li-a - vit e - os, qui est an-te sæ - cula, et

ma-net in æ - ter-num : ja-cta co-gi-ta-tum tu-um in

Do - mino, et ipse te e - nu-tri-et.

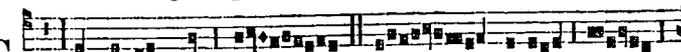
Ps. Exau-di, De-us, ora-ti-onem me-am, et ne despexeris de-

preca-ti-onem me-am : * Inten-de mihi, et e-xaudi me.

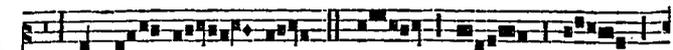
†. Glori-a Patri. e u o u a e

Collecte. DEUS, qui omnipotentiam tuam parcendo maxime et miserando manifestas : multiplica super nos misericordiam tuam ; ut ad tua promissa currentes, celestium bonorum facias esse consortes. Per Dominum.

Lectio Epistolæ beati Pauli Apostoli ad Corinthios. I, C. 12.

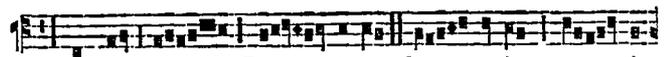
FRATRES : Scitis quoniam cum Gentes essetis, ad simulacra muta prout ducebamini euntes. Ideo notum vobis facio, quod nemo in Spiritu Dei loquens, dicit anathema Jesu. Et nemo potest dicere, Dominus Jesus, nisi in Spiritu sancto. Divisiones vero gratiarum sunt, idem autem Spiritus. Et divisiones ministratorum sunt, idem autem Dominus. Et divisiones operationum sunt, idem vero Deus, qui operatur omnia in omnibus. Unicuique autem datur manifestatio Spiritus, ad utilitatem. Alii quidem per Spiritum datur sermo sapientiae : alii autem sermo scientiae secundum eundem Spiritum : alteri fides in eodem Spiritu : alii gratia sanitatum in uno Spiritu : alii operatio virtutum, alii prophetia, alii discretio spirituum, alii genera linguarum, alii interpretatio sermonum. Hæc autem omnia operatur unus atque idem Spiritus, dividens singulis prout vult.

Grad. t. 1. **C** USTO-DI me, Do - mine,
ut pupil - lam o-cu-li :
sub umbra a-la - rum tu-a - rum
pro - lege
me. ✕. De vul-tu tu-o
ju-di - ci-um me - um pro - de-at :
o-cu-li tu - i
vi - de-ant æqui-ta -
tem.

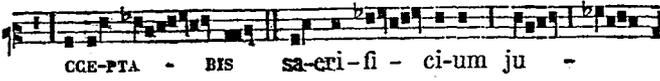
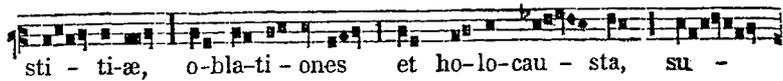
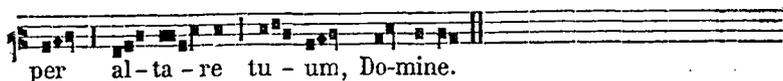
t. 7. **A** L-LE - LU - IA. ij.
✕. Te de-cet hymnus, De - us, in
Si - on : et ti - bi red-de-tur vo -
tum in Jeru - sa-lem. ✕ *

Sequentia sancti Evangelii secundum Lucam. C. 18.

In illo tempore : Dixit Jesus ad quosdam, qui in se confidebant tanquam justi, et aspernabantur ceteros, parabolam istam. Duo homines ascenderunt in templum ut orarent : unus Pharisæus, et alter Publicanus. Pharisæus stans, hæc apud se orabat : Deus, gratias ago tibi ; quia non sum sicut ceteri hominum, raptores, injusti, adulteri ; velut etiam hic publicanus. Jejuno bis in sabbato : decimas do omnium, quæ possideo. Et publicanus a longe stans, nolèbat nec oculos ad cælum levare : sed percutiebat pectus suum, dicens : Deus, propitius esto mihi peccatori. Dico vobis, descendit hic justificatus in domum suam ab illo : quia omnis qui se exaltat, humiliabitur : et qui se humiliat, exaltabitur.

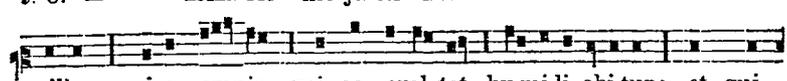
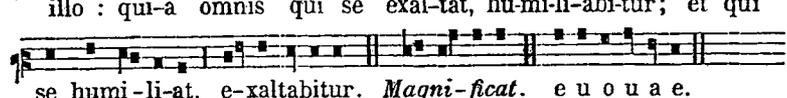
Offert. t. 2. **A** D te, Do - mine, le - vavi a - ni -
mam me - am : De-us me - us, in te con-fi - do, non eru -
be-sciam : neque irri - de-ant me inimi - ci me - i :
et enim u-ni-versi qui tè expe-ctant, non confun -
den - tur.

Secrete. TIBI, Domine, sacrificia dicata reddantur : quæ sic ad honorem nominis tui deferenda tribuisti ; ut eadem remedia fieri nostra prestares. Per Dominum.

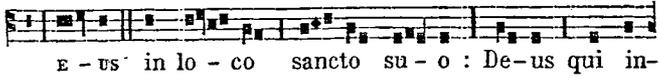
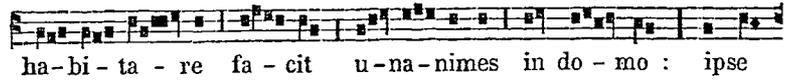
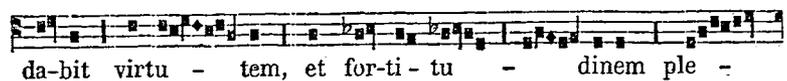
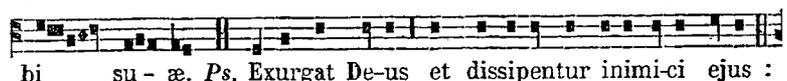
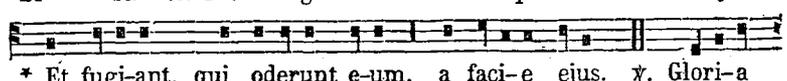
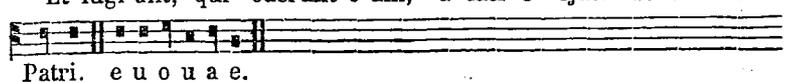
Comm.
t. 4. **A** **C**CE-PTA - BIS sa-cti-fi - ci-um ju -
 sti - ti-æ, o-bla-ti - ones et ho-lo-cau - sta, su -
 per al-ta-re tu - um, Do-mine.

Postcomm. QUÆSUMUS, Dómine Deus noster : ut quos divinis reparare non desinis sacramentis, tuis non destituas benignus auxiliis. Per Dóminum.

A VÊPRES.

Magnif.
Ant.
t. 8. **D** ESCEN-DIT hic ju-sti- ficatus in domum su-am ab
 illo : qui-a omnis qui se exal-tat, hu-mi-li-abi-tur; et qui
 se humi-li-at, e-xaltabitur. *Magni-ficat.* e u o u a e.

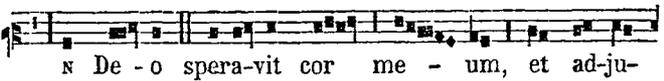
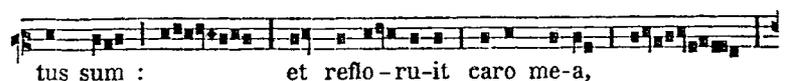
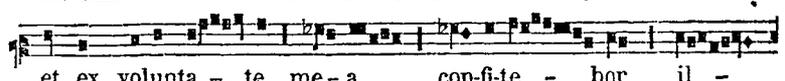
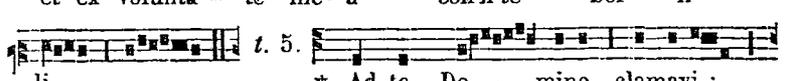
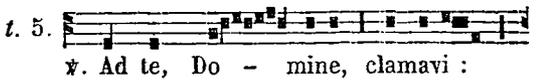
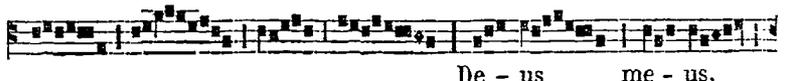
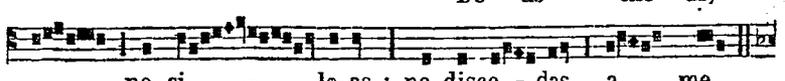
LE XIe DIMANCHE APRÈS LA PENTECOTE. SEMIDOUBLE.

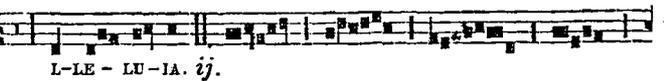
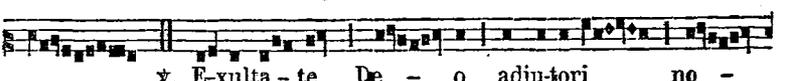
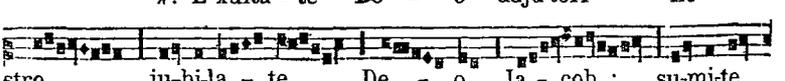
Introït.
t. 5. **D** E - us in lo - co sancto su - o : De-us qui in-
 ha-bi-ta - re fa - cit u-na-nimes in do - mo : ipse
 da-bit virtu - tem, et for-ti-tu - dinem ple -
 bi su - æ. *Ps.* Exurgat De-us et dissipentur inimi-ci ejus :
 * Et fugi-ant, qui oderunt e-um, a faci-e ejus. *✕.* Glori-a
 Patri. e u o u a e.

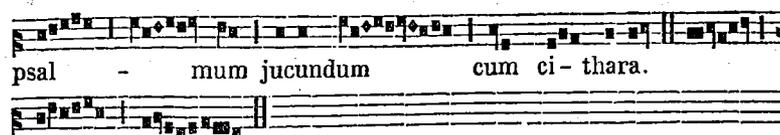
Collecte. OMNIPOTENS sempitérne Deus, qui abundantia pietatis tuæ et mérita supplicum excédis et vota : effunde super nos misericórdiam tuam ; ut dimittas quæ conscientia méruit, et adjicias quod oratio non præsumit. Per Dóminum.

Lectio Epistolæ beati Pauli Apóstoli ad Corinthios. I, C. 15.

FRATRES : Notum vobis fácio Evangélium, quod prædicavi vobis, quod et accepistis, in quo et státis, per quod et salvámini : quæ ratióne prædicáverim vobis, si tenétis, nisi frustra credidistis. Trádidit enim vobis in primis, quod et accépi : quóniam Christus mórtuus est pro peccátis nostris secúndum Scriptúras : et quia sepúltus est, et quia resurréxit tértia die secúndum Scriptúras : et quia visus est Cephæ, et post hoc undecim : deinde visus est plus quam quingéntis frátribus simul, ex quibus multi manent usque adhuc, quidam autem dormiérunt. Deinde visus est Jacóbo, deinde Apóstolis ómnibus : novissime autem ómnium tanquam abortivo, visus est et mihi. Ego enim sum minimus Apostolórum, qui non sum dignus vocári Apóstolus, quóniam persecútus sum Ecclésiám Dei. Grátia autem Dei sum id quod sum, et grátia ejus in me vácuá non fuit.

Grad.
t. 6. **I** N De - o spera-vit cor me - um, et ad-ju-
 tus sum : et refló-ru-it caro me-a,
 et ex volunta - te me-a con-fi-te - bor il -
 li. *t. 5.* ✕. Ad te, Do - mine, clamavi :
 De - us me - us,
 ne si - le-as : ne disce - das a me.

t. 7. **A** L-LE - LU-IA. *ij.*
 ✕. E-xulta-te De - o adju-tori no -
 stro, ju-bi-la - te De - o Ja - cob : su-mi-te

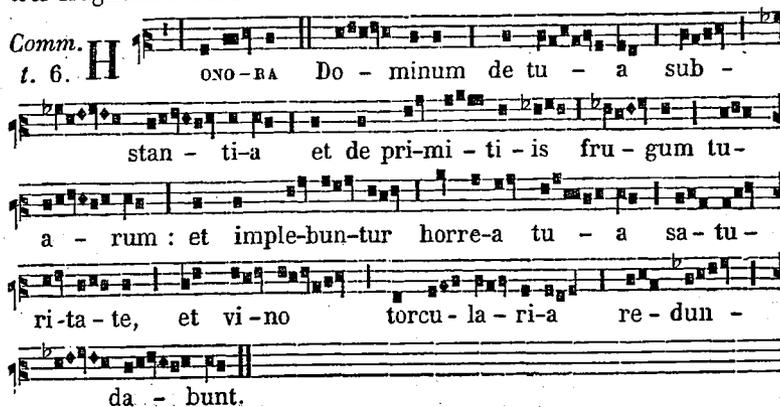

Sequētia sancti Evangēlii secūndum Marcum. C. 7.

In illo tempore : Exiens Jesus de finibus Tyri, venit per Sidonem ad mare Galilææ, inter médios fines Decapóleos. Et adducunt ei surdum et mutum, et deprecabāntur eum ut impónat illi manum. Et apprehēdens eum de turba seórsum, misit digitos suos in aurículas ejus : et expuens, tēgit linguam ejus : et suspiciens in cælum, ingémuit, et ait illi : Ephphétha, quod est, adaperire. Et statim apértæ sunt aures ejus, et solútum est vinculum linguæ ejus, et loquebátur recte. Et præcepit illis, ne cui dicerent. Quanto autem eis præcipiebat, tanto magis plus prædicábant : et eo amplius admirabāntur, dicētes : Bene ómnia fecit : et surdos fecit audire et mutos loqui.

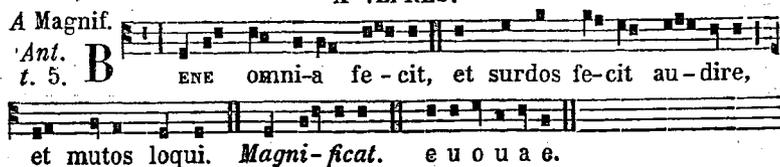
Offert. Exaltábo te, au *Mercredi des Cendres*, p. 159.

Secrète. RÉSPICE, Dómine, quæsumus, nostram propitiis servitútem : ut quod offérimus, sit tibi munus accéptum ; et sit nostræ fragilitátis subsidium. Per Dóminum.

Postcomm. SENTIÁMUS, quæsumus, Dómine, tui perceptiōne sacramenti subsidium mentis et cōporis : ut in utrōque salvati, cœlestis remēdii plenitúdine gloriémur. Per Dóminum.

A VÊPRES.

LE XIIe DIMANCHE APRÈS LA PENTECOTE. SEMIDOUBLE.

Collecte. OMNIPOTENS et miséricors Deus, de cujus múnere venit, ut tibi a fidélibus tuis digne et laudabiliter serviátur : tribue, quæsumus, nobis ; ut ad promissiōnes tuas sine offensiōne carrámus. Per Dóminum.

Lectio Epistolæ beati Pauli Apóstoli ad Corinthios. II, C. 3.

FRATRES : Fidúciā talem habémus per Christum ad Deum : non quod sufficiētes simus cogitare aliquid a nobis, quasi ex nobis : sed sufficiētia nostra ex Deo est, qui et idóneos nos fecit ministros novi testamēti ; non littera, sed spiritu : littera enim occidit, spiritus autem vivificat. Quod si ministratio mortis, litteris deformata in lapidibus, fuit in glória : ita ut non possent intēdere filii Israel in faciē Móysi, propter glóriam vultus ejus, quæ evacuátur : quómmodo non magis ministratio spiritus erit in glória ? Nam si ministratio damnationis glória est : multo magis abundat ministériū justitiæ in glória.

OFFICES NOTÉS.

19

t. 7. (mixt.)
 ♯. In Do-mi-no
 lau-dabitur a - ni-ma
 me - a : au - di-ant mansu-e -
 r * ti, et læ-
 ten-tur.

t. 3. A
 L-LE - LU - IA. ij.
 ♯. Do-mine, De-us sa-lu-
 tis me - æ, in di-e cla-ma - vi, et no -
 cte co - ram te.

Sequëntia sancti Evangélii secúndum Lucam. C. 10.

In illo témpore : Dixit Jesus discipulis suis : Beáti óculi, qui vidēt quæ vos vidētis. Dico enim vobis quod multi Prophætæ et reges voluérunt videre quæ vos vidētis, et non vidérunt : et audire quæ auditis, et non audierunt. Et ecce quidam Legisperitus sur-réxit, tentans illum, et dicens : Magister, quid faciēdo vitam ætérnam possidébo ? At ille dixit ad eum : In lege quid scriptum est ? quómodo legis ? Ille respóndens dixit : Diliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota ánima tua, et ex ómnibus vi-ribus tuis, et ex omni mente tua : et próximum tuum sicut te-ipsam. Dixitque illi : Reete respondisti : hoc fac, et vives. Ille au-tem volens justificare seipsum, dixit ad Jesum : Et quis est meus próximus ? Suscipiens autem Jesus, dixit : Homo quidam descen-débat ab Jerúsalem in Jéricho, et incidit in latrónes, qui étiam despoliavérunt eum : et plagis impóstitis abiérunt, semivivo reli-cto. Accidit autem, ut sacérdos quidam descēderet eádē via, et viso illo, præterivit. Similiter et Levíta, cum esset secus lo-cum, et vidéret eum, pertransiit. Samaritánus autem quidam iter

faciens venit secus eum, et videns eum, misericórdia motus est. Et apprópians, alligávit vúlnera ejus, infúndens óleum et vi-num : et impónens illum in juméntum suum, duxit in stábulum, et curam ejus egit. Et áltera die prótulit duos denários, et dedit stabulário, et ait : Curam illius habe : et quodcúmque superero-gáveris, ego cum rediero, reddam tibi. Quis horum trium vidétur tibi próximus fuisse illi, qui incidit in latrónes ? At ille dixit : Quis fecit misericórdiam in illum. Et ait illi Jesus : Vade, et tu fac si-militer.

Offert. t. 7. (mixt.)
P RECA - TUS est Mo - yses in conspe-
 ctu Do - mini De - i su - i, et di -
 xit : Qua-re, Do-mine, ira -
 sceris in po - pu-lo tu - o ? par - ce iræ a-nimæ
 tu - æ : me-men-to A - braham, I - sa-ac,
 et Ja - cob, quibus jurasti da-re terram flu-entem lac
 et mel : et placatus fa-ctus est Do -
 minus de ma-lignitate, quam di - xit fa -
 cere po-pu-lo su - o.

Secrète. HóSTIAS, quæsumus, Dómine, propítius inténde, quas sacris altáribus exhibémus : ut nobis indulgéntiam largiēdo, tuo nómini dent honórem. Per Dóminum.

Comm. t. xiv. (6)
D E fru-ctu o-perum tu-orum, Domine, sati - abi-
 tur ter - ra ; ut edu-cas panem de terra, et vi - num læ-

Postcomm. VIVIFICET NOS, quæsumus, Dómine, hujus participá-
tio sancta mystérii : et páriter nobis expiatiónem tribuat, et mu-
nimen. Per Dóminum.

A VEPRES.

A Magnif.

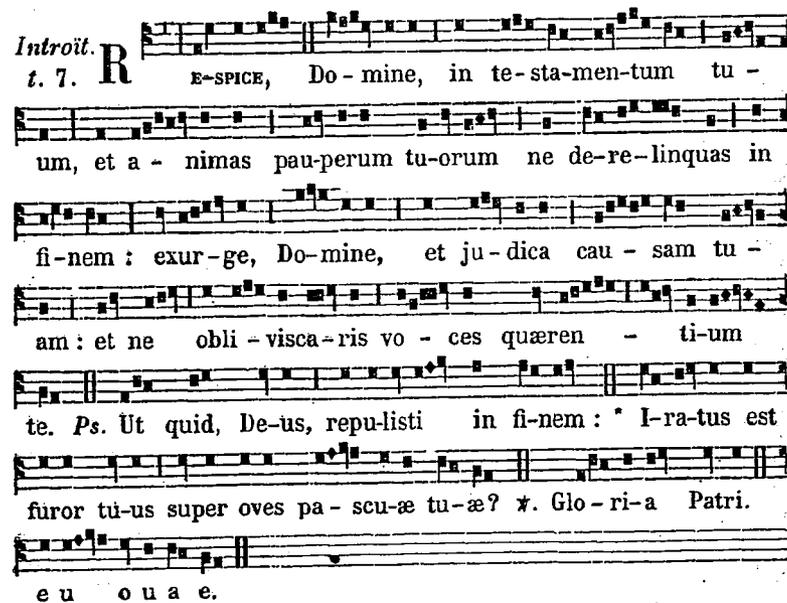
Ant.

t. 8.

LE XIIIe DIMANCHE APRÈS LA PENTECOTE. SEMIDOUBLE.

Introit.

t. 7.

Collecte. OMNÍPOTENS sempitérne Deus, da nobis fidei; spei, et
charitátis augmémentum : et ut mereámur ásequi quod promittis,
fac nos amáre quod præcipis. Per Dóminum.

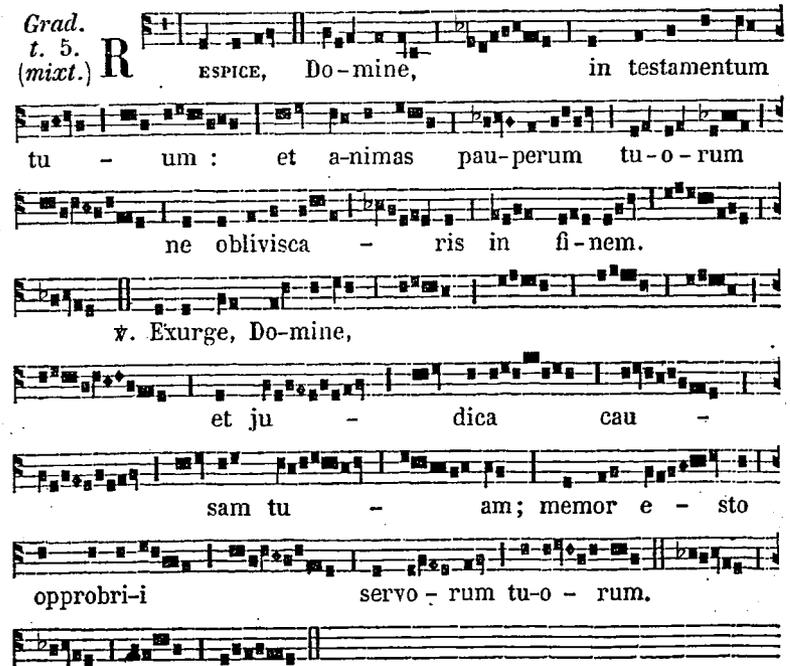
Lectio Epistolæ beáti Pauli Apóstoli ad Gálatas. C. 3.

FRATRES : Abrahæ dictæ sunt promissiones, et sèmini ejus. Non
dicit : Et seminibus, quasi in multis, sed quasi in uno. Et sé-
mini tuo, qui est Christus. Hoc autem dico : testaméntum confir-
mátum a Deo : quæ post quadringéntos et trigínta annos facta est
lex, non irritum facit ad evacuándam promissionem. Nam si ex
lege hæreditas, jam non ex promissione : Abrahæ autem per re-
promissionem donávit Deus. Quid igitur lex ? Propter transgres-
siones pòsita est, donec veniret semen, cui promiserat, ordináta
per Angelos in manus mediátòris. Mediátor autem unius non est :
Deus autem unus est. Lex ergo advèrsus promissa Dei ? Absit. Si
enim data esset lex, quæ posset vivificáre, vere ex lege esset jus-
titia. Sed conclusit Scriptúra ómnia sub peccáto, ut promissio ex
fide Jesu Christi darétur credéntibus.

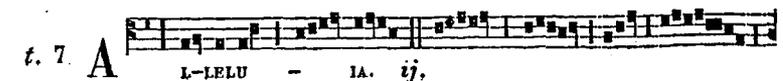
Grad.

t. 5.

(mixt.)

t. 7.

✕. Do - mine, refu -
 gi - um fa - ctus es no -
 bis a ge - ne - ra - ti - o -
 ne et proge - ni - e.

Sequētia sancti Evangelii secundum Lucam. C. 17.

In illo tempore : Dum iret Jesus in Jerúsalem, transibat per mediā Samariā et Galilæam. Et cum ingrederetur quoddam castellum, occurrerunt ei decem viri leprosi, qui steterunt a longe; et levaverunt vocem, dicentes : Jesu præceptor, miserere nostri. Quos ut vidit : Ite, ostēdite vos sacerdotibus. Et factum est, dum irent, mundati sunt. Unus autem ex illis, ut vidit quia mundatus est, regressus est, cum magna voce magnificans Deum, et cecidit in faciem ante pedes ejus, grātiās agens : et hic erat Samaritanus. Respondens autem Jesus, dixit : Nonne decem mundati sunt ? et novem ubi sunt ? Non est inventus qui rediret, et daret gloriā Deo, nisi hic alienigena. Et ait illi : Surge, vade ; quia fides tua te salvum fecit.

Offert.

t. 2. **I**n te spera - vi, Do - mine; dixi : Tu es De - us me - us : in manibus tuis tem - pora me - a.

Secrète. PROPITIARE, Dōmine, pōpulo tuo, propitiare munēribus : ut hac oblatiōe placatus, et indulgētiā nobis tribuas, et postulata concedas. Per Dōminum.

Comm.

t. 5. **P**A - NEM de cœ - lo dedi - sti no - bis, Dō - mine, haben - tem omne de - le - cta - men - tum, et omnem sa -
 po - rem su - a - vi - ta - tis,

Postcomm. SUMPſIS, Dōmine, cœlestibus sacramētis : ad redemptiōnis æternæ, quæsumus, proficiāmus augmētum. Per Dōminum.

A VĒPRES.

A Magnif.

Ant.

t. 1. **U** - nus autem ex il - lis, ut vi - dit quod munda - tus est, regressus est, cum magna vo - ce magni - ficans De - um, alle - lu - ia. Magni - ficat. e u o u a e.

LE XIVe DIMANCHE APRÈS LA PENTECOTE. SEMIDOUBLE.

Introit.

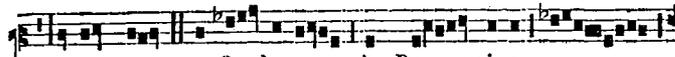
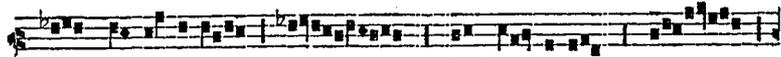
t. 3. **P**ROTE - CTOR no - ster, aspice, De - us, et re -
 spice in fa - ci - em Christi tu - i : qui - a me - li -
 or est di - es u - na in atri - is tu - is su - per
 mil - li - a. Ps. Quam di - lecta tabernacu - la tu - a,
 Domine virtu - tum ! * Concu - piscit et de - ficit anima me - a in,
 a - tri - a Domini. ✕. Glori - a Patri. e u o u a e.

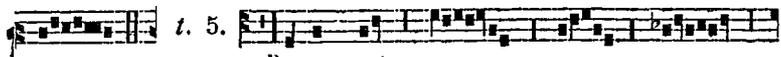
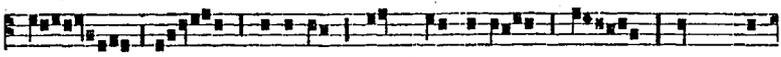
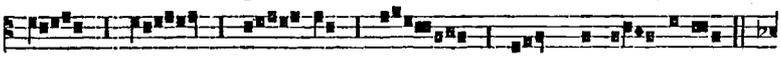
Collecte. CUSŒDI, Dōmine, quæsumus, Ecclesiā tuā propitiatiōe perpētua : et quia sine te lābitur humana mortalitas, tuis semper auxiliis et abstrahatur a nōxiis, et ad salutaria dirigatur. Per Dōminum nostrum.

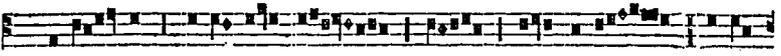
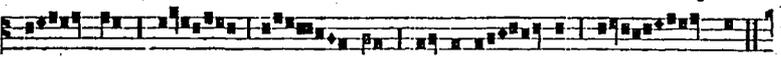
Lectiō Epistolæ beati Pauli Apōstoli ad Gālatas. C. 5.

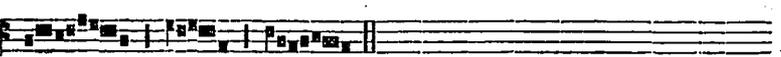
FRATRES : Spiritu ambulāte, et desidēria carnis non perficiētis. Caro enim concupiscit adversus spiritum, spiritus autem adversus carnem : hæc enim sibi invicem adversantur : ut non quæcūque vultis, illa faciātis. Quod si spiritu ducimini, non estis sub lege. Manifesta sunt autem ōpera carnis, quæ sunt fornicatiō,

immunditia, impudicitia, luxuria, idolorum servitus, veneficia, inimicitia, contentiones, æmulationes, iræ, rixæ, dissensiones, sectæ, invidia, homicidia, ebrietates, comessationes, et his similia: quæ prædico vobis, sicut prædixi: quoniam qui talia agunt, regnum Dei non consequentur. Fructus autem Spiritus est charitas, gaudium, pax, patientia, benignitas, bonitas, longanimitas, mansuetudo, fides, modestia, continentia, castitas. Adversus hujusmodi non est lex. Qui autem sunt Christi, carnem suam crucifixerunt cum vitis et concupiscentiis.

Grad. **B** *t. 6.* **ONUM** est confi-dere in Do-mino,
 quam confi-dere in ho-mine.

t. 5. **✠. Bonum est**
 sperare in Do-mino, quam spe-
 ra - re in princi-pibus.

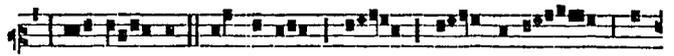
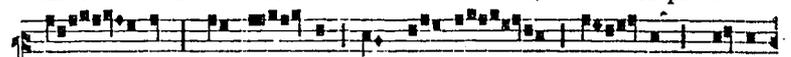
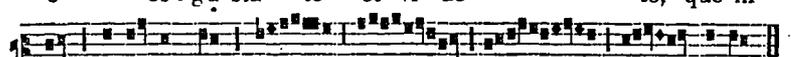
t. 7. **A** *ij.* **L-LELU - IA.**
✠. Veni-te, exul-te-mus Do-mino: jubi-
 le-mus De - o sa-lu-ta-ri no-stro. ✠

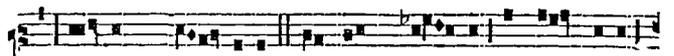
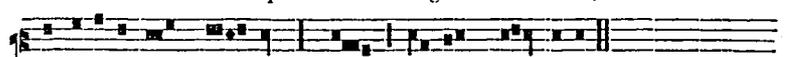
Sequentia sancti Evangelii secundum Matthæum. *C. 6.*

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Nemo potest duobus dominis servire: aut enim unum odio habebit, et alterum diliget: aut unum sustinebit, et alterum contemnet. Non potestis Deo servire, et mammonæ. Ideo dico vobis, ne solliciti sitis animæ

vestræ quid manducetis, neque corpori vestro quid induamini. Nonne anima plus est quam esca: et corpus plus quam vestimentum? Respiciate volatilia cæli, quoniam non serunt, neque metunt, neque congregant in horrea: et Pater vester cælestis pascit illa. Nonne vos magis pluris estis illis? Quis autem vestrum cogitans potest adjicere ad staturam suam cubitum unum? Et de vestimento quid solliciti estis? Considerate lilia agri quomodo crescunt: non laborant, neque nent. Dico autem vobis, quoniam nec Salomon in omni gloria sua coopertus est sicut unum ex istis. Si autem fenum agri, quod hodie est, et cras in clibanum mittitur, Deus sic vestit: quanto magis vos modicæ fidei? Nolite ergo solliciti esse, dicentes: Quid manducabimus, aut quid bibemus, aut quo operiemur? hæc enim omnia Gentes inquirunt. Scit enim Pater vester, quia his omnibus indigetis. Quærite ergo primum regnum Dei, et justitiam ejus: et hæc omnia adjiciuntur vobis.

Offert. **I** *t. 8.* **M-NIT-TET** Angelus Do - mini in
 circu - i-tu timen-ti-um e - um, et e - ri-pi-et
 e - os: gu-sta - te et vi-de - te, quo-ni-
 am su-a-vis est Do - minus.

Secrète. CONCEDE nobis, Domine, quæsumus: ut hæc hostia salutaris et nostrorum fiat purgatio delictorum, et tuæ propitiatio potestatis. Per Dominum.

Comm. **P** *t. 8.* **RI-MUM** quæ-rite regnum De - i, et o-mni-a
 adjici-entur vo - bis, di - cit Do-minus.

Postcomm. PURIFICENT semper et muniant tua sacramenta nos, Deus: et ad perpétuæ ducant saluationis effectum. Per Dominum.

A VÊPRES.

A Magnif. **Q** *Ant.* *t. 1.* **VÉRITE** pri-mum regnum De-i, et justi-ti-

am ejus, et hæc omni-a adjici-entur vo-bis, alle-lu-ia.
Magni-ficat. euouae.

LE XVe DIMANCHE APRÈS LA PENTECÔTE. SEMIDOUBLE.

Introit.
t. 1. *(miat.)* I N-GLI-NA, Do-mine, au-rem tu-am ad me,
et e-xaudi me : sal-vum fac servum tu-um, De-us
me-us, spe-ran-tem in te : mise-rere mihi, Do-mi-
ne, quo-ni-am ad te clama-vi to-ta di-e. *Ps.* Læti-
fica animam ser-vi tu-i : Qui-a ad te, Domine, ani-
mam me-am leva-vi. *∞.* Glori-a Patri. euouae.

Collecte. ECCLÉSIAM tuam, Dómine, miserátio continuáta munde-
det et múniat : et, quia sine te non potest salva consistere, tuo
semper múnere gubernétur. Per Dóminum.

Lectio Epistolæ beati Pauli Apóstoli ad Gálatas. *C. 5 et 6.*

FRATRES : Si spiritu vivimus, spiritu et ambulémus. Non efficiámur
inánis glóriæ cúpidi, invicem provocántes, invicem invi-
déntes. Fratres, et si præoccupátus fúerit homo in áliquo delicto,
vos, qui spirituáles estis, hujúsmodi instrúite in spiritu lenitátis,
considerans teípsum, ne et tu tentéris. Alter altérius ónera por-
táte, et sic adimplébitis legem Christi. Nam si quis existimat se
áliquid esse, cum nihil sit, ipse se sedúcit. Opus autem suum
probet unusquisque, et sic in semetípso tantum glóriam habébit,
et non in áltero. Unusquisque enim onus suum portábit. Commú-
nicet autem is, qui catechizátur verbo, ei qui se catechizat, in
ómnibus bonis. Nolite erráre : Deus non irridétur. Quæ enim se-
mináverit homo, hæc et metet. Quóniam qui séminat in carne
sua de carne et metet corruptiónem : qui autem séminat in spi-

ritu, de spiritu metet vitam ætérnam. Bonum autem faciéntes,
non deficiámus : tempore enim suo metémus, non deficiéntes.
Ergo dum tempus habémus, operémur bonum ad omnes, máxime
autem ad domésticos fidei.

Grad. **B** ONUM est confi-te-ri Do-mino,
t. 5. et psal-ere no-mini tu-o, Altis-
sime. *∞.* Ad annunti-an-dum
mane mise-ricor-
di-am tu-am, et ve-ri-ta-
tem tu-am per no-ctem.

t. 7. **A** LLELU - IA. *ij.*
∞. Quo-ni-am De-us ma-
gnus
Do-
minus, et Rex ma-
gnus super om-nem
ter-ram.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam. *C. 7.*

IN illo tēpore : Ibát Jesus in civitátem, quæ vocátur Naim : et
libant cum eo discipuli ejus, et turba copiósa. Cum autem ap-
propinquáret portæ civitátis, ecce defúctus efferebátur filius
únicus matris suæ : et hæc vídua erat : et turba civitátis multa
cum illa. Quam cum vidisset Dóminus, misericórdia motus super

eam, dixit illi : Noli flere. Et accessit, et tetigit loculum. (Hi autem, qui portabant, steterunt.) Et ait : Adolvens, tibi dico, surge. Et resedit qui erat mortuus, et coepit loqui. Et dedit illum matri suæ. Accipit autem omnes timor : et magnificabant Deum, dicentes : Quia Propheta magnus surrexit in nobis : et quia Deus visitavit plebem suam.

Offert.
t. 5. **E** XPE - CTANS expecta - vi Dominum, et respexit me : et exau - di - vit depreca - ti - o - nem me - am : et immi - sit in os me - um canticum no - vum, hymnum De - o no - stro.

Secrete. TUA nos, Dómine, sacramenta custódiant : et contra diabólicos semper tueántur incúrsus. Per Dóminum.

Comm.
t. 1. **P** A - NIS, quem e - go de - dero, caro me - a est pro sæ - culi vi - ta.

Postcomm. MENTES nostras et cõrpora possideat, quæsumus, Dómine, doni cœlestis operatio : ut non noster sensus in nobis, sed júgiter ejus præveniat effectus. Per Dóminum.

A VÊPRES.

A Magnif.
Ant.
t. 4. **P** ROPHETA ma - gnus surrexit in nobis, et qui - a De - us vi - si - ta - vit plebem su - am. *Magnif - icat.* e u o u a e.

LE XVIe DIMANCHE APRÈS LA PENTECOTE. SEMIDOUBLE.

Introit.
t. 8. **M** I - SE - RE - RE mihi, Do - mine, quo - ni - am ad te

clama - vi to - ta di - e : qui - a tu, Do - mine, su - a - vis ac mi - lis es, et copi - o - sus in mise - ri - cor - , di - a om - nibus invo - can - tibus te. *Ps. Incli - na, Domine, aurem tu - am mihi, et exau - di me : Quo - ni - am inops et pau - per sum ego. ✠. Glori - a Patri.*
e u o u a e.

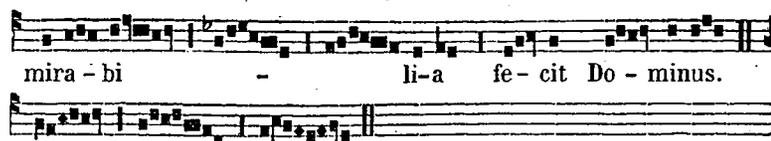
Collecte. TUA nos, quæsumus, Dómine, grátia semper et præveniat et sequatur : ac bonis opéribus júgiter præstet esse inténtos. Per Dóminum nostrum.

Lectio Epistolæ beáti Pauli Apóstoli ad Ephésios. C. 3.

FRATRES : Obsecro vos, ne deficiatis in tribulationibus meis pro vobis, quæ est glória vestra. Hujus rei grátia flecto genua mea ad Patrem Dómini nostri Jesu Christi, ex quo omnis paternitas in cœlis et in terra nominatur, ut det vobis secundum divitias glóriæ suæ, virtute corroborari per Spiritum ejus in interiorem hóminem, Christum habitare per fidem in cõrdibus vestris : in charitate radicati et fundati : ut possitis comprehendere cum omnibus Sanctis, quæ sit latitudo, et longitudo, et sublimitas, et profundum : scire etiam supereminentem scientiæ charitatem Christi, ut impleamini in omnem plenitudinem Dei. Ei autem, qui potens est omnia facere superabundanter quam pétimus, aut intelligimus, secundum virtutem, quæ operatur in nobis, ipsi glória in Ecclesia, et in Christo Jesu, in omnes generationes sæculi sæculórum. Amen.

Grad. Timebunt Gentes, au 5e Dimanche de l'Épiphanie, p. 135.

t. 1. **A** LLELU - IA. ij.
✠. Can - ta - te Do - mino can - ticum no - vum : qui - a

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam. C. 14.

In illo témpore : Cum intráret Jesus in domum cujúsdam principis Pharisæorum sábbato manducáre panem, et ipsi p̄servábant eum. Et ecce homo quidam hydrópicus erat ante illum. Et respóndens Jesus, dixit ad Legisperitos et Pharisæos, dicens : Si licet sábbato curáre ? At illi tacuérunt. Ipse vero apprehénsus sanávit eum, ac dimisit. Et respóndens ad illos, dixit : Cujus vestrum ásinus, aut bos in púteum cadet, et non continuo éxtrahet illum die sábbati ? Et non póterant ad hæc respondére illi. Dicébat autem et ad invitátos parabólam, inténdens quómoδο primos accúbitus eligerent, dicens ad illos : Cum invitátus fúeris ad nuptias, non discúmbas in primo loco, ne forte honorátior te sit invitátus ab illo, et véniens is, qui te et illum vocávit, dicat tibi : Da huic locum : et tunc incipias cum rubóre novissimum locum tenére. Sed cum vocátus fúeris, vade, recúmbe in novissimo loco : ut, cum vénerit qui te invitávit, dicat tibi : Amice, ascénde supérius. Tunc erit tibi glória coram simul discumbéntibus : quia omnis, qui se exáltat, humiliábitur : et qui se humiliat, exaltábitur.

Offert. **D** *t. 6.* **DOMINE,** in auxi-li-um me - um respice :
con-fundantur, et revere-an - tur qui quæ-runt a -
nimam me - am, ut au-ferant e-am :
Domine, in auxi-li-um me - um respice.

Secréte. MUNDA nos, quæsumus, Dómine, sacrificii præsentis effectú, et p̄fice miserátus in nobis : ut ejus mereámur esse partícipes. Per Dóminum.

Comm. **D** *t. 8.* **DOMINE,** memo-ra - bor justi - ti-æ tu - æ
so - li - us : De-us, do-cu-i - sti me a ju-ventu - te

Postcomm. PURIFICA, quæsumus, Dómine, mentes nostras benignus, et rénova cœlestibus sacraméntis : ut consequénter et cõporum præsens p̄riter et futúrum capiámus auxilium. Per Dóminum.

A VÊPRES.

A Magnif. **C** *Ant. t. 7.* **UM** vocatus fu-eris ad nu-pti-as, recumbe in no-
vis-simo loco ; ut dicat tibi qui te in-vita-vit : Ami-ce, ascen-
de superi-us : et erit ti-bi glo - ri-a coram simul discum-
bentibus, al-lelu-ia. *Magni-ficat.* e u o u a e.

LE XVIIe DIMANCHE APRÈS LA PENTECOTE. SEMIDOUBLE.

Introit. **J** *t. 1.* **U**-stus es, Domine, et re-ctum judi-ci-um
tu - um : fac cum ser-vo tu-o secundum miseri-cor-di-am
tu - am. *Ps.* Be-a-ti immacula-ti in vi-a, * qui ambu-
lant in lege Do-mini. *v.* Glori-a Patri. e u o u a e.

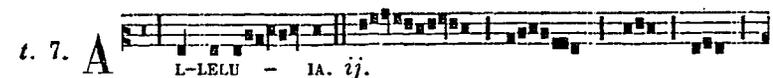
Collecte. DA, quæsumus, Dómine, populo tuo diabólica vitare contágia : et te solum Deum pura mente sectári. Per Dóminum.

Lectio Epistolæ beáti Pauli Apóstoli ad Ephésios. C. 4.

FRATRES : Obsécro vos ego vinctus in Dómino, ut digne ambulétis vocatióne, qua vocáti estis, cum omni humilitáte et mansuetúdone, cum paciéntia, supportántes invicem in charitáte, solliciti serváre unitátem Spíritus in vinculo pacis. Unum

corpus, et unus spiritus, sicut vocati estis in una spe vocationis vestrae. Unus Dominus, una fides, unum baptisma. Unus Deus, et Pater omnium, qui est super omnes, et per omnia, et in omnibus nobis. Qui est benedictus in saecula saeculorum. Amen.

Grad.
t. 1. **B** E-ATA gens, cujus est Do-minus De -
us e-o - rum : po - pu-lus, quem e - le -
git Do - minus in hæredi-ta - tem si -
bi. *✠. Verbo Do -*
mi-ni cœ - li fir-ma-ti sunt : et
spi - ri-tu o - ris e - jus om -
nis vir-tus e - o - rum.

t. 7. **A** L-LELU - IA. *ij.*
✠. Do - mine, e - xau-di ora - ti - o -
nem me - am : et cla-mor me - us ad
te perve-ni-at.

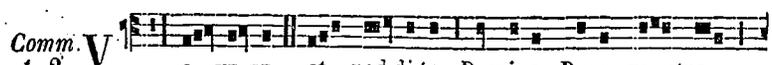
Sequentia sancti Evangelii secundum Matthæum. C. 22.

In illo tempore : Accesserunt ad Jesum Pharisei, et interrogavit eum unus ex eis legis doctor, tentans eum : Magister, quod est mandatum magnum in lege ? Ait illi Jesus : Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, et in tota anima tua, et in tota mente tua. Hoc est maximum, et primum mandatum. Secundum autem simile est huic : Diliges proximum tuum, sicut teipsum. In his duobus mandatis universa lex pendet, et Prophetae. Congregatis autem Phariseis, interrogavit eos Jesus, dicens : Quid

vobis videtur de Christo ? Cujus filius est ? Dicunt ei : David. Ait illis : Quomodo ergo David in spiritu vocat eum Dominum dicens : Dixit Dominus Domino meo : Sede a dextris meis, donec ponam inimicos tuos scabellum pedum tuorum ? Si ergo David vocat eum Dominum, quomodo filius ejus est ? Et nemo poterat ei respondere verbum : neque ausus fuit quisquam ex illa die eum amplius interrogare.

Offert.
t. 4. *(mixt.)* **O** - RA - vi De - um me - um
e - go Dani - el, di - cens : Exau - di, Do - mine,
pre - ces ser - vi tu - i, illu - mina fa - ci - em tu -
am su - per sanctu - a - ri - um tu - um : et propi - ti - us
inten - de po - pu - lum istum, su - per quem invo - ca -
tum est no - men tu - um, De -
us.

Secrete. MAJESTATEM tuam, Domine, suppliciter deprecamur : ut hæc sancta, quæ gerimus, et a præteritis nos delictis exuant, et futuris. Per Dominum.

Comm. **V** O - VE - TE et red - di - te Domino De - o ve - stro,
omnes qui in cir - cu - i - tu ejus affertis mu - nera : terri -
bi - li, et e - i qui au - fert spiri - tum prin - cipum :
terri - bi - li a - pud omnes reges ter - ræ.

Postcomm. SANCTIFICATIONIBUS tuis, omnipotens Deus, et vitia nostra curentur, et remedia nobis æterna proveniant. Per Dominum.

A VÉPRES.

A Magnif.

Ant.

t. 4. Q

UID vo - bis vi-detur de Chri - sto? cujus fi - li -
us est? Di - cunt e - i omnes : Da - vid, Dicit e - is Je - sus :
Quo - modo Da - vid in spi - ritu vocat e - um Do - minum, di -
cens : Dixit Dominus Domino me - o : Sede a dextris me - is?
Magni - ficat. e u o u a e.

LE XVIIIe DIMANCHE APRÈS LA PENTECOTE. SEMIDOUBLE.

Introit.

t. 1. D

A pa - cem, Do - mine, su - stinen - tibus te,
ut prophe - tæ tu - i fi - de - les inve - ni - antur : exau - di
pre - ces servi tu - i, et plebis tu - æ I -
sra - el. Ps. Læta - tus sum in his quæ dicta sunt mi - hi : in
domum Do - mini i - bimus. ✕. Glori - a Patri. e u o u a e.

Collecte. DIRIGAT corda nostra, quæsumus, Dómine, tuæ mi -
seratiónis operatio : quia tibi sine te placere non pòssumus. Per
Dóminum.

Lectio Epistolæ beáti Pauli Apóstoli ad Corinthios. I, C. 4.

FRATRES : Grátias ago Deo meo semper pro vobis in grátia Dei,
quæ data est vobis in Christo Jesu ; quod in ómnibus dívites
facti estis in illo, in omni verbo, et in omni sciéntia : sicut tes -
timónium Christi confirmátum est in vobis : ita ut nihil vobis
desit in ulla grátia, expectántibus revelatiónem Dómini nostri
Jesu Christi, qui et confirmábit vos usque in finem sine cri -
mine, in die advéntus Dómini nostri Jesu Christi.

Grad. Lætátus sum, au 4e Dimanche de Carême, p. 179.

t. 3.

(mixt.) A

L - LE LU - IA. ij. ✕
✕. Ti - me - bunt Gen - tes no -
men tu - um, Do - mine : et om - nes
re - ges ter - ræ glo -
ri - am tu - am.

Sequentia sancti Evangélii secúndum Matthæum. C. 9.

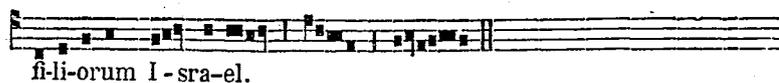
IN illo témpore : Ascéndens Jesus in naviculam, transfretávit,
et venit in civitatem suam. Et ecce offerébant ei paralyticum
jacéntem in lecto. Et videns Jesus fidem illórum, dixit paraly -
tico : Confide, fili, remittúntur tibi peccáta tua. Et ecce quidam
de Scribis dixerunt intra se : Hic blasphemát. Et cum vidisset
Jesus cogitatiónes eórum, dixit : Ut quid cogitátis mala in cór -
dibus vestris ? Quid est facilius dicere : Dimittúntur tibi peccáta
tua, an dicere : Surge et ámbula ? Ut autem sciátis, quia Filius
hóminis habet potestátem in terra dimitténdi peccáta, tunc ait
paralytico : Surge, tolle lectum tuum, et vade in domum tuam.
Et surréxit, et abiit in domum suam. Vidéntes autem turbæ, ti -
muérunt, et glorificavérunt Deum, qui dedit potestátem talem
hominibus.

Offert.

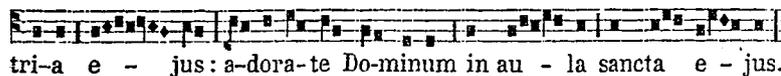
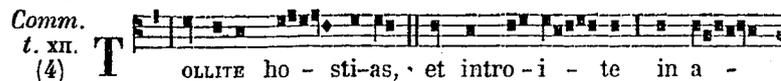
t. 5.

(mixt.) S

ANCTIFI - CA - VIT Mo - yses alta - re
Domi - no. of - ferens su - per il - lud ho - lo -
cau - sta, et im - mo - lans vi - ctimas : fe - cit sacri -
fi - ci - um ve - sper - ti - num in o - do - rem su - avi - ta - tis
Do - mi - no De - o, in conspe - ctu

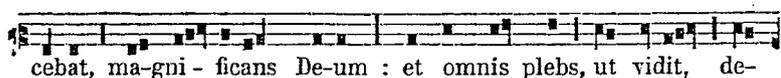
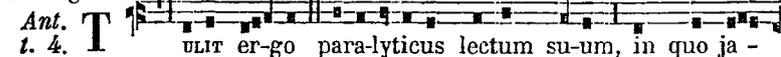
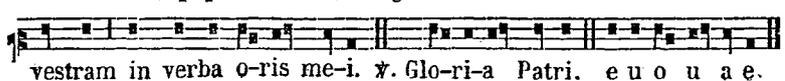
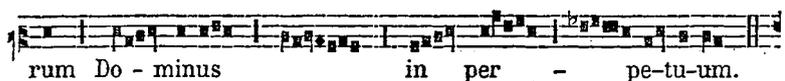
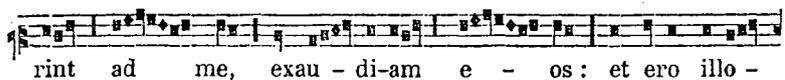
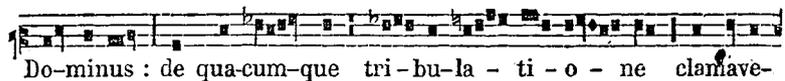
Secrète. DEUS, qui nos per hujus sacrificii veneranda commér-
cia unius summæ divinitatis participes éfficis : præsta, quæsumus ;
ut sicut tuam cognóscimus veritatem, sic eam dignis móribus
assequámur. Per Dóminum.

Postcomm. GRÁTIAS tibi referimus, Dómine, sacro múnere ve-
getáti, tuam misericórdiam deprecántes : ut dignos nos ejus par-
ticipatióne perficias. Per Dóminum.

A VÈPRES.

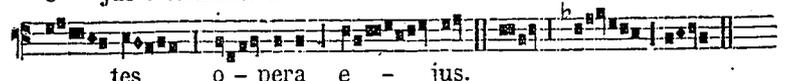
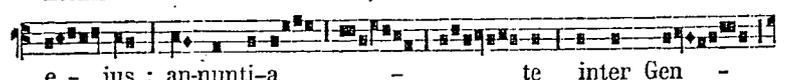
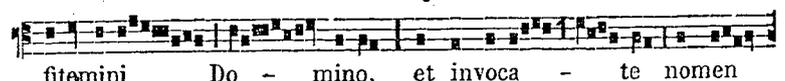
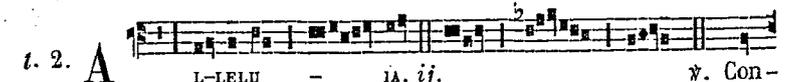
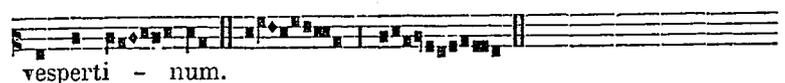
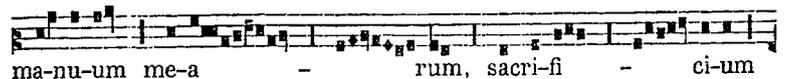
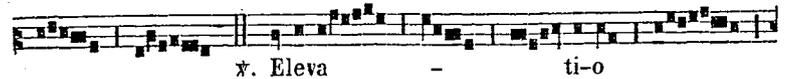
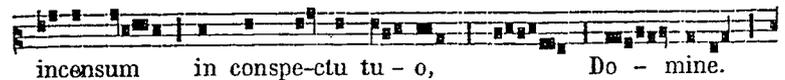
A Magnif.

LE XIXe DIMANCHE APRÈS LA PENTECOTE. SEMIDOUBLE.

Collecte. OMNIPOTENS et miséricors Deus, universa nobis adver-
sántia propitiátus excludé : ut mente et corpore páriter expediti,
quæ tua sunt liberis méntibus exequámur. Per Dóminum.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Ephésios. C. 4.

FRATRES : Renovámini spiritu mentis vestræ, et induíte novum
hóminem, qui secundum Deum creátus est in justitia, et
sanctitate veritatis. Propter quod deponentes mendácium, lo-
quimini veritatem unusquisque cum próximo suo : quóniam su-
mus invicem membra. Irascimini, et nolite peccáre : sol non
óccidat super iracúndiam vestram. Nolite locum dare diabolo :
qui furabátur, jam non furétur ; magis autem labóret, operádo
mánibus suis, quod bonum est, ut hábeat unde tribuat neces-
sitétem patiénti.

Sequéntia sancti Evangélii secundum Matthæum. C. 22.

In illo témpore : Loquebátur Jesus principibus sacerdotum et
Pharisæis in parábolis, dicens : Simile factum est regnum cœ-
lórum hómini regi, qui fecit nuptias filio suo. Et misit servos
suos vocáre invitatós ad nuptias, et nolébant venire. Iterum mi-

sit alios servos, dicens : Dicitis invitatis : Ecce prandium meum paravi, tauri mei, et altilia occisa sunt, et omnia parata : venite ad nuptias. Illi autem neglexerunt, et abiierunt, alius in villam suam, alius vero ad negotiationem suam : reliqui vero tenuerunt servos ejus, et contumeliosis affectibus suis, perdidit homicidas illos, et civitatem illorum succendit. Tunc ait servis suis : Nuptiae quidem paratae sunt, sed qui invitati erant, non fuerunt digni. Ite ergo ad exitum viarum, et quoscumque inveneritis, vocate ad nuptias. Et egressi servi ejus in vias, congregaverunt omnes, quos invenerunt, malos et bonos : et impletae sunt nuptiae discumbentium. Intravit autem rex, ut videret discumbentes, et vidit ibi hominem non vestitum veste nuptiali. Et ait illi : Amice, quomodo huc intrasti, non habens vestem nuptialem ? At ille obmutuit. Tunc dixit rex ministris : Ligatis manibus et pedibus ejus, mittite eum in tenebras exteriores : ibi erit fletus, et stridor dentium. Multi enim sunt vocati, pauci vero electi.

Offert. *t. 8.* **S** i ambula - vero in me - di-o
tri-bu-la - ti-o - nis, vi-vi-fica - bis
me, Do - mine : et super i - ram i-
ni - mi-co - rum me-o - rum exten -
des ma - num tu - am, et sal-vum me
fa - ci-et dex-tera tu - a.

Secrete. Hæc munera, quæsumus, Domine, quæ oculis tuæ majestatis offerimus, salutaria nobis esse concede. Per Dominum nostrum Jesum Christum.

Comm. *t. 7.* **T** u manda-sti manda - ta tu - a custo-di - ri ni-
mis : u-tinam di-ri-gantur vi-æ me - æ ad cu-sto -

di-en-das justi - fica - ti-o - nes tu - as.

Postcomm. Tua nos, Domine, medicinalis operatio, et a nostris perversitatibus clementer expediat, et tuis semper faciat inhærere mandatis. Per Dominum.

A VÊPRES.

A Magnif.
Ant. *t. 3.* **I** NTRA-VIT autem rex, ut videret di-scumbentes, et
vidit ibi homi-nem non vesti-tum veste nupti-a-li, et a-it
il-li : Amice, quomodo huc intra-sti, non ha-bens vestem
nupti - a-lem? *Magni-ficat.* e u o u a e.

LE XXe DIMANCHE APRÈS LA PENTECÔTE. SEMIDOUBLE.

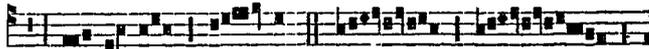
Introit. *t. 3.* **O** M-NI-A quæ fecisti nobis, Do - mine, in ve-
ro judi-ci-o fe - ci-sti; qui-a pec-ca-vimus ti -
bi, et manda-tis tu-is non obedi - vimus : sed da
glo - ri-am no-mini tu - o, et fac nobi-scum secun-dum
multi-tu - dinem mi-se-ri - cor-di-æ tu - æ.
Ps. Be-a-ti immacu-la-ti in vi-a : * Qui ambulant in le-ge
Domini. * Glori-a Patri. e u o u a e.

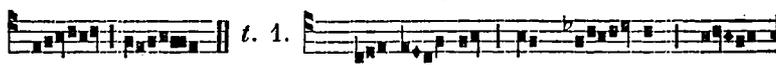
Collecte. LARGIRE, quæsumus, Domine, fidelibus tuis indulgentiam placatus et pacem : ut pariter ab omnibus mundentur offensis, et secûra tibi mente deserviant. Per Dominum.

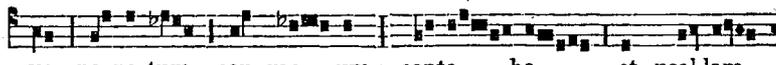
Lectio Epistolæ beati Pauli Apóstoli ad Ephésios. C. 5.

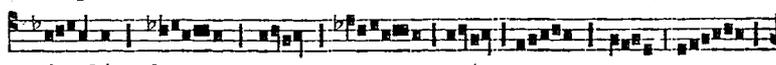
FRATRES : Videte quomodo caute ambulétis : non quasi insipientes, sed ut sapientes : redimétes tempus, quóniam dies mali sunt. Propterea nolite fieri imprudentes, sed intelligentes, quæ sit voluntas Dei. Et nolite inebriari vino, in quo est luxúria : sed implémini Spiritu sancto, loquéntes vobismetipsis in psalmis, et hymnis, et cánticis spirituálibus, cantántes, et psalléntes in córdibus vestris Dómino, grátias agéntes semper pro ómnibus in nómine Dómini nostri Jesu Christi, Deo et Patri, subjécti invicem in timóre Christi.

Grad. Oculi ómnium, de la Fête du T. S. Sacrement, p. 589.

t. 4. **A** L - LE - LU - IA. *ij.*

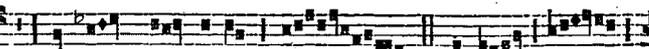
t. 1. *†.* Pa - ra - tum cor me - um De -

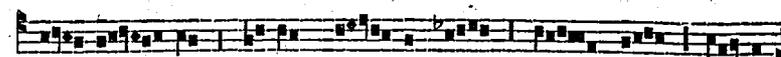
 us, pa - ra - tum cor me - um ; can - ta - bo et psal - lam

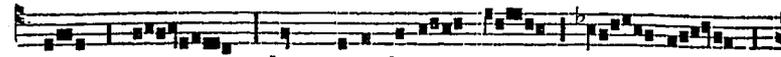
 ti - bi, glo - ri - a me - a.

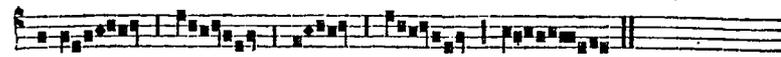
Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem. C. 4.

In illo témpore : Erat quidam régulus, cujus filius infirmabátur in Caphárnaum. Hic cum audisset, quia Jesus adveniret a Judæa in Galilæam, abiit ad eum, et rogábat eum ut descénderet, et sanáret filium ejus : incipiébat enim mori. Dixit ergo Jesus ad eum : Nisi signa et prodigia vidéritis, non créditis. Dicit ad eum régulus : Dómine, descénde priúsqvam moriátur filius meus. Dicit ei Jesus : Vade, filius tuus vivit. Crédidit homo sermóni, quem dixit ei Jesus, et ibat. Jam autem eo descendéte, servi occurrérunt ei, et nuntiavérunt dicéntes, quia filius ejus viveret. Interrogábat ergo horam ab eis, in qua mélius habúerit. Et dixerunt ei : Quia heri hora séptima reliquit eum febris. Cognóvit ergo pater, quia illa hora erat, in qua dixit ei Jesus : Filius tuus vivit : et crédidit ipse, et domus ejus tota.

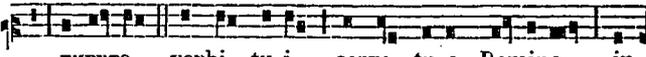
Offert. *t. 1.* **S** U - PER flu - mina Baby -

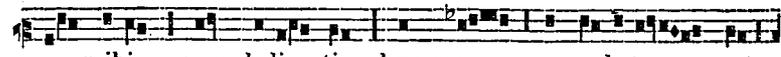
 lo - nis il - lic se - di - mus et fle - vi -

 mus, dum recordare - mur tu - i.

 Si - on.

Secrete. CÆLÉSTEM nobis præbeant hæc mystéria, quæsumus, Dómine, medicinam : et vitia nostri cordis expurgent. Per Dóminum.

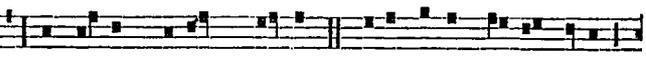
Comm. *t. 4.* **M** EMENTO verbi tu - i servo tu - o, Domine, in

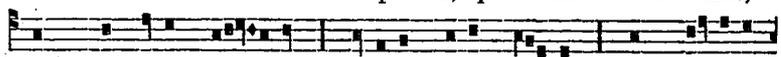
 quo mihi spem dedi - sti : hæc me conso - la - ta est

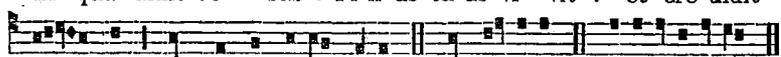
 in humi - li - ta - te me - a.

Postcomm. Ut sacris, Dómine, reddámur digni munéribus : fac nos, quæsumus, tuis semper obedire mandátis. Per Dóminum.

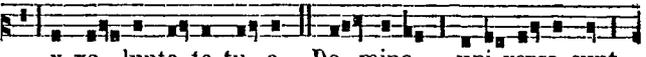
A VÊPRES.

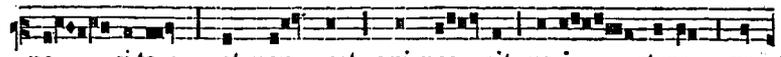
A Magnif. *Ant.* *t. 3.* **C** OGNO - VIT autem pa - ter, qui - a illa ho - ra erat,

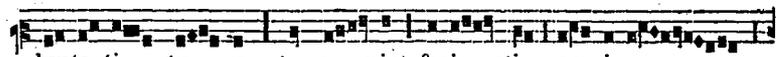
 in qua dixit Je - sus : Fi - li - us tu - us vi - vit : et cre - didit

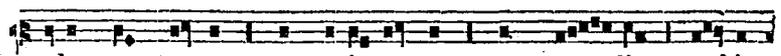
 i - pse, et domus ejus tota. *Magnif - icat.* e u o u a e.

LE XXIe DIMANCHE APRÈS LA PENTECOTE. SEMIDOUBLE.

Introit. *t. 4.* **I** N vo - luntate tu - a, Do - mine, uni - versa sunt

 po - si - ta : et non est qui pos - sit resi - stere vo -

 luntati tu - æ : tu e - nim feci - sti omni - a,

 cælum et ter - ram, et uni - ver - sa quæ cœ - li ambi -

tu conti - nen-tur : Do - minus u-ni-verso-rum
tu es. Ps. Be-a-ti immacula-ti in vi-a, * qui am-
bu-lant in le-ge Domini. ⁊. Glo-ri-a Patri. e u o u a e.

Collecte. FAMILIAM tuam, quæsumus, Dómine, continua pietate custódi : ut a cunctis adversitatibus, te protegente, sit libera ; et in bonis áctibus tuo nómini sit devóta. Per Dóminum.

Lectio Epistolæ beáti Pauli Apóstoli ad Ephésios. C. 6.

FRATRES : Confortámini in Dómino, et in poténtia virtútis ejus. Indúite vos armatúram Dei, ut possitis stare advérsus insidias diabóli : quóniam non est nobis colluctatio advérsus carnem et sánguinem : sed advérsus principes et potestátes, advérsus mundi rectóres tenebrárum harum, contra spiri-tu-á-lia nequitiæ, in cœ-léstibus. Propterea accípite armatúram Dei, ut possitis resistere in die malo, et in ómnibus perfecti stare. State ergo succincti lumbos vestros in veritate, et indúti lorica-m justitiæ, et calceáti pedes in præparatióne Evángelii pacis : in ómnibus suméntes scu-tum fidei : in quo possitis ómnia tela nequissimi ignea extingueré : et gáeam salutis assúmite : et gládium spiritus, quod est verbum Dei.

Grad.
t. x. **D** o - MINE, refu - gi-úm fa - ctus es
(2)
no - bis a genera-ti-o - ne
et pro-ge - ni-e.
⁊. Pri-usquam mon -
tes fi - erent, aut formaretur terra et or -
bis : a sæ - culo,
et usque in sæ-culum tu es De - us.

t. 2. **A** L - LELU - IA. ij.
⁊. In e - xi-tu I - sra-el de
Æ - gypto, do-mus Ja - cob de po -
pulo bar-baro.

Sequéntia sancti Evángelii secúndum Matthæum. C. 18.

IN illo témpore : Dixit Jesus discipulis suis parábolam hanc : Assimilátum est regnum cœlórum hómini regi, qui voluit ratió-nem pónere cum servis suis. Et cum cœpisset ratió-nem pónere, oblátus est ei unus, qui debébat ei decem millia talénta. Cum au-tem non habéret unde rédderet, jussit eum dóminus ejus venúndari, et uxórem ejus, et filios, et ómnia quæ habébat, et reddi. Prócidens autem servus ille, orábat eum, dicens : Patiéntiam habe in me, et ómnia reddam tibi. Misértus autem dóminus servi illius, dimisit eum, et débitum dimisit ei. Egressus autem servus ille, invénit unum de consérvis suis, qui debébat ei centum denários : et tenens suffocábat eum, dicens : Redde quod debes. Et prócidens consérvus ejus, rogábat eum, dicens : Patiéntiam habe in me, et ómnia reddam tibi. Ille autem noluit ; sed ábiit, et misit eum in cárcerem, donec rédderet débitum. Vidéntes autem consérvus ejus quæ fiébant, contristáti sunt valde : et venérunt, et narravérunt dómino suo ómnia quæ facta fúerant. Tunc vocávit illum dóminus suus, et ait illi : Serve nequam, omne débitum dimisi tibi, quóniam rogásti me : nonne ergo opórtuit et te miseréri consérvus tui, sicut et ego tui misértus sum ? Et irátus dóminus ejus, trádidit eum tortóribus, quoadúsque rédderet univérsum débitum. Sic et Pater meus cœléstis faciet vobis, si non remisérítis unusquisque fratri suo de córdibus vestris.

Offert.
t. x. **V** ir e - rat in ter - ra Hus no-mine Job :
(2)
sim-plex et re - ctus, ac ti-mens De - um : quem Sa -
tan pe - ti-it, ut ten-ta - ret : et data est e-i po -

te - stas a Do - mino in facul - tates, et in carnem e -
 jus : per - didit que om - nem substan - ti - am ipsi - us
 et fi - li - os : car - nem quoque e - jus gra -
 vi ul - cere vulne - ra - vit.

Secrète. SŪSCĪPE, Dómine, propitius hóstias, quibus et te placári voluisti : et nobis salutem poténti pietáte restitue. Per Dóminum.

Comm. *t. 1.* **I**n salu - tari tu - o anima me - a, et in verbum
 tu - um spe - ra - vi : quando fa - ci - es de persequentibus
 me ju - di - ci - um? Ini - qui persecu - ti sunt me, adjuva me,
 Do - mine, De - us me - us.

Postcomm. IMMORTALITÁTIS alimóniam consecúti, quæsumus, Dómine : ut quod ore percépimus, pura mente sectémur. Per Dóminum.

A VÈPRES.

A Magnif.
Ant. *t. 1.* **S**ERVE ne - quam, omne de - bitum di - nãisi tibi, quo -
 ni - am roga - sti me : nonne ergo oportu - it et te misereri
 conservi tu - i, sicut et e - go tu - i mi - sertus sum? alle -
 lu - ia. Magni - ficat. eu o u a e.

LE XXIIe DIMANCHE APRÈS LA PENTECOTE. SEMIDOUBLE.

Introit. *t. 3.* **S**i i - ni - qui - tates observa - veris, Do - mine,

Do - mine, quis su - stine - bit? qui - a apud te pro - pi - ti -
 a - ti - o est, De - us I - sra - el. Ps. De pro - fun -
 dis clamavi ad te, Do - mine, * Domine, exaudi vo - cem me -
 am. ✕. Glori - a Patri. eu o u a e.

Collecte. DEUS, refúgium nostrum, et virtus : adésto piis Ec - clésiæ tuæ précibus, auctor ipse pietátis, et præsta ; ut quod fidéliter pétimus, effícaciter consequámur. Per Dóminum.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Philippéenses. C. 1.

FRATRES : Confidimus in Dómino Jesu, quia qui cœpit in vobis opus bonum, perficiet usque in diem Christi Jesu. Sicut est mihi justum hoc sentire pro ómnibus vobis : eo quod hábeam vos in corde, et in vinculis meis, et in defensione, et confirma - tione Evangélii sócios gáudii mei omnes vos esse. Testis enim mihi est Deus, quómo - do cúpiam omnes vos in viscéribus Jesu Christi. Et hoc oro, ut cháritas vestra magis ac magis abúndet in sciéntia, et in omni sensu : ut probétis potióra, ut sitis sincéri et sine offénsa in diem Christi, repléti fructu justitiæ per Jesum Christum, in glóriam et laudem Dei.

Grad. *t. 1.* **E**c - ce quam bonum et quam
 ju - cun - dum habi - ta - re fra - trës in u - num!
 ✕. Sicut unguentum
 in capi - te, quod de - scen - dit in
 bar - bam, bar - ham A - aron.

t. 1. **A** LLELU - IA. *ij.*

* Qui ti - ment Do -
minum, spe - rent in e - o : adju -
tor et pro - te - ctor e -
o - rum est.

Sequentia sancti Evangelii secundum Matthæum. C. 22.

In illo tempore : Absentes Pharisæi consilium iniérunt, ut cape - rent Jesum in sermone. Et mittunt ei discipulos suos cum He - rodiânis, dicentes : Magister, scimus quia verax es, et viam Dei in veritate doces, et non est tibi cura de aliquo : non enim respicis personam hominum : dic ergo nobis quid tibi videtur ? Licet cen - sum dare Cæsari, an non ? Cognitiona autem Jesus nequitia eorum, ait : Quid me tentatis, hypócritæ : ostendite mihi numisma census. At illi obtulerunt ei denarium. Et ait illis Jesus : Cujus est imago hæc, et superscriptio ? Dicunt ei : Cæsaris. Tunc ait illis : Reddite ergo quæ sunt Cæsaris, Cæsari ; et quæ sunt Dei, Deo.

Offert. *t. 1.* **R** E-CORDA - RE me-i, Do - mine, om-ni
po-tenta - tu-i do - minans : et da sermonem
re - ctum in os me - um, ut pla - ce-ant ver -
ba me - a in conspe -
ctu prin-cipis.

Secrète. DA, miséricors Deus : ut hæc salutâris oblâto, et a propriis nos reatibus indesinenter expediat, et ab omnibus tueatur adversis. Per Dóminum.

Comm. *t. 8.* **E** - go clama - vi, quo-ni-am exau-di - sti me,
De - us : incli-na au-rem tu - am, et exau - di ver -
ba me - a.

Postcomm. SŪP-SIMUS, Dómine, sacri dona mystérii, humiliter deprecâtes : ut quæ in tui commemoratióem nos facere præcepisti, in nostræ proficiant infirmitatis auxilium. Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitate.

A VÊPRES.

A Magnif. *Ant.* *t. 1.* **R** ADDITE er-go quæ sunt Cæ-saris, Cæ-sari : et quæ
sunt De-i, De - o, alle-lu-ia. *Magni-ficat.* e u o u a e.

LE XXIIIe DIMANCHE APRÈS LA PENTECOTE. SEMIDOUBLE.

Si ce Dimanche est le dernier, au lieu de la Messe suivante, on dit celle du 24^e Dimanche.

Introit. *t. xiv.* **D** I - cit Do - minus : Ego co - gito cogi - ta -
(6) ti - o - nes pa - cis, et non af - flicti - o - nis :
invo - ca - bi - tis me, et ego exau - di - am vos, et re -
du - cam captivi - ta - tem ve - stram de cun - ctis lo - cis.
Ps. Be - ne - di - xisti, Domine, terram tu - am : averti - sti capti - vi -

ta-tem Jacob. ✕. Glo-ri-a Pa-tri. e u o u a e.

Collecte. ABSOLVE, quæsumus, Dómine, tuórum delicta populórum : ut a peccatórum nostrórum néxibus, quæ pro nostra fragilitate contráximus, tua benignitate liberémur. Per Dóminum.

Léctio Epistolæ beáti Pauli Apóstoli ad Philippénes. C. 3.

FRATRES : Imitatores mei estote, et observate eos, qui ita ambulat, sicut habetis formam nostram. Multi enim ambulant, quos sæpe dicebam vobis (nunc autem et flens dico) inimicos crucis Christi : quorum finis interitus : quorum Deus venter est ; et gloria in confusione ipsorum, qui terrena sapiunt. Nostra autem conversatio in caelis est : unde etiam Salvatorem expectamus Dóminum nostrum Jesum Christum, qui reformabit corpus humilitatis nostræ, configuratum corpori claritatis suæ, secundum operationem, qua etiam possit subicere sibi omnia. Itaque, fratres mei charissimi, et desideratissimi, gaudium meum et corona mea : sic state in Dómino charissimi. Evodiam rogo, et Syntychen deprecor idipsum sapere in Dómino. Etiam rogo et te, germane compar, adjuva illas, quæ tecum laboraverunt in Evangelio cum Clemente, et cæteris adiutoribus meis, quorum nomina sunt in libro vitæ.

Grad.

t. 7. **L**

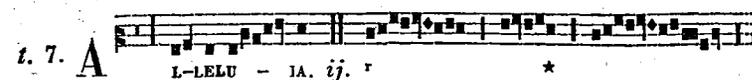
I-BERA-STI nos, Do - mine, ex af - fi-

gentibus nos : et e-os qui nos o-de -

runt, con-fu - di - sti. ✕. In De -

lau-dabimur to - ta di - e : et in

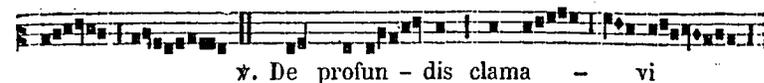
nomine tu - o confi-te - bimur in sæ - cula.

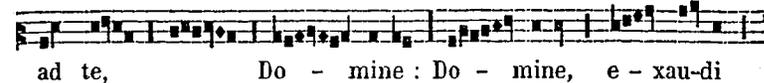
t. 7. **A**

L-LELU - IA. ij. r

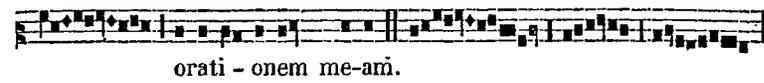
*

✕. De profun - dis clama - vi

ad te, Do - mine : Do - mine, e - xau-di

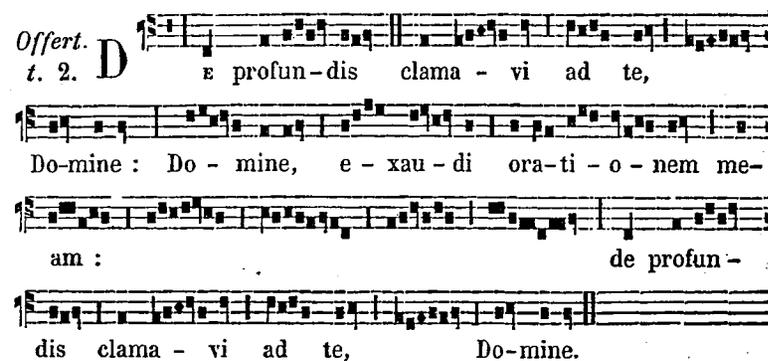
orati - onem me-am.

Sequéntia sancti Evangelii secundum Matthæum. C. 9.

In illo tempore : Loquente Jesu ad turbas, ecce princeps unus accessit, et adorabat eum, dicens : Dómine, filia mea modo defuncta est : sed veni, impone manum tuam super eam, et vivet. Et surgens Jesus, sequebatur eum, et discipuli ejus. Et ecce mulier, quæ sanguinis fluxum patiebatur duodecim annis, accessit retro, et tetigit fimbriam vestimenti ejus. Dicebat enim intra se : Si tetigero tantum vestimentum ejus, salva ero. At Jesus conversus, et videns eam, dixit : Confide, filia, fides tua te salvam fecit. Et salva facta est mulier ex illa hora. Et cum venisset Jesus in domum principis, et vidisset tibicines, et turbam tumultuantem, dicebat : Recedite, non est enim mortua puella, sed dormit. Et deridebant eum. Et cum ejecta esset turba, intravit, et tenuit manum ejus. Et surrexit puella. Et exiit fama hæc in universam terram illam.

Offert.

t. 2. **D**

e profun-dis clama - vi ad te,

Do-mine : Do - mine, e - xau-di ora-ti - o - nem me-

am : de profun -

dis clama - vi ad te, Do-mine.

Secrete. Pro nostræ servitutis augmento sacrificium tibi, Dómine, laudis offerimus : ut quod immeritis contulisti, propitius exequaris. Per Dóminum.

Comm.
t. 1. **A** - MEN dico vo - bis, quidquid orantes pe - ti-tis,
cre-dite qui-a accipi-e - tis, et fi-et vo - bis.

Postcomm. QUÆSUMUS, omnipotens Deus : ut quos divina tribuis participatiōe gaudere, humanis non sinas subjacere periculis. Per Dōminum.

A VĒPRES.

A Magnif.
Ant.
t. 1. **A** r Je-sus conversus, et videns e-am, di-xit : Confi-
de, fi-li-a : fides tu-a te salvam fecit, alle-lu-ia. *Magni-ficat.*
e u o u a e.

S'il y a quelques Dimanches entre le 23e et le dernier, l'Introit, le Graduel, l'Offertoire et la Communion se prennent du 23e Dimanche ; le reste comme aux Dimanches après l'Épiphanie. S'il n'y a qu'un Dimanche, on dit la Messe du 6e Dimanche après l'Épiphanie. S'il y en a deux, on dit celles du 5e et du 6e. S'il y en a trois, on dit celles du 4e, du 5e et du 6e. S'il y en a quatre, on dit celles du 3e, du 4e, du 5e et du 6e.

LE XXIVe ET DERNIER DIM. APRÈS LA PENTECOTE. SEMID.

Tout comme le Dimanche précédent, excepté ce qui suit :

Collecte. EXCITA, quæsumus, Dōmine, tuorum fideliū voluntates : ut divini operis fructum propensius exequentes, pietatis tuæ remedia majora percipiant. Per Dōminum.

Lectio Epistolæ beati Pauli Apōstoli ad Colossenses. C. 1.

FRATRES : Non cessamus pro vobis orantes et postulantes, ut impleamini agnitione voluntatis Dei, in omni sapientia et intellectu spiritali : ut ambulatis digne, Deo per omnia placentes : in omni opere bono fructificantes, et crescentes in scientia Dei : in omni virtute confortati secundum potentiam claritatis ejus, in omni patientia, et longanimitate, cum gaudio, gratias agentes Deo Patri, qui dignos nos fecit in partem sortis Sanctorum in lumine, qui eripuit nos de potestate tenebrarum, et transtulit in

regnum Filii dilectionis suæ : in quo habemus redemptionem per sanguinem ejus, remissionem peccatorum.

Sequentia sancti Evangelii secundum Matthæum. C. 24.

IN illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis : Cum vidēritis abominatiōem desolatiōnis, quæ dicta est a Daniēle Prophēta, stantem in loco sancto : qui legit, intēlligat : tunc qui in Judæa sunt, fugiant ad montes : et qui in tecto, non descendat tollere aliquid de domo sua : et qui in agro, non revertatur tollere tunicam suam. Væ autem prægnantibus et nutriendibus in illis diebus. Orate autem, ut non fiat fuga vestra in hieme, vel sabbato. Erit enim tunc tribulatio magna, qualis non fuit ab initio mundi usque modo, neque fiet. Et nisi breviati fuissent dies illi, non fieret salva omnis caro : sed propter electos breviabuntur dies illi. Tunc si quis vobis dixerit : Ecce hic est Christus aut illic : nolite credere. Surgent enim pseudochristi, et pseudoprophætæ : et dabunt signa magna et prodigia, ita ut in errorem inducantur (si fieri potest) etiam electi. Ecce prædixi vobis. Si ergo dixerint vobis : Ecce in deserto est, nolite exire : Ecce in penetrabilibus, nolite credere. Sicut enim fulgur exit ab Oriente, et paret usque in Occidentem : ita erit et adventus Filii hominis. Ubi-cumque fuerit corpus, illic congregabuntur et aquilæ. Statim autem post tribulationem dierum illorum sol obscurabitur, et luna non dabit lumen suum, et stellæ cadent de cælo, et virtutes cælorum commovebuntur : et tunc parabit signum Filii hominis in cælo : et tunc plangent omnes tribus terræ : et videbunt Filium hominis venientem in nubi-bus cæli cum virtute multa, et majestate. Et mittet Angelos suos cum tuba, et voce magna : et congregabunt electos ejus a quatuor ventis, a summis cælorum usque ad terminos eorum. Ab arbore autem ficæ discite parabolam : cum jam ramus ejus tener fuerit, et folia nata, scitis quia prope est æstas : ita et vos, cum vidēritis hæc omnia, scitote quia prope est in januis. Amen dico vobis, quia non præteribit generatio hæc, donec omnia hæc fiant. Cælum et terra transibunt : verba autem mea non præteribunt.

Secrete. PROPITIUS esto, Dōmine, supplicationibus nostris : et populi tui oblationibus, precibusque susceptis, omnium nostrum ad te corda converte : ut a terrenis cupiditatibus liberati, ad cælestia desideria transeamus. Per Dōminum.

Postcomm. CONCÈDE nobis, quæsumus, Dōmine : ut per hæc sacramenta quæ sumpsimus, quidquid in nostra mente vitiosum est, ipsorum medicatiōnis dono curetur. Per Dōminum.